

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

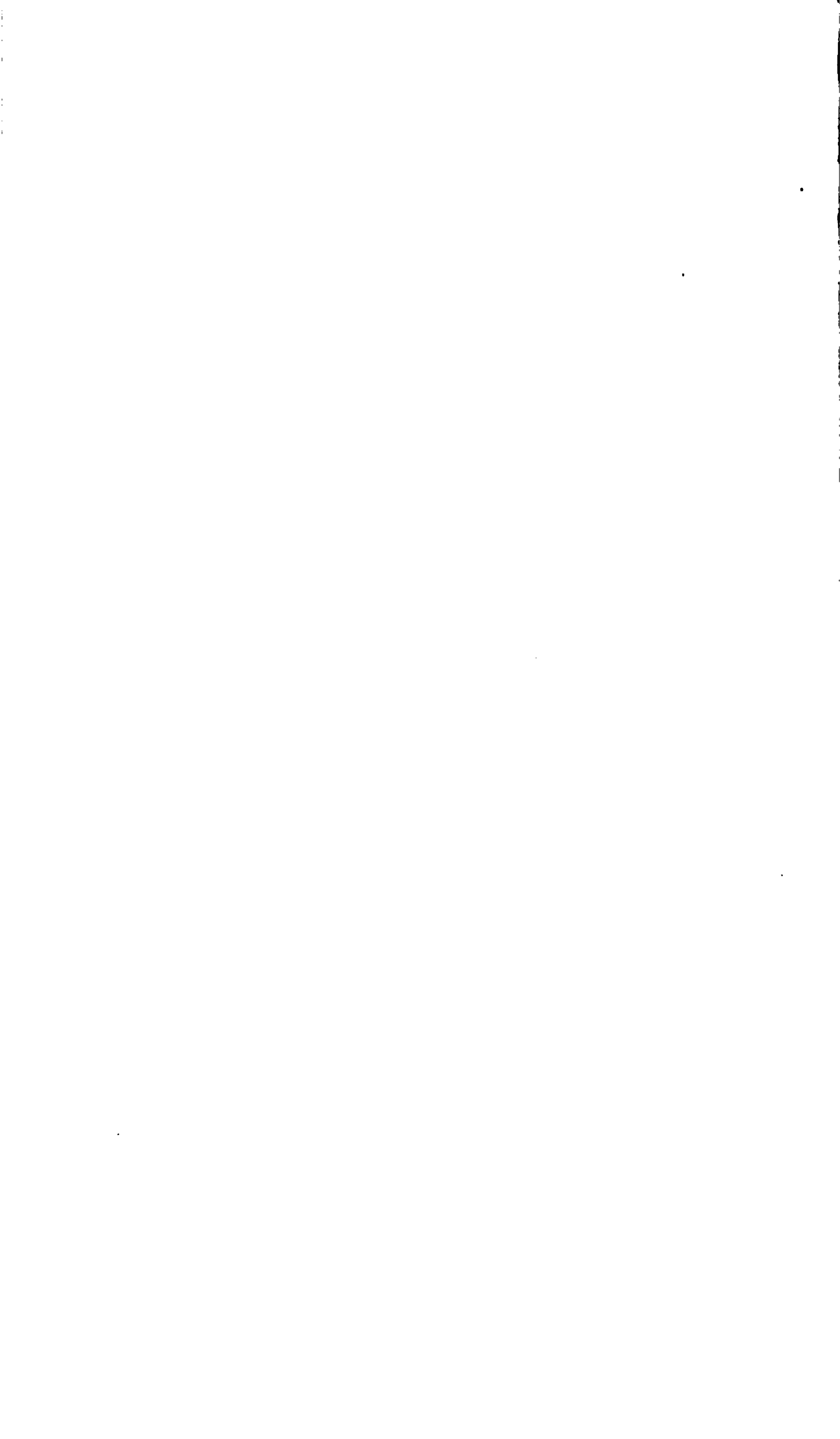
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

G 69

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

2.12.11

Oratorum
attici
pt 6

©

INDICES GRÆCITATIS,

QUOS

IN SINGULOS ORATORES ATTICOS

CONFECIT

J. J. REISKIUS,

PASSIM EMENDATI ET IN UNUM CORPUS REDACTI

OPERA

T. MITCHELL, A. M.

COLL. SIDNEIENSIS APUD CANTABBIGIENSES NUPER SOCII.

TOM. II.

---

*Græc.
attici
m 6*

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXXVIII.

G. 69 (6)

1656
13-228
15-7

INDEX

GRÆCITATIS.

ΘΑΛΑΜΟΣ cella abstrusior, penitior. εἴ γέ τις *ἢ φεύγων ἐν μυχῶ, ἢ θαλάμῳ 422, 25.

θάλαττα] ἀξίων ὑφ' ὑμῶν κατασταθῆναι εἰς τὴν θάλατταν. in potestatem et arbitrium maris immitti 80, 6. = κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης Æ. 37, 22. = τροφέας παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν A. 125, 24. = ληΐζεσθαι τοὺς πολίτας κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν An. 13, 37. πλεῖν τὴν θάλασσαν 18, 5. = ἡ ἀρχὴ ἐστὶ τῶν κρατούντων τῆς θαλάσσης L. 914, 1. ἀπειροὶ οὔτε γῆς οὔτε θαλάσσης οὐδεμιᾶς 190, 28.

θαλλὸς] θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦν Æ. 34, 12. θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦσθαι 80, 36. τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος 80, 37. = κηρύκια ἐκ θαλλῶν συμπεπλεγμένα D. 92, 29.

θαμὰ 422, ult.

ὁ θανασίμως τύπτων A. 127, 32.

θάνατος] τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δις καὶ τρίς παρ' ὑμῖν κρίνεται περὶ θανάτου, πρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς οὐδεὶς οὐδὲ ἀπαξ ἀγωνίσασθαι τολμᾷ περὶ θανάτου 53, 26. τὸν ἀνδραποδιστῶν καὶ λαποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἰροῦνται τοῦ προσήκοντος 53, ult. ὅπως μὴ γίνωνται θάνατοι [mortes violentæ, sed sine cruore effuso] καὶ σφαγαὶ 215, 22. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει 345, 25. 521, 24. θάνατον καλὸν εἶλοντο μᾶλλον, ἢ βίον αἰσχροῦν 1397, 10. θανάτου ἀξία εἵργασται αὐτῶ εἰς ἐμὲ 1252, 19. πᾶσιν ἡμῖν ὀφείλεται ὁ θάνατος citat e Demosthene Clemens Alex. Strom. VI. p. 750, 8. ed. Pott. = ἀτιμώρητον εἶναι θάνατον Æ. 20, 22. εἰργόμενον θανάτου 26, 15. τιμῶμαι θανάτου 29, 1. τῆς ἀρετῆς ἄθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum 88, 42. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημιώθη 89, 34. = θάνατον μηχανωμένη φαρμάκοις A. 112, 26. οὐκ ἐπὶ θανάτῳ, ἀλλ' ἐπὶ φίλτροις 112, 27. αὐτὸς θάνατος genus et ratio mortis μηνύει αὐτὸν ἐξ ἐπιβουλῆς ἀποθανόντα 115, 20. 116, 43. θάνατον τῶ μηνυτῇ δωρεὰν ἀπέδωσαν 133, 26. = ἐπιβουλεύειν τινὶ λαθραῖον θάνατον An. 31, 2. = θάνατος ἀγνιστος λιμὸς L. 103, 18. κρύπτειν τινὰ τὸν θάνατον 897, 1. θανάτῳ ζημιοῦσθαι 104, 34. = θάνατος πόλεώς ἐστὶν ἀνάστατον γενέσθαι Ly. 155, 35. εὐκλεῆς 154, 11. ἀκλεῆς 159, 16. θάνατον τῆς πατρίδος καὶ * ἀνδρῶν καὶ

καίδων καταψηφίζεσθαι 169, 11. = θάνατον ὠρίσατο ζημίαν D. 103, 27.

θανατοῦν A. 123, 40.

θάπτειν] τελευτήσαντα αὐτὸν ἔθαψεν ἡ πόλις 690, 2. θάψαι τὴν μητέρα εἰς τὰ πατρῶα μνήματα 1320, 21. οὗς ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιάσασα ἔθαψεν 297, 16. = εἰάν τις αὐτὸν διαχρήσῃται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦτο πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν Æ. 88, 38. = sumptus exsequiarum erogare, aut cenotaphio aliquem cohonestare I. 49, 12. ποῦ τέθαπται 62, 39. κομιούμενος αὐτὸν ὡς θάψων ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας 71, 13. = οὐδὲ θάψαι τὰ σώματα αὐτῶν ἀπέδοσαν L. 152, 28. = ἐν τῇ χώρᾳ μὴ τετάφθαι Ly. 164, 7. 18. ἐν ἐλευθέρῳ ἐδάφει τῆς πατρίδος ταφῆναι 168, 22.

Θαργήλια dies festi per quos patres liberos suos puberes factos in phratrias vel curias quique suas inducebant eorumque nomina edebant albo phratriæ cujusque inserenda 517, ult. = I. 65, 2. = A. 142, 31. = L. 161, 35.

θαργηλιῶν mensis anni Attici penultimus A. 146, 17.

θαρραλέος] νῦν ἐν τῷ θαρραλέῳ ὄντες L. 164, 4.

θαρραλέως λέγειν ψευδῆ I. 79, 2.

θαρρεῖν] καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐτόλμησε θαρρεῖν, quem nil puduit, confidentem, læto et hilari vultu, rectis cervicibus, velut re bene gesta, incedere, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι 314, pen. θαρρεῖν, οὐκ ἐπὶ τῷ τοὺς ἐχθροὺς μὴ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ, κἂν δύνωνται, κρατῆσαι 1441, 20. οὔτε Φίλιππος ἐθάρρει τούτους, οὔθ' οὔτοι Φίλιππον. neque Philippus fidebat his, neque hi Philippo fidebant 30, 15. τὸ ἐξελέγγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ πεποιηκότα τοῦτον—θαρρῶ καὶ πάνυ πιστεύω certus sum, fore, ut hunc coarguam 342, 2. συμβαίνει μοι τὸ μὲν καθ' ὑμᾶς, καὶ τὸ προσήκει μοι τῆς πόλεως, θαρρεῖν 1299, 15. = παραστήσειν τῷ μὲν φεύγοντι θαρρεῖν—ἐκπεπλήχθαι δὲ τῷ κατηγορῶ Æ. 24, 39. = θαρρεῖν (forsitan e proximo subauditur τὰ πεποιημένα) bene sperare, certa cum fiducia, facinora sibi sua nullam esse molestiam creatura L. 105, 4.

θαρσύνειν] θαρσύνων ἦρα Æ. 20, 15.

θάτερον] ἀγαθὰ, ἢ θάτερα sequiora, seu adversa 597, 3. pro ἕτερα. ἀνὰ θάτερ' ἄττα τῶν χωρίων. id est ἀνὰ ἕτερα τινὰ τ. χ. vel ἀνὰ χωρία τινὰ τῶν ἐτέρων 1277, 2. θάτερα adverbialiter ἀστὸς ὧν solummodo altera ex parte 1307, 24. θάτερος in masculino, quod est inventu rarissimum, et in vitio ponitur, οὐδεὶς αὐτῶν *θάτερος θατέρῳ λοιδορεῖται 1459, 7.

θαῖπτον] ἐπειδὴν ἀναστῆ τὸ δικαστήριον, ἕκαστος ὑμῶν οἰκαδ' ἄπεισιν, ὁ μὲν θαῖπτον, ὁ δὲ σχολαίτερον 585, 10. = πολὺ θαῖπτον, insequente μάλλον I. 76, 19.

θαῦμα] Æ. 77, 28. = θαῦμά μοι μέγιστον παρέστηκε. majorem in modum miror An. 19, 46.

θαυμάζειν] οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμῶμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς 174, 7. cum admiratione et indignatione interrogare. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες ταῦτα παρα-

χρῆμα, οὐδ' ἐδίδασκει ἡμᾶς, θαυμάζη 349, 3. Φίλιππον μὲν οὐκ ἐθαύ-
μασα magni feci, deveneratus sum, τοὺς δ' αἰχμαλώτους θαυμάσας
ἔλυσα 450, 1. *I was more concerned for the prisoners.* μὴ τὸν
πλοῦτον τούτων, μηδὲ τὴν δόξαν, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς θαυμάζετε. *make*
much of yourselves 582, 5. παρὰ δὲ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μὲν δι' αὐ-
τὸν, τὰ δὲ διὰ τὴν τύχην θαυμάζεσθαι 1404, 4. = ἀπραξίαν τὴν κοινὴν
τί θαυμάζομεν *Æ.* 26, 38. = magni facere. τοὺς φανερῶς ἀσελγαί-
νοντας θαυμάζοντες *An.* 32, 3. = θαυμάζειν τῆς τόλμης *L.* 124, 4.
τῶν συνεργούντων 128, 9. *TAUL.* vel potius τῶν συνεργούντων. mors
οὔτε θαυμάζει τοὺς ἀγαθοὺς 198, 2. reveretur, parcat, præterit
magnificiens. θαυμάζω τούτου τῆς διανοίας 100, 16. = mirabun-
dus hæsitare et ex semet quæerere *D.* 107, 5.

θαυμάσιος] αὐτὸς ὢν θαυμάσιος στρατιώτης, ὡς Ζεῦ 375, 24.

θαυμασίας] λόγους θ. πιθανοὺς 928, 14.

θαυμαστὸν ὡς ἐλυπήθη 969, 9. = *L.* 98, 28. 100, 37.

θαυμαστῶς ἂν ἴσως εὐλαβοῦμένην admodum, diligenter 844, 5.

θαυματοποιὸς] πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεστέρους ὄντας 23, 19.

θέα] θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα 234, 23. θ. καταλαμ-
βάνειν 572, 11. 15. θέαν ἡδίστην ἐν τοῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυα-
γοῦντα 1410, 10. = θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι *Æ.* 35, 10.

θεά] σεμναὶ θεαί. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πό-
λεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς *Æ.* 26, 37.

θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινὸν 361, 19.

θεᾶσθαι] ὄση δεινότης ἦν ἐν τῷ Φιλίππῳ, *θεάσασθε 275, 27. = ὁ
φόνος ὃν ἀνήκει εἰς τοὺς θεωμένους *A.* 123, 14.

θεατῆς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὑμέτερος *Æ.* 27, 38. = τῶν θεατῶν συμ-
φιλοεικούντων *An.* 31, 40.

θέατρον] εἴητε δὲ τῶν τὰ θέατρα καταλαμβανόντων 1443, 21. =
ἀπελευθεροῦν οἰκέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ *Æ.* 59, pen. στέφανον χρυ-
σοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῆι, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νό-
μος 60, 9. ἠγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον 64, 28.

θεῖος] δαιμονία καὶ θεῖα εὐεργεσία 18, 10. τὰ θεῖα sunt eventa
naturalia in astris, auris, terris etc. 808, 18. = τιμᾶται ὁ νόμος
καὶ τὸ θεῖον, cum id facimus, ducti religione dei jubentis et legum
imperantium reverentia, quod alias nil curaremus facere, aut
pollemus *Æ.* 3, 5. = εἰ δὲ θεῖα κηλὶς τῷ δράσαντι προσπίπτει ἀσε-
βοῦντι *A.* 123, 21. οὐ δίκαιον τὰς θεῖας προσβολὰς διακωλύειν γί-
νεσθαι 123, 22. = τὰ θεῖα πράγματα sunt res omnes, quæ numine
deorum gubernantur, in quas homini nil potestatis est, ut ne-
que accelerare, neque morari, neque moderari eas pro arbitrio
suo possit, ut sunt morbi, vices dierum et noctium, tempesta-
tumque anni, defectiones siderum, aliaque talia ostenta *L.* 193,
22. = θεῖα ψῆφος *D.* 107, 32.

θέμεθλα σεμνὰ δίκης 422, 10.

θέμις jus humanum, quatenus divino opponitur. τούτων γ'
οὐδ' ὅσιον οὔτε θέμις τῷ μιαιφῶ τούτῳ μεταδοῦναι 794, 13.

θεμιστεύειν *L.* ap. Harpocr.

θεοβλάβεια, cæcitas mentis, insania consiliorum et instituto-

rum, plus quam humana, quæ a deo videatur consulto hominibus injecta, ad punienda eorum flagitia et scelera. τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι *Æ.* 72, 32.

τὰ θεόγνια καὶ τὰ ἰοβάκχεια γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια 1371, 24.

θεὸς (ὁ). μὴ γὰρ, ὡς θεῶν, νομίζετε τὰ παρόντα ἐκείνων πεπηγέσθαι 42, 15. φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ θεὸς διδῶν, γενναίως 258, 24. παντὸς ἀρχομένους σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου, ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἀρχεσθαι προσήκειν 1462, 26. τῷ θεῷ p. 347, 20. est Apollini Pythio. p. 525, 18. 527, 8. 534, 18. ad Bacchum refertur. = μήτηρ τῶν θεῶν. καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν *Æ.* 9, 14. ἐπομόσας τοὺς ὀρκίους θεοὺς 16, 16. ἱερασύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὦν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα 26, 36. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους 56, 22. διαλέγεσθαι φησὶν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιорκεῖ 64, 36. πλημμέλημα εἰς θεοὺς 68, 35. μαντεύεσθαι μαντείαν παρὰ τῷ θεῷ, ab Apolline oraculum petere 68, 41. ἀναθεῖναι τοῖς θεοῖς χώραν ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ 68, ult. . βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apollini) καὶ τῇ γῆ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. κῦμα κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης ποτικλύζῃ τεμένῃ θεοῦ 69, 25. ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεοὺς 70, 29. φωνῇ βοηθεῖν τῷ θεῷ *ibid.* αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τὰγαθὰ 70, 32. χρῆσθαι τῷ θεῷ 71, 9. θεοὶ καινοὶ 83, 42. = τοὺς θεοὺς τοὺς πατράους αἰσχυρόμενος *I.* [15, 2.] = τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις *A.* 139, 2. = ἀλιτήριος τῶν θεῶν *Ap.* 17, 10. θεοὶ σφῶν αὐτῶν προυστήσαντο τιμαρὸν γενέσθαι Κηφίσιον 18, 11. τὰ τῶν θεῶν ὑπονοεῖν 18, 15. = ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιότεραν εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμαρίας *L.* 129, 14.

θεὸς (ἡ). Minerva 616, 19. et alibi. = ταμίαις τῶν τῆς θεοῦ, (scil. χρημάτων) quæstor ærarii Minervæ *Æ.* 15, 31. Φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἰδρυομένους 18, 10. φήμη δημοσία θύομεν, ὡς θεῷ 47, 25. = ταμίαι τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν *Ap.* 10, 36. τὸ ἐπιδέκατον ἔστω τῆς θεοῦ 13, 7. ἐπισκῆπτω ὑμῖν πρὸς *ταῖν θεῶν 5, 22. per Cererem et Proserpinam. = ὥστε τῇ θεῷ τὰς δεκάτας ἐξαιρεθῆναι *L.* 160, 14.

θεοφιλῆς a diis amatus, diis propitiis usus. εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων τὴν ὑμετέραν νομίζω καὶ θεοφιλεστάτην 1486, ult.

θεράπεινα] θεραπαίνας εἴ τις κέκτηται πολλὰς 566, 8. = *I.* 72, 41. = θεράπεινα ἢ ἐπὶ τὴν ἀγορὰν βαδίζουσα *L.* 92, 26.

θεραπεία] ἔπαινον κατὰ τινος ποιεῖσθαι θεραπεία, gratiæ et adulationis ergo aliquem laudare *Æ.* 22, 31. ἐπιδείκνυσθαι φανερῶς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν 42, 38. = παράγων ἄνδρα πρεσβύτερον θεραπείαις καὶ μαλακίαις *I.* 73, 8. = εἰ ταύτην τὴν θεραπείαν θεραπεύσοιτο. hoc medendi modo si se pateretur a medico curari *A.* 126, 18.

θεραπεύειν πάντας βούλοιο, ἐξὸν δύο ἢ τρεῖς 384, 2. θ. ἐλπίδα πλεονεξίας μείζονος 662, 8. ἐτέρους μᾶλλον, ἢ τὸν δῆμον, ἅπαντας ἐδιδά-

Ξατε 1481, 6. τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος, vel ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροῦς 327, 25. τὰς τῆς πατρίδος τιμὰς, εὐδοξίας, δυναστείας θ. 332, 5. τοῖς τὰ Φιλίππου πράγμαθ' ἡρημένοις θ. 411, 18. = δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἡθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες Æ. 52, 4. = ἐθεράπευόν τε καὶ ἡσχυρόμην I. [20, 22. 22, 30.] = θεραπεύειν τὸν πάτριον νόμον L. 198, 17. βούλονται πάντες ὑπὸ τῶν παίδων θεραπεύεσθαι χρήματα ἔχοντες μᾶλλον ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀποροῦντες 155, 18.

θεράπων] πιστὸν οὐδὲν εἶναι φάσκων τοῖς θεράπουσι servis L. 111, 19.

θεριστής] εἰ μὴ καὶ τοὺς θεριστὰς καὶ τοὺς ἄλλο τι μισθοῦ πράττοντας φίλους καὶ ξένους δεῖ καλεῖν τῶν μισθωσαμένων 242, 23..

θερμὸς] οὕτω θερμὸν καὶ ἀνδρείον ἄνθρωπον A. 119, 38.

θερμῶς] θερμότερον ἐπιχειρεῖν A. 115, 30.

θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι mercede conducere operas messem demessuras 1253, 15.

Θερσίτης] Θερσίτην ποιεῖν Æ. 86, 38.

θέσις oppigneratio. ὅσουπερ ἡ θέσις ἦν, quanti oppignerata erat 896, 6. ἐφαίνεται ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλουθος οὖσα τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος. constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et cujus albd̄ inscriptus esset, nomenque accepisset unum aliquod ex iis, quæ in illa tribu solerent usurari 1001, 26. = προσκεφαλαίων θέσις Æ. 42, 33. = θέσις τοῦ ἵππου L. 113, 12.

θέσμια παλαιὰ τῶν προγόνων ἐκβάλλειν τῆς ψυχῆς Ly. 161, 23.

θεσμοθέτας εἰς τὰ Πύθια πέμψαι 380, 20. οἱ θ. κύριοι εἰσι τοὺς ἐπὶ φόνοφ φεύγοντας θανάτω ζημιῶσαι 630, 13. ἐὰν θεσμοθέτην ὑβρίση τις, ἢ κακῶς εἶπη, ἄτιμος ἔσται 524, 22. ἐὰν τις ὑβρίση εἰς τινα—γραφείσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος 529, 16. δεῖν ἡμᾶς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἀπαντᾶν h. e. ad eos deferre actionem de corpore prostituto 599, 27. οἱ θεσμοθέται τοὺς ἐνδειχθέντας [prohedros et prytanes] εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον 707, 4. ὅσοις τῶν θεσμοθετῶν οὐχ οἶόν τ' ἔστιν εἰς τὸν Ἄρειον πάγον ἀνελθεῖν 802, 6. ὅταν τις νόμου ἢ ψηφίσματος γραφὴν ἀπενέγκῃ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας 803, 4. τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς ναυκλήροις κελεύει ὁ νόμος τὰς δίκας εἶναι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας 920, 20. αἱ ὑβρεως δίκαι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας 976, 11. ἐὰν τις συνίστηται factionem contrahat, ἢ συνδεκάζῃ largitionibus corrumpat—τούτων εἶναι τὰς γραφὰς πρὸς τοὺς θεσμ. 1137, 6. ὡσπερ τοὺς θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀνακρινῶ 1319, 20. θεσμοθετῶν—οὐ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονησῶν οὐσῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἅπασαν ἀρχὴν [totum collegium thesmothetarum una cum ipso lectorum] ἐποίησεν. scil. ἀποχειροτονεῖσθαι 1330, 16. ἐὰν τις ξένος ἀστῆ συνοικῆ, —ὡσαύτως δὲ καὶ ἐὰν ξένη ἀστῆ συνοικῆ, γραφείσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος 1350, 17. γράφεται πρὸς τοὺς θ. γραφὴν Στέφανον τουτονί, ἀδίκως εἰρχθῆναι ὑπ' αὐτοῦ 1367, 9. γράφεται Φράστωρ Στ-γραφὴν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, Ἀθηναῖον ὄντα ξένης θυγατέρα αὐτῶ ἐγγυῆσαι, ὡς αὐτῶ προσήκουσαν 1362, ult. = γραφείσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, deferat suam accusationem (γραφὴν) ad thesmothes; nam

thesmothetæ cognoscebant causas ἕβρεως *Æ.* 3, 14. ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ *Θησειῶ* 55, 35. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕναυτὸν ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους 59, 7. θεσμοθετῶν erat, videre, sintne in legibus aliæ leges aliis repugnantes, et repertas ejusmodi leges inter se pugnantes prytanibus indicare 59, 7. 17. = *A.* 143, 40. = thesmothetarum collegium judicabat de religionibus profanatis *An.* 4, 40.

θεσμοθετεῖν *I.* 67, 2.

θεσμός] ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθω 1069, 9. = θεσμοῖς ἀδίκοις ἀρξάντας *Æ.* 81, 15. = θεσμοὶ Δράκοντος leges a Draconte latæ *An.* 11, 19. 26.

θεσμοφόρια *I.* 46, 10. 70, 42. = ὡς θεσμοφορίοις ᾤχετο εἰς τὸ ἱερὸν (*Cereris* puta *Eleusiniae*) *L.* 93, 34.

θέτης oppignerator *I.* 82, 18.

θεωρεῖν τὸν τρόπον 12, 24. θεωρῶν καὶ σκοπῶν diligenter, undique, susque deque, omni ex parte contemplans, meditans, εὐρίσκω 19, 23. τοῦτο θεωροῦντας, εἰ τὰληθῆ λέγω hoc quærentes 29, 15. θ. τι πρὸς τι aliud cum alio conferre, comparare. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕναυτὸν θεωρῆτε 230, 26. κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι 330, 7. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ 987, 24. θεωροῦντες ὑμᾶς πᾶς τοῦτο τὸ πρᾶγμα κρίνετε 1297, 9. θεωρεῖτε γὰρ τὸ παρὸν πρῶτον 93, 9. ἐκλογιζομένοις καὶ θεωροῦσι 555, 8. εἰ τοῖς τεκμηρίοις θεωρήσετε 578, 23. ποῖόν τινα δεῖ ἕναυτὸν νομίζεῖν, οὐκ αὐτοὶ θεωρεῖτε 1234, 10. = τὰς δαπάνας τούτων τεθεώρηκεν, vidit quam infinitas pecunias profundunt in coemendis cupediis *Æ.* 9, 42. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παραληλυθότος χρόνου 13, 19. θεωρεῖν πρὸς τι, rationem habere alicujus rei 38, 34. θεωρεῖν, judicare, metiri. θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον, οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας 76, 28. θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τοῦ βίου ἐστὶν 77, 41. ἄξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν τούτου ἀπαιδευσίαν θεωρῆσαι 88, 14. θεωρούμενοι, de quibus judicandum, existimandum est, quorum censura morum est habenda 89, 8. θεωρήσατε ἐκεῖθεν τὸν λόγον 89, 31. = θεωρεῖν χρῆ τὴν ἔννοιαν ἐκ τῶν ἔργων *I.* 36, 28. ἐθεωροῦμεν καθήμενοι παρ' αὐτὸν 70, 25.

θεώρημα res, quæ seu oculis spectatur, seu mente cernitur. ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι 247, 21.

θεωρία collegium a civitatibus ad ludos publice deputatorum. θεωρίας ἐς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύριαι ἀποστέλλειν 256, 14. pompatica sacrorum processio. ἀποστῆναι τῆς πατρῴου θεωρίας 380, 21. θεωρίαν ἄγειν τῷ Διὶ τῷ Νεμίῳ τὴν κοινὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως 552, 6. ἡ θεωρία οὐκ ἐδόκει ἐξ ἴσου ἅπασιν τοῖς δικασταῖς εἶναι verebar, ne non omnes pariter judices in tabula proscripta cernere, vel oculis consequi possent et legere 1055, 18. ἱππικῶν θεωρίαν, ἢ γυμνικῶν ἄθλων 1393, 2. ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν [id est θεωρούμενα μὲν ἀκίνητα] cum spectantur, manent immobilia 1406, 3.

θεωρικὸς] τοὺς περὶ τῶν θεωρικῶν [subaudi χρημάτων] νόμους λύσατε 31, 13. ἀγαπῶντες, εἰάν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν 37, 5. ὡς

ἐπὶ τῷ θεωρικῷ πρῶτοντι τινες 141, 2. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ [scil. ἀργυρίῳ] τεταγμένος 243, pen. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τότε ὦν ἐπέδωκα τὰ χρήματα 264, 10. ἦκε, Παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει πρὸς τὸ θεωρικὸν 1091, 24. ἀπήλθε τὸ θεωρικὸν εὐ λαβῶν 1091, ult. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικὰ 1345, 18. = ἄρχων τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχὴν Æ. 57, 15. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν 57, 19. αἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν χειροτονημένοι 57, 25.

θεωρὸς] θεωροὺς εἰς τὰ Πύθια πέμψαι legatos ad ludos Pythios publice mittere, qui iis nomine P. A. interessent et ejus personam repræsentarent, donaque a civitate missa offerrent una cum sacris 380, 20. θεωροὺς αἰρετοὺς ἐννέα πέμπειν κελεύει 531, 17.

θηρτὸς, spectabilis, venerabilis Ly. 163, 15.

θήκη sarcophagus, vel etiam tumulus; sepulcrum Ly. 148, 39. 153, 26. οἱ τετελευτηκότες τὰς θήκας συνεβάλοντο. item ὦν οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παριὼν ἠσχύνθη 153, 32. 168, 24. = D. 104, 13.

θηλάζειν] ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζε. lac præbuit, lacte nutrit L. 92, 29.

θηλύνειν emollire, frangere Ly. 161, 7.

θηλύς] προτέροις τοῖς ἄρρεσι τῶν θηλειῶν τὴν ἀγχιστεῖαν πεποίηκεν ὁ πάρος I. 65, 26.

θηρᾶν] τῶν πλείστων, ὅταν ᾄσι νέοι, ἐκ τῆς σιωπῆς τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων 1407, 16.

θηρεύειν νέους πλουσίους ὄρφανούς Æ. 24, 26. = θηρεύειν (scil. τὰ ἔχνη τοῦ πράγματος) καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν A. 143, 31. = θηρεύειν ῥήματα An. 2, 23.

θηρευτῆς] θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι ῥαδίως ἀλίσκονται Æ. 27, 29.

θηρίον] τοὺς καταράτους τούτους ὡς περ θηρία μοι προσβαλλόντων in me instigantibus atque immittentibus 332, 2. maledictum turpe. bellua, pro homine impuro, conscelerato, et inimico sævo. οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεῦον 745, 4. πάντα τὰ τοιαῦτα θηρία 772, 6. οὐδὲν ἦδει οἷσις θηρίοις ἐπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις. [subaudi aut οὐσι ad θηρίοις, aut πλησιάζων ad τούτοις] 925, 14. = convitium, homo improbus Æ. 30, 40. 79, 39.

θηριάδης Æ. 47, 38.

Θησεῖον ædes Thesei 270, 8. = ἀρχὰς ἀποκληροῦσιν οἱ θεσμοθέται ἐν τῷ Θησεῖῳ Æ. 55, 35. = An. 7, 8.

θητικὸν [scil. ἀργύριον] tributum, vel vectigal annuum, quod Athenis inquilini pro jure incolatus, et pro venia quæstum opera mercenaria faciendi, pendebant. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ θητικὸν τελοῦσι 1067, 27.

θίασος collegium certa quædam sacra facientium, et eorum per vias solennis processio, jubilantium, tripudiantium, cantantium, vociferantium et lascivientium. τοὺς καλοὺς θιάσους ἤγαγε διὰ τῶν ὁδῶν 313, 23. ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις κυλινδούμενον 403, 19. θιάσους συνάγειν 431, 25. = εἰς τοὺς Ἡρακλείους θιάσους ἐκείνον εἰσήγαγεν I. 77, 43.

θιασώτης I. 77, 45.

θλίβαν τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας 313, 25.

θνήσκειν] τέθνηκε Φίλιππος; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ 43, 15. τεθναῖσι τῶ δέει διὰ τοὺς τοιοῦτους ἀποστόλους 53, 10. τοὺς τεθνεῶτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ 330, 5. τεθναῖσι τῶ φόβῳ 366, 26. ἐπειδὴ ἐπύθετο αὐτὸν παρ' ὑμῖν τεθνεῶτα in iudicio vestro mortis damnatum, extremum luisse supplicium 383, 19. τεθνάσαι μᾶλλον, ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βούλομαι 138, 7. τεθνάσαι μυριάκις κρείττον, ἢ ποιῆσαι τι Φιλίππῳ [scil. πρὸς χάριν] κολακεία 127, pen. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῆ, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε etc. 434, 6. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα 488, 21. = αὐθημερὸν τεθνάτω Æ. 3, 16. εἴλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν 20, 24. προίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς δειλία 32, 41. = οὕτω ῥαδίως διὰ τὸ ἑαυτοῦ κέρδος τῶν τεθνεῶτων καταψεύδεσθαι I. 77, 22. = θνήσκειν. ἀποθνήσκειν L. 156, 7. ἀπέθανεν 157, 33. ἀποθανὼν 156, 33. τεθναῖσι 151, 28. τεθνάσαι 118, 29. τεθνεῶτος 93, 5. 156, 18. τεθνειώτες 125, 19. τεθνεῶτων 190, 33. 191, 13. 128, 19. τεθνεῶτων 128, 17. τεθνεῶτας 191, 16. ἐτεθνήκει 156, 11. ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκε 116, 28. τεθνάσαι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν—TAYL. τεθνεῶτος est in frag. 2, 6. ὅσα περὶ τεθνεῶτων λέγουσιν οὐ πάνυ θαυμάζω. οὐ γὰρ ὑπ' ἐκείνων γ' ἐξελεγχθεῖεν ἄν.—

θνητὸς] πρὸς ἄνδρα θνητὸν—γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον συνθέσθαι 358, 16.

θοιμάτιον καθεῖς ἄχρι τῶν σφυρῶν 442, 14. θ. προέσθαι 583, 20. = θοιμάτιον ῥίπτειν Æ. 4, 31. = L. 117, 6.

θόλος curia Athenis. δυ' ἔτη διετράφη ἐν τῇ θόλῳ 419, 26. = An. 7, 11.

θορυβεῖν admurmurare cum significatione laudis et assensus. καὶ μοι μὴ θορυβήση μηδεῖς, πρὶν ἂν ἀκούσῃ 60, 27. θορυβοῦντες, ὡς ὀρθῶς λέγεται 72, 4. 97, 15. ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι καὶ ἐπαινεῖσαι σπουδάζετε 109, 11. πολλοὺς ἔφη τοὺς θορυβοῦντας εἶναι, [id est τοὺς συναινοῦντας] ὀλίγους δὲ τοὺς στρατευομένους 375, 22. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας 577, 9. θορυβηθῆναι fremitu concionis perturbari, interpellari 1421, 20. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea quod obstrepitis, nil ideo magis desinunt oratores concionibus molestis vos vexare 1462, 15. ἐγὼ δὲ φημι δεῖν (καὶ μὴ μοι θορυβήσητε ἐφ' ᾧ μέλλω λέγειν, ἀλλ' ἀκούσαντες κρίνατε 167, 4.) = θορυβεῖσθαι, de animi perturbatione, quæ a metu indignatione commixto commovetur Æ. 28, 17. = μηδεῖς μοι θορυβήση Ly. 154, 27.

θόρυβος] τὴν κρύβδην ψῆφον ἐτέραν τοῦ φανερώς θορύβου diversam et contrariam murmuri concionis ad dicta cum assensu adstrepentis 242, 26. θόρυβον καὶ κρότον τοσοῦτον, ὡς ἂν ἐπαινοῦντές τε καὶ συνησθέντες, ἐποιήσατε 519, 9. τὸν τότε συμβάντα τῇ πόλει θόρυβον ἴστε μὲν ἅπαντες. Apsines citat p. 696, ult. contra, θορύβοις, οἷς ὁ δῆμος νουθετεῖ τοὺς ἐνοχλοῦντας ἑαυτὸν, οὐδεπώποθ' ὑπεῖξε 798, 19. φοβηθέντα τὸν ὑμέτερον θόρυβον, θοιμάτιον προέσθαι 583, 20. = μείζων ἀπήντα γέλωσ μετὰ θορύβου Æ. 12, 11. τοσοῦτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους 24, 40. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν

οὐχ ὑπέστησαν 52, 26. κραυγὴ πολλή καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων 70, 39. = ἐν τούτῳ τῷ θορύβῳ L. 98, 7. οὐδὲν αὐτῷ μέλει τοῦ ὑμετέρου θορύβου 127, 2. μὴ θορύβῳ τὰ πράγματα κρίνειν, ἀλλὰ σιωπῇ τὰ δίκαια γινώσκειν fr. 37.

Θράξ convicium, probrum 664, 11.

θρασύνεσθαι] τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν 272, 20. ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα αὐτοὺς θρασύνεσθαι 1448, 6. θρ. μάτην 1472, 25.

θρασύς αἴψαι ἐν οἷς ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι. id est ἐν τοῖς τῶν ἄλλων ἀτυχήμασι 314, 26. θρασὺν εἶναι φασιν, ἐὰν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν τις εἴπῃ 1233, 25. οὐκ ἐπὶ τῶν λόγων θρασὺν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ 1441, 19.

θρασύτης] ταῦτα παραιρεῖται τὴν θρασύτητα 406, 3. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρίαὶ καὶ θρασύτητες 1452, 20.

θρεπτή (ancilla) L. ap. Poll. 7, 4.

θρόνος] Justitiam παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον καθημένην 772, 27.

θρυλλεῖν] ὃ πάντες ἐθρυλλεῖτε 10, ult. τὸ θρυλλούμενον ἀπόρρητον 19, 27. πολλὰ λέγοντος ἐμοῦ καὶ θρυλλοῦντος 390, 5. ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα 428, ult.

θυγάτηρ] ὡς εἶρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα—τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου Æ. 26, 7. ἐβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας 64, 37. οὐ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος 90, 21. = τοῖς δ' ἐκ θυγατέραν παῖδες γεγόνασι L. 143, 34 γίνεται αὐτοῖς θυγάτηρ, ἣν οὐκ ἔφαντο δύνασθαι γνῶναι ὀπότερου εἴη fr. 3, 1.

θύειν ἐπινίκια 380, 22. μεταπιμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων 1367, 1. ἔθυσε τὰ ἄρρητα ἱερά ὑπὲρ τῆς πόλεως 1369, 25. ὁ βασιλεὺς ἀπάσας τὰς θυσίας ἔθυσε 1370, 14. = φήμη δημοσίᾳ θύομεν, ὡς θεῶν Æ. 47, 25. ὀσίως θύειν 69, 28. 70, 36. = εἶτε μικρὰ εἶτε μεγάλα θύοι I. 70, 23. θύων τῷ Διονύσῳ [9, 39.] = A. *113, 12. 146, 39. = θύειν εἰς τὴν πανήγυριν L. 103, 35. θυσίας τὰς ἐκ τῶν κύρβων καὶ στηλῶν 184, 38.

θύμα] παρέστηκε τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα Æ. 70, 31.

θυματήριον thuribulum 617, 3. = An. 33, 3. = τοῖς χρυσοῖς χερνίβοις καὶ θυματηροῖς L. ap. Athen. l. 9. sub finem.

θυμὸς] παντὶ θυμῷ καὶ φιλεῖ τοὺς ἑαυτὸν φιλοῦντας καὶ μισεῖ τοὺς τᾶναντία 412, 4. θυμὸν ἀήττητον καὶ ἀπροφάσιστον 1396, 1. = ἐκτεῖναι τὸν θυμὸν (si bene habet) pro iracundiæ satisfacere, eam explere An. 27, 25. = θυμὸν ἄλκιμον ἐν φρεσὶ Ly. 163, 3. 10.

θυμοῦν] ἀρχοῦσα ἦν σωφρονίσει τὸ θυμούμενον τῆς γνώμης A. 118, 16.

θύρα] ἐπὶ ταῖς θύραις ἐγγὺς οὕτως 140, 17. θύρας ἀφαιρεῖν 762, 3. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κήπον φέρουσαν 1155, 13. = συγκλείειν τὰς θύρας Æ. 11, 5. = τὸν ἐλθόντα τῶν ἀρχόντων ἐπὶ τὴν θύραν ἀπέπεμψε I. 36, 34. 37, 29. = τὴν θύραν προστιθεῖναι L. 92, 42. αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν 93, 1. μέταυλος θύρα et αὐλειος 93, 19. τὴν θύραν ἀθεῖν 94, 7. τὰς θύρας ἐκβάλλειν 98, 24. ἀλλὰ

καὶ αἱ θύραι τῶν οἰκημάτων ἀποσπάσθησαν 154, 36. = τὴν θύραν ἀνοικοδομήσαντες Ly. 166, 8.

θύρωμα] θυρώματα *asserēs idoneos foribus aedium inde fabricandis* 568, 16. *vel fores ipsae.* τὰ θυρώματα ἀποσπάσας. *having pulled the door off its hinges*—845, 18. = *fores et quicquid eo pertinet* L. 154, 38.

θυσία] ὅτ' ἦν Ἀσκληπία ἡ θυσία *Æ.* 63, 13. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλήν κατέστησε 76, 23. = θυσίαν ἀνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησε I. 70, 22. θυσίας, ἐν αἷσπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι ἐστιῶνται 76, 41. = *sacrum, quod Olympiæ in ludis fiebat* An. 33, 1. = θυσιῶν ἀναμνήσεις L. 194, 32. τὰς ἐκ τῶν κύρβων καὶ στηλῶν θυσίας 184, 38. ἐπιλείπειν ἐν ταῖς πατρίοις θυσίαις 185, 6. 9. = θυσίαι αἱ ἐν τοῖς νόμοις Ly. 147, 46. = τῶν γινομένων θυσιῶν κοινανεῖν D. 106, 13.

θυσιάζειν L. 103, 31.

θυτεῖον, locus Delphis *Æ.* 70, pen.

θωπεύειν τὸν δῆμον *Æ.* 86, 2.

θώραξ] τὸν θώρακα οὐδεπώποτ' ἐνδύς 558, 14.

ιαμβεῖον] *ιαμβεῖα καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῖν πεποιημένα* 418, 9. = *ιαμβεῖα Euripidis ex Eumolpo* Ly. 159, 22. 160, 20.

ιαμβειοφάγος 274, 6.

ἰασθαι] δεῖ—τὰ ὅσα πρῶτον ὑμῶν ἰασασθαι. διέφθαρται γὰρ 170, 1. = *ἰασθαι δωροδόκημα* *Æ.* 63, 31. = ἀδύνατον ἦν ταῦτα ἰαθῆναι ἄλλως An. 20, 46.

ἰάσιμος A. 126, 19.

ἰασις οὐκ ἔστιν A. 140, 34.

ιατρεῖον] καθῆσθαι ἐπὶ ἰατροῦ *Æ.* 6, 17. *διατριβὰς ποιῆσθαι ἐπὶ ἰατροῦ* 6, 28.

ἰατρὸς] ἂ τοῖς σιτίοις ἔοικε τοῖς δεδομένοις παρὰ τῶν ἰατρῶν τοῖς ἀσθενοῦσι 37, 25. 1460, 2. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν μὴ λέγει, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον etc. 307, pen. ὁ Ἰατρὸς *nomēu herois Attici* 419, 22. ἔδειξαν *aegrum* τοῖς ἰατροῖς 1259, pen. ἀλλὰ καὶ μάρτυρας ἰατροῦς παρέχομαι 1268, 4. ἰατρὸν εἰσάγειν 1158, 5. 1159, 22. ἤρως ἰατρὸς *est Tocharis* p. 419, 22. = ἐλεήσαντας τὴν ἐμὴν ἀτυχίαν ἰατροῦς αὐτῆς γενέσθαι A. 117, 40. *πονηρῶ ἰατρῶ ἐπιτρεφθεὶς ἀπέθανε* 126, 17. ὁ ἰατρὸς οὐ φονεὺς ἔστιν. ὁ γὰρ νόμος ἀπολύει αὐτὸν 127, 40.

ἰδεῖν] μὴδ' ἦν ἰδεῖν ἅπαντας. *id est* μὴδ' ἦν τὸ τῆς δωροδοκίας πρᾶγμα οὕτω φανερόν, ὥστε ἰδεῖν ἅπαντας 375, 26. οὐδεὶς πώποτε τοῦτ' εἶδε τὸ πλεονέκτημα 533, 27. *probavit, amplexus, secutus est, spectavit.* εἶδεν, ἂ οὐ προσῆκεν αὐτὴν ὄρᾶν, ξένην οὔσαν 1369, 26. οὐ γὰρ αὐταρκες τὸ ἰδεῖν [*id est* τὸ συνιδεῖν *perspicere, intelligere*] ἔστι τὰ τοιαῦτα, ἂν μὴ καὶ πεῖσαι τις τοὺς συναιρομένους ὑμᾶς *δυνηθῆ* 1443, 4. = ἰδεῖν ᾤθησαν πολλὰ, ὧν οὐκ εἶδον, πολλὰ δ' ἀκοῦσαι L. 194, 20. = ἰδεῖν *νεμσητὸν* Ly. 162, 12.

ἰδία μὲν *πονηρὸς*, δημοσία δὲ *χρηστὸς* *Æ.* 5, 9. ὁ ἰδία *πονηρὸς* οὐκ ἂν γένοιτο *δημοσία* *χρηστὸς* 64, ult.

ἴδιος] τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον 312, 4. πόλεις παραιρούμενον βαρβάρους καὶ ἰδίας. civitates per se stantes, cum alia nulla rep. Græca foederibus conjunctas 289, 19. *ἰδιαίτατον πάντων καὶ σεμνότατον 641, 17. ἴδιον μὴ νομίζειν τῶν τοιούτων μηδὲν, ὃ καὶ ἄλλω συμβαίη. privatum quid, ipsi soli proprium, quod præter eum alii nulli neque accidat, neque possit accidere 1270, 13. ἰδίαν βλασφημίαν calumniam ad me unum privatim pertinentem 1437, 15. = αἱ ἰδία ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι Æ. 1, 10. οἰκεῖν (nisi potius leg. est διοικεῖν) κακῶς τὴν ἰδίαν οὐσίαν 5, 7. διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἐκάστων) πράξεις 18, 8. βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις, privata sua pecunia adjuturum 33, 27. ἀπειῖναι ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων 54, 41. ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ 67, 36. ἀπαρασκεύων αὐτῶ τῶν ἰδίων ὄντων 77, 2. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων 78, 27. = οὐκ ἐθίζειν εἶναι γραφὰς περὶ ὧν οἱ νόμοι ἰδίας δίκας πεποιήκασιν. I. 87, 13. 28. = ἰδίαν τὴν συμφορὰν, καθαρὰν δὲ τὴν πόλιν καταστῆσαι. tollendo homicida efficere, ut cuncta civitas piaculo repurgetur, tametsi sic faciendo, reus in sua privata et singulari persona, infortunium aliquod, ipsius solo corpore circumscriptum, neque latius emanans, patiatur A. 116, 15. τὸ ἴδιον διαπράξασθαι (scil. διαφέρον) 136, 26. = τῆς πόλεως εὐ πραττούσης, καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν εὐ φέρεσθαι An. 20, 3. τὰ ἴδια τὰ σφέτερ' αὐτῶν 28, 9. τὰς ἰδίας ἔχθρας καταδεισάντα 29, 17. τιμωρίαν οὔτε δημοσίαν, οὔτ' ἰδίαν ποιεῖσθαι 31, 30. = ἰδίους ἐχθροὺς νομίζειν τοὺς εἰς πατρίδα τι παρανομοῦντας Ly. 148, 27. τὸ ἴδιον τοῦ πράγματος particularitas rei, h. e. quod ab uno homine privato sit gesta 156, 14. aut subauditur συμφέρον privatum commodum. = τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας ἀναδέχεσθαι, quarum largitionum dedecus et culpa noxaeque ipsorum sunt propria, ad remp. nil pertinent D. 90, 19. καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν 99, 4.

ἰδιοτεύειν] τῶ ἰδιοτεύειν opponitur πολιτεύεσθαι Æ. 27, 32.

ἰδιώτης] οἱ δεινοὶ et οἱ ἰδιῶται inter se opponuntur 50, 6. ἀσφαλῆς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150, 6. = τοῖς ἰδιώταις opponuntur ῥήτορες Æ. 2, 2. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας 24, 36. καταδουλοῦσθαι τοὺς ἰδιώτας 54, 11. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδικότου, ἢ δευάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης 69, 36. μεταστησάμενος (ἐκ τοῦ βουλευτηρίου) τοὺς ἰδιώτας 71, 21. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε (prosperare sine noxa discessit) Δημοσθένης συμβούλω χρησάμενος 76, 8. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμω καὶ ψήφω βασιλεύει 87, 8. = Ly. 157, 35.

ἰδιωτικὸς] ἰδιωτικὴ οἰκία, domus privata, hominis privati, publicum munus non gerentis Æ. 89, 21.

ἰδρύειν] φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἰδρυομένους Æ. 18, 10. ἰδρῦεσθαι ἱερὰ 76, 23. = ἰδρῦσθαι de heroibus fanis consecratis Ly. 147, 43. ἰδρῦεσθαι ἱερὰ 151, 10. 13.

ἰδρῶς] οὐκ ἴσος πόνος καὶ ἰδρῶς πρό τε τοῦ λέγειν καὶ τοῦ πράττειν 1452, ult.

ἰέναι] ἐγὼ δ' εἴ τις ἠδίκει με, ἐπὶ τοῦτον ἦα 1106, 23. = ἦν ὄραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον *Æ.* 2, 20. σεῦ ὕστερος εἰμι ὑπὸ γαῖαν 20, 41. = εἰάν ἐπὶ προδήλους πράξεις ἴωμεν *I.* 39, 45. ἐφ' ὅσα περ ληψόμενος ἦ 47, 27. μισθωτοὺς ἰόντας (scil. εἰς τὰς στρατείας) δι' ἔνδειαν 55, 3. τοὺς ἐχθίστους ἐπὶ τὰ μνήματα ἐκείνου (ipsius et majorum) ἰέναι καὶ ἐπὶ τὰ ἱερὰ 78, 33. ἀποστερούμενοι οὐκ ἦμεν (pro ἦμεν) ἐπὶ ταῦτα. quamvis per nefas bonis istis frauderemur, tamen nostra nobis debita in jure repetitum non iimus 81, 30. = διὰ τῆς αὐτῆς βασάνου ἰὼν ὑπ' ἐμοῦ. a me eidem tormento subjectus *A.* 133, 28. εἰμι γὰρ καὶ ἐπὶ τὸν τῶν κατηγορῶν λόγον. accedam ad prætensionem accusatorum, h. e. criminationem eorum tantisper veram habebō, veluti pedibus in eam ibo 136, 33. = pro ἐπανιέναι redire *L.* 93, 42. ἰέναι ἐπὶ πόλιν adoriri, invadere, infestis animis et armis impetere 192, 33. εἰς ἔλεγχον ἰέναι περὶ τῶν πραγμάτων 899, 2. = ἐπὶ τοῦτον ἦ τὸν λόγον *D.* 96, 25.

ἱερᾶσθαι ἱερασύνην *Æ.* 3, 32. 42. (si sana lectio.)

ἱέρεια ἡ Βραυρωνόθεν 1264, 20. = ἱερείας ἐνύπνιον τῆς ἐν Σικελίᾳ *Æ.* 29, 23. ἱέρεια τῆς Πολιάδος Ἀθηναῖς sumebatur ex Eteobutadis 47, 40.

ἱερεῖον] ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pater pro filio, sive adhuc puero, sive jam adulto, sive suo, sive adoptato, phratoribus afferebat, vel in curiam phratriæ inferebat 1054, 6. οὐκ ἠθέλησαν ἀπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὐδ' ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ 1078, 21. = ἱερεῖον ἔχοντες, ἦγον τὸ παιδίον πρὸς τὸν βωμὸν *An.* 16, 32. ἱερεῖα παρασκευάζειν 33, 8.

ἱερεὺς reticetur per ellipsin. ὁ τοῦ Διὸς, scil. flamen 531, 16. ἔλαχον ἱερεὺς 1313, 24. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ τοὺς ἱερεῖς, καθίστατε τοὺς ἄρχοντας 1461, 6.

ἱεροκήρυξ, ὃς ὑπηρετεῖ τῇ τοῦ βασιλέως γυναικί, ὅταν ἐξορκοῖ τὰς γεραιρὰς 1371, 16.

ἱερομνήμων videtur honos quidam, h. e. magistratus in præcipuis, Byzantii fuisse, cujus nomine annus signaretur. ἐπὶ ἱερομνάμονος Βοσπορίχῳ 255, 20. Item sic appellabantur assessores e Græcis civitatibus ad concilium Amphictyonicum missi. τῶν παρ' ἐαυτοῦ [a Philippo] πεμπομένων ἱερομνημόνων, ἢ τῶν ἐκείνου συμμάχων [id est τῶν πεμπομένων ὑπὸ του τῶν Φιλίππου συμμάχων ὄντων ἔθνῶν] 276, 22. ἀνθρώπους ἀπείρους λόγων, καὶ τὸ μέλλον οὐ προοραμένους, τοὺς ἱερομνήμονας 277, 7. τινὰς δὲ καὶ συνήρπασαν τῶν ἱερομνημόνων 277, 21. Athenis videntur Hieromnemes perpetui fuisse, velut perpetui assessores, aut consiliarii novem archontum, sed identidem non nisi singuli. ὑπεύθυνον ὄντα ἐτέρας ἀρχῆς, καὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ ὅσαι μετὰ τῶν ἐννέα ἀρχόντων κυαμεύονται ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ κήρυκος etc. 747, 2. = *Æ.* 69, 39-70, 7. ἱερομνήμων τῶν Ἀθηναίων 71, 25.

ιερόν, templum, victima, res sacra. δημοτελή ιερά εισιέναι *Æ.* 4, 1. λαβάν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ιερά: de juraturo 16, 15. δημοτελή ιερά 26, 13. συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων, ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ιερῶν 39, 16. ὠθεῖν ἀπὸ τῶν ιερῶν τὸν πρεσβευτὴν 39, 30. μετουσία τάφων καὶ ιερῶν 48, 27. μήδε δέξαιντο (οἱ θεοὶ) αὐτοῖς τὰ ιερά 69, 19. ἐξάγειν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὡς ἐναγῆ 70, 14. ὑπόκειται τὸ πεδίον τῶ ἱερῶ 70, 20. εἶρξεται (pro εἰρχθήσεται) τοῦ ἱεροῦ 71, 1. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερέτων τῶν ιερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας 72, 16. καλὰ ιερά 72, 18. 20. οἱ τὸ ἐν Δελφοῖς ιερόν ἠλευθέρασαν 72, 30. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερέτων ὄντων τῶν ιερῶν 75, 12. ἰδρῦσθαι ιερά 76, 23. οὐκ ἔα εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελή ιερά 79, 3. = ιερόν τῆς Εἰληθυίας I. 55, 4. = templum, sacrificium, victima, simulacrum, res quæcunque sacra. καθ' ἱερῶν τελείων ὀμνύναι *Ap.* 13, 9. 20. λαμβάνεσθαι τῶν ιερῶν, aram, aut sacrorum aliquid in ara expositorum, apprehendere 21, 31. ταμίαις τῶν ιερῶν χρημάτων 17, 20.

ιεροποιεῖν εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς 552, 2. = *A.* 146, 39.

ιεροποιός] Hoc de v. insignem locum habet *Etymologus* p. 468, pen. haustum ex aliquo bonæ notæ lexico rhetorico. in *Harpocrate* non est, neque in *Suida*, neque in *Ulpiano*, neque in aliis scholiastis *Demosth.* οἱ λοιποὶ [strategi puta] τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ιεροποιῶν 47, 13. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ιεροποιὸν αἰρεθέντα, ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων τρίτον αὐτὸν 552, 6. erat hujus magistratus victimas inspicere et probare, aut reprobare vitiosas 570, 7. 1331, 4.

ιερός] ιερά χώρα 277, 10. ιεράν ἐσθήτα eam vestem appellat, quæ ludorum ergo comparata sit atque gestetur 519, 27. ιερός νόμος pars ea juris Attici, quæ de jure dierum festorum, præcipue *Liberalium*, præcipit 525, 18. οὐδὲ τῶν ιερῶν αὐτῶν [scil. χρημάτων,] ἕνεκα τοῦ πλεονεκτήματος, ἀπέχεται 1204, 5. ιερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην, καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι 1374, 1. τὸ ιερόν per excellentiam templum Delphicum 446, 5. ιερά τριήρης 50, 1. 570, ult. οὐθ' ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων 422, 8. τῶν ιερῶν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὀσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ 702, ult. τῶν ιερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν [decuplam furti luitionem] ὑφίρηται 726, 23. τῶν αὐτῶν ιερῶν κοινωνοῦντας 1335, 7. ubi dictio hæc proverbialiter est usurpata. τὰ ἄρρητα ιερά θύειν 1369, 25. ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων per victimas plenum robur adeptas, vel majores 1365, 17. τὸ ιερόν, Delphicum puta, προδέδωκας citat *schol. Hermog.* p. 145, 10. = στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῆ, ιερόν Ἀθηναῖς εἶναι κελεύει ὁ νόμος *Æ.* 60, 9. προαγὼν ἐν τῇ ιερᾷ ἡμέρᾳ 63, 14. βοηθεῖν τῶ θεῶ (Apollini) καὶ τῇ γῆ τῇ ιερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. κελαδοῦν κῦμα ἱεραῖσι πρὸς ἄκταις 69, 25. ἀσέβεια Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν ιεράν γῆν 70, 19. = ἐπιτιθέσθαι πίστιν κατὰ τῶν ιερῶν. per exta vel sacra dejerare I. 65, 4. 11. ὀμόσαντες καθ' ἱερῶν 66, 17. τὰ ιερά συνεχειροουργοῦμεν καὶ συνετίθεμεν 70, 28. κυρίαν ποιεῖν ιερῶν 71, 5. ιερῶν καὶ ὀσίων ἀνθ' ἑαυτοῦ κοινωνῶν καταλιπεῖν 76, 1. ἐπὶ τὰ ιερά ἦγε 77, 41. ἐπὶ τὰ ιερά

ἵνα 78, 33. τὰ ἱερά τὰ πατρώα [28, 56.] = ἐν Πειραιεῖ ὄντα ἱερά
 θύειν Διὶ κτησίῳ A. 113, 12. 22. ἱερῶν κλοπῆς γεγραμμένος 115,
 26. διακωλύοντες τὰ ἱερά γένεσθαι τὰ νομιζόμενα 139, 11. ἱεροῖς
 παραστάντες πολλοὶ καταφανεῖς ἐγένοντο μὴ ὅσοι ὄντες 139, 10. 13.
 οὐκ ἔστιν ὅπου οὐχὶ κάλλιστα τὰ ἱερά ἐγένετο ἐμοῦ παρόντος 139, 14.
 = μαινομένων τῶν ἱερῶν L. 191, 10. χερνίπτεσθαι ἐκ τῆς ἱερᾶς χέρ-
 νιβος 108, 1. τῶν ὁσίων καὶ ἱερῶν ἀναγραφεὺς 185, 33. = τὰ ἱερά
 λαβόντες κατὰ τὸν νόμον extis, aliisque sacris in manus sumtis
 Ly. 150, 26. ἱερά ἰδρυσάμενοι παρέδωκαν 151, 9. μεταπέμπεσθαι
 τὰ πατρώα ἱερά 152, 36. μετακομίζεσθαι τὰ πάτρια ἱερά 155, 5.
 ἱερά τὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν πατρώων νομίμων ἀποστερῶν 155, 28. ἔκδοτα
 τὰ ἱερά τοῖς πολεμίοις παρέδωσαν 158, 30. ἀξιοῦν τὰ ἱερά βοηθεῖν
 αὐτοῖς 169, 19. ἱερά ὄπλα μὴ καταισχύνειν 157, 19. = ἱερά πατρώα
 D. 107, 17. τῶν ἐν ταύτῃ (Attica puta) κατεσκευασμένων ἱερῶν
 111, 3. ὁ ἱερός λόχος 99, 25.

ἱεροσυλεῖν τὰ ὄπλα 1318, 27. = ἱεροσυλεῖν μεγάλα καὶ μικρά Ly.
 156, 11. εἰκόνα χαλκῆν. in statua aenea e fano submovenda
 sacrilegium committere 167, 16.

ἱεροσυλία] ἴν' ἐκκόψαιμι αὐτῶν ταύτην τὴν ἱεροσυλίαν I. 73, 26.

ἱεροσύλος] τοῖς ἱεροσύλοις τὸν δεσμὸν ἀφαιρῆ 737, 24. = L. 185, 13.

ἱεροφάντης I. 64, 18.

ἱερωσύνη] ἱεραῖσθαι ἱερωσύνην A. 3, 32. 42. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν
 κληρώσεται, ὡς οὐκ ἂν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα 26, 36.

ἱθύνειν ἑορτὰς νόμοις πατρίοις 531, 3.

ἱθύφαλλος 1261, 17. 1262, 6. 1263, 5.

ἱκανός] ἱκανὸν μηδὲν ἠγεῖσθαι, insatiabilis esse A. 27, 8. δοκι-
 μαστὰς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω 47, 30. συναθροίζειν δύνα-
 μιν ἱκανὴν 69, 6. = ἱκανὴ ἀφορμὴ I. 59, 16. * αὐτὸ τὸ ἱκανὸν 59,
 11. δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβῶν 66, 46. ἱκανὴν ἠγήσαντο βάσανον εἰ-
 ληφέναι 77, 39. ἐστὶ γὰρ αὐτῷ βίος ἱκανός 110, 10. ἱκανὸς γὰρ
 ἔφη αὐτὸς ἀτυχῶν εἶναι [17, 9.] = ἱκανὸν μέρος τῶν ὄντων ἀποβέβληκεν
 A. 115, 25. = ἱκανώτατος εἶπεν καὶ γνῶναι καὶ πράξαι L. 194, 32.
 = ἱκανὴν εἰλήφατε πείραν D. 102, 2.

ἱκανότης (facultas dicendi) L. ap. Poll. 4, 3.

ἱκανῶς πεφυκότες A. 115, 3.

ἱεσία] ἱεσίας ποιεῖσθαι. ποίοις ὄμμασι τὰς ἱεσίας ποιήσεσθε A.
 70, 33.

ἱετεύω καὶ ἀντιβολῶ 1299, 7. = I. [16, 3. 28, 54.] = An. 19,
 22. = L. 94, 11. 25.

ἱετηρία] οὐχ ἱετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος 262, 16. 703, 23. ἱε-
 τηρίαν ὑμῖν προκεῖσθαι νομίζοντες τὸν παῖδα τοῦτον 1078, 25. =
 ἱετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλήν A. 14, 41. ἱετηρίαν θέντες ὑπὲρ
 τούτων οἱ οἰκεῖοι 30, 11. = ἱετηρίαν κατατιθέναι An. 15, 1. ἱετηρία
 κείται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ 15, 11. = ἱετηρίαν ἔχοντες καὶ κηρύκρια συμπε-
 πλεγμένα ἐκ θαλλοῦ D. 92, 29.

ἱκέτης] ἐπὶ τὸν βωμὸν ἱκέται ἐκαθέζοντο L. 191, 31. ἱκέτας ἐξελεῖν
 92, 2. ἱκέται θεῶν καθίζοντες ap. Theophrast. ἐν τοῖς περὶ λέξεως
 γραφεῖσι.

ἱκνεῖσθαι] ἀμέρα ἐν ἱκνουμένα 1072, 27. conf. p. 1073, 2. ubi

orator ipse interpretatur per ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις: = εἰ πεν Ἀχαιοὶ *ἴκωνται Ly. 162, 7.

Ἰλαος] ὄν οὐδὲ τῶν ἐν Ἄιδου θεῶν εἰκός ἐστι τυχεῖν Ἰλαῶν 786, 16.

Ἰλιάς] μακρότερον τῆς Ἰλιάδος ψήφισμα Æ. 67, pen.

ἰλιγγιάν] v. ναυτιῶν.

ἰμάς] ἰμάντα τις φερέτω 402, ult.

ἰμάτιον] καταρρηγνύναι τὰ ἰμάτια Æ. 26, 14. = τίς οὐ μέλαν ἰμάτιον ἐφόρεισε I. 47, 10. σὺν ἰματίοις καὶ χρυσοῖσις 69, 27. = διπλᾶ τὰ ἰμάτια ἐμπεπορτημένοι Ly. 153, 5.

ἰματίδιον L. ap. Poll. 7, 12.

ἰμείρειν] χρήματα δ' ἰμείρουσιν ἔχειν 422, 6.

ἵνα cum indicativo, loco optativi, vel conjunctivi, ἵνα ἦν. pro ἦ, vel εἴη 47, 18. ἵνα ὡς εὐσχημονέστατα ἐφαίνετο 958, ult. 1273, 10. 15. ἵνα μὴ συνέβαινεν, ὅπερ οὐκ γίγνεται, ne accidisset 1434, 4. ἵνα ἐπεικεῖς ἐνομίζοντο εἶναι 1441, 9. 1444, 14. = ubi. Æ. 21, 10. = cum imperfecto constructum, loco conjunctivi. ἵνα μᾶλλον ἂν ἐπιστεύετο I. 83, 33. ἵνα βελτίων ἐδόκει πᾶσιν εἶναι 106, 20. = ubi A. 142, 16. = cum indicativo constructum loco subjunctivi L. 95, 28. 101, 4. Sic Libanius t. I. p. 842, 41. ἵνα μοι δυσχερεστέραν τὴν ὑγίειαν ἀντέδωκας pro ἀντιδῶς vel ἀντιδοίης. quo mihi, loco morbi ablati, bonam valetudinem redderes multo, quam morbus erat, miseriorem. b) ubi vel quo. ἵνα Δεκελεῖς προσφοιτῶσι 166, 36. = quo, quem ad locum D. 106, 17.

ἰοβάκχεια 1371, 24.

ἴων] ὡς περ ἴων ἢ ῥόδων ὄντας 615, 11. 755, 16.

ἰοῦ, ἰοῦ, vox irati vanas minas spargentis 406, 8. βοῶν καὶ κεκραγῶς ἰοῦ, ἰοῦ, καὶ πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω ποιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις 784, 19.

ἰπεῖν, to pinch, to squeeze, to screech. ὄραν ὑμᾶς *ἰπουμένους vos pungi ab aculeato hoc dicto, ægre id ferre 1441, pen.

ἰππαγωγός, scil. ναῦς. navigium comparatum equis per mare trajiciendis 46, 5.

ἰππαρχεῖν 567, 21. 570, 12. = τρεῖς ἢ τετράκις ἰππαρχηκῶς ἀνδρῶν ἀγαθῶν D. 109, 37.

ἰππαρχος erat in equestri militia eodem loco, atque ὁ στρατηγός in pedestri. τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἰππαρχον 290, 4. ἰππαρχον ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐν ταῖς πομπαῖς οὐ δυνάμενον 570, 5. οὐκ ἐχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγούς, καὶ φυλάρχους, καὶ ἰππαρχούς 47, 16. = L. 146, 20.

ἰππᾶς] εἰς ἰππᾶδα τελεῖν I. 67, 23.

ἰππεύειν] ἴαν τις ἀδοκίμαστος ἰππεύῃ, ἄτιμον εἶναι L. 140, 15.

ἰππεὺς homo mediū ordinis 1068, 1. = ἰππέας τότε πρῶτον κατεστησάμεθα τριακοσίους An. 24, 8. deinde χιλίους καὶ διακοσίους 24, 22.

ἰππικὴ L. 169, 7. = ἰππικὸν (scil. πλῆθος, vel σύνταγμα, vel σύστημα) D. 102, 24.

Ἴπποδαμία forum Piræi 1190, 27. = εἰς τὴν Ἴπποδαμίαν ἀγορὰν An. 7, 9.

ἵπποδρομῖαι. simile inde ductum Æ. 25, 10. = ἵπποδρομία ἐτύγχανεν οὕσα Ἀνακείων L. fr. 45, 3.

ἵπποδρομος locus Athenis. γεωργῶ πρὸς τῷ ἵπποδρόμῳ 1155, 9. 1162, 15.

Ἴπποβοωντίδαι 1398, 26.

Ἴππος] ἵππου δρόμον ἡμέρας πεζῆ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν 428, ult. equus, quem quis in usus reip. sumtu suo aleret. ποῖος γὰρ ἵππος; ποία τριήρης; ποία στρατεία 431, ult. Ἴππον οὐκ ἐτόλμησε πρίασθαι ὁ λαμπρὸς καὶ πλούσιος οὗτος, ἀλλ' ἐπ' ἀλλοτρίου τὰς πομπὰς ἠγεῖτο 571, 1. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων 1046, 11. = ἐγκαταποδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν Æ. 26, 7. παρ' ἵππον καὶ κόρην, nomen alicujus ædificii Athenis 26, 10. συμπαριένας ἐφ' ἵππου 42, 36. = ἵππον οὐ γὰρ πάποτε ἐκτήσατο πλείονος ἀξίον ἢ τριῶν μνῶν I. 55, 23. Ἴππον λαμπρὸν ἐφ' οὗ ἐφυλάρχησε 88, 17. = ἀμιλλᾶσθαι ἵπποις ἀλλοτρίοις An. 32, 34. ἐφόδια τοῖς ἵπποις παρασκευάζειν 33, 9.

Ἴππος, (ἡ) equitatus. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου Æ. 77, 10.

ἵπποστάσιον L. ap. Poll. 9, 5. equile.

ἵπποτοξότης] κἂν τοῖς ἵπποτοξόταις ἵππεύοντα L. 144, 39.

ἵπποτροφεῖν Ly. 167, 31.

ἵπποτρόφος μέγας καὶ λαμπρὸς. homo locuples, qui equum publicum ære suo alit 331, 18. 1046, 8.

ἴσᾶναι, nosse, scire. ἴσασιν ἐν ἀπορρήτῳ An. 22, 10. = τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν ἀπαντες ἴσασιν, ὅσοι ἐμὲ γινώσκουσι L. 152, 11. μηδὲ ἂν φασὶ μέλλειν πράξειν χάριν αὐτοῖς ἴστε 127, 29.

ἰσηγορία] οὐκ ἔσθ' ὅπως ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν αἰρουμένοις εὖνοι γένοιντ' ἂν 195, 27. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ ἐλευθερίας μετουσίας ἀφαιρεῖσθαι 555, 16. ἰσηγορίαν πρῶτον καταστησάμενος τῇ πόλει Theseus 1397, 24. = ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας, qui a privatis et plebeiis tantas pœnas exigit usurpatæ in loquendo libertatis, nulli non civi, jure civili, debitæ Æ. 24, 36.

Ἴσθμὸς ludii Isthmici An. 17, 20. = Ἴσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ ἐνίκησε L. 157, 39.

ἰσοθέων τιμῶν τετυχηκότες Ly. 159, 4.

ἰσομοιρεῖν ἀπάντων 1172, 27. 1176, 12. = ἰσομοιρεῖν χρημάτων I. 35, 10. ἰσομοιρῆσαι τῆς οὐσίας [11, 43.]

ἰσόμοιροι τῶν χρημάτων I. 65, 20. 34.

ἴσος] οὐκ ἄχρη τῆς ἴσης ἐστὶν ἕκαστος [τῶν συμμάχων] εὖνους [τοῖς ἑαυτοῦ συμμάχοις] *σῶς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων 61, 12. πολεμήσετε ἐξ ἴσου 101, 21. 137, 18. ἐξ ἴσου ποιεῖν τοῖς ἑτέροις 145, 2. οὐχ ὑπὲρ τῶν ἴσων ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔσθ' ὁ κίνδυνος 147, 27. οὐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλήν οὕσαν 179, 21. ἐν πολέμῳ οὐκ ἴσῳ γενησόμεθα 179, ult. οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι 226, 15. ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀπροατῆς 227, 23. ἴσα

βαίνας Παδοκλει 442, 15. *ισα et ὄμοια copulantur.* οὐ μέγιστοι τοῖς πολλοῖς ὁμῶν πρὸς τοὺς πλουσίους τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ὁμοίων 551, 9. τῶν ἴσων μετέχειν [scil. γερῶν, vel τιμῶν, vel δικαίων, τοῖς ἄλλοις πολίταις] 786, 21. ἄνπερ ἴσοι καὶ κοινοὶ ἡμῶν γένησθε ἀκροαταὶ 844, 8. τοῖς εἰδόσιν ἐβουλόμην ἐπιτρέπειν, τοῖς ἴσοις. *æquis arbitris, neutri parti magis studentibus* 1274, 10. ἠνίκα συνέβαινον εὐτυχεῖν Ἀριστολόχῳ τῷ τραπεζίτῃ, ἴσα βαίνας ὑμῖν, ὑπεπεπτακὰς ἐκείνῳ, ἐβάδιζον 1120, 21. τῶν ἄλλων πολιτῶν μηδενὶ μηδ' ἐξ ἴσου χρῆται 1121, 8. ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὁμῶν αὐτῶν γενέσθαι 1454, 7. τὰ ταῦτα ποιεῖν ἴσον φατὲ, ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπεύμενοι 1477, 27. πῶς ἴσον ἐστὶ, τοὺς μὲν ἄρχων, οἷς μηδὲ λέγειν ἔστι, τοὺς δὲ δεδέσθαι, ἂν ὁ πατὴρ πολλὰ χρήσιμος ὑμῖν ἦν 1478, 23. = ἴσην καὶ ἴσημον πολιτείαν ἔχειν *Æ.* 1, 25. ἐπιτίμια ἐκατέρω ἴσα πεποίηκε 2, ult. ἴση εὐνοία ἀκούειν 29, 10. ἂν οἱ δικασταὶ ἡμῶν ἐξ ἴσου ἀκούωσιν 61, 35. ἐπιτρέπειν πόλει ἴση καὶ ὁμοία περὶ τῶν ἐγκλημάτων 65, 27. ἴσος κριτῆς 65, 28. ἴσαι ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο 89, 35. = νῦν δ' ἐξ ἴσου (*id est κατ' ἴσην*) διακείμεθα *I.* 79, 6. = ἴσον ἦν μοι *pum* significat εἰκὸς ἦν *decuisset me A.* 130, 46. ἢ ψῆφος ἴσον δύναται τῷ δούλῳ ἀποκτείναντι καὶ τῷ ἐλεύθερον 135, 10. *jus æquale parique cum severitate pronunciatum atque exercetur in homicidas servilium corporum atque in ingenuorum.* τὰ ἐξ ἴσου γινόμενα τοῦ φεύγοντος μᾶλλον ἐστὶν ἢ τοῦ διώκοντος *in momentorum æqualitate, aut in suffragiorum paritate pronunciarī solet secundum reum magis, quam secundum accusatorem* 135, 25. = οὐδενὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων οὔτ' ἴσον, οὔτ' ἄλλῳ πλέον ἀξίῳ ἔχειν *Ap.* 31, 13. τοῖς πολίταις οὐκ ἐξ ἴσου χρῆται. *sub.* ἐαυτῷ 32, 35. = τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν *L.* 197, 40. ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρατοσθένει 127, 34. ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχειν 168, 22. ἐξ ἴσου συνεῖναι τοῖς πλουσιωτάτοις 169, 4. ἐξ ἴσου *indifferently* 171, 16. *TAYL.* ἴσον ἐαυτὸν παρέχειν πᾶσι 198, 2. 155, 15. = ἴσον φέρει *æquipollet, æquivalet. de pondere et libra ductum Ly.* 160, 43. ἴσην εὐκλείαν λαγχάνειν (scil. τῇ τῶν ἄλλων ἀπεθανόντων εὐκλείᾳ) 161, 11. ἴσον ἔχειν *pari jure cum reliquis civibus uti* 168, 7.

ιστελής Athenis commorans peregrinus, non civitate quidem donatus, eo tamen privilegio, ut pares cum civibus contributiones, neque majores, dependat 466, 6. 912, 28. 920, 10. = *L.* ap. Harpocr.

ἴστασθαι κατὰ τὸ συμφέρον. stare a parte emolumentum, facere cum ea parte, quam amplecti magis expediat 283, 17. ἄρ' οἴσθε ἔτι στήναι, συναθεῖν, ἀναπνεῦσαι 293, 15. τὴν θύραν κακῶς ἐστηκυῖα ἐξέβαλε 1158, 16. οὐκ ἔσθ' ὅπου ταῦτ' ἄνευ μεγάλου τινὸς [scil. κακοῦ, vel πόνου, vel διαφέροντος] στήσεται [*id est παύσεται, σχίσεται.*] insistat, desinat 1450, 4. οὐκ ἐνταῦθα ἴστηκε τὸ πρᾶγμα *things rested not there* 547, 24. *In activo ἴσταναι.* χοροῦς 530, 27. κρατῆρας καὶ χοροῦς 1072, 21. ὠραίων Βρομίων χάριν 531, 5. τοὺς ἔρους 879, 11. 27. *ponderare, librare.* οὐ γὰρ ἐμελλεν ὁ πατὴρ αὐτὸς τὸν χαλκὸν οὔτ' οἴσειν, οὔτε στήσασθαι 1200, 1. ἂν γὰρ

ὡσπερ εἰ ζυγὸν ἰστίητε 1461, 17. pro παριστάμεν. οὐ θνητὴν, ὡς εἰθιστο, φύσιν ἰστιάσα 1405, 22. οἱ πολλὰ καὶ καλὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως στήσαντες τρόπαια 569, 17. τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ, ἔστησαν [scil. ταύτην τὴν στήλην] ἐν τῷ ἱερῷ 1370, 25. = οἰκόπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἔστηκε Ἄε. 26, 9. μὴ τρόπαιον ἰστιάτε ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρᾳ 75, 40. = ὁ τρίπους ἐκεῖνος ἔστηκε I. 67, 31. = ἰσταςθαι pro εἶναι. ἔτοιμοι *σταῖεν A. 144, 10. = στήλην εὐρόμενοι στήσαι παρ' αὐτῶν Ἀπ. 26, 14. στήλαι σταθῆσονται γεγραμμένοι ἐπὶ τούτοις 27, 44. = ἰστάναι ζυγῶ L. 117, 40. τὸ μὲν ἕμῶν γένος ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν τοῦ γνωρίζεσθαι ἔλαβε, τὸ δὲ σὸν μέχρι σοῦ (scil. προσθὸν) τὴν δόξην ἔστησε. ap. Ulpianum ad *Midianam*. = ἰστάναι εἰκόνα, erigere, dedicare Ly. 167, 17.

ιστίον] ὡσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἰστίῳ, τῶν δὲ κόπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465, 6.

ιστορία] μεγάλα ἀφελήσεσθε πρὸς ιστορίας τῶν κοινῶν 275, 27. = scientia rerum, e libris aut sermonibus, et sua cujusque meditatione, collecta. ιστορία ὑπερφρονεῖν τὸν δῆμον Ἄε. 19, 42.

ισχνῶς ἔστιν ἰδεῖν ἐκείνων ἀρετὴν ἐν τοῖς *γράμμασιν Ly. 157, 45.

ισχύειν] ὅταν δ' ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις ἰσχύσῃ 20, 26. εἰ [πόλις] συμμάχων εὐνοία πιστεύει, καὶ τοῖς ὅπλοις ἰσχύει 146, 20. τὸν καιρὸν ἰσχύειν, καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου, τὸ συμφέρον πράττειν. rationes temporis hoc valere efficere, ut, vel insuperhabito æquo et justo, id agatis, quod e re vestra est 214, 5. καὶ τὰς αἰτίας, καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς, ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν, ὁ δῖος ἰσχύει 227, 19. ἄνδρα θνητὸν, καὶ διὰ καιροῦς τινὰς ἰσχύοντα 358, 16. ταῦτα δήπου τὰ δίκαια καὶ κατὰ σοῦ τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν 416, 20. ἰσχύει τὸ ὀφείλειν κατ' αὐτῶν 791, 20. ἰσχύει τοῦτο τὸ δίκαιον ἐν πᾶσι 983, 18. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων πρὸς ὑμᾶς ἰσχύει πλέον 990, 21. οὕτως ἔλαττον ἰσχύει παρά τισι τὸ δίκαιον τῆς παρρησίας. minoris fit jus et fas, quam fiducia loquendi 1340, pen. πονηρία καὶ ἀναίδεια ἐν τῇ πόλει ἰσχύει 1478, 27. τὸν φθόνον δοκεῖν μείζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας 1481, 11. = πόθεν οὖν ἰσχυκε καὶ σύνθητες γέγονε τὸ λέγειν, unde ergo invaluit et in consuetudinem abiit mos ille loquendi sic Ἄε. 23, 33. ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι 28, 9. = εἰ δύναται λέγειν, τοῦτο αὐτῷ μηδὲν ἰσχυσάτω I. 78, 27. 85, 27. = ἔτι τοῦ σώματος ἰσχύοντος ἢ ψυχῇ προαπολείπει A. 140, 28. = οὐκ ἰσχύει, pro οὐδὲν ἰσχύει Ly. 148, 19. = ἰσχυσεν ἂν τὸ ψεῦδος τῆς ἀληθείας μᾶλλον D. 97, 1. 7.

ισχυρίζεσθαι] οὐκ ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ 901, 8. οὐκ ἐπεικὴς ἐστὶ ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι 1020, 21. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυρίζομενοι. id est πιστεύοντες 1181, 16. ἔσθ' ὅτῳ ἂν ἄλλῳ ἰσχυρίζοιτο πρὸς ταῦτα 1020, 25. = insolescere oratione præ fiducia bonitatis causæ suæ Ἄε. 61, 30. = ἰσχυρίζεσθαι διαθήκαις I. 35, 11. 37, 7.

ἰσχυρὸς] οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτω ἰσχυρότατα δεῖ εἶναι 21, 15. ἢ φρασάτω μοί τις, πόθεν ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν 36, 12. ἰσχυρὸς τις ἦν, μέλας 537, 16. ἰσχυροὶ ὑμῖν [id est ἐν ὑμῖν, vel δι' ὑμῶν] οἱ νόμοι εἰσι, καὶ ὑμεῖς τοῖς νόμοις 586, 8. ἰσχυρὸν arcanum status.

τοῦτο τὸ ἰσχυρὸν εὐρήσετε ὑπὲρ τοῦ δήμου κείμενον 597, 1. ἄλλο τι τῶν τῆς πόλεως ἰσχυροτάτων καταλύοιτο. eorum, quæ sunt reip. præsidia firmissima 748, 6. ἰσχυροτάτη μαρτυρία dicitur ἡ βάσανος tortura servorum 1141, 25. οὐκ ἐπὶ τῶν λόγων θρασὺν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ 1441, 19. εἰ τοίνυν τοῦτο ἰσχυρὸν ἂν ἦν τούτων πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον 1201, 19. = οὕτως ἰσχυρὸν ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν Æ. 12, 16. δέησιν ἐμοῦ τινα ἰσχυρὰν ἐδέθη 33, 41. κατακοινωνεῖν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, vires et nervos civitatis 63, 9. ἰσχυρὰν τὴν Εὐβοίαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων 66, 22. προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποίησαντο 69, 11. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ προΐεσθε 87, 16. = ἡ δίκη ἰσχυροτέρα τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς, jus ipsum et veritas ipsa cedere debet iudicium sententiæ A. 141, 30. = τοῦτο μόνον εὐροὶ τις ἂν ἰσχυρὸν ἐν τοῖς λόγοις. argumentum causæ firmum, quo fidas An. 20, 17. = ἰσχυρὸς λίαν νόμος lex inclementior L. 145, 8. ἰσχυρῶν χωρίων κατειλημμένων 147, 15. τοῖς ἰσχυροῖς ἐγχαυρεῖ, μηδὲν αὐτοῖς πάσχουσιν, οὐς ἂν βούλωνται, ὑβρίζειν 169, 42.

ἰσχυρῶς καὶ χαλεπῶς ἔχειν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστὶν 760, 21. ubi opponitur τῷ ἠπίως καὶ φιλανθρώπως κείσθαι. = ἰσχυρῶς ἐπιπλήττειν Æ. 25, 38.

ἰσχὺς] ἰσχὺν ἐντιθέσθαι de alimentis robur corpori ingerentibus 37, 25. 1460, 3. ἰσχὺς τῶν νόμων quæ sit 586, 2. εἰ δὲ δαίμονός τις, ἡ τύχης ἰσχὺς—ἐλυμήνατο τοῖς ὄλοις 326, ult.

ἰσωνία æqualis pretii L. ap. Poll. VII. 2.

ἴσως æqualiter, æquali jure. τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν 35, 26. οὐκ ἴσως [id est ἐξ ἴσου] οὐδὲ πολιτικῶς ἔτιοι τὰ καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται 151, 4. = δαιμονίου τινός ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένου Æ. 70, 12.

ἰταμὸς] ἰταμὸν γὰρ ἡ πονηρία καὶ *τομὸν καὶ πλεονεκτικὸν 777, 3. ἰταμῶς πολιτεύεσθαι 106, 24. ἰταμώτερον τῷ μετὰ ταῦτα ἐχρήσατο βίῳ 413, ult.

Ἴτσαῖος homo Iteensis L. ap. Harpocr.

ἰχθύς] πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθύς περιῶν 412, 23.

ἴχνη] ὥσπερ ἴχνη γνωρίζουσα ἡ μνήμη 1393, 27. = κονδύλων ἴχνη ἐτι φανερά Æ. 84, 22. = φανερῶς τὰ ἴχνη τῆς ὑποψίας εἰς τοῦτον φέροντα A. 119, 7. τὰ ἴχνη τοῦ φόνου οὐκ εἰς ἐμὲ φέροντα 120, 16.

καδίσκος] καδίσκων τεττάρων τεθέντων 1053, 3. ἐνέβαλον εἰς τὸν καδίσκον 1302, rep. = καδίσκος εἰς τίθεται I. 85, 46. 86, 3. = τὴν δὲ ψῆφον οὐκ εἰς καδίσκον, ἀλλὰ φανεράν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔδει τίθεσθαι L. 133, 11. = καδίσκοιν δυοῖν κειμένοιιν Ly. 169, 12.

Καδμεία] προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας Æ. 42, 2.

κάδος] χλανίδας καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων 558, 17.

καθαίρειν τοὺς τελουμένους 313, 16. τὸν δῆμον a piaculo contracto per funus in publico projectum 1069, 12. τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων, οἷς καθαίρουσιν [scil. οἱ ἱερεῖς τὴν βουλήν] ὅταν εἰσιέναι [scil. εἰς τὸ βουλευτήριον, vel εἰς τὴν ἐκκλησίαν] μέλλωσιν [scil. οἱ πρυτάνεις] 1269, 10. = καθαίρειν ἐκκλησίαν Æ. 49, 23. =

καθαίρειν τὴν οἰκίαν a pollutione funeris A. 145, 37. = καθαίρειν τὴν πόλιν L. 108, 4.

καθαιρεῖν] οὕτως ὀφείλει ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ καθαιρεθῆναι Πά-
λιν 20, 11. καθαιρεῖν τὰ τείχη 429, 6. καθαιρεθέντων τῶν στεφά-
νων 616, 10. 756, 20. ἐν ὁδῷ καθελῶν 637, 3. = τὸ σημεῖον κατέλη
ὁ κῆρυξ Ap. 6, 4. τὰ τείχη 11, 11. = καθήρηται ὁ νόμος L. 104,
5. 10. ἡ καθαιροῦσα ψῆφος opposita τῇ σωζούσῃ 133, 13. τῶν
τειχῶν καθηρημένων 143, 23. τείχη ἀντὶ τῶν καθηρημένων ἀνέστησαν
196, 30. = καθαιρεῖν εἰκόνα Ly. 164, 29. 32.

καθαίρεισι τῶν στεφάνων 755, 8.

οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ professi, vel præcise, abrupte, rebus in
omnibus, et citra spem reconciliationis 294, 11. ἐν οἷς καθάπαξ
τινῶν κύριος κατέστη 304, 22. τοῖς κ. ἀτίμοις quocunque tandem
modo 779, 6.

καθαρεύειν] ἀγνή ἀπὸ τῶν μὴ καθαρευόντων 1371, 22.

κάθαρμα homo impurus, riasularis 269, 26. τοὺς μὲν καθάρ-
ματα, τοὺς δὲ πτωχοὺς, τοὺς δὲ οὐδὲν ὑπολαμβάνων εἶναι 574, 14.
καθάρματα τούτῳ πάντες εἰσὶ καὶ πτωχοὶ, καὶ οὐδὲ ἄνθρωποι 578, 19.
= κάθαρμα ζηλοτυποῦν ἀρετὴν, hypocrita, homo impurus, virtutem
simulans, affectans Æ. 84, 15. = D. 92, 14.

καθαρός] ἂν καθαραὶ ᾄσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῆ. si rationes
acceptorum et expensorum inter se constant, ut neutra in parte
quicquam excedat, aut reliquum maneat, so that one balances
the other 303, 22. καθαρὰν εἶναι γράψας τὴν θάλασσαν. dandam
esse operam, ut mare a piratis purgetur 1339, 9. cui cruore
humano manus non sunt pollutæ. τὸν τούτων τινὰ ἀποκτείναντα
καθαρόν εἶναι 122, 17. κὰν καταλεύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ
καθαροὺς νομίζω 362, 4. καθαρὰς χεῖρας οὐκ ἔχοντες 719, 23. σα-
φῶς ἐπιδείξας μὴ καθαρὸν 983, 19. = καθαρὸν οὕτω χρῆ τὸν βίον τοῦ
σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς Æ.
7, 32. ἱρωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ἂν ἐκ τῶν νόμων
καθαρός τὸ σῶμα 26, 36. οὐ καθαρὸς ἂν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν
ἐμβάλλεις 48, 3. = καθαρὰν τὴν πόλιν καταστήσαι A. 116, 15. 46.
καθαροὺς πάντων τῶν ἐγκλημάτων 120, 24. 125, 21. 35. τοῖς μὴ
καθαροῖς τὰς χεῖρας 130, 31. 139, 6. = καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν
τῶν ἀδικούντων L. 120, 31. οὐδὲ καθαρὸν εἶναι τὰς χεῖρας 175, 44.

κάθαρος αἵματος πάνυ πολλή μοι αὐτομάτη συνέβη. evacuatio, de-
jectio 1260, 25.

καθάριστον] ἐπειδὴν τὸ καθάριστον περινεχθῆ Æ. 4, 10. victima
purgandæ concioni lustralis.

καθαρώς] ὅτι δικαίως καὶ καθαρώς bona fide, sancte, caste, inte-
gre, incorrupta cum religione, ἀνθιστήκει Φιλίππῳ 127, 25. κα-
θαρώς δηλοῦν plane docere 159, 1. κ. ἐπιδείχθη 271, 5. κ. πολῖ-
ται 1315, 25.

καθίζεσθαι] ἐκαθίζετο δαιτητῆς 1360, 8. κ. εἰς τὸν κερχραῶνα.
otiarī, feriari, cessare ab opere faciundo 974, 16. = καθίζεσθαι
ἐπὶ τῶν οἰκημάτων, prostare in fornicibus, lupanaribus Æ. 11, 3.
καθίζεσθαι ἐπὶ λογισμοὺς 62, 8. = de iudice L. 101, 7.

καθεῖργειν] οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθεῖρξαντες ὑμᾶς 37, 8. = εἰς οἶκημα καθεῖρξεν. *he shuit him up* L. fr. 45, 5.

καθεκτός. *compescendus* 515, 11.

καθέλκειν τρήρεις 29, 25. 108, 17. 217, 18. 1207, 11. 1455, 26. *to launch*. οἴχεται φέρον [scil. τὸ ἀργύριον] καὶ καθέλκει τὸν λογισμὸν 60, 6. οὗτοι δ' οὐδὲ καθείλκυσαν. scil. τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα 1229, 11.

κάβητος, *equus Neptuno sacer in mare demissus* L. ap. Harpocr.

καθεύδειν] ἐπὶ τῇ πυρᾷ καθεύδοντος *Æ.* 20, 28. = *peragere noctem alicubi, tametsi pervigiles neque dormias* A. 120, 9. = *excubias vel vigiliis nocturnas agere, pervigilare, esse per totam noctem in præsidio.* An. 7, 10.

καθηγεῖσθαι *num pro simplici ηγεῖσθαι εαριστῆματε usurpatum est* I. 52, 5.

καθήκειν] ὅστις οὐκ ἤξιον τὰ καθήκοντα ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν 141, 11. ἐν τοῖς καθήκουσι χρόνοις 1371, 25. ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις 1372, 8. = *καθήκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, devenit ad nos dicendi ordo* *Æ.* 31, 27. πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου, *ante tempus ratum* 71, 29.

καθῆσθαι *desidere, nil agere* 24, 20. καθήμεθα μηδὲν ποιούντες 25, 10. κύκλω πανταχῇ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζονται 42, 1. ὑμεῖς οἱ καθήμενοι, *vos, qui in concione sedetis, ut stantes oratores et ad vos verba facientes audiat, eorumque auctoritates perpendatis* 66, 12. εἰ δ' ὁ βούλεται ζητῶν ἕκαστος καθοδεῖται, καὶ ὅπως μηδὲν αὐτὸς ποιήσῃ σκοπῶν 130, 10. ἐξ ἴσου κάθησθε ἀκροώμενοι 151, 15. ἐκάθηντο τρεῖς ὅλους μῆνας ἐν Μακεδονίᾳ 235, 22. τὰς δ' ἄλλας ἐκαθήμεθα ἐν Πέλλῃ 389, ult. καθήμενον ἴστε τοῦτον [scil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης 1111, 28. τοὺς καθημένους ὑπὲρ τῶν νόμων. *ad judicandum* 1329, 18. ὀπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται *prostibula* 1367, 25. εἴ τις Ἀλέξανδρον ὑπέληφεν εὐτυχῇ, ἐκεῖνο λογισάσθω, ὅτι πράττων, καὶ ποικῶν, καὶ τολμῶν, οὐχὶ καθήμενος, ἠτύχει 1466, 10. = καθῆσθαι φυλέτας βοηθοῦντας τοῖς νόμοις *Æ.* 5, 22. καθῆσθαι, *de tirone, artem discente, et sub magistro exercente, vel et de puero corpore merente.* καθῆσθαι ἐπὶ ἰατρείου 6, 17. καθῆσθαι, *de iudicibus* 23, 19. = *καθημένην ἐν τῷ τῆς Εἰληθυίας ἱερῷ* I. 55, 4. = *καθῆσθαι ἔνδον in senatu esse, senatorem agere* An. 6, 41. οἱ καθήμενοι, *judices* 18, 13. = *ποιήσεις αὐτοὺς οὐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι in concione* L. 180, 2.

καθιέναι] θοιμάτιον καθεῖς ἄχρι τῶν σφυρῶν 442, 14. λογοποιούς πατὰ τὴν ἀγορὰν καθίσσαν 704, ult. λόγον 858, 10. *clam, furtive emittere et in aures audientium insinuare malitiosas orationes.*

καθιεροῦν] ὅθεν ἡ Κιρραία χώρα καθιερώθη 277, 6. καθιερώσαντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ. *affirmantem, se, ni faceret, bona sua omnia Minervæ esse donaturum* 1204, 12. = *καθιεροῦν τὴν οὐσίαν οὐκ ἐὰν ὁ νόμος τὸν ὑπαίθυνον* *Æ.* 56, 38. καθιεροῦν στέφανον 60, 13. καθιε-

ροῦν τὴν χώραν 69, 8. = καθιεροῦν τὰ χρήματα τῇ Ἀθηνᾷ I. 47, 16.
= καθιέρωσε τῇ Ἀθηνᾷ εἰς ἀναθήματα L. 155, 24.

καθιέρωσις στεφάνου γίγνεται Æ. 60, 13.

καθίζειν. *judicandi potestatem dare.* ἄν τε πεντακοσίους, ἄν τε χιλίους, ἄν τε ὀπόσους δὴ ἡ πόλις καθίσῃ 585, *anter.* περὶ τῶν νομοθετῶν, καθ' ὃ τι καθεδοῦνται 706, 23. 708, 1. καθιεῖ ἡμῖν ἡ πόλις ἐφ' ἐκάστῳ τούτων δικαστήριον 997, 23. εἰάν δὲ καθίζεσθαι κελεύσῃ 532, 20. = καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν Æ. 9, 14. = ἰκέται θεῶν καθίζοντες L. *ap. Theophr.* ἐν τοῖς περὶ λέξεως γραφεῖσι. καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν Μουνυχιάσιν 132, 4. = εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθισεν D. 106, 34.

καθιπποτροφεῖν *fortunas equis alendis absumere* I. 55, 22.

καθιστάνειν] κατεστήσαμεν Φίλιππον τηλικούτον 11, 25. τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων 13, 2. νομοθέτας καθιστάτε 31, 10. ὑφ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν κατασταθῆναι 80, 6. *induci in maris arbitrium atque velut in provinciam a legitima potestate immitti.* καθιστᾶσι τὴν πόλιν εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον [τῆς πολιτείας *puta*] 92, 18. καταστήσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν 271, 10. καθιστάναι ἑαυτὸν εἰς λόγους περὶ τῶν πεπραγμένων 351, 16. ἀντὶ δὲ τοῦ τὰ πάτρια ἐν τῷ ἱερῷ κατασταθῆναι *celebrari, rite peragi* 446, 5. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς ἐν συνῆλθε, καὶ τὰ πράγματα κατέστη. *ad quietem et pristinum statum redierunt* 460, 14. καταστήσασθαι πρὸς ἐμὲ τὸ πρᾶγμα. *actionem adversus me detorquere* 543, 15. ἐπὶ λόγοις μεμηχανημένοις καὶ μάρτυσιν οὐ τάληθῆ μαρτυρεῖν εἰθισμένοις τὸ πρᾶγμα καταστήσας 860, 22. κατέστησε τοὺς ἐγγυητὰς 890, 10. μαρτυρεῖν ἐμοὶ καθιστάντας ἑαυτοὺς ὑποκινδύνους 1032, 17. εἰς τὸ αὐτὸ καθιστάνειν *in statum priorem restituere.* καθιστάσθαι εἰς λόγον 1234, 5. πρὸς τὰς καθεστηκυίας τιμὰς τοῦ σίτου γράμματα ἔπεμπον *prout esset quoque tempore pretium annonarum* 1285, 11. ἀπαγγελοῦντα τὰνθάδε καθεστηκότα *rerum qui nunc esset status* 1285, 25. ὡς εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστηκότος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοιτο 1396, 15. ἐναντία τῇ καθεστῶσῃ πολιτεία δημηγορῶν 1420, 5. τῶν τοῖς καθεστηκόσι συνηγωνισμένων *rerum constitutioni præsenti* 1464, 18. εἰς ὑμᾶς κατέστην. *ad vos prodii, coram vobis adstiti* 1030, 3. = εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν, *adduxit civitatem in consuetudinem usurpandi hanc dicendi formulam* Æ. 23, 37. τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν 26, 20. εἰς χεῖράς τινος καταστήσαι τινα, *præsentem aliquem alicui sistere, exhibere, tradere, dare conspicendum, cum ejus commendatione* 32, 1. καθιστάναι εἰς στρατηγίαν τινα, *efficere sua auctoritate et commendatione, ut aliquis imperator nuncupetur* 33, 28. ἐβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον, *in conventum legatorum e populis Græciæ Athenis* 37, 12. μὴ μνησικακεῖν ἔνορκον ἡμῖν καταστησάντων 51, 41. καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχὴν, *accedere ad regni gubernationem* 76, 22. 77, 2. εἰς αἰτίαν εὐαγγελίων καὶ θυσίας τὴν βουλήν κατέστησε 76, 23. κατέστη δημοκρατία, *coiit, coaluit* 83, 35. = κατέστημεν οἰκεῖοι I. [17, 6.] καθιστάναι ἐγγυητὰς 50, 14. τριηράρχους 54, 32. καταστήσαι

πρὸς τὸν ἄρχοντα 59, 23. φανερά τὰ ὄντα καταστήσειν ὑμῖν 67, 25. μὴ τραχυθεῖς εἰς ὄργην κατασταίην πρὸς αὐτὸν 73, 11. ὑμᾶς αὐτοὺς βραβευτὰς ἀπάντων καταστήσατε 78, 28. εἰς διαβολὰς καὶ λόγους καθιστὰς 108, 2. = ἐν διαφορᾷ καταστήναι οἷς ἤκιστα ἐχρῆν A. III, 38. τὸν ἀγῶνά μοι πρὸς τούτους καταστήναι III, 40. αὐτοὶ οὗτοι καθιστᾶσιν ἀντίδικοι καὶ φονεῖς τοῦ πατρὸς III, 42. παλλακὴ ἦν αὐτῶ, ἦν ἐπὶ πορνεῖον ἐμελλε καταστήσειν II3, 5. ἐκουσίως αὐτὸς εἰς κίνδυνον καταστὰς II8, 4. χορηγὸς κατεστάθη εἰς Θαργῆλια I42, 31. = ὁ μὲν ἀγὼν ἐν τῷ ἐμῷ σώματι καθέστηκεν. in mea solius persona consistit, continetur An. 14, 16. εἰς πενίαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην I8, 42. εἰς τὸν κίνδυνον ἐθειλοντῆς καθίστασθαι I, 13. 5, 27. ἐν οἷον κινδύνῳ τε καὶ ἀμηχανίᾳ καθέστατε 20, 37. ἑαυτὸν εἰς τὸ μέσον καταστήσαι sui coriam facere, prodire in medium, caput periculis objicere, 20, 14. πλείον ἢ ὅσου μοι κατέστησαν quam quanti mihi constiterant 21, 16. Ἰπτεῖς τότε πρῶτον κατεστησάμεθα instituimus, cœpimus eo genere militiæ uti 24, 8. 22. ἐγγυητὰς καθιστάνειν 7, 3. = ἀνώνυμον κατέστησαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα L. 191, 5. ἐνόχους καταστήσαι τοῖς βιαίοις I67, 33. ἑαυτῶ βίον ἐπίκονον I92, 7. δημοκρατίαν κατεστήσαντο I92, 15. εἰς ἀνάγκην 96, 33. εἰς ἀγῶνα I00, 35. εἰς κίνδυνον I02, 42. τὴν πόλιν civitatem e turbis belli civilis rursus ad pacem revocare I06, 24. ἕως τὸ πρᾶγμα κατασταίη. donec turbæ conquiescerent, et resp. ad pristinum statum rediret I32, 8. τούτους αὐ καθίσταντο. illos contra in administratione reip. collocabant I58, 37. τοῖς εἰς τὰς τοιαύτας ἀπορίας καθιστᾶσι I85, 24. [istæc Taylor exhibet. πόρρω τὸν πόλεμον κατέστησαν I97, 13. ἀδελφοὺς ἐρήμους I97, 21. τιμωρίας μεγάλας I00, 8. τὰ πραχθέντα κύρια ψήφῳ I15, 12. οὐσίαν ἀφανῆ I60, 8. φανεράν 907, 4. hoc utique quod nos realizing his estate. οἱ τριάκοντα κατέστησαν I33, 2. κατεστάθησαν I33, 4. καταστὰς χορηγὸς I61, 34. I62, 1. τοῖς τότε καθισταμένοις πράγμασι I31, 35. ἐλπίς ἐν οὕτῳ δεινῷ καθέστηκεν I52, 34. sedare. ἐτάραξε μὲν οὗτος τὴν πόλιν, κατεστήσατε δὲ ὑμεῖς I06, 24. TAYL. = καθιστάναί εἰς ἀγῶνα Ly. I48, 7. εἰς κρίσιν κοινὴν I48, 26. = συνοίκους ἑαυτὰς κατέστησαν Deæ venerabiles D. I01, 18. πολλὴν ἀσφάλειαν et ἔθη τοιαῦτα I03, 43. 45.

*καθοδηγεῖν An. 6, 37.

καθομολογεῖν condicere, recipere I287, 13.

καθοπλίξειν] καθοπλίσας τῆδε τῇ πανοπλίᾳ Æ. 75, 33.

καθυποκρίνεσθαι τινὰ histrionicis declamationibus, gesticulationibus et præstigiis aliquem decipere, eique veritatem eripere 449, 16.

καθυφιέναι. καθυφίεσθαι remittere aliquid de studio suo, patique, seu per mollitiem segnitiemve suam, seu in gratiam alterius, aliquid suorum sibi eripi, aut elabi 30, 24. colludendo et connivendo alicui aliquid injustum indulgere 206, 17. τῶ μὴ καθυφίεσθαι ταῦτα σεμνύνομαι 262, 12. καιρὸν καθυφιέναι τοῖς ἐναντίοις καὶ προδόταις 343, 3. κ. τὸν ἀγῶνα πεισθεῖς ἀργυρίῳ ὀπίσω δέξομαι. omittere, sinere in oblivionem abire 526, 26. ἀπαλλαγῆναι

καὶ καθυφῆναι τὸν ἀγῶνα τοῦτον 563, 19. καθυφέκτων τῶν κατηγρόρων. *allowed the suit to drop* 652, 21. καθυφῆκε τὴν πρεΐκα τῆς ἀδελφῆς, *sivit alterum mese sororis furari dotem atque intervertere* 854, ult. *περὶ ἂν καθυφῆκας, — ὁμοίως σε ἐφλισκάνειν, ὡς περ ἂν αὐτὸς ἔχης* 855, 4. ἐργολαβῆ καὶ καθυφῆ ταῦτα τῆς πόλεως. *quod abis prodat et vendat reip. bona, vectigalia, eosque illa furari tacitus et sciens patiatur, neque indicet, ex eo quæstum facere* 1323, 22. καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα, καὶ διαλέλυται πρὸς τὸν ἄνθρωπον, εἰδῶς πεπονηκότα τι τούτων—1325, 15. πολλὰς ἐτέρας [scil. γραφὰς] προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος καθυφῆκε 1333, 3.

καὶ *respondet interdum Latino vel. ut in illo τὸ δυσμαχότατον τῶν Φ. πραγμάτων ὑμῖν καὶ βέλτιστον. id est, οὐ μόνον οὐ κακὸν ἐστιν, οὐδὲ χαλεπὸν, οὐδὲ φοβερὸν καὶ δεινὸν, ἀλλὰ καὶ βέλτιστον, sed vel saluberrimum quoque* 10, 9. *redundat eleganter initio orationis.* καὶ θεάσασθε 542, 11. *item in οὐδέπω καὶ τήμερον* 543, 27. *initio pæphismatum legumne* 723, 12. καὶ γὰρ τοι. *pro τοίγαρτοι* 744, 9. καὶ δὴ *formula argumentandi, et dubia obmovendi.*—*item in concessione ficta petiti.* καὶ δὴ λέγει. *fin-gamus, ponamus tantisper eum hæc ita disputare* 856, 15. = καὶ μὲν δὴ *atqui An.* 4, 5. * καὶ, φασὶ τινες 26, 32. = ἔχθρα ἔμοι καὶ αὐτῷ *L.* 92, 10. 95, 39. ὁμοία σοὶ καὶ ἐκείνοις 132, 15. ἀξίλους τοὺς—ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι 198, 13. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, καὶ αὐτὸν οἶμαι ὁμολογήσειν καὶ μάρτυρας παρέξομαι 136, 11. *TAYL.* καὶ μὲν δὴ *atqui* 104, 35. καὶ *ante μόνος re-dundat.* δύο καὶ μόνος ἀπολογίας 181, 40.

καίειν] οὐκ ἔκαυσε *mortuum I.* 48, 22. = καϊόμενα *ιερά L.* 194, 14. *καϊομένην περιορᾶσι τὴν Ἑλλάδα, discordiis et bellis civilibus conflagrantem* 914, 12.

καινός] λέγεται τι καινόν; γένοιτο γὰρ ἂν τι καινότερον, ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ Ἀθηναίους καταπολεμῶν 43, 7. ἀπορῶ, τί ποτ' ἐστὶ καινότερον, εἰ ἂν ἔμοι ὁμολογήσητε πολεμεῖν. *nescio, neque comminisci possum, quid tandem possitis agere, aut instituere novum, nondum ausum, si bellum aperte mecum geratis, qui ista in pace audeatis* 160, 2. *τραγωδοῖς καινοῖς. et eodem significato τραγωδῶν τῇ καινῇ* [scil. ἐπιδείξει] 243, 17. 244, 1. *καινότατον δ' ἐστὶ πάντων τὸ γιγνόμενον* 1293, 10. = προστίθεσθαι καινὸν νόμον *Æ.* 5, 20. *προσλαμβάνειν καινὸν κακὸν* 9, 39. *πρὸς τὸν καινὸν νεῶν* 70, 4. *θεοὶ καινοὶ* 83, 42.

καινοτομεῖν] μηδὲν καταλύηται, μήτε καινοτομῆται 1370, 24.

καινώς] καινότατα γὰρ, εἰ χρὴ καινότατα μᾶλλον ἢ κακουργότατα εἰπεῖν *A.* 119, 25.

καιρός] καιρὸν παραπεπτωκότα ἀφεῖναι 11, 5. *νυνὶ δὲ καιρὸς ἔκει- τίς οὗτος; ὁ τῶν Ὀλυθίων* 11, 26. *τὴν ἐκείνου ἀκαιρίαν καιρὸν ὑπέ- τρον νομίσαντας* 16, 4. εἰ Φίλιππος καθ' ὑμῶν λάβοι τοιοῦτον καιρὸν 16, 9. *καιροῦ πρὸς τοῦτο παρίστη* 20, 13. *μηδένα καιρὸν μήθ' ὄρας παραλείπειν* 24, 25. *πόλιν μεγάλην τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς ἐφορμεῖν* 30, 19. *μὴ γενέσθαι* [scil. *hanc pacem*] μᾶλλον εἶχε τοῖς πρῶγμασι καιρὸν 60, 16. *ἂν καιρὸν λάβητε* 70, 15. *οὐ βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ*

καιροῖς τὴν ὑμετέραν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν 100, 9. τὸν καιρὸν ἐκάστου τῶν πραγμάτων οὐκ ἦν πρίασθαι 120, 26. πέρα τοῦ καιροῦ magis, quam expedit 208, 7. νομίζετε τὸν καιρὸν [*the circumstances of the times*] ποτ' ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν 214, 5. ἐμὲ οὔτε καιρὸς, οὔτ' ἄλλο ὀτιοῦν ἔπεισε. *citat schol. Herm. p. 175. v. p. 325, 8.* εἰ παρελήλυθεν ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς, ὁ τοῦ γ' εἶδέναι τὰ τοιαῦτα καιρὸς ἀεὶ πάρεστι τοῖς εὖ φρονοῦσι 241, 23. τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροὺς, οὐχὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος θεραπεύειν 327, 25. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρῶν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίνεσθαι 343, 2. καθυφίεναι καιρὸν τοῖς ἐναντίοις καὶ προδιδόναι 343, 3. σώζειν καιρὸν *recuperare opportunitatem amissam* 343, 4. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖσται τῇ πόλει 343, 19. μάλιστα δὲ νῦν ἐπὶ καιροῦ τοῦτο γένοιτ' ἂν. *e re, opportune* 424, 2. τῶν συμβάντων καιρῶν ἐποιήσατε κύριον 350, 5. καιροὶ μικροὶ μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι γίνονται 506, 27. καὶν τις ἄρ' ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς *tempus calamitosum, adversum*, οὐκ ἀπορήσετε τῶν ἐβελησόντων ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύειν 508, 5. ἄχρι *του *aliquousque* καὶ φιλεῖν οἶμαι χρῆ, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας *neutra in parte modum verum et justum migrantes* 660, ult. παρὰ τοὺς μεγίστους καιροὺς *temporibus maxime suspicionis, ubi salus publica summum in periculum adducta libratur in ancipiti, ubi summa res agitur, aut servandi, aut amittendi omnia* 470, 12. ὑμεῖς ἐποιήσασθε ἐν τισι καιροῖς Ἄρ. πολίτην *propter rationes quasdam politicas, pressi necessitatibus quibusdam, quibus serviendum esset* 666, 18. καιρὸς *res, quam quis sibi esse, aut contingere magis facit.* τίνος ἕνεκα καιροῦ περιποιῖται 681, 21. ἐν [*scil. καιρὸν*] οὐ συμπαρασκευάζειν καθ' ὑμῶν αὐτῶν ὀφείλετε 681, 22. τοῖς καιροῖς ἐναντιοῦται *opportunitatibus rei bene gerendæ* 805, 22. τριῶν ἤδη καιρῶν κατεληφθέντων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε 918, 18. ἀπολείπεισθαι καιροῦ. *opportunitatem e manibus dimittere.* πατὶ aliquo acerbo tempore suam operam desiderari 918, 19. ὡς ἐν καιρῷ ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει 1206, 18. ἠγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον ἡμῖν ἐπιτηδειότερους καιροὺς παραδώσειν 1413, 9. λαμβάνουσιν, ὅσα ἂν μὴ τῷ πολέμῳ δύνανται, τοῖς καιροῖς 1445, 3. καιρῷ τινὶ ληφθεὶς *corruptus, oppressus*, καὶ οὐκ ἀδικήματι 1470, 24. τὸν παρόντα καιρὸν ὄρων—δόξαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν δυνάμενον κτήσασθαι 1463, 10. = οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργισθεῖ *Æ. 27, 19.* οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται 36, 30. συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη τοῖς καιροῖς 50, 16. καιροὶ τῇ πόλει τέτταρες γεγνησθαι 61, 17. ἀφορίζεσθαι καιρὸν 61, 19. διαιρεῖσθαι καιροὺς 61, 35. ὑπομιμνήσκοντος τοὺς καιροὺς 62, 15. ὑφαιρεῖσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως, *opportunitates civitatis, tempora, quibus emolumenta civitas sibi parere poterat, ei furtim eripere* 63, 12. περαιτέρω καιροῦ καὶ τοῦ συμφερόντος 65, 8. ἀποδίδουσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως 66, 42. πέπραγται οἱ καιροὶ 67, 7. παραγεγόνασιν αὐτῷ καιροὶ, *obtulere se ei opportunitates* 77, 1. ρητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει 77, 7. ἀναβάλλεσθαι εἰς καιρὸν καλλιῶ

77, 14. παραβαίνειν τοὺς νόμους, — τῶν καιρῶν καὶ τὸν τρόπον τ. α. 83, 10. ἀποδοκιμάζω τὸν καιρὸν 84, 13. ἐπὶ (nisi leg. est ἐκ) τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφερόντος πολιτεύεσθαι 85, 20. ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς, opportunitates reipublicæ inserendi eamque ornandi 85, 35. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι 86, 6. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς καὶ φόβος, καὶ χρεῖα συμμάχων 88, 4. = καιροῦ λαβόμενος I. [23, 35.] = ὅπου ἂν ὑμῖν ἐν καιρῶ γενέσθαι τι e re vestra erit An. — = opportunitas. κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι ἐν τῷ τότε χρόνῳ L. 130, 19. ληφθεὶς ἐν τοιούτῳ καιρῶ 149, 32. οὐχ ὁ ἐπιῶν καιρὸς τοῦ παρόντος βελτίων 916, 1. = καιροὺς λέγειν tempora excusare, temporum infelicitatem obtendere D. — καιροῖς χρώμενος πλείστοις ἐν ταῖς δημηγορίαις, ἀφῆκε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν καιροὺς. opportunitates cum concionanti quamplurimæ occurrerent, consiliorum salubritate remp. restaurandi, has omnes opportunitates transmisit, iisque nil usus est 94, 16. ἡτύχεῖτε καθότι οὐκ ἐν μείζοσι καιροῖς ἐτύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρδειαν temporibus gravioribus et periculosioribus 109, 12. καιρὸν χρημάτων πολλῶν παραλαμβάνειν nancisci opportunitatem ingentes opes acquirendi 110, 1.

καιροφυλακεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν. id est φυλάσσει τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς observat reip. tempora, seu prospera, seu adversa, iisque servit et in rem suam utitur 678, 17.

κακαγγελεῖν mala nunciare 315, 23.

κακηγορίας δίκην ἰδίαν φεύξεται 524, 22. 540, 21. 1262, 19. τῇ κακηγορίᾳ ἔνοχον εἶναι τὸν τὴν ἐργασίαν τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν πολιτῶν ἢ τῶν πολιτῶν ὀνειδίζοντά τινι 1308, 3. = ἀνελεύθερον καὶ λίαν φιλόδικον εἶναι νομίζω τὸ κακηγορίας δικάζεσθαι L. 116, 22. 117, 16. 118, 13.

κακηγόριον] κακηγορίου δίκην αὐτῶ ἔλαχεν 544, 18.

κακία opponitur τῇ μεγαλοψυχίᾳ, ignavia, ignobilis, dejectus, degener animus 247, 23. πᾶσαν ἔχει κακίαν 319, 8. ἂ δ' ἂν δι' ἀνδρῶν κακίαν πραχθῆ, βεβαίους ποιεῖται ἤττας 1448, 1. λοιδορίας, ἢ μηδεμίαν κακίαν, καθ' ὅτου λέγεται, δείκνυσιν 1486, 4. = mollities animi, pravus, ad quæ vocatur, resistere et honestis fortiter adhærescere nescia. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἡ κακία καὶ *εὐπιστία Æ. 9, 1. = τίνα κακίαν *κατηγορησάντων I. 87, 39. = μετ' ἀρετῆς, ἀλλ' οὐ *μὴν κακίας An. 8, 25.

κακίζειν τὴν τύχην 327, 22. probris insectari, increpare, objurgare 538, 12. 1257, 24.

κακοδαιμονεῖν furiosus esse, a furiis agitari. κακοδαιμονοῦσι γὰρ ἄνθρωποι καὶ ὑπερβάλλουσιν ἀνοία 93, 23.

κακοδαιμονία A. 138, 35.

κακοδαιμονιστής] ἀντὶ νοσηνιστῶν κακοδαιμονιστὰς σφίσιν αὐτοῖς τοῦνομα θέμενοι L. fr. 31, 2.

κακοδαίμων] οὕτω κακοδαίμων. tam miserum in modum stultus, vel potius furiosus A. 134, 24.

κακοήθεια 542, 11. = κακοήθειαι λεγόμεναι ὑπὲρ τοῦ πράγματος, malitiosæ orationis strophæ, quibus orator improbus studeat

rem flagitiosam colorare et commendare Æ. 23, 42. ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας 33, 25.

κακοήθης 228, 26. 670, 22. = ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι ψυχαγωγῆσθαι Æ. 28, 18.

κακοήθως πολιτεύεσθαι 251, 22. δεινὸς οὐ κακοήθως 1407, 22.

κακολογεῖ citat e Demosthene Julius Pollux II. 119.

κακονοεῖν] οὐδέποτε ὑμῖν παύσονται κακονοοῦντες L. 182, 19.

κακόνοια L. 165, 33.

κακόνους] 1449, 4. κακονούστατον ἀνθρώπων ἀπάντων 623, 4. = πάντων ἀνθρώπων ἢ ἂν ἐμαυτῷ κακονούστατος L. 110, 38. ὡς κακόνου ὄντες τῷ πλήθει 150, 4. κακόνου ἐγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα πράγματα 159, 41. 171, 35.

κακοπάθεια] πολλὰς ὑπομένειν κακοπαθείας 1412, 25. τὴν κακοπ. τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν 1471, 18. = A. 122, 19. 131, 31.

κακοπαθεῖν] οἱ πολῖται ἠνεύχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρέμενον 1188, 25. = κακοπαθεῖν μὲν πολλάκις, ἀναπαύεσθαι δὲ μηδέποτε L. 105, 35. = κακοπαθεῖν τῷ σώματι A. 129, 30. 131, 29.

ἡ κακοπραγμοσύνη τούτου ἐφίκται πάντων. studium ejus et contentio mala concienti; vel malitiosa sedulitas aliena mala rimandi et in lucem proferendi 800, 17.

κακὸν] ἐν παντί κακῷ γινόμενος, ad extremam adductus miseriam Æ. 9, 27. προσλαμβάνειν καινὸν κακὸν 9, 39. ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν τούτων ἐκάστους 69, 37. ἀνιάτα καὶ ἀνήκεστα κακὰ 75, 42. ὑπομιμνήσκειν κακῶν ibid. ἀνήκεστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν 86, 8. = πρὶν ἐν τῷ κακῷ ἤδη ἦν A. 113, 28. 114, 28. = κακὸν elliptice deest illis, οὐδὲν παρὰ τοῦτό ἐστι Ly. 156, 4. 18. = ἐν οἷς * ἤκουσαν κακοῖς D. 92, 34.

κακὸς] τῶν ἐν Θράκη κακῶν ἐπιθυμεῖν 100, 21. 135, 17. ἐτέρω, ὅτῳ κακὸν δάσομεν, ζητεῖν 230, 16. ὅστις κλέπτης ἀλλοτρίων κακῶν ὑπέμεινε ὀνομασθῆναι 1119, 15. κακῶν τῶν παρόντων εἶλοντο τὰ ἐλάχιστα 1334, 18. κακὸς ignavus, imbellis, timidus 1457, 3. ἔφυγον κακὸν, εὖρον ἀμεινον. carmen ab initiandis dicendum 313, 19. κακὰ ὁμοῦ ρητὰ καὶ ἄρρητὰ τινι εἰπεῖν 397, 26. v. χεῖριστος et χεῖρων. = ὁμιλῶν ἤδεται κακοῖς Æ. 21, 40. φύσις ποιεῖ κακοῦς ἢ χρηστοῦς, οὐ Μακεδονία 48, 30. κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπηύρα 49, 26. 73, 3. Σκύθης κακὸς 52, 20. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμας ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ. (sed pertinet hoc potius ad κακῶς) 52, 31. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γίνονται 60, 13. = πάντων ὁμολογήσαιμι εἶναι κάκιστος I. 88, 2. = πάντες ἀνθρώποι γίνονται ἐπὶ * τὸ εὖ πράττειν κακοὶ (id est ἀφυσῖς) natura sic facti sunt, ut minus secundam, quam adversam aut accipere, aut ferre fortunam sciunt, vel, ut adversæ res ipsis sæpius evenire soleant, quasi hæ naturæ humanæ sint congruentiores, quam secundæ; et quasi natura nostra rebus adversis, tanquam plagis, accipiendis et tolerandis esset facta accommodatior An. 20, 21. ταχίστην τοῦ παρόντος κακοῦ μετάστασιν 20, 37. ὅτινι κακῶν τε καὶ αἰσχροῶν οὐκ οἶδα ὃ τι ἀπεγίνετο 21, 4. πάντοθεν μοι κακὸν ἐφαίνετο ἐτοιμαζόμενον 21, 38. κακὸν ἀγαπητὸν malum, ut in malis, vel exoptabile, de

quo tibi causa sit congratulandi, quod tam sit mediocre, neque deterius sit 26, 14. = ἔμοῦ πολὺ ἀπολαλιμμένου τῶν ἑμαυτοῦ κακῶν L. 93, 6. συνέχεσθαι κακῶς 93, 25. περιποιεῖν ἑαυτὸν ἐκ πολέμου καὶ κακῶν 107, 22. ἔρωτο κακόν τι ἐργάζεσθαι 132, 32.

κακοτεχνεῖν 848, 4. εἴπερ μὴ κοινῇ μετὰ τούτου ἑκακοτέχνει 904, 25. εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἑκακοτέχνουν 932, 7. κολάζειν τοὺς κακοτεχνουῦντας καὶ σοφισμένους 942, 26. πάλαι ἤδη ἀρξάμενοι, οὐδὲ νῦν παύονται κακοτεχνουῦντες 1050, 10. = A. 113, 40.

κακοτεχνία] ὑπόδικον τῶν κακοτεχνιῶν 1139, 10. τῶν κακοτεχνιῶν [ἔνεκα, vel προφάσει puta] ἐπὶ τούτου ἔλθοιμι. titulo malæ fraudis; versutiæ, imposturæ, hunc aggrederer actione forensi 1201, 7.

κακοτεχνίου actio maleficii L. ap. Poll. VIII. 6.

κακότης dedecus ignaviæ, imbellis, degeneris, turpis et flagitiosi animi A. 141, 20. = Ly. 162, 40.

κακοῦν τοὺς γονέας male habere et tractare 719, 22. = male, duriter, parce, contumeliose habere, fraudare victu cultuque necessario et competente, item juribus cujusque suis arcere et excludere κακοῦσθαι τὴν ἐπίκληρον ὑπὸ τοῦ εἰσποιήτου I. 42, 27. de pupillis a tutore male habitis, et despoliatis 87, 30. = παύσασθαι κακούμενον A. 133, 10. = ὁ δῆμος ἐδόκει κακοῦσθαι contumeliis et injuriis affici, vexari An. 21, 36. = κακώσας φαίνεται τὸν δῆμον, ὃν αὐτοῦ φησὶ πατέρα εἶναι L. 138, 28.

κακουργεῖν] κακουργῶν τοὺς νόμους εἴληπται corrumpens, adulterans, latronis in modum spolians, et contruncans 721, 20. τὰ ἀληθῆ καὶ μὴ κακουργούμενα τῶν πραγμάτων, ἀπλῶς, ὡς ἂν ἐξ ἀρχῆς πραχθῆ, τοιαῦτά ἐστιν 878, 5. πάντες ἀποσταῖεν τοῦ κακουργεῖν, ἢ κακόν τι πράττειν 766, 20. τῶ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα, οὐδενὸς λείπεται 1111, 2. de furibus et latronibus præcipue usurpatur. ὅσοι κακουργοῦντες βλάπτουσι τι τοὺς ἐντυγχάνοντας 1342, 15. κλεπτῶν καὶ λαποδυτῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα κακουργοῦντων ἕκαστος 763, 24. = ἀπογραφεῖς εἰς τὴν βουλὴν κακουργῶν I. 49, 25. denuntiatus apud senatum Areopagiticum pro malefico, fure, latrone, sicario. = ὅστις τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμελεῖται, κακουργεῖ L. fr. 53.

κακούργημα] ἐπέμεινον ἐπὶ τοῦ κακουργήματος 727, 27. νόμον ἔθετο ὄνομα τοῖς αὐτοῦ κακουργήμασι 749, 5. = τὸ κακούργημα ἐν ἐκηρύσσεται A. 118, 13. τὸ ἀποκτείνειν φασὶ μέγα κακούργημα εἶναι 130, 21.

κακουργία] τῶν παρ' ὑμῖν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν 730, 12.

κακούργος fur, sicarius, grassator in compitis et semitis, latro, pirata. κακούργοι sunt in numero eorum, quos statim, indicta causa, liceret in carcerem ducere. τοῖς κακούργοις, τοῖς πατραλοῖαις, τοῖς ἀστρατεύτοις 732, 14. φυλακὴν τινα τῶν κακούργων ποιήσασθαι 1339, 4. ubi piratæ designantur. = προβολὰς δημοσίᾳ ποιούμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακούργων, accusamus, deferimus, titulo προβολῆς Æ. 47, 26. κακούργος σοφιστῆς 56, 9. = κακούργος ἐνδειγμένος φόνου δίκην φεύγω A. 130, 16. ἔνοχος τῶ τῶν κα-

καύργων νόμος 130, 18. οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων 131, 26. ad-
verb. 119, 25. = ἀπάγειν τοὺς κακούργους εἰς τὸ δεσμοστήριον An.
31, 23.

κακῶς πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντας τοὺς Ἕλληνας [id est κακῶς καὶ
ἐχθρῶς καὶ ὑπούλας *exceptious, dissatisfied with, ill inclined to*] καὶ
στασιαστικῶς 245, 19. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα μὴ κακῶς ἔχειν τὰ
ἐπιτήδεια *who was accustomed to good eating. non parce, neque
sordide, tenuiter, jejune victitare* 1359, 12. κακῶς ἔχει τὰ
πράγματα ποιούντων ἡμῶν μηδὲν τῶν δεόντων 1440, 11. κακῶς ποι-
εῖν τὴν ἐκείνου χώραν.—ἄρα κακῶς ἐστηκυῖα 1158, 16. = οἰκεῖν (*nisi
potius leg. est διοικεῖν*) κακῶς τὴν ἰδίαν οὐσίαν Æ. 5, 7. κακῶς, *in-
culto, impolite*. κακῶς ρηθῆ λόγος 5, 11. *componitur cum ἀπλῶς.*
*λοιδορεῖσθαι et κακῶς ἀγορεύειν differunt; illud est præsentem ob-
jurgare, hoc absentem obtrectare* 5, 33. = δίκαις ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς
ἠγωνίσαστο L. 98, 13. ὥστε τούτω γε κακῶς ὑφ' ὑμῶν μεμαρτύρηται
136, 2. κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος 112, 26. ὄζειν κάκιστον τοῦ ἄρτου
καὶ τῆς μάζης 103, 19. κάκιον γεγενῆσθαι. *ignobiliore loco natus
esse* 153, 15.

κάκωσις] τοῖς τῆς κακώσεως [subaudi τῶν γονέων] νόμοις εἶη οὗτος
τότε ἔνοχος 141, *rep.* εἰάν τις ἀλοῦς τῆς κακώσεως τῶν γονέων [sub-
audi γραφῆ] εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλῃ 732, 20. κακώσεως [subaudi
τῆς γυναικός] γραφὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀποφέρειν 1332, 13. = ὁ περὶ
τῆς κακώσεως νόμος I. 72, 20. = κακώσεως νόμος L. 138, 32. = κάκ-
ωσις τοκέων Ly. 169, 2. *mala tractatio, cum parentes contem-
pti habentur, nuditati, fami, penuriæ rerum omnium permissi.*

καλάμη] οὗτος δὲ πυρούς ἐπὶ καλάμη ἀροῖ. *post stipulam terram
arat ad triticum conserendum* L. fr. 42.

Καλαμίτης ἡρως 270, 10.

καλεῖν] ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει, οὐ μόνον εὖνουν, ἀλλὰ καὶ—285,
21. *de magistratibus reos ad se, ad forum suum, causæ di-
cendæ ergo, vocantibus, vel admittentibus* 406, 27. 407, 5. οὐδ'
ὑπακοῦσαι καλούμενος ἠθέλησας 434, 16. καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν, ὃ
ἄνδρες, τοὺς θεοὺς ἅπαντας 274, 24. κληθέντες οὗτοι πρὸς Εὐνόφρονος
ad cenam invitati 402, 15. *qui cum altero facultates permutaret, is eum ἐκάλει, quem ad ejusmodi permutationem citaret*
1040, 10. ἐκαλεῖτε τοῦμόν ὄνομα *appellabatur in recitatione no-
minum reliquorum municipalium* 1301, ult. 1302, 9. καλου-
μένης τῆς γραφῆς *cum actores, una cum reis actionis, ad judicem
citarentur* 1336, 10. κάλει παιῶνα. *vox heri servo stomachan-
tis, et flagra in eum poscentis. heus tu, voca mihi puerum, qui
flagris hunc servum nequam, aut ancillam mali moris, dedolet*
402, *rep.* καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων 1324,
12. = ἐπὶ ξένια κληθέντων ἡμῶν Æ. 33, 21. καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ
πρωτανεῖον 34, 13. ἀνανδρίαν καλοῦντες τὴν εἰρήνην 46, 18. ἐκλήθη
ἐπὶ τὰ ξένια 49, ult. ἢ ἐν ταῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία 50, 34.
χέραδρα Νομεῶς καλουμένη 50, 36. πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλεῖν 64,
26. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς προεδρίαν 75, 33. καλεῖς ἐπὶ σωτὸν, ἐπὶ τοὺς
νόμους καλεῖς 82, 41. καλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα 64, 6. v. παρακαλεῖν. =

vocare, invitare. εἰς τὴν δεκάτην κληθέντες I. 41, 17. ἐφ' αἷς ἐκλήθησαν διαθήκαις. ad cuius testamenti scriptionem et obsignationem invitati fuerant 47, 41. ἐκάλεσε τρεῖς αὐτοῦ φίλους ad convivium 70, 39. δεύτερον ἀδελφὰς ὁμοπατέριους καλεῖ jus civile, h. e. in hereditatem succedere jubet 83, 7. = κλήσεις ἄς καλεῖσθαι (scil. τὸν φεύγοντα ὑπὸ τοῦ διώκοντος) ἔδει A. 145, 41.

καλινδεῖν] ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον 403, 19.

καλιστρεῖν] Hagnogr. ex Orat. Dem. in Euergum et Mnesibulum citat ἐκαλίστρουν.

καλλιερεῖν θύοντας Διὶ ὑπάτω 1072, 17. = ἐκπέμπειν τοὺς στρατιώτας, πρὶν καλλιερεῖσθαι Æ. 72, 21.

κάλλος] οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκευάσαν ἡμῖν ἰερῶν καὶ τῶν ἐν τούτοις ἀναθημάτων 35, 15. κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς 1403, 26. = ἐκπλήττειν τινὰ διενεγκῶν κάλλει καὶ ἄρα Æ. 19, 4.

καλοκαγαθία 1453, 1. = D. 110, 34.

καλὸς] οὐδαμοῦ γὰρ ἂν ἐν καλλίονι σώζοιτο τῇ πόλει 185, pen. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν 246, 4. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαί, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὐπεπονθότων ἐγγιγνοντο 252, 9. τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν [locus gloriandi] ἐστὶν εἰπεῖν μοι 311, 4. conf. 310, pen. τί δήπου φήσομεν καλόν. scil. πρόσχημα. quem honestum, et vel speciosum modo praetextum proferemus 661, 15. ἐν μὲν ἐκείνοις τὸ λυσιτελὲς ἐξαρκεῖ, ἐν δὲ τούτοις καὶ τὸ καλὸν προσεῖναι δεῖ 1433, 9. καλὰ καὶ σωτήρια ταῦθ' ὑμῖν γέγονε τὰ ἰερά 1460, 12. 17. ironice. καλὴν γε νῦν ἀπειλήφασι χάριν 128, 2. καλὴν γε ὕβριν ἡμεῖς ἂν ὕβρισμένοι. *we should have met with pretty treatment, a fine affront we should thereby have suffered* 660, 20. φύσις οὐ πρὸς ἡδονὴν ἐξαπατηθῆναι καλὴ idonea, prope, facilis 1411, 10. = διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ μὴ Æ. 3, 30. παγκράτιον τὸ καλόν, ὃ οὗτος ἐπαγκράτιασε 5, 20. πρόνοιαν οὐδεμίαν πάποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ αἰσχυρῶν 8, 28. νικᾶν καλὴν νίκην 9, 40. φιλοτιμία εἰς τὰ καλὰ 23, 8. καλὸν τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι, decet 25, 32. στρατιώτης καλὸς 50, 28. ζηλωτῆς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων 51, 8. καλὰ ἰερά 72, 18. 20. παιδεία, ἣ διαγινώσκειται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχυρὰ 90, 32. ἀναβάλλεσθε εἰς καιρὸν καλλίω 77, 14. καλλίστην ὥραν ὄψεως ἀκλειέστατα διαφθείρας 22, 38. μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταῦτόν 47, 26. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται 54, 14. κήρυγμα τὸ κάλλιστον ἐκήρυττε 75, 30. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγγόμενοι μὴ μνησικαχεῖν 83, 37. Σόλωνα τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις 90, 17. = καλλίων γε ἦν αὐτῷ ὁ κίνδυνος. inimicum actione forensi ulcisci, multo utique futurum ei fuisset gloriosius, quam ex insidiis tollerere A. 136, 28. = τρόπαιον ἔργου καλλίστου μὲν αὐτοῖς, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις L. 195, 29. τῷ καλλίστῳ ὀνόματι χρώμενος δεινότητων ἔργων διδάσκαλος κατέστη 127, 24. περὶ τῶν καλῶν καὶ αἰσχυρῶν ἐναντίαν ἔχειν τὴν γνώμην fr. 58.

καλύπτειν de terra mortuos operiente Ly. 159, 7.

καλῶς ποιῶντες ὑμεῖς τοὺς καρποὺς κεκόμισθε. in quo vos laudo, vel, idque merito vestro 304, 26. πλουτοῦσι τὰ μάλιστα καὶ καλῶς ποιῶσι. et quod divites sint, id vero laudo congratulorque 582, 20. καλῶς καὶ δικαίως διαιρήσεσθαι 1172, 5. 1175, 19. 1180, 25. καλῶς ἂν ἔχοι τοῦτον τὸν τρόπον διάγειν 1428, 5. οὐδὲν μᾶλλον ἔχει καλῶς decorum est 662, 24. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι 664, 22. καλῶς. recte ais. audio 998, 24. = ὡς εὔρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα—τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου Æ. 26, 7. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πάποτε καλῶς ἀπήλλαξε, Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος 76, 8. τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευε 87, 29. = οὐκ ἂν καλῶς εἶχε τοῖς συνοῦσι. *they would have been a little in praise, or they would have fared ill* A. 137, 23. *καλῶς εἶχεν αὐτῶ 138, 19. = καλῶς αὐτῶ εἶχε satis refectus fuit cibo potuque et sermonum hilaritate L. 94, 1. 95, 23. ὡς οὐ καλῶς (id est καθαρῶς) Ἀθηναῖον ὄντα 135, 16. καλῶς ἐποίησεν οὕτω τελευτήσας τὸν βίον 180, 11.

κάμηλος] τί τοῦτ' ἔστι πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἃς βασιλεῖ τὰ χρήματ' ἄγειν φασὶ 185, 22.

κάμνειν] ὅσου γυνὴ ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παροῦσα κάμνοντι ἀνθρώπων 1364, 13. = κάμνων ἀποθνήσκει. ex morbo decedit I. 69, 29. = ἡ καὶς καμουσα ἀπέθανεν An. 16, 3. valetudine vel morbo oppressa. = ἀποθανεῖν ἢ κάμνειν νομίμως ἅπασιν κοινόν ἐστι L. fr. 31, 4.

κάμπτειν] ἔστι δὲ κάμπταντι τοῦ τείχους γωνιασμός L. fr. 38.

κανᾶ] ἐνήρηται τὰ κανᾶ Æ. 70, 31.

κατηφορεῖν 1072, 22.

κανοῦν 618, 7. 1371, 16.

κανῶν] ἃ τοῖς πρότερον Ἑλλησιν ὄροι τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνες ἦσαν, *ἀνατετροφότες 324, 27. = κανόνα προσφέρομεν, regulam, amussim Æ. 82, 25. διαγινώσκειται τῶ κανόνι τὸ ὀρθόν, καὶ μὴ 82, 26. κανῶν τοῦ δικαίου παράκειται 82, 27. = Ly. 149, 2.

καπηλεῖον] δάδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου καπηλείου L. 94, 5. συγκλείσαντες τὰ καπηλεῖα fr. 2, 5.

κάπηλος πονηρίας 784, 7. = κάπηλοι, παρ' ὧν προπόσεις λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι L. fr. 2, 4. per contemptum, περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον, ὡς περὶ στήλην, διαφθείρονται fr. 2, 5. ἀντὶ καπήλου ἑαυτὸν μυροπώλην ἐπέδειξε fr. 2, 7.

καπνίζειν αὐτοὺς φήσαντες ὄψοποιουμένους τοὺς παῖδας. aientes se fumo suffocari, a pueris nostris excitato, cœnam apparantibus 1257, 15.

κάπρος] σταῖς ἐπὶ τομίλων κάπρου 642, 18.

κάρη στεφάνοις πυκάσαντες 531, 5. = κάρη λευκὸν ἔχοντα. caput canum Ly. 163, 9.

Καρίων, persona servilis comica Æ. 49, 16.

καρκίνος. morbus. ὡςπερ οἱ ἰατροὶ, ὅταν καρκίνον, ἢ φαγέδαιναν— 798, 23.

καρκίνος] ἐλυμήναντο γάρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι αἱ κύνες L. fr. 35.

καρκὸς] ταύτης [τῆς μελέτης] τοὺς καρποὺς ἔδει καλοὺς καὶ γυναι-

ους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι 328, 18. καρποὶ, ὡς ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι 1390, 10. ὕφαιμοι οἱ βραχίονες καὶ οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτῆς ἐγγύοντο 1157, 2. = μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίπτειν γονεῦσιν ἰοικότα, ἀλλὰ τέρατα *Æ.* 69, 15. = ἀφείμην αὐτῶ τοὺς καρπούς. *vectigalia, reditus* L. 53, 38. = καρποῦ τινὶ δικάζεσθαι *jure cum aliquo contendere de fructibus fundi* L. fr. 15.

καρποῦσθαι λιμένας καὶ ἀγορὰς 15, 20. τὴν οἰκίαν ἀδειῶς καρποῦμενοι 16, 18. 17, 10. 71, 2. τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας 419, 19. τούτου τὴν δόξαν τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καρποῦται 478, 2. δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614, 7. 754, 12. κ. πλεονεξίας 662, 6. καρπῶσασθαι ἔδωκεν ἐκ τῶν ἡμῶν ἐβδομήκοντα μνᾶς 814, 19. λαβόντες ὡς αὐτοὺς καὶ καρπασάμενοι δέκα ἔτη τοὺς ἀνθρώπους 821, 24. καρπούμενος δύο οὐσίας ἰκανὸν χρόνον διατελεῖς 1045, 14. καρποῦνται τὰς ὠφελείας ἰδίαι 1232, 2. καρπούμενος τὰ ἡμέτερα 1283, *rep.* τὴν ἡλικίαν ἐκαρπῶσατο αὐτῶν ἐκάστης 1351, 12. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ βουλομένους καρποῦσθαι 1460, 23. = καρπασάμενος αὐτὸν δέκα ἔτη L. 54, 28. κληρὸν 81, 34. καὶ δις τοσαῦτα χρήματα εἴασεν αὐτοὺς καρποῦσθαι 81, 38. = καρποῦσθαι ἰδίαι τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς L. 174, 1.

καρτερεῖν] καρτερεῖν ἀκροώμενος *Æ.* 77, 25. τίς ἂν τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων 88, 19.

κατὰ *pro* καὶ εἶτα. *et sic, et propterea, et tum prout consentaneum erat et necesse factu.* κατὰ διέψευσται 15, 13.

κατὰ *cum Genitivo universe de, sive ad laudem rei, sive ad criminationem, reprehensionem, notam.* ὁ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον. *summa laus, quæ de vobis prædicari possit* 68, 2. τὴν ὁμοίαν ἐποιήσατο πιστὴν αἰτίαν κατ' αὐτοῦ. *adversus eum* 646, 4. μάταιαι δὲ καὶ αἱ κατὰ Θεβαίων ἐλπίδες. *de Thebanis* 367, 24. κοινὸν ὑπάρχει κατὰ πάντων τῶν συνδίκων. *ad omnes pertinet, omnibus commune est* 503, 13. καθ' ἐνὸς μόνου πράγματος οὐ τὰ κράτιστα ἔγνωκεν *in vel de una sola quavis re non optime censuit* 1412, 5. ἐγὼ δὲ ταύτην τ' ἀληθῆ εἶναι τὴν δόξαν νομίζω κατὰ τῆς πόλεως, καὶ βούλομαι [*scil. ἀληθῆ εἶναι*] 1429, 6. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἐκάστοις 1464, 26. *pertinet huc etiam illa dictio κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου σκέψασθε. de toto reliquo futuro tempore. h. e. rationem a vobis haberi velim etiam universi postmodum futuri temporis. vel, quod attinet ad futurum tempus. in relatione to—*615, 27. 756, 5. b) *per* in formulis dejerandi, per alicujus caput. ὦμνος κατ' ἐξωλείας *jurans dixit, si sciens falleret, velle, ut diu male se perdant* 553, 17. 554, 23. μηδεὶς ὑμῶν νομίζετω, καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμνῆναι ταῦτ' *ἂν [*subaudi αὐτὴν*] ἐθέλειν—*nemo vestrum existimet, velim, matrem nostram unquam commissuram fuisse, ut per capita nostra, qui sumus ejus liberi, dejeraret* 852, 19. φασὶ γὰρ παραστησάμενον τοὺς παῖδας αὐτὸν, κατὰ τούτων ὀμῆσθαι καὶ ἀράς τινος δεινὰς ἐπαράσσειν 1268, 24. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ *pejerat, sciens et volens, tametsi perjurium excidio suo sanxisset* 1305, 12. *Pertinet huc quoque dictio εὐχεσθαι κατὰ νικητηρίων rogare deos*

victoriam, cum voto, h. e. cum cautione, sponsione, vel conditione sacrorum et præmiorum ab ipsis, victoria potitis, offerendorum 1467, 1. = in bonam partem. ἔπαινον κατὰ τινος ποιῆσθαι *θεραπεία*, gratiæ et adulationis ergo aliquem laudare Æ. 22, 31. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ βραδὴν καθ' αὐτοῦ ποιήσεται 24, 14. οἱ κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι, laudes Demostheni tributæ 60, 35. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 71, 11. περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας, de semet, alter de altero 84, 27. ἔπαινους καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγασιν, οὐ φέρομεν 88, 17. b) in malam partem. γέλωτα καὶ διατριβὴν τινὶ καθ' αὐτοῦ παρέχειν, risum et materiam confabulationum alicui de se præbere 25, 1. αἰθεῖν τοὺς ἡβῶντας κατὰ τῶν κρημνῶν 47, 4. ἠγεῖται, ὅταν τι ψεύδεται, ὄρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν 48, 33. ψευδεῖς κατὰ τῶν λογισμῶν δόξας ἔχοντες, prave, perperam, de rationibus existimante 62, 9. δόγμα εἰσέφερον (scil. in concilium Amphictyonum) κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 70, 2. δωροδοκεῖν κατὰ τοῦ δήμου 78, 5. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας 85, 32. = καθ' ἱερῶν I. 65, 4. II. = ἀπετράποντο μηδὲν κατ' ἐμοῦ καταψεύδεται A. 133, 17. ubi notabilis est redundantia præpositionis, quæ jam in verbo inest. = καθ' ἱερῶν τελείων ὀμόσαι. tenentem manu capita victimarum An. 13, 9. 20. = κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδονται de magistratibus et in eorum fraudem atque contumeliam. pro vulgari τῶν ἀρχόντων καταψεύδονται L. 164, 41. κατὰ τῆς κλίμακος καταβαίνειν 92, 30. = per, in, ad. κατὰ πάντος τοῦ αἰῶνος Ly. 148, 34. τὴν κατὰ πάντων τῶν προδόντων χάριν 167, 38. quam dictionem Taylor immerito damnavit. subauditur enim ἐν τοῖς νόμοις τεταγμένην. = κατὰ τινος εἰπεῖν τάληθες D. 91, 7. κατὰ τῶν ἐπιτίμων γράφειν 105, 11. καθ' ἑαυτοῦ γράφειν τὸν θάνατον ζημίαν 104, 5. κατὰ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος δεκαπλασίαν ἐπιτιθέντες τὴν ἔκτισιν 107, 12. τιμωρία κατὰ τῶν ἐνόχων. ubi præpositio redundare videtur 103, 33.

Cum accusativo. inservit κατὰ formandis accusativis, cum plures genitivi concurrerent, alii ex aliis nexi; unde exstitura seu orationis perplexitate, seu asperitate soni, alterum genitivum duorum accusativo mutant, addentes κατὰ. unde similis existit dictio nostræ, *in relation to*. vel reddi potest per *quod attinet*. τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα. id est τὰ ὑμῶν, vel τὰ ὑμέτερα ἑλλ. vestra delicta, a parte vestra profecta. *on your part* 26, 3. τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς. pro τῆς φυλακῆς τῆς θαλάττης. custodiæ maris 80, 17. τῷ καθ' ἑαυτὸν φόβῳ, id est τῷ παρ' ἑαυτοῦ, aut ἀφ' ἑαυτοῦ φ. terrore sui 341, ult. συμβαίνει μοι τὸ καθ' ὑμᾶς θαρρεῖν. id est τὸ ὑμέτερον μέρος. quod ad vos attinet, vel, a vestra parte, securum et fidentem esse 1299, 14. b) *apud*, a parte. κατὰ τὸ συμφέρον ἱσταμένων facientibus cum eo, quod expedit 283, 17. c) *in*. τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεισθαι 10, 13. potest huc quoque referri dictio τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς. pro τῆς ἐν θαλάττῃ 80, 17. d) *secundum*, *ἕκτα*, ex formula vel cautione præscripta. αἱ συνθήκαι, καθ' ὧς

ἔδανείσατο 791, 5. e) *per*. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσι 117, 27. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν κατὰ πρυτανείαν. *singulis quibusque prytaniis honore defunctis* 1353, 22. ἐπὶ τῶ καθ' ἡμέραν μισθῶ *mercede diurna, diaria* 1382, 4. κατὰ διακοσίας δὲ καὶ τριακοσίας, [scil. δραχμὰς] ὁμοῦ τι τάλαντον διακεχρημένον. *universe talentum ferme fœnori huc illuc creditum, aliis ad ducentenas drachmas, aliis ad trecentenas.* *by or at* 817, 1. διελάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολόν. *obolatim, per obolos singulos* 918, 9. καθ' ἡμίεκτον μετρούμενοι *they got the corn measured out by half pecks* 918, 11. καθ' ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐξετάσαι *sigillatim, unumquodque eorum seorsim, per singula eundo* 230, 20. καθ' ἓνα ὑμῶν παρ' ἑκάστου δίχην λαμβάνει 782, 22. *quod idem est, ac si dixisset παρ' ἑκάστου ὑμῶν καθ' ἓνα.* *ut καθ' ἓνα sit adverbialiter usurpatum, pro virilitim.* *bene habet ille locus.* f) *pro*. γηγόνασι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι *pro se quique, seorsim ab aliis* 145, 11. ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐτὸν [scil. μέρος] ἐτάχθη κινδυνεύειν. *pro sua virili parte, tanquam privatus, miles gregarius, non imperator* 482, 8. ἤδη καθ' ἑαυτὸν ὄντι. *as he had now quitted his master's service, and commenced business on his own account, in his own name, and at his own risk* 945, 20. ἵνα μηδὲν ἐλλείπη τῶ δήμῳ, τὸ κατ' ἐμέ. *pro mea virili, quantum in me unum hominem veniret* 1210, 20. μέγιστα ὑπάρχοντά μοι κατ' ἑμαυτὸν σύμβολα εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς 1473, 15. g) *pro modo, in comparatione rerum inter se.* μείζον φορτίον, ἢ καθ' αὐτὸν, ἀράμενον. *quam pro suis viribus. quam ferre posset* 156, 6. εἰ δὲ τῶ δοκῶ μείζονας, ἢ κατ' ἑμαυτὸν, λέγειν λόγους 171, 9. *quam pro mea persona.* πολλῶ μείζονα, ἢ κατ' Ἀμφίπολιν, εὐ ποιήσεις ὑμᾶς. *multo majora, quam quæ comparari possent cum mediocritate beneficii in Amphipoli præstiti* 409, 14. πολλὰ κάγαθα ὑμᾶς εἰργασμένοι, οὐ κατὰ τὰς Μειδίου λειτουργίας, *non tam jejuna et contemnenda, atque essent contributiones a Midia præstitæ* 569, 15. ἀπαλείφειν ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθ' ὃ τι ἐκτίνη *quatenus dependeret, eatenus nomen factum deminui, expungi de nomine tantum, quantum dependeret* 1338, 9. χρηματίζειν καθ' ὃ τι καθεδουῶνται. *in deliberationes ire ea de re, de qua identidem deliberatio proposita, et consessus indictus fuisset* 706, 23. 715, 5. = ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος *Æ. 13, 37.* ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστίν, *quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime iudicio agitatur* 15, 30. τέλος πορνικὸν ἢ βουλή καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ 16, *pen.* ἀψευδῆς τις ἀπὸ ταῦτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν 18, 7. Διονύσια κατ' ἀγρὸν 22, 26. ἐπεξελθεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς 22, 40. κατὰ συγγραφᾶς ἐμισθῶθη καὶ γραμματεῖον 23, 3. κατὰ γραμματεῖον ἑαυτὸν καταισχύνειν, *e pacto literis consignato et apud arbitrum deposito* 23, 6. λαμπρὸς κατὰ πόλεμον 25, 42. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρῶους οὐσίας 27, 26. ἀναμιμνήσκεσθαι ἡσυχῆ καὶ κατὰ μικρὸν 33, 1. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους 35, *pen.* χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν

πόλεμον ποιῆσθαι 38, 30. κατὰ ῥῆμα, *verbatim, iisdem verbis* 44, 16. παιδοποιῆσθαι κατὰ τοὺς νόμους 48, 10. συντάττειν κατὰ τινος ψευδεῖς κατηγορίας 52, 36. δεήσεις κατὰ τὴν ἀγορὰν, *preces, quibus iudicium animi corrumpuntur, occupantur, et a vero deflectuntur* 53, 2. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρὸν 54, 21. ὅσα τις αἰρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα 55, 33. πραγματεία προστεταγμένη κατὰ ψήφισμα 55, 37. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανεῖαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῶ δήμῳ 57, 23. θεσμοθέταις προστίτακται καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῶ δημοσίῳ νόμους 59, 7. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνῃς κεκολακευκότα Φίλιππον, *summo cum dedecore* 62, 19. μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιῆσθαι 69, 15. ἐπίδοξος ἦν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀλῶναι 77, 19. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν 78, 4. διενεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους 82, 20. = κατ' ἀγχιστεῖαν I. 52, 7. γένος 48, 6. διαθήκας 80, 24. δόσιν 47, 25. 75, 26. ἐλάχιστον 51, 22. μικρὸν 62, 14. νόμον 78, 16. ὅσον 74, 13. τὰ πρῶτα 47, 20. ταῦτά 86, 2. τόσον 108, 6. τρόπον 63, 14. = ἀμαρτῶν εἰς ἑαυτὸν, μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἀμαρτίαν, ἑαυτὸν τετιμῶρηται. *quam pro magnitudine et merito erroris A.* 123, 35. αὐτὸς καθ' αὐτὸν τὸν πλοῦν πεποιημένος. *ipse ultro, sponte sua se navi commiserat* 132, 2. = ἄτιμοι κατὰ προστάξεις *sub certis restrictionibus ante denuntiatis An.* 10, 24. ληΐζεσθαι τοὺς πολίτας κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν 13, 37. περὶ τῶν γεγενημένων κατὰ τὴν τελετὴν *in ludis tenente festo mysteriorum* 15, 5. κατὰ τὰ προειρημένα 15, 10. κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίαν 16, 2. = * κατὰ μικρὸν *Ly.* 148, 32.

καταβαίνειν] ἵππου δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλασσαν βασιλεία 428, ult. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων 1046, 11. καταβῆναι εἰς τὸν Πειραιᾶ 1238, 16. κατέβη ἐξ Ἀρείου πάγου 1373, 8. *de oratore, fine dicendi facto, de suggestu descendente* 169, 24. κατέβη μάλα σεμνῶς [*scil. ἀπὸ τοῦ βήματος*] 348, 9. κάγω καταβαίνω 351, 4. καταβαίνων ἀπὸ τοῦ βήματος 375, 20. *ubi est integra dictio. καταβὰς e concione domum reversus* 782, 22. = *ad mare descendere, πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρεῖος καταβέβηκει* *Æ.* 77, 8. = *de suggestu descendere, finem dicendi facere* I. 67, 44. = καταβαίνειν κατὰ τῆς κλίμακος *L.* 92, 30. = καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ *Ly.* 152, 31.

καταβάλλειν *prosternere*. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν 1155, 13. οὐδὲ σπέρμα δεῖ οὐδένα καταβάλλειν τῶν τοιούτων πραγμάτων 748, 13. b) *dependere, numerare pecuniam debitam*. εἰάν δὲ μὴ καταβάλλῃ τὸ ἀργύριον 712, ult. τὰς ἐκ τῶν νόμων προσούσας ζημίας κ. 727, 4. τοὺς ἔχοντας τὰ τε ἱερὰ χρήματα καὶ τὰ ὄσια κατ. εἰς τὸ βουλευτήριον 730, 27. 1353, 22. c) *deponere, aut deponenda curare in tabulario publico seu testimonia, seu leges, seu alius generis monumenta literis consignata*. ἡ μαρτυρία κατεβάλλετο ἐνταῦθα 921, 4. τῶν νόμων οὐκ ἐόντων ψευδεῖς γραφαὶ εἰς τὰ δημόσια γράμματα καταβάλλεσθαι. *operam dare et ita comparare, ut monumenta literarum falsa in chartariis*

publicum inferantur 243, 25. νόμον καταβαλόντα, aut si quam tamen legem jam proposuisset, tulisset, ejus auctor factus esset, εἴαν ἐν ὑπαμοσίᾳ, illam sinere jacere et in oblivionem abire 260, 24. = καταβάλλειν τὰς ἐπικαρπίας, τὴν ἀνὴν, τὸ τέλος, pecuniam e pacto sponsam numerare, persolvere An. 12, 29. 31. τὰ χρήματα 10, 16. 17, 32. = καταβάλλει πατάξας L. 136, 22. 138, 10.

καταβλάπτειν] διπλάσιον ὀφείλειν, ἢ ὅσον ἂν καταβλάψῃ 629, 23. ἂν τις καταβλάψῃ τινὰ ἐκὼν ἀδίκως 636, 2. καταβεβλαμμένον οὐδὲν ἄξιον λόγου 1278, 8. = Æ. 84, 35.

καταβολή pensum præstandum, pensio quæque pecuniaria, veniente dicta die dependenda. καταβολαὶ τῶν τελῶν 731, 8. καταβολὴν μίαν ἢ δύο θεῖς 791, 21. καταβολὴν τῇ πόλει τοῦ μετᾶλλου 973, 4. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν 1353, 22. ἐπίσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολὰς 1484, 17. b) tempus quodcumque orbe suo circumactō recurrens, et hinc insultus morbi per certa temporum intervalla incrudescens. ὥσπερ περίοδος, ἢ καταβολὴ πυρετοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ 118, 20. velut pensio quædam æraria stata die dependenda.

καταβραβεύειν τινὰ nequam artibus aliquem circumventum evertere 544, ult.

καταγγέλλειν denuntiare. ἀντὶ εἰρήνης πόλεμον καταγγέλλασσι L. 174, 28.

κατάγειν τὰ πλοῖα piraticam exercere, naves ex alto ad litus deducere, cogere invitæ ad appellendum ad oram tuam, non, quo ipsæ tendebant, sinere procedere; sive ut illinc sumas merces, quibus tu ipse indigeas, e. c. species annonarias, sive, ut cogas tibi certa vectigalia dependere. *to exercise a staple-privilege.* Βυζαντίους εἰῶμεν τὰ πλοῖα κατάγειν 63, 19. 217, 10. 16. quas naves ἀπάσας εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας κατήγαγον 480, 15. 1207, 27. simpliciter est κ. aliquo abducere navi, εἰς Χίον ἐπέτρεψαν τὰ χρήματα καταχθῆναι pervehi, devehi, pro simplici ἀχθῆναι 941, 23. 942, 8. b) domum, ad sedes suas veras, pristinas et debitas reducere, præsertim exsulem. δῆμον κ. democratiam restituere 198, 27. 212, 17. 26. εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων 248, 19. καταγέοχεν 249, 18. τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγαγόντων τὸν δῆμον 430, 6. κατάγοντας Ἀργαῖον reducentes in regnum, restituentes 660, 13. c) deverti aliquo, hospitandi gratia, vel commorari alicubi. καταγομένων εἰς τὴν οἰκίαν 1190, 25. 1218, 19. μηδεπώποτε ὡς αὐτὸν κατάγεσθαι. hospitio ejus nunquam uteretur 1242, 12. κατήγετο παρὰ τούτῳ καίκεϊνος 1242, 14. = κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης Æ. 37, 22. τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον 72, 3. κατάγειν, domum reducere. τοῖς τὸν δῆμον ἀπὸ Φυλῆς καταγαγοῦσι 80, 33. κατάγεσθαι παρὰ τινι, hospitio alicujus uti 85, 39. = κατάγειν τοὺς φεύγοντας domum reducere, aut redeundi facultatem dare, in pristina bona, jura, dignitatem, honores restituere An. 14, 5. = παρ' ἐκείνου κατηγόμενον. penes eum devertebar. hos-

pitio ejus utebar L. fr. 46, 2. καταγήχασι ap. Phryn. = κατά-
γεσθαι καὶ ἀφικέσθαι εἰς Ῥόδον Ly. 150, 7. κατάγειν τὰ πλοῖα. ri-
gaticam exercere 150, 11. *τὴν τιμωρίαν εἰς τι 166, 16.

καταγελαῖν τῶν ἐν τοῖς νόμοις γεγραμμένων δικαίων 1043, 19. οἱ μὲν
ἐχθροὶ καταγελαῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθναῖσι τῷ δέει 53, 10. = κατα-
γελαῖ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας Æ. 84, 18. = καταγελάσονται πολλοὶ
ἐμοῦ L. 97, 15. καταγελαῶν τῆς πόλεως ἄπεισι.—καταγελαῶντες καὶ
θεῶν καὶ τῶν ὑμετέρων νόμων ap. Athen. l. 12. juxta finem.

καταγέλαστος] τῇ δ' ᾧ προσῆκε [scil. παρασκευασθῆναι] παρα-
σκευῇ καταγέλαστοι 106, 15. κ. ὁ λόγος 213, 18. = I. [27,
52.]

καταγελάστως χρῆσθαι τῷ σώματι Æ. 5, 13. καταγελάστως
ἀπαλλάττειν, ridicule, cum deridiculo, e negotio excedere 33, 17.
προέσθαι τὰ πατρῶα (scil. κτήματα) καταγελάστως 78, 27.

κατάγελας deridiculum, ludibrium. ὥσπερ ἐπὶ καταγέλασι ἀν-
τιδικοῦντες εἰσεληλύθασι. as if it were for sport, for pastime
1295, 23.

καταγηρᾶν I. [21, 27.]

καταγηράσκειν I. 61, 23.

καταγίγνεσθαι] ἔχω χρυσοχοεῖον, ἐν ᾧ καὶ καταγίγνομαι soleo ple-
rumque versari, commorari, καὶ ἐργάζομαι 521, pen.

καταγινώσκειν est universe opinari, suspicari, statuere, seu
mente tacita, sive oratione, sive secundum, sive adversus ali-
quem, vel aliquid. verumtamen sæpissime in partem deterio-
rem accipitur. πρότερον μὲν οὖν ὑμῶν κατεγίνωσκον. secius de
vobis arbitrabar, aut vobis irascebar, aut, vos reprehende-
bam 284, 4. κατεγνώκατα τοῦτον ἑαυτοῦ hunc suimet poeni-
tere, ipsummet sese sua sententia damnare 407, 7. τοῖς σφό-
δρα κατεγνώκασιν ἑαυτῶν. qui nimis de semet ipsi desperant.
nimis abjecte de se censent 1402, 24. οὕτως ἀδιήγητόν τινα
κατεγνώκασι τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. de ea suspican-
tur, vel prædicant, jactant 219, pen. οὐ γὰρ ἂν καταγνοίην
ὑμῶν οὐδενός. non facile de vestrum quoquam tam sinistre
atque tam ignominiose existimem 515, 22. ὕβριν ἂν τις κατ-
έγνω μόνον τῶν πεπραγμένων. prædicet, solummodo contume-
liam esse 530, 20. et paulo post καὶν ἀσέβειαν καταγινώσκη.
etiamsi facinus impium erga deos ait esse. ἀγεννὲς οὐδὲν ὑμῶν
καταγινώσκω. haud arbitror in vos cadere posse dedecus ullum
animi degeneris 563, ult. μηδισμὸν κατέγνωσαν [αὐτοῦ] 688, 24.
τοσαύτην ὑμῶν εὐήθειαν κατέγνωκεν 875, 6. τίς ὑμῶν ἂν καταγνοίη
μου τοσαύτην μανίαν 1319, 4. οὐκ ἔχω τί καταγνώ, quid censeam
prædicemve 1477, 6. καταγινώσκετε discernitis pro poena δεισμὸν
τῶν ἀκοσμοῦντων 725, 8. 729, 26. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ χρήματα
τούτων κατεγνώκηναι, οὐκ ἀδικούμενοι. ad dependendam æris illam
summam eos condemnavisse 754, 22. παρανόμων αὐτοῦ κατέ-
γνωτε, subaudi δίκην, pronunciastis reum esse legum latarum
malarum, perniciosarum, cum vetusto jure pugnantium 790,
19. καταγνώσονται τὴν ἐπιτροπήν. sententiam se dicturos esse,

tutelam male gestam esse 861, ult. καταγνοὺς ἀδικίαν αὐτοῦ 879, 14. ἀδικεῖν 581, 1. ὥστ' ἐκείνους κλοπὴν αὐτοῦ καταγνώσαι 1326, 19. τὴν αὐτὴν κατέγνω παρανομίαν τῶν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας πεπραγμένων, ἢ τῶν ἐπ' ἐκείνων [scil. τῶν τυράννων, πεπραγμένων κατεγνώκατε] ὑμεῖς 718, 21. ἕως ἂν ἐκτίσῃ ὅτι ἂν καταγνασθῇ αὐτοῦ 721, 2. παρανοίας [scil. δίκην] καταγνώσετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι 1444, 16. In passivo. κατεγνασμένης ἤδη τῆς δίκης 872, 27. = καταγινώσκειν αἰσχύνην τινὸς *Æ.* 23, 40. καταγνοὺς ἀδικεῖν ἑαυτοῦ 29, 4. ἀνελευθερίαν καταγνώσαι τοῦ δήμου 60, 11. ἀπογνώτω μηδὲν, μηδὲ καταγνώτω, neque absolvat, neque damnet 62, 14. = ἐρημίαν ἡμῶν πολλὴν καταγνόντες. arbitrati nos plane desertos esse *I.* 35, 11. παράνοιαν Κλεωνύμου καταγινώσκειν [14, 60.] καταγ. τινὸς εἰσαγγελίαν. in causa εἰσαγγελίας dicta adversus aliquem litem dare, vel eum condemnare 84, 2. πῶς ἂν ὑμῶν τις καταγνοίῃ ψευδομαρτυρίαν Δημαράτου 110, 27. = μηδὲν ἀνόσιον μηδ' αἰσχρὸν καταγνώτε. nolite pronuntiare me reum esse sceleris impii et infamis, h. e. ignominiam ei, qui commiserit, consciscientis *A.* 117, 36. οὐ καταγνοὺς αὐτὸς ἑαυτοῦ, non diffidens ipse suæ causæ. non præjudicio suo semet ipse condemnans 128, 8. φόνου δίκην καταγνώσαι. in causa homicidii contra aliquem pronuntiare 130, 40. καταγνόντες τοῦ ἀνδρὸς τὸν θάνατον. mortis in eum dicta sententia 135, 3. τούτου κατέγνωστο μὲν ἤδη θάνατος 137, 34. = καταγινώσκειν ἑαυτοῦ ἀδικεῖν (id est, τὸ ἀδικεῖν, seu ἀδικίαν) semet ipsum reum facere, ore suo se condemnare factæ injuriæ *An.*—τινὸς εὐθύνας 10, 38. φυγὴν 14, 25. = καταγινώσκειν τινὰ φόνου pro τινὸς φόνον *L.* 94, 32. τινὸς συκοφαντίαν 102, 5. εἰ αὐτοῦ μὲν ἐκείνου θάνατον κατέγνωτε, τοῦ δὲ υἱοῦ ἀδικούντος δι' ἐκείνον ἀποψηφιεῖσθε 141, 12. φυγὴν αὐτοῦ καταγνοὺς Θράκης καὶ πάσης πόλεως πολίτης ἐβούλετο μᾶλλον γενέσθαι 143, 19. καταγνόντες σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν 158, 25. μὴ καταγνώσαι δωροδοκίαν ἐμοῦ 163, 33. εἴ τις ὑμῶν πονηρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων 170, 11. δειλίαν τοῦ *Λ.* υἱέος 141, 8. φαυλότητά μου μεγίστην καταγινώσκεις *ap. Suid.* in φαῦλον εἶρητ. = καταγινώσκειν ἑαυτοῦ ἀτίδιον φυγὴν *Ly.* 150, 34. 168, 28. τὸ προδεδωκέναι 155, 6. θάνατον 159, 26. παράνοιαν 168, 25. ἀδίκημα κεκριμένον καὶ κατεγνασμένον. flagitium, de quo quæsitum et pronunciatum est, et esse flagitium, et puniendum esse, et quo genere poenæ 154, 26. καταγινώσκειν et καταψηφίζεσθαι differunt, illud est scabinorum vel *Ictorum* de crimine pronuntiantium, sitne vere an falso incusatum, et qua sit poena animadvertendum; hoc iudicis, executionem illius poenæ indicentis atque mandantis 154, 37 = ἡ βουλή τούτου κατέγνωκε adversus eum pronuntiavit, δῶρα λαμβάνειν καθ' ὑμῶν eum largitionibus corruptum jura et emolumenta vestra vendidisse, prodidisse *D.* 107, 34. ἑαυτοῦ θάνατον 111, 5.

καταγνύναι] τὴν κλεῖν κατεαγότα 247, 11. κατεαγῆναι τὴν κεφαλὴν, ἢ ἕτερόν τι 1268, 3. = κατεάγην τὴν κεφαλὴν *An.* 9, 7. = οὐδεὶς κατεάγη τὴν κεφαλὴν *L.* 97, 33. *κατεαγῆς τὴν κεφαλὴν 99, 44. κατεάξαντες 100, 5.

ἡ κατάγνωσις αὐτῶν παραδοθῆ τοῖς θεσμοθέταις ὑπὸ τοῦ γραμματέως
formula condemnationis literis consignata 720, 21.

καταγοράζειν φορτία. *to market for goods, freight, lading*
908, ult. 909, 2.

καταγωγή taberna L. ap. Poll. IX. 5.

καταδαρθεῖν] ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον L. fr. 32.

καταδεδιέναι, vel καταδείδειν 521, 10. 1441, ult. = καταδείσαι τὰς
ἰδίας ἔχθρας An. 29, 17.

καταδεῆς pauper, egenus, deficiens 141, 1. καταδεέστερος ὄν
τούτων πολὺ 813, 16. καταδεεστέραν εἰς τὸ παρὸν δύναμιν 1472, 9.
=καταδεέστερος, minus bonus, sequior Æ. 25, 17. καταδεέστεροι
πολλῶ ἄνδρες 79, 16.

καταδεεστέρας περὶ πάντα ταῦτα ἔχουσι. *they fall behind them*
in all these things 1182, ult. = καταδεέστερον διακείσθαι minore
pietate aliquem prosequi Ly. 154, 2.

καταδεικνύειν instituere, sancire, docere. *to introduce, to*
originate. τίνος ἕνεκεν ἐφ' ἡμῶν πρώτων καταδειχθεῖν τοιοῦτον ἔργον
492, 23. δικαστήρια 647, 13. ὁ τὰς ἀγιστάτας ἡμῖν τελετὰς
καταδείξας Ὀρφεὺς 772, 26. = instituere, primus auctor esse mo-
ris Æ. 39, 36.

καταδειλιᾶν 1410, 5.

καταδέχεσθαι rursus ad communionem civitatis juriumque su-
orum admittere 802, 15. 1317, 21. 25. = rursus recipere, rur-
sus admittere Æ. 15, ult. = καταδέχεσθαι τοὺς φεύγοντας exsuli-
bus veniam dare domum redeundi An. 9, 28. 11, 11. 14, 28.
23, 42. = exsules recipere domo, in patriam rursus redire sinere
L. 104, 22.

καταδαιτῶν de arbitro condemnante 541, ult. 542, 6. cui
opponitur ἀποδαιτῶν 897, 23. 1006, 5. 1013, 21. οὐκ ἔφη με
καταδαιτήσασθαι αὐτοῦ τὴν δίκην. negabat me effecisse, ut arbi-
trium contra se daretur 1013, 23. ὁ δαιτητῆς οὐ *κατεδιαίτα, ἀλλ'
ἀπικτὸν ἔφη ἀποδαιτήσας τούτου τὴν δίκην, ἐσπέρας ἤδη οὔσης 1190,
8. κατεδιητήσατό μου δύο δίκας ἐρήμους. efficiebat, ut bis adver-
sus me, ceu contumacem, pronuntiaretur 1272, 9. = καταδαιτῶν
τινὸς eum contra aliquem arbiter pronuntiat I. 111, 7. = δίκην
καταδαιτησάμενος οὐδενὸς L. 172, 38. κατεδιητησάμην (in iudicio
arbitratus vici) ap. Poll. VIII. 6.

καταδικάζειν τὴν διπλάσιαν, scil. ζημίαν, vel ἔκτισιν. item τὴν
δεκαπλάσιαν 733, 5. ἐμοῦ ἀδίκως κατεδικάσατο effecit, ut iudices con-
tra jus et fas adversus me pronuntiarent 1144, 17. πλείονος ἄξια,
ἢ κατεδικάσαθε. *amounts to more than the fine, in which you*
have caused my husband to be cast 1156, 17. = ἔφασαν τοῦ Νι-
κοστράτου τάλαντου (scil. ζημίαν) καταδεδικάσθαι se effecisse, ut
Nicostratus mulcta talenti damnaretur I. 47, 18. = ἂ αὐτοὶ ἔργον
ἀπεδίκασαν, ταῦτα κελεύουσιν ὑμᾶς καταδικάσαι A. 147, 5. = iudicio
vincere. κατεδικάζετο ἐπὶ Ξεναινέτου ἄρχοντος L. 148, 22. 166,
42. 167, 41.

καταδίκη mulcta pecuniaria tibi dictata. κομίζεσθαι τὴν κατα-

δίκτην. *to get in, to receive* 1154, 27. ἀπολαβεῖν 1155, 2. ἔχοντες ἄξια τῆς καταδίκης *cum in ovibus et pastore jam habeatis tantum, quanti est mulcta viro meo irrogata* 1156, 23. τὴν καταδίκτην ἐκτέτικε 543, 25.

καταδοκεῖν] αὐτὸς *καταδοκηθεὶς φονεὺς εἶναι, ἀνοσίας ἀλάσομαι. *iniqua homicidii patrati suspicione oppressus* A. 116, 32. εἰκότως ὑφ' ὑμῶν καταδοκοῦμαι 116, 35. 118, 35.

καταδουλοῦν] ὁρῶν καταδουλούμενον πάντας ἀνθρώπους 249, 2. = καταδουλοῦσθαι τοὺς ἰδιώτας A. 54, 11. καταδουλούμενος τοὺς ἄρχοντας 74, 18. = χειροτονοῦντες ὑμᾶς αὐτοὺς καταδουλοῦσθε L. 918, 4.

καταδρομῆ] καταδρομὴν τινα μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι, *in me invehetur* A. 19, 5. = καταδρομῆς γενομένης τῶν φυγάδων L. 160, 29.

καταδύναι. καταδύεσθαι *præ pudore terra mergi dehiscente*. οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέδυ 578, 26. παρακάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. *pudore non exanimatur* 616, 28. 757, 8. καταδῦσαι τὴν ναῦν ἐβουλεύσαντο *navem ponto demergere*, ἵνα τοὺς δανείσαντας ἀποστερήσαιεν. *rob of their oiw* 883, 19. καταδυσομένης τῆς νεῶς αὐτίκα μάλα 884, 7. = καταδύναι εἰς σκότος A. 42, 37.

καταδωροδοκεῖν *pro largitionibus jura majestatis, nervos reip. vendere* L. 178, 6.

καταζευγοτροφεῖν *bigis mularibus alendis rem perdere* I. 55, 23. καταθάπτειν L. 107, 23.

καταθεῖν] καταθέων καὶ φέρον καὶ ἄγων ἡμᾶς 740, 26.

καταισχύνειν λόγῳ τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν 260, 3. οὐ κατήσχυνας οὐδὲν τῶν προῦπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ 314, 9. μὴ καταισχύνῃ [ὁ δικαστῆς] ταύτην, [τὴν Δίκτην] ἧς ἐπώνυμός ἐστι 773, 2. *marem stupro vitare* 1125, 12. = καταισχύνειν κατὰ γραμματεῖον ἑαυτὸν, *e pacto literis consignato et apud arbitrum deposito* A. 23, 6. = καταισχύνειν τὴν ἀριστείαν Ly. 156, 40. δόξαν 163, 35. ὄπλα 157, 19.

καταιτιᾶσθαι 553, 7. καταιτιάσεται μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα 1306, 28.

κατακαίειν] κατακεκαυμένα ἱερὰ An. 14, 36.

κατακάμπτεσθαι, *connivere*. κατακάμπτεσθαι πρὸς τὰς αἰσχύναις A. 26, 33.

κατακειῖσθαι] γυναικῶν ὁμοῦ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν κατακειμένων *ad mensam accumbentibus* L. ap. Suid. in ὁμοῦ ἐγ.

κατακλᾶν] φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων κατέκλασε 1251, 23.

κατακλείειν νόμῳ 49, 16. κατακλεισθέντες εἰς Σαλαμίνα 597, 12. κατέκλεισαν ἴδιον πρᾶγμα ψηφίσματι 648, 27. τῆς πόλεως εἰς κίνδυνον μέγιστον κατακεκλημένης 803, rep. = εἰς συνθήκην ἡμᾶς κατέκλεισεν A. 33, 40 στρατόπεδον εἰς τινὰς δυσχωρίας κατακεκλεισμένον 66, 7. = κατακλείειν νόμῳ *lege excipere, cavere* An. 24, 19. = *de obsessis* Ly. 158, 31. = ἡ χώρα, *incolæ agrorum, rustici*, εἰς τὴν πόλιν κατεκλείετο De. 180, 13.

κατακλίνειν] κατακλίνεσθαι *accumbere*, καί τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον 402, 23. = *in lectum deferri, componi, de corpore exanimato, egrotare, somni et quietis egente An. 16, 28.*

κατακλυσμὸς] ὡς περ τινα κατακλυσμὸν ἠγούμενος γενέσθαι τῶν πραγμάτων 299, 21. *immanem rerum perturbationem, ubi summa imis miscentur, velut in diluvio.*

κατακοινωνεῖν 889, 6. = κατακοινωνεῖν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, vires et nervos civitatis alii impertire Æ. 63, 9. nisi leg. est κατακοινοῦν.

κατακομίζειν ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ταχίστην. *deportare, convehere, compellere in urbem ex agris 238, 15. 379, 26. τὴν ναῦν reducere in portum, unde exisset 1223, 25. τὴν ναῦν εἰς Ῥόδον κατεκόμισε. appulit 1283, 20. ναῦν εἰς ἐμπόριον 1286, 19. 1289, 9. 1291, 9. = κατακομίζειν ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ τεῖχη τέκνα καὶ γυναῖκας Ly. 149, 22. e terra continente ad naves deportare 149, 46. = ἐπὶ φορείου κατακομιζόμενος τὴν εἰς Πειραιᾶ ὁδὸν D. 94, 41. nam ex urbe in portum descendebatur ab ambulanti-bus, iisque, si qui lectica deferrentur.*

κατακονδύλίζειν Æ. 84, 21.

κατακοντίζειν] μικροῦ μὲν ἅπαντας κατηκόντισαν 277, 20.

κατακόπτειν] Ἴφικράτης τὴν μόραν κατέκοψε 172, 26. τὰ πομπεῖα κ. 608, 4. τοὺς στεφάνους 615, 16. 755, 22. τοὺς κύνας τοὺς γευομένους τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν 782, 15.

κατακόρωσ ad satietatem, ad ravim usque, id est ultra modum, intemperanter et petulanter, tanquam qui ea satiari non possit, sed ingurgitet sese, velut diuturna fame cruciatus. χρώμενος τῇ νῦν παρούσῃ τύχῃ 289, 16.

κατακούειν obedire, obtemperare, parere. ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινός εἰσι 15, περ. ἕως ἔτι συνίσταται τὰ πράγματα καὶ κατακούομεν ἀλλήλων alii alios audimus et ferimus verba facientes 74, 6.

κατακρημνίζεσθαι 446, 11.

κατακρίνειν] ὑπὸ τῶν νόμων κατακρίνεται peremptorie definitum, cautum, sancitum est A. 120, 39. αὐτὴ ἡ ἡλικία τὸν νέον κατακρίνει 128, 16.

κατακυβεύειν. perdere, prodigere alea Æ. 13, 34. = κατακυβεύσας τὰ ὄντα bona cum prodegisset alea L. 142, 16.

κατακωλύειν 352, 14. 895, 11. κατακωλύθη τοῦ εἰς Σικελίαν πλοῦ 896, 20. ἵνα μὴ κατακωλύοιμι τοὺς πρέσβεις 1248, 1.

καταλαζονεύεσθαι 569, 9.

καταλαμβάνειν occupare. to take possession of. εἴητε τῶν τὰ θέατρα sedes in theatris καταλαμβάνόντων 1443, 21. de tempestate subito cooriente, homines occupante, ut effugere nequeant. καταλαμβάνει κίνδυνος αὐτοὺς ὑπὲρ σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας 259, 6. οὕτω μέγαν ἐπεπίσμην εἶναι τὸν κατελιηφότα τὴν πόλιν κίνδυνον 301, antep. τριῶν ἤδη καιρῶν κατελιηφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε 918, 18. invenire, deprehendere, incidere in aliquid. ἀπρασίαν καταλαβὼν πολλὴν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε 909, 23. In passivo, deprehendi, occupari, corrigi, capi, compediri.

οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπόλετο τῇ πόλει 262, 19. κατειληπτο σοφιζόμενος 567, 18. ὑπὸ δεσμοῦ καταληφθεῖς I 133, 13. ὑπ' ἀνάγκης I 133, pen. = οὐ κατέλαβον ἔνδον. domi non reperi I. 71, 14. = εἰάν τις ἄλλη συμφορὰ καταλαμβάνη αὐτούς. corrigiat A. I 16, 27. b) tenere. οὐδ' ὑπὸ τοῦ νόμου καταλαμβάνεσθαι φησι. negat se a lege teneri, nisi malis reddere, condemnari 123, 13. c) deprehendere, invenire vestigatum, indagatum. *τάχ' ἂν καταλαμβάνηται. forte fiat aliquando, ut verus homicida reperiatur, vincatur, condemnatur I 17, 25. d) condemnare. εἰάν δὲ νῦν καταληφθεῖς ἀποθάνω I 17, 20. I 19, 35. τοὺς ἀναιτίους καταλαβόντας, τοὺς αἰτίους ἀφιέναι I 20, 26. I 23, 43. οὐκ εἰάν ἀπολύσητε ἡμᾶς, ἀλλ' εἰάν καταλάβητε I 25, 1. 3. 7. οὐδ' οὕτως δίκαιος ὑφ' ὑμῶν καταλαμβάνεσθαι ἐστὶ I 28, 38. ἀπολύειν μᾶλλον ἢ καταλαμβάνειν δίκαιοί ἐστε I 29, 5. = *καταλαμβάνεσθαι τῶν γονάτων (si bene habet ista lectio, sed praestat verbum simplex ibi loci composito) prehendere, prensum tenere aliquem e genibus An. 3, 44. καταλαμβάνειν τὰ πράγματα summam rerum invadere, occupare 21, 12. τοσαύταις ἀνάγκαις κατείληπται. constrictus tenetur 32, 13. = ὅτι τηνικαῦτα ἀφιγμένος *οὐδὲν ἂν καταλήψοιτο οἴκοι τῶν ἐπιτηδείων L. 93, 44. percunctando intelligere, doceri, rescire. ἑτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας, κατελάμβανον. id est αὐτούς μὲν οὐ κατελάμβανον, ἄτε οὐκ ἔνδον ὄντας ἐμάνθανον δὲ, ὅτι οὐκ εἴσιν ἔνδον. ad aliorum domos delatus, docebar ab incolis eos domo abesse 95, 32. = πολλῶν καὶ μεγάλων κινδύνων τὴν πόλιν καταλαμβανόντων D. 95, 2. καταλέγειν adscribere militiae. τῶν ἐν Σικελίᾳ καταλεγείς I. 63, 28. = enumerare, recensere L. 193, 18. καταλέγεσθαι militiae ascribi I 14, 31. 32. καταλέξαι εἰς τοὺς ὀπλίτας I 45, 2. κατέλεξεν ἑννακισχιλίους I 59, 9. 12. καταλέξας εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἀθηναίων οὐδένα φανήσομαι I 72, 37. οὐδὲ τῶν τρισχιλίων κατελέγην I 38, 42. καταλεγείς Διόδωτος μετὰ Θρασύλλου allectus in numerum militum eorum, qui Thrasyllum deberent in castra prosequi 894, 15. *καταλεγείς ὁ πατήρ I 40, 10. καταλείπει μαρτυρίαν ἀνθ' ἑαυτοῦ, ὅτι παρανομεῖ 486, 15. κ. τὴν δίαιταν ad arbitrium haud venire, sui copiam arbitro non facere jus dicturo. vadimonium deserere 544, 21. οὐκ ἂν περιεῖδον ἑμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον 901, 7. ἐπιεικῶς ἐντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. ipsis hinc discedentibus, pretium annonarum sic satis magnum fuerat I 285, 18. ἡμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλέλοιπε τοῖς βουλομένοις αἰτιᾶσθαι I 286, 15. = καταλιπὼν τὴν τάξιν, ἣν εἴλου A. 23, 2. καταλείπεται ἡ πράξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, arbitrato vestro relinquitur, quid hac de causa velitis statuere, condemnare, an absolvere 27, pen. κατέλιπον αὐτοῖς τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορὰν 41, 41. παρακαταθήκας οἴκοι καταλιπὼν—47, 33. = καταλείπειν διαθήκας I. 76, 10. 16. κληρον 63, 18. 66, 23. 29. κοινωνὸν τῶν ἱερῶν καὶ ὀσίων 76, 2. δύο ἔτη *καταλιπὼν (si bene habet ista lectio) 67, 19. = ἀνόσια ὄνειδη τοῖς παισὶ *καταλείψω A. I 17, 20. οὐδενὶ οὐδὲν προστρόπαιον καταλείψει I 25, 2. = καταλείπειν τὸ ἔργον (sub. ἡμιτελές) infectum opus derelinquere An.

31, 21. = καταλείπειν φυλακὴν ἱκανὴν L. 193, 40. τίς ἔτι αὐτοῖς ἔδονη καταλείπεται 197, 19. εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτος ἦν, οὐκ ἂν ἐκ πολλῶν ὀλίγα κατέλειπεν 157, 28. τὸν βίον καταλιπεῖν 901, 3. τὰς γεγενημένας συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλειφθῆναι 917, 2. = καταλείπειν τὴν πόλιν Ly. 156, 27. οὐ καταλείψω τοὺς ἡγεμόνας, οὔτε ζῶντας, οὔτε ἀποθανόντας 158, 2. κατέλιπεν αὐτοῖς ἐλεγεία ποιήσας 162, 25.

καταλειτουργεῖν ludis edendis rem familiarem exhaurire. καταλειτουργηκῶς πολλὰ 956, 20. = I. 108, 29.

καταλεύειν] κἂν καταλεύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαροὺς ἔσεσθαι νομίζεις 362, 3. μόνον οὐ κατελεύετε 449, 20. ut apud Petronium. *Sinum saxis operabam, ut ei ceu furioso sanguinem de capite detraherem.* = ἔπειτα οὐ καταλευσθήσεται Æ. 23, 24. = Ly. 156, 40. 44.

καταλήψιμος] μηδένα αὐτῶν ἀπολύσιμον μᾶλλον ἢ καταλήψιμον εἶναι, in horum neutro magis absolutioni quam condemnationi locum esse A. 129, 4.

κατάληψις] τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ 247, 22.

καταλιθοῦν. saxis obruere. *to stone to death.* Κυρσίλον καταλιθάσαντες οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 296, 10.

καταλλαγή] καταλλαγὰς fœdera, reconciliationem pacis, reditum in gratiam. ἃς ἂν ποιήσῃται ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους 10, 15. ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγή τῷ ἀργυρίῳ quanti esset intertrimentum. *the Agio*, h. e. quæ esset monetæ eujusque differentia ratione valoris ad monetam Atticam. *how much a man loses or wins by the exchange of money* 1216, 18.

καταλλάττεσθαι *to exchange* φανερώς τὸ χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις. *to change gold for silver, to get small coin of the banker instead of gold* 376, 3. = μηδὲ καταλλάξασθαι τὴν πρὸς τούτους χάριν τῶν νόμων D. 111, 7.

καταλοᾶν fustibus ad mortem cœdere. κατηλόησαν ὁμήρους Θεεταλῶν οἱ Φωκεῖς Æ. 46, 36.

καταλογεῦς, qui præest conscribendis nominibus civium allegandorum eum in ordinem, qui dignus habetur gerendæ reip. L. 159, 8.

καταλογίζεσθαι imputare, *to put to account.* οὐχ ἵνα εὐεργέτημά τι καταλογίσῃται πρὸς ὑμᾶς 78, 5. enumerare, *to reckon up* 829, 22. = enumerare Æ. 81, 8. καταλογίζεσθω μηδεὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἄρετῃ, nemo vobis hoc laudi imputet 82, 40. = I. 89, 4.

κατάλογος codicilli militares. τοὺς ὑπὲρ τὸν κατάλογον. emeritos stipendia, militia defunctos. veteranos 167, 17. album civium. τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν 1208, 5. οἱ ἐκ τοῦ καταλόγου ναῦται 1211, 15. nautæ a rep. conscripti, ejusque mercede conducti. opponuntur illis, quos tu privatim, tuo ære, tuave gratia contraxeris. = εἰς τὸν Ἀθηναίων κατάλογον καταλέξας L. 172, 38.

καταλύειν] ἀρχὴν κληρωτὴν ψηφίσματι καταλύσας ἐπὶ τῇ προφάσει

ταύτη 608, 1. πάντες ἐβόων λέγοντες τὸν δῆμον καταλύεσθαι. *democratiam everti* 170, 13. ὅταν αἱ τῶν παρανόμων γραφαὶ ἀναιρεθῶσιν, ὁ δῆμος καταλύεται 1333, 7. δικαστήρια 647, 13. πατρώαν καὶ παππῶαν δόξαν αἰσχροὺν ἐν σοὶ καταλύειν 150, 27. πολλὰ δ' ἔχων ἔτι περὶ σοῦ εἰπεῖν, αὐτοῦ μοι δοκῶ καταλύσειν τὸν ἔπαινον 1411, 13. καταλέλυκα τὸ πλεῖν. *desii mare arare* 893, 23. εἰ πρᾶγμα δίκαιον, ὠρισμένον ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου, νῦν καταλύσετε ἐφ' ἡμῶν 984, 1. ἄμισθον τὸ στράτευμα καταλελύσθαι *exercitus eo dissolveretur, quod merces non esset* 1188, 6. καταλυθειςτῶν τῶν τριήρων 1188, 22. 1199, 6. τὴν Θηβαίων ὕβριν ὑμῖν καταλύσειν 375, 8. κ. παρά τινι *alicujus hospitio uti*. τότε πρέσβεις δεῦρ' ἀφικόμενοι παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίη 252, 24. 763, 10. = τοὺς ἐν χειρῶν νόμους τὰς πολιτείας καταλύοντας *Æ. 1, 24*. ὅταν μὴ καταλύησθε ὑπὸ τῶν παρανομοούντων, *si minus patiamini vestræ reipublicæ constitutionem, quæ juris æqualitate continetur, destrui et affligi* 1, 27. καταλύειν εἰς ταῦτὸ πανδοχεῖον 41, 4. καταλύω τὸν λόγον, *abrumpro, sisto orationem, interstinguo silentio interposito, quo aliud quid interea agatur* 44, penult. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην 61, 21. ἐὰν μὴ καταλύσητε τὰς ἀφθόλους ταύτας δωρεὰς 79, 9. καταλύεις τὴν δημοκρατίαν 82, 31. δυναστείαν ἑαυτοῦ αὐτὸς καταλέλυκεν 87, 10. = καταλύειν τὰ γυμνάσια *An. 34, 17*. καταλύεσθαι τὸν πόλεμον *bellum compositione finire* 25, 32. 26, 5. = καταλύειν τὴν δημοκρατίαν *L. 130, 38*. πλῆθος 131, 12. δῆμον *ibid. ΤΑΥΤ.* οὐχ οὗτοι καταλύουσι τὸν δῆμον, οἱ πλείστους ἂν πολίτας ποιῶσιν, ἀλλ' οἱ ἂν ἐκ πλειόνων ἐλάττωσι 159, 10. τὰς ναῦς δι' ἀπορίαν χρημάτων καταλυομένας 179, 29. ἀσεβῶ καταλύων τὰς θυσίας 184, 33. πολλὰ τῶν ἱερῶν καταλύεται 185, 12. ἐπιβουλεύειν καταλύσαι τὴν δημοκρατίαν 130, 38. = καταλύειν εὐκλείαν *Ly. 158, 15*. = καταλύειν ἐπὶ σοῦ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πίστιν *D. 90, 32*. φυλακὴν 104, 29. κατάλυσις τριήρους ὁμολογεῖται αὕτη εἶναι πρώτη, ὅταν τις μισθὸν μὴ δῶ 1209, 11. = ἐπιτίθεσθαι τῇ καταλύσει τοῦ δήμου *Æ. 87, 25*. καταμανθάνειν] ἄρ' ἄγε ὁρᾶτε καὶ καταμανθάνετε 660, 22. = καταμανθάνειν τὸν νόμον, εἰ καλῶς κεῖται *A. 131, 9*. καταμαντεύεσθαι] τῇ δόξῃ καταμαντεύομενοι *opinatione mera suspicantes* 1400, 4. καταμαρτυρεῖν] τίς μου καταμαρτυρεῖ δῶρα λαβεῖν 377, 25. αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαυτοῦ καταμαρτυρήσεις 378, 3. τῶν μαρτυριῶν, ὅσαι ἐκείνου χρήματα ἔχειν κατεμαρτύρουν 847, 11. καταμαρτυρεῖ αὐτὸς αὐτοῦ, μὴ ἐξ ἐκείνου γεγονέναι 1022, 11. 1065, 22. 1187, pen. 1189, 12. 1195, 13. καταμαρτυρημένον τάληθῃ *victimum et oppressum testimoniis, usque veris* 860, 26. κατ' ἀλλήλων καταμαρτυροῦσι 836, 25. *ubi præpositio tantum non redundat*. τὰ ψευδῆ μου κατεμαρτύρησε et τάληθῃ κατεμαρτύρησα 1115. *circa finem*. = καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου *Æ. 13, 3*. = ζῶντος καὶ παρόντος τοῦ πράξαντος καταμαρτυροῦσι *I. 47, 34*. τῆς ἀναιδείας 48, 22. ὡς οἱ συνειδότες καταμαρτυροῦσι 74, 10. *adversus eum testantur*. καταμαρτυρεῖσθαι *testimoniis confirmari* 57, 41. = *A. 117, 13*. ὁ καταμαρτυρῶν μου ἄπιστος ἐλήλεγχται ὦν 120, 17. 130,

38. 39. εἰ τούτου κατεμαρτύρουσιν ἂ μὴδ' αὖτως ἦδειν 138, 10. 139, 16. ἀνδρὸς περὶ θανάτου φεύγοντος τὰ ψευδῆ καταμαρτυρῆσαι 140, 39. τούτοις ἐμοῦ κατεμαρτύρουσιν οἱ μάρτυρες. pro his adversus me testarentur 144, 32. μὴ πιστῶς καταμαρτυρηθεῖς. oppressus testimonio ejus, qui testis nulla fide dignus sit 120, 6. = καταμαρτυρήσει σου τὸ τῆς βουλῆς ψήφισμα L. 132, 23. = καταμαρτυρεῖν ἑαυτοῦ Ly. 151, 34. 152, 20. = ἄπερ αὐτοῦ πολλάκις καταμαρτυρεῖτο D. 106, 10. 19.

καταμελεῖν I. 81, 32.

καταμέμψεσθαι] εἰ τὰ πρὸ τοῦ καταμέμψου 506, 10. καταμέμψη σιαυτὸν tui temet pœnitet, καὶ πένης ὧν οὐκ ἂν ἔχοις τὰς χιλίας ἐκτίσαι 601, 22. καταμειψόμενος τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίαν 844, 12. diffidens ei, de ea desperans. = καταμέμψεσθαι αὐτὸν, pœnitentia factorum duci, resipiscere Æ. 9, 37. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται 84, 40. = τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίαν καταμειψάμενος I. 64, 40.

καταμένειν οἶκοι 354, 27. ὅσοι, δέον ἐξίέναι in castra ire, κατέμνον domi manserant 577, 3. = οἱ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις L. 188, 25.

καταμῆνύειν] κατεμήνυσσε τῶν ἀνδρῶν L. 134, 16.

καταμιγνύειν] καταμίξτε εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς 789, 19. καταμίξαι τὴν προῖκα εἰς τὴν οὐσίαν τὴν Ἀφ. 866, 26.

καταμισθοφορεῖν τὰ ὑπάρχοντα, facultates exhaurire mercede in milites mercenarios eroganda Æ. 45, 27.

καταμόνας I. 67, 19.

καταναλίσκειν τὸν βίον Ly. 159, 36.

καταναγκάζειν I. 67, 22.

καταναυμαχεῖν proelio navali vincere. καταναυμάχησε Λακεδαιμονίου 477, 20. = An. 23, 6.

κατανέμειν θέαν 234, 23. τὴν ἱερὰν χώραν σπείρουσι καὶ βοσκήμασι κατανέμουσι 278, 22. κατανέμεσθαι de colonis. agrum inter se portionibus æquis dividendum curant, vel partiti possident exercentque 279, 2. κ. τοὺς Πλαταιεῖς εἰς τοὺς δήμους 1380, pen. = κατανέμειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τινὰ Æ. 22, 18. ult. θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατανεῖμαι 35, 10. = κατανέμεσθαι τὴν χώραν Ly. 158, 22.

κατανοεῖν τὴν αἰτίαν τοῦ νοσήματος De. 178, 30.

καταξιοῦν dignum honore habere, deferre alicui honorem. κατηξιοῦτε ταύτην ὁμοίως αὐταῖς μετέχειν τῶν τῆς πόλεως 1383, 11.

καταπαιδραστῶν obscœnis puerorum amoribus rem perdere I. 82, 22.

καταπατεῖν] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρλαις καταπατημένον φορεῖτε 88, 1. τὰ ἄλφιστα καθ' ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι. quamvis non nisi perminutissimas portiones admensas auferatis annonas, tamen tanta cum importunitate et tam conferto in agmine ad eas petendas ruentes, ut præ angustiis spatiorum vosmet pæne conculcetis atque elidatis 918, 11.

καταπαύειν] τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρωστήματα ταῖς τῶν ἰατρῶν τέχναις καταπαύεται 808, 14.

καταπειράζειν] τὴν ὑμετέραν ψῆφον καταπειράσοντες εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ δικαστήριον L. 186, 28.

καταπέμπειν ληστὰς in mare piratas emittere 162, 11. = κατέπεμψε τῷ δήμῳ (allegavit, misit, ex Asia superiori) ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον Æ. 87, penult. κατέπεμψε τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ 88, 3. = ex Asia superiori Athenas vel in Græciam mittere D. 98, 42.

καταπεφρονηκότως 219, 25.

καταπίνειν τὴν πατρῶαν οὐσίαν, potando, vel raptim, magnis haustibus patrimonium disperdere Æ. 13, 39. quæ dictio cum esset paulo insolentior, (nam καταπίνειν tantum de rebus esculentis usurpatur) ideo addit, εἰ οἶόν τε εἰπεῖν, si hoc uti verbo licet.

καταπίπτειν] καταπεπτωκυίας οἰκίας An. 14, 37. = πληγεῖς κατέπεσεν εὐθύς L. 94, 18.

καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ 569, 5. ὅπως ἡ ναῦς καταπλευσεῖται δεῦρο 885, 4. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτὸ 886, 3. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσεν ἐκ τῆς ναυαγίας Ἀθήναζε 910, 20. εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον οὐ καταπλέουσι 932, 13. καταπλεῖν μέλλων ἐπὶ τὴν κρίσιν 1188, 17. = καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ἑλλησπόντου Æ. 8, 34. = περιποησάμενοί τι κατεπλεύσαμεν δεῦρο I. [17, 7.] = in nave domum redire An. 21, 22. 22, 22. = κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν L. 105, 30.

καταπλήξ formidine percussus et dejectus animo L. 107, 35. et ap. Harpocr.

καταπλήσσειν] ἠλίκον πλεονέκτημα μὴ καταπεπλήχθαι διὰ τὸν βίον 979, 4. = οὕτω τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ καταπέπληκτο I. 71, 39. καταπλήξας ταῖς αὐτοῦ βδελυρίαις 73, 38. = οὐ καταπλαγεῖς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων δύναμιν D. 95, 13. οὐ καταπληκτέον ἐστί. non sensu activo, sed passivo. non, pro οὐ προσήκει ὑμῖν ἄλλους καταπλήττειν, sed ὑπ' ἄλλων καταπλήττεισθαι non est vobis, quod formidetis 103, 45.

κατάπλους] ἐπειδὴ ὁ Σικελικὸς κατάπλους ἐγίγνετο. ut classis frumentaria e Sicilia Athenas pervenit 1285, 21.

καταπλύνειν] νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα, nunc redundat, velut torrens Æ. 79, 24.

καταπολεμεῖν bello subigere An. 25, 22.

καταπολιτεύεσθαι astutis strophis circumvenire 102, 22. 442, 21.

καταπονεῖσθαι] τὸν δῆμον καταπεπονημένον Æ. 33, 8.

καταποντίζειν] κατεπόντισαν ἐπιδόντα ἀποσφαττόμενον τὸν υἱὸν 677, 6. 888, 17. = κατεπόντισε τοὺς φίλους L. 142, 16.

καταποντισταὶ et λησταὶ copulantur ut similes inter se 673, ult. 674, 3.

καταποντοῦν A. 132, 37. 134, 10.

καταπράττειν exsequi, effectui dare. τῷ καταπραχθῆναι τὰ γραφέντα 254, 13. ex animi sui sententia conficere 309, 7.

καταπροδιδόναι] τῶν ἄλλων ἀπάντων ὅσοι ἤρξαν καταπροδιδόντων L. 158, 25.

καταπτήσσειν] κατέπτηχε μέντοι πάντα ταῦτα νῦν, οὐκ ἔχοντα ἀποστροφήν 42, 22. *præ metu sese demittunt et subjiciunt. creper and cringe* = L. y. 153, 2.

καταπτύειν] τίς οὐχὶ κατέπτυσεν ἂν σοῦ 295, 8. = καταπτύει δωροδοκίας Æ. 31, 21. καταπτύειν τῶν Μακεδόνων 64, 12.

κατάπτυστος] οἱ κατάπτυστοι Θετταλοὶ 240, 9. 559, 23. = D. 92, 2.

καταρᾶσθαι] ὅσ' ἂν οὐδὲ καταρώμενος εὐρέ τις αὐτοῖς, τοσαῦτα πεπονθέναι κακὰ 188, 12. οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται 270, 20. τῷ δ' ὁ κῆρυξ καταρᾶται καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν 319, *rep.* καταρώμενος [subaudi σαυτῷ] καὶ διομνύμενος 320, 7. καταρᾶσθαι τῇ πατρίδι 381, 15. ἐν τῷ δήμῳ κατηρῷ Φιλίππῳ 435, 2. οὐδὲ, ἂ καταράσαιντο ἂν οἱ ἐχθροὶ, ποιῶντες 617, 23. διόπερ καταρᾶται καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ, οὐκ εἴ τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾶ 653, 5. τὸ καταράσασθαι συμβουλεύοντι ἴσως ἔστ' ἄτοπον 1440, *ult.* ἂ γάρ τις ἂν καταράσαιτ' αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ 1489, 2. = καταρᾶσθαι στας πρὸς ἐσπέραν L. 107, 40.

κατάρατος] πρὸς τοὺς καταράτους Μεγαρέας 174, 24. τοῦ καταράτου Κυρηβίωνος 433, 21. = D. 96, 13.

κατάραττειν (*quod est ab ἀράττειν*) vel καταρράττειν (*quod est a ράττειν*) *cum vi, impetu et celeritate dejicere, proturbare.* κατέρραξεν εἰς τὴν θάλασσαν ἅπαντας 675, 19.

καταριθμεῖσθαι, *enumerare.* καταριθμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς Æ. 61, 16. 25.

καταρραθυμεῖν] τὰ κατερραθυμημένα ἀναλήψετε. *per socordiam amissa recuperabitis* 42, 14. 765, 13. = D. 105, 31.

καταρρεῖν] περὶ αὐτὰ καταρρεῖ 21, 4. *in semet et per semet dilabuntur.* τὸ καταρρέον τοῖς χωρίοις [id est εἰς τὰ χωρία] ὕδαρ 1274, 16.

καταρρηγνύειν] οὐδὲ κατερρήγνυε τὰ παρασκευαζόμενα ἱμάτια εἰς τὴν ἑορτὴν 535, 2. = καταρρηγνύναι τὰ ἱμάτια Æ. 26, 14.

κατάρχεσθαι τῶν ἱερῶν 552, 3. = Ap. 16, 32.

κατασιωπᾶν] πάντες ἀνθρώποι πρὸς τὰ μὴτ' ἀληθῆ μῆτε δίκαια τῶν ἐγκλημάτων, οὐ κατασιωπᾶν, ἀλλὰ παραχρῆμα ἀμφισβητεῖν εἰώθασιν 1035, 5.

κατασκάπτειν πορθμὸν 248, 15. ἀνάγκη ἦν ἡμῖν ὄραν πάντα ταῦτα, οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιηρημένα 361, 20. τὰ τῶν Φωκίων τείχη κατεσκάπτετο, οἱ δὲ Θεβαῖοι ἦσαν οἱ κατασκάπτοντες 445, 25. κατασκάψας τὴν Ἡετιώνειαν 1343, 8. = κατασκάπτειν πόλιν Æ. 69, 7. λιμένα κατασκάπτειν 71, 3. = κατασκάπτειν κῆπον I. 51, 28. = κατασκάπτειν τὰ τείχη Ap. 27, 26. = εἰ κατασκαφεῖ τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἐκατέρου L. 130, 25. καὶ τὰ τείχη *κατεσκάφησαν 133, 2. = L. y. 155, 41. 169, 1.

κατασκαφή] κατασκαφαὶ τειχῶν Æ. 76, 2. = κατασκαφὴ τῶν τειχῶν L. 130, 27.

κατασκεδαννύναι] ὡς περ ἐωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκεδάσας 242, 13. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννουσιν καὶ προσεούρουσιν

1257, 17. = ἄλλ' οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει κατασκευάσται L. 118, 14.

. κατασκευάζειν apparare, instruere, expolire, exornare, armare, convenienter, aut necessitati rei, aut commoditati, aut decori, aut proposito cujusque, præsertim solerter, artificiose, et sæpe numero quoque malitiose. Primum videamus exempla usus honestioris, vel etiam ancipitis, tum improbioris quoque videbimus. Usurpatur itaque κατασκευάζειν ἀγῶνα 1020, 4. 1025, 10. ὁ δὲ οὐδὲν δεόμενος τριήρεις κατασκευάζεται, καὶ νεωσοίκους οἰκοδομεῖται 80, 19. κατασκευασθέντος τοῦ ἀγῶνος τοῦτον τὸν τρόπον certamine ad hunc modum condicto inter nos atque comparato 1176, 3. κ. τὸ θρυλούμενον ἀπόρρητον 19, 23. ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ἑαυτῷ 246, ult. γνώσιν efficere fraudulentis machinationibus, ut sententia pronuntietur 544, 3. γραμματεῖον λελευκαμένον καὶ οἰκοθεν κατασκευασμένον. quod testis secum in forum attulit, domi jam comparatum, ut statim sine ullo ulteriori apparatu posset produci et exhiberi 1132, 9. γραφὴν 547, 27. ἀσεβείας γρ. 593, 19. 702, 6. ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν 248, 13. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν 995, 8. ὅσα ἦν αὐτῇ ὑπ' ἐκείνου κατασκευασμένα περὶ τὸ σῶμα ἱμάτια καὶ χρυσία 1356, 27. κατασκευάσας τὴν ναῦν ἰδίῳις σκεύεσιν ἅπασιν. instruxi armamentis omnibus de meo 1208, 17. κατασκευάσας σαυτῷ καὶ ναύτας καὶ ἐπιβάτας, καὶ ὑπηρεσίαν 1218, 6. οἷς κατασκευασμένην ὁρᾶτε τὴν πόλιν et τὰς ἰδίας οἰκίας 689, 18. 21. τὰ ἐν Εὐβοίᾳ κατασκευασθησόμενα ὀρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς 409, 6. πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον ἀφ' ὧν ὑπελάμβανε σωθήσεσθαι 293, 3. κατασκευάσας τὴν πόλιν αὐτοῖς 691, 1. ἔπραττον, ὅπως ἡ πόλις ληφθήσεται, καὶ κατασκευάζοντο τὴν πρᾶξιν 126, 21. κατ. πρᾶγμα τῇ πόλει ἀλυσιτελὲς 622, 25. πρόκλησιν 1113, 20. ἠγοῦμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι 14, 26. οὐδ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ἀφθονα ἦν ὀθόνια καὶ στυππῆα, καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τριήρης 1145, 6. τριήρει χρῆσθαι πρὸς πάντα εὖ κατασκευασμένη 1220, 10. τυραννίδα 246, ult. κατασκευάζων ὁ Δράκων φοβερὸν καὶ δεινὸν τὸ ἄλλον ἄλλου φονεῖα γενέσθαι 505, 12. τέχνην ταύτην κατασκευασμένη, quam artem ipsa sibi commenta erat, solerter excogitaverat 1351, 8. Sæpissime sequiorem in partem usurpatur, pro comminisci, confingere, falso prædicare, facere verbis hominem, aut rem alium, aliamve, quam reapse sit, consuere dolos, subornare falsos testes, aliosve similes nequitias administratos, per quos tute tuum inimicum vexes. παροίνους μὲν τινὰς καὶ ὑβριστὰς *οὐ κατασκευάσει, ἀγνώμονας δὲ καὶ πικροὺς, oratione nos facit, h. e. falso nos jactat esse importunos, scævos, acerbos 1261, 23. ὄντων γὰρ ἡμῶν τοιούτων, ὁποῖους τινὰς ἂν καὶ σὺ λόγῳ κατασκευάσῃς 1126, 19. κατασκευάσας mentitus, ὡς ἐγὼ αἰτιός εἰμι me esse auctorem, vel in culpa 550, pen. εἰ δὲ μὴ ποιῶντος σοῦ, [scil. ταῦτα] κατασκευάζουσι ex condicto atque comparato inter se criminantur, καταψευδόμενοι σου 558, 26. ὁ γὰρ, οἷς ἄ: ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευάζο-

μενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κὰν μήπω βάλλη, μηδὲ τοξεύῃ 115, 11. εἰ δὲ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου ἐπιστεύθη παρ' ὑμῖν 593, 10. εἴτε γὰρ ἦσαν ἀληθεῖς, [αἱ συμφοραὶ,] οὐ σοὶ ρητέαι [scil. ἦσαν]—εἴτε μὴ προσηκούσας [scil. τοῖς λοιδορηθεῖσι] κατασκευάζεις 612, 17. κατασκευάζειν οὐδὲν ἄλλο ἢ—machinari 1047, ult. χρέα ψευδῆ 1048, 18. διαθήκας ψευδεῖς ἦκον κατασκευακότες. *quas tabulas ipsi subjecerant* 1051, 12. τεκμηρίῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐχρώμην, ὡς κατασκευάζουσιν. [scil. καὶ αὐτὰ] 1105, 14. κατασκευάκασιν πᾶν τὸ πρᾶγμα 1107, 19. διαθήκαι κατασκευασμένα *testamentum subditicium, commenticium* 1107, ult. ἐκ τοῦ τούτου τρόπου πάντα ἐλέγχεται πεπλασμένα καὶ κατασκευασμένα 1114, 17. κατασκευάσαντες ὄρφανούς, ἢ ἐπικλήρους. *commenti a semet ipsis subjectos et subornatos quosdam orbos et orbos heredes patrimoniorum, qui nulli essent* 1255, 15. πολιτείαν αὐτοῖς κατασκευάζειν. *ne sibi per fraudem et nefas arrogarent nomen et jus civitatis, cives se gererent, qui non essent* 1381, 16. διμαρτυρόμην, ὅπως μὴ μοι ὕστερον κατασκευασμένοι δανεισταὶ φανήσονται, *præsentes antestabar, me nihil palorum fixum hic cernere, eosque id meminisse jubebam, quo testari mihi possent, si postmodum fiat, ut creditores existant et cooriantur submissi, et subornati, precibusve inducti, ut se simularent in hos fundos pecunias credidisse* 1047, 24. τὸν ἀνεψιὸν τὸν ἑαυτοῦ κατασκευάσεν *subornavit, ἀμφισβητεῖν μοι τῶν χωρίων* 1272, 6. ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι καὶ πρότερον ἐπιβουλεύων μοι τοῖς χωρίοις, τὸν ἀνεψιὸν κατασκευάσας 1281, 12. πῶς οἷόν τε τούτους ἅπαντας, μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχοντας [scil. συγγενεῖς ἐμοῦ] κατασκευάσθαι. *qui fieri potest, ut hi omnes, tot numero qui sint, si consanguinei mei reapse non essent, adducerentur, impellerentur gratia, precibus, fraude et machinationibus meis, ut se consanguineos meos falso ferrent* 1306, 4.=κατασκευάζεσθαι τι εἰς τὰργυρεῖα, *pecuniam impendere novo cuidam meatui argentifero aperiendo aut excolendo* Æ. 15, 3. εὐκοσμίας ἀρχὴν κατασκευάζετε 27, 15. προξενίας κατασκευαζόμενοι 40, 9. κατασκευασμένους λόγους διελεῖν, *verba loqui multa calliditate, arte, et exquisitis orationis officiiis constructa* 67, 15. τηλικαύτην ἑαυτῷ δυναστείαν κατασκευάσεν 74, 16. κατασκευάζειν σύλληψιν, *comparare, construere dolis, efficere vaftris modis, ut aliquis comprehendatur* 85, 37.=κατασκευάζειν πατέρα *comminisci, to adduce falsely* I. 47, 6. δεινότατον πρᾶγμα 59, 38. ἀγῶνα 74, 4. ψευδεῖς διαθήκας 74, 39. περὶ ἐμὲ πλουτόν τινα λόγῳ κατασκευακότεα 87, 38. κατασκευαζόμενον τὴν τράπεζαν. *instruenti tabernam, incipienti negotiationem numulariam exercere* 105, 19.=κατασκευάζειν διδασκαλεῖον A. 142, 34.=machinari *subdolis, malitiosis artibus* An. 15, 3. κατασκευάζειν δύναμιν τῇ πόλει 28, 24. *comparare. πῶς ἂν τις κακὰ μείζω τούτων κατασκευάσειε* 30, 26. κατασκευάζεσθαι προσόδους *sibi vafre excogitatos quæstus comparare* 30, 25. κατασκευασάμενοι ἀρχὴν τοῦ βίου τοιαύτην 32, 21. κατασκευάσαι δημοσίαν τιμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων 33, 39.=ὡς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατασκευασμένους *qui suas κατασκευὰς, h. e.*

officinas, instrumenta, supellectilem, tabernas, prope forum habent L. 170, 10. κατεσκευάσμαι τέχνην μυρεψικήν. *I have provided myself with an apothecary's shop, or a liquor-shop* fr. 2, 2. = universe construere, comparare, sed in primis, dextre, fabre, sollerter, callide aliquid componere. τριήρεις D. 102, 22. δύναμιν 102, 25. οἰκοδόμημα 102, 26. νεώρια 110, 2. subornare, instruere hominem, docere agenda, armare dolis adversus aliquem alium nobis inimicum. λογοποιούς famigerulos subornare 94, 38. θάνατον necem alicui tectis et malitiosis artibus comparare 94, 10. comminisci, confingere, assimilare verbis ut factum, quod minus sit. πρᾶγμα οὐ γεγενημένον 96, 24. κατασκευάσας αὐτὸς ἑαυτὸν πρεσβευτὴν 100, 25. ἑαυτὸν ἐλσεινὸν simulare personam miserabilem 103, 22.

κατασκευάσμα causa conficta, criminatio insidiosa et mendax, astuta machinatio 147, 9. 555, 3. 624, 24. τὸ κατασκευάσμα τῆς διαθήκης. figmentum hoc, mimus hic testamentarius 1109, 18. b) opera, quibus urbs exornatur. τὰ τῆς πόλεως οἰκοδομήματα καὶ κατασκευάσματα 689, 13.

κατασκευασμὸς callida machinatio 705, 3.

κατασκευή, household furniture, supellex domestica. κατασκευὴν τῆς οἰκίας τὴν *οὐδ' ἂν μοί ποτε ᾤοντο καταλήψεσθαι 1155, 21. = instrumentum rei domesticæ, vel rusticæ, apparatus, supellex I. 88, 17. = machinatio, compactio quasi consiliorum clandestinorum et perniciosorum in caput alterius D. 94, 30. 97, 2.

κατασκοπεῖσθαι] κατασκοπούμενος ἑαυτὸν, de superbo, qui ipse sibi placet, se miratur Æ. 18, 34.

κατασκοπή τῶν πραγμάτων Æ. 31, 42.

κατάσκοπος οὗτος αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει 273, 2. = κατασκόπων συλλήψεις Æ. 86, 1.

κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, rem festinatione occupare Æ. 63, 18.

καταστασιάζεσθαι dicitur is, qui ab inimicorum contra se conjuratorum numero, machinationibus, pertinacia, importunitate, immanitate, et potentia in rep. opprimitur, ut jus, quod ei sit certissimum atque luculentissimum, tamen obtinere nequeat. καταστασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου 1081, 12. συγκεκοινωθήκαμεν τῆς δόξης ταύτης οἱ κατεστασιασμένοι 1299, 20. 1301, 13. 1304, 3. 1328, 22.

κατάστασις constitutio, h. e. forma, status rerum. ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει 245, 24. αὕτη ἐγένετο τῶν περὶ Θήβας πραγμάτων ἀρχὴ καὶ κατάστασις πρώτη 291, 9. b) constitutio, seu actus constituendi, sistendi coram, exhibitio, præstatio. τὴν κατάστασιν εἶναι τῶν ἐγγυητῶν. id est ἐξεῖναι καταστήσαι ἐγγυητὰς 727, 5. 14. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον [scil. δίκην] ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως, ἐπωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμάς. defert me ad ærarium, h. e. in ejus tabulis nomen meum scribendum curat, ut ærarij, propterea, quod causa cecidissem, ubi actum esset de rebus postulatis coram sistendis, ubi multatus essem 610 drach-

mis, tametsi ne citatus quidem in jus fuisset 1251, 2. conf. p. 1283, 26. = προσκαλέσατο εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν I. 59, 22. = manupretium, quod militi recens allecto datur ad comparandum nonnulla expeditioni necessaria. ἵνα τὰς καταστάσεις ἀνακράττοιτε παρ' αὐτῶν L. 146, 10. κατάστασιν παραλαβόντα 146, 11. τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις 146, 13. πόλιν ἐν τοιαύτῃ καταστάσει 188, 21.

*καταστένειν (si bene habet) I. 38, 23.

καταστέφειν] κατεστέφθαι Æ. 77, 13.

καταστρέφειν. in medio, sub potestatem suam redigere 12, 21. = καταστρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους Æ. 33, 18. = de fortuna res coeptas evertente atque eludente D. 94, 23.

κατάστρωμα tectum navis, ship's deck. προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας 910, 19.

κατασχίζειν] κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων 540, 2.

κατατάττειν deputare, delegare, constituere. κατατάττοντάς με καὶ προχειριζομένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν 773, 17. κατετάξατο τοῖς φυλέταις ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ decedit, transegit cum municipalibus pro se suoque fratre, ut sibi liceret, æs, quod ipsi duo municipalibus deberent, per otium certis dierum intervallis, vel certis pensionibus, at intervals, dependere 1327, 6. = οὐδεις ταξίαρχος αὐτὸν φαίνεται κατατάξας εἰς φυλὴν L. 137, 19. = *κατατάττειν τὴν τιμωρίαν εἰς αὐτὸ τοῦτο, ὃ μάλιστα φοβοῦνται Ly. 166, 16.

κατατείνειν] κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου. distentus, distractus, excruciat 1172, 14.

κατατέμνειν τὴν κεφαλὴν Æ. 84, 20.

κατατιθέναι. deponere, dependere, præsentī numerata pecunia luere, vel reluere furta. τῶν χρημάτων [de summa vobis debita] δραχμὴν οὐ κατέθηκαν ὑμῖν 705, 6. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθεῖς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι [offert] καταγελάσει 563, 27. ἢ ὅσον καταθεῖς πύσεται τῆς ὕβριως 564, 2. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἑλλησιν 1377, 23. κλέμμα.] μηδ', ἃ κλέπτοντες φανερώς ἐλήφθησαν, καταθῶσι 700, 20. πρὶν ἐξῆκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη τὰ λίτρα καταθεῖναι 1250, 18. οὐ γὰρ ἐστὶν ὄφλημα, ὅτι χρὴ καταθέντα ἐπίτιμον γενέσθαι 546, pep. οὐτ' ἂν, εἰ καταθεῖτε, ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα 185, 25. οὐδ' ὅσων ἂν τιμὴν καταθέντες δούλους κτήσονται 530, 8. κατατιθέασιν αὐτῆς τιμὴν τριάκοντα μνᾶς 1354, 15. ἃ τοὺς κυρίους διεκρούσαντο μὴ καταθεῖναι. quæ æra debita quominus dependeret, ipsos dominos [creditores] per tam longinquum tempus variis strophis ludificatus est 988, 7. τὴν ἀφέλειαν εἰς μέσον κ. 488, 13. In Passivo. ἢ νῦν εἰσὶν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν [subaudi ἐκεῖ] κατατεθῶσι. illuc conjiciantur 720, 20. In Medio. γράμματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν operam dabant, vel auctores erant, ut deponerentur ibi asservanda. caused to be deposited 121, 21. κάκεινα [τὰ γράμματα] πάλιν κατασημνημένοι, παρ' Ἀριστογένοι κατεθέμεθα 1034, 21. ἵνα μὴ διπλᾶ καταθῶνται, ἃ οὐκ ἠδύναντο ἀπλᾶ 1484, 16. μεγάλην εὐεργεσίαν κατα-

θέσθαι πρὸς αὐτόν. *magnam apud eum inire gratiam. to lay up, to earn* 193, 22. τὰ ὄπλα 84, 17. 216, 9. ὅπως ἐβούλοντο τὸν πόλεμον κατέθεντο. *componebant. settled it* 425, 26. παρ' ᾧ κατέθεμεθα τὰς συνθήκας 1170, 16. χάριν *promereri, inire gratiam, velut arrham reddendæ gratiæ penes eum deponere, aut semen quasi mutuorum officiorum spargere* 416, 5. καταθήσεσθαι χάριν πρὸς αὐτὴν τὴν ἄνθρωπον 1351, ult. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι 626, 7. καταθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἶκημα. *operam daturus, vel effecturus, impetraturus, ut magistratus nos in custodiam mitteret* 1284, 2. γέγραπται τὸν τρόπον, ὃν [id est καθ' ὃν γεγραμμένα τινὰ] τις ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο. *ad calamum dictet, a librario suo excipi et in chartis exarari jubeat; vel etiam ipse exaret* 1401, 19. = κατατιθέσθαι βραχέα, *numerare parum* Æ. 56, 26. κατατίθεσθαι πολλὴν χάριν, *magnas agere gratias, testando, se beneficium sibi exhibitum summi facere, memorique mente servaturum, et operam daturum, ut rursus aliis studiis et officiis demereatur* 59, 28. κατατιθέσθαι χρήματα ἐν ῥητῶ χρόνῳ, *dependere debitos numos intra certam diem* 72, 1. = τὴν διαθήκην κατέθετο I. 56, 40. γράψας καταθέσθαι 59, 6. ἐν γράμμασι παρά τινι σημηνάμενος 63, 6. = τῇ πόλει χάριν καταθέσθαι. *videri de republica bene meritus, ejusque gratiam bene meritus esse* A. 136, 27. τὰ τέλη κατετίθει. *dependebat* 138, 28. = κατατιθέσθαι ἱκετηρίαν (scil. ἐπὶ τοῦ βωμοῦ) An. 15, 1. = κατατιθέσθαι ἀργύριον L. 102, 13. οὐδὲν τῶν αὐτοῦ καταθήσει (*dependet*) ἀλλὰ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν ἀποδώσει 182, 13. μετοίκιον κατατιθείς (*dependens*) ἐπὶ προστατοῦ ᾄκει 187, 29. κατατίθεσθαι ἔχθραν φανεράν πρὸς ἐκείνους *suscipere* 192, 36. *serere quasi causas simultatis, et tanquam semen aliquod animis credere servandum, unde postmodum apertæ inimicitiae exsistant.* σῖτον. *frumenta in granariis recondere, atque ad tempus caritatis reservare* 165, 5. παρακαταθηκῶν, ἃς ἐκεῖνος παρά σοι κατέθετο 903, 8. τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον καταθέσθαι *deponere* 914, 6. τὰς ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθησιν fr. 2, 5. Taylor. h. l. ad caput penult. *Lectionum Lysiacarum ablegat.*

κατατιτρώσκειν] ὑπὲρ τοῦ μείζω ποιῆσαι τὴν ἀρχὴν, κατατετρώσθαι πᾶν τὸ σῶμα 158, 7.

κατατρίβειν τὴν ἡμέραν δημηγορῶν 1301, 22. = κατατρίβειν τὴν ὅλην ἡμέραν Æ. 30, 6.

κατατυχεῖν *votis et spe potiri* 288, 2. = κατατυχεῖν τῆς ἐλπίδος De. 179, 13.

καταφαγεῖν] e Demosthene videtur Hermogenes p. 252, 17. citare hoc ἰσθίαν κατέφαγε. = καταφαγεῖν τὴν πατρῴαν οὐσίαν Æ. 13, 38. οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν 13, 39.

καταφαίνεσθαι *pro simplici φ. aut δοκεῖν.* ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία καταφαίνεται 348, 23.

καταφάναι. a φημί. καταφαίην ἂν ἔγωγε 614, 21. *aiam.*

καταφανὲς οὐ βουλόμενοι ποιῆσαι τὸ πλῆθος τῆς οὐσίας τὸ καταλειφθὲν 826, 15. = ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανῆς ἦν Æ. 33, 21. = τὸ

πράγμα ὕστερον καταφανές ἐγίγνετο A. 137, 32. καταφανείς ἐγένοντο οὐχ ὅσοι ὄντες 139, 10. = καταφανῆ ἐποίησαν τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλούτου καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγενομένην Ly. 163, 23. id est, ἐφανερώσαν ὅτι ἡ ἀνδρεία περιγίγνεται τοῦ πλούτου, καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ πλήθους.

καταφανῶς οὕτως ἐξελέγχονται 932, 9. = καταφανῶς ἀπέχθισθαι τινι I. 45, 20.

καταφέρειν] μηκέτι *καταφερέτωσαν [τὸ ἔγκλημα] ἀπὸ τούτου [τοῦ δαιτητοῦ] ἐφ' ἕτερον δικαστήριον 545, 9. supellex, quæ διὰ τὴν χρεῖαν κατηνέχθη, e superiori tabulato in inferius deducta, vel delata fuerat 1158, 15.

καταφεύγειν construitur cum εἰς, ἐπὶ et πρὸς. κ. εἰς τοῦτο τὰ κριβές οὐκ ἐθέλησεν. ad hoc certissimum cognoscendi veri adminiculum descendere noluit 874, 8. εἰς τὴν ἀνθρώπον καταφεύγων ad ancillæ confessionem confugiens, et in ea acquiescens, eique totam rem permittens. *ventured all upon that* 1143, 15. καταφεύγομεν εἰς ἓνα, ἢ δύο ἀνθρώπους solos eos testes ederemus 1305, 27. καταφεύξεται εἰς τὸν ἑαυτοῦ βίον ὡς μέτριον καὶ σώφρονα 793, 11. μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, [to let it come to the rack,] μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος 879, 26. 1153, 15. εἰς τοὺς μεγίστους ἐλέγχους 852, 23. εἰς τὴν τοῦ βίου μετριότητα καὶ σωφροσύνην 793, 1. εἰς ὄρκον 1148, 12. οὐκ εἰς τὰς ἰδίας προφάσεις, ἀλλ' εἰς τὰς Ἀμφικτυονικάς 280, 18. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι [id est φανερόν πᾶσιν ἦν, ὅτι ἀναγκασθήσονται] ἐφ' ὑμᾶς καταφεύγειν 231, 16. constabat inter omnes futurum esse, ut Thebani cogerentur ad vos receptum habere. οὐ διὰ ταῦτα προεῖντο τοὺς καταφεύγοντας ἐφ' ἑαυτοὺς 258, 17. ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν ἔδωκεν ὁ νόμος 892, ult. καταφεύξεται πρὸς ὑμᾶς 100, 4. καταφεύγων πρὸς τούτους ὄντας συγγενεῖς 1307, 21. = καταφεύγειν ἐπὶ τινα, receptum ad aliquem habere, ejus auctoritate, præceptis, exemplo, se tueri, et ea sibi prætereendere Æ. 19, ult. ποῖ καταφύγω 83, pen. 84, 1. καταφεύγης ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ τὴν ἀπλότητα 86, 28. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῶ λόγῳ 89, 14. = καταφεύγειν ἐπὶ λόγον I. 82, 10. = ἀπορῶ εἰς ἣντινα ἄλλην σωτηρίαν χρή με καταφυγεῖν A. 119, 25. εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον καταφύγω 121, 19. 122, 39. = καταφύγω εἰς ὑμᾶς An. 19, 22. = καταφεύγειν εἰς γναφεῖον L. 97, 38. ἐπὶ τὴν ἐστίαν 94, 17. κατέφυγον εἰς ταύτην. permisi causæ meæ dijudicationem hujus fœminæ testimonio, ad illud provocans, in eoque spondens me acquieturum 102, 17. ἐπ' ἐμὲ κηδεστὴν ὄντα κατέφυγον receptum habebant 893, 6. = καταφεύγειν ἐπὶ βωμὸν Ly. 159, 29. εἰς ἱερὸν 166, 8.

καταφρονεῖν] ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται τὰ γὰρ τῶ καλῶς βουλεύεσθαι καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν. nihil rerum omnium negligendo, neque existimando quicquam esse tam minutum, ut cura sua sit indignum 472, 2. κ. ὑμῶν αὐτῶν 690, 13. ὅσα μᾶλλον καταφρονήσασι, τοσοῦτα μᾶλλον ἀμαρτήσονται 1448, 8. = νῦν ὁ χρυσοῦς στίφανος καταπιφρόνηται Æ. 80, 33. = καταφρονεῖν τῶν οἰκείων I. 61,

11. = πᾶσιν ἐδήλωσε καταφρονεῖν testatum ad omnes fecit, se leges vestras contemnere An. 30, 46. τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν καταφρόνηκεν 34, 19. = pauseare. τῶν μὲν παρόντων καταφρονεῖν, τῶν δ' ἀπόντων ἐπιθυμεῖν L. 127, 23. ΤΑΥΛ. εἰ καταφρόνησαν τοῦ ὑμετέρου πλήθους. etiamsi condonetis hoc illis, quod plebem vestram contemserint 115, 32.

καταφρονητικῶς 1075, 11.

καταφρονῶς. *καταφρονέστερον I. 69, 9.

καταφυγγάνειν] καταφυγγάνη, ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὄρκων πίστιν, receptum habeat is, qui pejerandi levitate nobilitatus est, ad modum fidem verbis suis faciendi illum, qui jurejurando cernitur Æ. 83, 39.

καταφυγὴν οὐκ ἔχων μεγάλων ἀδικημάτων 1131, 15. ἀποκεῖσθαι προσήκει τούτοις τὰς τοιαύτας καταφυγὰς, receptus, latebras, excusationes, subterfugia 1263, 20. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαί. id est οὐ καταφεύγουσιν οἱ ἐν ἄλλοις ἠδικημένοι 1342, 23. καταφυγὴν εἰς ὑμᾶς τῶν ἀδικηθέντων ἐποιήσατε 1301, 7. τὸν δῆμον—ὃς τοῖς ἀτυχήσασι κοινὴν ἀεὶ ἔχει καταφυγὴν 1477, 11. = καταφυγὴ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων appellantur Athenæ Æ. 72, 38. = καταφυγὴ τῆς ἐρημίας I. [19, 17.] = ποῖ τὴν καταφυγὴν ποιήσεται ἄλλοθι A. 112, 6. = οὐκ ἔστιν ἄλλη καταφυγὴ χωρὶς τῆς ὑμετέρας εὐνοίας D. 103, 14.

καταχαρίζεσθαι] καταχαρίσασθαι πάντα ταῦτα ὑπ' ἐμοῦ πεισθέντας mihi gratificatos esse per singularem quandam indulgentiam, vel prædilectionem, vel conniventiam 1031, 23. 1032, ult. καταχ. καὶ προέσθαι τι τῶν τοιούτων 806, 19. = καταχαρίζεσθαι τὸν ἀγῶνα, per gratiam alicui remittere actionem, quam in eum habebat, et jure poterat exsequi Æ. 61, 8. = καταχαρίζεσθαι τινι gratiæ alicujus jus et fas condonare L. 103, 26. ῥᾶόν ἐστιν ἄλλους τινὰς τὰ ὑμέτερα καταχαρίζεσθαι, ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς 179, 7. = per gratiam et nefas condonare, prodere D. 103, 34.

καταχεῖν, vel καταχεῖν. defundere super aliquid 1123, ult.

καταχειροτονεῖν] οὐ θάνατον καταχειροτόνησεν ὁ δῆμος 350, 27. μιᾷ γνώμῃ καταχειροτόνησεν αὐτοῦ 515, 3. καταχειροτονήσαντες προδεδωκέναι τὰς ναῦς. cum sublatis manibus declarassetis, vos censere, naves ab illis proditas esse 1230, 18. περὶ τὰ μυστήρια ἀδικεῖν Εὐάνδρου καταχειροτόνησεν ὁ δῆμος 571, 15. καταχειροτονηθέν αὐτοῦ, καὶ ταῦτ' ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν 578, 24. = καταχειροτονεῖν et καταχειροτονία] καταχειροτονίαν ἀπέδοτο τοῦ δήμου, ἣν καταχειροτόνησε Μειδίου, suffragium a populo adversus Midiam latum passus est in ventos abire, placatus triginta minis Æ. 61, 6. = Ἐργοκλέους θάνατον καταχειροτονήσατε L. 181, 27. = D. 107, 35.

καταχειροτονίαν ἐποιήσατο ὁ δῆμος 516, 7. καταχ. τὴν ὑμέτεραν προδῶ 553, pen.

καταχηρεύειν τὸν βίον διὰ τοὺς παῖδας in liberorum gratiam ætatem degere in conditione viduæ 852, 15.

καταχορηγεῖν] καταχορήγησε πεντακισχιλίας δραχμάς. impendit in choregatum L. 155, 33.

καταχρησθαι] τοιαύτη καταχρήται ἀπολογία 1203, 8. τῷ λόγῳ καταχρωμένους ἐνοχλεῖν 212, 1. τοὺς αὐτοὺς λόγους λέγειν, οἷσπερ ὦν κατακέχρηται 939, 5. *susque deque jactat, creberrime ad ravim, cum fastidio et odio ingerit* 1062, 14. 1141, 27. 1151, 7. *temere, verbotenus tantum asseveret, non reapse approbet* 1195, 22. 1197, 21. καταχρήσασθαι τοῖς ξύλοις εἰς τὴν οἰκοδομίαν 1195, 1. οὐ δεῖ τῷ πιστευθῆναι—εἰς τὸ μείζον δύνασθαι κακουργεῖν καταχρησθαι 430, 10. μᾶλλον προῖδεῖν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεσθε αὐτῇ [scil. τῇ προθυμίᾳ] 1457, 10. κενῇ προφάσει κατεχρῶ ταύτη καὶ ψευδεῖ 277, 17. καταχρήσεσθαι τούτοις ἔμελλε τεκμηρίοις 1148, 3. 1201, 14. *simpliciter usurpatur hoc v. sine λόγῳ, aut προφάσει. κατεχρήσατο πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι ἐγὼ—jactabat ad judices* 1179, 7. *Cum accusativo. τὸ ἀργύριον τὸ πεπορισμένον—ἐνταῦθα κατεχρησάμην in hæc impendi* 1154, 16.=καταχρησθαι τινι, *perdere aliquem* Æ. 17, 19.=καταχρῶνται τῷ Εὐκτήμονος ὀνόματι I. 61, 41.=*quæ pecunia adhuc iners in arca jacuisset, eam alicui rei impendere, expromere, erogare, atque exercere* L. 153, 46. 154, 2.

κατάχυσμα] τὴν δέσποιναν γῆμαι, ἢ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχεν 1123, ult.

καταχωνεύειν *colliquare, to melt down* 617, 22.=καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν D. 99, 4.

καταχωρίζειν De. 180, 21.

καταψεύδεσθαι] τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων χειροτονῶν 81, 13. *plebiscitum legatis Philippi mendaciter ea imputans, velut ab ipsis dicta, quæ non dixissent. v. et versu* 18. τὰ πλεῖστα κατεψεύσατό μου 228, 9. 229, 2. τῶν προγόνων 493, 10. σοῦ 558, 20. 559, 14. κατεψευσμένοι πάντα εἰσὶν ἡμῶν 1274, 4. ἐν οἷς εἴ τις ἐμοῦ κατέψευστο, ipse velim ea in mala incidat, si quis ea de me sparsit mendacia, ob quæ pessum ivi 1483, 5.=καταψεύδεσθαι τινος Æ. 40, 24.=οὐδεὶς ἂν τῶν τεθνεώτων κατεψεύδετο I. 47, 28. 77, 8. 22. κατεψεύσαντο τὸ γένος *falsum titulum consanguinitatis edidissent* 85, 20.=καταψεύδεσθαι τινος A. 120, 4. τὰ ἐκ πολλοῦ κατεψευσμένα 131, 34. οὗτος ἦν ὁ καταψευσάμενος ἐμοῦ 133, 7. 16. 17.=καταψεύδεσθαι τινος L. 102, 12. ὅσα ζώντων ἐπιχειροῦσι καταψεύδεσθαι 156, 20=καταψεύδεσθαι τοῦ δεσπότου τὰ μὴ ὄντα Ly. 151, 44.

καταψευδομαρτυρεῖν. καταψευδομαρτυροῦμαι. *prægravor, obruor multitudine et improbitate falsorum testium* 559, 14. οὐ καταψευδομαρτυρησάμενος, *non obrutum falsis prædicationibus testium a me subornatorum* 846, 23. καταψευδομαρτυρηθεὶς 904, 17. 1101, 1. *initio orat. I. in Stephanum.*=καταψευδομαρτυρηθέντες ἡμεῖς *falsis testimoniis oppressi τὰ ὄντα ἀπωλείσαμεν* I. 51, 14.

καταψηφίζεσθαι] ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου 228, 18. κ. τοῦ νόμου *reprobare, repudiare* 507, 6. 9. κατεψηφίσασθε αὐτοῦ τὰς ἐνδείξεις. *condemnastis eum in causis ἐνδείξεως contra eum institutis* 790, 15. πολλὰς ἐνδείξεις ἤδη κατεψηφίσασθε ἰδιωτῶν ἀν-

θρώπων 805, 1. = καταψηφισθῆ pro καταψηφίσσεται, condemnaverit Æ. 3, 15. (si lectio sana est) sed eodem rursus versu idem verbum usurpatur sensu passivo, condemnatus fuerit. καταψηφίζεσθαι εἰς ἀργύριον, mulctæ pecuniariæ addici, 3, 16. = καταψηφίζεσθαι cum genit. A. 112, 41. = καταψηφίζεσθαι τινος θάνατον L. 129, 32. 922, 5. δειλίαν pronuntiare, dignum eum videri, qui imbellis appelletur 140, 32. = θάνατον * ἀνδρῶν καὶ παιδῶν καταψηφίζεσθαι Ly. 169, 11.

καταψήφισις A. 112, 2.

κατεγγυᾶν] αὐτὸν προσεκαλοῦ καὶ κατηγγύας πρὸς τὸν πολέμαρχον. vadatus esses. poposcisses eum vades. curasses ab eo [Proto] tibi prædes sisti coram tribunali Polemarchi. *thou wouldst have got security for thyself of him* 890, 9. 17. κατηγγύησα τοὺς παῖδας. *I have arrested, or made an attachment of his slaves.* impetrato prætoris edicto cavi, ne quis eos vendere, vel alio quopiam pacto abalienare posset, sed ut mihi pro pignore creditæ pecuniæ traderentur 895, 21. κατεγγυᾶ τὴν ναῦν καὶ τοὺς παῖδας 895, pen. ἀφαιρούμενος αὐτὴν Στέφανος κατὰ τὸν νόμον εἰς ἐλευθερίαν, κατηγγύησεν αὐτὴν πρὸς τῷ πολεμάρχῳ. *had put in bail, or given security for her* 1358, 18. ἤκουσα [Athenas] κατηγγυήθη ὡς ξένη οὐσα πρὸς τῷ πολεμάρχῳ 1361, ult.

κατεγγύη] ἐμπειρόντος [scil. εἰς τὸ δεσμοτήριον] ἀνθρώπου Ταναγραίου πρὸς κατεγγύην. *because he had become surety for another.* quia pro alio quopiam caverat 788, 18.

κατέδειν] ὁ τὰ πατρῶα κατεδήδοκας, qui bona paterna abligurivit Æ. 5, 6. πολλὴν πᾶν οὐσίαν κατεδήδοκεν 6, 32. κατέδειν τὰ πατρῶα 27, 33.

κατειπεῖν cum genitivo, prodere, indicare aliquem. *to betray, to denounce*, nominatim appellare de re turpi 393, ult. κατεῖπεν αὐτὸς αὐτοῦ, πρὶν βασανίζεσθαι, ὅτι χιλίας δραχμὰς ὑφείλετο 1171, pen. = τᾶληθῆ κατειπῶν διὰ τούτου σωθῆναι A. 133, 40. αὐτὸς κατεῖπεν ἑαυτοῦ. ipse sese indicavit 137, 30. = denunciare, deferre, indicare τοὺς ποιήσαντας auctores facinorum et τὰ γεγενημένα An. 20, 30. 33. = κατειπεῖν ἅπαντα τᾶληθῆ, enumerare, prodere verbis L. 93, 25. de indice, percontanti, quæ novit, omnia prodente. *to confess, to avow* 101, 28. 135, 20. 22. ἐν τῷ δήμῳ κατεῖποιεν denuntiant velim propalentque in concione τὰ ἑαυτῶν ἐπιτηδεύματα 163, 31.

κατελέγγχειν corrumpere Ly. 162, 39.

κατελεσεῖν τινὰ ignoscere alicui ob commiserationem An. 21, 33. = misericordia erga aliquem moveri, importuna et noxia, non meritum L. 103, 26.

κατεπαγγέλλεσθαι] spondere, condicere. κατεπήγγελο ἑαυτὸν τούτῳ addixit ei suam operam 885, 12. = κατεπαγγέλλεσθαι διδάσκειν, profiteri, se ferre magistrum artis alicujus Æ. 16, 32. κατεπαγγέλλεσθαι πρὸς τινά, profiteri ad aliquem, ut qui artem profiteatur, recipiatque se alteri magistrum ejus futurum 24, 37. κατεπαγγέλλεσθαι recipere, promittere 83, 18. κατεπαγ-

γέλλεσθαι τὸ μέλλον, *mirifica polliceri, de suis erga rempublicam officijs et studiis, quibus eam demereri velit* 85, 35.

κατεπείγειν *incitare, impellere, cogere, urgere, instare. to press, to urge, to be necessary.* τοῖς καιροῖς χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ τὸ συμφέρον κατεπείγουσι 220, 7. ἄλλα, περὶ ὧν οὐδὲν ἴσως ὑμᾶς κατεπείγει νῦν ἀκοῦσαι 705, 23. τὸ τῆς ἐορτῆς κατεπείγον 709, 1. οἱ χρῆσται *creditores* κατήπειγον αὐτὸν 894, 6. συμβουλεύσας ἃ μάλιστα κατεπείγει 1403, 8. οὐ μόνον πρὸς τὸ τὰ κατεπείγοντα ὄραν αὐτάρκη 1405, 8.

κατεπιорκεῖν *rejerando causam vincere.* ὑπὲρ τοῦ μὴ προσυβρισθῆναι παρὰ τῶν, ὡς σὺ, κατεπιорκησομένων τὸ πρᾶγμα 1269, 24.

κατεργάζεσθαι ἐλέφαντα καὶ σίδηρον *to manufacture, insumere in opera inde efficienda* 816, 9. 823, 17. τὴν ἀργυρίτιν 974, 28. κατείργασται τοῦτο *perfecit, obtinuit, consecutus est, quod volebat* 1121, 19. = κατεργάζεσθαι μεγάλα *τῇ πόλει, *magnis rebus gestis rempublicam ornare* Æ. 86, 23. = οὐδεις ἐτοίμην καὶ κατείργασμένην ἀφέλειαν ἀφῆκεν Α. 115, 15. *jam confectam.* = κατεργάζεσθαι τὴν ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων. *sibi conficere, comparare* An. 28, 19. καλόν τι τὴν πόλιν κατεργάζεσθαι *ornamento quodam remp. afficere* 21, 45. Νicias κατείργασατο τὴν εἰρήνην 24, 26. *consequi cupita et destinata* 25, 24. ὅσα ἀγαθὰ ὑμῖν ὁ πόλεμος κατείργασατο 28, 7. τείχη καὶ νῆας καὶ δύναμιν 28, 13. 14. ἀπὸ τῶν ὑμετέρων χρημάτων ταῦτα κατεργασάμενον 33, 22. *pro parasκυσάμενον. to bring about, to accomplish.* = κατεργάζεσθαι βέβαιον τὴν ἐλευθερίαν L. 195, 9. ἐπὶ κατείργασμένοις μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος, ἢ συγκατελθεῖν συγκατεργασάμενός τι τῶν συμφερόντων 187, 32. πρότερον τῶν κατεργασαμένων (*sc.* τὸ ἔργον) τιμηθῆναι 189, 39. ἄλλων κατεργασαμένων 190, 3.

κατέρχεσθαι *redire.* ὅθεν γὰρ μηδὲ ἐξέπεσέ τις τὴν ἀρχὴν, οὐκ ἐνὶ δήπου κατελθεῖν εἰς ταύτην 636, 24. = κατέρχεσθαι οἴκαδε L. 137, 14. εἰς τὸν Πειραιᾶ 131, 42. ἐξ ὅτου κατεληλύθατε 116, 27. εἰς τὴν ἡμετέραν αὐτῶν κατήλθομεν *ap. Dionys. Halic. in Isæo.* = κατέρχονται οἱ φεύγοντες Ly. 168, 28.

κατέσθειν *vel* κατεσθίειν] *κατέσθοντας τὰ ὄντα καὶ παροινούοντας 992, 25. ἃ φησι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατεσθίων 782, 9.

κατευημερεῖν] κατευημερηκῶς παρ' ὑμῖν, *abusus secundo, quo me prosecuti essetis, favore* Æ. 40, 7.

κατέχειν] τοῖς ἥρωσι τοῖς τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν κατέχουσι 289, 27. τῶν κρατίσταν ὀρεγόμενοι, τὰ μὲν διδακτὰ τέχνη, τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασία καὶ συτηθεία κατασχέειν *δυνηθῶμεν* 1413, 24. μὴ ταύτην κατασχέειν τὴν πραγματείαν 1413, 20. ἠνίκα τὰ πλοῖα τούτου κατέσχον *detained, arrested* 1121, 2. τῷ πολέμῳ κατέχονται 1207, 23. τὰ πράγματα κατέχειν βία *principatum, summam rerum* 20, 19. ταῖς ὑποσχέσειν ὑμᾶς κατέχων. *tenens, extrahens, ducitans, ludificans vos* 608, 7. ἀδίκως τοσαῦτα χρήματα 842, 21. κατεχόμενοι ὑφ' ὑμῶν καὶ ἐξελεγχόμενοι. *detained* 935, 11. οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον 422, 4. = *appellere navem ad terram continentem* Α. 131, 42. 132, 4. = *adipisci, consequi, obtinere cupita et destinata* οὐ κατέσχον (*scil.* ταῦτα *vel* etiam τούτων)

ἂ ἐπεβούλευον An. 15, 3. κατέσχε κληδῶν (*scil. τὴν πόλιν vel κατὰ τὴν πόλιν) 17, 10. κατέχειν οἰκόν τινος universam alicujus substantiam ad se hamare, corripere 31, 2. = propositum et optatum finem consequi L. 100, 10. *and though they did not succeed.* = ἄρ' ὑμῖν δοκοῦσιν οἱ μικροὶ καὶ οἱ τυχόντες φόβοι τότε τὴν πόλιν κατασχεῖν Ly. 152, 34. φλόξ πολεμία κατέχει τὴν πόλιν 161, 1.

κατηγορεῖν] οὐδεὶς τῶν φευγόντων κατηγορεῖ ἑαυτοῦ 33, 7. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τοῦτον 230, 7. τίς γὰρ ἂν ἔλοιτο κατηγορεῖν κρινόμενος, ἔχων ὃ τι ἀπολογήσεται 407, 19. κατηγορεῖ τοῦ ὄρκου, ὃν ᾤμοσα queritur de jurejurando a me dicto 1044, 7. τὸ κατηγορεῖν τοῖς πεπραγμένοις ἐγκαλούντων ἐστὶ 1426, 6. τῶν βεβουλευμένων κατηγορεῖν αἰροῦνται 1444, 20. παύσασθε περὶ τούτων κατηγοροῦντες ἀλλήλων 99, 18. τοὺς ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων αὐτοῦ λόγους 369, 3. cum gemino genitivo, personæ rei que. παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας, ἢ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας [subaudi ἔνεκεν] αὐτοῦ κατηγορεῖν 515, rep. = δωροδοκίας κατηγορεῖν Æ. 28, 12. παραλείπειν τι τῶν κατηγορημένων 49, 32. εἰς ἀνάμνησιν ἀγαγεῖν τῶν κατηγορημένων 49, 33. τῆς σιαπῆς μου κατηγορεῖ 84, 39. = pro simplici ἀγορεύειν, prædicare, docere, verumtamen cum aliqua nota vel vituperatione I. 36, 9. παράνοϊαν αὐτοῦ τὴν μεγίστην κατηγοροῦσι 37, 16. ἐπὶ τὴν ἀπολογία τρέψομαι τῶν κατηγορηθέντων 87, 16. κακίαν κατηγορεῖν 87, 39. = κατηγορεῖν τὰ γεγονότα rem gestam indicare, edere A. 112, 34. εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα κατηγορεῖν. in causa manere, accusationi crimen aliud nullum adventitium immiscere, sed illud solum docere, de quo agitur 142, 21. ψευδεῖς ἂν κατηγοροῦν (id est ἔλεγον) εἶναι 144, 38. = κατηγορεῖν v. ἐνδεικνύναι An. = κατηγορεῖν τῶν λιπόντων τὴν τάξιν L. 141, 32. ἂ ὑπὸ τῶν τριάκοντα γεγένηται, ἐμοῦ κατηγορηκένοι 171, 9. TAYL. indicare, edere 93, 32.

κατηγορήματα] πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ σοῦ τρόπου κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad ea, quæ animi tui moribus vitio dari possunt 314, 21. ἐστὶ δὲ καὶ ταῦτα πάντα κατηγορήματα τούτου. crimina, quibus gravatur 369, 9.

κατηγορίαν στεφάνου καὶ ἐπαίνου νῦν ἦκειν συνεσκευασμένον 319, 4 ᾧσπερ τὸ κατὰ τοὺς νόμους ὀμνύειν, τοῦτ' ἄξιον κατηγορίας ὃν 1044, 11. ὁρῶν ὑμᾶς ἐμὲ προχειριζομένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν 773, 18. = ἐπιστῆναι τῇ κατηγορίᾳ ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου Æ. 16, 15. δύο μοι λέλειπται τῆς κατηγορίας εἶδη 16, 27. ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας 25, 26. ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι 28, 9. πιστεύειν τῶ βίᾳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις 28, 23. ἀνωμαλία τῆς κατηγορίας 29, 11. συντάττειν κατὰ τινος ψευδεῖς κατηγορίας 52, 36. παρεμβολῆ πραγμάτων ἐτέρων εἰς λήθην κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν 83, 21. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας κατηγορίας 85, 32. = κατηγορίαν ἀντὶ τιμωρίας ἀπονέμουσι τῇ πόλει. non succurrunt reip. non ulciscuntur ejus inimicos, solum de iis querendi facultatem relinquunt civibus; confiscata autem bona ipsi inter se divi-

dunt, fructum accusationis civibus eripiunt A. 142, 23. αὐται αἱ κατηγορίαι οὔτε χάριτος ἄξιαί, οὔτε πίστεως 142, 25. = κατηγορίας ἀποδέχασθαι An. 14, 7.

κατήγορος] *κατηγόρων ἔρημον 542, 20. κατηγόρους εἶναι νομίζω τῶν ἀδικούντων χαλεπούς, οὐ τοὺς ἐν τοιοῦτοις καιροῖς ἐξετάζοντας τὰ πεπραγμένα, ὅτ' οὐδεμίαν δώσουσιν [scil. οἱ ἀδικήσαντες] δίκην, ἀλλὰ τοὺς τοιοῦτόν τι συμβουλευεῖν δυνηθέντας, ἀφ' οὗ τὰ παρόντα βελτίω γένοιτ' ἂν 1431, 9. = ἀπολύεσθαι ῥαδίως τοὺς τοῦ κατηγόρου λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυραῖς Æ. 17, 15. κατήγορος ἀθάνατος 18, 23. παραστήσειν τῷ μὲν φεύγοντι, θαρρεῖν—ἐκπεπληχθαι δὲ τῷ κατηγόρῳ 24, 39. ἐπέστησα ἐπὶ τὸν κατήγορον Φίλιππον καὶ Φωκίας 25, 5. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγόρους 55, 10. ἐφίστασθαι κατήγορος τῶν ἄλλων 65, 5. πρὸς τὸ τοῦ κατηγόρου βῆμα,—πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος 83, 32. = κατήγοροι, τοῦ δήμου χειροτοτήσαντος. accusatores a plebe delecti D. 96, 35. παραδιδόναι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις κατηγόροις 104, 46. εἰάν ἡμεῖς οἱ κατηγόροι, δέκα ὄντες, τὸ ὕδωρ ἀπαναλώσωμεν 105, 38.

κατιδεῖν οὐδ' ἐκεῖνο δύναμαι λογιζόμενος 664, 25.

κατιέναι] εἰάν κατὴ τις, ὅποι μὴ ἔξεστι 636, 19. = κατιέναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Æ. 31, 36. = redire in patriam ab exsilio An. 11, 10 = domum redire L. 104, 34. 173, 28.

κατοικίζειν] εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει 289, 13. 208, 19. 209, 21.

κατοικοδομεῖν. litium laqueis constrictum, et undique veluti maceria quadam septum, tenere I. 73, 22.

κατοίχεσθαι fato suo defungi. τοὺς προσήκοντας τοῖς κατοικοιμένοις ποιεῖν [scil. τὰ νομιζόμενα] 1073, 1. τὰ τῶν κατοικοιμένων νόμιμα οὐ περιεῖδον ὑβριζόμενα 1391, 12.

κατοκνεῖν] οὐ κατοκνήσας εἶπειν τάληθῆ 142, 7. 622, 16. 844, 11. 1390, 19. 1412, 19. = I. 107, 17.

κατολιγωρεῖν τοῦ δικαίου L.—

κατομνύναι] κατωμόσατο jurejurando affirmabat 995, 24.

κάτοκτος πανταχόθεν conspicuus L. 110, 40.

κατορθοῦν] μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν 322, 16. εἰ κατορθώσειεν, ἦν ἐπ' ἐμὲ ἦλθεν ὁδὸν 701, ult. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπληρμένος 967, 3. οὐ γὰρ ἦττον ὑμέτερον ἔσται τῶν χρησομένων τὸ κατορθῶθεν recte et sapienter excogitatum, ἢ τοῦ πρὸς ὑμᾶς εἰπόντος 1430, 9. = ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται, κατορθώσαντες τούτοις κεχήληται Æ. 27, 12. κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν 87, 14. = I. 73, 13. 87, 11. = κατορθοῦν ἀγῶνα L. 150, 26.

κατόρθωσις] κατόρθωσιν τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγείλας Æ. 51, 5.

κατορύττειν] ὡς τέτταρα τάλαντα κατέλιπεν ὁ πατήρ κατορωρυγμένα in arca absconsa, conclusa 830, 5. κατορύττετο τὰ χρήματα ἐν ἐπιθήτῃ τῇ ἡμέρᾳ 859, 9. = ἐπὶ τῇ ἐμαυτοῦ ἀπαιδίᾳ ζῶν ἔτι *κατορυχθήσομαι A. 122, 16. ἡμῖν τοῖς γονεῦσιν, οἱ ζῶντες ὑπ' αὐτοῦ κατορωρύγηθα 124, 3.

κατόχιμος I. [23, 35.]

κατοψοφαγεῖν, perdere, decoquere gula Æ. 13, 34.

κάτω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω *τε καὶ κάτω 22, 23. = τοῖς θεοῖς τοῖς κάτω μέλειν A. 114, 37. = κομίζεσθαι τὰ αὐτῶν τοὺς κάτω Manes defunctos, aut deos inferos L. 191, 10. = ἄνω καὶ κάτω μεταβαλλόμενος D. 92, 18.

κάτωθεν idem quod κάτω] ὡσπερ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ 21, 5. ὁ κάτωθεν νόμος lex illi modo recitatae proxima subjecta 629, 16.

κεγχρεῶν taberna vel officina metallica, ubi metalla liquata granulatur, h. e. in minutos globulos contunduntur 974, 16.

κείρεσθαι, lugere. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένησε καὶ ἐκείρατο Æ. 84, 14. = L. 196, 11.

κεῖσθαι] κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε. forte accidebat, ut æs ab ea pro incolatus jure dependendum, reperiretur depensum et in tabulis pro depenso scriptum 787, 27. ἔφη τὸ ἀργύριον αὐτοῖς εἶναι κείμενον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ 1156, 19. τὸ τῶ ὑφ' ἑαυτοῦ πρότερον κειμένῳ [id est τεθειμένῳ] νόμῳ τὰναντία θεῖναι 720, 18. αἱ συνθῆκαι καθ' ἃς ἐδανείσατο κείμεναι 791, 6. τὰ τέλη κείμενα ἐκείνῳ *when it is clear from the toll-books, that he had paid the demands, due for going out and coming into harbour* 887, 7. περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῶ νόμῳ κειμένων [id est γεγραμμένων] 972, 13. = τὰ ὅσα αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σορῶ κείσεται Æ. 20, 34. τῆς ἀρετῆς ἄθλον τὸν θάνατον κείμενον, propositum 88, 42. = τοῦτο τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ πατρὸς κείμενον (id est τιθὲν vel ἐπιτιθὲν) I. 41, 12. ὡς οὐκέτι κείροιο αὐτῶ ἡ διαθήκη. sibi jam nullum usquam depositum superesse testamentum 59, 28. ἔνδον κείμενον δευτεραίῳ. exporrectum, spectaculo propositum ut mox efferendum 60, 21. = τῶν ἐν τῶ νόμῳ κειμένων A. 130, 28. = ἰκετηρία κείται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ An. 15, 11. = ζημία κειμένη a lege constituta L. 140, 19. νόμος κείμενος 104, 5. = κείσθαι expositus, in medio propositus esse Ly. 169, 12.

Κεκροπίδαι 1398, 21.

Κεκροπίς φυλὴ A. 142, 31.

κελαδεῖν] κελαδοῦν κῦμα ἰεραῖσι πρὸς ἀκταῖς Æ. 69, 25.

κελεύειν] στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῆ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος Æ. 60, 9. βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιῆσθαι 89, 16. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα 89, 18. = petere L. 154, 1.

κενός] κενὴ λαιδορία 19, 11. κενὸν ψήφισμα 53, 7. κενὰς γε χάριτας χαρίζῃ τούτοις 306, ult. κενώτατον πάντων λόγον λέγουσι 821, 11. = ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας Æ. 24, 27. κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἶωθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν 67, ult. κεναὶ χώραι, vacuæ militum mercenariorum sedes, cum militum nomina scripta quidem leguntur in codicillis, et sumptus in eos ex ærario erogantur, militum autem ipsa corpora desiderantur. μισθοφορῶν ἐν τῶ ξενικῶ κεναῖς χώραις 74, 21.

κέντρον] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὡς περ σκορπίος ἤρκως τὸ κέντρον 786, 4.

κεραμεῖον] κεραμεῖα καὶ ἐπαύλια (ædificia tegulis tecta) πεδίῳ ἐνωκοδομημένα Æ. 70, 22.

κεράμιον] ἐπὶ οἴνου κεραμίσις Μενδαίοις τρισχιλίοις 926, 6. ταρίχους κεράμια ἔνδεκα 934, 25. ἀποκλιθῆναι κεράμιον ἐλαίου 1278, 24.

κεραυνῆναι] κρατῆρα κεράσαι 531, 25. πολλαὶ τῶν πόλεων ἀργυρίῳ χρῶνται πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον κεκραμένῳ 766, 10.

κερδαίνειν] δωρεάν, ἀφ' ἧς ἐγὼ κερδανῶ μηδὲν, εἴαν λάβω 402, 4. κερδαίνειν ὃν ἐκεῖνος ζῆ χρόνον 762, rep. ἐπὶ τῷ κερδαίνειν πᾶν ἂν οὗτος ποιήσειεν 1121, 26. = I. [7, 30.] = κερδαίνειν * δύο τάλαντα Ap. 17, 26. = εἰ δὲ, πάλαι δέον τιμωρεῖσθαι, ὕστερον τιμωρούμεθα, τὸν χρόνον κερδαίνει, ὃν ἔζη, οὐ προσῆκον αὐτῷ (sub. ζῆν τοῦτον τὸν χρόνον) L. 137, 40. παρ' ὧν ἂν κερδαίνωσιν, ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσιν 158, 28. κερδαίνουσι πλείστα, ὅταν τίμιον τὸν σῖτον πωλῶσι 165, 24. κερδαίνει ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν 188, 21. περὶ πλείονος ἡγούμενος αὐτὸς μικρὰ κερδαίνειν ἢ ἐκεῖνους μηδὲν ἀδικεῖν 188, 27.

κέρδος] τίς οὕτω δυστυχῆς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται 187, 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίου πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προηρῆσθαι 1429, 4. κέρδος ποιεῖν τὸν σῖτον. *to dispose of the corn advantageously* 889, 4. = τὴν σωτηρίαν τοῦ κέρδους προτιμῶντες A. 117, 5. = κέρδος ἦν αὐτῷ διαβάλλειν ἐμὲ πρὸς ὑμᾶς *juvabat eum, ad vos me criminari, quod ea res ipsi expediret* L. 113, 26. ἐπὶ τὸ ἴδιον ἑαυτῶν κέρδος ἔλθοιεν 187, 18. κέρδους προκειμένου 191, 40. κέρδος βραχὺ 109, 40.

Κέρδων *nomen servile* 1252, 27.

κέρκωψ Æ. 33, 24.

κέρμα] κέρματα διδοῦς *offerens pecuniam* 549, 27.

κευθμῶν 315, 22.

κεφάλαιον] οὐκ ἐφ' ἐκάστῳ τῶν ἀμελουμένων εὐθύς τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ 133, 12. *extremus finis rei, in quem omnes singulares actiones ad idem genus referendæ exeunt, vel propositus finis, ad quem omnes actiones collineant.* δεῖ τὰ αὐτὰ εἶναι κεφάλαια τῆς δυνάμεως 180, ult. *coronis, cumulus impositus.* δύο ταῦτα ὡς περὶ κεφάλαια ἐφ' ἅπασιν τοῖς ἑαυτῷ νεοεινευμένοις ἐπέθηκε 520, 27. τὸ κεφάλαιον τῶν ἀδικημάτων 815, 6. τῆς ἐμῆς οὐσίας ὅλον τὸ κεφάλαιον ἀνηρήκασιν 834, 5. ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν πειράσομαι 1390, 24. βούλομαι ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπανελθεῖν 442, 20. = πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομμηθήσκειν Æ. 31, 29. ἐπὶ κεφαλαίων ἀπηγγείλαμεν τὴν πρεσβείαν 34, 7. ἀποδιδόναι τὸ κεφάλαιον, *caput pecuniæ debitæ the principal* 68, 26.

κεφαλῆ] ἂ νῦν ὑμᾶς αὐτῷ ἐπὶ κεφαλὴν δεῖ τρέψαι 381, 15. μὴ εὐθύς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042, 11. τὴν δ' ἀδικὸν βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσιν 1488, rep. οἶον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν τρέψειαν οἱ θεοὶ 1491, 9. ἂ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ τρέψειαν εἰς κεφαλὴν 322, 23. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως

τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἀναθεῖεν ἅπαντες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν 323, ult. ὧ κακὴ κεφαλὴ 442, 4. ἡ μισαὶ καὶ ἀναιδῆς αὕτη κεφαλὴ 552, 22. = τρίβειν τὴν κεφαλὴν: de dicturo Æ. 34, 26. ἐπιτέμνει τὴν σαυτοῦ κεφαλὴν 40, 29. ἐπιτομὴ τῆς κεφαλῆς 60, ult. κεφαλὴ μισαὶ 84, 19. κατατέμνειν κεφαλὴν 84, 20. ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον ἔχει, non tam caput, quam in capite villam habet, unde ipsi vectigalia proveniunt 84, 23. = κατὰ γὰρ τὴν κεφαλὴν Ap. 9, 7. = ταῦτα (hæc mala) εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶ τέτραφε D. 104, 6.

κηδεῖα, κατὰ Δημοσθένη. Julius Pollux III. 30.

κηδεμῶν ἡμῶν ἐφάνης 614, 3. ἐπίτροπος καὶ κηδ. 988, 2. = κηδεμῶν τῆς πόλεως φαίνεται Δημοσθένης Æ. 29, 15. = de patriæ salute bonisque tuendis sollicitus. φιλόπολις ἀνὴρ καὶ κηδεμῶν D. 94,

17.

κῆδεσθαι τῆς πατρίδος 96, 25. εὖθες, τὰ οἰκεῖα αὐτοῦς προεμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κῆδεσθαι 129, 25. ἐνταῦθα ἡμῶν ἐφάνητε κηδόμενοι 754, 8. εἰάν κῆδεσθαι φῆ τῆς πόλεως 760, 17. = οὐδὲ κηδόμενοι τῶν νηῶν εἰ παραδοθήσονται L. 131, 10. = κῆδεσθαι τῆς πατρίδος D. 101, 43. τοῦ δήμου 103, 5.

κηδεστής interdum uxoris pater, interdum uxoris frater, interdum sororis maritus. δυοῖν κηδεσταῖν παρεστηκότοι, οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε 433, 19. ἔλοιτο ἑτέρω μᾶλλον ὀφείλειν, ἢ κηδεστῆ τὴν προῖκα 867, 12. vitricus 954, 7. = κηδεστής ἑμαυτοῦ gener meus, ᾧ δέδωκα τὴν θυγατέρα A. 142, 43. = affinis, cum genitivo L. 135, 1. cum dativo 129, 41. 153, 4. 9. 25. 156, 45.

κηδεύειν] καὶ διὰ τοῦτο κηδεύσειεν αὐτῶ ἰdeoque se affinitatem cum illo contraxisse 1372, 25. = κηδευθεῖσα ταφῆ De. 179, 30.

κηλὶς galla, gall-nuts, quæ usurpantur a fabris cultellariis, ad inducendum nigrum colorem manubriis cultrorum 816, 20. 827, 3.

κηλεῖν] τούτοις κεκήλησθε 144, 12. ὑφ' ὧν [scil. σχολῆς καὶ ἡσυχίας] κεκλημένοι 145, 27. = ἀλλ' ἐφ' οἷς εὐφρανθήσονται, κατορθώσαντες τούτοις κεκήληνται Æ. 27, 12. οὐ κηλεῖσθαι φησι τοὺς ἀκρωμένους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι 86, 18.

κηλὶς] εἰ δὲ θεῖα κηλὶς τῶ δράσαντι προσπίπτει ἀσεβοῦντι. sin autem deus mentem hominis, quem puniendum et perdendum decrevit, ita occæcaverit, ut facinus impium committat, cujus dedecus, ipsi, velut adpersa quædam macula, elui recusans insideat A. 123, 22. πάσης ὑπὲρ ἀπάντων τῆς κηλίδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης 123, 42.

κῆπος] καταβαλόντες τὴν θύραν, τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν 1155, 13. ὥστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῶ κήπῳ 1225, 13.

κῆρ labe. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας, ὅστις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς σῆς ὄψεως προνοηθεὶς 1405, 1. = κῆρ στρυγανή με ἀμφέχανε Æ. 21, 4.

κῆρυγμα] δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτου γιγνομένου 253, 7. κηρύγματα ποιησαμένου Παρισάδου ἐν τῶ Βοσπόρῳ per præcones invulgarī pluribus locis curasset 917, 24. = ἐπερωτᾶν τὸ ἐκ τῶν νόμων κῆρυγμα Æ. 11, 33. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονίστατον κῆρυγμα τῶν

ἐν τῇ πόλει σείσθηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται 54, 14. προκαταλαμβάνειν πόρρωθεν τὰς εὐθύνας ἐκαίνοις καὶ κηρύγμασιν 55, 9. κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κηρύσσειν 57, 7. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν 58, 26. ἐρανίζειν στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ 60, 4. κηρύγματι τούτῳ τοῖς Βοιωτάρχαις προκηρύττων 74, penult. κήρυγμα τὸ κάλλιστον ἐκήρυττε 75, 30. προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετὴν κήρυγμα *ibid.* ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἐπιθυμοῦντα 89, 15. βεβαίωσις τῶν κηρυγμάτων 89, 16. *ubi alii male dant κτημάτων. v. dicta ad istum locum.* = ἀφανοῦς ὄντος τοῦ κηρύγματος A. 119, 45.

κηρυκεία] μὴδ' ἐπὶ κηρυκείαν ἀποστελλέσθω A. 3, ult.

κηρύκειον vel κηρύκιον] μόνοις ὑμῖν οὐδαμῶς ἐστὶν ἄνευ κηρυκείου βαδίσαι 1232, 3. = κηρύκια συμπεπλεγμένα ἐκ θαλλοῦ D. 92, 29.

κηρυκεύειν, Ceryx esse, Cerycis vel Fecialis munere fungi A. 3, 35. *explicat alia lege, vers. ult.*

κῆρυξ] ὅταν Ἀλέξανδρος ἦλθε περὶ τούτων κῆρυξ *internuncius, interpres, conciliator* 68, 15. τῷ δ' ὁ κῆρυξ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν 319, pen. τοῦθ' ὅταν ἢ κῆρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον 399, 14. κῆρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε, *ut, cantorem si quem deligere velitis, vocem ejus primum exploratis, eumque ad edendum vocis specimen vocatis* 449, 26. διότι καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ, οὐκ ἴαν τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξασπατᾶ 653, 5. *intererat torturæ mancipiorum* 1144, 7. μόνον οὐχ ὑπὸ κῆρυκος παλοῦσι τὰ κοινὰ 1234, 15. ἦν γὰρ ὁ κῆρυξ κατὰ τοὺς νόμους φωνὴν ἀφήσει, ταύτην κοινὴν τῆς πατρίδος [*scil. φωνὴν*] δίκαιόν ἐστιν ἠγεῖσθαι 285, 10. τοῦ κῆρυκος ἐρωτῶντος, τίς ἀγορεύειν βούλεται 292, 3. οὐ πρότασις, οὐ κῆρυξ, οὐκ ἐπιστάτης, οὐχ ἡ προεδρεύουσα φυλὴ τούτου κρατεῖν δύναται 797, 14. = καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὐξῆται A. 4, 10. κῆρυκες, *genus sacerdotum* 56, 23. κῆρυξ τῶν λογιστῶν: *ergo magistratui suus cuique præco erat?* 57, 7. ἀναγορεύει ὁ κῆρυξ 70, ult. ὁρᾶν προϊόντα τὸν κῆρυκα 75, 21. παραστησάμενος ὁ κῆρυξ τοὺς ὀρφανοὺς 75, 28. καλεῖ ὁ κῆρυξ εἰς προεδρίαν 75, 33. = ὅταν ὁ κῆρυξ τὸ σημεῖον καθέλη An. 6, 4. κηρύκων ἂν (*sub. εἰς*) *quamvis non sis nisi solummodo Ceryx, non autem Hierophanta* 15, 28. εἰσάγειν εἰς τοὺς κῆρυκας 16, 38. = ὁ νόμος κελεύει τὸν κῆρυκα εὐξάμενον μετὰ πολλῆς εὐφημίας D. 106, 37. = χωρὶς κῆρυκος De. 179, 34.

κηρύττειν] κρύπτει αὐτὸν ἐκείνη τὰς πρώτας ἡμέρας, ἃς ἐζήταν καὶ ἐκήρυττον οἱ ἕνδεκα 787, 17. κηρύττων ἐν Πειραιεῖ διατελεῖ 1081, 23. = κήρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κηρύσσειν A. 57, 7. κήρυγμα τὸ κάλλιστον ἐκήρυττε 75, 30. = τὸ κακούργημα ἂν ἐκηρύσσετο A. 118, 12. ἐκηρύσσοντο ἅμα τῷ τούτων φόνῳ καὶ ἄλλοι κακούργοι 119, 42. = κηρύσσειν μήνυτρα An. 6, 22. = ὥστε τὴν πόλιν κηρυχθῆναι καὶ αὐτὸν στεφανωθῆναι L. 157, 40.

κίβδηλον καὶ ἄπιστον ὅλην τὴν πόλιν ποιεῖν 508, 15.

κιβώτιον] ὕστερον εὐρίσκουσι τὸ γραμματεῖον ἐν κιβωτίῳ τινὶ 788, ult.

κιβωτὸς] ἀνοίγνυμι τὴν κιβωτὸν L. 121, 5.

κιγκλῆς] ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησί κιγκλῆδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρή-
των 776, 17. κεκλεισμένης σοι τῆς παρησίας, οὐ κιγκλῆσιν, οὐδὲ
θύραις—778, 11.

Κικυνοῖ L. 148, 33.

κίναδος vulpecula, homo nequam, veterator. a *blackguard*
281, 22. τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τάνθρώπιόν ἐστι 307, 23. = Æ. 77,
28. = κίναδος ἐπίτριπτον An. 13, 23. = D. 95, 20.

κιναιδεῖα Æ. 41, 13. ἐξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδεῖας τοῦνομα
ἐνεγκάμενος 18, 29.

κίναϊδος Δημοσθένης Æ. 26, 3.

κινδυνεύειν] οἱ πολιτευόμενοι, δι' ὧν τὰ μέγιστα κινδυνεύεται τῇ πό-
λει 432, 25. κ. τὴν ἐπωβελίαν [pro περι τῆς ἐπωβελίας] 835, 15.
τὴν ψευδομαρτυρίαν 1033, 1. οὕτως ἔφη Iphicrates τὸν στρατηγὸν
δεῖν κινδυνεύειν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γενήσεται, ἀλλὰ τὰ 1457, 16. =
φωνὴν τοῦ κινδυνεύοντος μὴ ὑπομένειν Æ. 28, 6. κινδυνεύειν μάχην
50, 40. = κινδυνεύειν τῆς ψυχῆς (subaudi κίνδυνον) A. 119, 40. ἀν-
ἀγκη δὲ κινδυνεύοντα περι αὐτῶ καὶ πού τι καὶ ἔξαμαρτεῖν 130, 2. κιν-
δυνεύσαντες τοὺς ἐσχάτους κινδύνους 139, 9. ἐλεῖσθαι δὲ τοὺς μὴ *ἀδι-
κοῦντας, κινδυνεύοντας 138, 2. = κινδυνεύειν περι τοῦ σώματος, χρη-
μάτων L. 96, 16. πατρίδος καὶ οὐσίας 99, 37. 101, 40. ἀλλοτρίων
ἀμαρτημάτων 108, 40. ὑπὲρ ἐλευθερίας 194, 29. ἐτέρων δουλείας
194, 30. si valeat conjectura nostra σωτηρίας 197, 5. (ubi vulgo
legitur περι.) ὑπὲρ τῆς πόλεως 106, 37. μεγίστων καὶ καλλίστων 198,
6. ἐν τοῖς σώμασι τοῖς αὐτῶν κινδυνεύειν 196, 26. si locus sit
sincerus. κινδυνεύω ἐπαγαγέσθαι 102, 25. TAYL. τὰ ὑπὸ πολλῶν
κινδυνευθέντα 195, 34. res cum vitæ discrimine magnaue con-
tentione gestæ. κίνδυνος οὐ περι τῆς αἰσχύνης, ἀλλὰ τῆς μεγίστης
ζημίας 109, 34.

κίνδυνος] ὅτι σε οὐ κατέστησαν εἰς κίνδυνον, φιλοκινδυνότατος εἰ ἀν-
θρώπων 501, 20. ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶ κινδύνοις 611, 11. τῶ εἰς
ἐμὲ ἤκοντι κινδύνῳ οὐχὶ συμφέρον πρᾶγμα 1311, ult. = ἀριστεύειν ἐν
τοῖς κινδύνοις Æ. 47, 38. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίν-
δυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους 49, 30. δέδοται τὸ σῶμα τῶ κιν-
δύνῳ 52, 29. πρόδηλος κίνδυνος 72, 17. προσέμιξε φέρον τὸν κίνδυ-
νον ἀπαρασκευῶ τῇ πόλει 74, 24. ἐπιῶν κίνδυνος 74, 36. ἐκπέμπειν
ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον 75, 13. διὰ τοὺς ἐπιφερο-
μένους αὐτῶ κινδύνους 77, 5. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων
προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων 78, 27. κίνδυνον σώμασιν
ἀράμενοι 81, 16. ἀποδράναι ἐκ τῶν κινδύνων 86, 8. ἐγκαταληφθεῖς
ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῶ κινδύνων 88, 2. = ἐν ᾧ πᾶς ὁ κίνδυνος ἐμοὶ ἦν.
in quo summa cautionis erat, cardo salutis mihi vertebatur.
there lay the whole stress of the business A. 134, 25. ἀσφα-
λῶς διακράσσεσθαι τὰ εἰς τοὺς κινδύνους ἤκοντα καὶ τὰ ἔξω τῶν κιν-
δύνων. res foris domique, in bello et in pace 139, 4. 9. = λαμβ-
άνοντάς με ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις An. 18, 4. κίνδυνοι ἀνθρώπι-
νοι discrimina, in quæ ab hominum fraude, malitia, immanitate
conjiciare, θεῖοι, a diis immissa, ut per morbos, aliosve sinistros
eventus rerum naturalium, in auris, terris marive contingen-

tium, quæ in arbitrio hominis non sunt 18, 14. ποιῆσθαι κίνδονον subire periculum 27, 28.=de rebus bellicis frequenter, et frequentius etiam de forensibus L. 151, 26. 36. ΤΑΥΛ. τοῖς ἑαυτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν τὴν πόλιν 192, 6. μηνίμη ἐκ τῶν κινδύνων 193, 2. *οἶος μέγας κίνδυνος 194, 4. πόλις ἐν πολλῶ σάλῳ καὶ κινδύνῳ γενομένη 107, 28. τοὺς μὲν κινδύνους ὑμετέρους εἶναι, τὰς δ' ἀφελείας τῶν αὐτοῦ φίλων 179, 38. ὅτι τῶν παιδῶν ὁ κίνδυνος εἶη. merces cum infantium periculo per mare ire, ut ipsorum sit damnum, si merces pereant 908, 9.

κινεῖν] πάντα κινεῖται, καὶ ῥήγμα, καὶ στρέμμα—24, 6. οὐδ' ἤτησθε ὑμεῖς, ἀλλ' οὐδὲ κενήσθε 112, 5. ὅπλα 216, 8. ὡσπερ τὰ ῥήγματα, καὶ τὰ σπᾶσματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται 294, 21. ad iram cedere. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν 537, ult. ἰερὰ χρήματα 615, 22. 755, ult. τὸν ἐχθρὸν κενηκέναι 1119, 4. τὴν μηνίμη 1489, 11. πέρα τοῦ μετρίου τὰ καθεστηκότα ἐκίνου 117, 7. οὐδὲν ὁμοίων ὄντων τῶν νῦν τοῖς πρότερον, οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον, ἢ τὰ τοῦ πολέμου κενηθῆναι καὶ ἐπιδεδωκέναι 123, 14.=ἐπειδὴ δὲ *ἐκίνησαν L. 132, 5.=κινεῖν τὰ ἰερὰ ἐκ τῆς πατρίδος Ly. 151, 12.

κιστοφόρος, vel, quod alii præferunt, κιστοφόρος 313, 28.

κίχρημί σοι τῶν ἐμῶν κτημάτων ὅ τι βούλει 1250, 11. usurpandum tibi concedo=χρῆσαι ὅ τι εἶη ἀργύριον. commodato sibi daret id omne, quicquid in promptu esset argenti L. 154, 1. 8.

κίον] δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν ἐμαστίγουν Æ. 9, 11.=συναρπάσαντες ἔδησαν πρὸς τὸν κίονα L. fr. 45, 4. πάλιν πρὸς τὸν κίονα ἔδησαντες ἐμαστίγουν fr. 45, 5.

κλαίειν δάκρυσι 872, ult. ὡς κλαύσοιτο ὁ Φρυγίαν, εἰ ἄψαιτο αὐτῆς. *he will suffer for it, if he lay hands upon her* 1357, 27. κλαίεισι citat e Demosth. Pollux I. 64. ubi Jungermann. in annotat. complures locos Demosthenicos indicat, in quibus hæc forma futuri legitur. Conf. e. c. Nostri p. 980, 23. καὶ τὰ παιδιά κλαίονται citat ex or. de F. L. Thomas M. v. κλαίειν. ubi v. Oudendorp. p. 536.=κλαίει οὗτος ῥᾶον, ἢ ἄλλοι γελάωσι Æ. 83, 29.=κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναυμάχητον ὄλεθρον L. ap. Theophrast. ἐν τοῖς περὶ λέξεως γραφεῖσι.

κλαῦμα] πολλῶν αὐτῶ κλαυμάτων ἄξια εἶργασται An. 34, 15.

κλείειν] τῶν ἐμπορίων κελκισμένων 22, rep. κλείσατε τὸν πορθμὸν 236, 16. 389, 5. κελκισμένης σοι τῆς παρρησίας, οὐ κινκλίσιν, οὐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοσοῦτοις ὀφλήμασι 778, 11.=τὰ ἐμπόρια κελκίσθαι L. 165, 28.

κλείς. clavicula, os corporis humani. τὴν κλείν καταγότα 247, 11.=τὴν κλείν συνετρίβην An. 9, 6.=τὴν κλείν ἐφέλκεται L. 92, 43. κλείδας ap. Poll. X. 4.

κλέμμα (fallacia) μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων 236, 2. οὐκ ἔκτισιν εἶναι τῶν κλεμμάτων 736, 5.=Æ. 68, 1. 10.

κλέος μέγα περὶ τινος ἀκούειν L. 190, 40.

κλέπτειν] κλέπτουσιν, ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος 422, 9. τσαῦτα

λαθεῖν ἀπ' αὐτῶν κλέψας 1125, 27. κλέπτων τὰς ἀληθεῖς μαρτυρίας. celans, supprimens 1136, 25. εἴαν τις μεθ' ἡμέραν ὑπὲρ πενήκοντα δραχμὰς κλέπτῃ 735, ult. = φιλεταίρως κλέπτειν καὶ κοινῇ Æ. 15, 32. κλέπτειν τὴν ἀκρόασίν τινος, suffurari audientiam, decipere aures alicujus præstigias ei objiciendo, simulando falsa, dissimulando vera 58, 37. 67, 40. 82, 30. κλέπτων καὶ μεταφέρων τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα 73, penult. κλέπτων στρατιωτικὰ χρήματα 74, 22. = κλέψαντες ἀπαρνῶνται, ἢ συγκρούωσι τοῖς δεσπόταις A. 118, 18. κλέπτουσι τοὺς μηνύοντας suffurantur indices sibi adversos, efficientes ut quoquomodo de medio sublatis, nulli usquam locorum conspiciantur 133, 45. = ἀσφαλὲς αὐτοῖς τὰ ὑμέτερα κλέπτειν L. 178, 15.

κλέπτης] σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτης ὁ πατήρ, εἴπερ ἦν ὁμοίος σοι 150, ult. ὅστις κλέπτης κακῶν ἀλλοτριῶν ὑπέμεινεν ὀνομασθῆναι 1119, 15. ὁ τὴν δόξαν τοῦ κλέπτης φανῆναι μὴ φυγὰν 1120, 14. = περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὢν Æ. 16, 6. κλέπται ἐπ' αὐτοφάρα τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες 55, 12. = κλέπτης ἐπ' αὐτοφάρα I. 49, 23. = τοὺς κλέπτας ἐπαρεῖτε φάσκουσιν μοιχοὺς εἶναι L. 95, 11. * κλέπτῃ δὲ οὐδὲν 113, 40. quod non intelligo, quippe corruptum. et videtur magis ad verbum κλέπτειν, quam ad substantivum κλέπτης pertinere. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλυμένα τοῖς κλέπταις συνειδότες τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται 182, 23.

κληδῶν rumor, fama futurarum rerum prænuncia κατέσχε An. 17, 9.

κλήμα] ἀνατετμήκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου Æ. 77, 26.

κληρονομεῖν τῶν ἀγαθῶν 171, 25. εἴθ' οὗτοι κληρονομοῦσι [vobis præcipiunt, in se transferunt interceptam] τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν 690, 14. ταύτης γὰρ οὐκέτι τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ participo 444, 13. ἀτιμίας 762, 26. ἐπικλήρου εὐπόρου 1311, 17. ὢν ἑτέροις προσῆκε κακῶν κεκληρονόμηκα 1470, 18. κεκληρονόμηκε δύο οἴκων λειτουργούντων 1046, 4. οὐδενὸς τῶν Ἀγνίου 1065, 5. τίς τῆς τούτου πονηρίας μετ' ἀρᾶς καὶ κακῆς δόξης κληρονομεῖν βουλήσεται 800, 8. = αἰς διὰ τὸ πένθος κληρονομήσων. quasi luctus publica significatio jus aliquod ipsi daret hereditatem petendi, aut adeundi I. 47, 10. = ἐκληρονόμου τὴν γῆν καὶ τεθνηκότες Ly. 159, 5.

κληρονόμος τῆς δίκης qui loco alterius satisfactionem seu poenas ab aliquo violatore repetere debet, ad quem devolutum est jus poenas repetendi 521, 18. κληρονόμον σε καθίστησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τοῦ πατρὸς 603, ult. = κληρονόμος εἰ τοῦ ἐπιτηδεύματος, arbiter et quasi dominus, possessor, (et ut vulgo loquuntur propriarius) hujus artis flagitiosæ Æ. 22, 29. = κληρονόμος τῶν Μενεκλέους I. [26, 49.] = τὴν αὐτοῦ πονηρίαν κληρονόμον εἶναι τῶν τοῦ τεθνεῶτος χρημάτων L. 907, 5. = κληρονόμοι ὄρκων καὶ πίστεως Ly. 166, 1.

κλήρος] multa ad jus hæreditatum herciscundarum pertinentia habentur in or. adversus Macartatum. = ἀκληρον μὲν ἐμὲ ποιεῖ

τοῦ κλήρου τοῦ πατρῆου I. [28, 56.] = κλῆρος ἀκήρατος καὶ οἶκος Ly. 162, 7. = οὓς ἡ τύχη καὶ ὁ κλῆρος ὑπὲρ τοῦ δήμου ἐπέτρεψε δικάσοντας D. 110, 14.

κληροῦν] εἰάν δ' ἀρχὴν ἠντινοῦν ἢ πόλις κληροῖ. ad sortiendum de honore quocunque tandem admittit 997, 16. κληροῦν [sortiri iudices, h. e. iudicia agitare] κλήραν [de causis hæreditatum] καὶ ἐπικλήρων, ὅσοι εἰσὶ μῆνες, πλὴν τοῦ σκιροφοριῶνος 1136, 1. προεκρίθη κληροῦσθαι [sortis fortunam experiri] ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἰερασύνης τῷ Ἡρακλεῖ 1313, 20. ὑμεῖς αὐτοὶ, πάντων ἄρτι κληρουμένων Ἀθηναίων, καὶ πάντων εὖ οἶδ' ὅτι βουλομένων εἰς τοῦτο λαχεῖν τὸ δικαστήριον, μόνοι δικάζεσθ' ἡμῖν 778, 2. εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληροῦ, μὴ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων, cum in delectu militari sors de te jaceretur, vota faciens, ut in numero ne esses in castra exeuntium 558, 15. = ἰερασύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ᾔδων ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα Æ. 26, 36. = κληρασόμενος ἔλθη τῶν ἐννέα ἀρχόντων. sortitum veniat, quo in collegium novem archontum cooptetur L. 103, 29. 169, 24. βουλῆς ἧς κληρασόμενος ἦκε 190, 5.

κληρουχικὸς] τῶν κληρουχικῶν καὶ κοινωνικῶν 182, 16.

κληροῦχος 91, 15. 163, 5. ubi orator colonos ab Atheniensibus in Chersonesum missos sic appellat. = οὗτος μὲν οὖν ἄπιστι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ Æ. 8, 19.

κληρωτὸς διαιτητῆς 862, 1. ἀρχὴ κληρωτῆ. = κληρωτὴ ἀρχὴ Æ. 3, 34. penult. 16, 5.

κλήσις εἰς τὸ πρυτανεῖον 351, 2. citatio partium litigantium ad forum 640, 25. collato versu 22. = ὅταν διεξίωσι τὰς κλήσεις Æ. 5, 38. = rei ad iudicium citatio. κλήσεις, ὅσας καλεῖσθαι εἶδει A. 145, 41.

κλητεύειν citare ad iudicem, diem dicere 277, 15. 890, 17. ἀναγκάσω αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνησθαι, ἢ κλητεύσω αὐτὸν 1354, 4. = Ly. 150, 28.

κλητῆρ subscriptor. κλητῆρα οὐδ' ὄντινοῦν ἐπιγραψάμενος 542, 19. κάγω κλητῆρας ἔχων προσεκαλεσάμην αὐτὸν 911, 14. ὥσπερ κλητῆρες δύο, μόνοι ὄντες 1017, 6. ὅτι προσεκλήθη ὑπ' ἐμοῦ [ad magistratum,] οἱ κλητῆρες μεμαρτυρήκασιν. [qui me comitabantur citantem] 1147, 6. κλητῆρα κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται 1251, 5.

κλητὸς] κλητοὶ, invitati ad coenam Æ. 50, 1.

κλήτωρ eodem significato, quo κλητῆρ. κλήτορες 244, 4. 1147, 6.

κλίμαξ] ἵνα μὴ κινδυνεύῃ κατὰ τῆς κλίμακος καταβαίνουσα L. 92, 30.

κλίνειος habilis lectis inde parandis. ξύλα κλίνεια 816, 19.

κλίση] ὑπὸ κλίην ὑποδύοιτο 609, 16. = οὐδὲ τῆς κλίνης ἀνίστασθαι διατάμενος L. 59, 40. = ἀπεκομίσθην ἐπὶ κλίνης φερόμενος οἴκαδε An. 9, 7. = ἐν κλίῃ περιέρχισθαι L. 101, 24. ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ δεῖγμα ἐν κλίῃ fr. 45, 8.

κλιποποιὸς 816, 9.

κλίσιον cella, popina, taberna, lupanar. a tippling-house, a brothel 270, 10. = cellula L. 121, 35.

κλοπή] οἶον τῆς κλοπῆς. ἔρρωσαι, καὶ σαυτῶ πιστεύεις; ἀπαγι
 601, 19. κλοπή τοσούτων χρημάτων I 113, 17. = κλοπὴν μεγάλου
 πράγματος σκοπεῖτε *Æ.* 35, 25. κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ἀφληκὰς
 55, 17. = ἱερῶν κλοπῆς (*subaudi* γραφὴν) γεγραμμένος *A.* 115, 26.
 = κλοπῆς (*scil.* ζημίαν vel εὐθύνην) ὄφλειν *Ap.* 10, 20. = πολλοὺς τῶν
 πολιτῶν ἤδη ἐπὶ κλοπῇ τῶν χρημάτων (*scil.* τῶν δημοσίων) ἀπεκτείνετε
L. 185, 34.

κλύδων] κλύδωνα καὶ μανίαν τὰ καθιστηκότα ἠγούμενος 442, 18.

κλώζειν] ἐσυρίττετε καὶ ἐκλώζετε 586, 17.

κναφεὺς 1259, 1.

κνήμη] ἔλκη ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν 1248, 26.

κνημία *carrus radius L.* *ap. Poll.* X. 34.

κνημὶς] ἀρπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἀμάξης *carrus radium arripere*
L. ap. Poll. VII. 26.

κνισσᾶν ἀγυιάς 530, *pen.* 531, 6. 1072, 21.

κοῖλος] καταβάς νυκτὸς εἰς κοίλην ναῦν 883, 21. ὅτι κακὸν ἐν
 κοίλῃ νηὶ γίγνεται 883, 25.

κοινῇ] φιλεταίρως κλέπτειν καὶ κοινῇ *Æ.* 15, 32.

κοινολογεῖσθαι 273, 1. 10.

κοινός] τὰ κοινὰ [*scil.* πράγματα, vel ἀναλώματα] διοικεῖν *expen-*
sas publicas administrare usque satisfacere 15, 21. τὰ μὲν κοινὰ,
 κοινὰ νομίζοντας, καὶ μετέχοντας τὸ μέρος, τὰ δὲ ἐκάστου ἴδια τοῦ κε-
 κτημένου 143, 5. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινο-
 μένου *tanquam locum, vel sententiam communem in medium*
projiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam
cuique liceret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret 390,
 7. τὸ κοινὸν [*scil.* θησαύρισμα, vel χρηματοφυλακεῖον] *publicum*
aerarium 690, 9. οὔτε νῦν εἰς τὸ κοινὸν ἀνεήνοχεν. *neque in com-*
munem massam hæreditatis intulit 1030, 13. ἐν κοινῶ βουλευ-
 τηρίῳ *communi consensu senatus cum plebe* 257, 3. κοινός *ci-*
vilis, καὶ φιλάνθρωπος 315, *ult.* ὑμεῖς μὲν ἐστε κοινοὶ καὶ φιλάνθρω-
 ποι 1018, 4. πολιτικὴ καὶ κοινὴ βοήθεια χρημάτων. *civile et ad*
omnes porrectum auxilium pecuniarium 329, 5. λόγος δίκαιος
 καὶ κοινός [*civilis*] καὶ ὑπὲρ ἀπάντων 524, 14. τοὺς κοινούς παρελ-
 θῶν νόμους 977, 14. *ubi leges, civibus omnibus communes, qua-*
tenus cives sunt, opponuntur iis legibus, quæ propriæ scriptæ
sunt certo cuidam civium generi. τῶν ἱερῶν καὶ κοινῶν μετέχειν.
subaudi δικαίων. *participare divina et civilia vestra jura vobis-*
cum, quæ civibus omnibus sunt communia 1300, 4. μήτε πεί-
 σαντα τὸν δῆμον, μήτε κοινὸν τὸ πρᾶγμα καταστήσαντα *re non ad*
omnes relata, ut libera possent consilia et arbitria de ea ab
omnibus agitari 1337, 13. τὸ γὰρ ὀρθῶς ὅτι πρακτέον ἐστὶ, νέον
 ὄντα δοκιμάσαι, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ γνώμης φρονίμου κοινόν ἐστὶ
 σημεῖον. *commune indicium est, perinde hujus, atque illius* 1408,
 9. = αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι *Æ.* 1, 10. μηδ'
 ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανοῦσθαι 4, 1. διατιθέσθαι τὰ κοινὰ
 τῆς πόλεως 5, 8. προσιέναι πρὸς τὰ κοινὰ, *administrare rempubli-*
cam 23, 37. ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν 26, 31. ἀπραξίαν τὴν

κοινήν τί θαυμάζομεν 26, 38. κατάγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἑλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης 37, 22. συνιστάναί ἐπὶ τὰ κοινὰ 46, 21. ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τὴν κοινήν διοίκησιν εἴλεσθε 48, 8. προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινὰ 56, 19. προσέρχεσθαι πρὸς τι τῶν κοινῶν 56, pen. συνέδριον κοινὸν τῶν Ἑλλήνων 61, ult. 62, 2. ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ 67, 36. καταφυγὴ κοινή τῶν Ἑλλήνων appellantur Athenæ 72, 38. ἀπευθύνειν τὰ κοινὰ 76, 13. προκαταλαμβάνειν τὰ κοινὰ καὶ φιλόανθρωπα τῶν ὀνομάτων, laudes civiles, et auditu acceptas, testimonia civilitatis et humanitatis 89, 13. συμφορὰ κοινή τῶν Ἑλλήνων 89, 39. = κοινή τῶν βουλομένων meretrix publica, scortum vulgare I. 39, 13. εἰς τὰ κοινὰ γραμματεῖα ἐνέγραψεν 63, 4. ἔλαχε τὴν δίκην τῶν κοινῶν τῶν δημοτῶν. *he commenced a lawsuit with the community of the village* III, 4. = ταῦτα παιδεύειν τὸν υἱὸν, ἐξ ἧν μάλιστα τὸ κοινὸν ἀφελεῖται. resp. ornatur A. 121, 23. τὰ τῆς πόλεως κοινὰ (scil. πράγματα vel διάφορα) τούτοις πιστεύοντες. *res ad salutem reip. summas horum (divinorum ostentorum) auctoritati committentes, ut agamus aut omittamus, quæ imperent aut dissuadeant illi* 139, 4. = κοινοτάτη τῶν δεομένων οἰκία domus in primis communis, h. e. omnibus patens opis egentibus An. 19, 14. τὸ ὑμέτερον κοινόν, vestra resp. 20, 5. ἔστιν ἐν τῶν κοινῶν πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ τὸ ἐξαμαρτεῖν καὶ τὸ κακῶς πράττειν. *communis omnibus hæc sors et veluti lex est humanæ naturæ* 20, 24. Ἑλληνοταμίαι τῶν κοινῶν χρημάτων 28, 16. ἐπιστάτης τῶν λόγων κοινὸς 29, 45. προσόδους ἰδίας ἀπὸ τῶν κοινῶν (χρημάτων puta) ἐποίησατο 30, 24. = æquus. κοινούς εἶναι τῶν τε φεύγοντι καὶ τῶν διώκοντι L. 144, 21. κοινὸν ἑαυτὸν φίλον εἶναι τῆς πόλεως ap. Aristid. = κοινή πρόφασις causa (accusandi) quæ unicuique civi debet esse honesta, rata, et legitima. τὰ κοινὰ ἀδικήματα καὶ κοινὰς τὰς προφάσεις ἔχει quæ crimina cives cunctos lædunt, eorum accusatio quoque juris est communis Ly. 148, 28. κοινή κρίσις iudicium majestatis, quo populo toti per representantes personam ejus iudices iudicare licet, causa ad omnes pertinens 148, 26. κοινῶν ἐλπίδων στρεῖσθαι 155, 31. εἰς τὴν κοινήν τῆς πόλεως σωτηρίαν τελευτᾶν 153, 37. 159, 2. 167, 34. τύμβον κοινὸν λαγχάνειν 161, 11. κοινὰς χάριτας ἀπαιτεῖν. *præmia vel redhostimenta officii poscere, non tibi soli, qui promeritus sis, propria, sed aliis quoque communia futura, quibus gratiæ nil debeatur* 167, 30. * τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλέου ἡξιώθησαν 167, 46.

κοινοῦσθαι πράγμα. *inter se communicare* 890, 13. = εἴ τις αὐτῶν κοινώσαιο. *si quis se in partem hereditatis, vel prædæ, admittat, eam secum partiatur* I. 77, 13. 19. ἐκοινωσάμεθα nos stipulatos inter nos fuisse de sorte partienda 85, 40. μήτε κοινώσασθαι τὸ πράγμα ἐνῆν 86, 27. κοινώσασθαι ἐθέλειν τὴν ἐμὴν οὐσίαν τῇ τοῦ παιδός. *mea bona cum bonis pupilli commixta in unam massam conglobare, sic ut ambo nos illam massam ex æquo partiamur* 89, 23. = κοινούμενοι τῶν ἀγαθῶν L. 128, 42.

κοινωνεῖν] μήτε τῶν ἐν Ἀμφικτύοσι κοινωνεῖν ἐθελῆσαι 381, 27. οὐκ

ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ὅταν κοινωνήσουσιν, ἀλλὰ νοῦ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς 780, 21. μεθ' ἀπάντων τῶν ἀποβαινόντων ὅποι' ἄττ' ἂν ᾖ, κοινωνήσουσιν 1437, 14. ἦσαν γὰρ ἂν, ἦσαν μοι φίλοι τῶν αὐτῶν [scil. βουλευμάτων, vel κλοπῶν αὐτοῖς] κεκοινωνηκότι 410, 10. τοῖς αὐτοῖς τούτοις ἐνδεκάζοντας καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν [id est πονηρευμάτων κρυφίων καὶ ἀπορρήτων] κοινωνοῦντας 1335, 7. ubi proverbialis est dictio. μετάλλου 977, 21. κεκοινωνήκασι τοῦ μνήματος τούτου 1078, 2. ὅλως οὐδὲν οὔτε σεμνόν, οὔτε σπουδαῖον εὐρήσομεν, ὃ μὴ νόμου κεκοινώνηκεν 808, 16. δικαίως δεῖ τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν 142, ult. κοινωνεῖν τούτῳ μηδένα μηδενός, μήτε πυρὸς, μήτε λύχνου, μήτε βρωτοῦ, μήτε ποτοῦ 789, 2. κοινωνεῖ οὐδενὶ φιλανθρωπίας, οὐχ ὁμιλίας οὐδεμιᾶς 786, 2. κεκοινωνηκότες τοιαύτης φιλαπεχθημοσύνης. communem inter se habentes 1268, 15. cum dativo. ἀλλὰ τί ταῦτα κοινωνεῖ τῷ γένει. quid hoc facit ad inquisitionem in alicujus genus 1309, 15. τὸν περὶ τῶν μελλόντων πραγμάτων γνώμην ἀποφαινόμενον κοινωνεῖν δεῖ τοῖς ἀπ' αὐτῶν γενομένοις. participare, sive laudem, sive reprehensionem ex eventis existentem 1436, 11. κοινωνεῖν ἡγοῦμαι καὶ τούτου τοῖς πεπολιτευμένοις pertinere etiam hoc ad res a me in rep. gestas 244, 20. = κοινωνεῖν διαβολῇ, confinis esse, rem communem cum infamatione, obtreccatione, habere Æ. 47, 20. συντάξεως κοινωνεῖν 67, 21. = κεκοινωνημένοι L. ap. Phot. in Lexico ined. = κοινωνεῖν τῆς τύχης Ly. 154, 4. = κοινωνεῖν τινὶ πολέμου D. 93, 15. τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως 103, 10. τῶν γινομένων θυσιῶν 106, 13.

κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιῆσθαι 118, 14. ἄρα γε μικρὰν ἡγεῖσθε βλάβην τὸ τὸν ἅπαντα βίον ἐν κοινωνίᾳ τῆς τούτου δόξης καὶ τῶν ἔργων εἶναι 999, 26. = συντίθεσθαι τινὶ τὴν κοινωνίαν τῶν πράξεων Æ. 74, 15. = consortium negotiationis I. 49, 14. consensus de partienda sorte 86, 4. 11. = κοινωνία λόγων L. ap. Suid. in φαῦλον εἶρητ.

κοινωνικὸς 182, 16. v. Ἡαροορ.

κοινωνοὺς ἔχητε καὶ τῶν κινδύνων καὶ τῶν ἀναλωμάτων 129, 12. ὡς ἄρα ἐγὼ πάντων, ὧν κατηγορῶ, κοινωνὸς γέγονα 404, 12. οὗς ἐν ἅπασιν τοῖς ἱεροῖς ἐπὶ ταῖς θυσίαις σπονδῶν καὶ κρατήρων κοινωνοὺς πεποίησθε 431, 19. κοινωνὸς consors, socius negotiationis, a partem in trade 909, 15. 915, 27. = ἱερῶν καὶ ὁσίων ἀνθ' ἑαυτοῦ κοινωνὸν καταλείπειν I. 76, 2. = κοινωνὸς καὶ συλλήπτωρ τῆς ἀμαρτίας A. 123, 36. τοῦ ἐπιβουλεῦσαι τὸν θάνατον οὐδένα κοινωνὸν ποιήσασθαι 137, 25.

κοινῶς ἐθέλειν ἀκούειν animo æquo, et ambabus partibus pariter patulo 1436, 24. = Ly. 187, 35. ubi λειτουργεῖν subauditur.

κοιταῖος ἐν τῇ χώρᾳ γίγνεσθαι ruri manere per noctem, ab urbe abesse 238, 6.

κοκκύζειν de cantu gallorum gallinaceorum e Demosthene citat Julius Pollux V. 89.

κολάζειν et τιμωρεῖσθαι copulantur 112, 22. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάβῃ, τοῦτον ἀφίστε τοῖς θεοῖς κολάζειν 363, 25. = τούτου φάρμακον τὸ αὐθις postmodum κολάσαι A. 140, 34. = ταῦτον δὲ κολάσαντες

Απ. [34, 23.] = κολάζειν χρῆ, οὐ μόνον τῶν παρεληλυθότων ἕνεκα, ἀλλὰ καὶ τοῦ παραδείγματος τῶν μελλόντων ἔσθαι L. 166, 8.

κολακεία] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι 1099, 9. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχῆστε 1128, 16. τεθνάναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακεία [id est πρὸς κολακείαν, aut ἐκ κολακείας] ποιῆσαι τι Φιλίππῳ [scil. πρὸς χάριν, vel προσφιλῆς] 127, pen. = κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβολὴν Æ. 43, 1. δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες 52, 4. κολακείαν πολλὴν πεποιῆται 76, 42. = ἀμιλλώμενος ταῖς κολακείαις πρὸς τοὺς—D. 103, 18.

κολακεύειν] καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνῃς (summo cum dedecore) κεκολακευκότα Φίλιππον Æ. 62, 19. χαίρειν κολακευόμενος 87, 18.

κόλαξ] οἱ δὲ τοὺς κόλακας, καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς, μάλλον ἢ τὰς μάχας διδίασι 155, 7. ὃς εὐτυχοῦντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης 1121, 5. ὑμᾶς ἀξιῶ τοὺς αὐτῶν κόλακας καὶ ὑμετέρους ἠγεῖσθαι φίλους 1448, 24.

κολλυβιστής, permutator. L. ap. Poll. VII. 33.

κόλπος] γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμώντων σώματα 322, 14. ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον 1156, 26. περὶ τὸν Ἀργολικὸν κόλπον 1237, 9.

Κολυττός] ὅτ' ἐκ Κολυττοῦ διακίζετο εἰς τὴν Φαίδρου οἰκίαν L. 902, 1.

κόμη] τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας L. ap. Suid. in ὑπὸ μάλης.

κομιδὴ recuperatio amissi. τῆς εὐβουλίας ὑπόμνημα τὴν Σαλαμίνας κομιδὴν 1416, 7. depensio debiti æris a parte debitoris, vel recuperatio ejus a parte creditoris. οὐκ ἐνὶ τὴν κομιδὴν γενέσθαι τούτων τῶν χρημάτων 987, 13. adverbialiter, plane, profecto, progreus. ἀπλῶς καὶ κομιδῇ τετυφωμένως 665, 13.

κομίζειν afferre. ὑπὲρ τοῦ τάκει χρήματα ὀφειλόμενα, ὡς ἔφη, κομίσαι δεῦρο, λειτουργεῖν 58, ult. adducere in medium, coram sistere, exhibere. ὅταν τις τὸ σῶμα παραδιδῶ κομίσας de servo, vel ancilla, cujus corpus herus ad torturam præbet 1142, pen. ἵνα κομίσῃ τὴν ἀνθρωπον καὶ παραδῶ μοι 1143, 10. 1144, 6. In passivo. vehi, navi. ὡσπερ ἐν πλοίῳ τῶν μὲν ἰστίῳ, τῶν δὲ κάπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465, 6. In medio, recuperare, auferre, lucrari. τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθαι 42, 13. θάνατον τὴν ζημίαν ψηφισαμένων, ἂν τις εἴπῃ κομίζεσθαι Salamina oportere ab hostibus recuperari 420, 24. πόθεν οἱ μὲν [morte mulctati] τὰς ψυχὰς, οἱ δὲ [carcere, exsilio, ignominia affecti] τὸ μὴ δεινὰ πεπονθέναι κομιεῶνται 792, 15. ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἀκολουθοῦντα κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. ut me comitatus ad mensam numularii, ibi a me acciperet summam æris, qua mulctatus essem 1154, 27. τῇ ὑστεραίᾳ ἐκομίσαστο τὸ ἀργύριον τῆς δίκης. æs, quod ipsi sententia judicium addictum esset, ut a me ipsi dependendum 1162, 17. οὐκ ἀνενηόχασιν in indicem non retulerunt, κεκομισμένοι ταύτην cum tamen eam ab illo recuperarint, penes quem oppignerata hæserat 1031, 9. ἐν ᾗ [epistola] ὑπέσχετο τὴν Χερρόνησον κομιεῖσθαι τῇ

κόλει *to assist in regaining* 670, 26. 671, ult. = ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμάχων *Æ.* 88, 4. = *in medio de eo; cujus corpus, seu vivum adhuc, seu exanime, ex una domo transfertur in aliam.* κομισάμενος ἡμᾶς *cum nos arcessivisset, transferri curasset, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν* e domo scil. tutoris prioris *I.* 36, 25. 40. κομισάμενος τὴν μητέρα *cum pueri matrem suam in domum induxisset* 64, 7. κομισάμενος αὐτὴν *cum pater filiam e domo mariti ablatam domi suæ recepisset* 69, 29. κομιούμενος αὐτὸν ὡς θάψων ἐκ τῆς ἐμῆς οἰκίας. *to fetch him away.* quo exuvias ejus asportarem, efferendas e domo mea 71, 13. auferre, accipere, ut pecuniam a debitore, *to collect, to gather in money,* vel etiam recuperare, *to get again.* παρ' οὗτου ἐκομίσαστο τὴν προῖκα *recuperasset* 38, 35. 37. 45, 44. ἀπαιτῶν μὴ ἐδύνατο κομίσασθαι 45, 46. οὐκ ἐκομίσαστο ὧν ἕνεκα ταῦτα ἔπραξε. *non tulit speratam mercedem, ob quam ista egerat* 52, 4. = ἀποφορὰν κομίζεσθαι *An.* 6, 11. κομίζεσθαι αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν. *arcessit eam suam domum, curat eam ad se transferri* 16, 37. = κομισθῆναι εἰς τὴν βουλὴν *L.* 132, 8. 26. 134, 32. *reportare, recipere* 191, 10. 98, 30. *ubi κεκομίσθαι ἀργύριον et ἀπειληθέναι idem sunt.* adde 157, 10. 182, 4. 37. τιμὴν ἢ χάριν κομίσασθαι 171, 28. 172, 10. *Inde κομίζεσθαι παρά τινος* 126, 34. *de re funerea* 142, 14. τὴν ἑμαυτοῦ ναῦν ἐκόμισα. *I brought my vessel off safe* 162, 22. *ΤΑΥΤ.* κομίζεσθαι τὰ ἑαυτῶν *juribus suis potiri* 191, 10. κομίσασθαι τὰ ὄσπᾶ. *tollere ad sepulturam* 142, 14. *ἵνα ἄρχειν ὑφ' ὑμῶν ἀξιοθέντες διπλάσια* (scil. τῶν προσηλωμένων) κομίσωνται. *recuperent vel auferant* 157, 10. τὰ ναυτικά χρῆ ἐκ τῶν γραμματείων κομίσασθαι 897, 3. ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ δεῖγμα ἐν κλίνῃ *fr.* 45, 8. ἐὰν *κομίζητε 107, 2. = κομίζειν τὸ χρυσίον εἰς τὴν χώραν *D.* 108, 6. 8. 10. 38.

κομπαίζειν *L.* 105, 2. 107, 27.

κόμπος] ἀφελὰν τὸν κόμπον καὶ τὴν ἀλαζονείαν *Æ.* 68, 9. ἀφελὰν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος 87, 35.

κομψὸς] τὰ κομψὰ χλανίσκια *Æ.* 18, 30.

κόνδυλος] ὅταν κονδύλοις, ὅταν ἐπὶ κόρρης 537, ult. = κόνδυλον λαμβάνειν *Æ.* 61, 5. κονδύλων ἵχνη ἔτι φανερά 84, 22.

κονία *Ly.* 162, 10.

κονίαμα] καὶ κρήνας, καὶ κονιάματα 175, 4.

κονιᾶν] ἐπάλξεις, ἅς κονιῶμεν 36, 16. ἂ οἰκοδομεῖτε, καὶ κονιᾶτε 689, 24.

κονιορτὸς *appellatio probrosa Euctemonis* 547, ult.

κοπρῶν, κοπρῶνος, oletum, sterquilinum, latrina, an κοπρῶνης, νου, *redemptor stercoreum in semitis abjectorum.* οὐδὲ τῶν κοπρῶνων ἐπιστάτας ἐλίσθαι 785, 13.

κόπτειν] κοπτόμενοι ταῖς στρατείαις. *molestissimis et inexplicabilibus militiarum laboribus fracti, macerati* 22, 22. κόπτειν τὴν θύραν. *pultare* 1156, 18. μήθ' ὑμῖν ἐνοχλῶ μήτ' ἑμαυτὸν κόπτω. *fatigem* 1439, 18. 1446, 15. = κόπτειν τὴν θύραν *An.* 6, 29. = κόπτειν τὴν θύραν *L.* *fr.* 45, 4.

κόραξ] ἀπιέναι αὐτὸν ἐκέλευσεν εἰς τοὺς κόρακας ἐκ τῶν πολιτῶν L. 137, 26.

κορδακισμός] κορδακισμοὺς οὐ δυνάμενος φέρειν 23, 13.

κορεῖν evergere. τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν 313, 12.

κόρη virgo, puella nondum nupta. τῆς ἀδελφῆς ἔτι παιδὸς οὔσης κόρης. quorum alterum prius indicat, eam tum adhuc impubertem fuisse, nondum nubilem, alterum posterius, nondum nuptam, neque virum passam 540, 4. = παρ' ἵππον καὶ κόραν, nomen alicujus aedificii Athenis Æ. 26, 10. = L. 97, 5.

κόριον puella. ἐρωτικῶς τὸ κόριον μεταχειρίζεται L. fr. 2, 8.

κόρος] τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα τὸ ἄχρι κόρου 400, 2. οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον. continere petulantiam et superbiam ex affluentia copiarum natam 422, 4. κόρον παύειν 423, 1.

κόρρη] ὅταν ἐπὶ κόρρης 537, ult. Ταυρέαν ἐπάταξεν ἐπὶ κόρρης 562, 9.

κορυφαῖος] ἡγεμῶν τῆς φυλῆς 533, 24. pluresne ergo erant ἡγεμόνες, quorum princeps κορυφαῖος appellaretur, an voc. κορυφαῖος scholium est vocabuli ἡγεμῶν?

κοσμεῖν] τὸν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσοντα 321, 14. εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ 422, 5. κ. τὰ ἱερά ἀπὸ τῶν βαρβάρων 597, 10. κ. καὶ περιστέλλειν 958, ult. ἐτάχθην κοσμήσαι τὸν τάφον 1393, 1. = κοσμεῖσθαι γυναῖκα οὐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ἣ ἂν ἀλῶ μοιχὸς Æ. 26, 12. πανοπλίᾳ κεκοσμημένους νεανίσκους 75, 29. Σόλωνα τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις 90, 17. = corpus mortuum pollicere, lavare, vestire, ornare I. 71, 17.

κοσμητής] κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἡγορέης Æ. 80, 24.

*κοσμήτωρ] κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν Æ. 80, 22.

κόσμιον ἑαυτὸν παρέχειν I. 49, 20. 82, 24. = ταύτην εἶναι τὴν ἐπιπονωτάτην λειτουργίαν, ἀεὶ τὸν πάντα χρόνον διὰ τέλους κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα L. 163, 21. κόσμιός ἐστι καὶ οὐχ ὄραται ποιῶν ἂ ἕτεροι ἔνταῦθα τολμῶσι 175, 22.

κοσμιότης modestia, lenitas orationis. ἐν ἀπορρήτῳ δὲ καὶ διὰ κοσμιότητος 1372, 13.

κόσμος] οἰκοδομήματα μὲν γε καὶ κόσμον τῆς πόλεως, καὶ ἱερῶν καὶ λιμένων, καὶ τῶν ἀκολουθῶν τούτοις 174, 20. τὸν ὅλον κόσμον [orbem regum creatarum] καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ἄρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808, 18. κόσμος [κατεσκευάσα τὴν ναῦν] οἷς οἶόν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα 1208, 19. κόσμον χρυσόπαστον ἔχειν 1217, 20. ὥσπερ εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστῶτος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλκοι 1396, 15. καὶ γὰρ ταῦτ' ἐκείνοις ἂν εἴη μάλιστα ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ eos ornet 1400, 13. μετὰ κόσμου [id est κοσμιότητος] καὶ σιγῆς ἀκούειν 1421, 9. ὁ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κόσμος συνταράττεται καὶ διαφθείρεται κατὰ τοῦτον 775, 18. = κόσμος τῆς πόλεως, ut in rogando sententias dicendoque ætatis habeatur ratio Æ. 42, 17. = καταχωνεύειν τὸν ἴδιον κόσμον τῶν γυναικῶν D. 99, 4. mundum uxorum proprium, in quem maritis nihil juris est. τίς ἀνήνεκται κόσμος τῇ θεᾷ εἰς ἀκρόπολιν 102, 26.

κουρείων tonstrina. οὐδὲ προσφοιτᾷ πρὸς τι τούτων τῶν ἐν τῇ πόλει
κουρείων 786, 6. = ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς L. 166,
36. ὁ μὲν πρὸς μυροπάλιον, ὁ δὲ πρὸς κουρεῖον 170, 8. 905, 5.

κουριδία ἄλοχος Ly. 162, 36.

κούριον victima phratoribus pro κούρω aut κούρα pueru puel-
lave in epulum offerri solita, in album phratorum inscribendis
I. 58, 30.

κουφίζειν λόγῳ τὰς παρούσας συμφορὰς 1400, 7.

κράζειν] βοῶν ὁ βᾶσκανος οὗτος καὶ κεκραγὼς 271, 11. 294, rep.
784, 19. = ἀναλάσας κέκραγας Æ. 85, 9. = βοῶντα καὶ κεκραγόντα
L. 97, 39.

κόριον. puella. ἐρωτικῶς τὸ κόριον μεταχειρίζεται L. fr. 2, 8.

κρατεῖν] τῆς μὲν ῥαθυμίας τῆς ὑμετέρας καὶ τῆς ἀμελείας κεκράτηκε
Φίλιππος, τῆς πόλεως δ' οὐ κεκράτηκε 112, 3. κρατεῖν τὸν ἀγῶνα in
certamine vincere 520, ult. καὶ οὐ πάντα γε ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἦν κεκ-
ρατημένος 1010, 17. ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν. aut si vel unus inter-
cedat, potior ejus esto sententia 1069, 4. τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν,
ὡς ἂν ὁ δαίμων παραδῶ, κρίνεται 1394, 23. τὰς ἀρχὰς ἀπάσας, ἅμα
τῶ τὸν ὑπηρέτην εἰπεῖν "μετάστητε ἔξω" τῶν νόμων κρατεῖν. gaudere
plena potestate jussa legum exsequendi, vim legum exercendi
776, 24. κρατεῖν τοὺς ἄρρενας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀρρένων. potiores jure
mares esse foeminis 1067, 7. = δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς,
ὄψοφαγίαις, καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι καὶ ἑταίραις, καὶ
κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον Æ.
6, 34. *ποῖα κρατηθεὶς ἡδονῇ 48, 29. ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατή-
σαντες 66, 15. ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι
κριθῆσονται 72, 37. = κρατεῖν τοὺς ἄρρενας potiores esse jure, pre-
cedere foemellis I. 68, 40. 85, 23. = κρατεῖν οὐδὲ αὐτοῦ ἐδύνατο
ne sui quidem ipsius compos erat A. 132, 31. = κρατεῖν τῆς πα-
ροδοῦ L. 193, 35.

κρατήρ] κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινωνὸς 431, 19. κρατήρων εἰρ-
γεσθαι τὸν ἀνδροφόνον 505, 15. κρατήρας ἰστάμεν κατ' ἀγυῖας 531,
10. κρατήρα κερᾶσαι 531, 25. κρατήρας ἰστάμεν καὶ χοροὺς
1072, 21.

κρατηρίζειν sacris arcanis initiare, vel imbuere; cratere aquæ
pleno, quæ super initiandorum capita effundebatur 313, 16.

κρατιστεύειν μόνοι τῶν πάντων An. 25, 37.

κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι 381,
12. κατὰ κράτος (κατακράτος) luculenter et invicte ἐξελεγχόμενος
τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν 913, 15.

κραυγάζειν 1258, 26.

κραυγὴν ἀκούσητε πρὸς τῶ δικαστηρίῳ 764, 21. μὴ καταπλαγῆτε ὑπὸ
τῆς κραυγῆς τῆς τούτου 1024, 2. κραυγὴν καὶ θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν
ἐποίουν 1258, 2. κραυγὴ καὶ βοή τῆς μητρὸς καὶ τῶν θεραπαινίδων ἦν
1259, 25. = κραυγαῖς ζητεῖν ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ βήματος Æ. 5, 26.
κραυγῆς αἰσθῆσθαι τοὺς γείτονας 9, 13. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δι-
καστῶν ἀπαντήσεται 23, 31. κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμ-
φικτυόνων 70, 39. = κραυγὴ *ἅμα τούτῳ γίνεται L. 136, 23.

κρεανομεῖν exta dividere, didere inter consortes sacrorum eorundem. πολλάκις ἐλθόντι οὐδεπώποτε κεκρεανομήκασι I. 78, 17.

κρέας] τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ᾗχετο λαβῶν παρὰ τοῦ παιδός, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες IO78, 23.

κρυσσόνας A. 128, 33.

κρημνός] ὠθεῖν τοὺς ἡβῶντας κατὰ τῶν κρημνῶν ÆI. 47, 4.

κρήνη] κρήνας καὶ λήρους 36, 17. 175, 5. αἱ κρήναι καὶ τὰ φρέατα πέφυκεν ἐπιλείπειν I86, 16.

κρηπιδαῖον fundamentum L. ap. Poll. VII. 27.

κριθαί] τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε IO39, 12. τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτωκαίδεκαδράχμους IO45, 3. κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηραιομένους ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους I278, 22. De κριθίνῳ Demosthene v. schol. ad Hermog. π. ἰδιῶν p. 415. = περὰ *μεδίμνων κριθῶν I. 80, 31. κριθὰς 88, 26.

κρίνειν cernere, secernere, discernere, disceptare, dirimere, rem quamcunque dubiam, ut litem, aut exitum belli. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας 25, ult. εἰ ἐκρινόμεν μὲν ἐγὼ, κατηγορεῖ δ' Αἰσχίνης, Φίλιππος δ' ἦν ὁ κρίνων citat schol. Herm. p. 67, 33. locus est p. 407, 20. χωρὶς κρίνειν [id est χωρίζειν] τοὺς τ' εὖ καὶ σαφῶς, καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας I341, 16. τύχην τὴν οὕτω κρίνασαν τὰ πράγματα 327, 22. ἀγνώμονος τύχης, οὐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα I468, 15. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκούργον ἐκρίνετο. multæ prætensionum, seu controversiarum a solo verbo, vel a sola auctoritate Lycurgi disceptabantur, ut, prout ille quodque, seu affirmaret, seu negaret, seu probaret, seu improbaret, id ita ratum et certum haberetur I475, ult. interpretari, ut onirocrita somnia. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστα τῶν προὑπαρξάντων κρίνεται I2, 17. cujusmodi est extremum quodque eventum, ejusmodi fuisse etiam superiora omnia instituta judicantur. E fine solemus anteriora interpretari. *the evening crowns the day.* τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, ὡς ἂν ὁ θεὸς παραδῶ, κρίνεται I394, 23. τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δις καὶ τρίς περὶ θανάτου κρίνεται 53, 26. *must let judgment be taken upon him, whether he has deserved death.* κακούργου μὲν, κριθέντα ἀποθανεῖν *after judgment and verdict,* στρατηγοῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις 54, 1. κρίνεσθαι ταῦτα spectari, μὴ τῇ τοῦ προστυχόντος ὀργῇ, μηδὲ βουλήσει I263, 4. ἐν οἷς ἅμα κρίνων αὐτὸς κριθήσεσθαι προσδόκα παρὰ πᾶσι I417, 8. κρίνετε δὲ ὃν ἂν βούλησθε, ὀργισθέντες. ἐγὼ δὲ βούλομαι τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς ὀρθῆναι πρότερον ἀμυνομένους, ἢ τοὺς πολίτας κρίνοντας I432, 18. in jus vocantes, cognitioni forensi subjicientes, vel etiam condemnantes. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετο ὁποῖόν τί ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ἀρήθητε I442, 6. κρίνετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις I467, 14. Sæpe accusare, in jus vocare, diem dicere, reum facere significat. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τοῦτον 230, 7. 581, 13. μήτε κριθέντα sine formali processu juris, ut causa ejus neque ab accusatore ad judices deferretur, neque a reo defenderetur, neque a judicibus decerneretur 610, 13. ὑπισχνούμενον

κρίνειν, εισάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δὴ 781, 1. ἑπτὰ γραφὰς κέκρικας με ibid. 6. ἐκ παντὸς τρόπου τὸν κρινοῦντά τινας καὶ συκοφαντήσοντα ζητεῖν ibid. pen. τούτων μὲν οὖν τοὺς ἐμούς μάρτυρας ἔστι κρίνειν 920, ult. περὶ ὧν δ' ἂν μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα καταιτιάσῃται, πῶς οὐ δεινὸν, εἰ τοὺς παῖδας ὁ βουλόμενος κρινεῖ 1306, ult. Denique etiam condemnare significat. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quæ est atrox injuria atque contumelia legum et judicium auctoritati oblata 215, 4. εἰ τοὺς ἄλλους ῥαδίως κρίναν, ἐμὲ μηδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ τοῦτο ποιήσεις 581, 13. εἰ διὰ τὴν αὐτὴν πρόφασιν τοὺς μὲν θανάτου κρίναντες, τοὺς δὲ στεφανώσαντες φανεῖητε 1230, pen. οὕτως ἐπαύσαντο οἱ Ἀρειοπαγῖται κρίνοντες τὸν Θεογένην καὶ ὀργιζόμενοι αὐτῶ 1373, 13. = πρεσβεύσαντας κρίνειν. (videtur peculiare genus judicium aut magistratum fuisse.) Æ. 3, 36. πιστεύειν τῶ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις 28, 23. πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι 45, 1. κρίνειν τινὰ, in judicium aliquem adducere, diem ei dicere 47, 14. παρακολουθεῖ πολλά καὶ χαλεπὰ τῶ κρινομένῳ 49, 30. περὶ τοῦ σώματος κρίνειν τινὰ 50, 23. εὐμαθῆς κρίνειν 60, 34. ἀπ' εἰσαγγελίας κρίνεσθαι 61, 3. ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται, moderatio ejus, in cujus potestate sunt, et læsi quidem, atque injuria ab ipsis ultro impetiti, decernet de ipsorum sorte, quæ moderatio prout erit, aut magna, aut nulla, ita salvi erunt, aut nulli 72, 37. κρίνεσθαι, accusari, in judicium vocari 85, 22. μὴ νέμετε τὰς φιλοτιμίας, ἀλλὰ κρίνετε 90, 2. = κρίνεσθαι num pro ἀποκρίνεσθαι audiri disputans A. 142, 13. = κρίνειν τινὰ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων An. 33, 28. = κρίνειν δῶρων munerum acceptorum reum agere L. 178, 7. = κρίνειν dicitur actor, reum in jus vocans Ly. 147, 44. ἀδίκημα κεκριμένον καὶ καταγνωσμένον 154, 26. νεκρὸν κρίνειν προδοσίας 164, 6. = κρίνειν τιμωρίαν judicare num puniendus sit, necne, reus, et quo pœnæ genere afficiendus D. 95, 26. ἀποφάσεις κεκριμέναι 110, 4.

κρίσις] ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις ἐμοὶ τούτων τὴν κρίσιν εἶναι νομίζω. e rebus a me in rep. gestis spectandum et arbitrandum judico, rectene ista et convenienter facta et ex vero scripta sint 244, 14. τὴν δόξαν τοῦ πολέμου τοῦ δοκεῖν δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι 62, 23. ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἦδε κρίσις. hoc fatum, vel effatum 322, 15. = ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστίν, quæ proxime accedunt ad id crimen, quod hoc maxime judicio agitur Æ. 15, 30. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι 21, 33. κρίσιν οὐχ ὑπομένειν 29, 4. ἐπακούειν τῆς κρίσεως 34, 40. ὑπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως, auscultare, interesse judicio huic, audiendi causa 61, 32. κρίσις, judicium, una cum accusatione, totus processus et decursus causæ in foro agitatæ, ab accusatione inde ad sententiæ pronunciationem 84, 41. = οὐδὲν ἂν τῆς ὑμετέρας κρίσεως εἶδει. nil oporteret vos in hac causa sententiam rogari, vel jus dicere A. 128, 16. = εὐθέως κρίσιν τοῖς ἀνδράσι τούτοις ἐποιοῦν L. 133, 4. = ἀείμνηστον κατα-

λήψει τοῖς ἐπιγυγνομένοις τὴν κρίσιν Ly. 148, 34. κρίσιν προδοσίας ἐν τῷ δήμῳ οὐχ ὑπομένοντα 164, 27. κρίσις pro κατηγορία, quatenus accusatio id efficit, ut in crimen inquiratur 148, 15. = κρίσις Δημοσθένους iudicium de Demosthene habitum D. 96, 9. κρίσις πρὸς τινα. causa adversus aliquem in foro agitata 101, 17. κρίσει Ποσειδῶν ἀποτυχῶν 101, 16. τῆς τότε ἐνεστάσης κρίσεως 110, 25.

κριτῆς τῶν πεπραγμένων 17, 16. προδιαφθείρας τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν 520, 26. = κριτῆς λόγων πολλῶν ἤδη ἠρέθην Æ. 21, 34. ἴσος κριτῆς 65, 28. κριταὶ οἱ ἐκ Διονυσίων, iudices et brabeutæ palmarum in Liberalibus 87, 4. = τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀληθῶν A. 140, 38. 135, 5. = κριταὶ, qui in ludis coronariis de victoriis decernebant et præmia dispensabant An. 31, 41. 43. = ἐκβάλλειν κριτὴν L. 101, 8.

Κρόνια] Κρονίων ὄντων 708, 13.

Κρονίων] οὐρανῶθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων Æ. 73, 5.

κρόταφος] εἶπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς πτέρυγαις φορεῖτε 88, 1.

κροτεῖν plaudere, assensum plausu significare 586, 20. pul-
tare pro κρούειν μετὰ κρότου. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἡξίου ἀντὶ
πτερύγων τὰς πλευρὰς 1259, 21.

κρότος] τοσοῦτον κρότον καὶ θόρυβον καὶ ἔπαινον γενέσθαι παρὰ πάν-
των 402, 8. 519, 9.

κρούειν] τοῦ συνακολουθοῦντος οἰκέτου, λίθον τις λαβὼν ἔκρουσε τὸν
λυχνούχον L. fr. 51.

κρύβδην] ἑτέραν δὲ τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανερώς θορύβου 142, 26.
οὐδὲ γὰρ εἰ κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος, λήσει τοὺς θεοὺς 415, 25. μὴ ἔλατ-
τον ἑξακισχιλίων, οἷς ἂν δόξῃ κρύβδην ψηφίζομένοις 715, 4. 1375, 16.
= κρύβδην ψηφίζόντων τῶν βουλευτῶν Æ. 5, 40. = κρύβδην διαψηφί-
ζεσθαι An. 29, 28. 12, 2.

κρύπτειν] λάθρα καὶ ἰδία, κρυψάμενοι τούτους, ἐπράττομεν ταῦτα
1033, 9. = τὴν θυγατέρα ἔκρυψε τὸν θάνατον τὰνδρὸς L. 897, 1.

κτᾶσθαι] πολλοῖς τὸ φυλάξαι τὰγαθὰ δοκεῖ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώ-
τερον 16, 3. δύναμιν βεβαίαν 20, ult. πολὺ ῥᾶον ἔχοντας φυλάτ-
τειν, ἢ κτήσασθαι 25, 23. εἰρήνην τούτοις, ἃ μὴδ' ἤλπισαν πώποτε,
κτησαμένην 429, 18. οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων κτῶνται μὲν τὰγαθὰ
τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ τῷ μηδενὸς καταφρονεῖν 472, 2. = νόμῳ
πολέμου κτησάμενος Æ. 32, 34. φιλοτιμίαν κτᾶσθαι 60, 4. τὴν γε
θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην οὐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτη-
σάμενοι 72, 32. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους
διαγεγένηται 90, 9. = τὴν δ' οὐσίαν ἔσχον καὶ ἐκέκτηντο posside-
bant, fructus eorum percipiebant; vel etiam, novas possessiones
acquirebant An. 10, 20. = dominium habere. τῶν αὐτῶν
κεκτημένων L. 109, 5. ὁμοίως ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ φύσει 190,
43. τὴν αὐτὴν πατρίδα καὶ μητέρα 192, 14. id est, habuerunt
acquirere. τὸ χάριον ἐκτησάμεν, fundum mercatus sum 108, 37.
μὴ κτησάμενος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβὼν 155, 16. ita quo-

que accipitur 152, 37. 154, 35. ΤΑΥΛ. = φανερόν μηδὲν κεκτῆσθαι ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ δισκευάσθαι D. 99, 13.

κτέανα] οὐθ' ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων φειδόμενοι κλέπτουσι 422, 8.

κτείνειν] ἐπαμῦναι ἑταίρω κτεινομένω Æ. 21, 6. = κτείνων ἀποθάτη ἢ ἐπιχειρῶν. si peremptor tyranni ipse quoque occubuerit, sive sic ut tyrannum reapse occiderit, sive solummodo conatus fuerit sine effectu An. 13, 16.

κτερίζειν, condere humo, justis cohonestare funus Æ. 20, 42.

κτῆμα differt ab ἔγκτημα 87, 8. κτήματα fundos ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ 239, 27. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελῶν, τὰ τοῦ πλούτου πεποιθῆται μικρὰ 617, 8. κτήματα περίεστιν αὐτῶ ἀθάνατα, τὰ μὲν τῶν ἔργων ἢ μνήμη 617, 16. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα nobis in hereditatem immigrantibus, aut immigrare conantibus 1090, 8. κτῆμα peculium, officina, res quæque possidentis propria, ubi negotiatio cujusque suo periculo exercetur, nemine alio interveniente, opponitur τραπέζη, vel ἐργασία, tabernæ numulariæ, ubi pecuniæ alienæ fœnore exercentur, parte lucri alia ad dominum, alia ad numularium redeunte 947, 26. = βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι Æ. 89, 16. = ἐπὶ τοσοῦτοις ἀγροῖς καὶ κτήμασι. goods or effects. I. 55, 25.

κτῆσιος Ζεὺς Jupiter Locupletator 531, 28. = I. 70, 27. = A. 113, 12. 22.

κτῆσις] παρόμοιόν ἐστιν ὡς περ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως 12, 9. tres modi legitime aliquid acquirendi et possidendi. πῶς ἂν τις γένοιτο βεβαιότερα κτῆσις τῆς—165, 7. κτῆσις ἀγαθοῦ 328, 13. εὐνοίας, ἢ δόξης 328, pen. πρὸς κτῆσιν χρημάτων ὁ δῆμος οὐδεπώποτε ἐσπύδασε, πρὸς δὲ δόξης ὡς οὐδὲ πρὸς ἐν ἄλλο 617, 9. δυοῖν ὄντοι ἀγαθοῖν, τοῦ εὐτυχεῖν—καὶ τοῦ καλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἅμα ἢ κτῆσις παραγίνεται 658, 2. τὰς κτήσεις τῶν χρημάτων καὶ τὰς τῶν κατὰ βίον ἡδονῶν ἀπολαύσεις παρὰ τοῖς χρηστοῖς ἀνθρώποις ὑπερπεραμέναι 1389, 14. = κτῆσιν ἀγαθὴν διδόναι I. 70, 29.

κτίζειν] πόλεις πεισῶν διαφοραῖς ὁμοίως ἐκτισμένοι Ly. 160, 31.

κυαμεύεσθαι per sortem creari, de magistratu 747, 3.

κύαμος] κυάμους ἐφθούς βοῶσα κατὰ πᾶν τὸ θέρος ἐπλανᾶτο. per vicos urbis vagabatur, proclamans fabas venales. Locus hic olim legebatur in libris Demosthenicis p. 270, 27. post πόθεν γὰρ ἄλλοθεν, ut suspicor, una cum aliis quibusdam, quæ Critici quidam, ut nimis putida et plebeia suppresserunt atque cancellarunt, teste Hermogene p. 317. = κυάμων λαχόντες οἱ πεντακόσιοι An. 13, 4.

κυανῶπις] κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης κύμα Æ. 69, 24.

κυβεῖον, locus, ubi alea luditur. διημέρευεν ἐν τῷ κυβεῖω, οὗ ἢ τηλία τίθεται Æ. 8, 22.

κυβερναῖν] ἀλλ' οὐτ' ἐκυβέρνων τὴν ναῦν 293, 6. 929, 13. = δίκη δὲ κυβερνήσειεν A. 113, 3.

κυβερνήτης] ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινήν τὴν ἀτυχίαν

τοῖς συμπλέουσι κατισκεύασε 801, 14. = κυβερνήτην εἶχον, ὃς ἐδόκει τῶν Ἑλλήνων ἄριστος εἶναι L. 162, 24.

κυβεύειν, alea ludere Æ. 8, 22.

κυβευτικός] κυβευτικά ὄργανα Æ. 9, 9.

κύβος] κύβοις δουλεύειν Æ. 6, 34. = ὅσοι περὶ κύβους ἢ πῶτους τὰς διατριβὰς ποιοῦνται L. 146, 35.

κύειν] τῶν γυναικῶν ὅσαι μένουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν 1076, 16. = φάσκουσαν ἐξ ἐκείνου κύειν οἶσθαι I. — = κύειν ἐκ τινος ex aliquo uterum gerere, prægnare Ap. 16, 29. = κύειν αὐτὴν ἐξ αὐτοῦ νομίζων L. 133, 29.

Κυζικηνός, scil. στατήρ. numus aureus 570, 15. quantum valeat ad monetam Atticam 914, 11. = L. 121, 8. interdum additur quoque στατήρ 896, 4.

κυκλικός χορός L. 161, 39.

κύκλιος] κύκλιοι χοροὶ Æ. 87, 5.

κυκλόθεν ὁδὸς περιέχει L. 110, 40.

κύκλος] οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἄστυος 325, ult. κύκλω ἐπορεύοντο sursum deorsum, hac illac, nulla certa itineris via atque ratione, neque proposita, neque observata 389, 27. κύκλω τὴν ἀγορὰν μετ' Αἰσχίνου περιέρχεται 411, 15. κύκλω φεύγων τοὺς νόμους ab alia lege ad aliam in orbem confugiens, ubi ab omnibus per vices exclusus fuerit, rejectus 731, ult. ἔξωθεν δὲ κύκλω περίεισιν 780, ult. = κύκλω περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος Æ. 77, 29. = Ly. 159, 46. 166, 9.

κυλινδεῖν] donaria ἐν τοῖς λιθουργείοις ἐτι κυλινδεῖται I. 55, 27.

κῦμα] κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης κῦμα ποτικλύζη τεμένη θεοῦ Æ. 69, 25.

κυμβίον 558, 17. 565, ult. κ. ἐξ οὗ ἔπιε 1156, 25. 1157, 15.

κυνία, cap, bonnet. οἱ τὰς κυνᾶς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες 1377, 10.

κυνηγετεῖν] ὅς ἀγρίους κυνηγετῶν Æ. 90, 7.

Κυνόσαργες] καθάπερ ποτὲ ἐνθάδε οἱ νόθοι [συντέλου] εἰς Κυνόσαργες 691, 19. unde colligitur, eum morem ætate Demosthenis desisse 736, 6.

κύπασσις L. ap. Harpocr.

Κύπριος gentile, non de insula Cypro, sed de Attico quodam demo, seu municipio ductum 249, 13.

κύπτειν εἰς γῆν 332, 12.

κύρβεις] θύειν τὰς ἐκ τῶν κυρβέων θυσίας L. 184, 38. 40. 42. ἱερὰ τῶν ἐν ταῖς κύρβεισι γεγραμμένων 185, 7.

κυριεύειν] κυριευέτωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι πενήκοντα δραχμῶν, esto in potestate prohedrorum mulctare usque ad quinquaginta drachmas Æ. 5, 36.

κύριος penes quem est potestas, arbitrium, auctoritas, fides rei, cujus est addicere, dedicere, tribuere, denegare, absolvere, condemnare, imperare, vetare, denique penes quem summa rerum est. κύριος αὐτὸς ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν 36, 27. κύριοι τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοι καὶ διὰ τούτων ἀπαντα πράττεται 37, 1. 175, 16. αἱ τῶν παρακλήτων δεήσεις καὶ σπουδαί—ἀς ἵνα κωλύητε—οὐχ

ἵνα κυρίας τοῖς ἀδικοῦσι ποιῆτε. ratas faciatis, effectui detis 341, 12. τὰς συμφορὰς, αἷς δι' ὑμᾶς ἐχρήσαντο οἱ ἄνδρες οὗτοι πάντα τὸν χρόνον κυρίας αὐτοῖς γεγενημένας. certas, veras, vere factas, perpetuo manentes, quæ rursus infectæ fieri nequeant 476, 25. (πῶς οἶόν τε τὰ αὐτὰ κύρια καὶ μὴ κύρια εἶναι. citat schol. Hermog. p. 106, 16.) τοὺς νόμους κυρίους ποιῆι τοῦ δεδρακότος locum facit juri civili, ut præcepta ejus in corpore delinquentis plena cum libertate exerceri, et executioni dari possint 630, 19. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι. potestate armato, consensu Græciæ collata, pro arbitrato contributionum modos imperandi 689, ult. νόμος εἰ κύριος γενήσεται. si sanciat, rata habeatur, consensu usuque probetur 700, 8. ἀπαλλαγὴ κυρία 944, 11. οὐ θνητικαῦτ' ἐλεεῖν, ὅταν οὐδὲν ἔσται πλέον τούτῳ, ἀλλὰ νῦν, ὅτε κύριοι καθέστατε σῶσαι. cum penes vos est eum salvum servare 962, 19. κύριον ἐπιγραψάμενος τὸν ἀδελφὸν 1054, 17. pro legitimo herede scribi curans. τούσδε κυρίους εἶναι τῶν χρημάτων his certum et ratum jus bonorum hereditati relictorum petendorum et usucipiendorum competere 1067, 3. 11. οὐκέτι τῆς οὐσίας, ἐφ' ἣ ἐγκαταλέλοιπε τὸν υἱὸν, κύριος ὢν 1090, 22. εἰ μὲν ἐπίκληρός τις ἦ, τὸν κύριον ἔχειν, ei virginem illam jus esse domum ducendi, cui ex jure civili eam in matrimonium petere atque auferre liceat. εἰ μὲν δὲ μὴ ἦ, ὅταν ἂν ἐπιτρέψῃ, cui illa virgo se sponte sua permiserit κύριον εἶναι, illi jus esse eam domum ducendi atque pro matrefam. legitima habendi 1034, 20. φάσκων αἰεὶ μοι μαρτυρήσειν εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν 1190, 3. ea die, qua sententia peremptoria a iudice foret pronuncianda. σίτου δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ εἰ, cujus in potestate ad elocandum, et cujus in tutela esset mulier 1362, pen. οὔτε τῆς τύχης κύριος ἦν, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων 297, 7. κυρίαν ποιησάμενος [scil. τὴν τῆς ἐξούλης δίκην] impetrato, ut actio de vi in Bœotum instituta, a magistratu pro legitima et rata declararetur 998, ult. ἐπεὶ ἦκεν ἡ κυρία τοῦ νόμου. id est ἡ ἐκ τοῦ νόμου τεταγμένη 544, 19. τὰ κύρια [scil. μέρη τῆς πολιτείας] ἅττα ποτ' ἔστιν ἐν ἐκάστη τῶν πόλεων, οὓς ἔδει τούτους κολάζειν—424, 11. μὴ κυριωτέραν τὴν τούτων ἔχθραν τῆς παρ' ὑμῶν χάριτός μοι γενέσθαι 1474, 5.= κύριοι νόμοι, leges valentes, obtinentes, vigentes, quæ exercentur, effectui dantur Æ. 5, pen. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν ἢ τύχην 52, 34. τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν κύριος appellatur senatus Areopagiticus 56, 31. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι 59, 2. διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας 72, 28.= κύριος (τῆς θυγατρὸς) καταστατὴρ I. 59, 26. κυρίαν τῶν ἱερῶν ποιεῖν 71, 5. κύριος ὢν τῶν ἑαυτοῦ [28, 56.] αὐτῷ μὲν τὸν νόμον ποιῶν κύριον [23, 31.] = κύριοι τῆς πολιτείας A. 120, 40.= κύριος ἀπολέσαι. penes quem perdendi potestas est An. 30, 12.= κύριον τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας L. 122, 26. ratum 93, 37. de lege sæpius 94, 27. ΤΑΥΛ.= κύριος ψήφου γίνεσθαι. Ly. 155, 8.

κυρίως δόντος τοῦ πατρὸς, *validly, authentically, in due form.*

quod pater tuus illam ei uxorem dedisset, idque ideo, quod ei confessum et haud controversum jus dandi esset 954, 20. κυρίως filius, appellatus is, qui legitime fuerit adoptatus 1095, 8. λαβεῖν δὲ ἢ κτήσασθαι τῇ πόλει κυρίως ἀγαθὸν οὐδὲν ἂν βούλοιντο 1459, 25. proprium et perpetuum, quod totum sit reip. et unde nihil ad ipsos privatim redeat. = κυρίως ἔχειν I. 66, 9. κ. πεπραγμένα 81, 5. κ. ἐγγραφέντα rite, legitime 111, 10.

κυροῦν τὴν ἐπιβολὴν, curare, ut mulcta a se reo dicta a iudicio majore rata dicatur atque confirmetur L. 115, 13. = κυροῦν πόλεμον De. 180, 11.

κύων τοῦ δήμου 782, 7. τοὺς γενομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν 782, 15. κύνα ἀγενῆ καὶ φαῦλον οὐδ' ἂν εἰς ἐπὶ ποιμνία ἐπιστήσειε φυλάττειν 807, 3. μείναντες τὴν ἐπὶ κυνὶ [scil. δύντι] ἡμέρας δέκα ἐν Ἑλλησπόντῳ. post occasum Caniculæ 927, 3.

κώδων] ταῦθ' οὗτος μόνον οὐ κώδωνας ἐξαψάμενος διαπράττεται 797, 12.

κωδωνίζειν explorare L. ap. Etym. Mag.

κωλύειν] ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν 1069, 4. κωλύει οὐδὲν, ἔφη 1154, 18. οὐδὲν ἂν αὐτοὺς ἐκώλυε τεθνάναι 1230, 22. οὐ γὰρ ἂν τὰ γ' ἤδη γεγενημένα κωλύσαι δυνηθείημεν 1432, 27. κωλύειν, μὴ ἐπιτρέψειν 175, 25. κωλύειν τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην. interdicare, ne exportare auderent 1040, pen. = οἱ τάληθῆ λέγοντες οὐ κωλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα Æ. 28, 8. = οὐδὲν ἂν ἡμᾶς ἐκώλυεν ἀβλιωτάτους εἶναι L. 151, 17. = κωλύειν πονηρίαν ἀρχομένην δυνηθείη ἂν τις κολάζων D. 105, 21.

κωλυτής] εἰ δ' ἔδει τούτων κωλυτὴν φανῆναι 248, pen.

κωμάζειν 321, 16. κ. ἐν ταῖς πομπαῖς ἄνευ τοῦ προσωπείου 433, 22. ἐκώμαζε [Nεᾶγα] μετ' αὐτοῦ 1356, 1. = κωμάζειν ἐπὶ γαμετὰς γυναῖκας οὐδεὶς ἐτόλμησεν I. 39, 23. = L. 98, 24. μεθ' ἡμέραν 142, 7.

κωμῆ] διακισμένους κατὰ κώμας 366, 27. = σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποστήσαις Æ. 77, 31.

κῶμος pars quædam et ritus Bacchanalium 517, pen. comisatio. ὡς ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ κῶμον ἔχων αὐτὴν ἦλθεν 1356, 4. = τίς οὐ τοῖς τούτων κῶμοις καὶ μοιχείαις περιτυχῶν Æ. 9, pen. = μαχὰς καὶ κῶμους καὶ ἀσέλγειαν πολλὴν γενέσθαι περὶ αὐτῆς I. 39, 21.

κωμοδεῖν ἐμὲ βουλόμενος. ludere L. 170, 2.

κωμοδοδιδάσκαλος] τῶν κωμοδοδιδασκάλων ἀκούετε καθ' ἕναστον ἐνιαυτὸν L. fr. 31, 2.

κωμοδός] κωμοδῶν ὄντων ἐν Κολυττῳ Æ. 22, 26.

κῶνειον πίντες An. 24, 38. = παράγγελμα τὸ ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰθισμένοι παρήγγελον, κῶνειον πιεῖν L. 121, 32. 151, 30.

Κῶπος οἶνος 933, 15.

κωπιύς. remigis erat ingens pretium quinque drachmæ An. 21, 11. 28.

κώπη] κώπας τις ὑφείλετο 170, 12. ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ιστίῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465, 6.

κωφότης] τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντῶν 411, 25.

λαβή *capulus, ansa*. λαβαὶ μαχαυρῶν 819, 25. ὅπως μήποτε τοῖς ἐπιβουλεύουσι λαβὴν δώσετε 1420, 9.

λαγχάνειν *adipisci aliquid per sortem, interdum quoque ex necessitate juris civilis, secundum sententiam a iudicibus latam, ut honorem, seu magistratum, sacerdotium, hereditatem, jus in iudicibus sedendi; item operam dare, ut per sortem id, quod cupis et ambis, tibi addicatur, verbo in jure poscere, ut hereditatem, virginem cum hereditate, diem causæ tuæ cognoscendæ. Construitur cum nominativo, genitivo, dativo, accusativo et infinitivo. Usurpatur modo simpliciter et nude, modo cum substantivis adjunctis. εἰ ἔλαχον ἱερεὺς. si a sorte sacerdos nuncupatus fuisset, ὡς προσκρίθην, ut antea a municipalibus lectus fueram 1313, 24. κατιδόντες Θ. λαχόντα βασιλέα. regem sacrorum a sorte nuncupatum 1369, 16. ὁ μὴδὲ λαχεῖν εὐχόμενος τῶν ἐξιόντων, ὅτ' ἐκληροῦ. cum in delectu militari nomen tuum periclitareur, optabas, ut id in eorum numero, quibus in castra exeundum esset, nullum esset 558, 15. ubi subauditur εἰς. φόνου ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν. subaudi δίκην. egomet ipse memet cædis patratæ reum agere 554, 4. ἐλάχομεν τοῦ κλήρου πρὸς τὸν ἀρχοντα postulabamus in jure hereditatem exhibendo archonti libello petitorio, quo titulos prætensionum nostrarum exposueramus 1089, 17. 1090, 24. λαχεῖν ἔδει τῆς ἐπικλήρου [scil. δίκην] 1136, 4. ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἕτεροὶ τινες ἔλαχον τοῦ κλήρου τοῦ Κρόνου 1173, 3. πρὸς τοὺς εἰληχότας ἡμῖν, παρεγραψάμεθα 985, 1. τέτταρας εἰλήχασιν δίκας ἡμῖν 985, 10. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἦρξε δοκιμασθεὶς 1306, 14. ἠνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατέρων τοῖς ἐπιτρόποις 539, 23. οὐκ ἂν ποτε τὴν δίκην αὐτῷ ἐλάχομεν 907, 10. λαγχάνουσα οἱ Πλαταιεῖς δίκην Λακεδαιμονίοις εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας χιλίων ταλάντων 1378, 10. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ περὶ 912, 1. λαγχάνει βουλευεῖν a sorte creatur senator 1346, 2. ὁ δ' ἂν ἂν ἀφῆ πάλιν λαγχάνων 972, 19. πρὸς τὸν βασιλέα μὴ λαγχάνειν causam ad forum regis sacrorum non deferre 1160, 21. πείσωτα ὑμῶν τοὺς λαχόντας. [subaudi δικάζειν] 1136, 9. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν 1067, 5. = λαγχάνειν τινὶ δίκην, dicere diem, instituere actionem adversus aliquem Æ. 9, 24. gemina via ad honores, λαχῶν, ἢ χειροτονηθεὶς, et duplex genus honorum, alterum per sortem, alterum per suffragia collatum 15, 11. ληῖδος αἴσαν λαχόντα 20, 17. ἥπερ (scil. κῆρ) λάχε γεινόμενον 21, 4. δεκαταλάντους δίκας λαγχάνων 41, 13. οὔτε λαχῶν, οὔτε ἐπιλαχῶν 62, 31. = actionem in foro adversus aliquem capessere. *to sue one at law*. efficere vel in causa esse ut iudices sortiantur. construitur alias, integra dictione, cum accusativo, δίκην vel λῆξιν, alias illo omisso, brevius cum genit. e. c. τοῦ κλήρου. ubi tamen iste accusativus semper est audiendus. Ξενοκλῆς τοῦ κλήρου τὴν λῆξιν ἤξιωσε λαχεῖν I. 38, 8. λ. τοῦ κλήρου τὴν δίκην 68, 44. ἔλαχε τὴν δίκην τῷ κοινῷ τῶν δημοτῶν III, 4. τῆς εἰληχυσίας τοῦ κλήρου γυναικὸς 38, 11. οὐδὲ τοῦ μέρους εἰληχε. *ne partem**

quidem hereditatis petiit 65, 38. τοσούτων χρημάτων οὐκ ἂν ἐλάγχανε. non fuisset commissurus, ut tantam hereditatem petere negligeret 66, 10. Dativus huic verbo copulatus personam significat, sive adversus quam lis comparata est, sive pro qua. sic III, 4. ἔλαχε δίκην τῷ κοινῷ τῶν δημοτῶν est adversus universum corpus municipalium. rursus λαγγάνων αὐτῇ pro ea τοῦ κλήρου τοῦ πατρῆου 41, 13. pro quo paulo ante dixerat ὑπὲρ αὐτῆς. λαγγάνειν ἑαυτῷ τοῦ κλήρου hereditatem pro se petere 62, 7. ὑπὲρ τινος 41, 5. τούτῳ δὲ λαγγάνει δίκην τῆς ἀπορρήσεως [24, 37.] = ἔλαχον Π. διδάσκαλον καὶ Κ. φυλήν. per sortem addictus mihi fuit Pantacles magister, qui pueros, meis auspiciis saltaturos, doceret saltare, puerique tribus Cecropidis, quos ab illo magistro ære meo docendos curarem A. 142, 31. = λαγγάνει Καλλίας τῷ ἑαυτοῦ υἱεὶ τῆς ἐπικλήρου An. 16, 7. quod gemino et prorsus contrario modo potest accipi, sive sic. Callias cum filio suo contendere in jure cœpit de illa puella, unoquoque, tam patre, quam filio, eam sibi arrogante; sive sic, Callias pro filio, et nomine ejus, protestabatur apud archontem.—Ego in latinis meis posteriore modo malui accipere. λαγγάνειν (sub. aut λῆξιν, aut ἔνθα, aut utrumque simul) τῆς Ε. θυγατρὸς super causa filiae Epilyti actionem forensē capessere, curare, ut iudices sibi sortito dentur 16, 21. οἱ λαχόντες 29, 31. = δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχῶς L. 198, 5. λαχεῖν δίκην 166, 28. λαχῶν Ἐρασιστράτῳ παντὸς τοῦ συμβολαίου 148, 21. πρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν 149, 3. ἐρήμην αὐτῷ * λαχόντες. ita enim legimus 159, 32. λαχεῖν de iudice 148, 34. de magistratu 103, 30. ΤΑΥΛ. λαγγάνων βασιλεὺς sortiri, h. e. per sortem designari rex sacrorum 103, 30. λαχόντες (forum suum cum aperuissent, sui que conveniendi coriam dedissent litigantibus) οἱ ναυτοδίκαι γαμηλιῶνι μῆνι, οὐκ ἐξεδίκασαν 148, 34. λαχῶν ὁ πατὴρ παντὸς τοῦ συμβολαίου, cum pater universo de ære credito Erasistratum appellasset 148, 21. ἔλαχέ μοι ταύτην τὴν δίκην Ἀρχεβιάδης. hac actione me postulavit, in jus vocavit fr. 6, 1. = λαγγάνειν τύμβον κοινόν, πᾶλαιῶν τ' ἴσην Ly. 161, 11. = λαχῶν ἐπιμελητῆς τοῦ ἐμπορίου. cum sortito exisset curator portus, cum a sorte fuisset creatus tutor rei mercatorise D. 106, 20.

λαγὰ [id est λαγωῦ] βίον ἔξης, δεδιῶς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγῆσθαι προσδοκῶν 314, 24

λάβρα] τοὺς μὲν λάβρα ἀδικοῦντας κολάζοντες, τοὺς δὲ φανερῶς ἀσελοῦντας θαυμάζοντες An. 32, 2.

λαβραῖον θάνατόν τινι ἐπιβουλεύειν An. 31, 2.

λαβραῖος] ὡς μάλιστα δύνανται λαβραιότατα A. 114, 36.

λάκκος lacus, in quem mustum, seu vinum recens infundebatur, aut derivabatur e torculari. τὸν λάκκου συντρίψας 845, 17. = Ἄ. 12, 12.

λακωνίζειν 1267, 22. 1357, 11.

Λακωνικὸς] ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συστῆσαι, aio et fateor, a me

Laconicos adversus Alexandrum tumultus esse concitatos Æ. 77, 30.

· λαλεῖν] τῶν πάνυ τούτω λαλούντων ἡδέως 578, 16. μέγα λαλεῖν 1124, 25.

· λαλιὰ] λαλιὰν ὑπερόριον ἀγαπᾶν, amplecti magno audientiae studio fabellas de rebus extraneis Æ. 34, 29.

· λαμβάνειν verbum creberrimi et multiplicis usus, cujus significationes, quæ sunt numero plurimæ, prout fortuito occurrent, ita alias ex aliis ponemus; nam in hujusmodi verbis vix locum habet ordinis diligentia. amplecti, suum facere, ad usus suos convertere. τοῦτ' ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε 9, 7. adipisci, quoquo modo acquirere. ἂν ὅσα τις λάβῃ, καὶ σῶσῃ 12, 10. λ. καιρὸν κατὰ τινος 16, 9. τὰς δίκας jus accipere, h. e. sententiæ ab arbitris latae, vel legum præcepto parere 79, ult. vincere, domare, subjugare, constringere. ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθεῖην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ 115, 10. devincere sibi mentes hominum deditas et veluti captas, aut fascino quodam obstrictas. ἐκ τούτων ἄχρει' ἐκείνους λαβῶν εἰς τὸ μηδ' ὀτιοῦν προορᾶν τῶν μετὰ ταῦτα 239, 17. τὸ λαβεῖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι 267, 5. λαβῶν αἴρεσιν optione data, cum ipsius arbitrio permissum fuisset, optare utrum vellet, αἰρεῖται τὸ ἀσπίδοπηγεῖον 947, 20. οὐ γὰρ ἂν γέλωσ' ἔλαβεν ὑμῶν οὐδένα incessisset, occupasset, εἰ παρῶν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἰλκόμην 1263, 9. ὡς δ' ἐπανῆκεν ὁ σῆτος, ἄλλην εὐθείως ἔλαβε γνώμην 889, 10. παρὰ τῶν πολιτῶν λόγῳ μετὰ τῶν νόμων τὰ δίκαια λαμβάνοντες 490, 13. καὶ νῦν ἐκγενήσεται, ἐὰν βούλωνται, παρ' ἐμοῦ ἐν ὑμῖν λαβεῖν τὸ δίκαιον. jus suum a me repetere 1024, 23. ἦν τοίνυν ἕκαστος ἂν ὑμῶν δίκην ἀξιόσειε λαβεῖν, see justice done to himself, ταύτην νομίζετε κάμοι νῦν προσήκειν 1127, ult. τῶν μὲν πολλῶν ἐπειδὴν ἀμάρτη τις, ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε 155, 12. εἰ μετὰ τοῦ πράττειν ἂ προσήκει, καὶ τὸ λαμβάνειν [scil. τὸ θεωρικὸν ἀργύριον] κατασκευάσεσθε 166, 16. ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται 294, 22. τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν 342, 15. ἐν ὅσῳ τὸν νόμον λαμβάνει, scil. ὁ γραμματεὺς. interea dum scriba legem a se recitandam in codice legum, aut in farragine schedarum ad hanc causam pertinentium a me ipsi tradita quærit et invenit 550, 2. λαμβ. cum δέχεσθαι conjunctum. οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον ταῦτα οἱ Θηβαίων πρέσβεις 384, 9. ταύτην τὴν ὄργην καὶ νῦν ἐπὶ τουτοῦ λάβετε 743, 22. τοὺς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ ληψομένους 1452, 26. ἀδικήματος οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν 319, 11. in potestate habere, tenere, præsertim reum, facinorosum, ut effugere nequeat. de judice corpus delinquentis præsens coram suo tribunali habente, ut de eo pro arbitrio statuere possit. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες 605, 21. τῶν ἀδικουμένων ἐστίν, ὅταν ποθ' ὑπ' αὐτοῖς λάβωσι τὸν ἡδίκηκότα, τότε τιμωρήσασθαι 754, 26. τὸν παρὰ τοὺς νόμους λέγειν, ἢ πράττειν τι βιαζόμενον. λαβόντες ἀφήσετε

778, 7. *deprehendere in flagitio, vel facinore.* οὕτω φανερῶς αὐτὸς σαυτοῦ εἰλημμένος προδότης 320, 18. δόξετε φθονήσαντες, οὐχὶ ποτηροὺς λαβόντες, ἀφηρῆσθαι 499, 18. δίκην τὸν ἀεὶ ληθέντα ἦν προσήκει, διδόναι 526, 7. κοινῇ νῦν, ἐπειδήπερ εἴληπται, πᾶσιν ὑπὲρ ἀπάντων ἐστὶ τιμωρητέος 561, 1. ἐπειδὴ τοὺς νόμους κακουργῶν εἴληπται 721, 20. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι καὶ πλεονεκτήμασι πάλιν εἴληπται 798, 10. δεδώκατε τοῖς ἀδικουῦσιν, εἰ μὲν λάθωσιν, ἔχειν, ἂν δὲ ληθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν 1232, 15. ἐφ' ἧ μοιχὸν οὗτος ἐτόλμησε λαβεῖν 1369, 12. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ 1367, 2. *interpretari, aestimare.* παρὰ τὴν ὀργὴν τὰ βουλήματα λαβών. *e severitate vestra vestrorum animorum sententias et propensiones arbitrans, vel colligens* 805, 21. ὁ μὲν οὖν ὡσπερ εἰ μάλιστ' ἂν ἐρωτικὸν τοῦ λόγου λάβοις. *habeas, existimes* 1401, 14. *accipere, vel exigere largitionem, muneribus corrumpi.* λαβὼν ὅτι δήποτε. *placatus, sopitus mercedula nescio qua, quantumvis exigua* 784, 20. παντελῶς τᾶλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαβεῖν νομίζουσι 1233, 6. παρ' ὧν οὐδεὶς ἂν ἀξιόσαι λαβεῖν, τοῦτον παρὰ τούτων ἤδιστα λαμβάνειν, πωλοῦντα τὰς γραφὰς 1333, 18. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν, οὗ φασὶ λαμβάνειν ἀπὸ τῆς πόλεως. *negant se quicquam fructus, aut emolumentum a rep. percipere* 1341, 26. *ubi etiam λαμβ. cum addito χρήματα legitur.* *In medio, occupare, apprehendere, corrigere, potiri.* ἂν ἀνατρέψει τὴν πόλιν, εἰ λάβοιτ' ἐξουσίας 779, 27. δηλῶσαι ὡς εἶχεν εὐνοικῶς ὑμῖν, καιροῦ τοιούτου λαβόμενον 675, 9. λαμβάνεσθαι καιρῶ *adversa rerum quadam conditione, veluti procella opprimi.* ὅτι καιρῶ τινὶ ληφθεῖς, καὶ οὐκ ἀδικήματι, τῇ—ὀργῇ περιπέτωκα ἀδίκως 1470, 24. =χορηγὸν εἰ λήψεται τῇ ἑαυτοῦ βδελυρία *Æ.* 8, 27. λαμβάνειν ἀδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν 15, 22. λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά· *de juraturo* 16, 15. ὁμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μηδὲ λήψεσθαι 16, 16. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τριαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας 24, 36. φέρην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χάραν 32, 22. ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας 33, 25. ῥώμην τσοαύτην λαβὼν 39, 28. ῥυτῆρα λαβὼν μαστιγοῦν 49, 20. ἡγεμονίας δικαστηρίων ὅσοι λαμβάνουσιν 55, *ult. ἡγεμονίας δικαστηρίων ἐλάμβανε* 57, 34. ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσιν αἰρετοὶ 58, 5. κόνδυλον λαμβάνειν 61, 5. λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐβουθύτει 64, 38. συναγωνιστὴν τυραννίδος λήψεσθαι 66, 23. ἔνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον 66, 29. χρυσὸν λαμβάνειν 69, 2. χρυσὸν ὑμῖν οὐ δώσω. μὴ με αἰτεῖτε. οὐ γὰρ λήψετε 88, 1. =εἰς τοὺς πολεμίους ληθέντος *in bello capto et in fines hostium abducto* *I.* 64, 13. ὅτε ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐλάμβανε, γάμους εἰστίασε. *pater, domum suam ducens matrem. when he received our mother, scil. as his wife.* μοιχὸς ληφθεῖς 74, 8. 19. =ἀλλὰ καὶ πολλάκις ἤδη ληφθεῖσαν ἐπ' αὐτοφῶρῳ τὸν θάνατον αὐτοῦ μηχανωμένην *A.* 111, 47. 112, 26. ὧν τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰλήφει *percepit* 112, 19. θέλοντος ἐμοῦ ἔλεγχον λαβεῖν τοῦ πράγματος 112, 40. περιγεγόμενος δὲ καὶ οὐ ληφθεῖς 117, 19. =λαβέσθαι τοῦ βαμοῦ *apprehendere* *An.* 16, 34. 40. *de reo, qui deprehendi-*

tur, unde effugere nequeat. λαμβάνοντάς με ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις 18, 4. λαμβάνομαι τῶν ἱερῶν 21, 31. πράττοντές τινες δήμου κατάλυσιν ἐλήφθησαν in facinoroso conatu deprehendebantur, detegebantur 24, 16. εἰρήνην λαβόντες bene si habet istaec lectio, pro εἰρήνης τυχόντες 24, 18. σίτησιν ἐν πρωτανείῳ λαμβάνειν 33, 13. = ἐλήφθη μοιχὸς L. 136, 3. ἑξαμαρτάνοντες ληθῶσι 141, 18. προδιδούς ληθῆεις ἐδέθη 105, 27. παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολέμοις ληθῆεις ἀπετυμπανίσθη 136, 7. δίκην poenas sumere 94, 27. 95, 5. in re usuraria 148, 12. de conjugio 153, 12. 14. TAYL. πίστιν παρ' ἐμοῦ λαβοῦσα cum a me promissionem pacta esset jurisjurando confirmatam 93, 31. exigere, repetere ab aliquo jusjurandum 121, 4. δᾶδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου καπηλείου 94, 5. μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβῶν 190, 30. ἐπιτήδειόν μοι καιρὸν εἰληφέναι δοκῶν 112, 16. rapere, intervertere, furari, compilare fiscum. χρήματα λαμβάνειν περὶ πολλοῦ ἐποιούντο 120, 38. 181, 44. ἔχθραν οὐ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνετε 179, 14. ἐάν ποτε, ὃ μὴ γένοιτο, τὴν πόλιν λάβωσιν. rerum in civitate summa potiantur, quod omen deus avertat 188, 9. in medio, λαβόμενος ἐτέρων ἡγεμόνων cupide arrepta tam opportuna occasione rem suam faciendi, quod jam sibi res esset aliis cum ducibus 196, 14. ut Herodianus libro secundo. τοιαύτης δὴ προφάσεως λαβόμενος Severus. = colligere, intelligere, cernere. ἐντυθεὶν τὸ μέγεθος τῶν ἀμαρτημάτων ἐλάμβανον Ly. 156, 15. λ. καὶ λόγου τιμωρίαν 156, 44. orationis adeo poenam exsequi. λαμβάνειν τὰ ἱερὰ ex ta et alia sacra in manus sumere, manibus apprehendere 150, 26. λ. dicuntur iudices reos, cum eos coram se stantes in potestate habent, severitati iudicii sui obnoxios 154, 29. deprehendere 154, 46. λ. τὸ σῶμα ὄμηρον τῆς ἀδικίας 164, 28. τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων τιμωρίαν ἐξαίρετον χάριν λαμβάνειν impetrare pro eximia et peculiari gratia, ut poena proditoribus scripta remittatur 167, 38. = sic nude positum pro λ. δῶρε dona accipere, largitionibus corrumpi D. 103, 25. b) in scelere, vel flagitio deprehendi λ. ἐπ' αὐτοφάρω 94, 2. 95, 22. 103, 23. c) ad se admittere. μηδεμίαν δέησιν μὴδ' ἔλσον εἰς ὑμᾶς λαμβάνοντος αὐτοῦς nullum commiserationis locum dare, neque precibus 110, 42. conf. προσδέχισθαι.

λαμπάς] γυμνασιαρχεῖν λαμπάσι. in Prometheis aut in Vulcanalibus I. 62, 20. = λαμπάδι νενικηκῶς An. 34, 29. id est ἐν τοῖς λαμπαδηφορίοις = L. ap. Ηαγροcr.

Λαμπρεὺς vel Λαμπτροὺς I.—

λαμπρὸς] τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρόν. hoc est illud nobile argumentum, quo fudit, se effert et jactat 377, 26. 430, 27. λαμπρὰ φωνή 403, 16. 405, 16. ὁμολογῶ Μειδίαν ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρότατον [ἐν τῷ λειτουργεῖν] γεγενῆσθαι 564, 11. ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρὸς 329, 24. καὶ ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικά ἐστὶν αὐτῶν 1267, 25. τοὺς κινδύνους, ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἦσαν λαμπροὶ 427, 16. = λαμπρὸς κατὰ πόλεμον AE. 25, 42. λαμπρὸς τὴν ὄψιν 34, 40. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς

ἐν ταῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν 52, 26. τὰ ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀντίθεσαν τῷ δήμῳ 86, 42. = οὐσίαν, ἀφ' ἧς νῦν ἐστὶ λαμπρὸς L. 73, 31. ἵππον λαμπρὸν, ἐφ' οὗ ἐφυλάρχησε 88, 17.

λαμπρότης magnificentia, liberalitas, in muneribus edendis. τίς οὖν ἐστὶν ἡ λαμπρότης, καὶ τίνες αἱ λειτουργίαι 565, 22.

λαμπροφανότατος 329, 25.

λαμπρῶς χορηγοῦντα A. 117, 32. = λαμπρῶς χορηγεῖν Ly. 167, 31.

λανθάνειν] ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ sin autem sensim et sine sensu disperdiderit bona, ignorans, ea sibi inter manus diffuere et contabescere 12, 11. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν 363, 25. ὥστε ἕκαστον, ὥσπερ ἂν παρεστηκότος αὐτοῦ, μηδ' ἂν ἂν ἐνθάδε πράξῃ, μηδὲν ἡγεῖσθαι λήσειν 411, 20. οἱ νέοι, ἄνπερ ἄσι μέτριοι, πάνθ' οὕτω ποιούσιν, ὥστε μάλιστα μὲν πειρᾶσθαι λανθάνειν, ἂν τε μὴ, φανεροί γ' εἶναι τοῦτο βουλόμενοι ποιεῖν 796, 23. μὴ λαθεῖν διαβρῦν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. ne quotidianis impendiis faciundis carperet pecuniam et sic ea sibi haud sentienti inter manus diffuere 982, 10. μὴ λήσειν τοὺς θεοὺς ὃ τι ἂν ἕκαστος ὑμῶν ψηφίσεται 1388, 14. λήσομεν ἔργον μισθοφόρων ποιούντες. munus militum mercenariorum fungemur, quamvis ipsi nesciamus 661, 6. = ἤλπισε δράσας (id est μετὰ τὸ δράσαι) καὶ λήσειν ἀποκτείνας (id est ὅτι ἀπέκτεινε) A. 115, 31. = οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοὶ L. 179, 42. ἐν ἐβδομήκοντα ἔτεσιν οὐκ ἂν λάθοι πονηρὸς ἂν 157, 23. λήσει οὐδὲν ἐν * αὐτῇ 102, 13. = λέληθεν ἑαυτὸν ἐφ' ἀπάντων τοῦτο πεποιηκώς. nescit ipse, semet id fecisse—Ly. 156, 7.

λαὸς] ἀποφθινύθουσι λαοὶ Æ. 73, 6.

λάρκος L. ap. Harpocr. corbis carbonibus servandis vel defendendis facta.

λαρυγγίζειν 323, 1.

λάχανον] ὥστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κήπῳ 1225, 13.

λέγειν] ὁ παρὰν καιρὸς μόνον οὐχὶ λέγει φωνὴν ἀφίεις 9, 11. οἱ λέγοντες ὑμᾶς οὔτε πονηροὺς, οὔτε χρηστοὺς ποιήσουσιν, ἀλλ' ὑμεῖς τούτους, ὁποῖους ἂν βούλησθε 176, 27. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα 488, 21. οὐδὲν αὐτοῖς λέγει, nil cum illis exprobat, nil queritur 1239, 26. χωρὶς κρίνειν τοὺς τ' εὖ καὶ σαφῶς καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας 1341, 16. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις βραστάνην λέγειν ἀπάσχουσι 1485, 21. ὡς ὁ νόμος λέγει. id est κελεύει 599, 14. ἀλλ' οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι 610, 25. 778, 5. λέγω, pro id est, puta 1306, 1. λέγειν per ellipsin abest 349, 2. ante εἶτα deest λέγων οὕτως. καὶ τὴν εἰρήνην—id est καὶ ὅτι λέγει τὸ ψήφισμα, τὴν εἰρήνην 356, 7. μηδ' ἀνάσχησθε [scil. λέγοντος αὐτοῦ] ὡς οὐ δεῖ δίκην, ἂν εἶπεν, ὑποσχεῖν 398, 24. (sic quoque Dionys. Halicarn. L. VII. A. R. p. 1388, 10. edit. Lips. τέλος ἐπήνεγκεν, ὅτι—id est λέγων, ὅτι). = συνεθίζειν—λέγειν Æ. 4, 17. ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν 4, 18. ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν 4, 25. χωρὶς λέγειν 5, 32. δις περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς vetitum erat 5, 33. ἀνηκέστως λέγειν περὶ τίνος 5, 34. ταῦτα δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἔνεκα 6, 26. πόθεν οὖν ἴσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν 23, 33. κακοήθειαι λεγόμεναι ὑπὲρ τοῦ πράγματος 23, 42.

δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολὴν 25, 34. λέγειν μὲν οὐκ εὐφραῖα 25, 41. οἱ τάληθῆ λέγοντες οὐ καλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα 28, 8. διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα 29, 27. πρᾶγμα λέγειν πεπλασμένον 30, 40. ὅτι ταχθεῖη λέγειν 34, 24. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται 36, 30. ἀνεπίφθονον εἶναί μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν 50, 30. ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο λέγων 57, 41. ἴν' εἰς ὑποδοκὴν ἅπαντα καὶ λόγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει 62, 33. ἀηδία τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος 64, 3. οἱ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν 67, 36. μιμῆσθαι τοὺς τάληθῆ λέγοντας 67, 41. κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἶσθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ὃν βεβίωκεν 67, ult. ἀποτολμᾶν λέγειν 72, 17. 76, 24. λέγειν οὐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδῶς 76, 26. διὰ χρόνου λέγειν 85, 20. ἐπαίνους καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγωσιν, οὐ φέρομεν 88, 17. = ἔλεγε τὴν δίκην ὑπὲρ τούτου I. 40, 13. περὶ τούτων οὐδένα λόγον λεχθῆναι δεῖ 43, 44. λέγειν simplex, pro λέγειν ὑπὲρ τινος 64, 21. τὴν οἰκειότητα καὶ τὴν ἀγχιστεῖαν λέγοντες [14, 57.] οὐδ' ἠνέσχετ' αὐτοῦ λέγοντος [17, 10.] ἐμὲ λέγων [19, 15.] = ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα Ap. 2, 23. μακρὸν ἂν εἴη μοι λέγειν 21, 35. = ἐλέγετο ψήφισμα L. 131, 32. quamquam Markland. ibi vult ἐγένετο legi. ὁμόσαι ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς (sub. δεῖν ὁμνύναι, vel uno verbo κελεύῃς) 901, 1. προνοεῖσθαι τῶν λεγόντων. oratorum existimationi consulere eamque salvam velle 190, 21. = λέγειν ἔξω τοῦ πράγματος Ly. 149, 12. = ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν D. 96, 15. μισθοῦ τὰς δίκας λέγειν 104, 19.

ληλατεῖν] τὴν ἰερὰν χώραν, ἐρχόμενοι μεθ' ὅπλων, ληλατοῦσι 280, 8.

λεῖα] τὴν Μυσῶν λεῖαν καλουμένην τὴν Ἑλλάδα οὖσαν ὀφθῆναι 248, 23.

λειαίνει τραχέα 423, 1.

λείπειν ἔρανον 776, 12. ἔλιπε τὴν μαρτυρίαν deseruit, praestare recusavit testimonium promissum 1190, 4. τοῦνομα μὲν τῆς τιμωρίας ἔλιπεν ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις, τὸ δ' ἔργον ἀφείλετο 728, 10. ἔλιπεν ὁ Φρ. τὸν ὄρκον καὶ οὐκ ᾤμοσεν 1365, 21. μὴ λειφθῶ τῶν λόγων τῶν τότε γεγενημένων 1409, 16. λείπειν τὴν ὑπὸ τῶν προγόντων παραδεδομένην τάξιν ἐν τῇ πολιτείᾳ 200, 14. 737, 25. = δύο μοι λείπεται τῆς κατηγορίας εἶδη A. 16, 27. λείπειν τὴν τάξιν 74, 37. δραπεταὶ καὶ λελοιπότες τὴν τάξιν πόδες 75, 13. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non solum aciem, sed urbem adeo ipsam deseruit 76, 14. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ἄφετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὴν λελοιπότα τὴν τάξιν 78, 41. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου ἔλιπε 89, 38. = λείπειν pro ἐπιλείπειν. τριηραρχοῦντες οὐδένα χρόνον ἔλιπον I. 55, 12. = λείποντος μικροῦ paulo minus quam L. 155, 38. εἴ τις λίποι τὴν τάξιν 189, 28. et τὴν πόλιν 189, 26. ἢ ἡμέρα γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν τάξιν λίπη τῆς αἰδοῦς fr. 58.

λειπομαρτύριον] τιθέντος δέ μου δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου 1190, 5.

λειποταξία 568, 8.

λειποτάξιον] λειποταξίου γραφή 547, 27. λειποταξίου προσεκλήθη [scil. κλήσει, vel δίκη, vel κατηγορία] 999, 12. = ἐγγράφεισθαι λειποταξίου Æ. 48, 1. = λειποταξίου ἔνοχος qui sit L. 140, 1. = λειποταξίου et ἀστρατείας crimina copulantur Ly. 169, 2.

λειτουργεῖν τι τῶν καθηκόντων. ad salutem reip. aliquid agere 1428, 2. ἀξιοῦ τοῖς λειτουργοῦσιν ἅπασι χάριν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν 992, 5. * τὸ δ' αἴτιον ἐν τοῖς πένησιν ἦν, τῷ λειτουργεῖν μὴ δύνασθαι 262, 22. ὥστ' ἀξιοῦσθαι λειτουργεῖν 833, 25. quo e loco colligitur, quibus in facultatibus non essent nisi singula talenta binave, eos immunes ab onere munium fuisse, qui autem plus in bonis haberent, iis necessitatem functionum incubuisse. λειτουργεῖν a Demosthene usurpari, ut vocabulum proprium, de scenicis, Libero Patri famulantibus, auctor est Julius Pollux III: 143. = λειτουργεῖν καὶ τᾶλλα, ὅσα προσῆκεν, ἐν τῷ δήμῳ (municipio) ὑπὲρ τῆς γυναικὸς ποιεῖν I. 46, 11. τὰ προσταττόμενα λειτουργῶν 62, 25. λ. ὑπὲρ τῆς γυναικὸς sumptus in publicum faciendos loco et nomine uxoris erogare 62, 39. λειτουργεῖν μὴ ἄξια. opes non sufficientes publicis muneribus edendis 88, 11. οὐ τῶν λειτουργούντων ἦσαν 89, 9. ἰκανῆς οὐσίας, ὥστε καὶ λειτουργεῖν 106, 19. = λειτουργεῖν προβάλλεσθαι τινα An. 17, 19.

λειτουργία] εἰσὶ παρ' ἡμῖν αἷ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι, καὶ αἱ πολιτικαί. quibus soli cives obstringerentur 462, 14. οὐκ ἂν δυναίμην δύο λειτουργίας λειτουργεῖν, οὔτε οἱ νόμοι ἕωςιν 1209, 2. = οὐδ' ἦστινος λειτουργίας ἢ πόλις ἐνδεὴς γεγένηται A. 138, 25. = λειτουργίαν ταύτην εἶναι ἐπιπονωτάτην, διὰ τέλους τὸν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σάφρονα L. 163, 21.

λεπτικός] τοῖς λεπτικοῖς τῶν λόγων. disputationibus illis, quæ destinatæ sunt, ut solummodo ore pronuntientur, non ut literis mandatæ posteris tradantur 1401, 19. patet ex opposito τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις. vel sunt disputationes, scriptæ quidem illæ quoque, sed populariter, ea oratione, qua in sermonibus cum familiaribus et in vita communi utimur. Conf. Xenophont. Mem. Socr. IV. 3. initio.

λέμβος] διαμαρτῶν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη 883, πεπ. εἰς τὸν λέμβον ἐμβαίνειν 884, 5. ἀπεσώθη ἐν τῷ λέμβῳ 910, 11. = Ly. 150, 45.

λέξις] ἐκ ταύτης τῆς λέξεως δῆλον I. [17, 9.]

λεπτός] τὰ λεπτὰ πλοῖα ὑπομενοῦμεν 219, 14. λεπτήν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν 1472, 13. = λεπτὰ ἔργα εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσιν γυναῖκα Æ. 14, 3. = ἀληθῆ μὲν, λεπτὰ δὲ καὶ ἀκριβῆ A. 124, 13.

λεύκη populus alba. θιάσους ἐστεφανωμένους λεύκη καὶ *μαράθρω 313, 24. = populus, arbor, ubi solebant Athenis sectiones vel auctiones haberi, et locus ipse inde sic dictus. οἱ παρασυλλεγόντες ὑπὸ τὴν λεύκην An. 17, 24.

λευκὸν ζεῦγος ἐκ Σικυῶνος 565, 27. = λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐβουθύτει Æ. 64, 38.

λευκοῦν] λελευκωμένον γραμματεῖον 1132, 8.

λεύκωμα tabula, sive ea lignea est, sive membranacea, quæ, abradendo aut detergendo, prius inscripta, candida reddi potest. ἀνεγράψας τὸν νόμον εἰς λεύκωμα 707, 12. = εἰς λεύκωμα γράψωντες L. 114, 40.

Λεωκόριον 1258, 25. 1259, 6.

Λεωντίδαι 1398, 4.

λήγειν] λήγων ἐνιαυτὸς 731, 10. = λήγειν τῆς λύτης L. 197, 29.

λήθη] τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν 320, 5. μή τινα λήθην—ὁμῶν ἐμπεποιήκη 342, 10. = ἐκπίπτειν εἰς λήθην τῆς κατηγορίας Æ. 25, 26. παραμβολῇ πραγμάτων ἐτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὁμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν 83, 21. = λήθην ἴδωκε θεὸς L. 105, 31.

ληίζεσθαι 639, 27. = ληίζεσθαι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν τοῖς πολίταις Απ. 13, 37. = ἐληίζόμενον ὀρμώμενος ἐντεῦθεν L. 160, 13.

ληῖς] ληῖδος αἷσαν λαχόντα Æ. 20, 17.

ληκύθιον 736, 7.

λήμα fortitudo, fidentia animi, audentia. μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος. [subaudi ὑπὲρ, vel ὑπὸ] 322, 10.

λήμμα, questus, emolumentum, lucrum 26, 13. τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγεῖσθε 37, 24. οὐδὲν λήμμα οὐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι προσηρτημένον 60, 4. τοῦτο τοῦνομα ἔχει ταῦτα τὰ λήμματα munuscula, largitiones, quibus corrumpitur is, cui dantur 96, 11. οὐκ αἰσθάνονται πάντα μικροῦ λήματος παλουῦντες 157, 8. ὡς περ ἐν τρυτάνῃ βέπων ἐπὶ τὸ λήμμα 325, 13. οὕτως ἐφραων ἦν καὶ ὄλως πρὸς τῷ λήμματι 380, 14. παντὸς ἤττων λήμματος. qui nulli corruptelæ largitionali resistit 450, 9. λήμμα μηδὲν ἔστι λαβεῖν ἐμοὶ 523, 24. τοῦτο τὸ λήμμα δι' ἔνδειαν, οὐ δι' ὕβριν λαμβάνων 573, 13. ubi significatur triobolum, quod inter iudices dicta sententia discessuros distribuebatur. τίνος ἂν ὁμῶν ἀποσχέσθαι δοκεῖ λήματος 721, 12. πρὸς τῷ λήμματι τι ἀπ' αὐτῶν μηδὲν γεγονέναι, καὶ αὐτὰ τὰ ὑποτεθέντα ἀπόλωλιν. non solum questum, vel usuram inde nullam retuli, sed pignora adeo ipsa quoque perierunt 822, 12. τὸ λήμμα τοῦθ' ἕκαστος ὁμολογῶν λαβεῖν 825, ult. quo loco sensu honesto est usurpatum, pro summa æris, quam quis acceptam refert. λήμμα κέρδους 1105, 24. λήμμα ἀργυρίου, sum of money, which one has received 1201, 9. μετέχοντας τῶν λημμάτων 1335, 4. εἰδότες, ὅτι τούτοις ἀπὸ τῶν λημμάτων [de furtis, rapinis] τὸ μέρος δοτέον, ἐξ ἀνάγκης μείζω παρὰ τῶν ἄλλων προαιροῦνται ἀρπάζειν 1342, 12. τὰ δεινὰ ταῦτα μικροῦ λήματος ἀποδόμενος. illas horribiles minas vili, sordido lucello vendens, h. e. sinens se placari, ut ab accusatione desistat 1332, 16. πολλοῖς ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων γράφοντες πᾶν, ὃ τι ἂν βούλωνται, for the same price. sive magni momenti res sit, sive levis, cujus eos auctores fieri quis velit, ad omnia descendere parati, dummodo taxam persolvat, quæ rogationum omnium penes ipsos est eadem 687, 25. = ἀναφέρειν αὐτῶ τῶν λημμάτων τὰ μέρη, ad se referre, secum quoque communicare partes sibi competentes munusculorum, quæ ipsi tulissent Æ. 74, ult. = εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν ἐν ὁπῶ ἕτεσι λήμμα καὶ ἀνάλωμα ἀποδείξαι

L. 905, 1. quasi dicas *sumptum* et *insumptum*. ubi prius nihil aliud est quam posterius, non, quod videtur, *acceptum* et *expensum*. τὸ ἐκ τῆς κίβωτοῦ ληθῆν ὅσπερ ἀναλίσκεσθαι. = λῆμμα ἀθρόον. *all at once* D. 96, 2. δεκαπλοῦν τοῦ ἐξ ἀρχῆς λήμματος τὸ τίμημα. multa decupla largitionis ejus, qua tu te corrumpi passus sis 97, 44. τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν τοιούτων λημμάτων συνειλεγμένην 109, 10.

*Λημνίς 793, 26.

Ληναίων] ἢ ἐπὶ Ληναίῳ πομπῇ 517, 26.

ληξιαρχικὸν γραμματεῖον *album demotarum*, seu *municipalium*, in quod inscribebantur eorum nomina, qui puberes facti rem ipsi suam familiarem gerere atque tueri inciperent, habilesque facti essent petendis et gerendis honoribus municipalibus. πρὶν ἐν τῷ ληξ. γραμματεῖῳ τῶν Ὀτρυνέων ἐγγραφῆναι 1091, 9. τὸ ληξ. αὐτοῖς ἀπόλετο γραμματεῖον 1306, 21. = ἐγγράφειν εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον *Æ.* 3, 28. 14, 31. = *I.* 66, 14. = *Ly.* 157, 18.

λήξις] μέχρι τῆς ἡμετέρας λήξεως. usque ad eam diem, qua nos actionem in eos sortiti sumus, h. e. *capessivimus* 1085, 13. ταύτην δὲ [scil. τὴν δίωξιν] ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι. *accusatoris libello accusatorio declarari* 1116, pen. ὅθ' ἡ λήξις αὐτῆ τοῦ κλήρου ἐγένετο, cum hæc hac de hereditate oriretur contentio 1096, 20. παρὰ τοὺς νόμους τὴν λήξιν πεποιήται 903, 25. δίδωσι τὴν λήξιν [*libellum accusatorium*] Μν. τῷ παράδρῳ 1332, 14. ἐκ τῆς λήξεως καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' αἷς ἕκαστος εἰσῆχθη 727, 6. = λήξεις δικῶν ἐποίησαντο *Æ.* 9, 29. = λήξιν τοῦ κλήρου λαχεῖν. *hereditatem petere, et super ea litem cum contrapetentibus exordiri* *I.* 38, 8. 41, 16. τὰς λήξεις ἐποίησαντο 46, 32. ἡ λήξις τοῦ κλήρου διεγράφη. *petitio hereditatis dispungebatur, reprobabatur. the suit was annulled.* πρὶν γενέσθαι τὰς λήξεις τῶν δικῶν ἡμῶν. priusquam litis contestationem ordiremur 84, 24. τῆς πρὸς ἐμε λήξεως. *actionis adversus me* 86, 34.

ληρεῖν] νομίζω τὸν λέγοντα ληρεῖν 59, 23. οὐ δεῖ ληρεῖν, οὐδὲ γράφειν πόλεμον 146, 2. εἰ πολλά τινος ληροῦντος ἀκούσατε 1421, ult. ἐν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ 116, 6. εἰ δεῖ μὴ ληρεῖν, si dicendum id est, quod res est. *to speak freely, to call things by their proper name, not to mince matters* 325, 1. = *Æ.* 89, 31.

λήρος] κρήνας καὶ λήρους 36, 18. 175, 5. = λῆρος καὶ γέλωσ *Æ.* 19, 9. λῆρός ἐστι ταῦτα 34, ult.

ληστεύειν ἀνάγκη τὸν πόλεμον. *bellum gerere, non justis præliis aperto Marte committendis, sed latrociniiis, et piraticis furtis* 46, 14.

ληστήριον] ταῦτα πληροῖ τὰ ληστήρια *Æ.* 27, 8.

ληστής] περὶ αὐτὸν εἶναι ληστὰς καὶ κόλακας 23, 15. *de jure locorum a piratis occupatorum, cujus sint, ejusne, qui prius ea tenuisset, ante piratas, an hujus, qui latrones ejecisset* 77, 15. sqq. ἐν μέσῳ τῇ Ἑλλάδι αὐξανομένου ληστεῦ τῶν Ἑλλήνων 140, 18.

ἡ δ' ἄλλα ὑπὸ ληστῶν ἐν σπονδαῖς Ὀλυμπικαῖς *Æ.* 29, 35. ληστῶν δόξης ἀνεπίπλαστο 37, 23. ληστής τῶν πραγμάτων 89, 40.

ληστρικὸν πλοῖον ἔχων 668, 26.

ληστρίς] ληστρίδων νεῶν 1237, 10. ληστρίδες τριήρεις προσέσχον εἰς Μαραθῶνα 1432, 8.

λίαν] αὐται αἱ λίαν ὀμιλῶσαι τῶν πολιτειῶν πρὸς τυράννους 71, 9. id est αἱ σφοδραὶ καὶ θερμαί. = ἀκριβολογοῦμαι λίαν ἅπαντα *Æ.* 6, 21. τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντας 52, 1. ἀρχαῖα καὶ λίαν ὀμολογούμενα 61, 11. ἀρχαῖα καὶ λίαν προσωμολογημένα 61, 12. = μὴ λίαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι ὃ τι ἂν θέλη ποιεῖν *L.* 92, 19.

λιβανωτὴν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἐπετίθεσαν (scil. τῇ ἐσχάρα) *A.* 113, 24.

λίθινος] Ἑρμᾶς τρεῖς λίθινους *Æ.* 80, 4. = λίθινος περίβολος *Ly.* 153, 42.

λιθοκόπος τὸ πλησίον μνήμα *ἐξεργαζόμενος 1159, 9.

λίθος] οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὔτε πλίνθοις 325, 22. λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος—ἐμπροσθὸν πατάξῃ 645, 16. λίθω, *ἢ τῶν τοιούτων ἀμύνηται μηδενὶ 1262, 24. = ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, ἐάν τω ἐμπροσθὸν ἀποκτείνῃ *Æ.* 88, 36. = λίθον αὐτῷ ἐπέβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν *A.* 132, 27.

λιθοτομία] ἀνιόντα ἐκ τοῦ Πειραιῶς ὄψε περι τὰς λιθοτομίας 1252, 8.

λιθοτριβικὴ τέχνη. *ars lapides poliendi L. fr.* 40.

λιθοουργεῖον *I.* 55, 27.

λιθοουργικὴ τέχνη. *ars lapides eximendi L. fr.* 40.

λικνοφόρος 313, πεπ.

λιμὴν] λιμένας καρποῦσθαι. *vectigalia e portubus percipere* 15, 20. τῶν σκευῶν εἴ τι ὑφέλοιτο ἐκ τῶν γυμνασίων, ἢ ἐκ τῶν λιμένων 736, 9. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχασας λιμένας, καὶ προβόλων ἐπέκλυσας, πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου 795, 14. *poli te illas in latebras recipere, quas aliis occlusisti.* = ἔχασαν τοὺς λιμένας *Æ.* 69, 7. λιμένας τειχίζειν 69, 29. 70, 24. συνοικίζειν λιμένα 69, 29. κατασκάπτειν λιμένα 71, 3. = τοὺς λιμένας ἐλειῶν *Ly.* 150, 3. = ἐν οἷς ἡ ἀκτὴ καὶ οἱ λιμένες εἰσὶ *D.* 110, 2.

Λίμναι *locus Athenis* 1370, 27. τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἀγιοτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις 1371, 4. = τὸ ἐν Λίμναις Διονύσιον *I.* 72, 40.

λιμὸς] λιμῶ περιῖδον ἀπολλύμενον 833, 22. = λοιμὸν ὁμοῦ καὶ λιμὸν *Æ.* 73, 6. λιμὸν αἰθῶνα ἐπάγειν 80, 11. = λιμὸς ἀλγιστος θάνατος *L.* 103, 18. = οὐ πρότερον ἀπῆλθον, πρὶν ἢ λιμῶ ἀπέκτειναν *Ly.* 166, 10. = ὑπὸ λιμοῦ κακῶς διατίθεσθαι *D.* 106, 22.

λιπομαρτυρία *L. ap. Phot. in Lexic. ined.*

λιπόνεως. *desertor navis* 1226, 15.

litotes. οὐκ ἴσα τοῖς νῦν στρατηγοῖς εἰργασμένους 172, 17. *subaudi* ἀλλὰ πολλῶ μείζω.

λογάριον] λογάρια δύστηνα μελετήσας 421, 20.

λογίζεσθαι] τοὺς χρόνους ὑμῖν λογιόμαι 359, 4. ἂ δικαίως ἂν ὑμῖν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο οὔτοι, λογίζεσθαι 369, *ult.* οὐκ εἴωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ' ἂ

κατορθώσας διαπράξεται 658, 20. τιμὴν λογισάμενον αὐτῷ τῶν σκευῶν. *he paid him for the implements in ready money, instead of the implements he has got the worth of them given to him* 1148, 20. ἐλογισάμην πρὸς ἑμαυτὸν 1169, 1. λογίζεσθαι τινι βλάβας 572, 1. ἐλογίσατο ἐκ τῶν στρατιωτικῶν χρημάτων δεδωκώς. *id est, ὅτι δέδωκε* 1187, 26. πρὸς τοὺς—οἰομένους ἐκεῖνα βούλομαι λογίσασθαι. *ipsis ad animum revocare* 63, 12. = λογίζομαι τὰληθές εἰς ἀνδρὸς φύσιν, *e natura et indole moribusque cujusque verum colligo, judico, quid sit consentaneum, quid abhorrens, comparatione ejus facta cum moribus hominis* Æ. 21, 38. = εἰσφορὰς λογίζη. *dost thou thus put to my account the taxes and contributions paid for me?* I. 108, 5. εἴ τι ψεῦδος ἦν ὧν ἐλογιζόμεν 108, 9. = λογίζεσθαι ἀγαθὸς *peritus calculandi* An. 17, 3. = τὸ ἥμισυ τούτων τοῖς ὀρφανοῖς λελόγισται. *imputavit orbis, ut pro ipsis expensum, in ratione gestæ tutelæ* L. 908, 2. ὥστε τούτοις λελογίσθαι ὅσονπερ ὅλον αὐτῷ τὸ ἀνάλωμα γέγονε 909, 5.

λογισμὸς] ἐπειδὴν εἰδῆτε μηδὲν ὑμῖν ἐκ τοῦ λογισμοῦ ἐνόν. *nihil vos consiliis efficere posse* 127, 24. μηδένα συμφέροντα παραλιπεῖν διὰ μηδεμίαν πρόφασιν 187, 20. λογισμὸς τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶ ἐξετασόντων προσδεῖται 264, 16. οὐ γὰρ ἐστὶν οὗτος ὁ τῶν πραγμάτων λογισμὸς 304, 5. ἄρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται 304, 19. οὐδέ γ' ἠττήθην τοῖς λογισμοῖς ἐγὼ τοῦ Φιλίππου 326, 1. ἀλλ' ἐτι γὰρ τότε ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε καὶ προεπαῖσθε 398, 5. καὶ ἀπ' ἀνθρωπίνου λογισμοῦ τοῦτ' ἀν ἴδοι τις 437, 15. τὸν λογισμὸν φθάσας ἐξαχθῆ πρᾶξαι 527, 17. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν 668, ult. λογισμὸν λαβὼν *cum secum subductis rationibus intellexisset* 671, 21. λογισμὸς τοῦ συμφέροντος ἐφ' ἡσυχίας 1105, 27. λογισμὸν ἀνθρώπινον καὶ εἰκότα λογιζόμενος 1364, 19. τὸν εὖ φρονοῦντα δεῖ τὸν λογισμὸν [*bonam mentem, sanam rationem*] ἀεὶ τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν 1438, 11. τοῦνεῖδος τῆς εἰρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων. *I could not endure the thoughts of the goal* 1471, 16. εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμὸς. *quarum exspectatio eos fallat* 1482, 26. = οὕτως ἰσχυρὸν ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν Æ. 12, 16. συναριθμεῖσθαι λογισμὸν ἡμερῶν 45, 19. καθέζεσθαι ἐπὶ λογισμοὺς, *desidere, consessum ire, ad capiendas, ineundas rationes* 62, 8. ψευδεῖς κατὰ τῶν λογισμῶν δόξας ἔχοντες 62, 9. συγκεφαλαιοῦν λογισμὸν *ibid.* αἰρεῖ αὐτὸς ὁ λογισμὸς 62, 11. ἐὰν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνη τὸν Δημοσθένην 62, 17. λογισμὸς, *computatio, conclusio ex argumentis* 78, 11. = ἐπὶ τὸν λογισμὸν μετὰ μαρτύρων ἐλθεῖν I. 108, 4. = λογισμῷ προσέχειν τὸν νοῦν L. 904, 12.

λογιστήριον An. 10, 38. *curia ubi a defunctis magistratu rationes gestorū honorū censoribus, vel examineribus erant reddendæ.* = οἱ τὸν ἅπαντα βίον ποιητοὶ ὄντες χρηστοὶ ἐν τῷ λογιστηρίῳ γέγονται L. 158, 40.

λογιστῆς δίκαιος τῶν πραγμάτων 11, ult. παρῶν, ὅτε μ' εἰσήγαγον

οἱ λογισταὶ 266, 9. recuperatores, qui rationes gestorum bonorum a decedentibus repetebant, et exhibitas explorabant 266, 9. λογισταῖς ἅμα καὶ μάρτυσιν ὑμῖν χρώμενος 304, 6. 406, 26. = *Æ.* 15, 13. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνας πρὸς τὸν γραμματεῖα καὶ τοὺς λογιστὰς 56, 3. ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς λόγον 56, 30. κήρυξ τῶν λογιστῶν 57, 7.

λογογραφία *questus ex orationibus forensibus conscribendis De.* 179, 26.

λογογράφος, qui mercede conductus reis orationes scribit coram iudicibus habendas 417, pen. οὐ σὺ λογογράφος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς 420, 3. = *Æ.* 13, 24. λογογράφος ἐκ τριηράρχου ἀνεφάνης exstitit nobis repente, alia omnia expectantibus, orationum forensium conscriptor mercenarius 78, 26. = *D.* 104, 19.

λογοποιεῖν rumores a se confictos serere. ἀνοητότατοι γὰρ εἰσιν οἱ λογοποιούντες 54, 15. λογοποιούσι περιϊόντες 69, 17. 578, 15. = *Ap.* 8, 15. τὰ δ' οὐκ ὄντα λογοποιεῖν ὡς ἔστιν ὑμῖν ἔτοιμα 28, 5. = λογοποιούντας πλεῖστα περὶ ἐμοῦ *L.* 146, 36. λογοποιούσιν αὐτοὶ συμφορὰς, ipsi de se confictos falsos rumores de calamitatibus publicis, quæ nullæ sunt, disseminant 165, 26.

λογοποιός *D.* 94, 39.

λόγος multa significat, et multipliciter usurpatur. a) est oratio, sermo, disputatio. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῆ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενὸν 21, 20. ἄρά τις ἡμῖν λοιπὸς λόγος citat e Demosthene Alexander Num. de figuris sentent. p. 18, 9. verum hæc dictio penes Demosthenem nulla videtur esse, sed pro λόγος, sufficiens νόμος. οὐ λόγους ἐμαυτοῦ λέγω, ἀλλὰ γράμματα τῶν προγόνων 121, 20. τί δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων ἀγαθὸν γέγονεν 169, 20. τὸν περὶ τηλικαύτης πόλεως λόγον ῥηθησόμενον —παντὸς ἐνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζους εἶναι δεῖ φαίνεσθαι 171, 11. λόγον οὐδένα ἐβουλόμην θρασὺν οὐδὲ μάταιον ἔχοντα μῆκος εὐρεῖν 181, 26. καταισχύνειν λόγῳ μόνον τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν 260, 3. λόγον εἶπεν οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν, ἄξιον εἶρησθαι 284, 17. οἷς ἔστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία 399, 5. συλᾶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. mansit illis quidem sua gloria, at tu tamen contendisti eam illis eripere, et eripuisti, quantum in te fuit, et quatenus oratione potuit eripi 442, 5. διοικίξειν τῷ λόγῳ 445, 26. τῶν λόγων τούτους χρὴ δικαιωτάτους καὶ πιστοτάτους εἶναι, οὓς ἂν οἱ καθήμενοι τῷ λέγοντι μαρτυρῶσιν ἀληθεῖς εἶναι 520, 25. τὸν πρότερον λόγον εἰπόντα ἔξεστι μεταστῆναι 643, 4. ἐποιήσατο λόγους περὶ τούτων ὁ Δ. 818, 8. ἐν τῷ τούτου λόγῳ, ἢ ἐν τῷ προτέρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑστέρῳ 1181, 20. οὐτ' εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν 1462, 11. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. quod obstrepitis, non ideo liberamini tædio orationum ad vos habendarum. nil ideo minus orationes ad vos habentur 1462, 15. b) expositio rei gestæ. λόγος τοῦ πράγματος expositio naturæ rationumve rei 1089, pen. c) ratio, sensus communis, facultas colligendi, *the reasoning faculty*, ratiocinium. μηδέποτε ἐκ λόγου ταῦτα σκοπεῖτε 783, 2. ὡς

καὶ ἔχει λόγον. prout etiam consentaneum est 1090, 12. d) consilium, deliberatio, exputatio et veluti calculatio, futurorum, aut agendorum. λόγον ἑμαυτῷ διδούς. cum in consilium mecum issem, ipseque a memet rei gestæ causas et rationes repetissem 1103, 18. e) ratio, a calculation, an account, a report of what one has done in an affair, ut gesti honoris, aut tutelæ, aut pecuniarum quarumque administratarum iis reddenda et approbanda, qui suscipere atque examinare eam jussi sunt. τὸν μὲν τῶν χρημάτων λόγον παρὰ τούτων λαμβάνειν, τὸν δὲ τῶν ἔργων παρὰ τῶν στρατηγῶν 101, 17. τοῦ ἰδίου βίου παντὸς λόγον διδόναι καὶ τῶν κοινῇ πεπολιτευμένων 227, 26. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων 371, 20. καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης. on the score of virtue and honour. h. e. respectu virtutis et gloriæ, earum si ratio habeatur 385, 11. ἐγγράφειν τὸν λόγον 762, 14. δοκιμασθεὶς ἐνεκάλουν [accusabam Aphobum] καὶ τὸν λόγον ἀπήτουν, gestæ tutelæ puta 868, 5. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἐπιτροπῆς 988, 24. εἰς λόγον καταστάς. vocatus ad rationem reddendam, seu potitus copia dicendi 903, 20. περὶ πάντων ἠναγκάζοντο εἰς λόγον καθίστασθαι. rationem reddere 1029, 7. f) facultas, copia dicendi, causam agendi. λόγον διδόναι 26, 18. 27, 9. 508, 16. 1220, 20. λόγου τυχεῖν ad dicendum admitti. audientiam impetrare, copia potiri cum populo agendi 229, 13. ἐξέκλειον τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους 349, 5. 371, 14. 622, 19. 764, 26. 1103, 15. ἴν' ἑμαυτῷ ἐξ ἴσου λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω. subaudi τοῖς ἐμοῖς ἀνταγωνισταῖς. quamquam in ea re, in copia dicendi puta, si ea potiar, nihilo sim præstiturus adversariis meis, quippe quibus æqualis sit futura dicendi licentia 73, 18. g) jactantia, loquacitas, garrulitas. ὅσῳ χρῆσθαι αὐτῷ [τῷ λόγῳ puta] ἐτοιμότερα δοκοῦμεν, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν ἅπαντες αὐτῷ 21, 22. 158, 18. h) causa, res, de qua agitur, certamen, contentio. ἄλλος ἂν εἴη λόγος. alia res foret. nonnihil valeret hoc ratiocinium 114, 23. 168, 11. λόγος ἕτερος οὗτος. causa diversa est ab hac. nil pertinet ad hanc disputationem 240, 25. οὐ γὰρ ἂν ἠγοῦμαι περὶ τούτου μόνον ἡμῖν εἶναι τὸν λόγον πρὸς ἐκείνους 206, 27. περὶ τῆς ἡγεμονίας πρῶτος ἐποίησε τῇ πόλει τὸν λόγον πρὸς Λακεδαιμονίους εἶναι 477, 24. ἐμοὶ πρὸς τούτους λόγος ἐστὶ. I have merely to do with them, and to prove my business. τούτοις δὲ ὁ λόγος ἔστω πρὸς τὸν ναύκληρον. they may call to account and sue the person who fitted out the ship 942, 17. οὐχ ὅπως λόγος ἐστὶν ἡμῖν περὶ τοῦ τόκου 1292, 7. i) verba sine re, nugæ, officinæ verborum, excusationes frigidæ, commenticiæ. pretexts. οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔθ' ὑμῖν ὑπολείπεται 10, 27. ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον ἔξουσι δεικνύειν 21, 16. λόγοι ταῦτα καὶ προφάσεις 93, 5. οὐδὲν ἄλλ' ἢ λόγοι τὰ παρ' ἐμοῦ, δεῖ δ' ἔργων τῇ πόλει 108, 5. τὸ μέγιστον ἀπάντως, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἤδη 406, 23. εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας εἶναι φήσῃ, ἐπεινὸ γὰρ οὐ λόγος 488, 2. δ' δ' οὖν δεινότερον, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἤδη 540, 10. νομίζετ' εἶναι λόγον καὶ συκα-

φαντίαν 962, 22. μη ἔατε λόγους αὐτοῦς λέγειν 1324, 4. τίμημα; ὁ λόγος καὶ φθὼν μοι γέγονε. *mulcta, quæ per meram calumniam, h. e. per ignominiam a mendacibus obtreccionibus mihi adspersam, et ob invidiam ex illis calumniis adversus me commotam mihi irrogata fuit* 1477, 5. = εὐμαθῆς λόγος *Æ.* 2, 9. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου (*id est, ἡ τοῦ βίου*) 5, 11. κακῶς ῥηθῆ λόγος *ibid.* ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν 8, 32. οὐ πολὺν ἀνάλασσε λόγον, 8, ult. διορίζειν σαφέστερον τῷ λόγῳ 13, 31. τέχνας τῶν λόγων τοὺς νέους διδάσκειν 16, 31. περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης 16, 41. ἐλευθέριος καὶ ἀπλοῦς λόγος 17, 4. ὑποβαλῶ σοι ἕτερον λόγον 17, 9. ἀπολύεσθαι ῥαδίως τοὺς τοῦ κατηγοροῦ λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις 17, 15. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν 19, 34. κριτῆς λόγων πολλῶν ἤδη ἤρεθην 21, 34. ἀπορεῖν εὐξαίμην τοιοῦτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ 22, 41. εὐήθεια τοῦ λόγου 23, 10. ἀποδοθέντος ὕδατος καὶ λόγου, *aqua ad dicendum infusa, et facultate agendi causam data* 23, 20. εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν 23, 37. παρεμβολαὶ λόγων πολλὰ εὐρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους 23, 41. πλημμελεῖν εἰς τινὰ λόγῳ 24, 3. εὐφημία λόγων 24, 13. τεχνίτης λόγων 24, 19. διίσχυρίζεσθαι τοῖς ἔξω τοῦ λόγου 25, 9. ἔσται δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος 25, 16. ἀφίεσθαι λόγων 25, 22. εὐχερῶς γὰρ ἐνίστε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε 25, 31. τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν 26, 20. οὐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ καιρὸς ὑμᾶς ἐξοργιεῖ 27, 19. οἱ τάληθῆ λέγοντες οὐ καλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα 28, 8. χαίρειν δικαίοις λόγοις 28, 10. πηγᾶς λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο 31, 3. καθῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος 31, 27. συντέμνειν ἀνάγκη τοὺς λόγους 32, 23. ἐκπίπτειν ἐκ τοῦ λόγου 32, 42. διατριβὴν πλείστην ἐποίησατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους 33, 15. καταστρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους 33, 18. ἀπορία ἐν τῷ λόγῳ 33, 30. συγκείμενός τινι πρὸς τινὰ λόγος 34, 18. ἀπαντᾶν πρὸς λόγον 34, 22. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ εἶπε 35, 32. προτιθέναι λόγον, *dare facultatem dicendi cuique volenti* 36, 28. 32. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται 36, 30. ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου 40, ult. ἐνθύμημα τῷ λόγῳ προσέθηκε 42, 27. δεινὸς τοῖς λόγοις Δημοσθένης 43, 6. ἀνήκοον μηδεὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ᾧμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλευέσθαι 44, 6. διαιρεῖσθαι λόγον 44, 8. καταλύω τὸν λόγον 44, *repult.* περιπίπτειν τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις 47, 13. τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχουσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις 48, 17. ἀνόσιοι τέχναι τῶν λόγων 49, 10. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους 49, 11. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους 49, 30. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ 50, 21. ἐκφέρειν λόγους τοῖς ἀντιδίοις 50, 22. προορᾶσθαι τὰ δεῖνά τῷ λόγῳ 52, 1. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνας πρὸς τὸν γραμματέα καὶ τοὺς λογιστὰς 56, 3. ἀφυκτος λόγος 56, 14. ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς λόγον 56, 30. ἀποφέρειν λόγον 56, *rep.* ἀπολαμβάνειν λόγον τῶν ἀνηλωμένων 57, 40. μακρότερον λόγου ἔργον ἡγοῦμαι 60, 41. ἐπειδὴν αὐτοῖς ὁ λόγος

ἀποδοῖν 61, 16. εἰ δέ τις ὑμῶν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστότερος προσπίπτειεν ὁ λόγος 62, 6. παραλιπὼν οὐδενὶ τῶν ἄλλων λόγον 63, ult. προβιβάζεσθαι τῷ λόγῳ 64, 7. κατασκευασμένους λόγους διελεῖν 67, 15. κενώτερον τῶν λόγων, οὓς εἶαθε λέγειν, καὶ τοῦ βίου, ἐν βεβίωκεν 67, ult. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνας 77, 38. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ *ibid.* θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὀποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὀποτέρου τοῦ βίου ἐστὶν 77, 40. ἀγνωμοσύνην προτακτέον τοῦ λόγου 78, 8. ἐκφέρειν τοὺς λόγους τοῖς ἀντιδίκους 78, 28. διατριβὴν ὁ λόγος ἂν μοι παρέσχεν 78, 38. ἀποδείκναι λόγος 82, 11. τεχνίτης λόγων 82, 30. ἀποτροπὴ τῶν τοιούτων λόγων 82, 31. τάξις τοῦ λόγου 83, 17. μὴ ἔατε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιστάσθαι 83, 25. *cogite eum ab alienis ad rem præsentem reverti* 83, 26. ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε *ibid.* στασιαστικοὶ λόγοι 83, 34. μᾶλλον σοὶ τῶν αὐθιμῶν λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως 83, 38. δημιουργὸς δεινὸς λόγων 84, 37. ἀρρήτους λόγους 85, 4. καταφεύγης ἐπὶ τοὺς τοιούτους λόγους 85, 23. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ 89, 14. ἐπανάγειν αὐτὸν κελύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα 89, 18. ἐκείθεν τὸν λόγον θεωρήσατε 89, 31. ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου 90, 14. = * ὁ λόγος οὐ διαμένειν εἶαθε τῶν τοιούτων γυναικῶν. *non idem valor, pretium, aut non eadem caritas, aut non idem ingenium, non iidem mores* I. 40, 45. λόγον ἐμβεβλήκασι *mentionem* 47, 7. ἀφανίζειν τὰ ἐκ τοῦ νόμου δίκαια τοῖς λόγοις 68, 35. παρασκευὴ λόγων *causationum, exceptionum, cavillationum et stropharum forensium* 69, 10. ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον καταφεύγη 82, 11. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε τὸ ἔργον. *the thing had occasioned words or a speech* 89, 12. ἐπὶ διαβολὰς καὶ λόγους *commenta, nugas frivolas* καθιστὰς 108, 2. τῷ λόγῳ *rationi, computo, calculo* πιστεύειν 108, 9. λόγῳ καὶ ἔργῳ. [24, 40.] λόγους ἐποιεῖτο πρὸς ἡμᾶς [17, 8.] = ἀμφισβήτησιν καὶ λόγους *excusationes, subterfugia, ὑπελήπου* A. 131, 17. οἱ τοὺς αὐτοὺς περὶ τῶν αὐτῶν ἀπὸ λόγους λέγοντες 135, 21. λόγῳ οἶδα *fama novi, non aliunde* 138, 11. ἐν τῷ ὑστέρῳ λόγῳ 143, 7. ἐξελέγγειν τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις 147, 6. = ἐν τῷ ἑμαυτοῦ λόγῳ (*hoc est, ut alibi usurpant, ὕδατι*) *me adhuc orante. donec aqua mihi currit, donec verba fecero* An. 4, 31. 5, 43. 8, 19. ἐν ὑμῖν ἦσαν οἱ λόγοι *in concione vestra hi sermones habebantur* 6, 10. λόγῳ καὶ ψήφῳ *tam oratione quam suffragio, vel tabella tacita* 13, 16. λόγον σφίσει αὐτοῖς δόντες *deliberatione inter se habita, vel cum inter se agitassent, atque ad animum ipsi sibi revocassent* 17, 34. ἔχειν αἰτίαν καὶ λόγον αἰσχροὺν ἐκ τῶν πολιτῶν 22, 14. ὑποτίθεσθαι τῷ λόγῳ 24, 34. παρέχειν τοὺς μὲν λόγους δημαγωγῶ, τὰ δὲ ἔργα τυράννου 32, 37. = εἶχειν ἂν τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῶν L. 99, 9.

ΤΑΥΤ. προσφέρειν τινὶ λόγους *causam cum aliquo confabulandi offerre, conserere sermones. commento aliquo abuti ad occipiendum cum aliquo sermonem, aut etiam, conditiones offerre* 92, 26. ἔργῳ ὑπηρετεῖν τῷ νόμῳ καὶ τῷ λόγῳ *rationi* 192, 20.

λόγος ἀθάνατος περὶ τῶν ἀγαθῶν 192, 38. λόγῳ *ἡμαρτηκῶς, τὸ τῶν πάντων fama solummodo reus, id quod omnibus contingit ut aliquo de crimine infamentur 102, 25. λόγῳ ἀσεβεῖν περὶ τὰλλότρια ἱερά 104, 40. ἐγὼ δὲ ὑμῶν δεόμεναι μὴ τοὺς τοιοῦτους λόγους πιστοτέρους ἡγεῖσθαι τῶν ἔργων 111, 4. πιστὸς ἐκ τῶν λόγων ζητεῖ γενέσθαι, ἐξὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀποδείξαι 112, 8. ἐναντίον λόγον ἀντιλέγειν 113, 19. *τὸ τοῦ λόγου, ut in proverbio dicitur 115, 29. οὐ περὶ τῆς πολιτείας ὑμῖν ἔσται ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας. non agetur jam hoc, ut liberi sitis sed ut salvi 127, 5. εἰς χρημάτων λόγον. respectu pecuniarum 157, 30. μηδαμῶς τοῖς λέγουσι λόγον βεβαιούτε τῶν πάντων πονηρότατον 161, 1. πολὺς ἂν εἴη μοι λόγος διηγείσθαι. multis mihi verbis opus sit, narrare si velim 167, 26. ubi λόγος πολὺς idem est atque ἡ τοῦ πολλὰ λέγειν ἀνάγκη. εἰς τὸν λόγον ἐγγράψει. in rationem gestæ tutelæ referet 908, 12. κατὰ πρυτανεῖαν λόγον ἀναφέρουσι scil. τοῖς λογισταῖς 183, 26. περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους fr. 2, 3. = λόγος mera verba, re cassa Ly. 150, 42. λόγον περὶ τινα ἔχειν 162, 26. λόγου τιμωρίαν λαμβάνειν 156, 44. μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως συμπεῖθειν 162, 1. = ἀδικήματα εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνήκοντα delicta in censum æris venientia, h. e. quæ sunt ejusmodi, ut ære censeantur, mulcta pecuniaria, non capitis, aestimentur D. 97, 40. ἐὰν δ' ἐπὶ τοῦτον ἴῃ τὸν λόγον 96, 25.

λοιδορεῖσθαι] λοιδορηθέντος δ' αὐτοῖς ἐκείνου, καὶ κακίσαντος αὐτοὺς 1257, 23. = λοιδορεῖσθαι et κακῶς ἀγορεύειν differunt; illud est præsentem objurgare, hoc absenti obtrectare Æ. 5, 33. λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος 29, 17. = ἡμῖν λοιδορήσεται μεγάλη τῇ φωνῇ I. 62, 14. = ἐλοιδοροῦντο ἐν ἐρημίᾳ A. 115, 19. = τοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος, ἐὰν τις ἀρχὴν (id est ἀρχοντα) ἐν συνεδρίῳ λοιδορῇ L. 114, 39. infamare criminationibus, jactare de aliquo probra 183, 41. 184, 7. = ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις λοιδορῶνται καὶ προσκρούωσιν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες D. 102, 43.

λοιδορία] λοιδορίας χωρὶς 150, 6. φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδορικῶν καὶ κατηγορικῶν ἀκούειν ἠδέως 226, 21. πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ τρέψεσθαι 228, ult. λοιδορίαν κατηγορίας τούτου διαφέρειν ἡγοῦμαι 268, 15. τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἠδονῆς καὶ χάριτος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀντικαταλλαττόμενοι 273, 22. πάντοτε λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐστὶ 600, 4. λοιδορίας μηδεμιᾶς ἀρχῆ γενέσθαι ὃ μέλλω λέγειν 1444, 24. λοιδορία καὶ ταραχὴ ἢ εἰσθυσία πάντα τὸν χρόνον βλάπτειν τὰς πόλεις 1458, 24. τὰς ἰδίας λοιδορίας ἀκροώμενοι κάθησθε 1459, 1. αἱ τῶν ρητόρων πρὸς ἀλλήλους ἄνευ κρίσεως λοιδορίαι 1459, 4. ὅσα μόντοι λοιδορίας χωρὶς ἐστὶ 1476, 11. λοιδορίας οὐδὲν ἐστ' ὄφελος, ἢ μηδεμίαν κακίαν, καθ' ὅτου λέγεται, δείκνυσιν 1486, 4. = λοιδορίαις περιπίπτειν Æ. 23, 37. λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος 29, 17.

ὁ λοιμὸς, convicium, vel probrum. homo pestilens 794, 5. = λοιμὸν ὁμοῦ καὶ λιμὸν Æ. 73, 6.

λοιπὸς pro πᾶς. οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστι 983, 22. μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν. pro μηκέτι τοῦ λοιποῦ, vel εἰς τὸ

λοιπὸν κοιναίνει τῆς φ. 553, 2. = ἀβίωτον εἶναι μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω Æ. 28, repult. προσεπιποινεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν 34, 1. οὐ τὴν γλαῦτταν εἶάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλη, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστι 86, 29. = μανθάνειν ἐκ τῶν ἡμαρτημένων περὶ τῶν λοιπῶν ἀμεινον βουλεύσασθαι L. 191, 2.

λοῦσθαι ἐν βαλανείῳ 1217, 24.

λουτροφόρος puer impubes, vel virgo potius, cognatione proximus, qui et in nuptiis, et in funere, si quis improles, vel potius coelebs, decessisset, aquam e fonte Enneacruno haustam efferebat. v. Harpocrat. h. v. et Vales. p. 120. ἄγαμος ὢν τελευταῖα. τί τούτου σημεῖον; λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ τάφῳ 1086, 15. ἡ λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ μνήματι 1089, 23. ego vero suspicor, fuisse λουτρ. virginis imaginem saxo tumuli insculptam, ubi quis conditus esset, qui nunquam matrimonium inisset.

λοχαγεῖν I. 76, 9.

λόχουμα foetus Ly. 161, 28.

λόχος ἰσρὸς Thebis D. 99, 25.

λυγρὸς] ἀνδροκτασία λυγρὰ Æ. 21, 14.

λύειν a) proprio primario significato solvere, absolvere, ut catenis vinctos. ἔλυσαν εἰρκτῆς τοὺς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας 764, 11. b) tollere, dirimere, destruere, ut legem 31, 12. 486, 14. τὴν ὑμετέραν ψῆφον λύει, καὶ ποιεῖ μηδενὸς ἀξίαν 700, 13. ἀποδοὺς τοὺς στεφάνους ἔλυσε τὴν προβολὴν 584, 15. ὑμέτερα ἀγνωμοσύνη, ἦν τῷ μεταγνώσθαι λύσετε 1469, 9. πᾶς ὁ παρὼν λέλυται φόβος 178, 20. 1423, 18. λέλυται πάντα dissoluta, conturbata ruunt et feruntur omnia, ἀνέωκται, συγκέχυται ὁ βίος 777, 9. In Medio. solvere, redimere e captivitate, sive alium, sive semet. εἴ τις ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην 316, 4. ἀμολογήκειν ἤξειν, οὓς ἐλυσάμην, καὶ κομίσθαι τὰ λύτρα 395, 2. τοὺς αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων ἐλύσατο 412, 21. οἱ νόμοι κελεύουσι, τοῦ λυσαμένου ἐκ τῶν πολεμίων εἶναι τὸν λυθέντα 1250, 1. ἄξ καὶ εἴκοσι μνῶν λελυμένος εἶη sese depectum sibi esse libertatem e vinculis pro 26 minis 1248, 23. 1477, 2. ἑαυτοὺς ἔφασαν λύσασθαι 394, 11. hinc orta est notio emendi, præsertim mancipium a mangone, meretricem a lenone, quæ est redemptio eorum e captivitate, quo ex alia servitute, dura et misera, in aliam molliorem et liberaliorem transeant. τὴν μὲν λέλυσαι, τὴν δ' ἐκδέδωκας ἐταίραν 958, 13. ἐταίραν δὲ λυσάμενος, ἔνδον ἔχει 1182, 14. Similis est ista notio, fundum oppugneratum reluendo expediendi, et sibi revindicandi. ἵνα μοι λύσωνται τὸ χωρίον, ἀποδόντες—τριάκοντα μνᾶς 1215, 20. = λύεσθαι αἰχμαλώτους Æ. 41, 16. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας 54, rep. λύειν προφάσεις 55, 39. λύειν τὰς τέχνας, strophas eorum evertere, et subterfugia occludere 57, ult. λύειν τὸ παράνομον, expedire decretoria iudicum sententia controversiam, contrariane, an consentanea legibus reus sciverit 82, 15. 83, 18. = ἔλυσε τὰς διαθήκας πρὸ τοῦ θανάτου I. 35, 14. 37, 7. 59, 29. = εἰ ἐλελύμην, si sinar, vinculis liber, ire qua velim A. 130, 43. οἱ Θράκες οἱ λυσόμενοι. mancipia illa empturi.—οὐδ' ἑαυτὸν ἑπτὰ μνῶν δυνά-

μενος λύσασθαι. ne septem quidem minarum reuisione se valens a creditorum importunitate et a custodiae molestiis liberare 136, 39. ἄλλ' οἱ φίλοι ἐλύσαντο αὐτόν. sed amici expediebant eum, ære luendo pro ipso 136, 40. = λύειν ὄρκον exsolvere aliquem vinculo jurisjurandi ab eo dicti, resecreare An. 13, 19. = λύειν τὰ συγκείμενα pacta violare L. 106, 39. λυσαμένους ἐκ τῶν πολέμων πολλοὺς Ἀθηναίων 122, 6. redimere e captivitate. 142, 15. 157, 19. λύσασθαι se pateram illam auream, a se oppigneratam, esse reluiturum. *would fetch out of pawn* 154, 15. = λύειν δίκαια jura tollere D. 103, 37.

Λυκείον 736, 6.

λυκιουργεῖς φιάλας 1193, 11.

λύκος] οἶος, οὗς μὲν αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν 782, 8.

λυμαίνεσθαι ῥήσεις 315, 22. θεῶν τινός, ἢ τύχης ἰσχύς, ἢ ἢ τῶν στρατηγῶν φαυλότης—ἐλυμήνατο τοῖς ὄλοις 326, ult. λελύμανται τὸ ἵπικὸν ὑμῶν 570, 20. λυμαίνεσθαι quid sit, exponitur, scil. vincire, flagellare, torquere 630, 25. τοὺς τῶ γῆρα βοηθοὺς λυμαίνη 733, 26. δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου 1109, 25. αὕτη ἐστὶν ἡ λυμαινομένη πάντας ἡμᾶς 1182, 14. = πᾶσαν τὴν οἰκίαν ἐλυμήνατο I. 58, 11. = αὐτοῦ δεδεμένου καὶ λυμαινομένου A. 136, 43. = λυμηνάμενος τῶ τούτων βίῳ ὁ θεὸς οὐδὲ θάνατον τέλος ἐπέθηκεν L. 105, 11. οἶος ὦν ὑμᾶς ἐλυμήνατο 135, 38. = λυμαίνεσθαι τὸ συμφέρον D. 91, 40.

λυπεῖν] ἂν τι λυπῆσθε τῶ πολέμῳ 103, 23. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν—δεῖ ταῦτα λυπεῖσθαι καὶ ταῦτα χαίρειν τοῖς πολλοῖς 323, 4. εἰ ἐν οἷς οὐδὲν ὀφελοῦμαι ποιῶν, λυπῶ τινός, πῶς οὐκ ἀτυχῶ 982, 23. τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας περίεστι (*that is what they get by it*) οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιούτους. citat Plutarch. Moral. p. 547, antep. = λυπεῖν (molestia afficere) τινὰ ἐν εὐθύταις Æ. 1, 2. συμπαρακολουθῶν αὐτῶ λυπεῖ 87, 11. = ταῦτ' ἐστὶ τὰ λυποῦντά με I. [28, 53.] = ὥστε μήτε λυπεῖν, μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι ὅτι ἂν βούληται ποιεῖν L. 92, 19. ὑπὸ τῆς θεραπαίνης ἐπίτηδες λυπούμενον. vellicando, pungendo aliisve modis ad vociferandum provocatus puerulus 92, 37.

λύπη] τῆς ὑπὲρ ἀπάντων λύπης πλεῖστον μετεῖχε 322, 2. = ἀγχόνη τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τούτῳ Æ. 33, 18. = ἱκανὰς λύπας καὶ φροντίδας ἐμβέβληκεν (scil. ἐμοί) A. 116, 29. = ἃ ἐμοὶ λύπας ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔμελλεν οἴσειν An. 20, 36.

λυπηρὸς] ἀνάγκη πολλὰ λυπηρὰ ἐκ τοῦ πολέμου γίνεσθαι 146, 27. = λυπηρὸν Æ. 86, 34. = πάντων πραγμάτων λυπηρότατόν μοι συμβέβηκε I. 107, 12.

λυροκοῖδς An. 19, 8.

λύσις] λύσεις αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχων 107, 14. λύσειν εὐρίσκειν 703, 5. λύσις τούτῳ παρ' ἡμῶν ἐν τινὶ ῥητῶ χρόνῳ ἐγγράπτο ἐν ταῖς συνθήκαις. cautum erat, ut intra certum tempus posset illam officinam a nobis redimere, reluendo ære, quod nos in eam credidissemus 967, pen. ἄλλ' ὅμως ἀπάντων τούτων ὄρος καὶ λύσις τοῖς καθούσι τίταχται, τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι 983, 17. λύσειν τοῖς ὄφλη-

μασι ταύτην τὴν δίκην οἰόμενος. per hanc litem sperans se effecturum, ut illæ priores criminationes dilutæ et sublatæ habeantur 1013, 18. κἄν τι χαλεπὸν συμβῆ τοῖς τοιούτοις, ἀπόλυσις γίνεται 1479, 1. βῆδρας εἶναι τὰς λύσεις τῶν ἀτυχημάτων 1480, 4. ἐμαυτῶ λύσιν τῆς βλασφημίας πορίσασθαι 1484, 8.

λυσιτελεῖν] ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν χωροῦσιν ἅπαντες 26, 15. = οὐδεὶς γὰρ ἀνθρώπων μισεῖ τὸ λυσιτελοῦν I. [44, 30.] = οὐκ ἄξιον πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς (sub. πεισθῆναι) οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε τοῖς πειθόμενοις L. 174, 13.

λυσιτελεῖς] ἐν ἐκείνοις τὸ λυσιτελεῖς ἐξαρκεῖ 1433, 9.

λύτρον] εἰσενεγκεῖν αὐτῶ ἐκέλευέ με εἰς τὰ λύτρα. ut ad pretium, quo ipse redimeretur e captivitate, partem pecuniæ ego conferrem 1248, 25. 1249, 5. εἰ μὴ ἀποδιδῶ τὰ λύτρα 1250, 1. πρὶν ἐξῆκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη δεῖν τὰ λύτρα καταθεῖναι 1250, 18. = λύτρα ἀπολαμβάνειν Æ. 29, 37. ἀφεθεὶς ἄνευ λύτρων 30, 16. λύτρα πρᾶξάμενον εἰδὼς Φίλιππον οὐδένα τῶν Ἀθηναίων 41, 17. = εἰσενεγκεῖν εἰς λύτρα I. 64, 14.

λυτροῦν] μὴδ' ἐκ τῶν ἰδίων λελυτρῶσθαι πένητες ἄνθρωποι 394, 18. = Æ. 29, 36.

λύχνος v. sub ἥλιος. = τὸν λύχνον ἀνάψασθαι L. 93, 2.

λυχνούχος] τοῦ συνακολουθοῦντος οἰκέτου λίθον τις λαβὰν ἔκρουσε τὸν λυχνούχον L. fr. 51.

λαβᾶσθαι] αἰσχροῦς καὶ δεινῶς ἐλαβῆσατο L. 176, 5.

λαῶς nomen mensis apud Peloponnesiacos 280, 12.

λαποδυτεῖν] καθ' ἑκάστον οὕτως τῶν Ἑλλήνων περικόπτων καὶ λαποδυτῶν 116, 19. ὕβριζε καὶ ἐλαποδύττει 1264, 15.

λαποδύτης] λαποδυτῶν ἀπαγωγή 1256, 8. λαποδυτῶν θάνατον μάλλον αἰροῦνται τοῦ προσήκοντος 53, ult. λάβε τὸν περὶ τῶν λαπ. νόμον 1264, 11. = A. 130, 19. = L. 117, 7. 136, 10.

μά] *οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων 297, 11.

μαγγανεύει καὶ φενακίζει 794, 2.

μάγειρος] οὔτε γὰρ μαγεῖρα μαχαίρας οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει 784, 11.

μάγος] οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο Æ. 73, 13.

μάζα] ὄζειν κάκιστον τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης ἐδόκει L. 103, 20.

μαθητῆς Ἰσοκράτους 928, 7. μαθητὰς συλλέγει 938, 8. = παρακεκλημένοι τινὲς τῶν μαθητῶν ἤκουσιν εἰς τὴν ἀκρόασιν Æ. 24, 37.

μαίνεσθαι] μὴδ' εἰ πάνυ μαίνοιτο 186, 6. οὐχ οὔτω μαίνομαι 242, 22. ἢ ποιῶσα τοῦτον περαιτέρω μαίνεσθαι 1182, 15. καὶ γὰρ ἂν μαινομένην, εἰ μὴ 1239, 9. πλὴν εἰ μὴ τοῦτό τις εἶποι, μανέντες 719, 1. = ἐσαφρόνου καὶ οὐκ ἐμαίνοντο. they were in truth no fools. non stulte sed vel maxime sapienter agebant A. 117, 4.

μάκαρες] ἐν μακάρων νήσοις 1400, 1.

μακαρίζειν φύσιν τινὸς Æ. 33, 28. = A. 119, 34. = μακαρίζω αὐτοὺς τοῦ θανάτου L. 198, 13.

Μακεδονία] φύσις ποιῶ κακοὺς ἢ χρηστοὺς, οὐ Μακεδονία Æ. 48, 30. οὐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίππου 71, 41.

Μακεδῶν] τί γένοιτ' ἂν νεώτερον, ἢ Μακεδῶν ἀνὴρ καταφρονῶν Ἀθηναίων 157, 2. = καταπτύειν τῶν Μακεδόνων *Æ.* 64, 12.

μακρολογεῖν] τί ἂν ὑμῖν μακρολογίην 1011, 14. 1421, 11. = μακρολογεῖν ὁ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται *D.* 94, 13.

μακρὸς] στοὰ μακρὰ 918, 10. μακροῖς λόγοις καὶ κατηγορίαις προσέχειν 1329, 18. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες 1339, 12. = μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον *Æ.* 51, 27. μακρότερον λόγου ἔργον ἠγοῦμαι 60, 41. μακρότερον τῆς Ἰλιάδος ψήφισμα 67, *rep.* = τοσοῦτον ἔμοι τὸ *μακρότατον τῆς ἀποκρίσεώς ἐστι *respondere si quam copiosissime velim, nil tamen habeam, præter istæc pauca. and were it to cost my life, I could answer nothing more to it, than—A.* 137, 6. = μακρὸν τεῖχος *An.* 7, 8. τὸ βόρειον 24, 5. τὸ νότιον 24, 22. μακρὸν ἂν εἴη μοι λέγειν 21, 35. = εἰ κατασκαφεῖη τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου *L.* 130, 25. = μακρὸν πλοῖον *Ly.* 157, 7.

μάλα *redundat.* τῷ βδελυρῷ τούτῳ μάλα βεβίωται 563, 17. = μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσι *Æ.* 71, *ult.* κατέπεμψε τῷ δήμῳ ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον 87, *rep.* = *A.* 131, 22.

μαλακία] διὰ μαλακίαν, ἢ ῥαθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα 158, 10. ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν 219, *rep.* αὐτὸν εἰς μαλακίαν ἔσκωπτον 308, 18. οὔτε μαλακίαν, οὔτε ἀνανδρίαν προσοῦσαν εὐρήσετε μοι 1473, 25. = παράγων ἀνδρα πρεσβύτερον θεραπείαις καὶ *μαλακίαις *blandis, mollibus verbis, lenociniis verborum I.* 73, 8. = *μαλακίας ὄφλειν (*scil.* δίκην αὐτὴν ζημίαν) *An.* 10, 22. = *L.* 117, 11. *et ap. Suid.*

μαλακίζεσθαι] ταῦτα πάσχοντες μέλλομεν καὶ μαλακιζόμεθα 120, 7. 754, 27.

μαλακὸς καὶ ἄτολμος 106, 22. ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε. *molles, remissos, segnes* 358, 6. πρόβατα πενήκοντα μαλακὰ [*nisi ibi leg. potius est μάλιστα*] 1155, 3. = μαλακὸς χιτωνίσκος *Æ.* 18, 30. μαλακὸς *opponitur* τῷ ταραχῆς καὶ τόλμης μεστῷ 42, 7.

μάλη (*axilla*) *pro* μασχάλη. οὐδ' ὑπὸ μάλης ἢ πρόκλησις ἐγένετο. *clam, furtim* 848, 12. = ἐσκευασμένος τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἶός τ' ἦν πλείστα, ὑπὸ μάλης λαβῶν ἐξήγαγε, ξίφος ἔχων *L.* *fr.* 32.

μάλη *cega.* ἐν μάλη γεγραμμένην παρέχειν τὴν μαρτυρίαν 1132, 13.

μάλιστα *circiter, ferme.* μ. σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομήκοντα μνᾶς 815, 4. μάλιστα τάλαντον 839, 19. εἰ τὰ μάλιστ' ἐγίνετο ἢ πρόκλησις, ὡς οὐκ ἐγίνετο 1108, 27. οὐχὶ ταῦτ' ἕκαστοι μάλιστα ἐσπουδακότες ταῦτ' πάντες ἔπραξαν 62, 8. μάλιστα τρία τάλαντα. *ferme 3 tal. quamquam optimo jure plus poteram ponere* 819, 3. τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ εὖνου ὄντα τοῖς μάλιστα [*subaudi* εὖνοῦσιν] ὁμοίως *as well as the best* 1473, 12.

μᾶλλον *redundat.* πολὺ δικαιότερον τοῖς ἐξ ἀρχῆς ῥηθεῖσι τεκμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον τεκταινομένοις 921, 21. οὐ περὶ πλείονος ἐποίησατο ὁ πατήρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ Τιμοθέῳ ὑπηρετεῖν 1185, 16. ἠγοῦνται περὶ πλείονος αὐτοῖς εἶναι, καλοὶ καὶ γαθοὶ δο-

κεῖν εἶναι μᾶλλον, ἢ T. χαρίσασθαι τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντες I 195, 11. μᾶλλον ἔτι ἢ νῦν τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν φοβερώτερον ποιῆσαι 31, 26. μᾶλλον pro μάλιστα. et subauditur in talibus τῶν ἄλλων. aut est pro simplici σφόδρα. καὶ πιστεύονται μᾶλλον παρ' ὑμῖν I 336, 22. = ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον, ἢ τᾶληθῆ μαρτυρεῖν Æ. 7, 17. εἶλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν 20, 24. ἐπιδέξιοι φύντες ἐτέρων μᾶλλον 25, 21. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινόμενων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις 28, 23. τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχουσι μᾶλλον, ἢ τοῖς λόγοις 48, 17. μᾶλλον σοι τῶν αὐθιγμένων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως 83, 38. = cum comparativo copulatum, ubi respondet Latino *multo*. μᾶλλον ἰτοιμότερον I. 47, 45. πολὺ θᾶττον—μᾶλλον 76, 20. = interdum omittitur, ut in illo τεθνήσκει νομίσασα λυσίτελεῖν (sub. μᾶλλον) ἢ ζῆν, ὁρῶσα τὰ γιγνόμενα An. 16, 26. rursus redundat in illo μᾶλλον δικαιότερον 29, 25. si bene habet illa lectio, verum vitiosa est sine dubio. = μᾶλλον omissum. θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἰρούμενοι (sub μᾶλλον) ἢ ζωὴν μετὰ δουλείας L. 196, 22. τοσοῦτον (scil. μᾶλλον) ἐπιθυμοῦσι 923, 5. μᾶλλον ἢ ἥττον. plus minus 104, 13. *μανδραγόρας*] ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσιν, ἢ τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον, εἰκάμεν ἀνθρώποις I 33, 1.

Μάνης nomen servile I 127, 25. I 253, 6.

μανθάνειν] τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας sapientes, intelligentes, quale quodque sit, ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν I 232, 18. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ὀρθῶς ἅπαντ' ἐστὶ, μηδὲν οἶσθαι γιγνώσκειν πρότερον, πρὶν μαθεῖν I 422, 2. τί οὖν μαθόντες—*quamnam igitur de causa* I 41, 19. 495, 20. 850, 21. I 113, 4. = μὴ μαθεῖν τὴν ἀπολογίαν non intellexisse A. 124, 7. = εἰρήνην ἤλθε φέρων, ἣν ἡμεῖς ἔργον μαθόντες ἔγνωμεν L. 131, 2.

μανία] ἐστὶ μὲν ἐγγυτάτω μανίας 404, 9. τοσαύτης μανίας καὶ παροινίας ἐπέπλησε 424, 23. μανία γὰρ ἴσως ἐστὶν ὑπὲρ δύναμιν τι ποιεῖν 536, *rep.* μανία δεινὴ τὰ κεκρυμμένα εἰπεῖν 830, 24. ἂν μὴ μανιῶν [*scil. ἔνεκα κωλυθῆ τοῦτο ποιεῖν*] I 133, 10. unde colligas, quia in plurali dicitur αἱ μανίαι, insultus, vel raptus, paroxysmos furiosos per certa temporum intervalla redeuntes sic appellari. τίς ἂν οὖν δύναίτο τὴν σὴν μανίαν καὶ πολυτέλειαν [*furiosam prodigalitatem, sumtuositatem*] ὑπομεῖναι I 217, 20. μανίαν τοσαύτην ἐμοῦ τίς ἂν ὑμῶν καταγνοίῃ I 319, 5. = ἀκμάζειν ἐν τῇ μανίᾳ Æ. 46, 22. = μανία τίς ἂν ταύτης γένοιτο μείζων I. 37, 16. τοῦ δὲ τοσαύτην μανίαν κατηγοροῦσιν [10, 42.] = D. 104, 36.

μαντεία] τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, οἱ πολλὰς καὶ καλὰς, καὶ ἀγαθὰς, καὶ ἀληθεῖς μαντείας ἀνηρήκασιν I 466, 27. *ejusmodi vaticinia leguntur p.* 436, 23. 531, *tota.* 1072, 12. = μαντείας ταῦτα προσδεῖται Æ. 11, 15. μαντεύεσθαι μαντείαν παρὰ τῷ θεῷ 68, 41.

μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι Æ. 18, 8. μαντεύεσθαι μαντείαν παρὰ τῷ θεῷ, ab Apolline oraculum petere 68, 41.

μάντις] φρονίμους ανθρώπους και μάντις είναι 252, 15.

*μάραθρον] θιάσους ἐστεφανωμένους μαράθρω και λεύκη 313, 24.

Μαραθῶνάδε 1377, 4. = An. 14, 31.

Μαργίτης] Μαργίτην Ἀλεξάνδρω ἑπανυμίαν Demosthenes ἐτίθει A.E. 76, 24.

μάρνασθαι 322, 10. = Ly. —

μάρτυρ vel μάρτυς. ὅταν τοὺς αὐτοὺς ἀποδείξητε στρατιώτας και μάρτυρας τῶν στρατηγουμένων 53, 21. ὅσα μὴ δι' αὐτῶν, [scil. γέγονε,] οὐδενὸς μάρτυρος καθ' ἡμῶν εὐπορήσουσι. nunquam poterunt ullum adversus nos testem reperire, vel producere, in ejusmodi causis, ubi non ipsi soli interfuere, (nam in illis mentiri quodlibet ipsis facile est) sed quæ aliis gestæ sint 1268, 6. μάρτυρος et ἀντιδικου differentia 1025, 21. οἱ δ' ἄλλοι μάρτυρες τῆς τούτων εὐδαιμονίας κάθησθε 172, 8. αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποιήσατο μάρτυρας 300, ult. τοῖς μάρτυσιν, οὓς οὗτος ἐτοίμους ἔξει μαρτυρεῖν ὅτιοῦν, χορηγῶ Φιλίππῳ χρώμενος 408, 15. τίνα γὰρ μάρτυρα μείζω παράσχωμαι — 416, 6. μάρτυρές ἐστε τῶν ἐτέρων [id est ἐτέροις ὑπαρχόντων] ἀγαθῶν, οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἔξαπατᾶσθαι 690, 16. μάρτυρές εἰσιν οὗτοι, οἷς μηδὲν μέτεστι τοῦ πράγματος 1025, 22. = πολλὰ ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὑπο A.E. 21, 35. μάρτυς ὑπεύθυνος τῷ συκοφάντῃ 51, 3. = ἐπισκήπτεσθαι τῷ μάρτυρι L. 167, 40.

μαρτυρεῖν] μεμαρτύρηκεν αὐτὸς αὐτῷ Φορμίῳ, ὅποτε φασὶν οὗτοι ἀκούσαντες ἐκείνου ταῦτα μεμαρτυρηκέναι 1131, 23. τοὺς βραδίας μισθοῦ μαρτυροῦντας ἐξήλεγγχε 1273, 21. ἀλλήλοις τὰ ψευδῆ 1268, 14. τοὺς διαθήκην μαρτυρήσαντας διώκων 1117, 5. μ. τὴν ἐκμαρτυρίαν 1131, 4. μαρτυρεῖν ἀκοὴν οὐκ ἔωσιν οἱ νόμοι 1300, 16. = ἀκίνδυνα τῷ μαρτυροῦντι A.E. 7, 15. ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον, ἢ τὰ ληθῆ μαρτυρεῖν 7, 17. ὅτω δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται, cui publicæ famæ testimonium has laudes denegat 89, 18. = αὐτῷ κακῶς ὑφ' ὑμῶν μεμαρτύρηται L. 136, 2. οὐδ' εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν 159, 34. τοῖς δὲ τὰ ψευδῆ, μηδὲν δεδοικότες, ἐμαρτύρουν 159, 35.

μαρτύρεσθαι] Λυκοῦργος τὴν Ἀθηναίων ἐμαρτύρετο 799, 6. = I. [48, 29.] = μαρτύρονται, antestantur, cogunt, jubent testari sibi de facto A. 114, 29. = βοῶντα και κεκραγότα και μαρτυρόμενον L. 97, 40.

μαρτυρία] μὴ ἀληθινῆς μαρτυρίας ἐγγράψαι μάρτυρα 849, 11. μαρτυριῶν γὰρ πλεον ἢ πάνυ πολλῶν τῶν ἀπασῶν ἀναγνωσθεισῶν ἐπὶ τῇ δίκῃ 846, 24. τὴν τε μαρτυρίαν και ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι ὅμα 1131, 1. = μαρτυρίαν γράφειν τινι, formulam conscribere, quam is, quem tu velis, suo testimonio confirmet, aut, si nolit, ejuret A.E. 7, 11. 24. ἀπαίδευτος μαρτυρία 7, 12. μαρτυρίαν qui defugeret, multabatur mille drachmis ærario 7, 18. γράφειν τινι μαρτυρίαν 10, 9. ἀπολύεσθαι βραδίας τοὺς τοῦ κατηγοροῦ λόγους ταῖς ὑμέτεραις μαρτυρίαις 17, 15. = εἶχόν τινά μοι μαρτυρίαν τοῦ πράγματος, ἢν εἰ μὴ ἐμαρτύρουν, οὐκ ἔμελλον ἐπιδικάσασθαι τοῦ κλήρου I. 86, 25. = ἐπὶ ταῖς τοιαύταις μαρτυρίαις οὐ βασανίζονται, ἀλλ' ἐλεύθεροι ἀφίενται A. 118, 17. = λέγε τὴν *μαρτυρίαν πρῶτον D. 100, 17.

μαρτύριον] τούτων μαρτύρια ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνέθεσαν I. 55, 12. =
Ly. 163, 26. μ. παρὰ θεῶν ἔχειν 160, 4.

μάστus. v. μάρτυρ.

Μαρωνίτης pro nota civitatis miserabilis et contemnendæ 218,
11.

Μασσαλιώτης 884, 15.

μαστιγίας 496, 26.

μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς Æ. 9, 12. ρυτῆρα λαβὰν
μαστιγοῦν 49, 20. = μαστιγωθεῖσαν εἰς τὸν μύλωνα ἐμπισεῖν L. 93,
25. πρὸς τὸν κίονα δῆσαντες μαστιγοῦν fr. 45, 6.

μάστιξ] δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πενήκοντα πληγὰς Æ. 19,
30. = λαβὰν μάστιγά τις, ἐντείνας πολλὰς πληγὰς L. fr. 45, 4

μασχάλη] τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας L. ap.
Suid. in ὑπὸ μάλης.

μάταιος] ὡ μάταιε o stulte, insipide 784, 10.

μάχαιρα] μαγεῖρα μαχαίρας οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει
784, 11. = μαχαίρα τὸν τράχηλον ἀποκόψειν ἠπεῖλει Æ. 38, 11. =
ἐγκαταλιπὼν τὴν μάχαιραν τῇ σφαγῇ, ὄχουτο φεύγων A. 137, 28.

μαχαιοποιεῖον 823, 11.

μαχαιοποιός 816, 5. = Æ. 40, 29.

μάχεσθαι τοῖς ὀνόμασιν L. 117, 8. οὐδὲ περὶ ὀνομάτων μαχοῦμε-
νος 912, pen.

ἡ μάχη pugna ad Chæroneam singulariter appellatur 319,
22. ἡ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ et ἡ χειμερινή 300, 16. = συμμάχεσθαι μά-
χην Æ. 50, 38. μάχη ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις 50, 40. κινδυνεύειν μάχην
ibid. θεὸν μὴ νικήσασιν μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις 66, 8. ἐκ παρα-
τάξεως μάχη κρατήσαντες 66, 15. ἐπιτυγχάνειν μάχην 77, 18. μά-
χην (pro ἐν μάχην) τινὰ νικᾶν 79, 36. κοσμήτωρα μάχην ἔξοχον
ἄνδρα μολεῖν 80, 22. ἐπιγενομένης τῆς μάχης 86, 12. = μαχὰς καὶ
κόμους καὶ ἀσέλγειαν πολλὴν I. 39, 21. = pugna terrestris. πολλαῖς
μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου L. 185, 39.

μεγάθυμος 421, 27.

μεγαλοφροσύνη τοῦ γένους superbia, magni spiritus ob nobilita-
tem generis A. 127, 21.

μεγαλόφρονες καὶ ἀναιδεῖς ὄντες 415, 15.

μεγαλοψυχίαν τοσαύτην ἐγγενέσθαι 247, 18. τῶν ἔργων τὴν μεγ.
οὐκ ἀπέδοντο. id est τὴν δόξαν τῶν ἑαυτοῖς μεγαλοψύχως πεπραγμένων
689, 2. ἐν μεγαλοψυχίας καὶ χάριτος τῆς ὑμετέρας τάξει τὴν οἰκαδέ
μοι ἀφίξειν γενέσθαι 1484, 6. οὔτε τῆς ὑμετέρας μεγαλοψυχίας, οὔτε
τῆς ἄλλης προαιρέσεως τοῦτ' ἂν ἀκόλουθον φανείη 1477, 1. = Ly. 160,
21.

μεγαλοψυχότερος 414, 15.

μεγαλοψύχως καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὰ πράττετο 1465, 16. = Æ. 20,
25.

Μεγαρεῖς] τότε καὶ αὐτοὶ Μεγαρέα ποιήσονται 691, 11.

μέγας] τὸν τρόπον, δι' οὗ μέγας γέγονεν 12, 25. ubi significat
ἰσχυρός. opponitur enim τῷ ἀσθενεῖ. ὡς ἀεὶ τι μείζον τῶν ὑπαρχόντων
θεῖ πράττειν ἔγνωκώς 13, 13. νῦν μέγας [id est εἰς μέγεθος] ἠυξήθη

19, 18. μέγας ἦρθη, id est μεγάλως 20, 9. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ κατ' ἀρχὰς ὁ Φίλιππος ἠϋξῆται 116, 8. παρὰ τοὺς μεγίστους καιροὺς temporibus longe difficillimis atque gravissimis 470, 12. μεγάλοι *τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας εἰσι 490, 27. μὴ μείζων ἔσται τοῦ δοῦναι δίκην 658, 25. μέγα; μεγάλη. μικρὸν; μικρᾶ. id est, εἰ μέγα τι ἠδίκηκε, μεγάλη ἐχρῶντο τῇ ὀργῇ. magnum si deliquisset, graviter animadvertabant. μικρὸν, μικρᾶ, id est εἰ τι μικρὸν ἤμαρτεν, si quid levius peccasset, mollius puniebant 737, 20. dictum hoc Demosthenis ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστίν, ἀλλὰ τὸ εὖ μέγα citat Stobæus p. 55. μέγιστος μάστυς luculentissimus, fidissimus, certissimus 815, 9. 987, 21. μέγα φθέγγεται 981, 25. μέγα λαλεῖν 1124, 25. μέγα σημεῖον 1046, 10. ἄνεμος μέγας 1213, 27. μεγάλας μαρτυρίας δεδώκασι κατ' αὐτῶν 1366, 22. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐρρῦη, καὶ διαβῆναι οὐ ράδιον ἦν 1379, 2. = βλάπτεσθαι μεγάλα *Æ.* 1, 4. ἐπιγράφειν τὰ μέγιστα ἐπιτίμια 3, 7. φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἰδρυομένους 18, 10. πόρους μεγάλους Τιμαρχώδεις 22, 28. τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως Δημοσθένης 31, 22. κλοπὴν μεγάλου πράγματος σκοπεῖτε 35, 25. σημεῖα μεγάλα τούτων ὑμῖν δείξω 41, 35. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν 44, 36. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν 45, 9. ἀρχεῖν τὰς μεγίστας ἀρχὰς 55, 7. εἰς τὴν μεγίστην ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς κατηγοροὺς 55, 10. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τῆς τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον 56, 29. σημεῖον ὑμῖν μέγα ἐπιδείξω 60, 8. ὅταν τὰ μέγιστα τῶν αἰσχυρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ 61, 11. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι 63, 10. προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα 63, 33. οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων 73, 5. ποτηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς 74, 31. ἀχρηστότατε πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων 75, 16. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δείξειν 79, 13. κατεργάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει 86, 23. σημεῖον μεγάλο διδάξαι 87, 41. = ἀνάγκη μεγάλη prorsus inevitabilis, stringens *I.* 38, 24. μεγάλη φωνὴ 62, 15. μαρτυρία. efficax, grave, magni momenti 75, 38. μέγα μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος 107, 15. μέγιστα σημεῖα ἦν τοῦ ψεύδεσθαι 111, 6. 8. = μέγιστα τεκμήρια παρείχοντο *A.* 112, 37. * μέγα τε ἡμέραν παρ' ἡμέραν γιγνομένην 137, 43. = πίστεις καὶ ὅρκους μεγάλους ἀλλήλοις δόντες *Ap.* 14, 30. ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς ἡ πόλις μεγάλη γεγένηται 14, 42. λαμβάνοντάς με ἐν μεγίστοις κινδύνοις 18, 4. τῆς μεγίστης ἀρετῆς ἔλεγχον 19, 28. πράττειν μέγα καὶ δεινὸν 19, 44. παρίστηκέ μοι θαῦμα μέγιστον 19, 46. μεγάλη δὲ δήπου καὶ τὸ ἐξαμαρτεῖν δυσπραξία 20, 22. ἄξια μεγαλῶν ἀγαθῶν 21, 18. πανὺ ἂν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἠδονῇ γένοιτο 22, 27. δωρεὰς εἰς χρήματα μεγάλας 22, 31. φυλακὴν τῆς πόλεως μεγίστην ἀνήρηκε 31, 32. μεγάλα δαπανᾶσθαι 33, 20. τὸν παῖδα ἤδη μέγαν ὄντα. jam adultum, puberem factum 16, 38. = * ὁλος μέγας κίνδυνος (pro ὡς μέγας) *L.* 194, 4. τοὺς ἀσθενεστάτους πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους 92, 3. κλῆρος μέγα 190, 40. ἐλπίς μεγάλη *ibid.* ὀργὴν μεγάλαν ἀδικημάτων ἔχειν 122, 3. μεγάλους ἐκθήσαντο τοὺς οἴκους ἐκ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων 128, 39. πίστιν, ἥτις ἐστὶ μέγιστη τοῖς ἀνθρώ-

ποις. jusjurandum, quod inter homines habetur sanctissimum 154, 40. μέγα αὐτῷ ἠγήσαθε εἶναι 188, 32. μηδ' ὀφελουμένη μεγάλα ἔχειν ἠγεῖσθαι 188, 44.

μέγεθος] τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμῇσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὄργης Æ. 82, 16. = μέγεθος ζημίας L. 92, 6.

μέδιμνος] μυρίουσ δίδωσι μέδιμνους ἡμῖν 467, 7. = περὰ *μέδιμνον κριθῶν I. 80, 31. = ὥσπερ κατὰ μέδιμνον συνωνούμενοι L. 165, 18.

μέθη καὶ βδελυρία Æ. 4, 34. = ἀπειρία τῆς μέθης. quod nondum usu, sive suo, sive alieno didicerunt, quam luctuosi casus e temulentia exsistere soleant A. 127, 22.

μεθημερινοὶ γάμοι 270, 11.

μεθιστάνειν transferre, πολιτείαν εἰς ὀλιγαρχίαν 196, 13. μεθεστᾶσαι καὶ λιλυμάνθαι ad inferiorem gradum descivisse, ad deteriorem conditionem redactus esse 500, 21. μεθίστασθαι vel μεταστῆναι alio secedere, e conspectu abire. μετάστητε ἔξω 776, 24. ὀρώμενον οὐκ ἀναπληροῖ, μεταστὰν δὲ μνημονεύεται 1404, 19. e patria emigrare. ἐκ τῆς τῶν πεπονθότων [scil. ἀδικίαν χάρας] μεταστάντας, εἰς τὴν τῶν μηδὲν ἠδικημένων μετοικεῖν 632, 19. 643, 5. μετασταθέντα in exsilium ire jussum 802, 16. = μεταστῆναι, secedere, seorsim ire, et alteri, quicum sis, otium deliberandi secum relinquere Æ. 33, 3. μεθεστᾶσαι, secessisse, abesse a consessu 70, 10. μεταστῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου 70, 39. μεταστησάμενος (ἐκ τοῦ βουλευτηρίου) τοὺς ιδιώτας 71, 21. μεταστήσασθαι, in exsilium ire jubere, e cœtu suo exterminare 72, 2. ἔξω τῆς ἀρχτοῦ καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει 77, 19. = τὴν ἀτυχίαν αἰτοῦμαι εἰς εὐτυχίαν μεταστῆναι A. 119, 34. μεθισταμένων τῶν πραγμάτων. mutata rep. 120, 14. τὴν γνώμην ἔξ ὄργης μεθιστάνειν 137, 45. = μεθίστασθαι τοὺς ἀμυήτους seorsim ire, secedere jubere, de medio facessere An. 2, 37. εἰς τὸ ἀσφαλὲς 20, 44. διαίτης, ἐξ ἧς δευρὶ μετέστην 21, 7. = ὥστε οὐκ ἂν ῥαδίως ὑμῖν ἡ πολιτεία μετέστη L. 158, 37. μεταστὰς ἐκεῖθεν 167, 46. τὴν ἐν Βοιωτοῖς πολιτείαν, χρήματα λαβὼν, μετέστησε 177, 28. *ἀλλ' ἦτις ἂν ἐκάστη πολιτεία μὴ συμφέρη, ταύτην προθυμεῖται μεθιστᾶσαι 171, 37.

μεθύειν] οἶους μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι 23, 16. μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων 54, 9. ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἄνθρωποις καλινδούμενον 403, 19. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόφασιν 573, 1. μεθύων. ἐπαράφνει 658, 15. μεθύων furiosus 1010, 26. μεθουόση αὐτῇ πολλοὶ συνεγένοντο καθεύδοντος τοῦ Φ. 1359, 6. = A. 132, 31. = μεθύων εἴλας αὐτὴν L. 92, 41.

μειαγωγεῖν victimam μεῖον dictam ad phratoras adducere L. ap. Harpocr. in μεῖον.

μείζων ἀπῆντα γέλωσ μετὰ θορύβου Æ. 12, 11. φοβεῖ τοὺς μικροπολίτας τὰ τῶν μείζονων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀπόρρητα 44, 4. ἀρκεῖ μοι μικρὰ, καὶ μείζονων αἰσχρῶσ οὐκ ἐπιθυμῶ 85, 6.

μειράκιον adultior quam παῖς Æ. 6, 14. collato versu 11. μειράκιον ἐλεύθερον διαφθείρειν erat Athenis capitale 7, 3. ἐπὶ τῇ

διατριβῆ τῶν μεираκίων 25, 3. ζηλοτῆς τῆς ἡλικίας μεираκίου 50, 26.
= ᾧ ἐκ μεираκίου φίλος ἦν I. 55, 7. = L. 96, 24. 97, 18.

μεираκύλλιον ᾧν κομιδῆ 539, 23.

μελαγχολᾶν δοκῶν ἅπασι τοῖς οἰκείοις I 183, 8.

μέλαν atramentum. τὸ μέλαν τρίβων 313, 11.

μέλας] ἰσχυρός τις ἦν, μέλας 537, 16. = τίς οὐ μέλαν ἰμάτιον ἐφ-
όρεσε I. 47, 10. = μέλαν ἰμάτιον ἠμφισμένη, ὡς ἐπ' ἀνδρὶ αὐτῆς L.
133, 24.

μέλει] μέλει γάρ τινι τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων Ἑλλήνων
96, 23. μέλει δ' οὐδενὶ τῶν κοινῶν, οὐδὲ μέμνηται 383, 8. τού-
τοις γὰρ οὐδ' ὅτιοῦν ἔμελε 933, 9. μεμέληκεν αὐτῷ περὶ τούτων
ἀπάντων ἀκριβῶς 1350, 2. = μᾶλλον σοι τῶν αὐθημέραν λόγων μέ-
λει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως Αἲ. 83, 38. = μέλειν τοῖς κάτω θε-
οῖς, (subaudi τούτων) οἱ ἠδίκηνται A. 114, 37. = μέλει αὐτῷ τοῦ
θορύβου L. 127, 2. οὐδὲν αὐτῷ τῶν κινδύνων ἐμέλησε 140, 18. μέ-
λει οὐδὲν σοι 117, 4. οὐ μοι τοσοῦτον μέλει, εἴ με δεῖ τὰ ὄντα ἀπολέ-
σαι 162, 32.

μελετᾶν] λογάρια δύστηνα μελετήσας 421, 20. ἐσκέφθαι καὶ με-
μελετηκέναι ὡς ἐνῆν μάλαστα, οὐκ ἄρνοῦμαι 576, 17. μελετᾶν εὐθείας
τὴν ἀπολογίαὶν ὑπὲρ ἑαυτῶν 1129, 9. οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν
non ex tempore meditari, *not then first to study a speech, when
we have to deliver it, ἀλλ' ἀγωνίζεσθαι καλῶς ἐπίστασθαι* 1414,
12. = μελετᾶ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ συσπόνδους Αἲ. 35, 14. = μελετᾶν
μετὰ τῶν ἡλικίων ἀκοντίζειν A. 121, 26. μηδὲν ὑποδεέστερα τούτων
μελετῶντες. cum nos non minore, quam hi, contentione virtuti
demus operam 123, 25. = μεμελέτηκας τοῦτο καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν
L. 117, 2.

μελέτη exercitatio declamandi 328, 15.

μελίμη] ὑπὲρ δὲ τῶν μελιῶν καὶ τῶν ὄλυρων τῶν ἐν τοῖς Θρακίοις
σιροῖς 100, ult. 135, 27.

Μελίτη locus Athenis 1258, pen.

μέλλειν] ἡμῶν μελλόντων καὶ ῥαθυμούντων περιγίγνεται 24, 25.
τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις 196, 24. item 506, 26. τὸ μὲν
ἤμελλε τῶν δεινῶν, imminebat, ingruerat, τὸ δ' ἤδη παρῆν 292, 15.
τὸ μὲν τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι [adde ἄδηλον] κοινὸν ἀμφοῖν ὑπαρχέτω
638, 23. τὰ δὲ κεράμια οὐδ' ἐμέλλησαν οὐδὲ διανοήθησαν ἐνθίσθαι.
Sperandum non erat, ut serias illas vini unquam curarent navi
imponendas; quid? quod ne in mentem quidem sibi venire passi
erant, ut hoc facerent 929, 8. = χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν
ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν Αἲ. 2, 23. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν
μελλόντων ἔσεσθαι 18, 8. καταδρομὴν τινα μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιῆσθαι
19, 5. διαμνημονεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι 27, 14. βλέπειν
πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι 41, 39. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ᾄμην
δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὄλων βουλευέσθαι 44, 6. ἐκφοβεῖν
τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον, ostendendo pericula multo
post futura terrere, et ad silentium redigere obloquentes 52,
36. αἰτεῖν μέλλετε τοὺς θεοὺς τάγαθα 70, 32. Lacedæmonii μέλ-

λουσιν εἰς Ἀλέξανδρον ἀναπέμψισθαι ὀμνέουσιντες 72, 35. τραγωδῶν μελλόντων γίνεσθαι 75, 26. ἤμελλον (Alexander) συμπατηθήσισθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς Ἰππου 77, 10. τραγωδῶν μελλόντων εἰσιέναι 83, 11. κατεπαγγέλλεσθαι τὸ μέλλον, mirifica polliceri, de suis erga rempublicam officiis et studiis, quibus eam demereri velit 85, 35. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι 89, 42. συνέδριον τῶν Ἑλλήνων μέλλει συλλέγεσθαι *ibid.* = *τί γὰρ ἤμελλον εἶναι αὐτῷ I. 41, 28. = cum præsente L. 110, 18. 130, 11. 138, 16. 147, 2. 158, 36. cum futuro 193, 33. 194, 7. 96, 26. 99, 19. 110, 25. 115, 29. 121, 33. 149, 35. 155, 19. 157, 20. 38. 160, 5. semel cum aoristo *169, 32. v. Magistrum, Moschopulum, ceterosque. ΤΑΥΤ.

μελλάματα τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν *Æ.* 64, 4.

μεμνήσθαι] ἐμνήσθην Ἐρατοσθένους πρὸς αὐτὴν L. 93, 28. 169, 7. περὶ τούτου μνησθήσομαι 100, 22. μεμνήσθαι τοὺς κακῶς πεπονθότας μάλλον ἢ τοὺς εὖ 161, 2.

μέμψεσθαι] οὐδὲν εἶδει κοινῇ ποιεῖν, ὧν ἰδίᾳ μέμψεσθε 1434, 3. ἄχρι τοῦ δῆλον ὑμῖν ποιῆσαι, ὅτι πολλοὶ μέμφονται 1476, 7. = οὐδαμῇ ἂν τις αὐτὸν μέμψαιτο *Æ.* 6, 25. = ἐμψάμην ἂν τοῖς ἐπαγγείλασι L. 190, 18. τοῖς ἀδικοῦσι 112, 18.

μεμψιμοιρεῖ ὁ δῆμος οὐδὲν αὐτῷ 249, 25.

μέμψις] τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποησαίμην ἂν ὑμῖν 1483, 20. = μέμψιν ἔχειν I. 88, 7.

μὲν οὖν. imo vero. quidni potius. aut, ut rectius dicam. ὀψὲ λέγω, χθὲς μὲν οὖν καὶ πρῶην 270, 21.

μένειν pro παραμένειν in fide et societate rerum manere 20, 24. μένειν γὰρ ἐξῆν τῷ κατηγοροῦντι τῶν ἄλλων 33, 10. οἱ τῶν πραγμάτων καιροὶ οὐ μένουσι τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα 50, 26. οὐχ οἷός *τ' ἐστίν, ἔχων ἂ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων 42, pen. ἂν τὴν δύναμιν νόμῳ κατακλείσητε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν 49, 17. ἐπὶ τῇ καταχειροτομίᾳ μένων manens in urbe, quoad lis penderet, vel donec adversarius condemnaretur 572, 1. οὐδὲ τοὺς μένοντας ἐξελαῶ 746, 26. ubi οἱ μένοντες in urbe manentes, commorantes, opponuntur τοῖς φεύγουσιν, exsulibus. τῶν γυναικῶν ὄσαι μένουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν 1076, 16. ἐμένομεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν 1087, 17. μένων ἐπὶ τοῖς οὔσι γονεῦσιν ἑμαυτῷ 1314, ult. = ἴν' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μένω *Æ.* 64, 31. = μένειν ἐν τῷ πατρῷ οἴκῳ I. 66, 4. = μένειν μάλλον ἐπιτήδειοι, ἢ φεύγειν *Ap.* 34, 31.

μερίζειν] ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐκείνου μεμερισμένους 192, 1. ubi μερ. est censerī, numerari, haberi in parte populorum servientium. δεῖ τοίνυν μεμερίσθαι καὶ τὰ τῶν δωρεῶν 494, 5. μερισάμενοι τὸ ἐμὸν χωρίον μετὰ Φ. τούτου 913, 1. ἐπειδὴ δὲ τοῦμὸν χρυσίον ἐμερίσατο 917, 19. ἠρόμην αὐτὸν, πότερα μεμερισμένος εἶη πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἢ κοινῇ οὐσία εἶη αὐτοῖς 1149, 20. μερίζειν τοὺς τόκους πρὸς τὸν πλοῦν. si dimidiam solummodo partem itineris peregeris, dimidiam quoque fœnoris dependere 1297, 20. = ἐπειδὴ τῶν ἀδελφοῦ ἐμερίσατο. *he had caused to be delivered to him a part of the property left by my brother at his death.* partem abstulis-

set bonorum I. 77, 14. = μερίζεσθαι χρήματα. de pluribus furta inter se partientibus D. 91, 26.

μεριμνᾶν τὰ δίκαια λέγειν 576, 23.

μερίς] τῆς ποίας μερίδος ἐβούλετ' ἄν τὴν πόλιν γενέσθαι 246, 10. ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν οὐσι μερίδι 286, 27. μερίδα εἰς σωτηρίαν ὑπάρχειν 537, 8. μερίς μεγάλη [scil. πρὸς σωτηρίαν] τοῖς ἀδικουῦσι καὶ πλεονεξία ἢ τῶν ὑμετέρων τρόπων πραότης 574, 8. μερίς a share, in metallifodinis 1039, 22. τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ᾗχετο λαβὰν παρὰ τοῦ παιδός, ὡσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες 1078, 23. = μερίς ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου D. 97, 19.

μερίτης] μερίτας τῆς ὀφελείας ποιῆσαι τούτους 889, 7.

μέρος pars, particula. Πελοποννησίοις ἅπασι—τὰ δύο μέρη τῆς στρατιᾶς—πέμπειν ἐπιτάξαντες 1379, 19. ὅτι τούτοις ἐστὶν ἀπὸ τῶν λημμάτων τὸ μέρος δοτέον 1342, 12. portio rata, competens. τῶν κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος [subaudi τὸ αὐτῷ προσῆκον] λαμβάνων 38, 4. οὐδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος 1031, 15. τῶν δὲ τὰ μέρη κομίζεται 1031, 17. δίδοναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη εἰσπράξαι. ut attribuerent nostrum cuique certam et competentem portionem eorum, qui reip. armamenta navalia deberent, ut ea ab his debitoribus exigeremus 1145, 20. εἰ δὲ βούλεσθε, ἔφη, κομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τοῦ πλοῦ τοῦ πεπλευσμένου, δάσω ὑμῖν. partem fœnoris parem modo viæ a navi peractæ 1286, 26. ἀφικόμενος παρὰ τῶν θείων τῆς οὐσίας τὸ μέρος μετέλαβε 1304, 16. οὕτω γὰρ διέθηκας αὐτοὺς τὸ μέρος σὺ. subaudi τὸ σόν. pro parte tua virili. quantum in te fuit 367, 5. ὅτι τὰ μητρῶα πρὸς μέρος ἡξίους νέμεισθαι. partem hereditatis maternæ tibi tuam attribui curares 954, 19. τῇ ἐπικλήρῳ ἐπιδίδοναι πρὸς μέρος ἕκαστον. pro parte et facultate quemque sua virili 1068, 4. b) pars hominum, a qua quisque stat, factio, castra. ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι 323, 8. c) pro τάξει, loco, classe, ordine, conditione rerum. ἐν προσθήκης μέρει pro accessione, appendice habentur 22, 4. ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει. pro nihilo haberi 23, 14. ἐν ὑπρέτου καὶ προσθήκης μέρει γεγένησθε 37, 4. τὴν ἐπίδοσιν ἐν χάριτος μέρει καὶ δωρεᾶς παρεῖχον πλέουσιν τῇ πόλει 567, ult. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι 626, 6. τοὺς ἐχθρὰ ποιούοντας ἐν ἐχθροῦ μέρει κολλάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος 638, 5. στρατιώτης ὧν ἐν σφενδονήτου καὶ φιλοῦ μέρει 668, 24. οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει 668, 26. οὐ δίκαιόν ἐστιν ἐν τεκμηρίου μέρει ποιεῖσθαι τὰ δίκημα 1095, 19. = παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro joco ipse se allegat Æ. 17, 40. ἄπρατον οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος 31, 19. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, seorsim sumens unumquemque nostrum alium ex alio 33, 26. ἢ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία 50, 34. ἔξοδοι ἐν τοῖς μέρεσιν 50, 38. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περὶ ἑκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et unumquodque seorsim oratione tractare, successive, ordine 54, 3. 15. ἢ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως 54, 17. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε 74, 3. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται 74, 34. ἀναφέρειν αὐτῷ τῶν λημ-

μέτων τὰ μέρη, partes sibi competentes munusculorum, quæ ipsi tulissent 74, ult. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. = ἐλάχομεν τὸ μέρος. unusquisque nostrum ratam suam hereditatis portionem in jure petiit I. 52, 19. 62, 34. ἐν μέρει ab alio ad alium, ἐκάστω προσῆει πολλῶν τὸ πρᾶγμα 77, 11. οὐδὲ πολλοστοῦ μέρους ἀξιοῦν [10, 43.] = μέρος οὐκ ἐλάχιστον συμβάλλειν An. 18, 38. πολλοστόν τι μέρος τῆς αἰτίας εὐρέθην ἔχων 20, 40. = ἐν μέρει (vicissim, per vices) πρὸς ἑκατέραν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα L. 193, 45. μετέχειν τὸ μέρος (pro virili sua) τῶν δεινῶν, ὡς περ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσι 187, 15. = ὅσον εἰς τὸ ἐμὸν μέρος τῆς κατηγορίας ἦκει D. 104, 41.

μεσεγγυᾶν] μεσεγγυησαμένης ἀργύριον. cum certam pecuniæ summam apud mediatorem deposuisset 995, 21. = τρία τάλαντα περὶ Ἐργοκλέους μεσεγγυηθέντα τοῖς λέγουσι L. 182, 1.

μεσεγγύημα, stipulatio Æ. 71, 18.

μέσος] ὧν μέσος καὶ τελευταῖος καὶ πρῶτός ἐστιν οὗτος 772, 6. παίει με πύξ, καὶ ἀρπάζει μέσον, καὶ ὠθεῖ με εἰς τὰς λιθοτομίας 1252, 9. b) τὸ μέσον] ἄθλα πολέμου κείμενα ἐν μέσῳ 41, 24. ἐν μέσῳ ληφθεὶς 69, 15. τοὺς συμμάχους οὐκ ἐν μέσῳ κείσθαι 84, 14. εἰς μέσον ὑμῖν γινομένης δαίξω 464, pen. εἰς τὸ μέσον καταβείς τὴν ἀφέλειαν 488, 13. οὐδὲν ἂν ἦν ἐν μέσῳ πολεμεῖν ὑμᾶς πρὸς Κ. nil impedisset, quominus bellum vobis gerendum esset adversus Cardianos 682, 1. = εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου Æ. 66, 27. μέσον οὐδὲν ἦν, nil erat medium, dubium, ut optari posset aut ambigi inter — et inter 66, 35. = αὐτοὶ μὲν οὗτοι οἱ ἄνδρες οὐ τολμῶσι σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον καταστήσαντες διίσχυρίζεσθαι. sese in medio collocando, h. e. prodeundo in conspectum, suique copiam faciendo, aut illuc veniendo, ubi apprehendi et ad supplicium adduci possint An. 20, 14.

*μεσοῦν] ὃ τι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν, quod auctor fuit coronandi Demosthenis, tametsi ille medio adhuc versaretur in magistratu, temporis, quo gerendus ei esset honos, vix dimidia pars præterisset Æ. 57, 19.

μεστὸς] μεστὴ πολλῶν κακῶν δύναμις 22, 11. ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστὴ 300, 23. φυλάττει ὀπηνίκα ὑμεῖς ἐστὲ μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος. tædio tenemini oratoris, e satietate, et crebritate audiendi orto 328, 6. τοσαύτης ἀνανδρίας καὶ κακίας ὑμεῖς ὁμολογεῖτε εἶναι μεστοὶ 408, 27. ὑπερηφανίας καὶ ὑπερόψεως ἀπάντων ἀνθρώπων *μεστὸς ὧν ἔση φανερώτατος 577, 16. τοιούτων ὄνειδῶν καὶ κακῶν μ. 603, 5. τρυφῆς 1046, 14. ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας 264, 2. μ. ἐγένετο ἀγανακτῶν. cum desæviisset 1175, 5. πολλῆς εὐθείας ἐστὶ μεστὸς 1482, 27. ἀφελῆς καὶ παρρησίας μ. 1489, 10. βίον καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν 150, 9. = μεστὸς ἐλπίδων οὐκ ἰσομένων Æ. 67, ult. = μεστὸς ἦν ὑποψίας L. 93, 18. 21. οἴνου 101, 17.

μετὰ] μετ' ἀδείας [id est, ἐπ' ἀδείας, vel ἐν ἀδείᾳ] πολλοὺς εἶσθαι ποτηροὺς ἠγεῖτο 601, 13. μηδὲ μεθ' ἐτέγων γινόμενοι τὴν γνώμην,

μήτε μετὰ τῶν διακόντων, μήτε μετὰ τῶν φευγόντων 1236, 8. μετ' ἀληθείας pro ἐν ἀληθείᾳ 1306, 3. μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς Ἕλληνας 1467, 2. = cum genitivo. ἀπιστία, καὶ ἡ μεθ' ὅκλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείας *Æ.* 1, 22. μετὰ πόσων παιδων εἰσιέναι, quot a servis comitati venire in ludum debeant 2, 20. οὗτος μὲν οὖν ἀπεισι μετὰ τῶν κληρούχων ἐν Σάμῳ 8, 19. μείζων ἀπήντα γέλας μετὰ θορύβου 12, 11. διατριβάς, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον 20, 35. ἐγκατακοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν 26, 7. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι 31, 18. συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀθηναίους Ἀμφίπολιν 32, 28. βουλευέσθαι μετὰ δειλίας καὶ ζηλοτυπίας 65, 15. 16. ψεύδεσθαι μεθ' ὄρκου 67, 38. ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκῶς 84, 15. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβάς καταμύμφεται 84, 40. ἀντιπράττειν μετὰ τῶν βαρβάρων τοῖς Ἕλλησιν 90, 30. b) cum accusativo. ἀποτισάτω (scil. τὴν ζημίαν) ἐν ἑνδεκά ἡμέραις μετὰ τὴν δίκην 3, 17. διαλέγεσθαι φησιν ἑαυτῶ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκεῖ 64, 36. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἰσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφωμον 72, 24. μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνῆρπασται, civitas hæc (Thebæ) in exitu diei e Græcia media velut evulsa erat, que diei ejusdem initio adhuc stabat 72, 31. = μετὰ τῶν θυγατέρων διαθέσθαι καὶ δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ sic, ut una filiabus quoque prospiciat *I.* 44, 40. οὐκ ἐγγυτέρω τῆς ἀγχιστείας οἱ μετ' ἐκείνου φύντες, ἢ οἱ ἐξ ἐκείνου 72, 11. μεθ' ἡμᾶς nobis defunctis 84, 30. = μετὰ τοῦ ἀληθοῦς. secum habens veritatem veluti sociam quandam, in a rightheous cause ἐβούλετο πάσχειν εἴ τι δέοι *A.* 135, 17. μετὰ τῆς ἀληθείας 136, 14. μετὰ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων ἀπολέσαι in optima forma juris civilis perdere. *to put to death according to all the forms of judicial procedure* 136, 25. οὕτως ἀγαθὸν ἐστὶ μετὰ χρόνου βασανίζειν τὰ πράγματα 137, 38. = τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ conscios et consortes sceleris *An.* 3, 14. ἐπιθυμία τῆς μεθ' ὑμῶν πολιτείας 21, 7. μετ' ἀρετῆς, ἀλλ' οὐ * μὴν κακίας 8, 25. = μετὰ πλείστων πόνων ἐλευθέραν ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα *L.* 195, 36. ἀγωνισθῆναι εὐ μετὰ τοῦ δικαίου 160, 6. κρατήσῃ μετὰ τοῦ ἀληθοῦς 156, 39. μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι 191, 33. 193, 42. μετ' ἐμοῦ εἶναι. mea interesse 111, 30. μεθ' ἡμέραν interdiu 95, 29. 99, 1. 109, 32. *TAYL.* οἱ μετὰ Κτησικλέους. pro οἱ περὶ Κτησικλέα 114, 37. ἀκολουθεῖν μετὰ τινος 193, 18. 121, 13. καταλέγεσθαι μετὰ τινος 894, 15. = τῶν μετὰ τούτου τις. unius aliquis advocatorum ejus *Ly.* 156, 25. μεθ' ἑαυτῶν ἔσχω βοηθὸν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν 158, 10. = μετὰ τοῦ δήμου συνθήκην τίθεσθαι pactum cum populo inire, contrahere *D.* 101, 12.

μεταβαίνειν alia e navi in aliam transcendere *A.* 132, 8. *10.

μεταβάλλειν] in medio mentem mutare. μεταβάλλεσθαι δόξει καὶ οὐδὲν ἔχειν πιστὸν ἢ πόλις 205, 19. οὐκ ἂν ἡμεῖς εἶημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες τοῖς δικαίοις ἐμμένειν 205, ult. 349, 25. 404, 13. = μεταβάλλεσθαι, a iudicibus ad circumstantem

turbam oculos et vocem transferre Æ. 83, 31. = ἐπίδοξος ἢ δυσπραγία μεταβάλλειν αὐτῶν ἐστὶ A. 120, 13. = μεταβάλλονται πρὸς τὰ παρόντα καὶ ταῖς τύχαις εἴκουσι L. 149, 33. τοὺς προστάνας τῶν πολιτειῶν ὁσάκις δὴ μετεβάλλοντο 171, 40. = τὴν τῆς πόλεως τύχην μεταβαλέσθαι ἔαν D. 100, 11.

μετάβασις εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον A. 132, 5.

μεταβιβάζειν] ὅταν ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζον-
τας ἴδασί τινας 142, 24.

μεταβολεὺς πονηρίας 784, 8.

μεταβολή] μεγάλην δεικτέον μεταβολὴν 21, 24. τὰ τῆς τύχης ἑξείας ἔχει τὰς μεταβολὰς 1447, ult. = μεταβολή μοι πολλή γέγονεν I. 35, 1. = commutatio rer. ἐκ τῶν μεταβολῶν—A. 120, 13. = mutatio rerum in rer. τὴν μεταβολὴν ὠφέλειαν σφίσιν ἔσσεισθαι L. 172, 9. = μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον Ly. 155, 30.

μεταβουλεύεσθαι] πρὶν ἀμαρτεῖν μεταβουλευσαμένους, τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι χρῆσασθαι 1442, 12. παράνοιας κατεγινώσχετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλεύομενοι 1444, 16. 1456, 16. 1466, 21.

μεταγειγνιῶν secundus a primo mensis anni Attici A. 146, 28.

μεταγινώσκειν sententiam mutare 278, 7. πολλοὺς ἤδη πολλὰ-
κις μετεγνώκotas 1422, 4. ἀγνωμοσύνη, ἣν τῶ μεταγνώσαι λύσετε 1469, 9. = οὐδὲν ἐκεῖνος μετέγνω τῶν πεπραγμένων ἑαυτῶ I. [19, 19.] = resipiscere An. 18, 23. 20, 23. = τοὺς ἀρίστους καὶ σοφω-
τάτους μάλιστα ἐθέλειν μεταγινώσκειν L. 156, 36.

μετάγνωσις] ἡ περὶ τούτων μ. ἦττα τῆς προαιρέσεώς ἐστι 1466, 23.

μεταγράφειν corrumpere acta iudicii, mutando scripta, veris expunctis falsa suggerendo 542, 8. = τούναντίον ταῖς διαθήκαις μεταγραφῆναι. post scriptas jam testamenti tabulas et obsignatas alia in iis scribere, quam prius fuissent scripta, iisque prorsus contraria, aut in secundis fictitiis tabulis repugnantia scribere iis, quæ in primis illis veris scripta fuissent I. 47, 40. = μεταγράφειν νόμον mutare formulam legis, alia verba aliis substituere D. 95, 31.

μεταδιδόναι] μηδὲ μεταδοῖεν ὑμῖν ὧν αὐτοὶ προήρηνται 255, 15. θᾶπτον ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου μεταδοῦναί τινι 421, 11. = μεταδιδούς ὧν εἶχεν I. 64, 16. μεταδώσειν ἐμὲ τῶ παιδί τὸ ἡμικλήριον τοῦ κλήρου 86, 18. = μεταδιδόναι (scil. τοῦ κέρδους) cum reliquis confirmassent, se passuros esse, ut pars aliqua sui lucri ad ipsos quoque perveniret An. 17, 28. μεταδιδόναι καὶ ὑμᾶς ἐμοὶ τῆς σατηρίας 18, 39. = μεταδιδόναι τοῖς ἄλλοις πολλοστὸν μέρος τῶν ἑαυτοῦ ὄνειδῶν L. 142, 24.

μεταδοκεῖν mentem mutare, alia consilia capere. μηδ' ἂν μεταδόξῃ ποτὲ 467, 21. μεταδόξαν αὐτῶ 1241, pen.

μετάθεσις τῶν ῥημάτων 727, 10.

μεταίρειν] τὸ ψήφισμα ἐπεχείρησαν κινεῖν καὶ μεταίρειν 395, pen.

μεταιτεῖν παρὰ τούτων [subaudi μέρος τι] ἀφ' ὧν εἰλήφασι 410, 12.

μετακαλεῖν] μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους *Æ.* 49, 30.

μετακινεῖν] τὴν *πάτριον πολιτείαν μετεκίνησεν ἐφ' ἑαυτοῦ 688, 26.

μετακομίζειν] παιῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν μετακομίζεσθαι 368, 10. = μετακομίζεσθαι ἰερὰ πάτρια. *operam dare, ut tibi domo submittantur eo locorum, ubi commoreris, arcessere Ly.* 155, 5.

μεταλαμβάνειν] μετελήφατε μὲν ὑμεῖς τὴν σχολὴν καὶ τὴν ἡσυχίαν 145, 26. τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταλαβὼν ὄφλε χιλίας 702, 7. διάδεξαι καὶ σὺ καὶ μετάλαβε μικρὸν χρόνον τῆς τοῦ λειτουργοῦντος τάξεως 1045, 10. μετέλαβε τῆς οὐσίας τὸ μέρος παρὰ τῶν θείων 1304, 16. μεταλαβὼν ὀλίγας ψήφους ἐκ πεντακοσίων ἀνδρῶν 1348, 21. τὴν ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν ἀναγκασθεῖν 1490, 20. = οὐδ' ἐὰν μίαν τῶν ψήφων οἱ εἰσαγγείλαντες μεταλάβωσι *I.* 42, 31. εἰ μὴ μεταλήφονται οὗτοι τῶν ἐκείνου [24, 39.] = αὐτοὶ τε μὴ μεταλάβητε τῆς τούτου μιαρίας *A.* 124, 2. = δικαστῶν τοσοῦτων οὐδὲ διακοσίας ψήφους μετέλαβε *An.* 3, 28. = ἀλλ' οὐδὲ ὢν πρότερον μετέλαβε παρ' ὑμῶν ἀγαθῶν μέμνηται *L.* 186, 1.

μεταλλάττειν] μετήλλαξαν τῶν ἀνθρώπων τὰς διανοίας 1410, 8. = μεταλλάττειν τὸν ἀγῶνα, *convertere causam in contrarium Æ.* 24, 38. ἀκρόασιν ὑμετέραν μεταλλάξῃς, *vestram audientiam a re præsente avocatum ad aliena traducturum esse* 24, 39. μεταλλάττειν τὸν τόπον, οὐ τὸν τρόπον 65, 1. = μεταλλαξαμένη τὸν χιτῶνα *L. ap. Poll. VII.* 12. = μεταλλάττειν τὸν τόπον *Ly.* 156, 32. χάραν 158, 34. = μεταλλάξασθαι τὴν τύχην *D.* 101, 45.

μεταλλεὺς *metallorum scrutator L. ap. Harpogr.*

μεταλλικὸς νόμος 976, 24. μεταλλικαὶ δίκαι 976, *pen.* 977, 16.

μέταλλον] παρὰ τῶν τὰ μέταλλα ἐωνημένων 435, 7. μέταλλον παρὰ τῆς πόλεως πρίασθαι 977, 14. μ. δημοθεῖν 1039, 23. τὸ ἀργύριον, ὃ ἔφερε καταβολὴν τοῦ μετάλλου τῇ πόλει, ὃ ἐγὼ ἐπρίαμην ἐννεήκοντα μνῶν 973, 5.

μεταμανθάνειν] πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὁψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν *Æ.* 76, 4.

μεταμέλειν] ὑμῖν μεταμελῆσαι ἔστιν *A.* 140, 33. = *An.* 19, 27. = μεταμελῆσαι τῶν ὑβρισμένων *L.* 97, 6. 20. μεταμελησάτω ὑμῖν τῶν πεπραγμένων 186, 12.

* μεταμύνειν *currere pone aliquem, ejus tuendi, eripiendi, vindicandi ergo L.* 97, 43. *confer* ἐπαμύνειν.

μετανοεῖν] μὴ τὴν ἀμαρτίαν γινῶτε μετανοήσαντες *A.* 120, 28. ἐν τοῖς ἀνηκίστοις πλέον βλάβος τὸ μετανοῆσαι 140, 17.

ἡ μετάνοια τῶν τοιούτων ἔστιν ἀνίατος *A.* 120, 30.

μεταξὺ] ἐὰν τὰ μεταξὺ τις ἐγχειρῇ λέγειν *auctor fieri consiliorum mediocorum* 202, 15. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὄρκων. *ut inter assensum P. A. in pacem et confirmationem ejus a Philippo temporis intercederet quam plurimum*

233, 27. μεταξὺ δειπνοῦντες inter cœnandum, de media cœna surgentes 284, 23. εἴαν τις εἰς τὸν Πειραιᾶ μεταξὺ κατακλύση tenente expeditione bellica 1209, 24. = μεταξὺ ἀσθνοῦντι, interea dum ægrotat, morbo tenente Æ. 86, 3. = μεταξὺ interea dum id fit, quod narratur, e. c. in illo temporis spatio, quod intercedebat mulieri inter suspendium et reditum ad vitam An. 16, 28.

μεταπειθεῖν oratione aliam in sententiam traducere 303, ult. τυχὸν μὲν ἴσως * καὶ μεταπεισθείητε 1438, 21. = aliquem avertere, abducere a proposito L. 115, 2.

μεταπέμπεσθαι τοὺς ἰππείας ἐπὶ τὴν διαδοχὴν 567, 17. μεταπεμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων. cum eum invitasset in rus suum 1367, 1. τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθ' ἂν αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ citat Hermogenes p. 306. ex Or. pro Corona. = arcessere Æ. 70, 7. μεταπέμπεσθαι ποθεν βοήθειαν ἐπὶ τινα 5, 24. = μετεπέμπετο τὴν ἀρχήν. he sent for the magistrate I. 37, 7. = μεταπέμπειν L. 195, 21. ΤΑΥΛ. imo vero μεταπέμπεσθαι. = μεταπέμπεσθαι ἰερὰ Ly. 151, 10. 152, 36. ἐπικουρίαν ἑαυτῷ 153, 17.

μεταπίπτειν] ταχὺ μ. εἴθισται 805, 26. = alias alia sciscere, et sentire, mutabilis in horas esse Æ. 64, 22. εἰ δὲ μία μόνον μετέπεισεν, unum solum suffragium si alteram in partem, condemnatoriam, excidisset 89, 36. = μετεπεπτώκει τὰ πράγματα. resp. aliam formam induerat L. 159, 16. 172, 5. = τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς δουλείαν μετέπεισε Ly. 154, 14. ἐκ τοῦ κακῶς πράττειν e mala fortuna ad meliorem redire 155, 32. = μεταπεισούσης τῆς τύχης D. 98, 25.

μεταποιεῖν] νόμους, τοὺς μὲν μεταποιῶν, τῶν δ' ἀφαιρῶν 268, 5. θεσμὸν 640, 3. collato versu 13.

μεταπορεύεσθαι ἰδίαν ἔχθραν L. 187, 1.

μεταπύργιον spatium inter turres L. ap. Harpocr.

μεταρριπτεῖν] κινεῖ καὶ ἀναιρεῖ καὶ μετ. 797, 11.

μετασκευάζειν νόμον (idem quod μεταγράφειν) D. 95, 31.

μετάστασις] πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην μεταβολὴν δεικτέον. magnam insignemque demonstrare oportet morumque animorumque commutationem 21, 24. = μετάστασις transitus in aliam, contrariam conditionem. ἃ ὑμῖν ἔμελλεν οἴσειν ταχίστην τοῦ παρόντος τότε κακοῦ μετάστασιν An. 20, 37. = ἡ μετάστασις τῶν πραγμάτων ἐκ δημοκρατίας εἰς ὀλιγαρχίαν ἐπράττετο L. 184, 6.

μεταστρέφειν] οὐδὲν γε φροντίζων, οὐδὲ μεταστρεφόμενος. respectans 585, 11. μεταστρέφειν τὰς αἰτίας. criminationes in intorquentem retorquere 1032, 1.

μετατιθέσθαι] προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις 303, 9. In medio. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξιῶν ὑμᾶς 304, 3. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα 320, 13. μεταθέσθαι ἡμᾶς [scil. τὰ ὀνόματα] permutare, μεγάλην ἀτιμίαν ἔφερε καὶ ἀνανδρίαν 996, 16. μεταθέσθαι τὸν φόβον metum ab aliis ad alia transferre 287, 7. ἵνα δὲ μηδὲν μετάθησθε. repre-

hendatis, mutetis consilia, instituta 379, 10. τὸν τρόπον μεταθήσεται 450, 21.

μέταυλος, θύρα L. 93, 19.

μεταφέρειν] μετήνεγκε τὴν ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας ἀδικίαν εἰς τὸν ἑαυτοῦ νόμον 724, ult. μ. τοὺς λόγους ἐπὶ πράγματα μὴ προσήκοντα 491, 16. μ. τὸ τῶν λειτουργιῶν ὄνομα ἐπὶ τὸ τῶν ἱερῶν 495, 14. μ. τὸ συμβησόμενον κατὰ τὸν τοῦ κινδύνου λογισμόν 210, 9. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας 262, 25. μ. τοὺς χρόνους transponere, trajicere, miscere tempora 303, 8. = προκύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας Æ. 42, 2. μετενεγκεῖν τὸν τόπον, jubere aliquid fieri, non suo in loco, ubi per leges necesse erat id fieri, sed in alio legitimo 58, 31. κλέπτων καὶ μεταφέρων τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα 73, περ. μετενεγκεῖν τὰ δίκαια, invertere 81, 33. μεταφέρειν ἀξίωσιν 85, 17.

μεταφοραὶ ὀνομάτων πεπραγματευμέναι, translata vocabula, quo adscititiis vocabulis alia significantibus alia tecte, clam, tacite, e longinquo velut, ostendantur Æ. 24, 5.

μεταχειρίζεσθαι τοὺς πολλοὺς ὁμῶς 753, 13. = inter manus tractare, jactare. τὸν ἑαυτῶν φονέα μεταχειριζόμενοι A. 113, 29. = ὅπως ὡς ἀλυπότατα μεταχειριῶνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος L. 169, 9. ἐρωτικῶς τὸ κόριον μετεχειρίζετο fr. 2, 8.

μετεγγυᾶν] οἱ μετεγγυησάμενοι. *those who had offered themselves as securities for the payment of the promised sums of money* A. 147, 17.

μετεῖναι αὐτοῖς, ὥνπερ Ἀθηναίοις μέτεστι—πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων, id est πλὴν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐννέα ἀρχ. 1380, 25. = μετεῖναι ἡμῖν τῆς πόλεως L. 149, 18. μετῆν ἂν μοι οὐκ ἐλάχιστον μέρος 122, 13. = Ly. 162, 37.

μετεντιθέναι] οὐχ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέθεντο transonerarunt, transportari curarunt 1290, 19.

μετεξαιρεῖσθαι] μετεξειλόμενην τὸν γόμον curavi merces ex alia navi in aliam aliasve egerendas 1290, 10.

μετέρχεσθαι] ἐκέλευσα τὴν ἀνθρώπων τὴν ὑπακούσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἶη 1149, 27. arcessere. μετελθὼν [inde transgressus] εἰς τὸ Ποσειδῶνος ἱερὸν 1472, 9. = μετέρχεσθαι τοὺς ἐχθροὺς Æ. 20, 22. μετελθεῖν τιμαρῖα 68, 42. = ὀρθῶς καὶ δικαίως μετέρχομαι τὸν φονέα A. 112, 32. = arcessere L. 95, 15. 18. = insectari, punire Ly. 164, 21.

μετέχειν] καίπερ οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι, μετριάτερον αὐτὸν ποιήσειν 1486, 12. εἰ τῆς ἀλλήλων ἀρετῆς μὴ μόνον τῇ φύσει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπαίνοις μετάσχοιεν. si non modo virtute similes posterii sint majoribus, sed etiam pariter, atque hi, prædicentur 1392, 26. ἕκαστος ὑμῶν ἰδίᾳ μετέχει τῆς δόξης τῶν κοινῇ γνωσθέντων 507, 22. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἑξαπαταῖσθαι 690, 16. λάθρα καὶ βία ὑμῶν μετέχον τῶν ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν 1300, 4. τῶν λογισμῶν 116, 3. μὴ μετάσχοιεν ἂν ὑμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε 255, 14. φιλοσοφίαν—ἧς οἶμαι δεῖν σε μετασχεῖν 1412, 18. = Ἐτεο-

βουτάδαις μετέχει τῶν αὐτῶν βωμῶν *Æ.* 47, 39. παιδείας οὐδεμιᾶς μετεσχηκῶς 70, 11. = παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς πόλεως *I.* 41, 36. quod suffragia reum civem esse aientium numero quatuor solummodo excederent numerum negantium, ideo nunc civis est, non futurus, si numerus ei tam minutus defuisset. *by four votes.* = οἱ μετασχόντες consortes alicujus negotii periculivē, cujusmodi est mercatura, vel redemptio vectigalis *An.* 17, 32. = μετείχε τῶν αὐτῶν ἔργων Ἐρατοσθένει *L.* 125, 26. τῶν Ἀριστοκράτους 126, 14. μετέχειν τὸ μέρος τῶν δεινῶν ὥσπερ καὶ τῶν ἀγαθῶν 187, 15. = μετέχειν τινὶ πεντηκοστῆς *Ly.* 150, 19. 155, 20.

μετεωρίζειν vana spe circumactum, aut suspensum aliquem ad stulta et temeraria coepta impellere. μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη 169, 23.

μετεώρος] ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων, καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου 378, 23. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους 1213, 24. μετεωροτέρας τῆς ὁδοῦ γενομένης καὶ στενωτέρας 1279, ult.

μετοικεῖν 632, 19. = *L.* 164, 30. = μετοικεῖν ἐκ τῆς πατρίδος εἰς τῶν γειτόνων *Ly.* 150, 34. 166, 39.

μετοικία. status seu conditio inquilinatus, jus in civitate versandi, habitandi, negotiandi, et fortunarum sedem figendi, ubi natus non sis *L.* 107, 31.

μετοίκιον census ab inquilinis quotannis pendendus pro jure in urbe habitandi 496, 15. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου 621, 3. εἰ μὴ κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε. scil. apud magistratum, Poletas sic dictos 787, pen. πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε 787, 26. κάκει μετοίκιον τέθεικε 845, 20. τὸ μ. καταβείς 1315, 22. = ἐν Ὁρώπῳ μετοίκιον κατατιθεῖς, ἐπὶ προστάτου ἄκει *L.* 187, 29.

μέτοικος] ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε 50, 21. αἱ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι καὶ αἱ πολιτικαὶ 462, 13. inquilini sextam bonorum partem ærario dependebant 612, 4. de inquilinorum epiclesis, seu virginibus cum hereditate relictis judicabat Polemarchus 1135, 21. = *L.* 164, 29. 166, 32. τοὺς μετοίκους ἐτιμήσατε, ὅτι οὐ κατὰ τὸ προσῆκον αὐτοῖς ἐβοήθουν τῷ δήμῳ 189, 29.

μετοικονίζεσθαι malum omen a se ad alium avertere *D.* 94, 5. 101, 45.

μετουσία] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις τὴν μετουσίαν κοινήν καὶ ἴσην ἔθεσαν οἱ νόμοι καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199, 15. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ τὰς τῆς ἐλευθερίας μετουσίας ἡμᾶς ἀφαιρεῖσθαι 555, 17. τὰς κληρονομίας καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν μετουσίαν τοῖς αὐτοῖς ἀπέδωκε 1100, 7. = μετουσία τάφων καὶ ἱερῶν *Æ.* 48, 27.

μέτοχος] τοὺς μὲν γὰρ ἡ τύχη σοι μετόχους [scil. τῶν σῶν ἀγαθῶν] κατέστησε 1411, 4. = μέτοχος τοῦ φόνου *A.* 123, 38. 124, 31. = μέτοχος τῆς αἰτίας *L.* 109, 46.

μετρεῖν] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν

314, 24. τὰ ἄλφιστα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι 918, 11. μετρεῖν τῇ μητρὶ τὸν σῖτον 1135, 5.

μετρήτης οἴνου mensura quædam 1045, 6. μετρήσει citat e Dem. Julius Pollux IV. 166.

μετριάζειν δεῖν ἐν ταῖς εὐπραξίαις 506, pen.

μέτριος] μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθὲς λέγω, χείρονα 228, 20. καὶ γὰρ νῦν οὐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. nunc enim decrevit amicis succurrendo, Philippo adversari, dummodo conditiones sint utcunque tolerabiles 283, 6. = παρῆχεν ἑαυτὸν μέτριον πρὸς τι, in aliqua re modestum et pudicum se præbere Æ. I, 3. οὐδενὸς ὧν τῶν μετρίων ἐνδεής, tametsi necessariis ad victum non careret 6, 31. περιπίπτειν μετρία τιμωρία 24, ult. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν 78, 4. = μέτριος πολίτης I. 67, 31. = ἔτυχον μηδενὸς τῶν μετρίων L. 114, 33.

μετριότης] ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται Æ. 72, 37. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἢ τοῦ βίου μετριότης παρεσκιάσεν, pudor et modestia morum meorum creavit hoc meum silentium 85, 6. = Ly. 167, 16.

μετρίως parum, modice, mediocriter. σωφρονοῦσί γε καὶ μετρίως 70, 21. = πρὸςφέρεσθαι τινι μετρίως Æ. 6, 11. μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσι 71, ult. = μετρίως βεβιωκῶς L. 145, 40.

μέτρον] ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν, ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. just as if the talk were about an equality in weights and measures 1477, 27. = περιλεῖν τοῦ ποιητοῦ τὸ μέτρον Æ. 73, 9. = μέτρα Solonis An. 11, 25.

μέχρι τοῦ προβήσεται τὰ πράγματα 1434, 5. μέχρι τούτου Λασθένης—μέχρι τούτου Τιμόλαος—μέχρι τούτου Εὐδίκος 241, 24. sq. = κυριευέτασαν οἱ πρόεδροι μέχρι πενήκοντα δραχμῶν Æ. 5, 36. ὡς εὔρε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα—τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου 26, 7. δεσπότης ἀπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυσμένου 72, 27.

μέχρις] ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους μέχρις ἡβῆς ἔτρεφε Æ. 75, 32. = inclusively. μέχρις ἀνεψιῶν παίδων. ita ut consobrinorum liberi ipsi quoque eo numero vel ordine sint comprehensi, verum non ulterius I. 84, 22.

μὴ videtur redundare post verba quædam cum ἀπὸ composita, ut ἀπογινώσκεις, ἀπαγορεύεις, ἀπειπεῖν, φυλάττεσθαι et alia. ad quæ tamen si tacita mente addas ὥστε, non redundabit. τῶ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν 193, 5. ἀπειπεῖν τοῖς Ἀμφισσεῦσι τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν 278, 24. denuntiare, ut in posterum ne invadant. ὁ νομοθέτης ἀπέπειε τῶ ποιητῶ αὐτῶ ὄντι ποιητὸν υἱὸν μὴ ποιεῖσθαι 1099, 15. οἱ νόμοι διαρρήδη ἀπαγορεύουσιν ἐν τῶ δήμῳ μὴ ἐξεῖναι τοῖς τοιοῦτοις λέγειν 800, pen. ἐκάστω ἡμῶν δεδωκέναι τὴν ἄδειαν τοῦ μή τι παθεῖν ἀηδὲς 709, pen. ἐγνώκειν φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιοῦτοις 1258, 12. πλὴν εἰ μή. nisi si—τῶ δήλος ὁ λαχὼν ἔσται πλὴν εἰ μὴ σημειῖον—προσέσται 997, 17. ubi aut πλὴν, aut μὴ redundat. μὴ οὐ pro εἰ μή. absque, sine, vel nisi si, vel aliter atque. πόλεις πολλαὶ καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν μὴ οὐ χρόνον καὶ πολιορκία, quæ

capi vix possint aliter atque cum dispendio temporis, aut sine oppugnatione 379, 8. *μη οὐκ*—utrumque redundare videtur in illo *ἀπέσχετ' ἂν μη οὐκ εὐθύς τοῦ πατρὸς καταδιαιτῆσαι*. pro, *ἀπέσχετ' ἂν τοῦ εὐθύς καταδ.* 1240, 17. *μη οὐχὶ ἀψευδεῖν*—*οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι*. (pro simplici *μη*) 1490, 16. *μη τι γε*. nedom, multo minus 24, 22. 383, 21. 607, 10. 609, 22. *μη ὅτι* non solum non—*μη γὰρ* [subaudi *ἐρῶ*] ὅτι πρὸς τοῦτον, τοιοῦτον ὄντα, [subaudi οὐδεὶς ἀμαρτύρως ἂν ἔπραξεν] ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἄλλον οὐδ' ἂν εἰς οὐδένα, τοιοῦτον συνάλλαγμα ποιούμενος—869, 20. *μη ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον, ἀλλ' οὐδὲ μετὰ μαρτύρων* 869, 17. *μη ὅτι ἐμοί*, [æquales sunt] ἀλλ' οὐδὲ σφίδιν αὐτοῖς 851, 19. 900, 23. 911, 19. 956, 23. *μη ὅτι βελτίους ὄντας τούτου*. id est ἵνα *μη εἶπω, ὅτι τούτου βελτίους ἐσμέν*. id est, multo magis, vel quanto magis 1343, 14. In illo vexato loco p. 527, 20. *μη* non redundat, ut visum fuit Tayloro, sed vel necessarium quoque est, et sic accipiendum, ac si scripsisset orator. οὐ μόνον φανερός ἐστι *μη μετ' ὀργῆς πράττων*. seu οὐ μόνον φαίνεται *μη μετ' ὀργῆς τοῦτο πεπραχώς*. non solum constat eum hoc non fecisse per iracundiam, id quod tolerabilius foret, sed per meram superbiam, contumeliam, petulantiam.=*μη ὅτι* *Æ.* 77, 31.=*μη ὅτι*. ἐγὼ δὲ *μη ὅτι ὑπὲρ ἄλλου* (id est *μη ἐρῶ, ὅτι οὐχ ὑπὲρ ἄλλου*) ἀλλ' οὐδὲ ὑπὲρ ἑμαυτοῦ πώποτε δίκην ἰδίαν εἶρηκα *Ι.* 79, 8. *μη ὅτι γένος εἶχον ἄμεινον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῆς ἀγχιστείας ἐφαίνοντ' ἂν ὄντες*. non tantummodo titulum cognationis potiolem non habuissent afferre, sed constitisset adeo quoque, eos ne cognatos quidem prorsus esse 87, 2. ubi rogo, quæ festinans, proditione quadam memorie deceptus, de οὐκ interponendo temere dixi, ut oblitterentur, et pro non scriptis habeantur. Animadvertēbam protinus errorem adhuc currente prelo, inter corrigendum mendas illius paginae, sed sero. Ejusmodi enim lapsibus festinatio et pertinacia typhotetarum non ignoscit, neque reprehendendi veniam dat. Semel scripta necesse est, ut maneant, postquam semel formulis mandata sunt; id quod magnam creat molestiam homini literato ita trepidanti et sudanti, quasi flagello urgeatur. Iniquus et inhumanus sit, qui talia nobis, ipsis deprecantibus, vitio vertat, sævoque stilo notet, non ex ignorantia nata, sed distractione quadam mentis aliud agentis et trepidatione ruen-
tis.=οὐ νομίζει ἑαυτὸν, *μη ὅτι Πλαταιέα εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ἐλεύθερον* *Ι.* 167, 32.

μηδαμῆ μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγὺς [scil. ὄντας.] 1113, 8.

ἂ *μηδαμῶς ἦδειν *Α.* 138, 10.

μηδεὶς] εἰ μηδὲν τῶν γενομένων μαρτυροῖεν. id est εἴ τι μαρτυροῖεν τῶν μηδέποτε γενομένων 1033, 1. βίαιον καὶ ὑβριστὴν ἄνθρωπον καὶ μηδένα μηδαμόθεν nullius pretii hominem, nullo in loco habendum, quocumque tandem pacto 562, 23.=*μηδένα τῶν ἐν ἡλικία* *Æ.* 2, 35. *μηδὲν ἐκτίνη αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ* 11, 15. *περιεῖναι αὐτῶ μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύναις* 22, 8. *ικανὸν μηδὲν*.

ἡγεῖσθαι 27, 8. μηδὲν προκατεγνωκότες, ὡς ἀδικῶ 29, 10. εἰ φόνου δικαίου μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἑαυτὸν ἀναπλῆσαι βούλοιοτο, ἢ που ἀδίκου γε φυλάξαιτ' ἂν 39, 41. ἀνήκοον μηδεὶς λόγου Ἑλληνικοῦ ᾧ μὴν δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὄλων βουλευέσθαι 44, 6. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν 44, 41. αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως 47, 22. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν, ἢ τύχη 52, 34. τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ὑμῶν ἐξαιρεῖσθαι 54, 32. ἀπελευθεροῦν οἰκέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ 59, περ. ἀπογνώτω μηδὲν, μηδὲ καταγνώτω 62, 14. καταλογιζέσθω μηδεὶς τοῦθ' ὑμῶν ἐν ἀρετῇ 82, 40. ἵνα μηδεὶς αὐτῶ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται 84, 39.

μηδίξειν] μηδισάντων Θηβαίων 1377, 12.

μηδισμόν κατέγνωσαν [αὐτοῦ] 688, 24.

μῆκος μάταιον ἔχοντα λόγον 181, 26. μὴ μῆκος ἀκαιρον ἐγγένηται τῷ λόγῳ 1390, 20. μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα 1390, 23.

μηλόβοτος Ly. 168, 30.

μῆν] κατὰ μῆνα *singulis quibusque mensibus, sive intra mensem, finiebantur Athenis lites mercatorum.* v. ἐμπορικὸς 79, 23. ὅσοι μῆνες μικροῦ δέουσι νομοθετεῖν 744, 25. τοὺς μισθοὺς, οὓς τοῖς ὑπηρέταις καὶ τοῖς ἐπιβάταις κατὰ μῆνα ἐδίδουν 1209, 11. = τόκον δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς *Æ.* 68, 26. = δευτέρῳ μηνὶ ἢ τρίτῳ *I.* [17, 8.] = μῆν εἰσιῶν *mensis iniens, exordiens An.* 6, 38.

τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων ὑμῖν προστρέψομαι *A.* 127, 2. 128, 5.

μηνύει ὁ θάνατος αὐτὸν ἐξ ἐπιβουλῆς ἀποθανόντα *A.* 115, 21. 116, 43. κλέπτουσι τοὺς μηνύοντας 133, 45. = *An.* 2, 29. = ἐμήνυσε κατὰ τῶν αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων *L.* 105, 18.

μηνυτῆς κατὰ σαυτοῦ γεγονῶς 320, 19. = ἵνα μὴ μηνυτῆς τοῦ ἀδικήματος γένηται *A.* 117, 6. 119, 31. 133, 23. 25. 26. 33. = μηνυτῆς γενέσθαι τοῖς μέλλουσιν ἀποθανεῖσθαι *de imminente periculo admonere L.* 123, 6. μηνυτὴν γενέσθαι τῇ βουλῇ περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ὅτι ψευδεῖς εἰσί. *docere senatum* 124, 32. ἃ ἤδει τῶν ἡμετέρων κακῶς ἔχοντα, μηνυτῆς (*sub.* περὶ τούτων) τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο 143, 14. = μηνυτὴν ψευδῆ κατασκευάζειν *D.* 102, 17.

μῆνυτρα κηρύσσειν *mercedem indicii voce praeconis promulgare et condicere An.* 6, 23. = τὰ μῆνυτρα ἔχει σώσας τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν *L.* 107, 3.

μήτηρ] νομίζων [*prae me ferens*] μητέρα ἐξαρχῆς [*eandem, quam a principio sortitus fui*] καὶ οὐχ, ἑτέρας μὲν ὄν, ταύτης δὲ προσποιούμενος 1314, 18. μητέρα τὴν χώραν [*Atticam*] εἶναι τῶν ἡμετέρων προγόνων 1390, 13. = τύπτειν τὸν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα *Æ.* 4, 42. μὴ τρέφων πατέρα, ἢ μητέρα *ibid.* καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν 9, 14. = μητρὸς οὐδεὶς ἐστὶν ἐκποίητος. *per emancipationem nemo amittit jura consanguinitatis ipsi per matrem competentia I.* 66, 2. = μήτηρ, ἢ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παίδων ἀνέχεσθαι *L.* 188, 43. τὴν αὐτὴν χθόνα μητέρα καὶ χθόνα ἐκέκτηντο 192, 14.

μητραλοίας *L.* 116, 43.

μητροιδά πονεργα. εἰάθασι πρὸς ἀλλήλας διαφέρεισθαι αἴτε μητροιαὶ καὶ οἱ προγονοί. *prìvignì* I. 110, 21. = τοὺς ἐκ τῆς μητροιαῖς τῆς ἐμῆς παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας L. 903, 10.

μητρῶον *templum matris Deum, ubi erat archivum, seu conditorium tabularum publicarum et legum.* ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐν τῷ μητρῶῳ 381, 1. πῶς δ' εἰς τὸ μητρ. βαδιῖσθε 799, 25. = Ly. 156, 17.

μητρῶος] τὰ μητρῶα *maternam hereditatem* πρὸς μέρος ἡξίους νέμεσθαι 954, 18.

μηχανᾶσθαι] λόγοι πρὸς τὸ φενακίζειν ὑμᾶς εὖ μεμηχανημένοι 604, 6. ἐκ λόγων πρὸς τὸ παρὸν μεμηχανημένων 847, 23. 860, 20. μηχανᾶται καὶ κατασκευάζει ταῦτα 1103, 3. = μηχανᾶσθαι τινι τὴν ἀπολογία, *conscribere alicui defensionem* Æ. 13, 24. ἀτάσθαλα μηχανᾶσθαι 49, 27. 73, 4. = τούτων τοιαῦτα μηχανωμένων I. 69, 4. 81, 28. 86, 8. 87, 33. = μὴ ἀπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις ἤδη ληφθεῖσαν ἐπ' αὐτοφῶρῳ τὸν ἐκείνου θάνατον μηχανωμένην A. 111, 48. ἂ συνῆδει ταύτην τῷ ἡμετέρῳ πατρὶ θάνατον μηχανωμένην φαρμάκοις 112, 26. τὸν θάνατον τοῖς πέλας μηχανῶνται τε καὶ παρασκευάζουσι 114, 25. οὗτοι ἐξ ἐπιβουλῆς συνέθεσαν ταῦτα καὶ ἐμηχανήσαντο κατ' ἐμοῦ 132, 26. τότε οὐκ οὕτως ἐμεμηχάνητο αὐτοῖς 135, 43. οὐκ ἂν ποτ' ἐμηχανήσαντο τὰ ἐν τῷ γραμματιδίῳ *commenti fuissent* 136, 4. μηχανῶνται ἐπ' ἐμὲ λόγους ψευδεῖς συντιθέντες 142, 21. τοῦτ' οὐκ ἐπ' ἐμοὶ πρῶτον ἐμηχανήσαντο 145, 35. = ψευδόμενοι καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανῶμενοι L. 94, 22.

μηχανῆ] ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς μαρτυρεῖ. *ex insperato testis ei adest is, quem nemo exspectasset præsto futurum, ipso capitali temporis articulo, cum res in nervum esset eruptura, ut eum discrimine eriperet, in quo alias ei pereundum fuisset* 1026, 1.

μηχάνημα] τοὺς τὰ μηχανήματα ἐφιστάντας 115, 7. τὸν τοῦτο τὸ μηχανήματα ἐπὶ τὴν πόλιν ἐφιστάντα 115, 16. = πῶς ἂν εἴη τούτων δεινότερα μηχανήματα A. 131, 20. οὐδενὶ μηχανήματι, οὐδ' ἀπάτη 132, 6. *non fallaci quodam et vafro commento.*

μιαίνειν] πάσης τῆς πόλεως ὑπ' αὐτοῦ μαινομένης A. 115, 10. μιαίνειν τὴν ἀγνείαν αὐτῶν 116, 11. 117, 26. περιορᾶν πᾶσαν τὴν πόλιν μαινομένην 121, 7. = μιαίνειν ἱερὰ L. 191, 10.

μιαιφονεῖν συγγενεῖς ἑαυτῶν καὶ πολίτας 424, 25.

μιαιφονία] ἀλλ' ἢ γε τούτου πικρία καὶ μαιφ. καὶ ὠμότης 795, 7.

μιαρία *turpis, foeda improbitas, detestabilis et putida flagitiositas.* εἰς τοῦτο ὕβρεως καὶ μιαρίας ἀφίκετο I. 51, 32. = *riaculum homicidio contractum.* ἀφανίσαι τὴν αὐτοῦ μιαρίαν ζητεῖ A. 118, 2. τὴν αὐτοῦ μιαρίαν εἰς ὑμᾶς ἐκτρέψαι. *detorquere, velut rivum alio derivatum quam quo tendebat* 119, 3. ἀπολύεσθε τῆς ὑπὲρ τούτου μιαρίας, *id est, τοῦ μιάσματος, ὃ φέρειν ὑπὲρ τούτου ἀνάγκη ἦν* 119, 12.

μιαρὸς] οὐ τί γένοιτ' ἂν αἰσχίον, ἢ μιαρώτερον 257, 12. ἴν' εἰδῆς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα καὶ μιαρὸν 322, 5. ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες 324, 21. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἀκήκοα πώποτε πρᾶγμα μιαρώτερον 931, 27. μιαρὸν, μιαρὸν τὸ θηρίον τοῦτο

καὶ ἄμικτον 788, 9. = μιὰρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα *Æ.* 77, 24. κεφαλὴ μιὰρὰ 84, 19. = μιὰρὸν καὶ ἀναγνον ὄντα εἰς τὰ τεμένη τῶν θεῶν εἰσιόντα *A.* 116, 11. τὸν μιὰρὸν τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι 129, 13.

μιάσμα] ἵνα μὴ μιάσματα, μηδ' ἀσεβήματα γένηται ἐν τοῖς ἱεροῖς 1374, 11. = ἅπαντος τοῦ μιάσματος ἀναχωροῦντος εἰς ἡμᾶς *A.* 115, 13. οὐ προσῆκον μιάσμα εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους εἰσάγονται 125, 29. τὸ τούτου μιάσμα ἐπεξερχόμεθα 127, 46. * διπλάσιον καθίστησι τὸ μιάσμα τῶν ἀλιτηρίων. *riaculum a diis poenalibus vindicandum* 129, 11. μὴ καθαροὶ τὰς χεῖρας ὄντες, ἢ ἄλλο τι μιάσμα ἔχοντες 139, 7.

μιγνύναι] οὐ μίγνυμι τῆς ἰδίας ἔχθρας εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα οὐδὲν 1465, 22.

μικρολογεῖσθαι *L.* 912, 5.

μικρολόγος] ἀνελεύθεροι οἱ Μεγαρεῖς καὶ μικρ. 1357, 9.

μικρὸν διαλεγόμενοι *submissee loquentes L.* 147, 33.

μικροπολίται, *cives minutarum urbium.* φοβεῖ τοὺς μικροπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (*scil.* πόλεων πολιτῶν) ἀπόρρητα *Æ.* 44, 4.

μικρὸς] τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰρούμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 45, 23. ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν [*scil.* ῥῆμα] *ne verbum quidem* 352, 21. [*p.* 353, 11. *est οὐδὲ γρύ.*] εἰάν δ' ἐπὶ σμικροῖς σεμνύνηται τις 757, 17. εἰάν μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσῃ. *scil.* τὸ φιλοσοφεῖν. *si philosophiae studium parvi non ducas* 1416, 21.

μικρότατος *pro* ἐλάχιστος 1455, 19. ἐλάττω μικροῖς. *not any thing near* 858, 4. = διαλιπὼν μικρὸν *Æ.* 15, 31. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων 32, 41. ἀναμιμνήσκεισθαι ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν 33, 1. μικρὸν ἐπισχῶν 45, 15. 55, 16. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρὸν 54, 21. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (*id est* κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ 75, 20. ἀρεκῆ μοι μικρὰ, καὶ μειζόνων αἰσχυρῶς οὐκ ἐπιθυμῶ 85, 6. = εἴτε μικρὰ, εἴτε μεγάλα θύοι *I.* 70, 23. ἄρα περὶ μικρῶν ἡμῖν τὸν ἀγῶνα κατασκεύαζε 74, 4. = ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν. *descendere ad minutas quasque suspensiones, easque e dictis in utramque partem colligere* *A.* 143, 31. = ἡ γλώσσα νοῦν οὔτε πολὺν, οὔτε μικρὸν (*id est* ὀλίγον) ἔχει *L.* fr. 61. = *κατὰ μικρὸν *Ly.* 148, 32. = τὸν ἐν τοῖς μικροῖς συνεπιζόμενον ἀδικεῖν, τοῦτον τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον προσδέξασθαι *D.* 97, 16.

μικροψυχία] φθόνου καὶ μικρ. ἐστὶ σημεῖον, οὐδενὸς δὲ χρηστοῦ 319, 5. τίνα ἐν αὐτῷ μικρ. ἐνεσπρακῶς 401, 18.

μικροψύχου ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου 316, 9.

μιμῆσθαι] ἵνα καὶ μιμῶμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς 174, 3. τὸ μὲν σχῆμα τοῦ Σόλωνος ἐμιμήσατο Αἰσχίνης, τὴν δὲ ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν οὐκ ἐμιμήσατο 420, 21. οὐ γὰρ, εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐπράχθη, σὺ δὲ τοῦτ' ἐμιμήσω, διὰ τοῦτ' ἀποφύγοις ἂν δικαίως 595, 15. καλὸν τὸ μιμήσασθαι 686, 2. = καλὸν τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμῆσθαι *Æ.* 25, 32. εὐβουλίας τῶν προγόνων μιμῆσθαι 37, 42. μιμῆσθαι τοὺς τάληθῆ λέγοντας 67, 41. = μιμῆσθαι καινοῖς κινδύνοις τὴν παλαιὰν τῶν προγόνων ἀρετὴν *L.* 196, 20. τὰ ἱερὰ 107, 37.

μίμημα σχήματος *Æ.* 4, 29.

μῖμος] μῖμοι γελοίων 23, 21.

μισαθῆναιος. μισαθηναϊότατος 687, ult. = Ly. 152, 40.

μισανθρωπία] τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισ. μεστὸς 264, 2. μισανθρωπίας ταῦτα σημεῖα, οὐ σωφροσύνης 1122, 13.

μισεῖν] μὴ ζητεῖτε ὄντινα, ἀνθ' ὧν Φίλιππος ἐξαμαρτάνει, μισήσετε 136, 13. πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιούντας [scil. τὰ αὐτὰ] 159, 24. τοὺς αὐτοὺς καὶ μισεῖν, καὶ φιλεῖν, οὗς ἡ πατρίς 319, 14. τοὺς τεθνεῶτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν τίς ἐτι μισεῖ 330, 5. οὐθ'—οὕτως αὐ μισεῖν, ὥστε, ἂν παυσάμενος βούληται φίλος εἶναι, τὸ ποιεῖν ἐξεῖναι ταῦτα κωλύσαι 660, 27. ἄχρι *του καὶ φιλεῖν, οἶμαι, χρῆ, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας 660, ult. ὃς ἂν σοι δανείσῃ, τοῦτον δημοσίᾳ μισεῖσθαι προσήκει 982, 12. οὐ γὰρ οὕτω τούτους μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ 1161, 18. οὐδεὶς ἐστίν, ὅστις οὐκ ἐπετίμα τῶν παρόντων, καὶ ἐμίσει, τελευτῶντες δὲ καὶ αὐτοὶ οὗτοι ἑαυτοὺς [scil. ἐμίσουν] 1265, 10. = πορνοβοσκούς μισεῖτε Æ. 26, 34. = σφόδρα καὶ δικαίως μισοῦντα I. 76, 19. οὐδεὶς γὰρ ἀνθρώπων μισεῖ τὸ λυσιτελοῦν [44, 30.] = τίς οὐκ οἶδε τούσδε μὴ πολὺ ἦσον μισοῦντας αὐτὸν A. 117, 7. = τοσαύταις ἀνάγκαις κατείληπται μισεῖν An. 32, 13. = ὥστε μισηθέντας ἀπελθεῖν L. 152, 19. μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον 158, 17. ἅμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι 180, 5.

μισθαρνεῖν, mercedem capere. τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασπάσασθαι παραβαλεῖτε 136, 15. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν 1351, 21. ἐμισθάρνει τῷ βουλομένῳ ἀναλίσκειν 1352, 14. = Æ. 85, 22. μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν 6, 22. μισθαρνεῖν τῷ σώματι 22, 7. = μισθαρνῶν καὶ δωροδοκῶν κατὰ τῆς πόλεως D. 91, 5.

μισθαρνίαν τὴν τούτου εἰδότες 242, 17. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα 320, 13.

μισθοδότης Æ. 85, 10.

μισθὸς] οὐ γὰρ ἐστίν ἄρχειν μὴ δίδόντα μισθὸν 47, 1. μισθοὺς μείζους ἐπράττετο τοὺς βουλομένους αὐτῇ πλησιάζειν 1359, 1. μισθοῦ λέγει [subaudi ἀντί.] 151, 17. = μισθὸν τῆς πρυτανείας ἀπολέσαι. quid est? Æ. 14, rep. ἐπαίρεσθαι μισθῷ 19, 20. τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ 26, 24. γράφειν λόγους εἰς δικαστήρια μισθοῦ 50, 21. = μισθοῦ λέγειν τὰς δίκας D. 104, 19.

μισθοῦν mercede elocare. to let out, to lease. ἑαυτὸν ἐπὶ τι 231, 10. ταῖς ἐκείνων τέχναις καὶ πανουργίαις μισθώσας αὐτὸν, καὶ παρασχῶν ὑπηρέτην 704, 20. τάλαντον εἰσπραττόμενοι τάλαντου μισθοῦσι τὰς τριηραρχίας 564, ult. τὸν Θρασύλοχον πείθει, τῆς ἑαυτοῦ τριήρους τὴν τριηραρχίαν μισθῶσαι τῷ Καλλίπῳ 1222, 26. σκεψάμενοι τὸν ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βουλόμενον, μεμισθώκασι τὴν λειτουργίαν [id est τὴν τριηραρχίαν.] 1230, 5. In medio, conducere mercede. to hire, to take in pay. πάλιν μισθοῦται τὸν κατάπτυστον τουτονὶ 236, 23. πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησε; μισθοῦται τοῦτον 276, 27. Τιμοθέου μισθουμένου τοῦτον καὶ τὸ στράτευμα, cum Timotheus eum una cum copiis ejus conducere vellet, quamquam haud impetravit 669, 14. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθουμένων. qui vectigalia

publica redimunt, ut agros, vineas, sylvas, pascua, piscinas, metallifodinas, lapicidinas, salinas, alia talia, unde fructus ad ærarium redeunt 713, 5. θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι. qui [nomine heri puta] fundi alicujus domino certam mercedem darent, aut dandam promitterent, pro æstatis unius proventu ex illo fundo edito 1253, 15. οὗτος ἦν ὁ ἀνούμενος καὶ μισθούμενος ὑπὲρ αὐτῶν. hic loco servorum suorum stipulabatur redemptionem, *concluded the contract for the purchase or rent*, et dependebat stipulatam mercedem 1253, 17. μισθωθείσα ὑπὸ Νικαρέτης. *in whose service Neæra was* 1382, 8. = Æ. 2, pen. κατὰ συγγραφὰς ἐμισθώθη καὶ γραμματεῖον 23, 3. μισθωθείς, *conductus ære*, qui mercedem accipit 23, 17. 18. ὀρικὰ ζεύγη μισθοῦσθαι 42, 36. ὀρικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο 64, 30. = μισθοῦν ἐκέλευον τὸν ἄρχοντα τοὺς οἴκους, ὡς ὀρφανῶν ὄντων I. 59, 43. ἦν ὁ μισθωσάμενος εἰσπράξει με ταῦτα. *conductor a me annuam horum bonorum mercedem exiget* 87, 25. = ὁμοίως καὶ *πρότερον ἐμισθώσατο L. 109, 13. ἐκλιπόντες τὰς αὐτῶν οἰκίας ἑτέρας πόρρω μισθοῦνται fr. 2, 5. πλείονα μισθώσασθαι fr. 30. = ζεύγη τοῖς πρέσβεισιν ἐμισθώσατο D. 93, 42. μισθώσας ἑαυτὸν Τιμοκλεῖ κατ' ἐμοῦ 96, 40.

μισθοφορὰ *conditio militis mercenarii*; quæ erat contempta οὐκοῦν σὺ μισθοφορὰν λέγεις 38, 1. = ἡ μισθοφορὰ ὑμᾶς ἐπιλείψει L. 177, 46.

μισθοφορεῖν] μισθοφορήσας παρ' ἐκείνω 669, 9. = ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖν Æ. 14, 40. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χάραις 74, 21. = οἰκία μισθοφοροῦσα. *domus elocaticia* I. — = μισθοφορεῖν ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες L. 178, 40.

μισθοφόρος] μισθοφόρων ἀνθρώπων ἔργον ποιοῦντες λήσομεν 661, 6.

μισθώμα] τέλος εἶχε τὸ μ. *the hire was now out*. ea res perfecta jam erat, ob quam Æschines operam suam Philippo mercede addixerat 379, 20. p. 713, 4. pro μισθώσιμα dant alii libri μισθώματα.

μισθώσιμος] τὰ μισθώσιμα μισθοῦσθαι vectigalia reip. elocabilia, quæ quotannis, aut tertio, sextove quoque anno hastæ subjiciuntur, et plus licentibus a τοῖς πωληταῖς addicuntur, redimere 713, 4.

μισθωσις, *rent*, merces annua e conducto, vel pacto præstanda. μίσθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο 960, 8. τοὺς μὴ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῶν τῆς θεοῦ 1069, 26. μισθώσεως, seu elocationis mensæ numulariæ exemplum, seu formula IIII, 6. μισθώσεις τεμενῶν εἰσπράττειν 1318, 20. = μίσθωσιν φέρειν τοῦ ἐνιαυτοῦ. *to produce a rent of*—I. 54, 27. 34. 87, 25. 88, 22.

μισθωτῆς *conductor*, qui mercedem dat elocanti. *the farmer, or tenant* I. 60, 1.

μισθωτὸς] ἄνθρωποι μισθωτοὶ, ὧν οὐδ' ἂν ἀρνηθεῖεν ἔνιοι ὡς οὐκ εἰσι τοιοῦτοι 124, pen. μισθωτὸς καλὸς κάγαθὸς καὶ δίκαιος γέγονε 374, 25. πόττερα μισθωτοὶ [*day-labourers*] ἢ οἰκέται 1199, 21. = miles mercenarius I. 55, 3. = μισθωτὸς οὗτός ἐστι παλαιὸς D. 93, 37.

μισοδημία odium erga plebis libertatem et majestatem An. 30, 3. = περὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ πατρὸς οὐδὲν οὗτος ἔξει λέγειν εἰς μισοδημίαν. non poterit nobis exprobrare odium status popularis L. 177, 20.

μισοδημος] οὐ μισοδημος ὢν—ἀλλὰ μισοπόνηρος Æ. 51, 6. = An. 31, 10. = Ly. 152, 40. = D. 111, 12.

μισοπονηρεῖν] μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι L. 186, 32.

μισοπόνηρος 584, 12. = Æ. 10, 21. 51, 6.

μῖσος, ἂν τούτοις τις ἐπιτιμᾶ 121, 9. τὰ μῖση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ἄλλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168, 2. = χάριν, οὐ μῖσος, τῷ δυστυχίματι φέρεσθαι παρ' ὑμῶν An. 21, 2.

μισότεκνος Æ. 64, 41.

μισοτύραννος Æ. 66, 41.

μισοφίλιππος Æ. 30, 6.

μνᾶ] τριηράρχους, ὧν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλουν [nisi potius ἕκπλουν leg. est] εἴληφε 1231, 13. = δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς, novenis in minam obolis pro foenore in mensem, cum seni alias essent statum foenus Æ. 15, 16. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὕβριν, καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν 61, 6. τόκον, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μνᾶς 68, 26. = προῖκα ἐπιδόντες εἴκοσι μνᾶς I. [16, 5.] τὴν ἴσην προῖκα ἐπιδόντες [16, 6.] ἑπτὰ μνᾶς καὶ τάλαντον ἀποδοῦς ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου [24, 36.]

μνᾶσθαι. μεμνησθαι] συνανάλασσε καὶ τὸ μεμνησθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν. memoriam gratiæ fortunæ habendæ 12, 12. καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικοῦντας μεμνησθαι 75, 13. ἦσθη τε τοῖς λόγοις καὶ ἐπῆναι, ὅτι μέμνηται εὐ παθῶν 1192, 12.

μνασιδωρεῖν. munera diis offerre. proprie, meminisse munerum dandorum 531, 13. 1072, 24.

μνεῖα] μνεῖαν περὶ τινος ποιῆσθαι Æ. 23, 5.

μνήμα] *οὐ μὰ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἀνδρας 297, 15. μνήματος ὄντος κοινοῦ ἅπασι τοῖς ἀπὸ Βουσέλου γενομένοις 1077, 22. οὐ κεκοινωνήκασι τοῦ μνήματος τούτου 1078, 2. μνήμα ἑαυτοῖς ἰδίᾳ ἐποιήσαντο ἅπωθεν τοῦ Βουσελιδῶν μνήματος 1078, 3. ἢ τὸ μνήμα ἀκοδόμησεν ὁ θεοῖς ἐχθρὸς οὗτος 1125, 14. τὸ μνήμα φυλάττειν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας 1160, 16. τὰ μνήματα παλαιά ἐστι, καὶ πρὶν ἡμᾶς κτήσασθαι τὸ χωρίον γεγενημένα 1275, 15. ἔθαψε τούτους εἰς τὰ πατρῶα μνήματα 1307, 9. τίς *ἂν ἐστίν, ὅστις εἰς τὰ πατρῶα μνήματα τοὺς μηδὲν ἐν γένει *προσήκοντας τιθέναι ἔασαι 1307, 12. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι. cenotaphium ejus est in Ceramico. h. e. inscriptum est nomen ejus stelæ, exhibenti nomina eorum, qui cum in Sicilia occubuissent, ibique sepulti essent, Athenis cohonestati sunt titulo tumuli publici, sed inanis 1310, 15. τὰς μαρτυρίας τῶν φρατόρων καὶ συγγενῶν καὶ δημοτῶν καὶ ὧν τὰ μνήματα ταῦτά 1311, 5. = ἐπὶ τὰ μνήματα ἰέναι χεόμενον καὶ ἐναγιοῦντα I. 61, 20. 62, 40. 76, 34. 78, 32. = μνήμα πατρὸς ἔχων δεῖξαι D. 107, 21.

μνημεῖον] οὐκ ἦσθάνετο, ὅτι οὐ τοῦ τάφου μνημεῖόν ἐστι τὸ οἰκοδό-

μημα, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας. monumentum hoc esse, testans, ibi conditas esse alicujus vita defuncti exuvias 1125, 16. = μνημεῖον τῆς φιλοτιμίας ὁ τρίπους I. 67, 31. = μνημεῖα τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς ἔτι καὶ νῦν πρὸς τοῖς ὑμετέροις (scil. μνημεῖοις τῆς ἀρετῆς) ἀνάκειται L. 118, 29. τὰ δὲ τῆς τούτου κακίας μνημεῖα ἀνάκειται πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων μνημεῖοις τῆς ἀρετῆς ibid. τὰς γεγενημένας συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελειφθαι 917, 3.

μνήμη] ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην 273, 18. = εἰς μνήμην εἶναι τὴν ἐμὴν, quantum repetere memoria possum Æ. 52, 19. συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη 75, 19. οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὐ πεπονθότων 79, pen. ἀθάνατος μνήμη 79, ult. ἐπιλείπουσα μνήμη 88, 42. = materia rerum olim gestarum seu fama propagata ad posterios, seu literis consignata, quam materiam tu jam decreveris oratione persequi atque repetere. μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβῶν L. 190, 30. μνήμην τὴν ἐκ τῶν κινδύνων ἰδίαν καταλείψειν 193, 2. = ἔστιν ὑμῖν ὄργη καὶ μνήμη τῶν πρότερον ὑπ' αὐτοῦ πεπραγμένων D. 105, 25.

μνημονεύειν] οὐδ' εἴ τι συνέβη παρὰ τῶν θεῶν χρηστὸν, μνημονεύουσιν 12, 15. τῶν ἐν ᾧ παντὶ τῷ αἰῶνι μνημονευομένων ἀνθρώπων 1468, 26. μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι [id est ἕως πάρεστι χρῆσθαι ταῖς χάρισι] μνημονεύσει τὰς χάριτας 1478, 13. = συμφορὰ, ἧς ἐγὼ καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ * τοῦτο μέμνημαι L. 187, 23.

μνημονικός. μνημονικώτατος 329, 25. = Æ. 33, 38. 42, 40.

μνημονικῶς] ὡς εὐ καὶ μν. καὶ ἐπιμελῶς περὶ ἐκάστου κατηγορήθη 1383, 7. = μνημονικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα, memoriter, promte, sine hæsitatione, respondere ad alius orationem Æ. 33, 32. μνημονικῶς καὶ δυνατῶς εἰπεῖν, promte et valide ornateque dicere 34, 23.

μνησικακεῖν 257, 15. 258, 12. μν. πρὸς τοὺς βουλομένους σάζεσθαι 259, pen. μν. qui dicendus sit 685, 7. ἐσώσατε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ οὐκ ἐμνησικακήσατε. citat ex Or. pro Corona Minucianus p. 140, 10. = τὸ μὴ μνησικακεῖν ἔνορκον ἡμῖν καταστησάντων Æ. 51, 41. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθρυγξάμενοι μὴ μνησικακεῖν 83, 37. = μνησικακεῖν τῶν ἐμπροσθεν A. 115, 27. = μνησικακεῖν ἀλλήλοις τῶν γεγενημένων An. 11, 5. 16. 12, 18. αὐτὸς αὐτῷ 12, 40. = L. 151, 5.

μόγισ L. 166, 10.

μόδιοι χίλιοι πυρῶν ἀπεστέλλοντο τοῦ ἐνιαυτοῦ D. 95, 37.

μοῖρα sors, portio rata, competens, ut hereditatis. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν 1967, 5. b) modus, ratio, locus, numerus, conditio, τάξις. τὸν ἄγοντα καὶ φέροντα τὰ μὲν ἐν πολεμίου μοῖρα non aliter, atque hostis faciat 639, 25. c) fatum, fatalis necessitas. μοῖραν δ' οὐ τι φυγεῖν * ἕτερον 322, 17. τῶν δημοτικῶν τοὺς μὲν ἡ καθ' ἡκούσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται 1482, 4. = δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχῶς L. 198, 5. = κατὰ τὴν ἐκάστου μοῖραν. pro sua cujusque virili parte Ly. 156, 7.

μοιχεῖα] τίς οὐ τοῖς τούτων κάμοις καὶ μοιχεῖαις περιτυχῶν Æ. 9, pen.

μοιχεύειν τινὰ occulto stupro matronam polluere L. 93, 8.

μοιχὸν λαβεῖν ἐπὶ ταύταις ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλώσῃ τι 1367, 25. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ 1367, 2. ἐφ' ἧ ἂν μοιχὸς ἀλῶ γυναικί, οὐκέτ' ἔξεστιν αὐτῇ ἰλθεῖν εἰς οὐδὲν τῶν ἱερῶν τῶν δημοτελῶν 1373, ult. = κοσμεῖσθαι γυναικα οὐκ ἐᾷ Σόλων, ἐφ' ἧ ἂν ἀλῶ μοιχὸς Æ. 26, 12. = μοιχὸς ληφθεὶς, καὶ παθῶν, ἃ προσήκει παθεῖν τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας I. 74, 8. 19. = μοιχὸς ἐλήφθη L. 136, 3.

μολεῖν] * κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν Æ. 80, 22.

μόλις] εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἔξεφύγομεν εἰς Δελφοὺς Æ. 71, 6.

μόνον] μόνον interdum omittitur. παρακαλεῖν καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οὐ λόγοις [subaudi μόνον], ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις 158, 14. = ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μόνον σαφῶς ἐν ὑμῖν εἰπὼν οὐκ ἂν ἐδεξάμην ζῆν Æ. 8, 32. τὴν πατρῴαν οὐσίαν οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν 13, 39. ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον 25, 20. λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος 29, 17. ἀντικαταλλαξάμενος ῥῆμα μόνον 66, rep. φωνὰς μόνον οὐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι 72, 9. πρόσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων 72, 34. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως 76, 14. εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν 89, 36. καὶ μὴ μόνον τοῖς ἀσίν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς βουλευσασθε 90, 5.

μονόξυλος] ἐν μονοξύλῳ πλοῖῳ με εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὡς Φίλιππον Æ. 44, 30.

μόνος μόνῳ συνήει 273, 1. = εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας Æ. 52, 11. μόνος ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκῶς 52, 25. τὴν μόνην καὶ πρῶτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας 64, 40. πρὶν μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην 73, 32. παραλλάττειν μίαν μόνην συλλαβὴν 81, 29. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον τούνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν 89, 29. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ' Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐζημιώθη 89, 34. = * μόνος in structura orationis insolentiore et intricatiore I. 43, 43. = ἐμοὶ μόνῳ ἀπολελειμμένῳ A. 112, 3. = ἐπὶ πωλείῳ ὃ * μόνην ἀναβάς An. 9, 5. = μόνος ἄνθρωπος, * μόνον πρᾶγμα. negotium ad unum hominem solum pertinens, cujus seu commoda seu damna penes ipsum manent, ad plures non dimanant Ly. 156, 22. μονώτατος 159, 3. 6.

μονοῦσθαι, solus cum solo versari Æ. 10, 27.

μόρα cohors quædam Spartana. τὴν μόραν κατέκοψεν Ἴφικράτης 172, 26. = μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτειναν Æ. 88, 31.

μορία ἐλαία. olea sacra L. 108, 26. 109, 3. 10. 110, 44. οὐδ' εἰ πάλαι ἐνήσαν * μορίαί 108, 38.

μοσχεύειν novellos, tenellos stipites ad justam proceritatem educare 785, 4.

Μουνυχία] οὐκ ἐν Μ. ἐκαθίζετο 262, 16.

Μουνυχιάσι] καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν (Minervæ) Μουνυχιάσι L. 132, 4. Μουνυχιάσι ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγίγνετο ἢ ἐκκλησία 132, 35.

Μουσειῶν, ara et ædicula Musis consecrata, in ludo quocunque

literario constituta, ubi pueros ineuntes et exeuntes thure facere oportebat; ut in palæstris erant Ἑρμεία, Mercurio sacræ Æ. 2, 21.

μουσική quicquid scite et ingeniose scriptum est, sive soluta, sive ligata oratione. ὑποθέσεις τῆς αὐτῶν μουσικῆς πεποιῆσθαι 1391, 19. = μουσικὴν τὴν Σειρήνων οὐκ εὐδοκίμειν Æ. 86, 19. μουσική, institutio artium liberalium 89, 1.

μοχθηρία τοῦ ἱατροῦ A. 126, 17. = D. *107, 27.

μοχθηρὸς] μοχθηρὰ τὰ πράγματα ἐν τῷ Βοσπόρῳ καταλαβάν. forum frigidum, bad fair, bad market, few purchasers, little money among people 909, 21.

μόχθος] μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι, pro republica laborare Æ. 80, 16.

μουεῖν] μυῆσαι αὐτὴν ἐβούλετο 1351, 26. = μυῶν μὲν *ἀδελφὸν An. 17, 17.

μυθολογεῖν] τῷ ὑπογυιότερα εἶναι τοῖς χρόνοις οὐκ αὖ μεμυθολόγηται 1391, 21. μυθολογουμένας τὰς Λεωκόρας 1398, 6.

μύθους λέγοιμι. me fabulas narrare, h. e. garrere, nugari 1219, 14.

μυθώδης 641, 19. = Ly. 159, 37.

μυκτηρίζειν subsannare L. ap. Poll. II. 4.

μυλαθρὸς 1251, 5. = D. 93, 9.

μυλῶν] ἐν τῷ μυλῶνι προσῆκεν αὐτὸν εἶναι μᾶλλον, ἢ—1111, 27. = μαστιγωθεῖσαν εἰς τὸν μύλωνα ἐμπεσεῖν L. 93, 25. = D. 93, 10.

μυρψικὸς] κατασκευάσομαι τέχνην μυρψικὴν L. fr. 2, 2.

οἱ μύριοι senatus Arcadum 344, 13. 403, 10. μή μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους 45, 12. = τοὺς μυρίους τῶν Ἀρκάδων νοθετῶν Æ. 49, 18. τοὺς μυρίους ξένους Ἀμφισσεῦσιν ἐκμισθώσας 74, 22.

μυροπόλης L. fr. 2, 7. ubi sic leg. videtur. ἀλλὰ γὰρ, *οὐ (in articulo postpositivo, cuius, non οὐ, non) τὴν οὐσίαν κέκτηται, Ἑρμαίου (vel Ἑρμίου, nam perinde est,) τοῦ μυροπόλου, τὴν γυναῖκα (id est τούτου τὴν γυναῖκα). verum enimvero, cuius hominis facultates per nefas acquisivit, Hermeseæ puta, myropolæ, illius uxorem corrupit ταύτης ἐρᾶν πρ. item, ἀντὶ καπήλου αὐτὸν μυροπόλην ἀπέδειξε fr. 2, 7. erat ergo μυροπόλου (apothecarii, ut nos usurpamus) jam tum quoque dignitas amplior, quam καπήλου cauponis vinarii et tabernarii.

μυροπόλιον 786, 8. 911, 13. = L. 170, 8. ubi Taylor in indice addit hæc (nisi leg. sit μυροπωλεῖον.)

μῦς] ἄρτι μῦς πίττης γεύεται 1215, 10.

Μυσὸς] τὴν Μυσῶν λείαν καλουμένην 248, 23.

μυστήρια] εἰς μ. τὴν γυναῖκα ἄγει ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους 565, 27. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ὑπὲρ αὐτῆς ἀναλώσῃ 1351, 27. 1352, 1. ἐπεδήμησαν εἰς τὰ μ. ob Mysteria, per eorum occasionem, versarentur in urbe 1352, 19. τούτου τοῦ μηνὸς [Boëdromione] μετὰ τὰ μυστήρια 29, ult. ergo Mysteria mense Boëdromione agebantur. = μυστήρια ἀπαγγέλλειν Æ. 45, pen. conf. v. 38. ubi est μυστηριώτιδας σπονδὰς ἀπαγγέλλειν.

μυστηριῶτις] μυστηριώτιδες σπονδαί Æ. 45, 38. 46, 24. v. penult. (pag. 45.) appellat, μυστήρια.

μύστης] ἡ τῶν μυστῶν τελευτὴ in ostentis habita Æ. 72, 12.

μυχὸς] μυχὸς γῆς Æ. 18, 5.

μωρία καὶ κακία τὰ τοιαῦτα ἐλπίζειν 128, 10. μ. ἂν εἶη λέγειν. stultum sit id docere, quod nemo nesciat 397, pen.

ναίειν πατρίδα Ly. 161, 31.

ναματιαῖος] ὑδάτων ναματιαίων μὴ εἶργειν Æ. 43, 15.

ναυαγεῖν] ἐναυάγησεν οὐ πόρρω τοῦ ἐμπορίου 910, 7. 933, 11. θέαν ἡδίστην ἐν τοῖς ἰππικαῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα. curgus eversi et confracti 1410, 10.

ναυαγία] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον αἰτιῶτο ναυαγίας 293, 5. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσαν ἐκ τῆς ναυαγίας Ἀθήναζε 910, 20. τούτοις δ' οὐδὲν προσήκει τῆς ναυαγίας 934, 3. neque navis, neque mercium naufragio corruptarum quicquam ad eos pertingere.

ναυάγιον] ναυαγίων συμπιπτόντων καὶ φιλίων καὶ πολεμίων L. 194, 18.

ναυαρχεῖν πλοῖον 251, 3.

ναυκληρεῖν gubernare συνοικίαν I. 58, 13. = ναυκληρῶν L. 107, 29.

ναυκληρία An. 17, 45. = ναυκληρία ἐπιτίθεσθαι animum adjicere paniculariæ exercendæ L. 105, 4.

ναυκλήριον] ὅς μέγιστα τῶν Ἑλλήνων κέκτηται ναυκλήρια plurima navigia, merces mercede per mare vectantia 690, ult.

ναύκληρος] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον πάντα ἐπὶ σωτηρίᾳ πράξαντα τῆς ναυαγίας αἰτιῶτο 293, 1. οὔτε ναῦν, οὔτε ναύκληρον, οὔτ' ἐπιβάτην ἔστιν ἀναχθῆναι, τὸ τῶν δανειζόντων μέρος ἂν ἀφαιρεθῆ 902, 12.

Ναυκρατιτικὸς] v. χρήματα 703, 15.

ναῦλον onera navis, the freight, the merchandize. merces navi impositæ. ἡμᾶς τὸ ναῦλον σφετερίσασθαι 882, 12. δεδανεικῶς ἐπὶ τῷ ναύλῳ, καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ πλοίῳ 933, 22. τὸ v. τῶν ξύλων παρασχεῖν vecturam, h. e. mercedem vecturæ, tignorum 1192, 3. = τὸ ναῦλον ἀποστερεῖν τὸν πορθμέα D. 97, 17.

ναυμαχεῖν] *οὐ μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας 297, 13. = Ly. 157, 2.

ναυμαχία] τὴν περὶ Νάξον ἐνίκα v. Χαβρίας 172, 27. v. τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐνικήθητε 1230, 15. = I. 105, 17. = ἡ ναυμαχία per excellentiam appellatur clades Atheniensium ad Ægospotamos L. 124, 11. 143, 22. 149, 20. 162, 19. ubi ἡ τελευταία appellatur. = ναυμαχία ἡ ἐν Κερκύρα D. 110, 21.

ναυπηγεῖν] αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα. rogare veniam navigia ædificandi 219, 11. 21. = ναυπηγεῖσθαι τριήρεις Æ. 58, 10. = An. 24, 7. 20.

ναυπηγήσιμα ξύλα 219, 17.

ναῦς] ἀκμάζειν καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι, καὶ πεζῇ στρατιᾷ Æ. 77, 3. ἡ *νάς ἐν πόντῳ Κρονίδης *ἀποτίννεται αὐτῶν 73, 8. = αἱ νῆες

διεφθάρησαν classis vestra funditus est discerpta et deleta An. 18, 32. significat cladem navalem ab Athen. ad Ægospotamos acceptam. σιταγωγοὶ νῆες 22, 21. ἐπισκευάζειν ναῦς 25, 18.=αἱ ὑμέτεραι νῆες διεφθάρησαν classis vestra lacerata et destructa est L. 130, 14.

ναύτης] ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem fert menstruam] τριάκοντα μόνας δραχμὰς 1231, 11. ὅταν μὲν τῶν ναυτῶν τις ἀμάρτη 801, 13.

ναυτιᾶν] Schol. ad Aristotelis Rhetoric. p. 56. a. 39. citat hunc e Demosthene locum, quem non reperio. ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὄντες, ὑπὸ τοῦ σάλου καὶ τῶν κυμάτων ταρασσόμενοι ναυτιῶσι, καὶ ἀηδῶς [nam sic leg. est, non ἀπλῶς, quod est excusum] ἀφορῶσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὕτω καὶ ὁ δῆμος ναυτιᾶ καὶ ἰλιγγιᾶ ἀφορῶν πρὸς τὰ πράγματα.

ναυτικὸς] ναυτικὰ sortem pecuniarum, in fœnus nauticum datam, seu creditam in naves, sub conditione fœnoris nautici præstandi. on bottomry 816, 26. ναυτικαὶ συγγραφαὶ 932, 3. ναυτικὸν ἀνειλόμην [id est χρήματα ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ] 1212, 3. τόκους ναυτικούς ἐπράττετο ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων 1288, 11. τὸ ναυτικὸν [scil. πλήρωμα] coriæ navales. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, πρὶν *ἢ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἀπώλετο 597, ult. ὄρων τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον 260, 9.=ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρκασμένοι Æ. 73, 11. ἐπιστάτης τοῦ ναυτικοῦ 85, 29. ἀφανίζειν ναυτικὸν 85, 31.=ναυτικὸς πόλεμος An. 30, 32.=ναυτικὰ ἐκδεδομένα ἑπτὰ τάλαντα. id est ἐκδεδανεισμένα ἐπ' ἐμπορίᾳ καὶ τόκοις ναυτικοῖς. fœnori nautico elocata L. 895, 1. φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα ἐκ τούτων τῶν γραμματείων κομίσασθαι 897, 3. οὗτος δὲ ναυτικὸς ἡμᾶς ἀποφαίνει fr. 59. substantiam nostram totam non in fundos, sed in naves et in quæstum per mare, et fœnus nauticum elocat, eoque discrimini obnoxiam facit, una cum navibus funditus pereundi.

ναυτοδίκαι, tribunal, in quo causæ negotiatorum cito expediendæ moræque haud patientes compendiarie via disceptabantur L. 148, 35. 149, 3.

νεάλης δὲ καὶ πρόσφατος ὧν ἐκεῖνος περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου 788, 22.

νεανίας pro eo, qui in opere suo navus, sedulus, robustus, strenuus, acer est 329, 23. ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός.=*νεανίαι τὰς ὄψεις, ψυχὰς οὐκ ἔχουσι L. 118, 34. ap. Poll. II. 2.

νεανιεύεσθαι juveniliter se jactare in pollicendo, præter id, quod quis vere vult, et sibi permissus, ambitione nulla stimulante, sit daturus. καί τι καὶ νεανιευσαμένου τοιοῦτον, ὡς οὐδὲν ὅτι οὐ ποιήσει 401, 24. νεανιεύεται καὶ περιῶν ἐρεῖ 416, 23. δύο ταῦτα ὥσπερ κεφάλαια ἐφ' ἅπασιν τοῖς ἑαυτῶ νενεανισμένοις ἐπέθηκε 520, 27. οὐδ' ἐνεανιεύσατο τοιοῦτον οὐδὲν 536, 26.=L. ap. Poll. II. 2.

νεανικὸς] μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν 37, 10. 173, 23. 579,

9. *magnum, præclarum.* ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικὰ αὐτῶν ἐστὶ 1267, 25. οὐ γὰρ ἠγεῖτο λαμπρὸν, οὐδὲ νεανικὸν οὐδὲν, οὐδ' ἄξιον εἶναι θανάτου 557, 25.

νεανίσκοι *Æ.* 2, 20. ἡμιμανῆς νεανίσκος 24, 25. πανοπλία κεκοσμημένους νεανίσκους 75, 29. ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους μέχρις ἡβῆς ἔτριψε 75, 32.

νεβρίζειν *hinnulum agere, h. e. hinnuli pelle indutus per semitas discursitare in sacris arcanis* 313, 16.

Negativa geminata infitiatur. οὐκ, εἰ ἀποφύγω, οὐκ ἔστιν ἐξ ὧν ἐλεγχθήσονται οἱ κακούργοι. *si absolvar, non ideo deerunt modi maleficos convincendi. i. e. οὐ διὰ τοῦτο ἀπορήσομεν ἐλέγχων πρὸς τὸ καταλαμβάνειν τοὺς κακούργους* *A.* 120, 20.

νεήλατα *genus placentarum* 314, 1.

νεκρὸς] νεκροῖς ἀσπαίρουσι συντυχόντα *A.* 119, 38. = νεκρὸν κρίνειν προδοσίας *Ly.* 164, 6.

νέκυς] ἐπειδὴν ἐξενεχθῆ ὁ νέκυς 1071, 10.

Νεμεῆς] χαράδρα Νεμεῆς καλουμένη *Æ.* 50, 36.

νέμειν τιμὰς 500, 7. 685, ult. νεμεθεῖσα οὐσία 956, 12. συγκαταρκέναι τὸ τρίτον νείμασθαι μέρος. *concessisse, ut quadrans hereditatis solummodo sibi attribueretur* 996, 14. ὅτι νενομημένος εἶη *sibi patrimonium esse cum fratre herctum seu divisum* 1149, 21. ἐπειδὴν δὲ νεμηθῶσιν [*scil. οἱ Πλαταιεῖς εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς φυλάς*] 1380, ult. δαίμων ὁ πάντων κύριος, ὡς ἐβούλετο, ἔνειμε τὸ τέλος 1395, 20. = ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι *Æ.* 89, 30. μὴ νέμετε τὰς φιλοτιμίας, ἀλλὰ κρίνετε 90, 2. = τὸ ἡμικλήριον πρὸς ταύτην νειμάμενος *I.* 66, 5. = ἔλαστον ἔνειμαν τῷ τεθνεῶτι τῶν ἐν τῷ νόμῳ κειμένων. *minorem cæso satisfactionem. minore luitione eum contentum abire, quam ea est, quæ ipsi in legibus, ceu debita et legitima, addicta et consecrata est* *A.* 130, 27. μὴ ἐμοὶ νείμητε τὸ ἄπορον τοῦτο, *negotium hoc mihi arduum et inenodabile ne imponite* 137, 12. = ἐνειμάμην πρὸς τὸν ἀδελφὸν οὕτως, ὥστ' ἐκεῖνον ὁμολογεῖν πλεον ἔχειν ἐμοῦ τῶν πατρῶων *L.* 146, 29. ἐνειμάσθην τὰ υἱέε τὴν οὐσίαν 156, 4. *qui est dualis aor. i. medi a νέμω. non, quod existimavit Taylor, aor. i. passivi a verbo νεμάζω, quod verbum nullum est.*

νεμεσῶν *succensere, stomachari, increpare* 506, 14. 1123, 10.

νεμοσητὸν ἰδεῖν *spectaculum foedum, atrox, luctuosum, miserabile, cujus obtutus par est, ut indignationem horroremque et abominationem commoveat, et quo si tu oculos pascas, facile fiat, ut ipsi tibi quoque similia eveniant* *Ly.* 162, 12.

νεμέσια *sacrum, quod Manibus defunctis placandis fiebat.* εἰσπηγκούσης τῆς ἐμῆς γυναικὸς εἰς τὰ νεμέσια τῷ πατρὶ μνᾶν ἀργυρίου 1031, 13.

νέμεσις] ἐν τῇ *νεμέσει τοῦ χωρίου *I.* 76, 22.

Νέμιος Ζεὺς 552, 5.

νεύπλουτος 218, 8.

νέος] πρὸς τοὺς νεωτέρους τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι. *juniores, quam ea sunt acta, de quibus contenditur* 242, 15. οἱ νέοι γὰρ ὑμῖν δι' ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα ἔσονται βελτίους 432, 24. λόγισαι, ὡς καὶ σὺ *τότ' ἦσθα νέος, καὶ τὴν ἡλικίαν εἶχες, ἣν ἡμεῖς νῦν 1490, 24. = ἔνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται *Æ.* 7, 35. τέχνας τῶν λόγων τοὺς νέους διδάσκειν 16, 31. θηρεύειν νέους πλουσίους ὄρφατους 24, 26. τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε 27, 13. θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι ῥαδίως ἀλίσκονται 27, 29. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους 49, 11. τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται 84, 40. = ἄρξαι τοῦ παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν πρεσβυτέρων εἰκότερον *A.* 127, 20. πολλοὶ νέοι σωφρονοῦντες, πολλοὶ δὲ πρεσβῦται παροينوῦντες 128, 17. νεώτερος ἐγὼ, ἢ ὥστε δύνασθαι τιμωρεῖν ἐμαυτῶ ἱκανῶς 138, 38. = αἱ τῶν νέων διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις *Ap.* 32, 5. οἱ νεώτεροι δημηγοροῦσιν 32, 4. διαβάλλεις τοὺς νεωτέρους πρὸς τὸ πλῆθος ἀσελγαίων 34, 16. = νεώτερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γενέσθαι βουλόμενοι *L.* 130, 18. τῇ ἔτη καὶ νέα 167, 8. τοὺς ἔτι νέους καὶ νέαις ταῖς διανοαῖς χρωμένους 169, 38. νεώτερός εἰμι τοῦ συμβουλεύειν *fr.* 6, 3. προσποιούμενος νέος καὶ πλούσιος εἶναι *fr.* 45, 5. = τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν *Ly.* 162, 23. νέοισι πάντ' ἐπέοικε 163, 13. οἱ δὲ *νέοι τὰ ὄπλα 153, 26.

νεοσσὸς *Ly.* 166, 36.

ἡ νεότης οὔτε τῶν αὐτῶν ἐστὶ λόγων τῶ γήρα, οὔτε τῶν ἔργων 796, 22.

νεοττία *Ly.* 166, 33.

νεῦρον] οὐδέν ἐστ' ὄφελος πόλεως μὴ νεῦρα ἐχούσης ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας 432, 10. = ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων *Æ.* 77, 26.

Neutra pluralia substantivorum vel similium cum tertiis personis in plurali numero verborum copulata. τὰ τούτων *ἐγένοντο (pro ἐγένετο) *I.* 48, 40. ταῦτα γὰρ αὐτὰ ἑαυτῶ ἐναντία *εἰσὶ (pro ἐστὶν) 62, 9. ἅπαντα ταῦτα εἰδέναι, ὅτι γένοιτο, (pro γένοιτο) 75, 22. = τῶν δεινῶν ὅσα ἐγένοντο, pro vulgari ἐγένετο *L.* 139, 10. *plura exempla v. sub titulo Pluralis.* = ταῦτα σημεῖα φαίνονται. pro φαίνεται *Ly.* 159, 32. *Haud raro reperi schema hoc in opusculis criticis Dionysii Halicarnassensis. ut p. 130. ed. Sylburg. penult. τὰ τείχη ἀνίστανται. item p. 150, 49. dat liber Dudithianus ἰστασίαζον τὰ τῶν πόλεων. scil. τέλη. ubi vulgati Thucydidis libri dant ἰστασίαζε. Idem p. 152, 36. e tertio Thucydidis, cap. 82. recitat hæc. τὰ δὲ μέσα τῶν πολιτῶν, ἢ ὅτι οὐ ξυνηγωνίσαντο, ἢ φθόνῳ τοῦ περιεῖναι, διεφθείροντο. Reperi apud Stobæum quoque exempla complura, quæ annotare insuper habui, nuper *Eclogas* ejus *physicas* perlegens, editionemque earum *Antwerpiensem*, misere lacunis et mendis coinquinatam, cum codice pleniore et emendatiore *Augustano* manuscripto conferens.*

νέφος] παρελθεῖν ἐποίησε τὸν τότε περιστάντα τῇ πόλει κίνδυνον ὥσπερ νέφος 291, 13. = νέφος ἐπερχόμενον ἐκκλίνειν *De.* 180, 16.

νεώριον] δέκα τόπους τῶν νεωρίων 184, 2. ἐπαγγειλάμενοι Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν 271, 8. νεωρίων ἐπιμελητῆς 612, 21. ἐν νεωρίῳ διελάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὄβολόν 918, 9. σκεύη οὐ λάβοιμι ἐκ τοῦ νεωρίου 1218, 3. σκεύη ἐν τῷ νεωρίῳ οὐχ ὑπῆρχε ταῖς ναυσὶν 1145, 4. = νεωρίων ἀρχὴν ἀρχεῖν *Æ.* 57, 26. = *L.* 129, 28. 134, 5. = *Ly.* 169, 19. = ὡς ἐπιβουλευομένων τῶν νεωρίων *D.* 102, 17. 108, 35. 110, 2.

νεῶς] πρὸς τὸν καινὸν νεῶν *Æ.* 70, 4. = νεῶς τῆς Ἀθηνᾶς *A.* 146, 4.

νεῶσοικοι] νεωσοίκους οἰκοδομεῖται 80, 19. 184, 3. = νεωσοίκους οἰκοδομεῖσθαι *Ap.* 24, 21. = τοὺς νεωσοίκους καὶ τὰ τείχη περικαταρρέοντα *L.* 185, 20. = *D.* 102, 22.

νεωστὶ κατεληλυθόσι *L.* 151, 5. ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ paulo post excessum patris 156, 10. τῶν νεωστὶ (paulo ante) ἐν δόξῃ γεγενημένων 156, 17. νεωστὶ τὰ πατρῶα παρειληφώς *fr.* 45, 5.

νεωτερίζειν] νεωτερίζῃ δέ τι καὶ κινῆ πρὸς ὑμᾶς 664, 9. = *Æ.* 86, 2. = νεωτερίζειν συμφέρει τοῖς ἀτυχοῦσι *A.* 120, 12. = εἴ τι νεωτερίζειν ἐβούλετο εἰς τὸ ὑμέτερον πλῆθος *L.* 159, 26.

νεωτερισμὸς] ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215, 26.

νήπιος *A.* 122, 17.

νηποιὶ τεθνάσαι. inulto 639, 6. ν. πάσχειν ὑπὸ τοῦ βουλομένου, ὅ τι ἂν πάσχη, πλὴν θανάτου 1374, 7. = νηποιὶ τεθνάσαι *Ap.* 12, 43. 13, 7.

νησιότης *I.* 55, 35.

νήσοις] εἰπέ μοι, βουλευέσθε, ἔφη, Θηβαίους ἔχοντες ἐν νήσῳ 108, 14. εἶλε δὲ τῶν νήσων τούτων τὰς πολλὰς. harum insularum, quas vos omnes nostis, et pæne cernitis vestris oculis subjectas, Cycladas, et reliquas Græciæ circumjectas 480, 8. pari modo Philostratus p. 663, 3. ἐν τῇδε τῇ Τροίᾳ. ubi oratio gestu est adjuvanda et manu demonstrandus locus. item p. 666, 1. ejusdem. εἰς Ἐλειούντα τοῦτον. ἐν Μακάρων νήσοις 1400, 1.

νήφειν] ὑπ' ἐχθροῦ νήφοντος ἔαθεν 538, 16.

νικᾶν] νικᾶν δὲ ὁ πᾶσιν ὑμῖν μέλλει συνοίσειν 55, 6. νικῆσαι ζῶντα vincere sic, ut victus tamen in vivis maneret, οὐκ ἀποκτεῖναι 637, 17. ἐνίκησε τοῦ κλήρου [scil. τὴν δίκην] 1059, 16. ἐνίκησε τοῦ κλήρου πάντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας αὐτῇ 1059, 21. οὐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρούσατο 1060, 7. ἦδε τοὺς ἀλεκτρούνας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας 1259, 20. Ὀλύμπια νικήσας παῖδας στάδιον 1342, ult. ὅτε ἐνίκα τὰ Πύθια τεθρίππῳ 1356, 6. ἐμοὶ δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει [id est ἐν παρατάξει in acie] τῆς μὲν ἡττης οὐ μετέχειν, νικᾶν δ' ἀμφοτέρους ὁμοίως 1394, 22. τὸ πάντα τρόπον ζητεῖν νικῆσαι [in concionibus atque deliberationibus de rep.], δυοῖν θάταρον, ἢ μανίας ἢ κέρδους ἕνεκα ἐσπουδαχότος φῆσαιμ' ἂν εἶναι 1436, 18. = νικᾶν καλὴν νίκην *Æ.* 9, 40. νικᾶν τῇ ψήφῳ 39, 36. νικᾶ ψήφισμα 63, 21. ἐνίκα ταῦτα, obtinebant 64, 7. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις 66, 8. μάχην (pro ἐν μάχῃ) τινὰ νικᾶν 79, 36. = τοῦ ἀληθοῦς νικᾶσθαι, *must be in the wrong, even though he have the best right in the world* *A.* 141, 42. τῆς

δίκης νικᾶσθαι παρὰ τὸ ἀληθές. *sententiae iudicium, quamvis ini-
quæ cedere et succumbere* 139, 40. = νικᾶν εὐανδρία, καὶ λαμπράδι
καὶ τραγωδοῖς *Ap.* 34, 29.

νίκη] ἢ ἐν τοιούτοις ἦττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὐ-
φρονοῦσι γίνεται 1486, 3. b) *Victoria, dea, vel simulacrum ejus.*
οἱ τὰ ἀκρατήρια [ut e. c. alas, manus] τῆς Νίκης περικόψαντες 738,
14. = νικᾶν καλὴν νίκην *Æ.* 9, 40. ἀπαγγέλλειν πρῶτος τὴν νίκην:
*videtur moris fuisse, ut, qui primus victoriam partam populo
annunciaret, corona cohonestaretur aurea* 50, antepen. et 51,
4. τὸ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης 79, 27. = τὰς πλείστας νίκας (*sceni-
cas*) νενίκηκε *I.* 62, 18.

νικητήρια *præmium victoriæ* 1233, 1. κατὰ τῶν νικητῆριον
ἀπασιν εὐξάμενοι. *de spoliis et manubiis partem vos ipsis esse
donaturos, victoria potitos* 1467, 1.

νοεῖν] εὐ φρονῶν, εὐ νοῶν *I.* [19, 18.]

νοθεία, *spuriorum hereditas* *L.* ap. *Harpocr.*

νόθος et νόθη] νόθος δὲ μηδὲ νόθη μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν, μήθ' ἱερῶν,
μήθ' ὀσίων 1067, 14. εἰς τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖ 691, 18. καθ-
ἄπερ ποτὲ ἐνθάδε οἱ νόθοι [scil. συνετέλουν] εἰς Κυνόσαργες 691, 19.
εἰ νόθος, ἢ ξένος ἦν, ἐξῆν τούτοις [adversariis meis] κληρονόμοις εἶναι
πάντων τῶν ἐμῶν 1315, 8. = νόθον facit *Æschines Demosthenem*
Æ. 40, 29. = νόθην καθιστάνειν *I.* 42, 8. 10. νόθος μηδὲ νόθη ἀγχι-
στεῖαν εἶναι μήθ' ἱερῶν, μήθ' ὀσίων 61, 5.

νομὴ *divisio, cretio hæreditatis* 948, 10. = νομῇ χρημάτων τὸν
δῆμον διαφθεῖρειν *Æ.* 38, 10.

νομίζειν *opinari.* οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐ-
τῶν [e patribus illis, quorum liberi existimantur esse] βραδίας μὲν
αὐτοῖς διαφέρονται ζωσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφη-
μοῦντες 1022, 16. b) *certo scire, vel constitutum decretum
penes se habere.* πάνθ', ὧν ἄνευ οὐδὲ ζῆν ἄξιον ἦν Ἴφικράτει, νομίζων
ἀποστερήσειν 665, 5. c) *ritu vetusto sancitum, ratum, usitatum
habere.* ὡς περ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον 1077, 25. τὸν νομιζόμενον λόγον
εἰπεῖν *orationem habere, ex lege et ritu vetusto habendam* 1388,
ult. τὰ νομιζόμενα, *justa, quæ defunctis Manibus fieri jus et fas
est.* ἐπειδὴ τὰ νομιζόμενα αὐτῶ φέροιτο 308, 2. ἐπειδὴν ἀποθάνου-
σιν, ὅπως τῶν νομιζομένων τύχασιν, παρασκευάζουσι 733, ult. τὰ
νομ. γένηται τοῖς θεοῖς εὐσεβῶς 1370, 23. τῶν νομ. τυγχάνουσι ἐν
μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῶ ζήλῳ 1399, 21. d) *præ se ferre.* νομίζων
μητέρα ἐξ ἀρχῆς, *eandem edens, appellans, pro mea matre fe-
rens, quam a principio sortitus fui, καὶ οὐχ ἑτέρας μὲν ὦν, ταύτης
δὲ προσποιούμενος* 1314, 18. = τῶν σεσαφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χά-
ριν ἀπειληφέναι νομίζω *Æ.* 28, 21. ἀβίωτον εἶναί μοι τὸν λοιπὸν βίον
νομίζω 28, penult. δοκιμαστάς ἱκανοὺς τοῦ ἐμοῦ βίου ὑμᾶς νομίζω
47, 30. ἀνεπίφθονον εἶναί μοι νομίζω περὶ τούτων λέγειν 50, 30. =
ποιεῖν αὐτῶ τὰ νομιζόμενα. *justa* *I.* 36, 16. 66, 25. 35. 75, 22.
78, 11. = διακωλύειν τὰ ἱερὰ γίνεσθαι τὰ νομιζόμενα *A.* 139, 10.
τὸν νομιζόμενον ὄρκον διομοσαμένους, *ritu vetusto sancitum* 140, 7.

43. τὰ νομιζόμενα καὶ τὸ θεῖον δεδιώς 141, 35. = τυγχάνειν τῶν νομιζομένων L. 191, 16. θεοὺς οὐ νομίζειν 105, 2. ἠπιστάμην μὲν οὖν, ὅτι οὔτε θεοὺς οὔτ' ἀνθρώπους νομίζει. neque divina, neque humana jura pensi facere 121, 2. οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἶασαν τυχεῖν 129, 13. = legibus et ritu vetusto sancitum habere Ly. 157, 13. = νομίζειν θεοὺς habere pro Diis publice, divinisque honoribus e præscripto legis rituque patrio colere D. 102, 13.

νόμιμος] ἡμεῖς τε τοῖς ἐκεῖ νομίμοις ἐκεῖνοί τε τοῖς παρ' ἡμῖν τὰς δίκας ἐλάμβανον 79, ult. νόμιμος πόλεμος καὶ προφανῆς 123, 22. = homo frugi, prudens, temperans, civilis. cui mores sunt cum legibus ceu jure civili convenientes A. 117, 34. συγχεῖ τὰ νόμιμα τῶν ἀνθρώπων 125, 26. 40. 126, 34. εἰργεσθαι τῶν νομίμων abstinere se locis iis, a quibus homicidas abesse par est e ritu vetusto 145, 23. 29. 146, 9. = νόμιμος ὄρκος An. 13, 20. = τῶν νομίμων εἰργεῖν arcere atque interdicere locis juribusque iis, quæ adire atque usurpare civibus aliis haud sceleratis licet, sed facinorosi inde excluduntur Ly. 156, 13. τεύξεται τῶν *νομίμων jus sibi debitum adipiscetur 159, 28. 30. quanquam ibi τῶν νόμων legitur. τοῖς ὑμετέροις *καὶ νομίμοις καὶ πατρώοις ἔθεσιν 151, 9. = ζημιοῦν τινὰ τὰ νόμιμα e ritu vetusto mulctare D. 97, 20. περιεῖδε τὸν πατέρα τελευτήσαντα τῶν νομίμων οὐ τυχόντα. justis carere passus est 106, 10.

νόμισμα est quodcunque a lege imperatum, ritu vetusto probatum, usu contritum, ratum atque legitimum conveniensque ab omnibus habetur. τοῖς τὸ νόμισμα æs, pecuniam, qua cives omnes utuntur, διαφθείρουσι θάνατος παρ' ὑμῖν ἐστὶν ἡ ζημία 508, 14. 765, pen. ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι τοῖς ἰδιώταις εὐρημένον, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκα, τοὺς δὲ νόμους τῆς πόλεως ἠγεῖται νόμισμα εἶναι 766, 3. ὥσπερ, εἰ νόμισμα ἐκρίνετε, ὁποῖόν τι πότε ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν εἴρηθητε 1441, 6. = χίλια τάλαντα νομίματος (signatæ pecuniæ) ἀνηρέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν Æ. 51, 25. 31.

νομοθεσίας ratio, Athenis usurpata, exponitur p. 705, 19. = τοὺς τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας L. 186, 33.

νομοθετεῖν qua ratione Solon præceperit 485, 6. sqq. βούλομαι δ' ὑμῖν, ἐν Λοκροῖς ὡς νομοθετοῦσι, διηγῆσασθαι 743, ult. νομοθετῶν αὐτὸς αὐτῶ 1286, pen. νομοθετεῖτε ὑπὲρ ὄλου τοῦ ἐμπορίου 1297, 7. = οὐ νομοθετήσοντες ἤκατε, ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους ψηφιοῦμενοι L. 145, 8. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἣν καὶ νομοθετοῦντας fr. 55.

νομοθέτης] νομοθέτας καθίστατε 31, 10. Σόλων οὐδὲν ὁμοίος ἂν τούτῳ νομοθέτης 601, 6. ὁμοίός γε νομοθέτης Σόλων καὶ Τιμοκράτης 733, 16. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι 808, 15. τῶν πόλεων ταύτας ἂν ἴδοιμεν ἄριστα οἰκουμένας, ἐν αἷς ἄριστοι νομοθέται γεγονάσι 808, 12. b) Nomothetæ, peculiaris magistratus Athenis, de vetustis legibus antiquandis et de novis ferendis statuens 706, 22. sqq. = διαλέγεται ὁ νομοθέτης τινὶ Æ. 3, 26. 30, 33. ταῦτα οὕτως εὐ προκατειληφῶτος τοῦ νομοθέτου 55, 21. ἐνεχυράζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων 56,

41. νομοθέτας ἐπιγράφειν 59, 12. νομοθέτας *constituebant prytanes, qui leges inter se pugnantes aut alias inutiles tollerent* 59, 12. 18. = νομοθέτης γενέσθαι σὺ μόνος ἐτόλμησας A. 131, 12. ὑπογραμματεὺς τῶν *νομοθετῶν 145, 26. = νομοθέται *alii a senatu legebantur, numero quinquaginta, alii a plebe, numero quingenti An. 11, 27. 30.* = μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι L. 139, 41. ἀντὶ Σόλωνος νομοθέτην αὐτὸν κατέστησε 183, 14. οἱ μὲν πρόγονοι νομοθέτας ἤροῦντο Σίλωνα καὶ Θεμιστοκλέα καὶ Περικλέα. ὑμεῖς δὲ Τισαμενὸν καὶ Νικόμαχον, ἀνθρώπους ὑπογραμματείας 186, 7. = πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομοθετῶν διανοίας ἀποβλέπειν Ly. 156, 8.

νόμος] *in prædicatione legum, hoc est juris, sive naturalis, sive scripti, sive ejus omnis, quod recte et ordine fit, pæne tota versatur oratio in Aristogitonem secunda.* πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος—φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774, 6. πᾶς ἐστὶ νόμος εὐρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν, δόγμα δὲ ἀνθρώπων φρονίμων 774, 18. ἀρά τις ἡμῖν λοιπὸς νόμος (*conf. scripta sub v. λόγος*). πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων πολλάκις εἰσὶν ἐψηφισμένοι τοῖς νόμοις χρῆσθαι τοῖς ὑμετέροις 765, 6. τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων, ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις. *citat schol. Hermog. p. 88.* τὸ ὑμεῖς τοὺς νόμους ἔχοντά με πλησίον ἠγεῖσθε παριστάναί 575, 15. νόμισμα τῆς πόλεως ὁ νόμος 766, 4. *lex est alia naturalis, alia civilis, seu scripta.* οὐ μόνον παρὰ τὸν γεγραμμένον νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸν κοινὸν ἀπάντων ἀνθρώπων νόμον 639, 22. οἱ νόμοι τίθενται δυοῖν ἕνεκα, *ut injuriæ et prohibeantur, et pœnas dent—774, 25.* εἴπερ οἱ νόμοι πάντες τοῦ δικαίου ἕνεκα καὶ τῆς τῶν χρηστῶν σωτηρίας τίθενται 1480, 19. ὅλως οὐδὲν οὔτε σεμνὸν, οὔτε σπουδαῖον εὐρήσομεν, ὃ μὴ νόμου κεκοινώνηκεν 808, 16. τὸν ὅλον κόσμον—νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808, 18. *opponitur consuetudini. τὸ ἔθος νόμον ποιεῖν. consuetudinem vulgarem in vim legis transferre. h. e. quod existimarem, ab omnibus quod fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque legem scriptam 414, 8.* νόμοις οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν. *juxta leges 665, 27.* ὃν ἂν αὐτὸς ἕκαστος νόμον τῇ φύσει δῆλος ἢ καθ' ἑτέρων ἔχων, τούτου τυγχάνειν παρ' ἑκάστου δίκαιός ἐστι καὶ αὐτός. *as we treat others, the same treatment must we expect from them; and be content therewith 794, 14.* οὓς ἂν ἐλῶν τις πολέμου νόμῳ *pro more, vel jure belli, prout in bellis fieri solet, et fas est 41, pen.* νόμοι αἰκίας [*id est περὶ αἰκίας*] et βλάβης 325, 13. *δαιτητῶν 544, 13. 545, 2. ἐπικλήρων 979, pen. ἐταιρήσεως. de fornicatione 599, 24. λαποδυτῶν 1264, 11. ὕβρεως 525, 13. 1264, 10.* νόμος αἰσχρὸς ὅταν κύριος ἦ, ἀπάσης τῆς πόλεως ὄνειδός ἐστιν 764, 2. θάνατον ζημίαν ὠρικένας, εἴαν τις νόμον οὐκ ὄντα παράσχηται 807, ult. οἱ πονηροὶ νόμοι βλάπτουσι τὰς ἀσφαλῶς οἰκεῖν οἰόμενας πόλεις 471, 25. τυγχάνειν τῶν νόμων, *seu beneficio legis potiri, seu pœna legitima affici. adipisci ea, quæ jus civile cuique pro ejus merito tribuit 1081, 15.* ἀγαπῶσιν ἡμῖν, εἴαν τις ἡμᾶς ἔῃ τῶν νόμων [*id est τῶν ἐν τοῖς νόμοις τεταγμένων*] τυγχάνειν 1089, 12. οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἐστὶ σοί. *hæc foemina de jure*

tua non est, nullo pacto, nullo titulo juris, ad te pertinet 1160, 22. = τῇ τε πόλει, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἑμαυτῶ Ἄ. 1, 7. αἰσχροῦς βεβιωκότι προεῖπον οἱ νόμοι μὴ δημηγορεῖν 1, 13. τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας 1, 24. ἀναγράφειν νόμους 2, 3. 8. παρακατατίθεσθαι τινι νόμους *ibid.* ἐφιστάνειν τινὰ φύλακα τῶν νόμων *ibid.* διέξειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους 2, 4. ἔνοχος ἔστω τῶ περι τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ 2, 36. τιμᾶται ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον 3, 5. ὕβρεως νόμος 3, 9. προστίθεσθαι καινὸν νόμον 5, 20. φυλέτας καθῆσθαι βοηθοῦντας τοῖς νόμοις 5, 22. γράφεσθαι νόμον μὴ ἐπιτήδειον εἶναι 5, 30. κύριοι νόμοι 5, *penult.* μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῶ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν 6, 22. ἐπιζήμιος ἐκ τῶν νόμων 7, 13. ἐπερωτᾶν τὸ ἐκ τῶν νόμων κήρυγμα 11, 33. πρίασθαι τὰς ἀρχὰς παρὰ τοὺς νόμους 15, 12. ἐξαλείφειν τοὺς νόμους 16, 41. παρακαταθήκην τῶν νόμων ἔχοντες 26, 33. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὦν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα 26, 36. διδάσκειν τοὺς νόμους, *docere, quid leges de crimine quoque statuunt* 27, 37. νόμῳ πολέμου κτησάμενος 32, 34. προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους 35, *pen.* παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους 48, 10. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἑμὸν σῶμα, καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος: *ubi persona verbi substantivo posteriori accommo-datur* 52, *ult.* ὑπερπηδᾶν τὸν νόμον 55, 29. ἀπομνημονεύειν τὸν νόμον 56, 7. ἀντιτάττειν τὸν νόμον, *cupiditati cujusquam opponere legem* 56, 8. ῥήμασι νόμους ἀναιρεῖν 56, 9. δίδόναι ψῆφον δεῖ τῶ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντία 56, 13. καθιεροῦν τὴν οὐσίαν οὐκ ἔᾶ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον 56, 38. ἐμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος 57, 11. ὑπερβαίνειν τοὺς νόμους 58, 30. παρατάττεσθαι τοῖς νόμοις 58, 33. ἐπιφέρειν τοῖς νόμοις τέχνας *ibid.* Διονυσιακὸς νόμος, *lex de Liberalibus* 58, 36. ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγράφθαι 59, 2. μήθ' ὑμεῖς ποτὲ εἰς τοιαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε 59, 5. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῶ δημοσίῳ νόμους 59, 7. ἀναιρεῖν νόμον 59, 13. τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῶ—59, 37. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν Ἀθηνᾶς εἶναι κελεύει ὁ νόμος 60, 9. δυσμενῆς τοῖς νόμοις 77, *ult.* ἀστεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων, *quem leges excludunt honore coronæ* 79, 3. παραπηδᾶν τοὺς νόμους 81, 28. νόμον αἰτεῖν 82, 18. διενεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους 82, 20. παραγεγραμμένοι νόμοι 82, 27. παραγεγῶναι τῶ ψηφίσματι τοὺς νόμους 82, 35. ῥήμασι τοὺς νόμους ὀβριμένον ἀναιρήσειν 82, 39. καλεῖς ἐπὶ σαυτὸν, ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς 82, 41. παραβαίνειν τοὺς νόμους,—τὸν καιρὸν καὶ τὸν τόπον τ. α. 83, 10. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει 87, 8. βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι 89, 16. Σόλωνά τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις 90, 17. = οἱ περὶ τῶν γενῶν νόμοι, *locus juris Attici de jure consanguinitatum.* οἱ περὶ τῶν δόσεων, *locus de jure legationum testamentariorum* I. 48, 8. αὐτῶ μὲν τὸν νόμον ποιῶν κύριον [23, 31.] ἀκυρον ποιεῖν τὸν νόμον *ibid.* = τοῖς νόμοις, οὓς παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν προγόνων διαδεξάμενοι—A. 111, 48. *legum Aegropagiticarum de*

homicidiis prædicatio 131, 4. 141, 21. = δοκιμάζειν τοὺς νόμους An. II, 22. 29. ἀναγράφειν νόμους ἐν σανίσι II, 27. et eis τὸν τοῖχον II, 34. παραδιδόμενοι νόμοι, leges a Nomothetis senatui ad considerandum exhibitæ II, 29. κατὰ τοὺς * ἄνω γεγραμμένους νόμους II, 39. ἄγραφος νόμος II, 45. κατακλείειν νόμον 24, 19. νόμοι Σόλωνος καὶ θεσμοὶ Δράκοντος II, 18. 25. νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος 12, 5. = leges eo latæ sunt, quo περὶ ὧν ἐν πραγμάτων ἀπορωμεν, παρὰ τούτους ἐλθόντες σκεψώμεθα ὃ τι ἡμῖν ποιητέον ἐστὶ L. 95, 7. νόμοι τῆς μοιχείας. id est οἱ περὶ τῆς μοιχείας διορίζοντες 95, 13. νόμου Ἑλληνικοῦ στρεῖσθαι. re carere vel arceri ea, quam tribui et concedi nemini non per leges Græcorum fas et necesse sit 191, 20. παρέρχεσθαι τὸν νόμον 107, 42. ἐκλαμβάνειν τοὺς νόμους 117, 20. διαλαμβάνειν 139, 45. ἀναγράφειν 183, 23. ταμιεύεσθαι 183, 17. ὡς ἤδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε 179, 44. τοὺς νόμους ἔχειν βουλόμενοι 180, 34. τοὺς μὲν ἐνέγραφε τῶν νόμων, τοὺς δ' ἐξήλειψε 183, 16. παραδοῦναι τοὺς νόμους. exhibere codicem legum a se ordinatum, et in mundo exaratum 183, 19. τέτταρα ἔτη ἀνέγραψε τοὺς νόμους 183, 24. νόμον ἀποδειῖξαι legem proferre 184, 10. 12. 18. ἠγούμενοι τοιούτους ἔσεσθαι καὶ τοὺς νόμους, οἳοι ἂν ᾧσιν οἱ τιθέντες 186, 5. διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος 189, 22. κατὰ τοὺς νόμους, οἱ κεῖνται περὶ τῶν ὀρφανῶν 906, 17. = * ἐν πολλοῖς δέ μιν νόμοισι Ly. 160, 38. = οὗτος ἐτίθει τὸν περὶ τῶν τριηράρχων νόμον D. 95, 30.

νοσεῖν] Θετταλοὶ νοσοῦσι καὶ στασιάζουσι 22, 7. discordiis et simultatibus inter se laborant, nolunt legibus, aut magistratibus parere. πρὸς νοσοῦντας ἐν ἑαυτοῖς καὶ τεταραγμένους προσπέση 123, ult. αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν 240, 27. = προσάγεσθαι ἀεὶ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως Æ. 51, rep. συμβουλεύειν τῷ νοσοῦντι 86, 4. = τὴν ἀθλίαν καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν A. 114, 31. ὅταν νοσῶσιν, ὑγιεῖς γενόμενοι σώζονται 116, 26.

νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα 424, 3. τοῦ μὲν, [φθόρου puta] νοσήματος ὄντος 1481, 12. = σύμφυτα νοσήματα Æ. 65, 15.

νόσος] εἰς νόσον ἐμπίπτει A. 113, 31. = ἡ φύσις καὶ νόσων ἤγγισται καὶ γήρας L. 198, 4. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὧν (sub. τῇ τελευταίᾳ) εὐφρονῶν ἦσθετο 155, 29. μείζους καὶ χαλεπωτέρας συμφορὰς καὶ νόσους ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες fr. 31, 3.

νότιος] μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον Æ. 51, 27. = νότιον L. ap. Harpocr.

νουθετεῖν] ᾧστ' οὐδὲ παθῶν ἐνουθετήθη 798, 9. τὸ μὲν οὖν νουθετεῖν τοῦτον μανία 798, 17. ὁ δῆμος ἅπας τοὺς ἐνοχλοῦντας ἑαυτὸν νουθετεῖ θεοῦβοις 798, 19. οὐδένα ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς [subaudi ὀνειδῆ] ἀκοῦσαι [subaudi οὕτως ἡσυχίας καὶ ραθύμας] νουθετουμένους, ὡς ὑμεῖς [scil. ἀκούετε] τὰ μὴ προσόντα [scil. ὑμῖν] κακῶς ἀκούοντες 1453, 25. = νουθετεῖν ἑαυτὸν Æ. 8, 21. τοὺς μυρίους τῶν Ἀρκάδων νουθετῶν 49, 18.

νουμηνία] ταῖς νουμηνίαις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβαίνοντες 799, ult. νουμηνιαστῆς L. fr. 31, 2.

νοῦς] τοιοῦτον ἔχουσι νοῦν 185, 4. νοῦν ἔχειν ὀφείλετε 1452, 16. τοῦτ' ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν ἔλθειν γράψαι 1463, 2. = ἡ γλώσσα νοῦν οὔτε πολὺν, οὔτε μικρὸν ἔχει L. fr. 61. = νοῦς ἐσθλὸς Ly. 159, 23.

νυκτερεύειν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις Æ. 11, 12.

νυκτερινὸς] νυκτερινὴ ἐπιστολή, noctu exarata Æ. 44, 38.

νύκτωρ] εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν Æ. 9, 7. διαλέγεσθαι φησὶν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιорκεῖ 64, 36. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηναίων καὶ τὴν Ἡραν 85, 14. = τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν L. 93, 1. 96, 46. 99, 18.

νῦν pro ἔναγχος, nuper, novissime 361, 20. = ἐς τὴν νῦν, scil. ὄραν, usque ad hodiernum diem Æ. 8, 5. οἰκόπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἔστηκε 26, 9. προφαίνεται νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν 47, 41. οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφόντες ἤκουσι 52, 6. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέκλυκεν 78, 29. νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα 79, 24. νῦν δ' χρυσοῦς στέφανος καταπεφρόνηται 80, 33. οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους 87, 24. = νῦν intra breve spatium gemino modo, sed diverso, usurpatum. νῦν δὲ—νῦν δέ. ubi prius respondet Latino jam et concludit. posterius vero tempus indicat. nunc autem An. 22, 25. 26.

νύξ] ἔξω μέσων νυκτῶν ἐποίησαν εἶναι τὴν ὄραν. negotium ultra mediam noctem extraxerunt 1265, 3. = ἐν μονοξύλω πλοῖα με εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὡς Φίλιππον Æ. 44, 30. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πόποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν 44, 41. = ἡ νύξ οὐκ ἄσημος ἦν A. 120, 10.

Ξαίνειν κατὰ τοῦ νότου πολλάς [scil. πληγὰς] 403, 4.

Ξανθίας, persona servilis comica Æ. 49, 16.

Ξεναγεῖν] πάντες οἱ Ξεναγοῦντες οὗτοι 665, 25. Ξεναγῶν ἤδη καὶ τινων ἀρχῶν στρατιωτῶν 669, 3.

Ξένη regio peregrina, solum extraneum, quatenus patriæ opponitur. ἐπὶ ξένης περιῖαν ὀρῶμαι 1484, 5.

Ξενία exceptio hospitis epulo hospitali. ἐπὶ ξενίαν καλεῖν 81, 20. b) conditio peregrini Athenis commorantis, præsertim qui pro cive se gerat. οὐδὲ γὰρ οἱ Ξενίας ἀλισκόμενοι ἀγανακτοῦσιν ἐν τῷ οἰκήματι τούτῳ ὄντες 741, 19. Ξενίας γραφὴν φεύγοντα 1481, 18. εἴ τις αὐτὸν Ξενίας γράψαιτο 1020, 23. c) necessitudo amicitie cum peregrino contracta. ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ἐμοὶ ὄνειδίζων. ἐγὼ σοὶ ξενίαν Ἀλεξάνδρου; πόθεν λαβόντι ἢ πῶς ἀξιοθέντι; 242, 20. = ἐπὶ ξενία κληθέντων ἡμῶν Æ. 33, 21. sed v. ξένιον. ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων (exprobrans) Ἀλεξάνδρου 63, 11. = Ξενίας (scil. δίχην) φεύγειν ὑπὸ τινος accusari, quod peregrinus sis, non civis I. 41, 35. = φιλότητες καὶ ξενίαι πολλαὶ An. 19, 3. = Ξενίας ἀγωνίζεσθαι certare de causa peregrinitatis, cum reus insimulatur falso arrogatæ civitatis Atticæ, cum peregrinus sit, eoque jure careat L. 135, 20.

Ξενίζειν] τοὺς παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἐξένισα, καὶ πάνυ γε λαμπρῶς 414, 10. b) peregrinum quid in sermone sonare. διαβεβλήκασι μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένισε 1304, 6. 11. = Ξενίζειν τοὺς πρέσβεις Æ. 42, 35.

ξενικός] ἐξ οὗ δ' αὐτὰ τὰ ξενικά [scil. στρατεύματα] ὑμῖν στρατεύεται 46, 25. *copiæ mercenariæ, aliunde conductæ.* μὴ ξενικὸν πολὺ συστήσεται 186, 23. εἰ ξενικά [scil. τέλη] ἐτέλει. *num contributiones eas dependerit, quæ peregrinis Athenis commorantibus dependendæ sunt pro jure incolatus* 1309, 5. = καλὸν τὰς ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι, *decet peregrinas, aliorum laudes imitari* Æ. 25, 32. ξενικὴ πρεσβεία, *legatio ad exteros mittenda* 35, 30. ξενικοὶ στέφανοι, *coronæ, quæ civi Atheniensi a civitate quadam extera conferuntur* 59, 42. 60, 7. 13. ξενικὸν, *militia mercenaria, ipsorum procuratio, et sumtus in eos erogati.* μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῷ κεναῖς χώραις 74, 21. εἶπεςθα τοὺς τῆς πόλεως ἄλλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης 85, ult. ξενικοῖς στεφάνοις ἀναδεδοῦσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν 86, 35. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἐπιθυμοῦντα 89, 15.

ξένιον] ξένια *dona hospitalia.* citat e Dem. Poll. III. 59. = ἐκλήθην ἐπὶ τὰ ξένια Æ. 49, ult. = ὥστε Πausanίας τὰ μὲν παρὰ τῶν πριάκοντα ξένια οὐκ ἤθελε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἐδέχετο L. 150, 22.

ξενοκτόνος Æ. 85, 42.

ξενολογεῖν 1019, 12.

ξένος] ξένοι *milites mercenarii* 15, 24. 23, 2. b) *amicus extra urbem.* οὐτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν οὐδεὶς ἐστὶ μοι 194, 19. c) *peregrinus Athenis commorans.* ξένον μηδένα ἀγωνίζεσθαι βουλόμενοι 532, 17. ἐργάζεσθαι οὐκ ἔξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308, 9. εἰ νόθος, ἢ ξένος ἦν, ἐξῆν τούτοις κληρονομεῖν τῶν ἐμῶν πάντων 1315, 8. ξένη γυναικὶ συνοικοῦντα παρὰ τοὺς νόμους 1349, 13. *lex de conjugiiis cum peregrinis* 1350, 17. sqq. ξένην εἴαν τις ἐκδιδῶ ὡς ἑαυτῷ προσήκουσαν 1363, 4. εἶδεν ἂ οὐ προσῆκεν αὐτὴν ὄραν ξένην οὖσαν 1369, 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἂ καὶ ξένην καὶ δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι 1374, 2. πρὶν τοὺς ξένους εἰσιέναι 1375, 19. *ergo non prius in forum admittebantur peregrini, quam concilio discessisset.* = *milites mercenarii* Æ. 16, 7. Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας 66, 12. τοὺς μυρίους ξένους Ἀμφισσειῦσιν ἐκμισθῶσας 74, 22. ὅσοι ξένοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν 85, rep. = ξένους ἀνθρώπους εἰσποιεῖσθαι I. 110, 5. = γέρον καὶ ἄπολις ὦν, ἐπὶ ξένης πτωχεύσω A. 117, 21. = ξένος πατρικὸς *cujus hospitio jam pater tuus esset usus* An. 21, 13. ξένον ἀγωνιζόμενον ἐκ τῶν χορευτῶν ἐξάγειν 31, 37.

ξενοτροφεῖν 157, 11.

ξενοῦν] ἐξενωμένος βασιλεῦσι καὶ τυράννοις. *jure et familiaritate hospitii conciliatus* L. 107, 26.

ξηραίνειν 1278, 22.

ξηραλοίφειν Æ. 19, 25.

ξηληγεῖν *materiam e Macedonia in portum Atticum advectam in domum suam inducere* 376, 2.

- ξύλον *collare ligneum, tormentum servile* 270, 9. b) *lignum quodcumque.* λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος—ἐμπεσὸν πατάξῃ 645, 16. ξύλα κλίβια 816, 19. c) *mensa, vel taberna numularii in foro sita* 1111, 22. = ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδη-

ρον, εἰν τινα ἐμπροσθέντα ἀποκτείνῃ Æ. 88, 36. = cippus, the block, ad quem nexi catenis alligantur. ἔδησεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ξύλοις An. 7, 6. 12, 30. 31. = ἐν τῷ ξύλῳ δεδεσθαι L. 117, 32.

ξύλοφορία lignatio L. ap. Poll. VII. 29.

ξύμβαινει pro συμβ. ξυνειδέναι pro συνειδέναι et ξυνεῖναι pro συνεῖναι, quæ insolentiora sunt apud novam Atticam, hujus generis quæ sunt v. infra sub συν. L.

ξύμπας] κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις ἀπηύρα Æ. 49, 26. 73, 3.

ξυνεῖναι] ἦδεται ξυνῶν Æ. 21, 42.

ξύστις tunica muliebris talaris L. ap. Harpocr.

ξύτος] μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι, pro republica laborare Æ. 80, 16.

ὁ, ἡ, τὸ] εἶδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι 128, 17. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν 308, 4. τὰ καὶ τὰ πεπονθῶς ὁ δεῖνα παρ' ἐμοῦ 560, 17. τὸ μὴ pro ὥστε μή. ἀφῆκαν τὸ μὴ θανάτῳ ζημιῶσαι 688, 27. τοῖς δὲ οὐδὲ λόγος λείπεται τὸ μὴ οὐ πονηροῖς εἶναι 722, 26. Iphicrates dicitabat δεῖν τὸν στρατηγὸν προαιρεῖσθαι κινδυνεύειν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γενήσεται, ἀλλὰ τὰ—1457, 16. τὸ ῥᾶστον τοῖς ἀδικεῖν καὶ συκοφαντεῖν προηρημένοις. id quod est factu facillimum 904, 11. b) ὁ initio sententiæ, pro δι' ὁ 368, 12. 779, 13. c) pro οὗτος. πᾶσιν ἐν τῷ τόπῳ pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ 565, 25. = ὁ pro ὁ δεῖνα. κάλει μοι τὸν καὶ τὸν L. 157, 21. ὁ pro οὗτος 167, 14.

ὄβολος] τοῖν δυοῖν ὄβολοῖν πάντες μέμνηνται. pecuniæ theatricæ 169, 1. τοὺς μὲν οὐκ ἔστι πλείονος, ἢ δυοῖν ὄβολοῖν, ἀξίους εἶναι 169, 2. ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὄβολοῖν ἐθεώρουσιν ἂν 234, 24. διελάμβανον κατ' ὄβολον τοὺς ἄρτους 918, 9. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὄβολοῖς ὥσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγουσι 1459, ult. = οἰκέτας δημοσυργούς, ὧν ἕκαστος τούτῳ δὺ ὄβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας Æ. 14, 1. δανείζεσθαι τὴν μνᾶν ἐπ' ἐννέα ὄβολοῖς 15, 16. = ὄβόλῳ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον L. 165, 4. ὑμᾶς ἐμοῦ ἀφελέσθαι τὸν ὄβολον 169, 25. οἶσα σοὶ ἐννέα ὄβόλους τῆς μνᾶς τόκους fr. 2, 3.

ὄβολοστατεῖν] ὄβολοστατοῦντες πράττονται. foeneratores ab aliis exigunt L. fr. 37. ὄβολοστατεῖ (foeneratur) ap. Harpocr.

ὄβριμοπάτρη epithetum Minervæ 421, 27.

ὄγδοηκοντατάλαντος ἡμῖν ὁ οἶκος ἐγένετο L. 177, 26.

ὄγκος] πρὸς τηλικούτον ὄγκον τῶν πραγμάτων εὐκαταφρόνητος 154, 20.

ὄδδε] τάδε, res, opes, majestas, libertas, Græcorum, præsertim Atheniensium 134, 4. = ὄδδε pro ἐγὼ, δεικτικῶς dictum, ut grammatici usurpant A. 142, 19.

ὄδοποιεῖν] ἐμπροσθὸν τὸ ὕδωρ δις καὶ τρις τὰ χωρία ἐλυμαίνετο καὶ μᾶλλον ἀδοκοῖσι. viam sibi patefaciebat 1274, 26.

ὄδοποιοί, præfecti viis et semitis sternendis et muniendis Æ. 57, 27.

ὄδος] via quæcunque, seu publica, seu privata, seu proprio sensu, seu translato. τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὄδον ἀσφαλῆ παρασχῆσει 31, 19. τίς πεποίηκεν ἄχρι τῆς Ἀττικῆς ὄδον διὰ συμμάχων καὶ φίλων [subaudi ἡμῖν ὄντων] εἶναι Φιλίππῳ 448, 21. εἰν

πολλὰς ὁδοὺς δᾶν διὰ τῶν νόμων ἐπὶ ἡδίκητότας 601, 18. εἰ κατορθώ-
σειεν, ἦν ἐπ' ἐμὲ ἦλθεν ὁδὸν 701, ult. ἐφ' ἐκάστην ἀπαντᾶ τὴν ὁδὸν
τῶν ἀδικημάτων 712, 3. τῶν πρὸ ὁδοῦ τι περαίνοιτε. in itinere
vestro proficiatis 1443, 20. τὰς ὁδοὺς ἀγαπᾶ κατασκευάζουσα.
semitas, vias publicas 175, 4. ἐν ὁδῷ καθελῶν. in via publica
637, 2. εἰς τὴν ἑτέραν ὁδὸν ἐλθόντες in semitam vel angiportum
proximum 1157, 13. b) mensura distantiarum locorum inter
se. τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς τῆς μάχης γεγενημένης 293,
13. c) processus. ἐὰν ταῦτα οὕτως εἰς ὁδὸν καταστῆ. haec ubi
semel fieri coepta, et velut in viam immissa fuerint. set a-going
184, 16. ὁδῷ βαδίζειν εἰς δεῖ. we must let it take its course
772, 18. d) ratio. modus. ἀπλῶς δὲ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν περὶ τῶν δι-
καιῶν διαλέξομαι 263, 23. ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν
τῆς πολιτείας εἰλόμην 332, 4. τοῖς πονηροῖς ὅπως μὴ δώσουσι δίκην,
ὁδὸν δείκνυσι 733, 20. = διαρριπτεῖν εἰς τὴν ὁδὸν τὰ σκευάρια Æ. 9, 8.
ὁδῷ πορευόμενος 11, 6. δέδεικται φανερά ὁδὸς 13, 5. = τῆς αὐτῆς ὁδοῦ
(sub. διὰ) eadem via, hoc est opera. εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀκοντίου ὑπελ-
θῶν A. 124, 28. = ὁδὸν καὶ πόρον μηδαμῆ μοι εἶναι Ap. 21, 38. = ἐκ
τῆς ὁδοῦ εἰσαρκάζειν L. 94, 17. ὁδὸν διὰ τῆς θαλάττης ἐποιήσατο 193,
22. ubi ὁδὸς idem est atque πορεία διὰ τῆς ἡπείρου iter terrestre,
quatenus opponitur τῷ πλόῳ. τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας τῶν ἀνα-
γκαίων 169, 10. = ὁδοὺς ἀπάσας τῆς ἀδικίας ἀπέφραξαν Ly. 165, 25.
= τὴν ἐπὶ Πειραιᾷ ὁδὸν κατακομιζόμενος ἐν φορείῳ D. 94, 41.

ὁδὸς cum leni, pro οὐδὸς limen L. ap. Harpocr.

ὁδοὺς, ὁδόντος, dens. ῥᾶον αὐτῆς τοὺς ὁδόντας ἀριθμεῖν, ἢ τοὺς τῆς
χειρὸς δακτύλους L. fr. 2, 8. = χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν Ly. 163, 18.

ὁδυνᾶσθαι Æ. 9, 3.

ὁδυνηρὸς] εἰς τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὁδυνηρότατον 1471, 4.

ὁδύρεσθαι] ἀπορῶ, τί πρῶτον ὁδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν 1470,
12. ὁδύρεσθαι παρ' ὄλην τὴν ἐπιστολὴν 1473, 18. οὗτός ἐστιν ὁ τὰ
Θηβαίων ὁδυρόμενος πάθη. Hermogenes citat p. 256, pen. et p.
351, ult.

ὄζειν (pro ἀπόζειν) ἐδόκει τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης κάκιστον. odor
teterrimus exhalare L. 103, 20.

ὄθεν ab eo inde temporis articulo, quo—371, 4. = οὐδὲ ὄθεν τὴν
φωνὴν προίεται Æ. 31, 20. μήθ' ὄθεν φωνὴν ἀφίησι 40, 1. ὄθεν
μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχάρησις 66, 8. ὄθεν καὶ τὴν πονηρίαν
οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν 78, 25.

ὄθνεῖος φίλους τῶν προσηκόντων περὶ πλείονος ἐποιήσαντο I. 48, 19.
ἐλευθέρους ὄθνεῖος 70, 28. = Ly. 151, 14.

ὄθόνιον. ὄθόνια sail-cloths 1145, 6.

οἶδημα swelling 1260, 18.

οἶσθαι] αἰσχροῦν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινός, τίς γὰρ ἂν
ᾤθη ταῦτα γενέσθαι 128, 15. = τίνας οὐκ οἴομεθ' αὐτοὺς ὑπερβολὰς
βδελυρίας ποιῆσθαι Æ. 10, 26. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἶσθε ἀπὸ
θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. τοῖς αὐτοῖς
ἐπιτιμίοις φέτο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν λελοιπότα τὴν
τάξιν 78, 41. οὐ γὰρ ᾤοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν

τῆ μνήμῃ τῶν εὐ πεπονθότων 79, penult. ῥήμασι τοὺς νόμους οἰόμενον ἀναιρήσειν 82, 39. αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε ἀναστεινάξειν 90, 29.

Οἴθεν L. 93, 15.

οἴκαδε] τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς λαμβάνοντες οἴονται οἴκαδε λαμβάνειν ultro sibi delata, quasi domum missa, gratuita esse, non mercedem operæ seu jam præstitæ, seu adhuc præstandæ 80, pen. 157, 6. οἴκαδε ἀποφέρεισθαι τῆ ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιτοκίαν 409, 21. = ἐπανιέναι οἴκαδε ἐκ τοῦ δικαστηρίου Æ. 26, 26. ἀφορμῶν οἴκαδε 33, 22. = οἴκαδε ἀπεκομίσθην φερόμενος ἐπὶ κλίνης An. 9, 7. = οἴκαδε ὡς ἐμὲ L. 93, 45.

οἰκάριον L. ap. Poll. IX. 5.

οἰκεῖν] οἱ χωρὶς οἰκοῦντες 50, 23. ἢ ἐκείνους μὴ δεῖν ἐν Ὀλύμπῳ οἰκεῖν, ἢ αὐτὸν ἐν Μακεδονίᾳ 113, 14. οὕτως ὡμῶς ἀνηρέθησαν, ὥστε μηδένα, μηδ' εἰ πάποτ' ἀκήθησαν, εἶναι ῥάδιον προσελθόντα εἰπεῖν 117, 22. πάντες οἰκοῦμεν τὰς πόλεις, ἢ τῶν προγόνων παραδόντων, ἢ κατὰ πόλεμον κύριοι καταστάντες 164, 27. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν 242, 1. οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν [scil. χώραν, hoc est πολιτεύεσθαι] νόμοις vitam civilem domi, in patria agere juxta præscriptum legum 665, 27. οἰκήσεται ἢ πόλις. pro οἰκηθήσεται 1341, 20. = οἰκησομένην, pro fut. I. passivi οἰκηθησομένην Æ. 4, 9. οἰκεῖν (nisi potius legendum est διοικεῖν) κακῶς τὴν ἰδίαν οὐσίαν 5, 7. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ, nemini vestrum uxorem corrupti, sororemve aut filiam stuprari, nemini fores et fenestras comessabundus effregi, aut aures vociferationibus obtudi, neque ullo modo quietem ejus domesticam, neque interdium, neque noctu interpellavi 52, 31. = οἰκεῖν τὴν σφετέραν αὐτῶν A. 138, 24. οἰκοῦντας ἐν τοῖς πολεμίοις τοῖς ὑμετέροις 138, 30. = ἐπὶ προστάτου ᾄκει L. 187, 29. 188, 10. = τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐπιληλυθῶς D. 91, 45.

οἰκεῖος] τὴν οἰκίαν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἀδεῶς καρπούμενοι 16, 18. πρὸς τοὺς οἰκεῖους πολέμους οἰκεῖα χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει 168, 7. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245, 3. οὐδέν μοι πρὸς τούτους οἰκεῖον, οὐδὲ κοινὸν γέγονε 414, 25. οὐ τοὺς γεγραμμένους μόνον νόμους, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα ἀναιρεῖ 1117, 25. οἰκεῖους εἶναι τοὺς ναύτας τῆς τριήρους τῆς ληψομένης τὸν στέφανον. pertinere nau-tas ad eam navem, ejus esse, non alius, vel in ea mansisse, non illinc discessisse 1233, 9. = ἰκετηρίαν θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκεῖοι Æ. 30, 11. ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων 64, 42. = τοῦτό μοι μέγιστον τῶν παρόντων κακῶν, ὅτι πρὸς οἰκεῖους ἀγωνίζομαι I. 35, 24. οὐ περὶ πλείονος ποιούμεθα χρήματα τῶν οἰκεῖων 53, 44. = ᾔδεισαν γὰρ οἰκεῖον σφίσι τὸ κακὸν φανήσεσθαι. fore, ut patesceret malum penes ipsos domi esse, facinoris auctorem cum ipsis proxima necessitudine conjunctum esse A. 112, 45. οἰκεῖαν τὴν τιμωρίαν ἠγησαμένους, uno quoque vestrum existimante ad se privatim pertinere cædis hujus vindictam et præ aliis sibi incumbere 116, 14. εἰς ἑαυτὸν ἀμαρτῶν, οἰκεῖαῖς συμφοραῖς κέχρηται. infortuniis et in ipso manentibus, et quorum culpam alii

nulli, præterquam sibi, referre debet 122, 2. ὅσον αἱ χεῖρες τοῦ σιδήρου οικειότεραι τούτῳ εἰσί. quo propiore necessitudine manus cum eo suæ conjunctæ sunt, quam ferrum, (manus sunt pars corporis ejus, quod manibus ad cædendum utitur, ferrum est adventicium.) et quo habilis quisque manus agitare, validiusque impingere norit, quam ferrum, hoc magis—127, 28. οικεῖον τὸ ἀμάρτημα τῷ ἄρξαντι μᾶλλον, ἢ τῷ ἀμυνομένῳ. residet penes eum magis, domi ejus habitat 128, 30. = πάντες ἄνθρωποι τοὺς οικεῖους περὶ πλείονος τῶν ἀλλοτρίων ποιοῦνται Ap. 31, 7. = οικεῖοι familiares, domestici, tum propinqui, necessarii L. 97, 3. 148, 31. 152, 38. τὰ οικεῖα τὰ ἑαυτοῦ διέθετο *disposed of his effects* 133, 26. ΤΑΥΛ. διαβολὰς τὰς ἑαυτῶν τρόποις οικείας καὶ συνήθεις 115, 39. νομίζων αἰσχιστον εἶναι πρὸς τοὺς οικεῖους διαφέρεισθαι 892, 3. νομίζει τοὺς οικεῖους ἔχθρους fr. 58. = τὰ οικεῖα τῆς φύσεως Ly. 166, 31.

οικειότης] οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οικειότητας ἔφη βεβαιοῦν. non verba certis et firmis argumentis caritates approbare. verba non esse testes mentiri nescios voluntatum. *that this or that person is called my brother, my brother-in-law, my father, is no proof, no valid pledge, that he is also my friend* 237, 11. libertas et fides in loquendo atque monendo, docendo, cohortando, corrigendo, quæ cernitur in familiaritate 773, 15. οικειότητος ταύτης προσγενομένης 814, 27. οὐκέτι τὴν κατὰ τοὺς νόμους οικειότητα ἔλεπεν ἑαυτῷ 1088, 15. τὴν γὰρ τῆς οὐσίας οικειότητα, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων, διετήρεις. operam dabas, ut substantiæ quidem, non autem eorum, qui vos adoptassent, necessarius habere. h. e. pluris faciebas, te compotem hæreditatis esse ab illis relictæ, quam necessitudinis jura observare 1088, 22. = οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οικειότητος ἐλέου ἔτυχον I. 51, 22. = ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις δεικνύναι τὰς οικειότητας ἀλλήλοις Ap. 15, 40. = necessitudo, ut reddidit Taylor in indice, vel potius, causa familiaritatem efficiens, benevolentiam et fiduciam animo ingerens L. 92, 21. ἠγεῖτο τὴν ἐμὴν οικειότητα πιστοτάτην εἶναι fr. 46, 4. συνουσίας οικειότητα ap. Suid. in φαῦλον εἶρητ.

οικειοῦν] ὁ μόνον ἔθνος, οὐχ ἅπασιν, ἀλλὰ τοῖς καλοῖς καὶ σώφροσιν οικειοῦσθαι πέφυκεν 1402, 22.

οικείως] ἡμῖν δὲ πάντων ἐχρήτο οικειότατα I. [9, 38. 16, 4.] = οικειότατα πάντων ἀνθρώπων ἐχρώμεθα L. ap. Priscian. l. 18. οὕτως οικείως αὐτοὺς ὑπεδεξάμην. ap. Dion. Halic. in Isæo.

οικέτης] οικέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων 303, 13. πῶς γὰρ δίκαιον ἐν οικέτου σώματι ἢ δύο ἀφληκίνας τάλαντα, ἢ τὸν συκοφαντοῦντα μηδὲν ζημιοῦσθαι 978, 15. τίς δ' ἂν οικέτη παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ 981, 11. οικέτης ὑμῶν εἰ ἦν, οὐ πολίτης 1048, ult. οικέτην διάκονον τρέφειν 1359, 11. = δημόσιος ἄνθρωπος, οικέτης τῆς πόλεως Æ. 8, 27. οικέτας δημιουργοὺς τῆς σκυτοτομικῆς τέχνης 14, 1. ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οικετῶν παρασχέτω 14, 18. ὑποκηρυξάμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οικέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους 59, 25. ἀπελευθεροῦν οικέτην μηδένα ἐν τῷ θεάτρῳ 59, penult. = μήτε φίλους,

μήτ' οἰκέτας L. 99, 15. 102, 7. ἐπετήδευε τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν.
ap. Harpocr. in Μουσαῖος.

οἰκετικὸς] οἰκετικὰ σώματα, corpora servilia. ἐξαμαρτάνειν εἰς
οἰκετικὰ σώματα Æ. 3, 19.

οἰκέτωρ ἐν Σκύρω. domicilium haberet in Scyro, non ut civis,
not as a native, sed ut inquilinus, adventicius 1236, 22. conf.
p. 1238, 13. ubi μέτοικος appellatur.

οἰκεὺς, servus, in vetusta dialecto idem, quod in recentiore
δοῦλος L. 117, 41.

οἶκημα oecus, camera, chamber, reservoir, conservatory, apo-
theca, cella, ubi frumentum, oleum, vinum, ligna, alii tales rei
rusticæ proventus reconduntur. παρεσημνήαμην τὰ οἰκήματα 1040,
20. 1041, 12. ὃν ἐξῆχεν ἐκ τῶν οἰκημάτων σῖτον καὶ οἶνον καὶ τᾶλ-
λα, ἀφελῶν ἀπὸ τῶν θυρῶν τὰ σημεῖα 1044, 25. b) carcer 789, 2.
εἰς τὸ οἶκημα ἂν ῆει 890, 13. καταθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἶκημα, im-
petraturus, effecturus, ut magistratus nos in carcerem conjiciat
1284, 2. = καθέζεσθαι ἐπὶ οἰκημάτων, prostare in fornicibus, lupa-
naribus Æ. 11, 3. = vinaria I. 58, 16. = a chamber. εἰς οἶκημα
αὐτὸν καθεῖρξεν L. fr. 45, 4. = lupanar. ἐπ' οἰκήματος στήσαι τινα
D. 93, 12.

οἰκησις] οἰκησιν παρέχειν Æ. 3, 2. οἰκησιν μὴ παρέχων τοῖς γο-
πῦσι 4, 42.

οἰκία gens, genus, familia. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησεν.
adversus tyrannos Thessaliæ, totamque eorum prosapiam et
cognitionem 22, 8. γένος et οἰκία differunt. γένος sunt liberi, et
descendentes necessarii. οἰκία ascendentes et collaterales 642,
15. οἰκίας ἄπει δύο. he had a double house-keeping, duas uxores
una, binosque liberos et geminam rem familiarem 1002, 13.
εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν. οὐ γὰρ ἠγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε
τοῦ κυρίου 1157, 16. ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρό-
τατα εἶναι δεῖ 21, 5. = ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε
Æ. 8, 12. φοιτᾶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν 9, 4. εἰσπηδᾶν νύκτωρ εἰς τὴν οἰ-
κίαν 9, 7. νυκτερεύειν ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις 11, 12. οἰκίαν ὀπισθεν
τῆς πόλεως: quid est? 13, penult. οἰκία a συνοικία differt; illa
est domus, quam dominus ipse incolit, hæc, quam aliis incolen-
dam elocavit, 15, 4. συνοικίας et οἰκίας differentia verbis decla-
rata 17, 28. εὐνομούμενη οἰκία 24, 24. ἐγκαταποδόμησεν αὐτὴν
μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν 26, 7. τὰ οἰκόπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν
ἴστηκε 26, 9. ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι, ἐπαρᾶσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν 39,
39. ὑπόμνημα ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες: coronam puta 60, 17. ἐξώλεις
εἶναι καὶ αὐτοὺς, καὶ οἰκίας, καὶ τὸ γένος αὐτῶν 69, 17. ἐμπιπράναι
τὰς οἰκίας 71, 4. ἐμπρήσεις οἰκιῶν 76, 3. ἰδιωτικὴ οἰκία 89, 21.
= ἐκ ταύτης τῆς οἰκίας υἱὸν αὐτῷ ποιῆσθαι I. [18, 13.] = cognati,
necessarii. ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ ἐπαρώμενος A. 130,
34. πρὶν τὴν οἰκίαν καθᾶραι a pollutione funeris 145, 37. = συν-
εκτρέφεισθαι ἐν οἰκίᾳ An. 7, 29. πατρώα 9, 10. ἐξώλη εἶναι αὐτὸν
καὶ τὴν οἰκίαν gentem, familiam 16, 35. ἀλιτήριον τρέφειν ἐν τῇ
ἑαυτοῦ οἰκίᾳ 17, 10. κατέχειν οἰκίαν τινὸς 31, 2. γραφεῖν τὴν οἰ-

κίαν 31, 16. κομίζεσθαι τινα εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν 16, 38. = διαλαμβάνειν τὰς οἰκίας L. 120, 41. ἀμφίθυρος οἰκία 121, 23. ἐκπορθεῖν οἰκίας 127, 43. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἐπὶ τὴν οἰκίαν (quia eum alibi nusquam inveniunt) ἔρχονται ἀπαιτήσοντες τὰ ὀφειλόμενα fr. 2, 6. εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ, εἰ δ' οἰκίας, ἐνοικίου fr. 15.

οἰκίδιον] 1319, 12. 1358, 6. = I. 53, 5. = οἰκιδιόν ἐστὶ μοι διπλοῦν L. 92, 28.

οἰκίζειν πόλιν ἀπ' ἄλλης πόλεως Ly. 160, 33.

οἰκίσκος] κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ 258, 21. Sic appellabant Attici, teste Harpocr. caveam avicularem, a *bird-cage, dove-cote*. quamquam ipse hanc interpretationem improbat. οἰκίσκη ex Orat. in Olympiodorum citat Julius Pollux. IX. 39. sine dubio designavit p. 1170, 26.

οἰκοδομεῖν] εἰρήνην, τὰ μὲν τῶν συμμάχων τείχη καθηρηκυῖαν, τὰς δὲ τῶν πρέσβεων οἰκίας οἰκοδομοῦσαν 429, 16. οἰκ. λαμπρῶς 566, 7. εἴ τι τῶν δημοσίων οἰκοδομοῦμεν. *to build on public ground and property* 1275, 7. = σκευοθήκην ἀποδόμου *Æ.* 57, 27. = νεωσοίκους ἀποδομησάμεθα *Ap.* 93, 4.

οἰκοδόμημα] οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατασκεύασαν 35, 15. = I. 53, 38.

οἰκοδομία I. 53, 34.

οἰκοθεν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἔλκεσθαι 610, 15. 752, 22. = οἰκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι *Æ.* 43, 4. ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἰκοθεν ἐνίοτε δόξας ἔχοντες κατὰ τῶν λογισμῶν 62, 8. 12. = *ultra, sponte sua* I. 81, 25. = οἰκοθεν ἔχειν L. 101, 16.

οἴκοι] οὐδ' ἂν οἴκοι μένειν βεβαίως ἡγεῖτο 70, 10. = παρακαταθήκας οἴκοι καταλιπὼν *Æ.* 47, 33.

οἰκονομίαι αἱ κατὰ τὴν πόλιν D. 102, 29.

οἰκονόμος δεινὴ L. 92, 22.

οἰκόπεδα *Æ.* 12, 12. τὰ οἰκόπεδα τῆς οἰκίας ἔτι καὶ νῦν ἔστηκε 26, 9.

οἶκος] ἐξ ἑτέρου γὰρ οἴκου ἦν 1058, 8. ἐπιμέλειαν ἐποιησάμην τοῦ οἴκου τοῦ Ἀγνίου, ὅπως μὴ ἐξηρημαθῆσεται 1075, 19. χωρὶς ἕκαστος ἄφκει τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἔχων, καὶ ἐκγόνους ἑαυτοῦ ποιούμενος 1056, 4. οἴκοι [substantiæ, facultates, patrimonia] ταλαντιαῖοι, ἢ διτάλαντοι καταλειφθέντες, ἐκ τοῦ μισθωθῆναι διπλάσιοι, ἢ τριπλάσιοι γεγόνασι 833, 24. = *interdum gens, familia, interdum facultates, vel hereditas*. πάντες οἱ τελευτῶντες πρόνοιαν ποιοῦνται ὅπως μὴ ἐξηρημάσῃσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους I. 66, 25. 28. τὸν οἶκον αἰσχροῦς καὶ δεινῶς ἐξηρημαμένον 66, 34. οἶκον τριηραρχοῦντα ἀνηρήκασι 66, 38. οἶκον πεντετάλαντον ἀνηρηκότων 67, 40. ἵνα μὴ ἀνόνημος ὁ οἶκος αὐτοῦ γένηται [25, 44.] = *fortunæ alicujus, salus, prosperitas rerum*. ζῶν ἄνθρωπος ἀνατροπεὺς τοῦ οἴκου γέγονε. *fuit mei fundi calamitas* A. 116, 28. ἐν οἴκῳ καθεύδων *domi noctem exigens* 120, 9. = *fortunæ, res familiaris*. τοὺς ἰδίους οἴκους μεγάλους ἐκτῆσαντο L. 128, 39. 180, 37. = οἶκος ἀκήρατος Ly. 162, 7.

οἰκότριψ] φθόρους ἀνθρώπους οἰκότριβας 173, 16. οἰκοτρίβων τιμὴν λαμβάνοντες 173, 17.

οἰκουμένη terra a Græcis habitata. οὐτ' ἐν τῇ οἰκουμένῃ αἱ δωρεαὶ ἴσονται 85, 17. τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον μέρος 1399, 26. = ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθιστήκει Æ. 77, 19. = τὴν οἰκουμένην ἄπασαν ἐπεληλυθὼς D. 91, 45.

οἰκουρεῖν] φόβον παρασκευάζει ταῖς γυναῖξιν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκουρεῖν διδάσκαλον 1374, 13.

οἰκουρὸς ἐν ταῖς παρατάξεσιν. in castra aciemve cum sit descendendum, amat domi vel in tentorio manere D. 100, 37.

οἰκτείρειν A. 121, 4. = οἰκτείρειν δι' ἀπορίαν L. 188, 33.

οἰκτιζέσθαι lamentabili oratione aliorum commiserationem cingere D. 104, 15.

οἶκτος] οὐ γὰρ φθόνου μοι μᾶλλον ἢ οἴκτου ἀξιά ἐστι τὰ γεγενημένα An. 20, 26. = miserabilis, lamentabilis oratio D. 102, 2.

οἰκτρὸς] πρεσβύτες ἀνθρώπους οἰκτροὺς 361, 24. οἰκτρότατον πάθος ἡμῖν ἂν συμβαίῃ 1300, 7. πῶς οὖν οὐκ ἂν οἰκτρότατα πάντων ἐγὼ πεπονθὼς εἶην 1312, 17.

οἰκτρῶς ὑπὸ τοῦ πάθους διακείμενοι L. 898, 8.

οἶμαι æquivalet Latino, crede mihi, aut ni fallor. ἀλλ', οἶμαι, συκοφαντεῖς 961, 7. = ἀνήκοον μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ᾄμην δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὄλων βουλεύεσθαι Æ. 44, 6. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἴν' ἄνδρες ὄντες, αὐταῖς χρησόμεθα 73, 1. σημεῖα ὑμῖν μεγάλα οἶμαι δείξειν 79, 13. = scilicet, nempe, ironice I. 48, 27. = ὡς οἶμαι, ni fallor, aut, ut facile est existimatu A. 113, 11. = οἶμαι passive. οἶσθαι χρῆναι ἀπολελοιπέναί L. 154, 32. 157, 35. οὐ γὰρ δήπου τοῦτο μόνον οἶται τὸ ἐπαυτοφώρῳ. *this is not the only thing that is meant by ἐπαυτοφ.* aut active, ut nos ibi vertimus. *non enim hoc solummodo vult ea vox ἐπαυτοφ.* 138, 9. TAYL.

οἶμοι] Χαρίδημον; οἶμοι 690, 23.

οἰμώζειν] πονηροῦ ταῦτα σοφιστοῦ καὶ οἰμωξομένου 937, ult.

οἰνάριον villum vile, contemnendum 933, 24.

Οἰνεῖσαι 1398, 15.

Οἰνόμαος ἄρουραῖος 307, 25.

οἶνος εἰς τὸν Πόντον εἰσάγεται ἐκ τῶν τόπων τῶν περὶ ἡμᾶς, ἐκ Πεπαρήθου, καὶ Κῶ, καὶ Θάσιος, καὶ Μενδαῖος, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν πόλεων παυτοδακὸς 935, 7. τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον. *at 12 drachmæ the case* 1045, 5. οἶνου κεράμιον Μενδαῖον [pro Μενδαίου] 926, 6. = οἶνος ἄνιος I. 58, 22. 88, 26. = οἶνον καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα προσῆταξαν τοῖς Λεσβίοις An. 33, 9.

οἶος] ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἴου τε ψεύδεσθαι 23, 5. οἶός τ' ἦν πείθειν tentabat, conabatur persuadere 542, 6. οἶοι φιλεῖν—οἶοι μισεῖν. parati, prompti, qui decreverunt amare,—odisse 770, 13. 15. οἶος, οὐς μὲν αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν 782, 8. οὐχ οἶός τ' ἦν ἐμμένειν, se vincere, a se impetrare non poterat, ut sententiæ latæ acquiesceret 1032, 8. οἶος ἦν ἐπεξίεναι paratus erat, accingebatur, instituebat, meditabatur eum in jure persequi 1086, 21. οἶος οὖν εἰμι [paratus sum, nil vereor, nil cunctor] καὶ ἐγὼ

τὰ ἐνθάδε αὐτὸς ἀξιοῦν λαμβάνειν 1239, 1. b) *exempli causa*. εἰ μὲν γὰρ τις ἀνὴρ ἔστιν ἐν αὐτοῖς οἷος ἔμπειρος πολέμου 23, 7. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. *præstat ipsa legis verba audire* 529, 21. οἷον [*exempli causa*] βασανίζεσθαι οὐκ ἔστιν ἐναντίον ὑμῶν 1106, 8. = οἷους ἀπεργάζεται ἀνθρώπους τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο *Æ.* 10, 12. εἰ οἷον τε εἰπεῖν, *si hoc uti verbo licet* 13, 39. = ἦσαν οἷοί τε *parati* πρὸς ἔμε ἀντιδικεῖν *I.* 85, 18. = ἐν οἷῳ κακῶ καὶ ἀμηχανίᾳ καθέστατε *An.* 20, 37. = *οἷος μέγας κίνδυνος (pro ὡς μέγας) *L.* 194, 4. *simile est illud apud Libanium T. I.* 841, 3. πόσον σοι ὀλίγον (*quam exigua pars*) ἀπὸ τοῦ ταλάντου μέρος ἤρκεσεν ἂν πρὸς εὐωχίαν. *tibi suffecisset ad epulas apparandum.* ὁρῶντες τὰ πράγματα οὐχ οἷα βέλτιστα ἐν τῇ πόλει ὄντα 131, 45. *addit Taylor istæc (v. Lect. Lysiac. c. IV.* οἷον τε *possibile est, passim.* ὑμεῖς οἷοί τε γεγονάτε *potuistis* 138, 42. *et ahibi non infrequenter.* ἀποδείξαι οὐδεὶς οἷός τέ ἐστι 158, 20. 159, 36. 181, 25.)

οἴχεσθαι] ἐκ τούτων ἐκείνους ᾗχετο λαβῶν. *his artibus eorum animos sibi obstrinxit, et quoquo voluit, impulit, ut si quis rem quamcunque sui juris aufert et avehit quoquo vult* 239, 16. ᾗχετ' εὐθύς ἀπικῶν 246, 18. ᾗστ' ἅπαντας ὑμᾶς ᾗχετο λαβῶν 347, 10. ᾗχόμεν τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος 416, 25. = εὐήμερήσας τὴν ἐκκλησίαν ᾗχόμεν φέρων *Æ.* 36, 18. = ἀπικῶν οἴχησομαι *I.* [27, 52.] = οἴχεσθαι φεύγων *A.* 137, 28. πλέων 132, 19. = πρόρριζον οἴχεται πᾶν τὸ ἡμέτερον γένος *An.* 19, 7. οἴχεσθαι ἀποδράς 31, 19. 16, 28. αὐτομολῶν 7, 4. φεύγων *I.* 19.

οἰωνίζεσθαι *hominem occurrentem sibi velut infaustum devitare, de via decedere.* ὃν οἰωνίσαιτ' ἂν τις ἰδὼν μᾶλλον, ἢ προσειπεῖν βούλοιο 794, 5.

ὀκνεῖν pro δεδιέναι. ὀκνῶ, μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται 14, 10. 23, 17. ὀκνῶ, μὴ δόξω προηρῆσθαι λόγους 270, 16. οὐδένα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, οὐδὲ ὑπολογισάμενος 294, 4. ἂ καὶ λέγειν ἂν τις ὀκνήσειεν εὐ φρονῶν 702, 4. τί ποιεῖν ἂν ὀκνήσαι κέρδους ἕνεκα 721, 13. ᾗκνει τὴν μητέρα αἰτιασθαι τὰ γράμματα διεφθαρτέναι 950, 16. ἂ ἐγὼ δυοῖν ἕνεκα νῦν ὀκνῶ γράφειν καθ' ἕκαστον 1468, 7. ἂ καὶ ὀνομάζειν ὀκνήσαιμ' ἂν 1259, 17. ἂ γὰρ εἰπεῖν ἂν τις ὀκνήσαι καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἂν 1489, 13. = οὐκ ᾗκνησε ταῦτα, ἀλλ' ὑπέστη, non *recusavit hæc, non defugit, sed assensus est, et sustinuit* *Æ.* 6, 30. = ᾗκνουν καὶ ἠσχύνοντο *L. fr.* 11.

ὀκνηρὸς] ἠσύχιον ἢ καλοκαγαθία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδύ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι 777, 5. = οὐδεὶς, ὅστις οὐκ ὀκνηρότερος εἰς τὴν πρᾶξιν ἦ. *cunctantior, verecundantior* *A.* 118, 24.

ὀκνηρῶς διακείσθαι 138, 24.

ὀκτωκαιδεκάδραχμος] τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτ. 1045, 3.

ὀκτωκαιδεκέτης 1009, 13.

ὀλεθρος *homo pestilens, pestifer, ὀλίθρου ἄλλοις αἴτιος, αὐτ' ἄξιος ἀπόλλυσθαι.* ὀλεθρος Μακεδῶν 119, 8. ὀλ. γραμματεὺς 269, 19. τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὀλεθρον 582, 1. οὐδ' ἐλευθέρους γε, ἀλλ' ὀλίθρους. *carnifices* 688, 6. = τὸν ὀλεθρον γινώσκων, ἐν ᾧ εἰσὶ *A.* 114,

28. = κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναμάχητον ἄλσθρον L. ap. Theophr. ἐν τοῖς περὶ λέξεως γραφεῖσι. = *ἄλσθρος τῆς Ἑλλάδος. homo Græciæ universæ pestifer D. 100, 10.

ὀλιγαρχία] μείζω χρῆ τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δῆμους 168, 18. ὀλιγαρχιῶν et δημοκρατιῶν discrimina 195, 16. sqq. ὀλιγαρχία sensu strictiore dominatus 1002, 2. = τυραννίς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία inter se conferuntur Æ. 1, 19. et sq. ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν *ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείας 1, 22. = specialiter dominatus triginta tyrannorum appellatur An. 10, 42.

ὀλιγαρχικός] οὐδὲν ἰσχυρὸν, οὐδὲ βίαιον, οὐδ' ὀλιγαρχικόν. ad modum tyrannorum ejus generis, ubi pauci dominantur in rep. 707, 22. = ὀλιγαρχικοί Æ. 1, 23. ὀλιγαρχικός ὀρρονitur τῷ δημοτικῷ 77, 40. = οὐδεὶς ἀνθρώπων φύσει οὐτ' ὀλιγαρχικός, οὔτε δημοκρατικός L. 171, 36.

ὀλίγος] ῥάδιον εἰς ταὐτὸ πάνθ', ὅσα βούλεται τις, ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ, scil. χρόνῳ, αὐτὸν χώρῳ, αὐτὸν λόγῳ, αὐτὸν πόνῳ 33, 18. αἱ διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι 1396, 21. ἀπομισθωσάτω ὅπως ἂν δύνωνται ὀλιγίστου, scil. ἀργυρίου 1069, 21. = ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει Æ. 77, 19. Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι 89, 42. = ὀλίγου πιπράσκειν τὴν πεντηκοστὴν An. 17, 26. οὐκ ὀλίγα παρὰ τὴν γνάμην εὐρέθη μοι τὰ πράγματα 21, 22. *ὀλίγον πραθείσης μετασχεῖν 17, 26. = ὀλίγου τοῖς ἔνδεκα παρεδόθη L. 141, 15.

ὀλιγωρεῖν] εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγορήσετε 14, 10. ὁρῶ δ' ὑμῶν ἐπίου Φίλιππον πολλάκις ὀλιγοροῦντας 197, 26. τοῖς οὕτως ὀλιγορημένοις vobis, qui tam contemptim, susque deque tractamini 217, 23. ὀλιγοροῦσι τοῦ δοκεῖν ἐπεικεῖς εἶναι 1233, 4.

ὀλιγορία levitas animi, supinitas, socordia, qua res summi faciendas, religionem, famam, salutem, parvi facimus. πλείστης ὀλιγορίας καὶ ἀναιδεΐας μεστὸν 405, 13. 1269, 3. b) delictum, error. κατὰ τὴν τῆς ὀλιγορίας ἀξίαν. in proportion to the offence 249, pep.

ὀλίγορος] οὐδεὶς οὕτως ὀλίγορός ἐστιν, ὅστις οὐχὶ βοηθήσειεν ἂν 764, 24. σοβαρὸν καὶ ὀλίγορον αὐτοῦ τὸν τρόπον ὄντα εἰδυῖα deum hominumque contemptorem 1357, 25. ὅτι λίαν ὀλίγοροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὐθ' ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε 1483, 25.

ὀλιγώρως] οὐκ ὀλ. ὑμᾶς βουλευομένους εὐρήσει 189, 10. ὀλ. καὶ ῥαθύμως φέροντες 1383, 15. οὕτως αἰσχυρῶς καὶ ὀλιγώρως ἔασετε ἔβριζουσιν εἰς τὴν πόλιν 1381, ult. = ὀλιγώρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην Æ. 10, 13. = ὀλιγώρως ἔχειν χρημάτων. contemnere pecuniam I. 41, 33. 40. = ὀλιγώρως διακεῖσθαι L. 92, 7. ὀλιγώρως ἔχειν τῆς δοκιμασίας 176, 6.

ὀλκάς, navis operaria, mercatoria. ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλκάδα δυοῖν ταλάντων L. 908, 7.

ὀλολύζειν] ἐπὶ τῷ μηδένα πρόποτε τηλικούτον ὀλολύξαι σεμνυνόμενος 313, 20. ὀλολύζειν ὑπέρλαμπρον 313, 21.

ὄλος] τὰ ὄλα universa resp. subaudi πράγματα, αὐτὸν συμφέ-

ροντα. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἴδει με φυλάττειν, τὰ δ' ὄλα πεπρακέναι 234, 25. πλάσμα ὄλον ἐστὶν ἡ διαθήκη [id est δι' ὄλου.] totum testamentum aliud nihil est, quam impostura 1110, 18. ὄλος πρὸς τῷ λήμματι 380, 14. = περιπλέκειν ὄλην τὴν ἡμέραν δυήσομαι *Æ.* 8, 15. παροινία τὸ ὄλον πρᾶγμα γέγονεν 9, 19. διασύρων τὴν ὄλην ἐνστασιον τοῦ ἀγῶνος 18, 35. κατατρίβειν τὴν ὄλην ἡμέραν 30, 6. ἐνστασις τῶν ὄλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς 30, 36. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ᾧ μὴν δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὄλων βουλευέσθαι 44, 6. = ἐφ' ὄλη τῇ οὐσίᾳ ποιηθῆναι υἱός. quo heres ex asse esset I. 51, 7. = ὄλος idem quod ὀλόκληρος, integer, salvus, non mutilatus L. 104, 17.

ὀλόσχοινοσ] ἀπορράπτειν Φιλίππου στόμα ὀλοσχοίνῳ ἀβρόχῳ *Æ.* 31, 5.

ὀλοφύρεσθαι ἑαυτὸν L. 194, 12. τοὺς θαπτομένους 198, 17. οἱ τὰς οὐσίας ἔχοντες ὀλοφυροῦνται τριηραρχοῦντες 181, 35.

Ὀλύμπια sacrum, quod Jovi Olympio fiebat. ἐπειδὴ γὰρ Ὀλυμπον εἶλε Φίλιππος, Ὀλύμπια ἐποίει, Pellæ puta, aut ubicunque locorum esset, dummodo non Pisæ, in Peloponneso 401, 13. b) Ὀλύμπια νικήσας [scil. παλαίσματα] in ludis Olympicis, παῖδας στάδιον 1342, ult. = locus, et tum ludi Olympici. ἀποδημία εἰς Ὀλυμπίαν *An.* 33, 7.

Ὀλυμπίαζε. ad ludos Olympicos *An.* 17, 20.

Ὀλυμπιάσιν. apud Olympiam 561, 26.

Ὀλυμπικός] ἐάλω ὑπὸ ληστῶν ἐν σπονδαῖς Ὀλυμπικαῖς *Æ.* 29, 35.

Ὀλύμπιος] πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων I. 62, 6.

ὀλύραι milium. ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρακίοις σιροῖς 100, ult. 135, 27.

ὄλωσ denique, ut brevis sim, ut omnia uno verbo complectar. καὶ ζῶμεν ὄλωσ τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς 760, 14. καὶ ὄλωσ μὴ νέος, μὴ πρεσβύτερος τὰ προσήκοντα πράττοι 777, 20. = ὄλωσ δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἠγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι *Æ.* 3, 24.

ὀμηρεύειν] Lacedæmonii μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι ὀμηρεύοντες *Æ.* 72, 35. = ὀμηρεύειν ὑπὲρ αὐτοῦ I. 64, 14.

ὀμηρος] κατηλόησαν ὀμήρους Θετταλῶν οἱ Φωκεῖς *Æ.* 46, 36. = ὑπέσχετο εἰρήνην ποιήσιν, μήτε ὀμηρα δοὺς (scil. σώματα) L. 126, 21. = ὀμηρον τῆς ἀδικίας σῶμα corpus delinquentis, quasi obsidem agens pœnæ pro illo delicto luendæ. cum est in potestate judicum, neque auffugit *Ly.* 164, 29. ὀμηρον δίδοναι τὴν πίστιν. —

ὀμιλεῖν] ὅστις δ' ὀμιλῶν ἦδεται κακοῖς ἀνὴρ 417, 18. = ὀμιλῶν ἦδεται κακοῖς *Æ.* 21, 40.

ὀμιλία] οὐκ ἀσφαλεῖς ταῖς πόλεσιν αἱ πρὸς τοὺς τυράντους αὐταίαν ὀμιλίαί 71, 7. ἐὰν τοὺς κυρίους ἢ δῶροις ἢ δι' ἄλλης ἡστινοσοῦν ὀμιλίας, ἐξαρέσσηται 1396, 25. τὰς τῶν τυχόντων ὀμιλίας οὐ χρὴ προσδέχεσθαι 1406, 21. ὀμιλίας τῆς τῶν θεῶν ἠξιόθησαν 1410, 25. δι' ὀμιλίας πείσαι προσέχειν αὐτῷ τὸν νοῦν 1468, 27. κρῖναι, τί τῶν πραγμάτων δυνατὸν ἐξ ὀμιλίας προσαγαγέσθαι, blandis adhortationibus et persuasionibus 1466, 2.

ὄμμα] τῶν ὀρωμένων ἐπιφανεστάτου μὲν ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δὲ αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων I405, 5. = ποίοις ὄμμασι τὰς ἰκεσίας ποιήσεσθε, quibus oculis simulacra deorum intuentes Æ. 70, 32. καὶ μὴ μόνον τοῖς ὄσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, βουλεύσασθε 90, 5.

ὀμνύναι] ἀλλὰ καὶ τῶν τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι 227, 16. ὀμνυτε τὴν εἰρήνην 236, 8. ὀμόσας τὸν ὄρκον 679, 16. ὀμόσας καθ' ἱερῶν 1306, 21. ἦν μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμνύναι ταῦτ' *ἂν ἐθέλῃν, εἰ μὴ σαφῶς ᾔδει τὰ εὐόρκα ὀμουμένη 852, 19. ὀμνύω τοὺς θεοὺς ἅπαντας 622, 22. = ἐπομνύναι et ὀμνύναι differunt, hoc est, jurejurando aliquid asseverare, illud, jus suum jurandum jam dictum confirmare obtestatione deorum, qui sacramentis præsunt, vindices et ultores. ὀμόσας, μὴ λαβεῖν δῶρα, *μήτε λήψεσθαι, καὶ ἐπομόσας τοὺς ὀρκίους θεοὺς Æ. 16, 16. ὄρκον ὀμνύναι 69, 8. 11. 70, 28. = ὀμόσας ὄρκους I. [27, 49.] τὰ ὀμολογηθέντα καὶ ὀμοθέντα παραβάς. [ibid.] ὀμνύναι καθ' ἱερῶν 66, 16. = ὀμνύναι καθ' ἱερῶν τελείων Ap. 13, 9. 20. = ὀμόσας εἰσηλθὼν εἰς τὸ δικαστήριον, τὰ βέλτιστα συμβουλεύσειν τῇ πόλει L. 186, 42. ὀμόσαι ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς 901, 1. = ὀμνύειν τοὺς θεοὺς per numen deorum jurare D. 101, 15.

ὀμογνωμονεῖν] περὶ ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντες ἑαυτοῖς, εἰς τοῦθ' ὀμογνωμονοῦντες ἀεὶ 281, 21. = ὀμογνωμονῶν ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν Æ. 29, ult.

ὀμογνωμόνας Ly. 160, 4.

ὀμογνωμάτων 151, 13. 897, 5. 1345, 16. 1383, 16. = ὑμᾶς ὀμογνωμόνας γεγονέναι τοῖς αὐτοῖς προδεδωκόσι L. 181, 12.

ὀμοῖος] σὺ δ' ὀμοῖος, Αἰσχίνη; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σὸς 330, 25. οὐ μέτεστι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν πρὸς τοὺς πλουσίους τῶν ἴσων οὐδὲ τῶν ὀμοίων 551, 9. οὐδὲν ὀμοῖος ἂν τούτῳ νομοθέτης 601, 6. ὀμοῖός γε Σόλωνι νομοθέτης Τιμοκράτης 733, 16. ὀμοῖός γε Δεινίας τούτῳ. cavillatio 1118, 16. ὀμοῖόν γε, (οὐ γὰρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν, ἢ φιλοτιμίαν ἴσῃν ἔχον ὑμῖν 616, 16. ἐκεῖ γὰρ τῆς ἀρετῆς ἄθλον, τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι μετὰ τῶν ὀμοίων 489, 21. = ἐρεύθειν γαῖαν ὀμοῖαν, sanguine inficere solum idem Æ. 20, 19. ἐπιτρέπειν πόλει ἴσῃ καὶ ὀμοῖα περὶ τῶν ἐγκλημάτων 65, 27. χάριτας ὀμοῖας ἀποδιδόναι, parem gratiam pari referre 66, 3. ὄνομα ὀμοῖον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde multatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent 81, 23. = οὐδὲν ἦν μοι ὀμοῖον πρὸς τοῦτον I. 71, 37. = τεκμήρια τοῖς μάρτυσιν ὀμοῖα (id est ταῖς μαρτυρίαις σύμφωνα) A. 145, 4. = οὐχ ὀμοῖά σοι καὶ ἐκείνοις ἦν scil. τὰ πράγματα vel τὰ διάφορα L. 132, 15. = ὀμοῖας καὶ ἀκολούθους ἀλλήλαις Ly. 164, 43.

ὀμοιοῦν] τοῖς ἐν τῇ πολέμῳ συμβαίνουσιν ὀμοιωμένων 1408, 22.

ὀμοῖως perinde, omnino. one with another in a lump. πάντας ἀφαιρεῖσθαι κελεύουσιν ὀμοῖως 483, 5. b) idem quod ὅμως. nihilominus, hoc non obstante 1119, 13.

ὀμολογεῖν] τί, τοὺς ὀμολογοῦντας ἐχθροὺς ἔχοντες, [id est ὀμολογοῦντας, ὅτι εἰσὶν ἐχθροί,] ἑτέρους ζητοῦμεν 181, 2. ὀμολογεῖτο ἂν ἢ

κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτοῦ 230, 2. οὐδεὶς πάποτε ὁμολογᾶν ἀδικεῖν ἐάλωκεν 408, 9. 1014, 27. ὁμολογηθεῖσάν [τῶν χιλίων δραχμῶν puta] ἀπολαβεῖν [scil. ἐμὲ] ὅταν ὁ Π. ἀποθάνῃ. cum inter nos conditum esset, ut ego has mille drachmas post excessum Poly-eucti demum ferrem 1029, 14. οὐδ' ὁμολογῆσαι περὶ τούτων οὐδενὸς 840, 2. condixisse, recepisse se. ὁμολογεῖτο τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων ὑπὸ τῆς γυναικὸς 1035, 17. ὁμολογουμένας πεποιήται συνθήκας. ab utraque parte comprobata et pro ratis habita pacta 235, 6. = πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται Αἴ. 1, 18. ἀρχαῖα καὶ λίαν ὁμολογούμενα 61, 11. ὁμολογᾶ τὰ Λακωνικὰ συστήσαι 77, 30. = ὁμολογουμένη (pro ὁμολογουμένης) οὔσα δούλη Ι. 61, 15. 46. εἰ μὴ πάντοθεν ἦν ὁμολογούμενον 71, 8. δέδοικα μὴ λίαν ὁμολογούμενα λέγω 72, 33. = τὰ ὁμολογούμενα τῶν πραγμάτων. causarum, de quarum jure inter omnes constat, quarum jus certum et in confesso est Α. 120, 39. τοῖς λόγοις τοὺς μάρτυρας ὁμολογοῦντας, καὶ τοῖς μάρτυσι τὰ ἔργα. testium cum meis prædicationibus consentientia testimonia, et res gestas auctoritatem testium approbantes 145, 5. = τί ταῦτα ἐκείνοις ὁμολογεῖ. qua in re illa his concinunt? An. 25, 7. ὁμολογούμενος δούλος, qui omniumque suaque ipsius confessione, sine controversia servus est 31, 23. = ὁμολογεῖ ταῦτα ποιήσειν id in se recepit L. 93, 39. 121, 2. 132, 2. ut Matthæi XIV. 7. ΤΑΥΛ. τῶν σοὶ πρὸς ἐμε ὁμολογημένων, quæ tu tibi de me depecta es (herus enim ancillam loquitur) 93, 37. οἱ τὰ μὴ δίκαια πράττοντες οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἔχθρους τὰ ληθῆ λέγειν 94, 22. par, conveniens, consentaneus esse. μηδὲν ὁμολογεῖν τῷ τρόπῳ τῷ ἀλλήλων id est ἐν τῷ τρόπῳ 159, 4. εἰ τοὺς ὁμολογοῦντας παρανομεῖν ἀζημίους ἀφήσετε 165, 40. 44.

ὁμολογία] τὸν κελεύοντα νόμον κυρίας εἶναι τὰς ὁμολογίας, αἷς ἀν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσονται 1042, 21. = ἀνευ ὁμολογίας προικὸς Ι. 40, 47. 41, 26. = κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίαν ex condicto inter nos An. 16, 2.

ὁμολογουμένης Ι. 85, 25.

ὁμόνοια] τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν οὐκ ἦν πρίασθαι 121, 3. τοῦτο πρῶτον ὑπάρχειν τῆς ὁμόνοιας σημεῖον, κοινῇ διαλύσαι τὰ χρήματα 460, 19. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμόνοια 617, 27. ἐκ δὲ τούτων ἡ κοινὴ καὶ πάντων ἀγαθῶν αἰτία τῇ πόλει μένει καὶ καθέστηκεν ὁμόνοια 787, 8. πρῶτον ἀπάντων πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ὁμόνοιαν εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον τῇ πόλει παρασχέσθαι 1464, 7. = ὁμόνοιαν μὲν μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι, στάσιν δὲ πάντων κακῶν αἰτίαν L. 150, 43. ὁμόνοιαν πλείστην ποιήσετε 173, 19.

ὁμοπάτριος ἀδελφὸς Α. 111, 39.

ὁμοπάτωρ] ὁμοπάτορες [id est ὁμοπάτριοι] ἀδελφοὶ 1067, 4. = ὁμοπάτωρ ἀδελφὸς, communi tecum patre usus, non item matre Ι. 65, 19.

ὁμορος] ἄλλως τε καὶ ὁμορον χώραν ἔχασι 18, 5. ἐπειδὴν δ' ὁμορος πόλεμος συμπλακῆ 24, 10. ὁμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ Θηβαίων κακόμεισται 307, 17.

- ὄμους] ὄμη σφοδρῶς, eadem urna Æ. 21, 29.
 ὄμοστε] οὗτος δὲ ὡς ἡμᾶς ἐώρα ὄμοστε πορευομένους. concedentes.
 το γίνε παυ 1287, 18.
 ὄμοσπονδος 321, 14. = D. 93, 17.
 ὄμόταφος Æ. 20, ult.
 ὄμοτέχνος] εἰς τὰς ὄμοτέχνους σοι πόρνας 611, 4.
 ὄμότοιχος οἰκία, cui cum alia vicina domo paries communis est
 I. 60, 17.
 ὄμοτράπεζος D. 93, 17.
 ὄμοῦ] εἰσὶν ὄμοῦ δισμύριοι οἱ πάντες Ἀθηναῖοι 785, 23. = ὡς ὄμοῦ
 ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι Æ. 21, 12. λοιμὸν ὄμοῦ καὶ λι-
 μὸν 73, 6.
 ὄμόφυλος] οὐκ ἀλλότριον ἡγεῖται, — οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὄμο-
 φύλῳ 290, 21.
 ὄμόψηφος L. 139, 19.
 ὄμορφος 321, 14. 553, 5. = A. 130, 32.
 *ὄμος Ly. 157, 44.
 ὄναρ] ἂ μὴδ ὄναρ ἤλπισαν 429, 18.
 ὄνειδίζειν] ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ὄνειδίζων ἐμοὶ 242, 19. ὄνειδι-
 ζειν ἑτέρῳ τὴν τύχην 311, 14. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας
 μικροῦ δεῖν ὄμοῖόν ἐστι τῷ ὄνειδίζειν 316, 10. ὄν. τὰς ἰδίας συμφορὰς
 612, 14. = ἐμπληξίαν πολιτείας τινὶ ὄνειδίζειν Æ. 50, 10. ὄνειδίζω τὸ
 δυστύχημα 64, 41. = τὰς ἐμὰς συμφορὰς ἐπὶ πάντι ὄνειδίζων (scil.
 ἐμοὶ) Ap. 20, 18. = τοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις δυστυχίαν ὄνειδικότος
 L. 147, 14. ἐν τῇ ψήφῳ οὐδὲν ἄλλο ποιεῖτε ἢ ὄνειδίσετε τοῖς ἀδικοῦ-
 σιν 179, 17. 186, 13. = ὄνειδίζειν τὰς τῶν πονήτων ἀπορίας D. 95,
 42.
 ὄνειδος] ὄνειδη μεγάλα κατ' αὐτοῦ 19, 8. αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγ-
 κρούσθαι καὶ συσκιᾶσαι τὰ τοιαῦτα ὄνειδη 23, rep. εὐχερῶς τὰ τοι-
 αῦτα ὄνειδη φέρειν 34, 7. τρία γὰρ τὰ μέγιστα ὄνειδη κτᾶται 460,
 6. ὄνειδη πάντα, ὅσα ἐστὶ, φευκτέον 499, 19. ὄνειδος ἐξελθεῖν ταύτην
 τὴν στρατιάν τῇ πόλει 558, 9. τοῖς αἰσχυρῶς βεβιωκόσιν ἀπασῶν ἐναν-
 τιστάτην πολιτείαν, ἐν ἣ πᾶσιν ἔξεστι λέγειν τὰ κείνων ὄνειδη 603, 2.
 ὄνειδος, οὐ μεῖζον ἂν οὐδὲν κατέλιπε 1112, 16. ὄνειδος μικρὸν τὸ λο-
 πὸν αὐτῷ καταστήσεται 1396, 27. κοινὸν ὄνειδος τῶν ἀδικησάντων ἐπὶ
 ξένης περιῶν ὀρῶμαι 1484, 4. ὄνειδει περιβαλεῖν 604, 9. ψευδέσι
 καὶ χαλεποῖς ὄνειδεσιν ἄφου δεῖν περιβάλλειν 613, 2. = ὄνειδος τὸ ψευδὲς
 οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται Æ. 48, 11. ἐπανάγειν εἰς ὄνειδη
 τὴν τινος εὐαγωγίαν 48, 20. τοῖς ὡσὶ τῶν ὄνειδῶν ἀκοῦσαι 52, 29. =
 τοῖς ἐσχάτοις ὄνειδεσι περιπεσεῖν I. [12, 48.] = ὄνειδη τοῖς παισὶ κατα-
 λείψω A. 117, 20. ὄνειδος ἐμοὶ *περιέσεισαν καὶ τοῖς ἐμοὶ προσήκουσιν
 εἰς τὸν ἅπαντα βίον 131, 31. = ὄνειδος πολὺ μᾶλλον τοῦτο Ap. 19,
 8. = μετ' ὄνειδους καὶ πλούτου δουλεία τῆς πατρίδος L. 193, 43. τῶν
 ὄνειδῶν μεταδιδόντες 128, 42. 142, 24. ὄνειδη καὶ αὐτοῖς καὶ ἑμαυτῷ
 περιάψω 164, 1. ὄνειδους καὶ διαβολῆς τυγχάνειν 171, 29. ὡσπερ
 τοῦ ὄνειδους, ἀλλ' οὐ τῆς ζημίας αὐτοῖς μέλον 179, 15. = ὄνειδος τῆς
 πατρίδος Ly. 148, 25.
 ὄνειροπολεῖν] πολλὰ τοιαῦτα ὄνειροπολεῖ ἐν τῇ γνώμῃ 54, 10.

ὀνηλάτης] ἀπεικῶν καὶ καλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040, pen.

ὀνημι, vel ὀνίνημι] οὕτως ὄναισθε τούτων ita fruamini hisce bonis 842, 10. = ὀνίνησι τὰ ἐναντία ἐπιγενόμενα. conditio rerum priori contraria succedens salutem affert A. 116, 27.

ὀνησις] τί γὰρ [id est κατὰ τί] ἢ σὴ δεινότης εἰς ὀνησιν ἤκει τῇ πατρίδι 307, 26. ὀνησιν μὲν οὐδεμίαν φέροντες, οὐδ' ἀγαθοῦ κτῆσιν οὐδενὸς 328, 14. αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὀνήσεις τοῖς κεκτημένοις 1393, 9. = ὀνησιν τῆς παιδοποιίας ἀφαιρεῖται ΑἸ. 3, 4.

ὄνομα] ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον, ἢ τῶν πραγμάτων, σκέπτεσθαι 114, 13. ψήφισμα ἀντίκρυς περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται 381, 3. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι. quoniam præ se ferret, frumentum id a se Athenas asportatum iri. civitatis ergo accepit, alio nullo titulo accepturus 917, 27. οὔτε γὰρ οὔτοι τοῦ ὀνόματος δήκου τοῦ τῆς ἐπιτροπῆς τὰς δίκας ἐδίωκον, οὔτ' ἐκεῖνοι τοῦνομα τοῦτο ἐανοῦντο 987, 5. ἐγὼ μὲν ἦν ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τούτου πάντα τὸν χρόνον 1000, 21. ὄνομα τούτῳ ἐστὶ τῶν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένων 1058, 12. 17. ὄνομα οὐδὲν ἐνταῦθά ἐστι τῶν ἐκ τοῦ Ἀγνίου οἴκου 1066, 8. 21. τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες 1066, 23. ὄνομα τῷ πρεσβυτάτῳ τοῦτο ἀπέδωκα. nomen avi debebatur nepotum natu maximo 1075, ult. ubi nonnihil de jure nominum. Quod nomen gerere debeat is, qui velit cum aliqua familia cognatus esse 1076, ult. sqq. προσειποῦσα αὐτὰς ὀνόματι θυγατέρας filias eas nomine tenus appellans, quæ re non essent 1351, 10. = ἐξ ἀπανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τοῦνομα ἐνεγκάμενος ΑἸ. 18, 29. ἐπεξελεθῆν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς 22, 40. ἀναμιχθήσεται ἐκ καὶ τὸ ὄνομα Ἀλεξάνδρου 24, 1. μεταφοραὶ ὀνομάτων πεπραγματευμένοι 24, 5. σύνθεσις τῶν ὀνομάτων 48, 37. δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες 52, 4. τὸ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν 63, 29. ἀηδία τοῦ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος, insuavitas, rusticitas, scævitas, et pronunciantis et vocabuli ipsius 64, 3. κλέπτων καὶ μεταφέρων τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα 73, penult. ἀγαπᾶν τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν 74, 1. ἐφ' ὧτε μὴ ἐπιγράψαι τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, ne sua nomina inscriberent 80, 5. ὄνομα ὁμοιον εἶναι καὶ τὸ ἔργον, perinde multatos esse, qui accusarentur, atque qui fecissent, et rei peracti essent 81, 23. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος, homo totus e vocabulis compositus, qui nil novit, nisi mera verba 86, 27. πικρὰ καὶ περιέργα ὀνόματα ibid. φθάνειν ἐπὶ ὄνομα, ad laudem aliquam, appellationem honorificam, accurrere, eaque occupanda alios prævenire et excludere 89, 14. καταφεύγειν ἐπὶ ὀνόματα τῷ λόγῳ, ad laudes immeritas confugere, iisque prætexendis pericula imminencia et pœnas meritas effugere. ibid. περιποιεῖται αὐτὸ μόνον, τοῦνομα τῆς δημοκρατίας, τὸ δ' ἔργον ἑτέροις παρακεχώρηκεν 89, 29. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς καλιτείας πλέοντα, super magnificis laudum titulis, quasi super lembo quodam, per civitatem invehit. vel, insidens vocabulis meris, tanquam cymbæ fragili, per fluctus et tempestates reip. omnes pernavigare. quæ est vanitas et audacia 89, 41. = Φίλην ὄνομα

ἔγραψατο τῇ γυναικὶ I. 41, 6. conf. 41, 13. 54, 40. ὄνομα μόνον πορίσαιντο 57, 27. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ ὀνόματι 58, 28. καταχρῆσθαι τῷ E. ὀνόματι 61, 41. τί χρὴ ὄνομα θέσθαι τούτῳ 77, 20. τὸ ὄνομα τοῦτο προσαγορεύειν [21, 25.] = συγχωρεῖν τῷ τῆς εἰρήνης ὀνόματι. oratione quidem haud adversari, neque intercedere, quominus pax fiat. apertos et professos pacis hostes se non ferre An. 23, 31. τοῦ μὲν ὀνόματος φροντίζοντας, τοῦ δὲ πράγματος ἀμελοῦντας 32, 38. = πολὺ γὰρ ἂν ἔργον εἴη τῷ νομοθέτῃ πάντα τὰ ὀνόματα (scil. τῶν ἀδικημάτων) γράφειν ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει L. 116, 40. τοῖς ἔργοις προσέχειν τὸν νοῦν, ὧν ἕνεκα πάντες τὰ ὀνόματα τίθενται 117, 8. τὰ ὀνόματα σφῶν αὐτῶν διαπράττονταιί τινες, δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι, προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην 136, 29. οὐδὲ περὶ ὀνομάτων μαχοῦμενος 912, pen. = πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ', *ἐν πολλοῖς Ly. 160, 38. = τὸν τὴν πεντεδραχμίαν ἐπὶ τῷ τοῦ μὴ παρόντος ὀνόματι λαβεῖν ἀξιόσαντα D. 97, 19.

ὀνομάζειν μάλα σεμνῶς. verbis uti admodum gravibus, ostentationis atque affectationis plenis 237, 11. βοᾶς ῥητὰ καὶ ἄρητα ὀνομάζων, verba jactans, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης 268, 13. κυμβία καὶ ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων 565, ult. ἂ καὶ ὀνομάζειν ore proferre, pronunciare, ὀκνήσαιμ' ἂν 1259, 17. ὄν [Bacchum] οὐ πρόπον ἐστὶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοῦδε τοῦ τάφου 1398, 17.

ὀνομαίνειν, pronunciare, appellare, it. constituere, creare Æ. 21, 28. = I. —

ὀνομαστὶ μνησθῶ 533, 4. = Æ. 27, 21. 22.

ὀνομαστὸς] ὀνομαστοὶ *γραφῆσονται οἱ αὐτῶν a patribus clari nominis, liberi clarum nomen ipsi quoque adipiscentur, ut ab ipsis appellentur, ut si dicas Cimon Miltiadis 1399, 16.

ὄνος] ὄνοι ἐξ δι' ἐνιαυτοῦ (the whole year through) ὑλαγωγούσι 1041, 2.

τὰ ὄντα bona, facultates, copiae. τοὺς μέτρια, ἢ μικρὰ κεκτημένους τὰ ὄντα ἀπολλύντας 260, 12.

ὄντως] ἀνὴρ ὄντως μετ' ἀρετῆς βεβιωκῶς Æ. 84, 15. = εἰκότως μὲν, οὐκ ὄντως δ' ἀπέκτεινα. tametsi probabilis homicidii suspicio me premat, non ideo tamen vere sum homicida A. 117, 22. ἐκ τῶν εἰκότων με ἐλέγχειν προσποιούμενοι, οὐκ εἰκότως, ἀλλ' ὄντως με φονεῖα φασὶν εἶναι 120, 16.

ὀξύμειλι πίνω, bibo melacetum L. ap. Athen. 1. 2.

ὀξύς] γνῶναι πάντων ὑμεῖς ὀξύτατοι τὰ ῥηθέντα 32, 22. = φωνὴν ταύτην τὴν ὀξείαν καὶ ἀνόσιον ἐντεινάμενος Æ. 49, 15. τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες 52, 1.

ὀξύτης] ταῖς ὀξύτησι καὶ τοῖς καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκολουθεῖν 730, 18.

ὀξύχειρ L. 101, 20. pugna, rixosus, celer ad conflictus manuum.

ὄπη] οὐκ ἐστίν, *ὄπη ἀναπτήσομαι Æ. 83, ult. = quemadmodum L. 139, 45.

ὄπισθεν] οἰκίαν ὄπισθεν τῆς πόλεως Æ. 13, penult.

ὄπισθόδομος postica pars templi Minervæ Athenis in arce, the

back-building, ubi erat *æragium*. ἀνάξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον 170, 6. ἐνεπρήσθη ὁ ὄπ 743, 1.

ὀπίσω] περιάγειν τὰ χεῖρε εἰς τοῦπίσω L. 94, 10. εἰς τις λίπη τὴν τάξιν εἰς τοῦπίσω (scil. ἀναχωρήσας) 140, 2. 6.

ὀπλίζειν] ἀπλισμένα σιδήρω L. 190, 35. ὀπλίσαι τινὰς τῶν ἑαυτοῦ δημοτῶν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἐποίησαν 188, 14. 19.

ὀπλιτεύειν L. 140, 21.

ὀπλίτης] ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν στρατηγὸς L. 894, 16.

ὄπλον. ὄπλα] ἐν τοῖς ὄπλοις δεῖ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν 171, 1. ὄπλα ἐπιφέρειν ἐπὶ πολέμῳ 216, 5. ἐν τοῖς ὄπλοις παραγίνεσθαι 279, 4. τῷ ὑμετέρῳ στρατηγῷ ἐναντία θήσεσθαι τὰ ὄπλα. castra 624, 15. ἱεροσυλήσας τὰ ὄπλα, [scuta] ἃ ἐγὼ ἀνέθηκα 1318, 27. ὁ ἐπὶ τῶν ὄπλων στρατηγὸς prætor militaris 238, 13. opponitur στρατηγῷ τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως quæstorio. et simpliciter ὁ ἐπὶ τῶν ὄπλων sine addito στρατηγὸς 265, 8. = ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὄπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν *ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν Æ. 1, 22. τίθεσθαι ὄπλα, in armis esse, vel in castris 5, 3. ἐν τοῖς πολέμοις ὄπλων οὐχ ἀπτόμενοι 52, 2. δισκευασμένοι ἐν τοῖς ὄπλοις 73, 31. = πρόφασιν μὲν ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὄπλα ἀναπαυσόμενος L. 130, 40. θέσθαι τὰ ὄπλα. to make muster, to pass muster or revêre, to draw themselves up in battle-array 137, 25. οὐτ' ἐν Πειραιεῖ, οὐτ' ἐν ἄστει ἔθετο τὰ ὄπλα. in castris agebat, fungebatur militia 188, 10. = ὄπλα τίθεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος Ly. 153, 19. ὄπλα ἱερὰ μὴ καίταισχύνειν 157, 19. 26. ἐν ὄπλοις ἐκστρατευόμενοι 162, 27. = ὄπλα castra, quatenus aciei, militiæ in acie stanti opponuntur. ἐν τοῖς ὄπλοις μένειν D. 100, 20.

ὄποδαπὸν εἶη τὸ νόμισμα. cujum, vel cujate. num Atticum, an Cyzicenum, an Thasium 1216, 18.

ὄποικαντινοῦν L. 130, 37.

ὄποστοσοῦν] ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονῶς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος—οὐχ ὄποστοσοῦν 328, 25.

ὄποτε] ἀριθμῶν, εἰς ὅπὸτ' ἔσται, numerans dies, intra quos id, quod ait, eventurum sit Æ. 67, 39.

ὄπότερος] θεωρήσατε αὐτὸν, μὴ ὀποτέρου τοῦ λόγου, ἀλλ' ὀποτέρου τοῦ βίου ἐστὶν Æ. 77, 41.

*ὄπου D. 103, 11.

ὄπτῆρ A. 132, 34.

ὄπῶραν πρίασθαι hortum, h. e. horti proventum unius æstatis, mercede conducere 1253, 14. = ὄπῶρας in plurali, fructus hortæos I. 88, 26.

ὄπωρώνης 314, 13.

ὄπως] οὐχ ὄπως ἀφελίσθαι, ἀλλ'—non solum nil detrahere, sed etiam—142, 6. ὄπως μὴ ψεύσται 1466, 17. subaudi ὀράτω. = I. 53, 15. = cum subjunctivo passim. cum futuro *L. 124, 19. 180, 8. ὄπως αὐτῷ ἐδόκει prout, quemadmodum 133, 26. 139, 42. οὐχ ὄπως ὑμῖν τῶν αὐτοῦ τι ἐπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμε-

τίμων πολλά ὑφίρηται 185, 41. 154, 36. *so far from—that*—
 ΤΑΥΤ. ὅπως solet cum indicativo construi. ὅπως μηδὲς ταῦτα
 πύσεται 93, 36. conf. art. οὐ. = *ὅπως χρήσεθε τῇ τούτου πονηρίᾳ
 D. 108, 30.

ὀπαστιοῦν] οὐδ' ὀπαστιοῦν ἐγνώριζον τοὺς ἀνθρώπους τούτους 924,
 pen.

ὄραμα τοῦτο ἐποιεῖτο ὁ δῆμος αὐτοῦ καλὸν καὶ λυσιτελὲς 1460, 26.

ὄραν] τοὺς δὲ πολεμίους μηδὲ ὄρωσι 168, 1. πρὸς τοὺς νῦν ὄρα με
 ῥήτορας, πρὸς σαυτόν. *specta me tecum, h. e. compara me, et
 dijudica sic discrimen, quod nos intercedit* 331, 6. τὴν φιλο-
 πραγμοσύνην *ὄρωντας τὴν τούτου 559, 21. οὕτως ὄρωσιν, ὥστε μὴ
 δοκεῖν ἐπαρακέναι 796, 26. οὕτως ὄρωντες τὰ τῶν ἡτυχηκότων ἔργα,
 ὥστε, τὸ τῆς παροιμίας, ὄρωντας μὴ ὄραν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκού-
 ειεν 797, 3. Φορμίωνα πάλιν ἐώρακε, *rursus ad Phormionem respi-*
cit, observat, veneratur, ei se dedit, inservit, fidit, supplicat,
 καὶ τούτω γέγονεν οἰκειός, ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων τοῦτον ἐκλεξάμενος
 1120, ult. τί δήποτε οὐχ εὔρα τὰ δίκαια ταῦτα. *ad animum sibi*
revocabat, considerabat, meditabatur 1478, 21. τοὺς λογισμοὺς
 ὄρατω τοὺς περὶ τούτων 627, 10. οὐ δημοτικώτερον δήπου τὰ τῶν πολ-
 λῶν ἀδικήματα ὄραν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων 614, 11. πάνυ γὰρ παρά τοῦτο
 (οὐχ ὄρας) γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα 305, 2. = ὑπολαμβάνειν
 ὄραν, *fingere sibi animo, quasi coram cernat* Æ. 25, 2. ἐπιση-
 μαινόμενον ὄραν τὸν δῆμον 34, 26. ὄραν et βλέπειν necesse est ut
 inter se differant; nam copulantur hæc, ὄρώντων, φρονούντων, βλε-
 πόντων ὑμῶν 67, 10. ὄρατε τοῖς ὀφθαλμοῖς 70, 23. ὄραν προϊόντα
 τὸν κήρυκα 75, 21. πύκτας ὄρατε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους
 διαγωνιζομένους 83, 22. = ὄραν (id est κρίνειν, ἐξετάζειν) ὁσίως προσ-
 ῖκει τὰ πράγματα A. 124, 10. = τὰς ὑβρεῖς *ὄρωντες εἰς τὰ ἐλεύθερα
 σώματα γινομένας D. 92, 33.

ὄρασις] ὥσπερ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν νόσος τὴν ὄρασιν συγχεῖ De. 178,
 41.

ὄρατὸς νεκρὸς De. 180, 26.

ὄργανον] κυβευτικὰ ὄργανα Æ. 9, 9.

ὄργας] ἀποτεμνομένους τὴν ὄργαδα 175, 15.

ὄργεῶν. *qui orgia deorum peragit; sacerdos.* εἰς τοὺς ὄργεῶ-
 νάς με ἐγγράφει I. [19, 19. 20, 20. 28, 54.] = L. ap. Har-
 rocst.

ὄργῃ] οὐ τοὺς αἰτίους ἐν ὄργῃ ποιεῖσθε 14, 2. τούτω τὴν ὄργῃν ἀπι-
 madversionem, castigationem, εἰς τὰ ἄλλα ἔχετε 259, 5. 556, 13.
 οὐκ ἴσην τὴν ὄργῃν ὁ νόμος ἔταξε τῶν δράσαντι, ἂν θ' ἕκαστον, ἂν τ' ἄκων
 528, 4. ταύτην τὴν ὄργῃν καὶ νῦν ἐπὶ τοῦτον λάβετε 743, 22. ὄργῃν εἰ
 μὴ εἶχετε τῆς ἐκείνων πονηρίας μετριωτέραν 1230, 21. εἶπερ, καταλα-
 βῶν αὐτὸν, πρὸς ὄργῃν δῆσαιμι, ἢ πατάξαιμι 1251, ult. ὄργῃ περιπέ-
 πτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας 1470, 25. οὐκ ἂν εἰκότως ὄργῃν πρὸς ἔμε
 ποιήσειεν 1471, 14. χάρις, ἂν ταύτης ἄξιος ᾦ, καὶ τοῦναντίον ὄργῃν,
 ἂν τοιαῦτα φαίνηται πεποιηκώς, ποιεῖσθε 370, 10. συναδικηθείμεν διὰ
 τὴν τοῦ πράγματος ὄργῃν [id est ὑπὲρ, vel κατὰ] 1300, 10. ὅσοις
 πρόσπειται ὄργῃ τῶν πραττομένων. *iracundia ob delicta* 1105, 23.

εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτων. si qua in re cum horum matre discedit, ab ea offensus 1001, 11. τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῆ 74, 3. ὀρῶ γὰρ ἐνίους, οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα [scil. ἦκοντας, vel ὄντας] τὴν ὀργὴν ἀφιέντας 74, 5. τυγχάνειν ὀργῆς 1478, 7. τίνος ὀργῆς τετυχήκασι παρ' ὑμῶν 571, 11. οὐδεμιᾶς ὀργῆς—προϊστάμενος 1469, 12. δημοσίας ὀργῆς καὶ τιμωρίας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν 325, 7. = ἐκκαλεῖσθαι ὀργὴν Æ. 28, 11. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους 49, 30. μηδ' ἀνάνδρω καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδοῦναι 52, 17. ὀργῆς μεγάλης ἦσαν ἄξιοι 63, 10. ἀπομνημονεύειν τὴν ὀργὴν, servare memori animo iram, et opportunitate oblata ulcisci 66, 1. τὸ τρίτον ὕδαρ ἐγχεῖται τῇ τιμῇσι καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς 82, 16. παραιτεῖσθαι τὴν ὀργὴν 82, 17. = τοῖς μετ' ὀργῆς πραχθεῖσιν, ἐν οἷς πάντες πεφύκαμεν ἀμαρτάνειν I. 36, 29. 37, 9. = ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμῃ ἀπέθανον A. 137, 32. εὖ βουλευέσθαι πρότερον, καὶ μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς 137, 40. = ὀργὰς τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι L. 94, 23. * ὀργῇ ἐτέρων προ καθ' ἐτέρων 107, 1. ὀργῇ οὐδεμιᾶ συγγνώμην δίδασιν ὁ νομοθέτης 118, 37. ὀργὴν μεγάλων ἀδικημάτων ἔχοντες. quasi grandes causas nobis irascendi habeatis, ut magnis iniuriis a nobis læsi 122, 3. ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένην 182, 2. τουτονὶ πᾶσιν τοῖς πολίταις ἄξιον ὀργῆς ἠγήσησθε hunc dignum habeatis, cui cives cuncti succenseant 904, 15. ὀργῆς γενομένης rixa oborta fr. 45, 1. δι' * ἐτέρων ὀργὴν 107, 1. = ὀργῇ δαιμόνων βλάβητινὰ Ly. 159, 22. τῆς ἐσχάτης ὀργῆς (id est τιμωρίας vel κολάσεως) δίκαιως ἂν τυγχάνοντες 167, 24. = τὴν τῶν προγόνων ὀργὴν λαβόντες nobilem animum dedecoris impatientem, rerum indignarum dedignationem D. 100, 8. ὀργῇ καὶ μνήμῃ τῶν πρότερον ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένων 105, 25. 109, 23.

ὀργίζεσθαι] οὕτως ὀργίσθη καὶ παραξύνθη ὁ δῆμος 514, 10. ὀργιζόμενοι ἐπὶ πάντων ὁμοίως φαίνεσθε 574, 3. δόξετε ὀργιζόμενοι τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικούμενοι 754, 22. τῶν ὀργιζομένων ἐστὶν ὀξείας κακόν τι τὸν λελυπηκότα ἐργάζεσθαι 754, 24. ὀργίζεσθαι, μὴ τοῖς αἰτίοις, ἀλλὰ πᾶσιν ἐφειξῆς 1447, 4. ὀργιεῖται Φίλιππος, εἰ καταψηφιεῖσθε τῶν πεποιημένων τὴν εἰρήνην πρὸς αὐτόν. citat Apsines p. 698, 9. = οὐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται Æ. 28, 7. = οὐκ ἔστιν ὅτι ἄνθρωπος ὀργιζόμενος εὖ γνοίη A. 137, 42. = ὀργίζεσθαι οὐ τῷ ὀνόματι τῶν τετρακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις L. 158, 4. τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων ὀργίζεσθαι μάλιστα τοῖς δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν 187, 43. = ὀργίζεσθαι ἐπὶ τοῖς δεινοῖς Ly. 151, 27. ἀλλὰ τοῖς αἰτίοις * ὀργίσησθε 149, 38.

ὀργίλος] ὀργίλους καὶ τραχεῖς ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω 73, 27.

ὀργίλος καὶ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἔχειν 583, 12. ὀργ. ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121, rep. ὁ ὑμᾶς ἔχειν εἰκός ἐστι ταῦτα πάσχοντας 1447, 2.

ὀρέγεσθαι τῶν οὐ προσηκόντων A. 117, 31.

ὀρθός] ἦδε [patria puta] ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης ἐπι πλείοντες ὀρθῆς 419, 8. εἰ μὲν ὀρθότερον φανῆ τις λέγων, ἂν ὑμεῖς ὀρμήκατε

1421, 24. = ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης Æ. 50, 5. διαγινώσκειται τῷ κανόνι τὸ ὀρθὸν καὶ μὴ 82, 26. = erectus metu et expectatione rerum formidolosarum. ὀρθὴ ἦν ἡ πόλις ἐν τοῖς συμβεβηκόσιν Ly. 152, 43. τρῖαιναν ὀρθὴν σταῖσαν ἐν πόλεως βάθροις 161, 25.

ὀρθοῦν] ὅταν ἄνευ κινδύνων (sine trepidatione) διαπράττωνται τι, μᾶλλον ὀρθουμένους (id est κατορθοῦντας) prosperius res suas peragentes atque rectius A. 130, 8. = ὀρθοῦν τὰ τείχη τῆς πόλεως D. 95, 5.

ὀρθῶς] ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι citat Hermogenes p. 245, 12. ex Or. pro Corona. καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ 101, 23. πολλάκις συμβαίνει τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον τοῦτο μὲν λέγειν μὴ ὀρθῶς, ἕτερον δὲ τι 1421, 6. μὴ πάνθ', ὡς ἕκαστος ὑμῶν ἔχει γνώμης περὶ τῶν παρόντων, ὀρθῶς ἔγνωκέναί πεπεισθῶ 1430, 5. οὐδ' ἰδίᾳ βραδύον ἐστὶν ἅπαντα ὀρθῶς πράττειν 1450, 11. ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς καιροῖς 12, 14. ᾧ—τί ἂν εἰπῶν σέ τις ὀρθῶς προσείποι 232, 20. = ὀρθῶς καὶ δικαίως I. 77, 36. = ὀρθῶς γινῶναι, id est σαφῶς, ἀκριβῶς, βεβαίως A. 117, 16.

ὀρίζειν] τὴν εἰρήνην ταύτῃ ὀρίζονται 91, ult. affirmare, asseverare 115, 20. τοῖς γονεῦσι τὸν ὠρισμένον ἔρανον δικαίως φέρειν 142, 1. Βυζάντιον ὀρίζειν τῆς τοῦτων χώρας. illorum [Selymbrianorum] agrum habere pro Byzantio, h. e. pro territorio Byzantino 198, 16. ἃ γὰρ ὠρίσω σὺ δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες, ταῦτά δήπου ταῦτα καὶ κατὰ σοῦ προσήκει τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν 416, 18. ὀρίσας ὁ δίκαιόν ἐστιν 615, 20. ὠρισμένοι χρόνοι 643, pen. ὠρισμένος τὴν οἰκίαν διασχίλιαν. cum domi curasset ὄρους, seu palos apponi, ad indicandum, eam pro viginti minis oppigneratam esse 877, 11. ὀρίζειν τὸν χρόνον 952, 21. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὠρίσας 1291, 11. = ὀρίζομαι, sic definio, distinguo, declaro meam hac de re mentem sic, ut distinguam inter hæc duo, hac lege, ut—Æ. 19, 17. = ὀρίσασθαι τὰ δίκαια νόμῳ. operam dare, ut per legem ferendam jura sibi definiantur L. 192, 20. ὠρισάμην ἑμαυτῷ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκείνων οὐσίας 148, 38. = ὀρίζειν τιμωρίαν ἐν τοῖς νόμοις Ly. 148, 37. 151, 22. ὁ θάνατον εἶπαι τὴν ζημίαν 156, 13. = ὀρίζεσθαι ἑαυτῷ ζημίαν τὸν θάνατον D. 98, 6. ipse sibi pœnam mortis statuere.

ὀρικὸς] ὀρικὰ ζεύγη μισθοῦσθαι, paria mulorum Æ. 42, 36. ὀρικὰ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο 64, 30. = ὀρικὸν ζεύγος I. 55, 24. 59, 33.

ὄριον] ἐπὶ τοῖς ὀρίοις (id est ὄροις vel ἐπὶ ταῖς ἐφορίαις) ἦσαν ἐξιστρατευμένοι An. 7, 11. = ὄρια τῆς χώρας οὐκ αἰσχύνεσθαι Ly. 150, 32. ὄρια τοῦ βίου 163, 26.

ὄριστῆς] τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ὄρισταὶ τοῖς ἤττοσιν οἱ κρατοῦντες γίνονται 199, 17.

ὄρκίζειν] ἢ οὐκ ἂν ὀρκίζομεν αὐτὸν sacramento adegissemus 235, pen. 678, 5.

ὄρκιοι θεοὶ, dii, qui invigilant jurantibus, et ulciscuntur pejerantes, et tuentur sancte jurantes. ἐπομόσας τοὺς ὄρκιους θεοὺς Æ. 16, 16. = ὄρκιον ἔχοντος καὶ ἐτοίμου ὄντος ὀρκοῦν L. 160, 21.

ὄρκος] τοὺς ὄρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι [scil. αὐτῶ] 235, 13. οἱ ὄρκοι ἐγίνοντο ἐν πανδοκείῳ αἰσχροῦ καὶ ἀναξίως ὑμῶν 390, περ. ἀποδιδόναι τινὶ τοὺς ὄρκους 443, 15. ὄρκος ἡλιαστῶν 746, 18. παρὰ τὴν τοῦ δόντος deferentis ἐκείνη τὸν ὄρκον εὐθραῖαν 1002, 3. ὄρκος γεραιῶν 1371, 22. κύριος ὢν τοῦ θ' ὄρκου καὶ τῶν γραμματείων 1301, 20. τὸν νόμιμον τοῖς φράτορσιν ὄρκον 1315, 19. ἐμβαλομένου ἐμοῦ ὄρκον εἰς τὸν ἐχῖνον 1203, 26. ἐπὶ τούτοις δίδασι τὸν ὄρκον. ἢ δὲ δεξαμένη [scil. αὐτὸν] 995, 22. = ὑπερόπτεσθαι τὸν ὄρκον *Æ.* 10, 18. ἐπιόρκεῖν τὸν ὄρκον 16, 20. ἔνορκον ἦν ἐν τοῖς ὄρκοις 43, 14. ἠγεῖται, ὅταν τι ψεύδῃται, ὄρκος κατὰ τῶν ἀναισχύνητων ὀφθαλμῶν, mendacium, quod afferre meditatur, orditur a jurejurando 48, 33. ὄρκος δικαστῶν, et locus ex eo 54, 28. ἀποδοῦναι τοὺς ὄρκους τοῖς πρέσβεσι, legatos ad jusjurandum admittere, reposcere ab iis jusjurandum 64, 16. ἐκλείπειν τῶν ὄρκων 64, 19. ψεύδεσθαι μεθ' ὄρκου 67, 38. ὄρκον ὀμνύναι 69, 8. 11. 70, 28. αἰτεῖν ὄρκον, iudices rogare, ut contra jusjurandum a se dictum sententiam ferant 82, 18. καταφυγγάνη, ἐπιόρκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὄρκων πίστιν, receptum habeat is, qui pejerandi levitate nobilitatus est, ad modum fidem verbis suis faciendi illum, qui jurejurando cernitur 83, 39. = εἴτις αὐτῶ ὄρκον διδοίη *I.* 77, 16. οὐχ ὄρκον ὤμοσε 83, 31. λαμβάνειν ὄρκους [26, 48.] ὀμόσας ὄρκους [27, 49.] = ὄρκοις καὶ πίστεσιν ἀναγκάζειν *A.* 144, 18. = λύω καὶ ἀφίημι τὸν ὄρκον *Ap.* 13, 19. νόμιμος ὄρκος 13, 20. πίστει καὶ ὄρκους μεγάλους ἀλλήλοις δόντες 14, 30. ὄρκος ὁ κοινὸς ἀπάσῃ τῇ πόλει, ὃν ὑμεῖς ὀμωμόκατε μετὰ τὰς διαλλαγὰς 12, 17. ubi illius sacramenti formula habetur. ὄρκος τῶν δικαστῶν 11, 24. = ποίωσιν ἂν ὑμῖν οὗτος δοκεῖ φροντίσαι ὄρκων *L.* 159, 36. προδότας τῶν ὄρκων ὑμᾶς ἀποφαίνοντες *ap. Theophr.* ἐν τοῖς περὶ λέξεως γραφεῖσι ἔπακτος ὄρκος (jusjurandum exactum) *ap. Harpocr.* = ὄρκος τῶν πολιτῶν *Ly.* 157, 17. ὄρκον ἐπιόρκεῖν 157, 21. τὸ συνεχὸν δημοκρατίαν ὄρκος ἐστὶν 157, 34. = τῶν ὄρκων, οὓς ὀμωμοκότες φέρετε τὴν ψῆφον *D.* 110, 26.

ὄρκοῦν τινὰ sacramento adigere *I.* 54, 17. = *L.* 160, 21.

ὄρκατης] ἀκούουσι τοῦ ὄρκατου. scribam audiunt formulam jurisjurandi recitantem et juraturis praeuntem *A.* 143, 8.

ὄρμῶν] πρὸς τὸν ἐκ Πέλλης ὀρμώμενον. e Pella oriundum, vel inde prima elementa fortunarum et rerum gestarum adeptum 78, 13. ἐκ τῶν πόλεων φυγάδας ὀρμήσαντας 216, 4. 7. πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τούτου λόγους λαβὼν ὀρμηκότας ὑμᾶς 356, 14. ὀρμηκότα τὸν ἄνθρωπον φίλον εἶναι 685, 10. ὀρμησον ἐπὶ ταύτην τὴν σκῆψιν 917, 7. ὀρθότερον ὢν ὑμεῖς ὀρμήκατε. quam ea sunt, quae vos cupiatis 1421, 25. ὀρμηκῶς κατ' ἑμαυτὸν εὐνοικῶς ἔχειν σοι 1490, 19. ὡς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν [subaudi ἀνανήψαντες]—ἴσας ἂν ὀρμήσαιτε. [scil. πρὸς γενναῖόν τι ἐπιχείρημα.] 44, περ. = ὄρμῶν ἐπ' ἄλλον λόγον *A.* 124, 24. = ὀρμώμενον ἐξ Ὀρωποῦ *L.* 188, 22. = ὄρμῶν πρὸς φυγῆς *Ly.* 159, 40. πολλοὺς εἰς μάχην ὀρμωμένους 161, 7. = ὄρμῶν ἐπὶ τὰ χρήματα, ruere, ferri siti opum coacervandorum *D.* 108, 3.

ὄρμειν stare ad anchoram, vel in portu. οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὄρμει τοῖς πολλοῖς, subaudi ἀγκύρας. *he has no common interest with the city.* causa ei non est cum civibus communis, neque spes eadem, neque metus 319, 18. ὄρμει τὸ πλοῖον ἐνταῦθα 932, 19. μὴδ ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὄρμειν αὐτοὺς ἕατε 1295, ult. = οὐ τὸ πλοῖον ὄρμει A. 131, 44.

ὄρμη] εἰς ὄρμην τοῦ τὰ δέοντα ποιεῖν προτρέψαι 309, 4.

ὄρμητήριον] ὄρμητήρια κατασκευασθησόμενα ἐφ' ὑμᾶς 409, 6. portus, unde piratæ excursionses in circumjecta faciant 445, pen. ὄρμ. τηρεῖν et καταλείπειν ἑαυτοῖς 681, 5. 11.

ὄρμιζεν appellere navem ad continentem. περιπλέοντι καὶ ὄρμιζομένων εἰς τὰς κῆσους 80, 10. δέκα ναυσὶ μόλαις εἰς Πέρινθον ὄρμισαμένων 675, 14. ἔστιν ὁμοιον εἰς φαρῶν λιμένα ὄρμισασθαι, ὡσπερ ἐν εἴ τις εἰς Αἴγιναν, ἢ εἰς Μέγαρα ὄρμισαίτο 932, 15. = ὄρμιζεσθαι ad terram appellere A. 132, 5.

ὄρμις] τὸν εἰς τοὺς ὄρμις εἰσιόντα in forum pullarium, aviarium 417, 21.

ὄροβοι] ὄρόβους ἴστε ὄντας ὀνίους. tanta erat annonarum caritas, ut vel ciceres magni venirent 598, 4.

ὄρος finis, terminus, meta, quo quid tendit, aut ubi desinit, sive proprie, sive translate; ut regionis, vitæ, spei et contentionis, inprimis pali ad domos agrosve fixi, ad indicandum, eos oppigneratos esse. ἀ τοῖς προτέροις Ἑλλησιν ὄροι καὶ κανόνες ἦσαν τῶν ἀγαθῶν, *ἀνατροφότες 324, 27. ἀπάντων τούτων [scil. τῶν πραγμάτων, vel διώξεων, vel μέμψεων, vel ἀδικημάτων] ὄρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι 983, 17. πᾶσι γὰρ πάντων τῶν ἀμαρτημάτων ὄρος ἐστὶ τελευταῖα 1478, 7. ὄρον [scil. τῆς ἐπιθυμίας] οὐδεὶς ἔχει τῶν εὐπραπτόντων 658, 6. ἕνα ὄρον θέμενος hac una meta sibi proposita παντὶ τρόπῳ με ἀνελεῖν 548, 24. ὄρον τοῦτον τεθείκατε τῇ βουλῇ regulam, normam, præscriptum 598, 7. πέρα τοῦ ὄρου ἐλαύνειν ultra fines ditionis 634, 13. τὴν ἐφορίαν ἀγορᾶν ὄρον προγράψας 633, 2. ἔστι πᾶσιν ὄρος τοῖς ἀνδροφόνους εἰργεσθαι τῆς τοῦ παθόντος πατρίδος 634, pen. οὐδεὶς ὄρος ἔπεστι τῇ ἐσχρατιᾷ 1040, 16. 1047, 23. τοὺς ὄρους ἀνασπᾶν 1188, 3. οἱ τεθέντες ὄροι 791, 6. ult. τίθησιν ὄρους ἐπὶ μὲν τὴν οἰκίαν δισχιλίων, ἐπὶ δὲ τὸ χωρίον ταλάντου 876, 9. τοὺς ὄρους ἀπὸ τῆς οἰκίας ἀφαιρεῖ 876, 18. ἰστάνειν τοὺς ὄρους 879, 11. 27. ὄροι αὐτῆς [scil. τῆς οὐσίας] ἔστησαν 1187, 20. διέθετο, ὄρους ἐπιστῆσαι χιλίων δραχμῶν ἐμοὶ τῆς προικὸς ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1029, 27. = ὄροι τεθείεν. potæ oppignerationis I. 59, 46. οὗτος ὄρος ἐστὶν τῶν δωρεῶν [8, 32.] = τὸ ἀκόντιον ἔξω τῶν ὄρων ἐξενεχθῆν A. 121, 28. = παρὰ τοὺς ὄρους τῆς χώρας L. 193, 8. = ὄρους τοῖς βαρβάροις πήξαντες Ly. 157, 6.

ὄρος] ὑπερβάλλειν ὄρος Æ. 66, 6.

ὄροφον ἀποσκευάζειν Ly. 166, 9. tectum demoliri.

ὄρραδεῖν] οὐκ *ὄρραδῶ, ἀλλὰ δυσσασπῶμαι 127, 25. μὴ χρῆ ὄρραδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν 152, 9. = A. 122, 44. = An. 20, 31. = L. 180, 10.

ὄρτυξ Æ. 9, 10.

ORATI. ATT.

q q

ὄρυγμα] παραδοῦναι τῷ ἐπὶ τοῦ ὄρυγματος. *carnifici Ly. 165, 4. fossa designatur, in quam malefici supplicio affecti abjiciebantur.* = τῷ ἐπὶ τῷ ὄρυγματι παραδοθεὶς. *præfecto fossæ, illius puta, in quam corpora conjiciebantur eorum, qui supplicio extremo affecti fuissent, h. e. carnifici D. 98, 13.*

ὄρφανία] τὴν ὄρφανίαν ὀδυρεῖσθαι 990, 8. = ἄν ἐνίοις τῆς ὄρφανίας αἴτιος ἐγένετο L. 176, 23.

ὄρφανικὸς] τῶν ὄρφανικῶν [scil. χρημάτων] 182, 15.

ὄρφανὸς τοῦ πατρὸς κατελείφθην. *orbis patris, h. e. orbatus patre. pater adhuc puero mihi decessit 1320, 19. προδοὺς τὸν ὄρφανὸν 1332, 18.* = θηρεύειν νέους πλουσίους ὄρφανούς Æ. 24, 26. παραστησάμενος ὁ κήρυξ τοὺς ὄρφανούς 75, 28. = ὄρφανοὶ καὶ πένητες καὶ ἔρημοι γινόμενοι I. 51, 23. οὐ γὰρ εἶναι τοῖς ὄρφανοῖς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων. scil. δίκας λαγχάνειν 86, 35. = ἡ Ἑλλάς τοσοῦτων ἀνδρῶν ὄρφανὴ γενομένη L. 196, 13. ἐπὶ παιδᾶς κόρας καὶ ὄρφανᾶς εἰσιόντα 97, 5. κατὰ τοὺς νόμους, οἳ κείνται περὶ τῶν ὄρφανῶν 906, 17. ὑπὸ τῶν ὄρφανῶν (ἀνδραθέντων puta) πολλοὶ (τῶν ἐπιτρόπων videlicet) συκοφαντοῦνται fr. 26, 2. τοῦ νόμου κελεύοντος τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὄρφανοῖς τὴν οὐσίαν * ἔγγυον καθιστάναι fr. 59.

ὄρχεις] τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων 1269, 10.

ὄρχεῖσθαι μεθυσθέντας τοιαῦτα, οἷα—[scil. ὄρχήματα] 23, 16. = L. ap. Suid. in πάματα.

ὄρχηστρα] τετυπτῆσθαι ἐπὶ τῆς ὄρχηστρας μέσης e *Midiana refert Minucianus p. 150, 5. = Æ. 61, 5. μὴ τρόπαιον ἰστᾶτε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὄρχηστρα 75, 40. ἐνεπίπλατο ἡ ὄρχηστρα χρυσῶν στεφάνων 86, 34. = An. 6, 14.*

ὄς] ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς. *pro οὐ πάλαι. haud ita pridem 40, 21. ὁ pro δι' ὁ. quapropter 779, 13. 802, 20. post ὁ δὲ interdum omittitur τοῦτ' ἔστιν 1396, 4. τὸ συνοικεῖν τοῦτ' ἔστιν, ὅς ἂν παιδοποιῆται. id est ἐάν τις ἂν π. 1386, 16. ἂ δὴ δέομαι. id est δι' ἂ δὴ δ. 626, 21. ἂς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἂς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγωσιν. utrumque pro τινὰς 248, 18. conf. ὅστις. = * ἂς ἔχοι ἀναλίσκωσιν εἰς τὰς τριηραρχίας L. 154, 14.*

ὄσαχοῦ κύριος γέγονε 682, 12.

ὄσημέραι 707, 13.

ὄσια] τὸ δὲ τῆς ὄσιας, ὀτιδήποτ' ἔστι, τὸ σεμνὸν καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται 556, 9. οὔτε θεοὺς, οὔθ' ὄσιαν, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐποιήσατο ἐμποδᾶν τῷ τοιοῦτῳ λόγῳ *reverentiam neque erga deos, neque erga homines, aut res humanas 548, 21.*

ὄσιος] τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔθ' ὄσιον 662, 17. ὄσιαν καὶ δικαίαν θέμενοι ψῆφον 587, 2. τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων, καὶ τῶν ὄσιων, καὶ τῶν ἱερῶν 633, 2. τούτων γε οὐδ' ὄσιον, οὐδὲ θέμις τῷ μιαιφῶ τούτῳ μεταδοῦναι 794, 12. τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν ὑφήρηται, τῶν δὲ ὄσιων—τὸ ἥμισυ 726, 23. τοῦτον τὸν νόμον, δι' οὗ τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὄσιων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ 703, 1. τὰ δὲ ὄσια, ἂ ἐγίγνετο ὑμέτερα 738, 7. = ἀγχιστεῖαν ἱερῶν καὶ ὄσιων I. 61, 6. κοινῶν ἀνθ' αὐτοῦ ἱερῶν καὶ ὄσιων καταλιπεῖν 76, 2. = καταφανεῖς

ἐγίνοντο οὐκ ὄσριοι ὄντες A. 139, 10. = ὄσριας idem atque ἀγνός vel καθαρός. cædis et piaculi exsors, etiamsi hominem interemisset An. 12, 44. = τῶν ὄσριων καὶ τῶν ἰσρῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος L. 185, 33.

ὄσιοῦν. *ὄσιοῦσθαι τὸν κατιόντα. redeuntem ab exsilio domum rursus certis cæremoniis consecrari. h. e. idoneum reddi communioni juris vitæque civilis, *to be legitimated, to have one's honour reestablished* 644, 9.

ὄσριας θύειν Æ. 69, 18. 70, 36.

ὄστος] ὄσθη πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων Æ. 1, 31. θηρευταὶ τῶν νέων, ὄσοι ῥαδίως ἀλίσκονται 27, 29. *ὄσον εἰς τὴν ἐμὴν εἶναι μνήμην, quantum repetere memoria possum 52, 19. ὄσα τις αἰρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα 55, 33. ἡγεμονίας δικαστηρίων ὄσοι λαμβάνουσιν 55, ult. secundum genus de tribus magistratuum Athenis facit Æschines eos, ὄσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας 58, 3. συντελεῖν, ὄσον ἐκάστους ἔδει 67, 17. ὄσοι ἐπὶ διατὲς ἡβῶσι, 70, 42. ὄσοι ξένοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν 85, rep. = cum superlativo. ὄσον ἀναισχυντότατοι I. 45, 13. = πλέον ἢ *ὄσον ἐμοὶ κατέστησαν An. 21, 15. ὄσῳ διαφέρει τὰ τοιαῦτα τῶν ὑπουργημάτων 21, 40. = ὄσον insequente, non tesouτο, sed τοῦτο. καθ' ὄσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοῦτο μέμνημαι L. 187, 23.

ὄστις pro ᾧσπε. οὐδεὶς τῶν ἀπάντων Ἑλλήνων τηλικούτον ἐφ' ἑαυτῷ φροήσει, ὄστις—181, 16. οὐδένα οὔτ' ἀναισχυντον, οὔτε πολμηρὸν οὔτως εἶναι, ὄντιν' ἀντιποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων 1395, 18. οὐδεὶς οὔτε νέος, οὔτε γέρον, ὀλίγῳρος οὔτως, ὄστις οὐχὶ βοηθήσειεν ἂν 764, 24. τίς οὔτως ἀλόγιος, ὄστις ἐβελήσειεν ἂν 536, 7. In neutro ὄ τι μηδ' ἂν ὄτιοῦν ἢ, ne si quidem quodcunque tandem contingat 445, 16. λαιοιδόρηκε δὲ οὐδὲν ὄ τι οὐ. id est πάντων, ἂν εἶπεν, οὐδὲν ἴστιν, ὄ τι οὐ λελ. vel πάντα ἴστιν λαιοδρήματα 1309, 11. Huc refero quoque formulam illam in clausulis orationum, οὐκ οἶδα, ὅτι [vel potius ὄ τι, id est δι' ὄ τι quam ob rem] δεῖ πλείω λέγειν. οὐδὲν γε μᾶλλον, ἢ ὄτιοῦν. non magis hoc facimus, quam ullum aliud, quod ut faciamus nunquam adducemur. *we will not do it* 1287, 20. ῥᾶον ὁμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὄτιοῦν. quam aliud quodcunque facere, quod factu sit facillimum 1269, 12. = pro εἴ τις L. 100, 2. et pro ᾧσπε 100, 4.

ὄσταλογεῖν I. 48, 22.

ὄσταῦν] τὰ ὄστα αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σόρῳ κείσεται Æ. 20, 33. ἀπάνευθεν ὄσταῶν 21, 9. = οὐδ' ἀποθανόντος ἔφασκε τὰ ὄστα κομίσασθαι L. 142, 14. = ὄστα ἀνορύττειν Ly. 164, 7. 16.

ὄστρακίζειν pro ἐξοστρακίζειν An. 23, 42. 29, 28. 34, 2.

ὄστρακον ἔχοντες lagenam figlinam L. 98, 40. 101, 14.

*ὄτ' ἦν προαγὰν Æ. 63, 14.

ὄταν διεξίωσι τὰς κλήσεις, quid sibi vult Æ. 25, 38. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὄταν εἰσὶν παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12.

ὄτι μή. nisi si quid. οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἄλλη πρόσοδος, ὄτι μὴ συκοφαντήσας *τινὰ λάβοι 1358, 14. μὴ ὄτι non solum non—v. sub

μή. = μή ὅτι, non dicam *Æ.* 77, 31. = μή ὅτι et ὅτι μή copulata. εἰς τούτους μή ὅτι ἀμαρτάνειν, ἀλλ' ὅτι μή εὐεργετοῦντας τὸν αὐτῶν βίον καταναλίσκειν. ingens peccatum est, non modo in hos (parentes) delinquere, sed hoc quoque, non totam exhaurire vitam in studio bene iis faciendi *Ly.* 159, 35.

ὅτος τις pro ὅστις. *περὶ ὅτου τινὸς ὄντος ἐμοῦ ψηφιεῖσθε cuius ego sim, vel quo animo præditus, quibus moribus, de quo iudicaturi sedeatis *L.* 161, 33.

οὐ solitarium, absolutum, integram quasi per se sententiam exhibens. quod etiam insequente vocali, sic manet, non adsciscens κ. οὐ γὰρ ὑφ' αὐτῶ ποιήσασθαι βούλεται Φίλιππος τὴν πόλιν. οὐ. nequaquam. ἀλλ' ὅλως ἀνελεῖν 147, 27. οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ, οὐδ' ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δὲ, οὐδ' ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θεβαίους 288, 7. non licet, affirmantes prius, posterius infitari. vel, non solum prius feci, sed etiam posterius. οὐδένα πώποτε προυδάκατε τῶν φίλων, Θετταλοὶ δὲ οὐδένα ὄντινα οὐ 657, 25. Redundat οὐ, in illis μάλλον ἢ οὐκ ἐκ τῶν—1198, 14. μάλλον ἢ οὐ τὸν χαλκὸν ὑποθεῖναι 1200, 12. οὐ περὶ τῶν ἐμῶν ἰδίων μάλλον τιμωρήσεσθε Πολυκλέα, ἢ οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν 1226, 23. οὐκ ἂν, subaudi τοῦτο ποιήσοντες. καὶ χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφανοῦτε, οὐκ ἂν, εἴ γ' ἐχθρὸν ἠγεῖσθε 659, 24. οὐ γάρ. tu negas? ποῦ τῆς? quidni? ὁμοίον γε (οὐ γάρ;) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν 616, 16. καλὰ γε (οὐ γάρ;) ὧ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα 673, 19. εὖνους γε, οὐ γάρ 674, 14. οὐχ ὄρας. ἀγαθῆ γε (οὐχ ὄρας;) τύχη συμβεβιωκῶς 315, 18. οὐχ ὅπως. non solum non, insequente ἀλλὰ, vel ἀλλὰ καὶ, sed etiam. οὐχ ὅπως, ὧν ἡ πόλις δέδωκεν, ἀφελέσθαι τι, ἀλλ', εἰ καὶ μηδὲν ἦν τοιοῦτον, ἄλλοθεν σκοπεῖν, ὅπως μηδεὸς ὄντες ἐνδεεῖς περιοφθήσονται 142, 6. τῶδε οὐχ ὅπως ἐγκαλεῖν ἄετο δεῖν ἀλλ' ἐπῆνει. [id est ἀλλὰ καὶ ἐπῆνει] 955, 24. οὐχ ὅπως ἐπέσχον, ἀλλὰ καὶ—οὕτω διέθεσαν 1156, 24. ἡ δὲ γῆ, οὐχ ὅπως καρπὸν τινα ἤνεγκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ—ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν 1225, 12. οὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν, ἢ διεκάλυψεν, ἀλλ' αὐτὸς ἠγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263, 25. ἡμῖν δ' οὐχ ὅπως περὶ τοῦ τόκου ὁ λόγος ἐστίν, ἀλλ' οὐδὲ τάρχαϊα ἀπολαβεῖν δυνάμεθα 1292, 7. οὐχ ὅπως ἐξεπλάγης—ἀλλὰ τῆ ἀνδρία—κρείττων ἐγένου 1410, 4. 1467, 1. epistolæ secundæ. = οὐχ ὅπως. non solummodo non *I.* 53, 15. = οὐ μόνον pro οὐχ ὅτι non eos dicam, qui vos beneficiis promeruerunt, sed vel eos solummodo, qui nulla vos injuria lacessiverunt *L.* 171, 20. οὐχ ὅπως non solummodo 154, 36. non solum non 185, 41. οὐχ ὅπως ὠφελῆσαι τὴν πόλιν διανοήθη, ἀλλ' ὅπως—tantum abest, ut cogitavit de ratione quadam remp. ornandi, ut potius—188, 20.

οὐδαμῆ ἂν τις αὐτὸν μέμφαιτο *Æ.* 6, 25. = οὐδαμῆ ἐκφεύγω τὸ δυστυχίστατος ἀνθρώπων εἶναι *An.* 20, 40. = *L.* 159, 30.

οὐδαμόσε ἔξω ἔδωκα τὴν θυγατέρα 1076, 7.

οὐδαμοῦ τοῦτον λέγω. hunc nullo in loco habeo. pro hominē non habeo 419, 1. οὐδαμοῦ γενήσονται οἱ μετὰ τούτου συνεστηκότες. nil effecturos fuisse 1303, 22. οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγοναὸς, οὐ

πρῶτος, οὐ δεύτερος—328, 24. ὑμῶν δ' οὐδεὶς ἦν οὐδαμοῦ 331, 13. οὐδαμοῦ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκείνον 376, 22.

οὐδὲ πολλοῦ δεῖ multum abest. *far from it* 138, 26. et alibi passim locorum. subauditur ἀλλὰ τοῦ παντός. non deest multum, sed deest totum. *it is nothing at all to the purpose.* οὐδ' ὀλίγου δεῖ. subaudi ἀλλὰ πάνυ πολλοῦ 206, 8.

οὐδεὶς] οὐδέγαν εἰσι βελτίους 23, 6. παρεωρᾶσθαι καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει 23, 14. *οὐδὲν ὑμῖν προσήκοντες 165, 11. οὐδὲν pro τι, post præmissam infitiationem. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει τοιοῦτον οὐδὲν 665, 17. οὐδεὶς ὅστις οὐκ. pro πᾶς. περὶ ὧν οὐδένα κίνδυνον [subaudi ἔστιν εἰπεῖν] ὄντιν' οὐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι 295, 7. φαῦλον καὶ οὐδὲν nullius momenti 1107, 17. τοὺς δ' οὐδὲν ὑπελάμβανον εἶναι 574, 19. οὐδὲν οὐκέτι εἶη ἡ ἄνθρωπος. actum de ea esse atque conclamatum, jam nullam esse 1159, 25. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου 529, 11. οὐδὲν pro δι' οὐδὲν ἄλλο. οὐδὲν ἄλλο, ἢ πεπεισμένος ὑπὸ τούτων 81, 6. πρῶτην ἔδωκέ μοι βιβλίον, οὐδὲν ἄλλ' ἢ βουλόμενος δοκεῖν μοι δεδωκέναι τὴν ἀπόφασιν 1043, 13. = οὐδενὸς ὧν τῶν μετρίων ἐνδεῆς *Æ.* 6, 31. πρόνοιαν οὐδεμίαν πάποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν ἢ τῶν αἰσχυρῶν 8, 28. τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐδίδου 14, 39. οὐδὲν προειδόμενος 23, 35. ἱερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρώσεται, ὡς οὐκ ὧν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα 26, 36. οὐδεὶς τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται 28, 7. ἄκρατον οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος 31, 19. συσσιτεῖν αὐτῶ οὐδεὶς ἠθέλην 41, 3. λύτρα πραξάμενον εἰδῶς Φίλιππον οὐδένα τῶν Ἀθηναίων 41, 17. οὐδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ 52, 31. τραπέζης οὐδὲν φροντίζειν 52, 35. τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῶ—59, 37. οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν 62, 10. παραλιπῶν οὐδενὶ τῶν ἄλλων λόγον 63, ult. μέσον οὐδὲν ἦν 66, 35. παιδείας οὐδεμιᾶς μετεσχηκῶς 70, 11. οὐδεὶς πάποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο 73, 13. πλοῦτος οὐδεὶς τρόπου πονηροῦ περιεγένετο 78, 30. ἀσεκὲς οὐδὲν 80, 23. προβάλλεσθαι οὐδὲν 83, 5. οὐδὲν ἐστι, nil valet, nullius usus est. οὐ τὴν γλωτταν ἐάν τις, ὥσπερ τῶν αὐλῶν, ἀφέλοι, τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἐστι 86, 29. παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, *pæne occidissent* 90, 24.

οὐδέποτε] ὁ τοῖς πολεμίοις οὐδέποτ' ἀντιβλέψας *Æ.* 75, 8.

οὐδὸς γήραος *Ly.* 153, 5.

οὐκ] τοσούτων χρημάτων οὐ γὰρ ἂν ποτε οὐκ ἐλάγχανε. non fuisset commissurus, ut tam amplam hereditatem in jure petere negligeret *I.* 66, 10. ubi geminata negativa particula affirmat, non infitiat. quasi dixisset, tantam hereditatem procul omni dubio petisset.

οὐκέτι] ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς *Æ.* 67, 14.

οὐκουν videtur pro οὐ μόνον usurpatum esse *p.* 142, 19. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὠμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην, οὐκουν Ἀθηναίων γε, οἶμαι, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων, ὥστε—

οὐλῆ cicatrix. ἔλκη—ὧν ἐτι τὰς οὐλὰς ἔχει 1248, 26.

οὐμενοῦν ἦν εἰπεῖν ἑτέρω. imo vero, nemini alii dicendi copiam faciebat 274, 16. verumtamen non 330, 12. δεινῶν μὲν ὄντων,

οὐμενοῦν ἐχόντων ὑπερβολὴν atrociam quidem, verumtamen non ita, ut aliud nihil sit adhuc atrocius 786, 26.

οὐν redundat in ἀλλ' οὐν, vel potius redundare modo videtur Æ. 66, 4.

οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων Æ. 73, 5.

οὐρανομήκης στήλη L. ap. Aristid. in *Oratione de Paraphrēse*.

οὐρανός] στρατιώτας τρέφειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ auris pascere copias 96, 16. = ἀμφισβητεῖν τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν D. 102, 13.

οὐς. auris. ὑμῖν ἐπέκλεσε τὰ ᾄτια λόγων 169, 21. δεῖ τὰ ᾄτια πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι· διέφθαρται γὰρ 170, 1. = φωνὰς μηδὲ τοῖς ᾄσι προσδέχεσθαι Æ. 26, 1. τοῖς ᾄσι τῶν ὄνειδῶν ἀκοῦσαι, suis auribus, id est coram, præsentem, ex ipso obtrectatoris ore 52, 29. καὶ μὴ μόνον τοῖς ᾄσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτούς, βουλευσάσθε 90, 5. = ἐλικτήρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ᾄτων ἐξείλετο L. 121, 45.

οὐσία] ἦν ἐνταῦθα ἐκέκτητο φανεράν οὐσίαν ταύτην ἐξαργυρίσας 59, 2. τὴν ἀδειαν, ἣν κοινὴν οὐσίαν οἱ νόμοι παρέχουσιν ἡμῖν 582, 8. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ᾧστε τὰ καθ' ἡμέραν δύνασθαι ἀναλώματα ὑποφέρειν 1359, 7. καθιερώσαντα τὴν οὐσίαν ἑαυτοῦ 1204, 12. = χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν Æ. 2, 23. οἰκεῖν (nisi potius legendum est διοικεῖν) κακῶς τὴν ἰδίαν οὐσίαν 5, 7. πολλὴν πάνυ οὐσίαν κατεδήδοκεν 6, 32. ἕως ἀντήρκει ἡ οὐσία 13, 31. τὴν πατρίαν οὐσίαν οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν 13, 39. ἀνεμήτου τῆς οὐσίας οὔσης 14, 30. διαχειρίζεω τὴν οὐσίαν 14, 32. 24, 25. ἀφανίζεω τὴν οὐσίαν 14, 38. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατρίδας οὐσίας 27, 26. φόνος committitur trium rerum ablatione, ἢ ψυχῆς, ἢ οὐσίας, ἢ ἐπιτιμίας 39, 42. ἀναλίσκειν τὴν πατρίαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν 56, 27. καθιεροῦν τὴν οὐσίαν οὐκ ἔᾶ ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον 56, 38. ἐνεχυράζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων 56, 41. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται 90, 9. = τῆς οὐσίας ἦδειν ἐκστησόμενος A. 117, 18. τὴν οὐσίαν, οὐ δικαζόμενον, ἀλλ' ἐργαζόμενον, κεκτημένον 117, 34. = τὴν δ' οὐσίαν ἔσχον καὶ ἐκέκτηντο Ap. 10, 19. φανερά οὐσία 15, 38. = μὴ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα ἡγεῖσθαι L. 187, 19. φανερά οὐσία 894, 11. et ap. Suid. in οὐσία φανερά. οὕτως οἰκείως αὐτοὺς ὑπεδεξάμην, ᾧστε μηδένα εἶδέναι τῶν εἰσιόντων, εἰ μὴ τις πρότερον ἤπιστατο, ὀπίτερος ἡμῶν ἐκέκτητο τὴν οὐσίαν fr. 46, 4. τῆς οὐσίας ἐπίτροπος is est, cui ἐπιτέτραπται ἡ οὐσία 904, 5. ἀφανῆς οὐσία fr. 47.

οὔτε, insequente non altera οὔτε, sed μήτε. θρασὺς καὶ βδελυρὸς, οὔτ' εἰμι, μήτε γενοίμην 106, 23. et necesse erat sic fieri in ista sententiæ ratione. nam οὔτε si usurpasset orator, exstisset hæc sententia. neque futurum est, ut unquam fiam. id quod non vult dicere, sed hoc, et in votis habeo, ut nunquam fiam. deus avertat, ut fiam. οὔτε indicasset, quod res illa nunquam sit eventura. μήτε, quod tu nolis eam evenire.

οὔτος de re in proximo sita, aliasve nota. εἰλε τῶν νήσων ταύτων τὰς πολλὰς 480, 7. harum insularum, quas vulgo simplici hoc insularum nomine designamus, et, quæ sint, nemo ignorat.

ἀπλῶς τούτους ἅπαντας 15, 26. universe gentes illas Illyrici, quas vos omnes probe nostis, ut necesse nil sit earum nomina a me recitari. adscribe insignem locum Harpocr. v. προτύλαια ταῦτα. οὗτος eleganter, et cum significatione aliqua gravitatis redundat. τοῦ δικαίαν καὶ εὖορκον θέσθαι τὴν ψῆφον, ὁ κωλύσας ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι λόγος, οὗτος αἴτιος ἔσται 522, 20. 775, 10. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχῶν, οὗτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος 280, ult. τοῦτ' ἐκείνο. quasi id fieret hac ipsa sola de causa, nulla alia, [quo pecuniam ille mihi dandam afferret] 583, 18. οὗτος plerumque est oratoribus adversarius, sive is est reus, sive accusator. τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι. pro τοιοῦτοι. ejusmodi sermones jactantur 96, 22. οὗτοι interdum sunt magistratus, aut judices, aut universe Athenienses. μηδὲ ἂν οὗτοι κύριοι εἰσιν 941, 11. *οὗτοι 647, 20. ἂν τῆς τούτων φιλανθρωπίας εὖρετο ὁ σὸς πατήρ 958, 27. καὶ γὰρ ἐκείνους, καὶ τουτουσί, καὶ ὅλην τὴν πόλιν ἠδίκεις καὶ κατήσχυεις 558, 24. Accommodatur interdum pronomen præmisso casui. ut p. 715, 9. ἀδείας δοθείσης, καὶ ταύτης. pro καὶ ταῦτα. et id quidem sub hac conditione. τί τοῦτο λέγων 632, 23. ubi aut τί accipitur pro διὰ τί, aut λέγων in constructione tacite est iterandum, quasi scriptum esset τί λέγων, *quid ille significans*, τοῦτο λέγων *in his verbis*. aut subauditur βούλεται, aut βουλόμενος, aut τοῦτο est pro ἐν τούτῳ, vel κατὰ τοῦτο. οὗτος interdum pro ὅς. ἂν κοινὰ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ἀγωνιζομένοις—καὶ οὐδαὶς αὐτὸς ἑαυτῶ ταῦτα φέρει τῶν κρινομένων. pro καὶ ἂν οὐδαὶς φέρει 794, 10. = τοῦτο sine necessitate iteratum Æ. 3, 21. τίνα δ' ἂν οὗτος ἐλεήσειεν, ὁ αὐτὸν οὐκ ἐλεήσας 26, 41. ἐν ἅπασι τούτοις τέταγμα 29, 15. ἀγχόνη τοῦτ' ἄρ' ἦν καὶ λύπη τούτῳ 33, 18. συνεχῶς ἔτος ἤδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν 48, 6. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας μὲν ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δαυδοκίας 67, 8. εἰ μὴ καταλύσετε τὰς ἀφθόλους ταύτας δαυρεῖς 79, 9. πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου 83, 19. κλαίει οὗτος ῥᾶον, ἢ ἄλλοι γελαῶσι 83, 19. ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖται 89, 18. = εἰς τούτους ad hos, judices puta coram assidentes An. 9, 44. = οὗτος interdum ad remotius refertur, ἐκείνος ad propius L. 146, 14. = ταῦτα hoc imperium Atticum et universa reipublicæ constitutio Ly. 157, 16.

* οὕτω φανερῶς πάντας ἡμᾶς ἀδικοῦντος 120, 9. = καθαρὸν οὕτω χρῆ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ἄσπε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς Æ. 7, 32. παιδοποιεῖα οὕτω κέχρηται 78, 33. οὕτω ταῖς αἰτίαις τὰς κατὰ σαυτοῦ ἐνέφραξας τιμαρίας 85, 32. = οὕτω sic usurpatum, ac si idem valeret, atque ὅμως nihilominus I. 37, 5. sic demum, tum demum 70, 11.

οὕτως, sic nude, destricte, sine restrictione, exceptione, vel determinatione aliqua, id ipsum, quod vocabulum subjicit, vel prout vocabulum usu vulgari frequentari solet, nihil aliud, brevibus ut dicam, *ad literam*. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὕτωςι Φίλιππος ἀρπάζων, καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμᾶς ἀρπάζων 103, 16. ἦν ἂν οὕτωςι τις φήσειεν ἀτιμίαν 122, 12. οὐχ οὕτως οὔτε πρὸς χάριν, οὔτε δι' ἀγνοίαν. non solummodo gratiæ causa, neque alii solummodo

per ignorantiam, sed—127, 20. εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως [id est ἀπλῶς] ἀνιάτως [non enim ᾧστε insequitur] 332, 20. τὸ μὲν πρῶτον οὕτως πίνειν ἠνάγκαζον ἡσυχῇ καὶ τρώγειν. sic bibere et sic edere, sedate, tranquille, composite, ut alii homines solent 402, 20. ἐν διατριβῇ οὕτως ἰδία in congressu mere privato 537, 18. ἐφεξῆς οὕτως καθιζόμενος in continenti, proxime a latere assidens, immediate, ut vulgo usurpant 553, 13. ὄρων ᾧπερ ἄλλον τινα, οὕτως. non certa quidem scientia, verum tamen probabili quadam conjectura ex intuitu existente, cernebam et colligebam illum juniorem me esse, atque alium quemcunque intuens idem affirmassem. *judging by the eyesight* 1002, 22. καθ' ἓνα οὕτως πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες 1265, 6. b) tum demum, hoc facto, neque citius 644, 8. 802, 20. c) sequente, non ᾧστε, sed ὅστις 764, 23. 1105, pen.=οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ᾧστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν *Æ.* 12, 16. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύναις χαλεποὶ 26, 5. ταῦτα οὕτως εὐπρακατειληφότες τοῦ νομοθέτου 55, 21. ὅτω τὰ μέγιστα τῶν αἰσχυρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ 61, 11. οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν 62, 10. παραξύνθη ἀκούσας οὕτως 70, 17.=ἔχει δὲ καὶ ὑμῖν οὕτως *An.* 19, 5.=ὅμως δ' οὐδ' οὕτως *L.* 93, 4. οὕτω μεγάλως 143, 2. οὕτω μέγα 143, 3. *TAYL.* sic, nude, simpliciter, sine ullo apparatu, aut ullius alius rei additione, item, ad literam, stricte. οὕτως ἐλθεῖν. inermis venire. *after the usual and ordinary way* 101, 15. *ἀπέθανεν οὕτως, sine tormentis, cicuta solummodo epota 134, 41.=tum demum, illo facto *D.* 106, 38.

ὀφείλειν debere. ὀφείλειν τὴν προῖκα κελεύει ὁ νόμος ἐπ' ἐντία ὀβολοῖς. *to pay a monthly interest of one drachma and a half for a mina* 818, ult. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν 1111, 12. τὸν νόμον τὸν κελεύοντα ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν *aerarium esse*, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλη qua condemnatus mulctæ ab iudicibus fuerit. εἴαν τ' ἐγγεγραμμένος ἦ, εἴαν τε μὴ 1328, 11. 1337, pen.=ὀφείλειν ἀργύρια ἐπὶ τοῖς πατράοις *I.* 35, 7. 64, 4. ubi dubitatur rectene habeat.=ὀφείλειν εὐθύνας ἀρχῆς ἀρχῆς *An.* 10, 15. debere *aerario mulctam sibi dictam propterea, quod ratio gestorum honorum ab ipso exhibita, a censoribus haud fuisset approbata.* ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας ἡ ἐκτισίς ἦν, εἰ δὲ μὴ, τὸ διπλάσιον ᾧφειλον 10, 18.=ὀφείλειν βλάβην *L.* 94, 40. ζημίαν 115, 10. δίκην 116, 44. δραχμᾶς 117, 18. εὐθύνην 118, 26. *TAYL.* *159, 32.=τοιούτων συμβούλων καὶ ἡγεμόνων ᾧφειλον τυχεῖν οἱ πολέμιοι optandum erat, ut hostes habuissent tales consiliarios et principes rerum gerendarum *D.* 94, 46.

ὀφελος] εἴπερ τι τῶν νόμων ὀφελος, leges si quid valent 1255, 4. ὀφελος μὴδ' ὀτιοῦν ἔσται τοῖς μετρίοις τοῦ καθ' ἡμέραν βίου 1262, 1. ὀφελος οὐδὲν τῆς ἀληθείας 1267, 17. ὄφ. οὐδὲν οὔτε τῶν νόμων, οὔτε συγγραφῆς οὐδεμιᾶς 1283, 12.=τὸ μέγα ὀφελος τῆς πόλεως Δημοσθένους, magnum civitatis columnen *Æ.* 31, 22.=ὀφελος οὐδὲν νόμους κείσθαι, εἰ ἐξέσται ὅ τι ἂν τις βούληται ποιεῖν *L.* 140, 28.

ὀφθαλμὸς] ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον 247, 11. τίσι δ' ὀφθαλμοῖς ἐπ-

ρῶσαν ἂν τοὺς εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένους ἀνθρώπους 295, 10. εἴαν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρέχειν τὸν ἑαυτοῦ 744, 13. εἴαν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄμφο ἀντεκκόψαι παρασχεῖν 744, 20. χεῖλος διακόψαι, τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι 1259, 13. = διεφθαρμένος τοὺς ὀφθαλμοὺς Æ. 14, 30. ἐκκοπεῖς ὁ δεῖλαῖος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς 24, 31. προφαίνεται νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν 47, 41. ἡγεῖται, ὅταν τι ψεύδῃται, ὄρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν, mendacium, quod afferre meditatur, orditur a jure-jurando, quo devovet impuros et impudentes oculos suos 48, 33. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς 70, 23. = μᾶλλον πιστεύετε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς ἢ τοῖς τούτου λόγοις L. 169, 31. τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν γλαυκότερον εἶναι ap. Harpocr. in περιφοριῶσθαι.

ὄφεις] τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων 313, 25. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὡσπερ ὄφεις, ἢ σκορπίος, ἤρκως τὸ κέντρον 786, 4.

ὄφλειν condemnari mulctæ. *to incur a penalty, mereri, vel auferre condemnationem ad mulctam.* οὐ μικρὰν ζημίαν ἀφλήσειν μέλλουσαν 459, 24. τὴν μητέρα αὐτοῦ ὄφλουσαν ἀποστασίου [scil. δίκην, αὐτ. ζημίαν] ἀπέδοσθε 790, 2. κἂν ἀστρατείας τις ὄφλη 732, 21. ὄφλε τὴν δίκαιαν ab arbitro condemnatus est 862, 2. ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλη 1328, 11. 1337, pen. = ὄφλειν δίκας (pro καταδίκας vel καταδικασθῆναι) I. 53, 7. 8. ὄφλον τὴν δίκαιαν, *they forfeited, lost their suit* III, 7. = ἐρήμην contumaciæ condemnari A. 131, 1. = differunt inter se ὀφείλειν et ὄφλειν. præcedit hoc, sequitur illud. condemnatus mulctæ in judicio, qui est ὁ ὄφλων, reus, ὀφείλει debet illam mulctam, donec luerit. Nobis ὀφείλειν est *to be in debt*, cum quis adhuc debet id, quod solvendum ei esset. ὄφλειν autem est, *to incur a penalty*, esse in ea conditione, ut pœnam vel mulctam mereas, vel, ut pœna mulctave tibi dictetur. ὄφλειν ἐξούλας, γραφᾶς, ἐπιβολὰς An. 10, 15. κλοπῆς 10, 19. δώρων 10, 20. ἀστρατείας et δειλίας et *μαλακίας 10, 20. ψευδομαρτυριῶν et ψευδοκλητείας 10, 23. οὐδὲν πώποτε ὄφλον. nulli unquam mulctæ sunt condemnati.—

ὄφλημα] ἤκουσι νῦν δανεισται καὶ ὀφλήματα πλέον ἢ τριῶν ταλάντων 1047, 27. μὴ ἐκτιθέντος τοῦ ὀφλήματος ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας, διπλοῦν ἔμελλεν ἔσσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφῆσσεσθαι Ἀπολλόδορος τριάκοντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ 1347, 15. = I. 88, 28.

ὄφλισκάνειν] ἀνοίαν ὀφλισκάνων ita stulte se gerens, ut probrum stulti et mereatur, et auferat ab omnibus 16, 24. αἰσχύνην 18, pen. 52, 14. 1419, 12. ἡλίχην ἂν ὄφληκότες παράνοίαν ἦτε 660, 22. οὗτ' εὐθύς παραχρῆμα δίκην ὀφλισκάνειν βουλόμενος 849, 5. = κλοπῆς ἕνεκα τὰς εὐθύνας ὄφληκῶς Æ. 55, 17.

*ὄφρ' ἄρα τῆς ἡβῆς ἄνθος ἔχη Ly. 163, 14.

ὄφρῦς] τὰς ὄφρῦς ἀνέσπακας 442, 11.

ὄχεισθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ταῖς πομπαῖς οὐ δυνάμενον 570, 5.

ὄχημα] ἀντ' ἐκείνου [scil. τοῦ ἵππου τοῦ πολεμιστηρίου] ὄχημα ἑαυτῷ, τηλικούτος ἂν, ἐώνηται 1046, 12.

ὄχληρὸς] οὐδὲν ἐστὶ πραγματωδέστερον, οὐδ' ὄχληρότερον, τὸ καλῶς

φρονεῖν τοῦ κακῆς 427, 20. ὀχληρὸς τισιν ὑμῶν εἶναι δοκῶ, πολλάκις λέγων περὶ τῶν αὐτῶν 1455, 5. = ὀχληρὸς ἐν ταῖς γυμνασίαις *Æ.* 19, 7.

ὄχλος] ὄχλον μάταιον τοὺς περὶ τούτων λόγους νομίστητε. molestiam, orationem molestam, gravantem, obstrepentem 299, 22. οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348, 23. ἀτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους 405, 18. = συνδραμόντος ὄχλου *Æ.* 9, 15.

ὄψ' ἂν γὰρ ἂν φιλόφρονες γεγονότες εἶεν 206, 9. ὄψ' ποτε. ὄψ' λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρῶην 270, 21. εἰκὸς ἦν καὶ εἰς ὄψ' ψηφίζεσθαι. usque ad seram vesperam 1303, 14. ὄψ' τῆς ἄρας ἐγίγνετο 541, ult. = πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὄψ' μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν *Æ.* 76, 4.

ὄψια] δειλῆς ὄψιας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι 1301, rep. = ὄψια δειλή *Ly.* 150, 1.

ὄψις. forma oris, vultus 413, rep. τῆς ὄψεως τῆ φύσει 1124, 25. κἂν ὀπαστιοῦν μετρίαν ὄψιν ἢ φύσις ἀποδῶ 1383, 26. κάλλος ἐπὶ τῆς ὄψεως in vultu 1403, 25. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας ὅστις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς σῆς ὄψεως προνοηθεὶς 1405, 1. ἢ τῶν λόγων δύναμις ἔλαττον ἔχει τῆς ὄψεως 1411, 16. = ἀργαλέος ἂν τὴν ὄψιν *Æ.* 9, 20. τὴν ὄψιν ἑτέραν διαφέρων, formosior aliis 11, 13. 76, 37. καλλίστην ἄραν ὄψεως ἀκλείστατα διαφθείρας 22, 38. λαμπρὸς τὴν ὄψιν 34, 40. = οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως οὔτε φιλεῖν οὐδένα οὔτε μισεῖν *L.* 147, 32.

ὄψιας. ὄψιαίτατα. tempore diei ad ultimum extracto, tam sero, quam fieri posset 1301, 24.

ὄψον, forum piscarium. εἰς τοῦτον ἀφίκεται *Æ.* 9, 41. = εἰς ὄψον ἐλόγιζετο *L.* 905, 4.

ὄψοποιεῖσθαι] καπνίζειν αὐτοὺς ὄψοποιουμένους τοὺς παῖδας 1257, 15.

ὄψοφαγία] ὄψοφαγαίαις καὶ πολυτελείαις δειπνων δουλεύειν *Æ.* 6, 33.

παγκρατιάξιν] γυμνὸς ἐπαγκρατίας *Æ.* 4, 33. 5, 20.

παγκράτιον τὸ καλὸν, ὃ οὕτως ἐπαγκρατίας *Æ.* 5, 20. παγκράτιον, ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν βαρυτέρων ἄθλων 79, 25.

παγχάλεπος. ἐλέγχεσθαι *A.* 116, 32.

πάειν. πεπᾶσθαι ἀδίκως 422, 6.

τὰ παθήματα βουλόμενος διαφυγεῖν *A.* 128, 36.

πάθος affectio, perturbatio animi. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεισιν ἐπακολουθεῖν 805, 24. = πάθος φιλόφρονες *Æ.* 19, 17. ἠρωϊκὰ πάθη, calamitates, quas perpessi sunt heroes 75, 23. = τὸ πάθος εἰς τὸν δράσαντα ἐλθὼν *A.* 122, 6.

παιᾶν] τοὺς παιᾶνας [Philippi puta] ἦδεν 450, 3. = συνῆδον γὰρ τοὺς παιᾶνας Φιλίππων *Æ.* 49, 42. 50, 3. 7. = παιᾶν Ἑλληνικὸς καὶ βαρβαρικὸς συμμεμιγμένος *L.* 194, 16.

παιανίζειν ἐπὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων συμφοραῖς 321, 16.

τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖν 313, 12.

παιδαγωγὸς 1156, 5. = παιδαγωγὸς τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας *Æ.* 26, 32. = *A.* 123, 14.

παιδᾶριον ἄστον εἰσπέμψατες. scil. in hortum 1521, 26. τὸν

Κέρδιον ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρήψατο 1252, rep. = παιδάρια τὰ μικρότατα Ap. 17, 9. = L. 152, 35.

παιδεία] ποῦ δὲ παιδείας σοι θέμις μνησθῆναι 269, rep. παιδεία πᾶσα δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης τινὸς συνέστηκε 1413, 13. ὅλας ἅπασα φύσις βελτίων γίνεται παιδείαν προσλαβοῦσα 1413, rep. παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477, 23. παιδείαν ἀπεδέχου 1490, 11. ἐπαίδευσεν ταύτην τὴν παιδείαν, ἣν ὑμεῖς αἰσθάνεσθε πονηρὰν καὶ ἄδικον 938, 10. = ἀνήκοος παιδείας Æ. 19, 41. ἀνατρέπειν τὴν κοινὴν παιδείαν 26, 31. παιδείας οὐδεμίας μετεσχηκῶς 70, 11. ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοῦς ἐπαίδευσεν 74, 37. τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥῆμα φθεγγόμενος, μὴ μνησικακεῖν 83, 37. ἀρετῇ, καὶ σύνεσις, καὶ παιδεία, ἣ διαγιγνώσκεται τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ, ut personæ, quæ invocantur 90, 31. = ἐκ παιδείας φίλος ἦν αὐτῷ. a ludo inde literario L. 159, 2.

παιδεύειν παιδείαν 938, 10. γράμματα 1123, 16. παιδία ἐπισταμένη θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἐμπείρως 1351, 7. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδῦσθαι σαφρόνως [id est μετὰ σαφροσύνης καὶ πρὸς σαφροσύνην] a magistro pudente ipso, et ad pudorem discipulo indendum 1384, 11. = ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοῦς ἐπαίδευσεν Æ. 74, 37. ἐλευθέρως παιδευθεὶς 75, 25. = σαφρόνως ὑπ' αὐτοῦ ἐπαιδευόμεθα I. 35, 4. 36, 26. = παιδεύων ταῦτα τὸν υἱόν, ἐξ ὧν μάλιστα τὸ κοινὸν ἀφελεῖται A. 121, 23. = ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων ἔργοις τοὺς ζῶντας παιδεύειν L. 190, 33. ἐν ἄσσει ἐπαιδεύετο liberalibus artibus imbuebatur 159, 2. τοὺς ἐκ μητρυιᾶς τῆς ἐμῆς παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαιμονώσας 903, 10. = δύο ἐστὶ τὰ παιδεύοντα τοὺς νέους poena et honor Ly. 149, 8. παιδεύεσθαι πρὸς ἀνδρείαν 162, 25.

παίδευμα] οὐδὲ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐν πᾶσι τοῖς παιδεύμασιν ἦσαν ἐπιφανεῖς 1393, 22.

παίδευσις instructio, subornatio falsi testis, subornatore dicenda et agenda docente atque subjiciente. οὐκ ἐκ παιδεύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀληθείας ἔλεγε 921, 23.

παιδιά] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, οὕτως ὀρώσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἐσρακέναι 796, 26.

παιδικῶ χόρῳ χορηγῶν ἐνίκησε I. 67, 30. = περὶ παιδικῶν φιλοτικεῖν πρὸς ἀλλήλους L. 100, 1. 13. χορηγὸς κατέστην παιδικῶ χόρῳ 162, 1.

παιδίον] σὲ δὲ εἰς τὰ ἐπίνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα Æ. 32, 2. = I. 66, 41.

παιδίσκη I. 58, 13. = παιδίσκην πειρᾶν L. 92, 40. * ἐξαγαγὼν ἀλλοκεται 136, 8. ἐξεληθεῦσα ἢ παιδίσκη τὴν θύραν ἀνοίγνυσι fr. 29.

παιδοποιεῖσθαι] ἐξ ἧσπερ ὁ βᾶσκανος οὗτος πεπαιδοποιῆται 794, 1. = παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους Æ. 48, 10. παιδοποιούμενοι ἐξ ἑταιρῶν 52, 3. = Ap. 32, 10. = παιδοποιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους liberis quæserere legitimo modo D. 99, 16.

παιδοποιία] ὄνησιν τῆς παιδοποιίας ἀφαιρεῖται Æ. 3, 4. παιδοποιία οὕτω κέχρηται, ita liberos procreavit 78, 33.

παιδοτριβεῖν docere, erudire, τὸν ἀεὶ βουλόμενον εἶναι πονηρὸν 771, 26.

παιδοτρίβης] τὸν ἐκ Σικυώνης παιδ. κατήγαγε 216, 11. = παιδαγωγοὺς τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας *Æ.* 26, 32. = παιδοτρίβης δὲ ὑποδέχεται τῶν ἀκοντιζόντων τὰ ἀκόντια *A.* 123, 7. 124, 22.

παιδοτροφία] διὰ παιδοτροφίας ἐλλειποῦτες τὰς εἰσφοράς 613, 17. 753, 21.

παίει με πύξ 1252, 8. ἀμαρτῶν *ἔπαισεν 526, 18. παίομεν καὶ ἄγχομεν οὐς ἂν ἡμῖν δόξῃ 1263, 7. = ἐντυχόντες παιομένοις, *id est* φρονεουμένοις *interuenientes, dum isti cæderentur A.* 119, 36.

παίζειν] παίζοντες οἱ ἄνθρωποι νέοι 1261, 15.

παιπάλημα *Æ.* 33, 24.

παῖς] οἱ παῖδες. *scil.* ἀγωνίζονται ἐν τοῖς Διονυσίοις 517, 27. δίκαιον τοὺς παῖδας τὴν ἀειλογίαν παρέχειν 1306, 27. ὅταν εἰς τοὺς παῖδας καὶ τὴν εὐδοξίαν ὀρᾷ τὰναντία γιγνόμενα [*id est* ὑμᾶς ὄντας ἀχαρίστους] ὧν μόνων, καὶ τελευτῶσι πᾶσιν, ὅπως ἔξει καλῶς, μέλει 1476, 23. τοὺς παῖδας, οὐς κἂν ἐχθρὸς, εἴπερ μέτριος εἴη, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι 1479, *rep.* ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονεῖς, οὕτω πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἔχειν 1485, *rep.* = εὐκοσμία τῶν παίδων *Æ.* 2, 6. παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης 2, 12. ἦν ὄραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον 2, 20. μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι, *quot a servis comitanti venire in ludum debeant. ibid.* συμφοίτησις τῶν παίδων 2, 22. ἐντυγχάνη τοῖς ὑμετέροις παισὶ 2, 25. ἐκμισθοῦν παῖδά τινα ἑταιρεῖν 2, 41. μὴ ἐπάναγκες εἶναι τῷ παιδί ἠβήσαντι τρέφειν τὸν πατέρα 3, 1. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ παίδων, *e pueris excedere* 6, 16. 50, 32. ἑπακολουθεῖν ἐλευθέρῳ παιδί 19, 29. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σῶφρον 25, 37. 26, 2. ἐφιστάναι τοῖς παισὶ διδασκάλους 26, 32. κατόρθωσι τῶν ὑμετέρων παίδων ἀπαγγελίας 51, 5. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα 73, 1. = παιδὸς οὐκ ἔξεστι διαθήκας γενέσθαι *I.* 80, 28. παιδί μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν 80, 29. = ἄπαις ἀρρένων παίδων *An.* 15, 36. *puella adhuc virgo* 16, 3. ἀντιχόρηγός τινος παισὶ *in choro puerorum* 31, 36. = οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμωρίας *L. fr.* 31, 3. δύο παῖδας ἀκολουθούς αὐτῷ εἶναι *fr.* 39. = τοὺς παῖδας καταπέμπειν πρὸς ἡμᾶς νῦν πρὸς ἐκεῖνον ἀνακεκομισμένους *D.* 98, 42.

παλαιὸς] ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ 597, 18. = ἐχθρὰς παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τούτους οὔσης *I.* 66, 19. τῶν παλαιῶν ἀκοὴν μαρτυρεῖν 72, 4. = ἐκ παλαιοῦ ἐχθρὸς ἦν αὐτῷ *A.* 115, 23. ἄπερ μέγιστα καὶ παλαιότατα ἄνθρωποις. *antiquissima, h. e. carissima sunt, plurimi fiunt* 141, 34. = παλαιὸς et ἀρχαῖος ut similia inter se copulantur *L.* 107, 40. παλαιὰς (*scil.* *naves*) ἀντὶ καινῶν παραδώσειν 179, 37. εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ πενήκοντα παλαιᾶς, ὥσπερ οὗτός φησι. (*si reddiderit Ctesicli quinquaginta drachmarum sortem, ut ait.*) *ap. Suid.* *in παλαιόν.* = οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν παλαιῶν *Ly.* 160, 8. παλαιότερος 163, 5.

παλαιότης, *obliviositas, hæsitatio, perplexitas in cogitando et dicendo, infantia senilis.* ὑπερβολὴν τινα ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἔτων εἰπόντος *Æ.* 33, 34.

πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου, *strophæ, argutia, præstigie judiciales* Æ. 83, 19.

παλαιστής 214, 20.

παλαιστρά Æ. 88, ult. = ἀπεδύσατο εἰς τὴν αὐτὴν παλαιστράν L. fr. 45, 1.

παλαίχθων δῆμος Ἀθηναίων Æ. 81, 13.

παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου 1285, 6.

παλιγκάπηλος πονηρίας 784, 8.

παλίμβολον Æ. 33, 24.

πάλιν λαβεῖν, *quasi unum sit verbum*, καὶ ποιήσασθαι υἷον 1364, 18. p. 1365, 13. *est* πάλιν ἀναλαβεῖν. πάλιν *pro quoque, pari modo*. Ἴνα μὴ πάλιν ὑμῶν αἰσθομένων. *vobis item sentientibus, perinde atque Lacedæmonii senserant* 365, 13. πάλιν (*retro*) ἦκειν (*redire domum*) ἐκ τῆς πρεσβείας 346, 19. = *redundat in illo* πάλιν ἀπόδοτε *Ap.* 22, 34. μεθισταμένης πάλιν τῆς πόλεως εἰς τὸ ἀσφαλὲς 20, 44. = *vice versa* L. 99, 8.

παλίνδικον e *Demosth.* citat *Julius Pollux VIII.* 26.

Παλλάδιον] τὸ ἐπὶ Παλλαδίᾳ δικαστήριον ἀκουσίων φόνων 643, 20. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίᾳ φόνου [*scil.* δίκην] 1350, 11. = ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίᾳ Æ. 39, 35.

παλλακῆ] ἐπὶ παλλακῆ, ἣν ἂν ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχη 637, 5. τὰς μὲν ἑταῖρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως 1386, 20. *ut Harpocration et alii multi, ita Eustathius quoque ad Odys.* ξ. p. 1758, 7. *pro* θεραπείας *dat* παλλακείας. = *περὶ τῶν δοθησομένων ταῖς παλλακαῖς* I. 41, 46. = *A.* 113, 5. = ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς τὴν αὐτὴν δίκην ἐπέθηκε L. 94, 34. 37.

παλλακίς] ἐπὶ *παλλακίδι δόντες τὰ ἑαυτῶν I. 41, 44. (*nisi potuis ibi leg.* *sit* ἐπὶ παλλακῆ) διδόντες.

παμμεγέθης] παμμέγεθες ἀναβοᾶν Æ. 42, 4.

παμπλήθης] πάμπληθες ἀπέχειν 347, 8. γεωργίαι παμπληθεῖς 386, 5. ἀθροοὶ παμπληθεῖς ἄνθρωποι 496, 25.

πάμπολου I. 72, 32.

παμπόνηρος] ὁ δὲ παμπ. ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βᾶσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη 267, 7. 794, 23.

Παναθηναία] εἰς τὰ Παναθ. φήσας ἀποπέμψειν [*scil.* *captivos Athenienses*] 394, 2. Παναθηναίων ὄντων τῶν μεγάλων 1091, 25. 1352, 24. = ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθηναία, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγῶνων Æ. 79, 24. = Παναθηναίων ἀγῶνι *Ap.* 4, 42. *siquis anno annisve proximis superioribus decreto populi præmium meruisset, is illud præmium proximis demum insequentibus ludis Panathensæis adipiscebatur.* = Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις L. 161, 37. τοῖς μικροῖς 161, 39. 162, 3. = καθ' ἐκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων *Ly.* 161, 40.

πάνδεινος εἰ τις 378, 8. πάνδεινον ἔσται πρᾶγμα 1267, 17.

πανδημεὶ 280, 14. = πανδημεὶ ἦκον Æ. 71, 6. = πανδημεὶ πάντας τοὺς συμμάχους παρόντας *Ap.* 25, 36. = πανδημεὶ ἐξελθόντες L. 195, 19.

- Πάνδια *festum Athenis in honorem Jovis*. μετὰ τὰ Πάνδια 517, 10.
 Πανδίονι 517, 3.
 Πανδιονίς, *tribus quaedam Athenarum*. ταξίαρχος τῆς Πανδιονίδος *Æ.* 50, 42.
 Πανδιωνίδαί 1397, pen.
 πανδοκεῖον τὸ πρὸ τοῦ Διοσκορείου 390, 26. = καταλύειν εἰς ταῦτὸ πανδοκεῖον *Æ.* 41, 4.
 πάνεμος *mensis quidam Corinthiacus* 280, 14.
 πανήγυριν φαύλως ἢ κακῶς κατεσκευάσθαι 144, 15.
 πανοπλία κεκοσμημένους νεανίσκους *Æ.* 75, 29. καθοπλίσας τῆδε τῇ πανοπλίᾳ 75, 33.
 πανουργεῖν πανουργίας περὶ τὰ ναυτικὰ συμβόλαια 943, 1. = οἱ πανουργοῦντες ἅμα τε πανουργοῦσι καὶ *A.* 137, 7.
 πανοῦργος καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι 10, 2.
 πανσέληνος *Æ.* 67, 35. = *An.* 6, 13.
 πανστρατία τῶν πολιτῶν ἐξελθόντων *L.* 100, 24.
 παντάπασιν] ἔκφρασι παντάπασιν ἐγένετο *Æ.* 75, 6.
 πανταχόθεν τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖται 674, 2. = *L.* 129, 16.
 πανταχοῦ et πανταχῇ *L.* 190, 29. *utrumque contra mentem Magistri* 192, 24. 149, 20. *TAYL.*
 πανταχῶς 1457, 23.
 πάντοθεν 219, 25.
 πάνυ] ἡ οὐσία οὐδὲ τριῶν ταλάντων πάνυ τι ἦν. *omnino, univertse* 1347, 14. = ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες οὐ χαλεπὸν, ἀλλὰ πάνυ ῥᾶδιον *Æ.* 1, 13. πολλὴν πάνυ οὐσίαν κατεδήδοκεν 6, 32. σφόδρα πάνυ 33, 4. = πάνυ σφόδρα *I.* 48, 19. = πάνυ ἂν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἰδοῆ γένοιτο *An.* 22, 27.
 πανύστατος] πανυστάτην ἔξοδον γράψαστα *Æ.* 88, 40.
 παππῶς] παππῶα δόξα 150, 26.
 παρὰ *cum genitivo, a, de*. τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπιεῖν. *judicio vestro, sententia vestra* 593, 8. ποῖ χρῆ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν. *securitatem ab his, ab horum incursionibus* 1342, 22. παρ' αὐτῶν ἂν με ἔτρεφον. *de suo* 833, 21. θυγατέρας παρὰ εἰρῶν αὐτῶν ἐκδόντας. *e re sua privata* 835, 17. ὁ παρὰ Φιλίππου στρατηγὸς 249, 17. *ubi aut redundat παρὰ, aut subauditur τεταγμένος.* = ἐκπέμπειν τινὰ παρ' ἑαυτοῦ, *e domo sua emittere vel eicere* *Æ.* 8, 17. ἀπαλλάττεσθαι παρὰ τινος, *ab aliquo dimitti, et alio migrare juberi* 8, 20. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν δικαστῶν ἀπαιτῆσται 23, 31. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τειανύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας 24, 36. τσοῦτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν βορύβους 24, 40. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε 27, 36. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινόμενων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις 28, 23. προλαμβάνειν παρὰ τινος τρία τάλαντα 50, 24. μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ τὸ δεκάην 61, 9. παρ' ἐκόντων τῶν Ἑλλήνων ἀπολαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν 62, 3. ἀναστῆσαι συνέδρους παρὰ τινος 67, 12. ἀπολάβετε τὸν λόγον παρ' αὐτοῦ ἐκείνως 77, 38. = ἀνήλωσα παρ' ἑμαυτῷ *de meo* *I.* 73, 25. τὰ παρὰ τῆς τύχης 76, 13. = στήλην εὐράμην

παρ' αὐτῶν στῆσαι *Ap.* 26, 14. II. *Cum dativo penes.* πολὺ χρησιμώτερα ὑμῖν ὑπάρχει [*scil.* τὰ χρήματα] παρὰ ταῦδε ὄντα 962, 12. εἰ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου παρ' ὑμῖν ἐπιστεύθη 593, 11. = πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται *Æ.* 1, 18. διαιτᾶσθαι παρὰ τινι 6, 36. παραμένειν παρὰ τινι 8, 6. ἰσχύει κατηγορία παρὰ τοῖς ἀκούουσι 28, 9. κατευημερηκῶς παρ' ὑμῖν 40, 7. οὐκ ἀγαπήσιν, εἰ μὴ παρ' αὐτοῖς ἀδικῆ 56, 34. μαντεύεσθαι μαντείαν παρὰ τῷ θεῷ, *ab Apolline oraculum petere* 68, 41. κατάγεισθαι παρὰ τινι, *hospitio alicujus uti* 85, 39. οὐκ ἄρ' εἰσὶ παρ' ὑμῖν εὐθύνας βίου 86, 33. = τούτων τὸ τέλος ἐστὶ παρ' ὑμῖν *Ap.* 28, 36. δύνασθαι παρὰ τινι 32, 31. = παρ' ἐμοί. *domi meæ L.* 96, 46. παρὰ τούτῳ 99, 9. παρ' αὐτοῖς εἶναι, *domi suæ esse et manere* 123, 11. = παρὰ τοῖς πράξασιν ἐστὶ τὰ δίκηματα, ἕως ἂν ᾖ ἄκριτα. *post judicium autem sunt παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπιχειλοῦσιν Ly.* 168, 37. III. *Cum accusativo, per, propter, sub, secundum, pro, secus, præter.* a) *per, cum tempus significat.* παρὰ ταύτην τὴν ἀποδημίαν *toto illo itinere* 395, 11. παρὰ τοὺς μεγίστους καιροὺς *temporibus longe difficillimis atque gravissimis* 470, 12. παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν. *durante toto tempore choregatus* 514, 8. παρ' αὐτὰ τὰ δίκηματα. *flagrantibus, vel recentibus adhuc delictis* 229, 19. 230, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγῶν 303, 14. 523, 6. παρ' αὐτὰ τὰ δίκηματα, ἢ χρόνον ἐγγεγεννημένων ἀγαπηκτεῖν 966, *pen.* b) *per, ob, propter.* οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ βλάβην τοσοῦτον ἐπηύξεται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν 43, 15. οὐ παρ' ἐν, οὐδὲ δύο, τὰ πράγματα εἰς τοῦτο ἀφικται 110, 15. εἴπερ ἐνεδέχεται παρὰ τοὺς παρόντας καιροὺς. *per rationes temporum, quæ tum erant* 307, 3. εἰ δὲ παρὰ τὸ προαισθῆσθαι ἐκαλύθη, τίς ὁ ἐκλαλήσας 354, 22. παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας—παρὰ δὲ τὰς τῶν εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῶν ἀφθονίας, πάντα τὸν χρόνον ἢ σατηρία τῇ πόλει 465, 5. ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίου—παρὰ τὴν πενίαν, καὶ τὴν ἐρημίαν 545, 22. ἵνα μηδὲν ζημιωθῆς παρὰ τοὺς μάρτυρας 860, 7. οἱ μὲν οὖν παρὰ τι τῶν ἄλλων δικαζόμενοι 972, 17. αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἦκεις 1404, 1. ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ εὖ φρονεῖν παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων 1413, 26. c) *secundum, ex tempore, pro re nata.* παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβῶν. *pro vel ex acerbitate vestræ animadversionis animorum vestrorum inclinationes interpretans* 805, 21. παρὰ τὰς τριάκοντα μυριάδας δίδωσιν ὑμῖν μυρίους μεδίμνους. *on every 300,000 bushels of corn, he makes you a present of 10,000* 467, 6. παρὰ τοὺς χρωμένους διαλλαττόντων *differentium, pro diversa natura, indole, moribus eorum, qui iis utuntur* 1402, 17. d) *secus, præter, adversus, contra quam oportebat.* παρ' ὅλον τοῦτον τὸν νόμον εἴρηται τοῦτο τὸ ψήφισμα. *invita et repugnante toto hoc juris civilis titulo* 648, 11. πρῶτον μὲν παρὰ τοὺς νόμους νομοθετοῦντα *primum, quoad formam, abhorrenter a formula legislationis in jure civili constituta.* δεύτερον δὲ, ὑπεναντία τοῖς οὖσι νόμοις γεγραφότα. *quodammodo adversantia, quoad materiam, seu argumentum, universo juri civili* 734, 8. ὑποδύη παρὰ

πάντα ταῦτα præter ista omnia subterfugis, elaberis, *thou slidesst by*, non obstantibus illis, quæ te videntur tam arcte stringere, et tam tenaciter tenere 778, 20. πάντων, ὅσα ἐκλείπει, δέον *παρὰ τοῦτο γίγνεσθαι. quæ oportebat fieri, nisi hoc obstaret 140, 24. τῶν νικᾶν ἂν *ταυτὸν παρὰ τοῦτ' οἰομένων χορηγῶν. existimantium, vel sperantium, se procul dubio victoria fuisse potituros, nisi hoc intercessit 534, 6. πάνυ γὰρ (οὐχ ὀραῖς) παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, εἰ τοῦτ' ἡ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τοῦτ' διελέχθη, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνευκα. quod hoc verbo, non illo sum usus, quod manum huc, non illuc jactavi, ideo sic se habent res Græcorum, non istoc modo. *on account of this word or that word—because of such and not such a swing of the hand, things are in this and not in that condition with us* 305, 3. ταῦτα οὐ παρὰ μικρὸν *not by a trifle*, ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελυσάμην. non minuto quodam et vix noscibili momento argumentorum me purgantium, sed magno et insigni præpondio argumentorum innocentiae meæ, vincente luculenter et elevante momenta me gravantia 593, pen. τὴν φιλοσοφίαν ἐὰν μὴ παρὰ μικρὸν ἠγήσῃ. pro re contemnenda duces 1416, 21. παρὰ τρεῖς ψήφους ἀφῆκαν. ob tria solummodo suffragia, numero plura, a parte absolventium; quæ si ei defuissent, condemnatus abisset 688, 26. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε. absolvistis quidem eum, ob suffragiorum absolventium potiore numerum. verum ille numerus perpaucis solummodo suffragiis numerum vincebat condemnantium, quæ pauca suffragia si ei defuissent, infamia eum notassetis 743, 21. = πρίασθαι τὰς ἀρχὰς παρὰ τοὺς νόμους Αἲ. 15, 12. ἠδὺς ἀνὴρ καὶ παρὰ τὰς ἡδεῖας διατριβὰς γελοῖος 17, 41. παρ' Ἰπκον καὶ κόρην, nomen alicujus ædificiū Athenis 26, 10. ἐξαυτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους 49, 14. παρ' οὐδὲν ἤλθον ἀποκτεῖναι, pæne occidissent 90, 24. = παρὰ τέτταρας ψήφους ob quatuor suffragia, *by four votes more*, quæ si ei defuissent, reprobatus fuisset. Stabat per illum numerum, ut aut civis fieret, si ea accederent, aut a civitate excluderetur, illis deficientibus I. 41, 36. ὑμῶν καὶ ἐμοῦ περιγενέσθαι παρὰ τὸ δίκαιον ζητῶν. præter jus et fas 87, 34. = συμβέβηκε πολὺ παρὰ τὴν γνώμην. multo secius evenit quam intenderant A. 121, 25. ἡμέρα παρ' ἡμέραν γινομένη 137, 44. νικᾶσθαι τοῦ δικαίου παρὰ τὰ ληθές 139, 40. = οὐκ ὀλίγα μοι παρὰ τὴν γνώμην εὑρέθη τὰ πράγματα An. 21, 22. πράττειν παρὰ τὴν ἡλικίαν 34, 17. = παρὰ τὴν Λάμπωνος οἰκίαν. prope L. 97, 44. TAYL. παρ' ἐμὲ ἦλθε domum meam venerat 97, 9. ζῶντες μὲν ἐδόκουν πλουτεῖν, ἀποθανόντες δὲ πολὺ παρὰ τὴν ὑμτέραν δόξαν ἐφάνησαν (scil. πλουτοῦντες, quod e præmissis tacite repetendum est,) constitit eos multo minus in bonis habuisse, quam vos existimassetis 156, 2. = παρ' ἓνα ἄνθρωπον οὐδὲν τούτων ἐγένετο. ideo quod unus aut adfuisset aut abfuisset, rem non fuisse mutatam, h. e. neque propter absentiam ejus evenisse, neque aliter fuisse habituram, si adfuisset Ly. 155, 46. παρὰ τοῦτόν ἐστιν ἡ σωτηρία τῆ πόλει. eo præsentē salva est resp. absente perit 156, 5. = apud.

παρὰ τὴν μητέρα τῶν θεῶν h. e. in ejus templo D. 101, 13. παρὰ τὴν ἀράν. non obstantibus diris. tametsi bene nosset diras, quibus devoventur hi, qui populum decepissent 96, 14. b) οὐ. παρὰ τοὺς συμβούλους τότε μὲν εὖ, τότε δὲ φαύλως πράττειν. prout sunt magistratus, alias boni, alias mali, ita quoque modo prosperis fortunis uti, modo adversis 99, 21.

παραβαίνειν oratione præterire, intactum, indictum relinquere per oblivionem. ἔστιν ἂ τῶν ψηφισμάτων παρέβην 298, 11. παραβαίνοντες silentio transmittentes. ἀφ' ὧν ἂν μεγάλους ἐπαίνους κομίσαισθε 1453, 15. παραβάς τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας. violatis pactis 624, 1. = παραβαίνειν τὰ γεγραμμένα, pacta conventa literis consignata violare Æ. 23, 12. παραβαίνειν τοὺς νόμους, — τὸν καιρὸν, καὶ τὸν τόπον τ. ἀ. 83, 10. = ὁμόσαντες μὴ παραβῆσθαι τὰ ἀμολογημένα I. 51, 2. = παραβαίνειν τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην A. 139, 38. (ubi pro δεδικασμ. legitur δεδοκιμασμένην.) ὄρκους 147, 21. = παραβαίνειν τὰ δόγματα L. 107, 5. τοὺς ὄρκους 115, 27. π. τ. δ. ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς. ubi locus daretur remp. ornandi, ibi jusjurandum a se dictum violabant 124, 27. = παραβαίνειν καιροὺς opportunitates oblatas rei bene gerendæ inertes transmittere D. 94, 44.

παραβάλλειν] τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι παραβαλεῖτε διασπασσάσθαι 136, 15. παραβάλλειν ναυσὶν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον 163, 3. παραβάλλοντος, tanquam exemplum proponente vobis, quod in pronuntianda sententia imitemini 1292, 10. = παραβάλλων αὐτῶν τὰ τῶν προγόνων ἔργα, objiciens ipsi intuendi ergo et secum comparandi majorum res gestas Æ. 81, 3.

παραβοᾶν] συκοφάντης τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα καὶ γραφομένων μισθοῦ 1359, 16.

παράβυστον] ἐν παραβύστῳ 715, 21. = μείζονος παραβύστου L. ap. Pol. VIII. 10.

παραγγελία invitatio, cohortatio ad præstandam sibi in judicio advocationem, aut ad dandam secundum se litem 341, 2. studium partium, cum factio quædam reis sibi deditis in judiciis præsto est, eosque auctoritate, gratia, potentia sua pœnis eripit meritis. πολιτεία, ἐν ἣ συγγνώμη καὶ παραγγελία τῶν νόμων μείζον ἰσχύουσι 432, 11.

παραγγέλλειν rogare, ambire, prensare manus, advocationem alicujus deprecari 515, 19. μὴ πάνυ δὲ οἰοί τε παραγγέλλειν. postulare 1461, 3. = παραγγέλλειν στρατείαν, (aut στρατιάν, nam utrumque in libris reperitur,) indicere, imperare expeditionem militarem, conscribere exercitum Æ. 63, 7. παραγγέλλειν στρατείαν ἐπὶ τινα 66, 28. = ultro se offerre alicui rei efficiendæ, recipere A. *142, 40. = παραγγέλλειν τοῖς ἐπιτηδείοις μεθ' ἡμέραν. mandare partes agendas, docere in antecessum, quid, cum res in nervum eruperit, agendum cuique sit, rem, locum, tempus, modum rei agendæ cum iis condicere L. 95, 28. 35. παράγγελμα τὸ ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰθισμένον παρήγγελον, κώνιον πιεῖν 121, 32. 124, 16. = Ly. 158, 35. = παραγγέλλειν περὶ

τῆς ἐαυτῶν πλουσξίας D. 95, 23. sed videtur hoc verbum illi loco parum convenire.

παράγγελμα imperatum, mandatum L. 121, 32.

παράγειν producere, proferre in medium, spectatum aut auditum. τὸν ἤκοντα [e Bœotia] παρήγαγον producebant prytaes ad concionem 285, 5. τίνα γὰρ, παραγαγῶν εἰς τὸ δικαστήριον, ὧν αἰτιᾶται, τούτων ἦρκε καταγορῶν 805, 14. ἑξαπατᾶν δ' ὑμᾶς πειράσεται, πλάττων καὶ παράγων [afferens] πρὸς ἕκαστα τούτων κακούργους λόγους 594, 13. b) a recta via detorquere, in transversum agere. unde notio decipiendi. ταῦτ' ἴσως λέγων παράγειν ὑμᾶς ζητήσει—487, 9. μὴ δὴ παραγόντων ὑμᾶς 497, 6. ἂν τι φενακίζειν ἐγχειρῆ καὶ παράγειν οὗτος 604, 4. λόγος, δι' οὗ προσδοκᾶσιν ὑμᾶς παράξειν 684, 10. ἂ νομίζω μνημονεύοντας ὑμᾶς ἄμεινον φυλάττειν, ἂν παράγειν καὶ φενακίζειν οὗτοι ζητῶσιν ὑμᾶς 691, ult. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν οὗτοι, καὶ παράγουσιν. [id est καὶ διὰ τοῦτο παράγ. aut τοῦτο γὰρ πλάττοντες παράγουσι] 987, 14. 1128, 5. 1129, 2. ἕτερα, ὑφ' ὧν παράγεσθε πολλάκις γοι ἄλλοιο γοι *frequently to be hurried away* 412, 8. c) navi vehere sarcinam aliquam minorem, obiter, velut accessionem quandam justis oneris. vel, si mavis, transvehere ex alio loco in alium. ὅτι ὄγδοῦντα κεράμια μόνα [scil. οἴνου] παρήγετο ἐν τῷ πλοίῳ 934, 5. 20. = ductitare, decipere I. 73, 8. τοὺς νόμους παράγων detorquens, vitians prava seu recitatione, seu interpretatione et applicatione 87, 34. = μὴ παραχθῆναι δὲ τὴν γραφὴν. quo autem actio de furto bonorum Minervæ consecratorum in forum minus induceretur, ejus rei spes omnis ei erat amputata, donec hic superesset A. 118, 26. εἰς ὑμᾶς παράγων τὸν ἀσεβήσαντα 125, 35. = adducere reum ad judices L. 115, 37. εἰς τὸν δῆμον 132, 38. = deflectere, detorquere a recto et vero ad vitium et fraudem Ly. 151, 8. 159, 19.

παραγηρᾶν, e senio delirare Æ. 89, 28.

παραγίνεσθαι adesse. δυοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθοῖν—οὐχ ἅμα ἢ κτήσις παραγίνεται 658, 2. = παραγεγόνασιν αὐτῷ καιροί, obtulere se ei opportunitates Æ. 77, 1. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶων τοὺς προσήκοντας παραγίνεσθαι 87, 22. = παραγίνεσθαι ἔργῳ A. 117, 15. 118, 20. 119, 6. = deferri, delabi. * παραγενομένης τῆς πόλεως εἰς τοιαύτας συμφορὰς An. 20, 41. = interesse. πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγνημένου L. 185, 39.

παράγραμμα proscriptio, res, quæ proscibitur, in tabula publice fixa exarata nemini non spectanda et legenda proponitur 997, 10. aut, si mavis, nota, quæ ad alicujus nomen, quo ab alio quodam cognomine dignoscatur, adscribitur.

παραγράφειν] νόμοι παραγεγραμμένοι leges in tabula coram iudicibus propositæ scriptæ, ut considentium omnium oculis pateant 263, 20. 487, 10. πρῶτον, τοῦ θέντος [ejus, qui pignori proposuit] τοῦνομα γράφειν [in tabulario creditorum et debitorum] καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀργυρίου, ἔπειτα παραγράφειν [ad latus illius annotationis adscribere] “ τῷ δεῖνι δεῖ ἀποδοῦναι” 1237, 1. παραγρά-

φειν σεαυτὸν ἄλλου πατρός. alius te patris, quam cuius es, filium te ferre in scriptis a te exarandis 1003, pen. In medio, curare nomen aliquod, aut rem quampiam a commentariensi publico in tabulis annotari, *to get registered*. παραγραφάμενοι Σόλωνα Ἐρχιέα δαιτητήν, τούτω ἐπετρέψαμεν δικάσαι. cum Solonem in tabulis pacti curassemus arbitrum scribendum 1013, 4. b) exceptione seu fori haud competentis, seu juris falso prætensi, actorem aliquem repellere, aut actionem refutare. παραγεγραμμένοι μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην cum ab actuario in tabulas referri curassemus, actionem hanc in me intentatam, ejusmodi non esse, quæ possit in forum induci 882, 1. τὴν γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι Δημοσθένει. operam dare, ut in libello accusatorio de cæde commissa, nomen Demosthenis tanquam homicidæ, ab actuario annotaretur, tametsi actoribus ipsis constaret, hanc criminationem falsam, eumentitam et flagitiosam esse 549, ult. παραγράφεισθαι δεδώκασιν οἱ νόμοι *the benefit of excepting against an indictment*, περὶ ὧν ἂν τις ἀφείς καὶ ἀπαλλάξας πάλιν δικάζεται 984, 4. a fine. παραγραφάμεθα μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην 985, 1. 919, pen. παραγραφάμενον σαφῶς τοὺς νόμους legum verbis in tabula a commentariensi plenis atque disertis exaratis atque proscriptis 1337, 11. ὁ μὲν νόμος ἐστὶν οὗτος Δράκοντος, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ, ὅσους ἐκ τῶν φοινικῶν νόμων παραγραφάμεν. quas e jure criminali excerptas curavi a commentariensi in tabula publice coram vobis proposita exarandas 636, 13. ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλοὺς, οὓς οὐ παραγεγράμμεθα διὰ τὸ πλῆθος 640, 20. 604, 2. unde notio existit, provocare ad legem, eam afferre, recitare, causæ suæ confirmandæ et approbandæ ergo. βούλομαι, παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, πρῶτον περὶ τῶν νόμων εἰπεῖν, καθ' οὓς παραγραφάμεν. per quas mihi licuit exceptione fori uti 882, 1. Orat. adversus Zenothemin. παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεισθαι 939, 11. ὑπὲρ τῶν μὴ γενομένων ὄλως συμβολαίων Ἀθήνησι, μηδ' εἰς τὸ Ἀθηναίων ἐμπόριον παραγράφεισθαι δεδώκασιν. [scil. οἱ νόμοι] rejicere actiones, ut illegitimas et locum in hoc foro prorsus nullum habentes 908, 4. = παραγεγραμμένοι νόμοι, leges in tabella perscriptæ, et judiciis ad intuendum propositæ Æ. 82, 27.

παραγραφὴ exceptio rei adversus actorem, actionemve, querentis, aut de foro haud competente, aut de tempore, modove procedendi illegitimo, negantisque se illa actione teneri, aut cogi ad peragendam causam suam posse. πάντα δ' ἤδη διεξεληλύθει [subterfugia puta forensia, *benefits of the law*] τὰ ἐκ τῶν νόμων, ὑπωμοσῖαι, καὶ παραγραφαί, καὶ οὐδὲν ἔτ' ἦν ὑπόλοιπον 541, 24. τοῖς περὶ τῶν μὴ γενομένων συμβολαίων εἰς κρίσιν κηθισταμένοις, ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν δέδωκεν ὁ νόμος 892, ult. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης. *to present a bill of exception* 912, 15. παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεισθαι 939, 11. προλαβὼν δέ μου, ὥστε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικία εἰσιέναι 1103, 11. ergo in exceptorio genere actionum reus ante actorem di-

cebat causam; quod contra erat in ταῖς εὐθυδικίαις. παραγραφὴν ἡττημένος hoc genere causarum I 117, 4.

παραγωγή strophæ, versutia forensis, tricæ, officinæ, cavillatio, quibus a recta via, aut a re præsentē iudex abducitur. παραγωγὰς δὲ τοιαύτας τινὰς ἐρεῖ, ὡς—652, 14. παραγωγὰς, ἃς οὗτοι ποιήσονται, χαίρειν ἔατε 693, 2. λόγος ταῦτα καὶ παραγωγή τοῦ πράγματος 871, 7. ψευδόμενος δὲ καὶ παραγωγὰς λέγων, ἤδη τις δίκην οὐ δέδωκε 1014, ult.

παράδειγμα] οὐ γὰρ ἀλλοτρίοις ὑμῖν χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις 35, 1. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος 305, 1. ζῶντα τοῖς λοιποῖς παράδειγμα ποιήσετε. ita castigatē, ut alii, exemplo ejus moniti, sapere discant, et a similibus peccatis sibi cavere 373, 20. 451, 10. 586, pen. παράδειγμα τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης 420, 9. ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγονάσιν Ὀλύμπιοι 425, 11. ὑμῖν μόνοις ἐστὶν οἰκείοις χρῆσθαι παραδείγμασιν 427, 13. οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἐτέρων παραδείγμασι χρωμένοι, μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίνονται 1450, 17. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε 1482, 13. = ἐστὶ δὲ ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος, exemplo rem demonstrabo Æ. 25, 16. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρῆ αὐτοὺς τὸν βίον ποιῆσθαι 88, penult. = παραδείγματι περὶ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας L. 142, 35. ΤΑΥΤΑ παραδείγματι τούτῳ χρωμένοι βελτίους ἐσονται 140, 38. π. ποιῆσαι τοῖς βουλομένοις εὖ ποιῆσαι τὴν πόλιν 151, 25. χρῆ οὐ μόνον τῶν παρεληλυθότων ἔνεκα κολάζειν, ἀλλὰ καὶ παραδείγματος ἔνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι 166, 8. παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἐστὶ μὴ ἑξαμαρτάνειν εἰς ὑμᾶς 185, 29. ἐστὶ γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδεύματα κοινὰ παραδείγματα 190, 12. ὥστε τοὺς ἔχθρους αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι, παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἴγ. 31, 3. = παράδειγμα καταλείπεσθαι τοῖς ἐπιγιγνομένοις Ly. 149, 5. παρ. κάλλιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχοντες. = παράδειγμα τοῖς ἄλλοις τινὰ ποιεῖν D. 92, 6. ἐκφέρειν 103, 38.

παραδεικνύειν] μείζω τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων οὐδένας ἄλλοι παραδείξασθαι δεδύνηται 168, 11. 1423, 10.

παράδελφος I. 49, 11.

παραδέχεσθαι εἰς οἰκίαν 1008, ult. τοῦτον τὸν μιὰρὸν Χαρίνου τῷ προδότη παραδεξάμενον ταῦτα πράττειν. cum recepisset Charino ista facturum, id est, ei fidem suam obstrinxisset de istis perficiendis 1334, 16. = παραδέχεσθαι εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔθος ἀδικιάτων Æ. 25, 24. ἀρμοστήν παραδεξαμένους 38, 14. παραδέχεσθαι ἔθος αἰσχρὸν 81, 32. = οἱ ἔνδεκα οἱ παραδεξάμενοι ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν L. 138, 5.

παραδηλοῦν oblique, tecte significare 348, 7.

παραδιδόναι tradere alicui partes. τὰ πράγματα Φιλοκράτει καὶ τούτῳ παρέδωκαν, ἐκδεξάμενοι δὲ οὗτοι πάντ' ἀπώλεσαν 371, 18. τὰς προφάσεις * παραδοὺς αὐτῷ 279, 26. reum iudicibus. παρεκελεύοντο ἐπεξελεθεῖν καὶ παραδοῦναι τοῦτον εἰς ὑμᾶς 515, 6. παραδιδόναι τὰς προβολὰς dicuntur prytanes, cum actiones προβολὰς dictas iudicibus ei rei iudicandæ delectis demandant 517, 4. μή με Δψ-

μὸσθίνει παραδᾶτε 523, 27. ἐπὶ κρίσει cognitionis ergo παρεδέδοτο
 εἰς τὸν δῆμον, αἰτίας τῆς μεγίστης τυχῶν 1187, 5. παρεδώκατε εἰς τὸ
 δικαστήριον 1230, 18. ὑπισχνούμενος κρινεῖν, εἰσάξειν, [scil. εἰς τὸ
 δεσμοτήριον] παραδώσειν [scil. τοῖς ἔνδεκα] 781, 2. καλὰ παραδεδο-
 μένα [scil. ὑπὸ τῶν προγόνων τοῖς ἐκγόνοις, διὰ τῆς φήμης] καὶ μυθώδη
 641, 19. τὰ παλαιὰ, ὡς ἡμῖν ἀκοῦσαι παραδέδοται 641, 22. de
 tutore pupillo, puberi facto, patrimonium tradente 841, 16.
 παρέδωκεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. Senatus exactoribus,
 quorum esset a debentibus armamenta navalia repetere, per-
 scripta in pittacio tradebat nomina debentium 1145, 12. παρα-
 δοθῆναι τοῖς πράκτορσι τοὺς προσοφείλοντας 1327, ult. ὧν οὐδεὶς παρα-
 δέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα 1337, 26. de corpore servili ad
 quæstionem per tormenta dedendo 1120, 7. 1140, ult. ὡς ἂν ὁ
 δαίμων παραδῶ quamcunque fortunam deus contribuerit 1394,
 23. = μηδ' ἀνάνδρῳ καὶ γυναικείῳ τὴν ὀργὴν ἀνθρώπῳ παραδοῦναι *Æ.*
 52, 17. παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος, pro
 παραδίδωμι ἐγὼ, καὶ ὁ νόμος παραδίδωσι 52, ult. = παραδιδόναι τὴν οὐ-
 σίαν rem familiarem alicui administrandam tradere, committere
I. 66, 13. = παραδιδόναι τὰνδράποδα ad torturam *A.* 112, 37. τρο-
 φέας παρέδωκε γῆν καὶ θάλασσαν 125, 23. ὁ νόμος αὐτὸν ὑμῖν τιμω-
 ρεῖσθαι παραδίδωσι 125, 42. τοῦ βίου, ὃν ὁ θεὸς παρέδωκέ μοι 126,
 33. παραδιδόασιν αὐτοὺς τῇ ἀρχῇ 135, 7. παραδεδομένος ἤδη τοῖς
 ἔνδεκα 137, 35. οὐδὲ παρέδωκεν οὐδεὶς πώποτε βασιλεὺς successori
 suo causam inchoatam homicidii 146, 18. = νόμοι παραδιδόμενοι le-
 ges a Nomothetis senatui ad examinandum exhibitæ *An.* 11, 29.
 = παραδιδόναι βασανίζειν *L.* 111, 17. ἀποτυμπανίσαι 136, 7.
TAYL. μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς παρέδοσαν 135,
 30. π. τοὺς νόμους legum codicem exhibere a se in ordinem di-
 gestarum et in mundo exaratarum 183, 19. παραδοὺς τοῖς υἱοῖς
 δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα *fr.* 26, 2. = παραδεδομένοι θυσίαι ὑπὸ τῶν
 προγόνων *Ly.* 148, 1. de accusatore et de legibus reum potestati
 judicum tradentibus, illo delictum indicante, et corpus sontis
 exhibente; leges autem pœnam dictant et executionem ejus ju-
 dicibus delegant 148, 15. 19. οἱ τοῖς πολεμίοις τὴν πόλιν ὑποχείριον
 π. 148, 39. servos ad quæstionem per tormenta 152, 10. 19.
 παραδᾶσειν ἀμείνω τὴν πατρίδα. traditurum posteris meliorem
 rempublicam quam accepissent. — * παραδόντα τὴν τοῦ δήμου σω-
 τηρίαν 153, 20. = μηδένα ἄλλον νομίζειν θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους a
 majoribus traditos *D.* 102, 13. παραδίδωμι τὸ ὕδωρ τοῖς ἄλλοις
 κατηγοροῖς 104, 46. τὸ βουλευέσθαι περὶ τῶν πραγμάτων 106, 39.
 παραδοξολογία] εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφουμεν,
 eum sumus in locum adducti, (vel devenimus eo,) ut posteri de
 nobis mirifica et portentosa, dictuque incredibilia narraturi sint,
 quibus delectentur, aut perterreantur *Æ.* 72, 24.
 παράδοξος] ἐκ δὲ τοῦ παραδόξου modo insperato, καὶ παραλό-
 γου et abhorrente, inconsentaneo, εἰάν ἄρα σωθῆ, σώζεται 780, 4.
 παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ τύχῃ καταρρωκέναι 1395, 16. = παραδοξότατον
Ly. 154, 6.
 παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο *Æ.* 33, 23.

παραδύναι et παραδύνειν *iterpere, clam, calhde insinuare.* ἐπὶ τὴν εἰσπραξίν παρέδου 608, 3. 750, 9. ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον παρεδύετο 252, 2. = τοιοῦτον ἔθος παραδέδουκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν *Æ.* 59, 2.

παραδύσεις *subreptio, clandestina et insidiosa molitio jus aliquod illegitimum per usurpationem acquirendi, et pro legitimo deinceps exercendi.* παράδύσεις κατὰ μικρὸν καὶ ἐθισμὸς 219, 7.

παραζευγύναι] οἱ τε γὰρ συνεχεῖς οἷδε παραζευγνύμενοι σφίσι 1460, ult.

παραθερμαίνεσθαι *Æ.* 49, 18. *ultra modum et decorum incallescere, eoque ad lasciviam et furorem poene efferri.*

παραθεωρεῖν] παραθεωρήσας τοὺς πρὸ σοῦ γεγενημένους ἐνδόξους ἀνδρας 1414, 22.

παραινεῖν κακὰ *Ly.* 161, 9.

παρααιρεῖσθαι] πᾶν ὅτι *ἂν ἡ τύχη μέρος τοῦ σώματος βουληθείη παρελέσθαι 247, 13. παρηρημένοι τὰ ὄπλα *exarmati* 366, pen. οὐδέ γε τοὺς χρόνους ἴσον ἔστ' ἀδίκημα ὀλιγαρχίας ἢ τυράννου παρελέσθαι καὶ ὑμῶν 399, 10. ταῦτα παρααιρεῖται τὴν θρασύτητα 406, 3. τοὺς μὲν ἢ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παρααιρεῖται *de medio tollit* 1482, 4. πόλεις παρήρηται *abstulit, suffuratus est,* οὐδὲν αὐτῷ προσηκούσας 289, 5. ἕως μὲν πόλεις παραιρούμενον αὐτὸν ἐώρα βαρβάρους 289, 18.

παραιτεῖσθαι *iram, severitatem iudicum deprecari* 516, 2. παραιτοῦμαι τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας ὑπομείναι τάληθῃ καὶ τὰ δίκαια ἀκούειν 1475, 20. *rogo, ut sustineant audire.* παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναι μοι 533, 3. *rogabo vos.* = παραιτεῖσθαι τὰς ζημίας ὑπὲρ τινος, *pro aliquo deprecari mulctas, in quas esset alias incursumus* *Æ.* 30, 31. παραιτεῖσθαι τὴν ὀργὴν 82, 17. = *precibus aliquem ab aliquo proposito abducere* *An.* 4, 9. 5, 14.

παραίτησις οὐδεμία ἦν, οὐδὲ συγγνώμη 120, 26.

παραίτιος πάντων μεγίστου ἀγαθῶν 256, 26.

παρακαθῆσθαι *assidere ad latus alicujus.* τοῖς παρακαθημένοις φράζειν 1152, 18. 1207, 2. παρακάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις 757, 8.

παρακαθίζειν] παρεκαθίσατο ἕνα [*scil. arbitrum*] ἐκάτερος *sibi adsciscebat, atque stipulabatur, ut arbitro a se edito sedendi et causam cognoscendi facultas esset* 897, 3. = παρακαθίζεσθαι τοὺς δικαστὰς ἑαυτοῖς παῖδας καὶ γυναῖκας *Ly.* 167, 42.

παρακαθιστάνειν *aliquem ad latus alterius collocare.* στρατιώτας οἰκείους ὥσπερ ἐπόπτας τῶν ἐστρατηγημένων παρακαταστήσαντας 47, 5.

παρακαλεῖν *hortari, rogare, postulare.* παρακαλεῖν δὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, μὴ λόγοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις 158, 14. πολλά μετὰ παρακαλοῦντα ἦν γράψασθαι τὴν Νέαιραν 1345, 1. παρεκάλεσαν ἅπαντας εἰς σωτηρίαν *ad tuendam communem salutem* 1394, 9. ἂ δὲ κατὰ φυλαῖς παρεκάλεσεν ἅπαντας εὐρώστους εἶναι 1397, 15. ἐφ' ἂ τοὺς ἄλλους παρακαλῶ, ταῦτ' αὐτὸς πρῶτος οἶομαι δεῖν πράττειν 1465, 24. b) *advocare, invitare, rogare aliquem, ut nobis*

præsto sit in judiciis, ut testis, aut ut defensor et patronus atque collaudator causæ nostræ, item in alio quocunque nobis operam det negotio. παρακαλεῖν πάντας ἀνθρώπους ut intersint rei, quæ geritur, velut testes 915, 25. τῶν ἄλλων, οὓς παρακαλέσαμεν, ὅτ' ἐπεμαρτυρέμεθα 1074, 7. παρακληθέντες εἰς τοὺς Ἀγίου ἀγρούς 1074, 10. τὸν Κάλλιππον ὁ Λύκων οὐδαμοῦ nullo in negotio πώποτε παρακάλεσε adhibuit testem, socium, consiliarium 1242, 4. παρακάλεῖ τινὰς ἐξ Ἀρείου πάγου adduxisset ad meum lectum, ubi æger cubabam, ex Areopago senatores quosdam a se ad hunc actum rogatos 1265, ult. μηδένα μάρτυρα παρῆναι, διὰ τε τὴν ᾠραν, καὶ διὰ τὸ μηδένα παρακαλέσαι 1303, 7. βούλομαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ, πάλιν τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι invocare, καὶ ἐναντίον ὑμῶν εὐχομαι 227, pen. συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις. assentior rogatis, postulatis 283, 22. = παρακεκλημένοι (advocati, rogati, ut adsint) τινὲς τῶν μαθητῶν ἤκουσιν εἰς τὴν ἀκρόασιν Æ. 24, 36. παρακαλεῖν τινὰ ἐπ' ἄλλον, incitare, instigare 30, 41. παράκλησιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστως παρακέκληκα, adhortationem ad pudorem reliqui æternam in hominum memoriis futuram 52, 22. παρακαλεῖν ἐπὶ τὸ βῆμα, invitare, ut ascendat in tribunal 64, 5. sed ibi lectio quorundum codicum, καλέσας præstare videtur, quam exhibuimus. Verum tamen recurrit eadem dictio παρακ. ἐπὶ τὸ β. p. 65, 20. παρακαλεῖν τοὺς στρατιώτας, adhortari milites ad dimicandum 80, 31. = παρακαλεῖν φίλους advocare ad auxilium ferendum in certamine forensi I. 36, 1. 40, 7. 14. 17. 24. 28. 35. 70, 24. 75, 24. 36. 76, 1. = παρακαλέσας πολλοὺς multis coram testibus L. 142, 19. παρακαλέσαντες ἠρωτῶμεν ad nos arcessitos 164, 43.

παρακαταβάλλειν sacramentum, certam æris summam, cujus periculo certabatur, deponere ante litis contestationem. *to deposit the pledge-money with the courts* 1051, 22. 1090, pen. δεινὸν γὰρ ἐδόκει εἶναι, τὸν παρακαταβεβληκότα τοῦ κλήρου [subaudi χάριν] εἰσποιεῖν αὐτὸν, τῶν πραγμάτων ἀκρίτων ἔτι ὄντων 1092, 20. = παρακατέβαλε τούτοις λαχοῦσι adversus hos in jure certantes deposuit sacramentum, h. e. æs sic dictum I. 46, 43. ἐαυτῷ παρακατέβαλε κατὰ δόσιν. deposuit sacr. ut jure certaturus de hoc, sibi hereditatem competere ex titulo donationis testamentariæ 47, 25. 57, 19. 85, 1. 12. 86, 34.

παρακαταβολή *money deposited in pledge, or security, for something, the bail which is given*, sacramentum illud judicium. ἐπειδὴ θάπτον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολὰς 978, 19. παρακαταβολὰς εἶναι [τοῦ κλήρου puta, vel τῆς ἐπικλήρου] τῷ ἀμφισβητοῦντι 1054, ult. παρακαταβολῆς οὐκ ἂν ἠπόρησεν 1198, 5.

παρακαταθήκην ἔχετε τοὺς νόμους 572, 7. παρ. ἔνορκον εἰληφῶς ταύτην τὴν ἡμέραν παρὰ τῶν νόμων 773, 5. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων 840, 10. παρακαταθήκαι τῆς τραπέζης 946, 1. pignora apud mensam numularii deposita, seu pecuniæ mensæ argentarii creditæ, ut sub nomine, non veri domini, sed argentarii, quæstum facerent. = παρα-

καταθήκην τῶν νόμων ἔχοντες, penes quos est custodia et tuitio legum fidei commissa eorum' *Æ.* 26, 33. παρακαταθήκας οἶκοι καταλιπῶν—47, 33.=*I.* 105, 17.=παρακαταθήκην ἔχων ὑμῶν παρ' ἐκάστου λόγους πονηροὺς περὶ ἀλλήλων *L.* 114, 1. 894, ult. παρακαταθηκῶν, ἃς ἐκείνος παρά σοι κατέθετο 903, 8.=*D.* 91, 17.

παρακατακλίνειν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Κνωσίῳ *Æ.* 48, 10.

παρακατατίθεσθαι τὰ ἴδια τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὖσιν ἐπιεικέσιν 806, ult. παρακατατιθέμενός ἔμε κοινῇ πᾶσι μετὰ τῶν χρημάτων 840, 14. τῷ δήμῳ παρακαταθέσθαι ἑαυτὸν 1480, ult.=παρακατατίθεσθαι τινι νόμους, alicui leges commendare et tradere, aut relinquere, veluti sacrum aliquod pignus *Æ.* 2, 3. παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους παῖδας τοῖς διδασκάλοις ἐξ ἀνάγκης 2, 12. παρακαταθέμενοι τὴν πολιτείαν ὑμῖν 54, 39. παρακαταθέμενοι τὰ σώματα, a se committentes sua corpora 79, 28.=*I.* 87, 15.=παρακατατίθεσθαι τινι τὴν πόλιν *D.* 100, 30. τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας 110, 12.

παρακῆσθαι] κανὼν τοῦ δικαίου παράκειται *Æ.* 82, 27.

παρακελεύεσθαι] ὅπως τὸν μιᾶρον καὶ ἀναιδῆ Φιλοκράτην φυλάξωμεν, πολλὰ παρεκελεύετο 345, 1. τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκελεύεσθε 1264, 22. *παρακελευσάμενος ἀνθρώπους δούλους καὶ κατασκευάσας ὡς Κυρηναῖοι εἶσαν 1348, 10. cum sibi auctoritate sua globum servorum adjunxisset, adhortatus eos, ut præsto sibi essent. προθυμότερόν σοι παρεκελευσάμην 1417, 20.=instigare alium ad male dicendum *Æ.* 5, 35. παρακελύονται ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα 89, 25.=ἄξιον ὑμᾶς παρακελευομένους ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τούτων δίκην λαβεῖν *L.* 181, 2. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ' ὑμῖν παρακελύομαι 181, 5.=παρακαλεῦσθε ὑμῖν αὐτοῖς *Ly.* 165, 40.=παρακελεύεσθαι κοινῇ πᾶσιν *D.* 90, 11.

παρακελευσμὸς *L.* 194, 17.

παρακινδυνεύειν] κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν *Æ.* 87, 14.=*Ap.* 21, 10. 22, 7.

παρακινδυνευτικός] παρακινδυνευτικοῦ τινὸς ἄψασθαι λόγου 783, 11.

παρακινεῖν] ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μὴδ' ὀτιοῦν παρακινεῖν 193, 27.

παρακλέπτειν suffurari, clam intervertere, furto avertere *I.* 88, 33.

παράκλησις] οἱ μὲν ἐκ παρακλήσεως ex advocazione et condicito συγκαθήμενοι 275, 20.=παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετὴν *Æ.* 16, 33. παράκλησιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστως παρακέκληκα 52, 22.

παράκλητος advocatus, qui in iudicio alicui præsto est, ejus causam oratione tuetur. τῶν παρακλήτων αὐταὶ δεήσεις καὶ σπουδαὶ 343, 10.

παρακλίνειν, elabi, per secessum et effugium quoddam quasi laterale *Æ.* 25, 9.

παρακόλουθεῖν comitari aliquem, ad latus eundo, velut amicus deducens aliquo, sive pone eundo, observando, consecretando, quoquo tu eas, velut adulator et parasitus, vel etiam, ut inimicus omnes tuos gressus et dicta et facta acriter observans. οὗς

οὐ ζῶντας μὲν, ᾧ κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις 281, 22. παρηκολούθησε παρ' ὄλην τὴν λειτουργίαν ἐπηρεάζων ἐμοὶ 519, 12. παρηκολούθησεν οὕτω φανερώς καὶ μιαρῶς ἐπηρεάζων 537, 1. ἐξετάζειν καὶ παρακολουθεῖν 909, 18. παρακολουθεῖν σοι οἷς [id est ἐν οἷς, vel παρὰ πάντα, ᾧ] ἂν πράττης 915, 18. μὴ τῆς αὐτῆς τύχης ἡμῖν παρακολουθήσῃς 1045, 7. παρακολουθήσαί μοι φερομένῳ εἰς τὸ βαλανεῖον 1260, 5. πυρετοὶ δὲ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα 1260, 20. παρηκολούθησέ μοι τοιαύτη νόσος 1260, ult. παρηκολούθει αὐτοῖς [insectata eos est, Platæenses puta] ἡ ἔχθρα παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων 1378, 14. b) metaphoricè, investigare, per vestigia eundo deprehendere, consequi mente, intelligentia tenere. ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλεε οὐ μόνον εὖνουν καὶ πλούσιον, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασι 285, 21. ὁ τὰ τούτου πονηρεύματα ἀκριβέστατα εἰδῶς ἐγὼ, καὶ παρηκολουθηκῶς ἅπασι 423, 24. παρηκολ. ἐνίοις τῶν ἀδικημάτων 683, 6. ἵνα μᾶλλον μάθητε καὶ παρακολουθήσητε τοῖς περὶ τὸν νόμον ἀδικήμασι 703, 9. παρακολουθήσετε ῥᾶον ἅπασι τοῖς λεγομένοις 1050, 7. 1051, 1. ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι 1083, 2. τοῖς εἰδόσιν ἅπαντα ταῦτα ὡς ἔχει καὶ παρηκολουθηκόσιν ἐξ ἀρχῆς 1178, 12. εἴ τις μὴ ἀληθῶς παρηκολούθησε τοῖς ἐμοῖς πράγμασι 1210, 11. ὅσα τυγχάνω δι' ἐμπειρίαν, καὶ τὸ παρηκολουθηκῆναι τοῖς πράγμασι, εἰδῶς 1463, rep. = παρακολουθεῖν (τοῖς λεγομένοις) εὐμαθῶς *Æ.* 16, 29. παρακολουθεῖν τινὶ, *assectari, officiosus et assiduus alicui comes esse, indivulsus ejus lateri, velut umbra, adhærescere, euntem e vestigio prosequi, e conspectu non pati abire* 25, 8. 33, 28. *mente assequi, percipere, intelligere, docentem capere* 34, 4. 62, 25. ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις 45, 28. παρακολουθεῖ πολλά καὶ χαλεπὰ τῷ κρινομένῳ 49, 30. = παρακολουθεῖν τοῖς τῆς κρίσεως δικαίοις. *jura causæ, argumenta, quibus ambæ partes fretæ pugnant, probe tenere, vel mente consequi* *De.* 178, 32. *evenire, contingere* 179, 17.

παρακομίζειν *advehere, convectare navi, vel vehiculo.* τὸ τάρηχος ἀνθρώπων τινὶ γεωργῶν παρεκομίζετο ἐν τῷ πλοίῳ 933, 26. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα *adducere, adigere ad sic dictum aggerem. to lie at anchor in the bay* 1208, 4.

παρακρούσθαι *decipere.* οἷς πρότερον παρακρούμενος, μέγας νῦν ἠϋξήθη 19, 18. ὅπως μὴ παρακρούσωμαι, μηδ' ἐξαπατήσω 318, 1. παρακρουομένοις ὑπὲρ αὐτῶν. *argumenta pro se afferentibus captiosa et falsa* 605, 24. ἐφενакίσθητε καὶ παρεκρούσθητε 656, 5. ὡς ἂν μάλιστα τις ὑμᾶς ἐξαπατήσαι καὶ παρακρούσασθαι βουλόμενος 725, 26. διὰ τί οὐ παρακρούομαι τοὺς δικαστὰς 1047, 12. οὐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρούσατο 1060, 7. παρεκρούμενοι τηλικούτον πρᾶγμα *in tanta re* τοὺς δικαστὰς 1062, 17. τὸ λέγειν ᾧ τις οἶεται χαρεῖσθαι, τῶν παρακρούσασθαι τι βουλομένων εἶναι νομίζω 1421, 18. = *I.* 47, 45. 108, 4. = *in activo et in medio pariter, decipere* *D.* 103, 13. 95, 22.

παράκρουσις impostura 679, 3. φανακισμοῦ καὶ παρακρούσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα 760, ult.

παρακύπτειν ἐπὶ τι in aliquid cursim velut atque obiter inspicere, rem attingere modo, degustandi ergo et explorandi, dum arrideat, necne, periculi causa, tum celeriter ab eo resilire et ad alia pergere. παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον 46, 27.

παραλαμβάνειν τριηραρχίαν munus trierarchi capessere 1048, 21. μάρτυρας adsciscere, corrogare 916, 4. 19. 1159, 27. τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη suscipere debitores armamentorum, h. e. nomina eorum in pittacio perscripta, cum potestate armamenta ab iis debita reposcendi, atque redigendi 1145, 18. τοῦτο τὸ τῆς συγγραφῆς οὐ παραλαμβάνεις. hanc particulam, vel clausulam tabularum non recitas, non affers, vel pensi non habes 916, pen. = παραλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα *Æ.* 9, 32. παραλαμβάνειν (capessere, suscipere) τὴν τινος ἐπιμέλειαν 20, 12. = παραλαμβάνειν τὰνδράποδα, ad torturam puta *A.* 112, 37. κἂν ὅτιοῦν εἰκὸς παραλάβητε. quamcunque probabilitatis quamvis tenuem umbram captaveritis 115, 8. = ἢ παραλαβεῖν ἂν αὐτοὺς φησιν, ἢ παρακληθῆναι ὑπ' ἐκείνων, εἰ κατ' ἐκείνους ἐγένετο. ipsorum ætate si rebus humanis interfuisset, aut ipse eos in societatem tyrannicidii assumpturus fuisse, aiebat Iphicrates, aut eos (Harmodium atque Aristogitonem) proculdubio se, Iphicratem, fuisse invitaturos ad facinoris communionem *L. ap. Aristid. in Orat. de Paraphrthesmate.* = παραλαβόντας παραδοῦναι *Ly.* 165, 3.

παραλανθάνειν] παρέλαθεν αὐτοὺς τοῦτο. effugit eos 1134, 8.

παραλείπειν μηδένα καιρὸν καὶ ᾠραν 24, 25. 1322, 9. = παραλείπειν τι (præterire tacitum quid) τῶν κατηγορημένων *Æ.* 49, 32. παραλιπῶν οὐδενὶ τῶν ἄλλων λόγον, nemini copiam, locum faciens dicendi 63, ult. ἵνα μηδεὶς αὐτῶ τόπος ἀσυκοφάντητος παραλείπηται 84, 39. = παραλείπειν τι *I.* 41, 34. 67, 29. = præterire, dissimulare. παραλιποῦσα τοῦτον, υἱὸν ὄντα. illo, qui filius esset, præterito *L.* 188, 40. δίκαιός εἰμι μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα *fr.* 6, 3.

παραληρεῖν 1421, 10.

παράλιον statio navis imperatoris Parhali dictæ in portu Attico. μεταπεμψάμενος τὸν πατέρα εἰς τὸ παράλιον 1191, 25.

παράλιος] ὡς φασιν οἱ παράλιοι *Æ.* 76, 35.

παραλλάττειν præterire. ὅταν [τὸ ὕδωρ puta] τὸ τούτου παραλλάξῃ χωρίον 1276, 13. = παραλλάττειν μίαν μόνην συλλαβὴν *Æ.* 81, 29. = παραλλάττειν τῶν φρενῶν. a recto mentis statu decidere, a sensu communi desciscere *L. fr.* 58.

παράλληλα] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ κάμοι βεβιωμένα 315, 4. παράλληλα γὰρ ἔσται φανερώτερα 394, 24.

παραλογίζεσθαι 822, 25. 1037, 15. purposely to reckon false, to cheat in calculation, to write an X for an U, to let twelve pass for fifteen. = παραλογίζεσθαι τινὰ ἀπάτη τινὶ *Æ.* 16, 32.

παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν 45, 9. παραλογίζη σαυτὸν, ipse tu temet decipis 85, 24.

παραλογισμούς κατα τῶν ἀγωνιζομένων ποιῆσθαι. argumentationes fallaces, captiosas Ly. 152, 4.

παράλογος] δοκεῖ μοι παραλογώτατον εἶναι 163, 23.

παραλόγως] τοὺς π. δυστυχούοντας ἐλεεῖν 835, 6.

πάραλος navis publica. τοῦτον ἐχειροτονήσατε τῆς παράλου ταμίαν 570, 4. ταμιεύσας τῆς παράλου 570, 15. = I. 55, 19.

παράλυσιν] παρέλυσε τὰς ἀμφισβητήσεις. abandoned, desisted from I. 47, 25. = παρελύθη convellebatur, concidebat ἅπασα τῆς πόλεως ἡ δύναμις L. 134, 7.

παραμελεῖν] τὸ παραμελεῆσαι τινος τῶν καλλίστων αἰσχύνην φέρει 1412, 3. = παραμελεῖν πράγματος L. 114, 20.

παραμένειν] παραμένωσιν secum in castris, vel cum classe manerent, ἕως ἂν αὐτῶ ἡ κρίσις γένηται 1188, 21. εἰ γὰρ πολῖται ἠνείχοντο κακοκαθοῦντες καὶ παρέμενον οἱ δὲ Βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν παραμενεῖν, εἰ μὴ τις αὐτοῖς τὴν καθ' ἡμέραν τροφήν δώσοι 1188, 25. πιστῶς ἦν πολὺν χρόνον αὐτῶ παραμένουσιν 155, 22. 1199, 12. 1209, pen. = παραμένειν παρά τινι Æ. 8, 6. = in urbe manere A. 130, 43. = in urbe manere An. — = ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες Ly. 163, 1.

παραμυθεῖσθαι] εὐήθης λόγος παρὰ τῶν π. βουλομένων τὴν πόλιν 123, 5. = παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πενθοῦσαν Æ. 88, 24.

παραναγιγνώσκειν ad quodque caput aliorum recitatorum alia, cum illis conferenda, velut ex opposito, aut ad latus recitare 315, 21. 677, pen. coram concione recitare 712, 9. = Æ. 46, 4. 80, penult. 89, 25. παρανάγνωθι 36, 2. παραναγνῶναι τῶ ψηφίσματι τοὺς νόμους, post recitatum decretum leges quoque recitare, quo constet, illudne his conveniat, nec ne 82, 35.

παραναλίσκειν εἰς οὐδὲν δόον 167, 14. παραναλώσετε πάντα, ὅσα ἂν δαπανήσητε. incassum prodegeritis, quicquid insumseritis 1432, 16.

παρανάλωμα, res eo comparata, quo temere insumatur, quo ei ne parcatur, quo absumpto corruptove nil sentias damni tibi accessisse De. 178, 35.

παρανοεῖν delirare I. 48, 2. 10. 57, 4. 78, 37. = πῶς ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικὶ πισθεῖς L. fr. 44.

παρανοίας καταγιγνώσχετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλεύμενοι 1444, 16. εὐχθετε πᾶσι τοῖς θεοῖς τὴν αὐτὴν λαβεῖν παράνοϊαν ἐκεῖνον ut eadem dementia illum quoque corripiat 189, 8. = μηδ' αἰρεῖτε παρανοίας (arguite, convincite dementiae) ἐναντίον Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων Æ. 75, 41. παρανοίας ἐαλωκῶς 89, 28. = παράνοϊαν αὐτοῦ τὴν μεγίστην κατηγοροῦσι I. 37, 16. τετελευτηκότα παρανοίας αἰρήσετε. vel post fata ejus eum stultitiae reum peragetis 78, 35. = παράνοϊαν τινος καταγιγνώσκειν Ly. 168, 25.

παρανοήγειν 778, 12.

παρανομεῖν] οἶμαι περὶ κλήρου ἀγῶνα μηδένας ἄλλους παρανομη-

σθαι τοιαῦτα, οἷα ἡμᾶς 1090, 6. = φιλοτιμότερον ἔχομεν τοὺς παρανομῶντας ἐξετάζειν *Æ.* 27, ult. = ἡ ἐμπειρία τῶν παρανομουμένων *A.* 127, 23. = παρανομεῖν εἰς ἐκεῖνον *L.* 98, 2.

παρανομία] εἰ τὰ διὰ τῆς παρανομίας συμβαίνοντα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῖν αὐτοῖς ποιησάμενοι θεωρήσαίτε 808, 7.

παράνομος] τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γράφη, citat Hermog. p. 294. ex Or. pro Corona, et Thomas M. v. παρανόμων e Leprenea. Locus est p. 267, 6. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας, ἢ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας, ἔμελλον αὐτοῦ κατηγορεῖν 515, 27. 790, 19. γενομένου τοῦ ψηφίσματος καὶ οὐδενὸς γραφομένου παρανόμων 1149, 13. = παρανόμων γραφαὶ quam sint reipublicæ utiles, et quanta iis insit vis ad tuendam libertatem civilem, docetur *Æ.* 54, 20. sqq. λύειν τὰς παρανόμους γνώμας 54, penult. γένος παρανομώτατον 68, 38. παρανόμων γραφὰς ἀνεῖλον 81, 19. τὸ παράνομον, controversia de legum violatione per decreta legibus adversantia 81, 30. 82, 15. ἐξαιτεῖσθαι τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, precibus movere actores, ut actiones, quas intendunt in aliquos titulo temeratarum legum, omittant 82, 8. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσῆ παρανόμων γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον 82, 12. τὸ παράνομον λύειν, expedire decretoria iudicum sententia controversiam, contrariane, an consentanea legibus reus sciverit 82, 15. 83, 18. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, depellere a se criminationem legum temeratarum 83, 20. μὴ ἔατε αὐτὸν ἔξω τοῦ παρανόμου λόγους περιῖστασθαι 83, 24. = παρανόμων (scil. δίκην) φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς *L.* 150, 32. = παρανόμων γραφαὶ *Ly.* 148, 30. = δεινὰς καὶ παρανόμους συμβουλάς *D.* 96, 16. παρανόμων γραφαὶ 106, 28.

παρανόμως] παρανόμως καὶ ἀσελγῶς ἔχουσι τὰ χρήματα *I.* 80, 40. = παρανομωτέρως *An.* 32, 7. = διατεθέντες οὕτω παρανόμως καὶ βιαίως. præditi animo tam nefario, juris æqui et legum oblito, superbo atque violento *L.* 135, 36.

τὸ παράπαν *I.* [12, 50.]

παραπέμπειν] παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα αὐτῶν. classe armata comitante deduci et in itinere maritimo firmari adversus insultus hostium 96, 10. παραπέμπειν τὸν σῖτον ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου 251, 6. τοὺς οὐκ ὀρθῶς συμβουλευόντας ὑμῖν παραπέμπσαντες. cum contemptu transmissis 283, 24. παραπεμπόντων ὑμᾶς cum reliqui trierarchi vos in navibus suis huc ipsi comitarentur atque deducerent 568, 14. παραπέμπειν αὐτοῖς τὰ σιτηγὰ πλοῖα 1213, 1. παρεπέμψε τῷ δήμῳ τὸν σῖτον 1224, 22.

παραπέτασμα] παραπετάσματι χρησάμενοι τῇ προκλήσει 1107, 1.

παραπηδᾶν τοὺς νόμους *Æ.* 81, 28.

παραπίπτειν] παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι opportunitatem repente oblatam e manibus dimittere 11, 8. παραπεπτωκῶς [si bene habet ista lectio, sed potius leg. videtur ὑποπεπτ.] θαυμάζῃ τούτους, ὑφ' ὧν αὐτῶ προσῆκε θαυμάζεσθαι 1127, 2. verumtamen Harpocr. quoq. ε vulgata edit. = occurrere. ὅπου παρεπίπτομεν *L.* 179, 9.

παρακλείν 933, 11. = τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐκλέγειν, a præternavigantibus exigere vectigalia Æ. 69, 29.

παραπλήξ] οὕτως ἐκφρονας καὶ παραπλήγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ 426, 23.

παραπλησίως] ἄρά γε ὁμοίως καὶ παραπλησίως 36, 1.

παραπολλύναι] παραπόλωλον. velut per jocum, aut oscitantiam et socordiam judicum, pessumdatus est 543, pen.

ἡ παραπομπή τοῦ σίτου deductio classis frumentariarum navium, e Ponto per mare Athenas usque tuta, quæ fit comitantibus triremibus armatis 249, 16. 1211, 15. = παραπομπήν τὴν εἰς Φλιούντα συμπαραπέμπων Æ. 50, 35.

παραπρεσβεία mala, improba, flagitiosa functio legationis tibi demandatæ. εἰ παρανόμων, ἡ παραπρεσβείας αὐτοῦ ἐμελλον κατηγορεῖν 515, 27.

παραπρεσβεύειν legatione demandata improbe, perfide fungi. οἱ προδιδόντες, καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες καὶ οἱ δωροδοκοῦντες 401, 4. παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον 740, 17. = Æ. 40, 31.

παραρρεῖν] ἕτεροί γε λόγοι παρερρηήκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς 170, 25.

παρασημαίνεσθαι τὰς διαθήκας *to put the seal to* testamenti tabulas nominis sui subscriptione, sigillique sui fide confirmare 837, 13. ἀντὶ τοῦ τὰ σημεῖα εἶν τῶν οἰκοδομημάτων, ἃ παρεσημνήαμην. quæ obsignaveram. *had sealed* 1039, 11. 1040, 20. 1041, 12. ἀνοιξαι τὰ παρασημασμένα τῶν οἰκημάτων 1046, ult.

παράσημος ῥήτωρ malæ, vitiosæ, improbæ notæ orator 307, 26. παράσημον εἰσφέρειν νόμισμα æs mali commatis, *money that has been cried down, of bad standard, false stamp, of undue weight or assay, counterfeit or base coin* 766, 6.

παρασκευάζειν differt a κατασκευάζειν. οὔτε κατεσκευάσθε, οὔτε παρεσκευάσθε. neque tam paratas instructasque copias habetis, neque comparatis eas 168, 14. παρ. συμφορὰς ἐν ταῖς πόλεσι 215, ult. αὐτὸς παρεσκευάζετο *he put himself in a good position, made himself ready for defence or attack*, καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο 231, 14. παρεσκευάσθη ὑπὸ σοῦ. a te redemptus, reconciliatus tibi, ad partes tuas traductus fuit 501, 21. παρ. τοσοῦτους χρηστοὺς 604, 15. παρασκευάζεσθαι sibi comparare, conscribere, contrahere agmen amicorum, advocatorum in judiciis, factionem, globum 813, 20. ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκευάσαν 840, 27. τοὺς μάρτυρας οὐ παρεσκευάσαμεθα νῦν 853, 5. παρεσκευάσται μάρτυρας ψευδεῖς 852, ult. παρασκευασάμενος μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν 1010, 24. πολλὰ καὶ ἀνάσχυντα παρεσκευάσαντο πρὸς τὸν ἀγῶνα 1062, 11. μὴ τοῖς δυναμένοις ἄριστα παρασκευάσασθαι, iis, qui se norunt optime firmis præsiidiis subsidiisque satellitum sibi deditorum munire, ἀλλὰ τοῖς ἀδικουμένοις τῶν πολιτῶν βοηθεῖν 1085, 16. παρασκευασάμενός τινας τῶν δημοτῶν cum suas in partes pertraxisset, subornasset, edocuisset, quid agendum ipsis dicendumque esset 1092, 13. παρεσκευασμένους ὑπ' ἐμοῦ εἶναι τοὺς μάρτυρας 1141, 23. 1386, 3. ἵνα μὴ ἐξαπατήσωσιν ὑμᾶς οἱ ῥήτορες, οὓς οὕτως παρε-

σκεύασται ἐπ' ἐμὲ 1177, 13. παρασκεύαζε σκευή σουτῶ 1218, 5. τῶ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη 1228, 5. παρεσκεύασεν τοὺς ῥήτορας 1228, 9. οὐ παρεσκευάσατο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου 1266, 2. παρασκευάζοντο inter se condicebant, *they concerted, gave a turn to a thing* 1251, 8. παρεσκευασμένοι τούτῳ cum hoc facientes, ab eo subornati 1302, 8. ὑποψίαν εἶχομεν ἂν τινα παρεσκευάσθαι τούτους. illos nobis gratia donisque conciliasse 1305, pen. φόβον παρασκευάζαν ταῖς γυναῖξιν ἱκανόν τοῦ σωφρονεῖν διδάσκαλον 1374, 13. = ἀβίωτον αὐτῇ τὸν βίον παρασκευάζων Æ. 26, 16. πέρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο 48, 41. παρασκευάζει τὴν συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον 65, 32. ἰσχυρὰν τὴν Εὐβοίαν ἐφ' ὑμᾶς παρασκευάζων 66, 22. τὴν ἐμὴν σιωπὴν ἢ τοῦ βίου μετριότης παρεσκεύασεν 85, 6. = παρεσκευασάμενοι ῥήτορας. cum sibi velut arma, aut copias auxiliares ad pugnam obeundam comparassent I. 36, 2. παρασκευάζονται ψευδεῖς λόγους 37, 5. παρασκευάζειν τινὰ aliquem subornare, adversus alterum armare, instruere, docere, quid dicendum agendumve sit 69, 1. 71, 31. καὶ λέγειν δεῖοι, καὶ παρεσκευάσασθαι ἱκανοὶ copias amicorum et advocatorum conscribere 79, 7. ἐμοὶ τοιούτους ἀγῶνας παρασκευάζειν consciscere, confiare 85, 7. = παρεσκευασμένους τὰ ψευδῆ λέγειν A. 112, 34. τὸν θάνατον μηχανῶνται τε καὶ παρασκευάζουσιν 114, 26. = παρασκευάζειν ἄλλους subornare, instruere, mandare partes agendas, instigare ut inimicum tuum accusent An. 16, 17. ubi subauditur ὅτι κατηγορεῖν. παρασκευάζεσθαι sibi comparare, conciliare, suas in partes pertrahere 14, 17. ἐκ τούτων παρεσκευασμένοι, his rebus instructi, hoc orsi apparatu 21, 16. οὐ μοι δοκεῖτε οὕτω παρεσκευάσθαι 25, 24. παρασκευάζειν ἱερῆα καὶ ἐφόδια τοῖς ἵπποις 33, 9. = παρασκευάζειν τὴν θύραν. to hold in readiness L. 94, 7. παρασκευάζειν τινὲ ὄργην κατ' ἄλλου τινός. injicere alicujus animo iracundiam erga aliquem et vindictæ cupidinem 94, 23. λόγον ἴσον τοῖς ἔργοις 190, 20. παρεσκεύασεν ἢ τούτων ἀρετὴ τοσαύτην ἀφρονίαν 190, 25. παρασκευάσαντες ἐκείνω δικαστήριον iis e iudicibus, a quibus eum norant condemnatum iri 130, 41. πλοῖα 132, 10. Passivum. εἰ μὴ τί σοι ἦν παρεσκευασμένον. nisi subornatus fuisses. nisi tibi cum nefario isto senatu condicta et comparata omnia fuissent 132, 12. ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα colligitur, vel constat potius, tibi condicta omnia fuisse 132, 22. παρεσκευασμένος conciliatus Alcibiadi ab eoque subornatus, ut pro ipso intercederet atque deprecaretur 144, 34. παρεσκευασμένοι οὕτως ἦσαν. hoc animo præditi, sic cogitabant et ad hunc modum res gerebant instituerantque, ὡς οὐκ ἀπολομένης τῆς πόλεως, ἀλλὰ μεγάλης ἰσομένης 140, 23. οὕτω παρεσκευασμένην (id est κατεσκευασμένην) τριήρη 162, 18. παρασκευάζεσθαι in Medio, suis partibus et studiis aliquem innectere, dolo sibi conciliare 110, 1. παρεσκευασάμην δὲ καὶ τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκεῖνον. comparabam mihi 162, 25. = παρασκευάζειν αἰτίας D. 102, 18.

παρασκευῆ] πάσης παρασκευῆς εἰς ὃ αὐτὸς τρόπος 180, pen. τὴν εἰρήνην ταύταις ἐλπίσιν ostendendis ejusmodi vanæ spei præstigiis,

καὶ παρασκευαῖς machinationibus callidis et clandestinis, intrigues, comparationibus amicorum et ministrorum fidorum, atque sedulorum, καὶ ὑπαγωγαιῖς lenociniis verborum insidiosorum, εὔρητο παρ' ὑμῶν 444, 22. παρασκευὴν ὑβρίζεσθαι, ἢν ἂν τις ἐκ τῶν ἰδίων πορίσαιοτο εἰς τὴν λειτουργίαν 518, 11. παρασκευαῖς ταῖς ἑαυτοῦ πιστεύων. apparatus, copiis ad hujus judicii periculum sustinendum comparatis, amicis, advocatis, opibus, gratia, potentia, fidens 864, 17. πρὸς παρασκευαῖς λόγων καὶ μάρτυρας οὐ τάληθῆ μαρτυροῦντας ὁ ἀγὼν ἔσται. cavillationes et conclusiunculas a longinquo jam præmeditatas, et cum aliis comparatas, ut quæ commenta reus proferat, eadem testes quoque emti et conducti confirmant 864, 20. παρασκευὴ α plot 1053, 6. ἐνίκησεν οὐδεμῆ παρασκευῆ ἀδίκῳ, οὐδὲ συναμοσίᾳ 1059, 26. οὐ πάνυ ράδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι 1078, 11. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυριζόμενοι, id est πιστεύοντες 1081, 16. κρείττων τῶν νόμων ταῖς παρασκευαῖς γενέσθαι 1091, 18. παρασκευὴ τῆς ἀπολογίας 1386, 2. τίς παρασκευὴ, καὶ πόση, καὶ πόθεν πορισθεῖσα 1423, 17. εἶδει πρὸ τοῦ πολέμου ἐσκέφθαι, τίς ἔσται παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ 1439, 19. = apparatus et opes rei ad effugiendam sævitiam judicii Æ. 27, 20. pariter sensu forensi usurpatur p. 53, 1. 54, 8. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλευέειν 62, 32. βουλευτῆς ὢν ἐκ παρασκευῆς, non jure, sed per artes et opes sodaliti sui 64, 13. = machinatio insidiosa, per amicos et ministros suos in alterius caput fraudulenter comparata. ἅπαντα ταῦτα ἐπήρεια καὶ παρασκευὴ I. 46, 44. παρασκευὴ λόγων apparatus causationum, exceptionum, subterfugionum, conclusiuncularum et cavillationum forensium, e longinquo instructus, diuturna meditatione et clandestina cum aliis consiliorum communicatione atque comparatione maturatus 69, 10. πιστεύειν ἐταιρείαις καὶ λόγων παρασκευαῖς ἐπὶ τὴν ἐμὴν οὐσίαν ἐλήλυθε 106, 22. = ἀπὸ παρασκευῆς μηδεμιᾶς fortuito, nulla malæ fraudis designatione A. 132, 5. παρασκευὴ γεγένηται ἐπ' ἐμοὶ χάκείνω. α plot, an intrigue, α cabal 138, 37. μὴ ἐκ προνοίας, μηδ' ἐκ παρασκευῆς γενέσθαι τὸν θάνατον 143, 33. = copiæ conspiratorum adversus reum ab accusatore conscriptæ, collusio, molitio et machinatio globi inimicorum adversus aliquem An. 1, 1. = ταῦτα οὐκ ἀπὸ τύχης γιγνέηται, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐμῆς παρασκευῆς. ex apparatione mea, h. e. quod ego navem necessitatibus et copiis rerum omnium quam copiosissime atque exquisitissime instruxissem L. 162, 23. οὐκ ἀπὸ τῆς ἴσης παρασκευῆς ἐγὼ τοῦτον ἐλέγχω, καὶ οὗτος ἐπιχειρεῖ πονηρὸς εἶναι. pauciores atque infirmiores mihi sunt copiæ amicorum, advocatorum, falsorum testium, corruptorum gratia et donis judicum, quibus ego hunc scelerum reum arguam, atque huic sunt suæ copiæ, quibus judicum severitatem legumque vim expugnare contendit 187, 4. ἀγαθοὶ προθυμῶνται γενέσθαι ἐκ παρασκευῆς. fortes et boni contendant esse, non ex impetu quodam repentino, et æstu temporario, neque ex oblata inevitabili necessitate, sed ex diuturnitate disciplinæ, exercitationis assidui-

tate, apparatus destinatione, propositique constantia ad illam rem consequendam, omni contentione nitentis 189, 34. Coitio et conspiratio sceleratorum ad facinus improbum patrandum, aut in iudicio tuendum et pervincendum, et ad jus æquum et civile pervertendum. *a conspiracy* 127, 7. ἐκ παρασκευῆς μηνύειν deferre, indicare ea, quæ ut indices, tu antea sis ab aliis jussus, edoctus et subornatus 131, 37. τὴν παρασκευὴν καὶ προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε 152, 10. οὐκ ἄξιον ὑμᾶς τῆς τούτων παρασκευῆς ἠτῆσθαι 180, 26. in plurali 96, 27. = παρασκευαὶ τῶν κρινομένων corporis quibus muniti rei amicorum et intercessorum potentia gratiaque freti, sperant futurum, ut jus æquum pervertant atque debilitent Ly. 150, 21. τοῦ λόγου.—

τὰ παρασκήνια φράττων 520, 18. fort. aditus ad scenam, tabulatum, vel œcus ante scenam, *an antechamber to the stage*.

παρασπᾶν] μὴ παρασπᾶσθαι τι τῶν ὄλων πραγμάτων. ne quid avellat, carpat, arripiat.

παρασπονδεῖν] παρασπονδῶν καὶ λύων τὴν εἰρήνην 85, 22. 248, 20.

παρασπόνδους ὑμᾶς ἔχοι L. 127, 4.

παράστασις, *money deposited in pledge, or security, for something*, æs quod a certantibus in jure deponitur, ut vincens recuperet, victus amittat. οὐδεμία παράστασις τίθεται I. 42, 31. = παράστασιν ἔθηκα An. 16, 5.

παραστάτης Ly. 157, 28.

παρασυγγραφεῖν] παρασυγγεγράφηκας ἡμᾶς læsisti nos violando pacta inter nos inita 1291, 17. 1293, 7.

παρασυλλέγεσθαι coire clam, furtim, conventicula illicita agitare ad ineundum consilia improba et publice noxia An. 17, 24.

παράταξις] οὐδὲν ἐκ παρατάξεως, οὐδ' ἐκ μάχης γιγνόμενον 123, 24. καταστασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου oppressos a sodalitia improbo 1081, 12. = sensu forensi Æ. 53, 1. ἐκ παρατάξεως μάχη κρατήσαντες 66, 15.

παρατάττειν] οὐ μὰ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους 297, 12. εἴ τις αὐτοὺς τοὺς παραταξαμένους ἐρωτήσῃ 1395, 14. τοὺς παραταξαμένους—οὐκ ἐτόλμα συλῆσαι 1477, 17. = παρατάττεσθαι τοῖς νόμοις, in acie quasi stare adversa legibus, contra leges in aciem prodire Æ. 58, 33. = Ly. 168, 7. = ἐγὼ παράταξα πάντας εἰς Χαίρωνειαν. ego auctor fui Græcis, ut apud Chæroneam cum Philippo acie commissa decertarent D. 91, 40. = De. 180, 26.

παρατηρεῖν] ὅπως τοῦτο μὴ γένηται παρατηρῶν διτέλουν 281, 16. = Æ. 27, 20.

παρατιθέναι] παραθεῖς εὐθέως ἐξῆς subjiciens statim jam dictis 146, 3. παρέθηκε τὰ σκεύη ταῖς ἐκπλεύουσαις ναυσὶ 612, 24. εἰ διάκονοι Χαβρίου τράπεζαν παραθέμενοι 1356, 10. = παρατιθέναι τὸ γένος. proferre, allegare I. 78, 13. = παρατιθεμένων αὐτῶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν πολλῶν καὶ ἀγαθῶν (scil. ἔδεσμάτων) L. 105, 19. = παρατιθέναι ἀπολογίαν (scil. τῇ κατηγορίᾳ) De. 179, 16.

πατραρέφεισθαι magna in familia, velut vile quoddam mancipium, accessio et cauda familiae supervacanea, ali. ἀγαπητῶς πατραρεφόμενον 403, 23.

παραυτίκα] οὕτως ἡ παραυτίχ' ἡδονὴ καὶ βραστῶν μεῖζον ἰσχύει τοῦ ποθ' ὑστερον συνοίσειν μέλλοντος 72, 16. νομίζοντας τὴν παραυτίκα ἰσυχίαν οὐκ ἔσσεσθαι ποτ' αἰτίαν ταραχῆς μεγάλης 215, 10. προπέπεται τῆς παραυτίκα *ἡδονῆς τὰ τῆς πόλεως πράγματα 34, 24.

παραφέρειν] εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνευκα. 305, 5. ὅτι τὰς αἰσθῶν παρηνέγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς θεωρίας tempestates statas ex ritu vetusto præterire sivistis sine donis atque cœremoniis 531, 16. οὐχ ὡς ἐπιτιμῶν ταῦτα παρήνευκα in medium protuli 1479, 11. = παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, pro joco ipse se allegat Æ. 17, 40. qua allegandi et ad aliquod exemplum provocandi significatione idem verbum recurrit p. 18, 37. = τὸν νόμον, ὃν παραφέρουσιν A. 124, 39.

παραφθέγγεσθαι] εὐθύς τοῦτο παρεφθέγγετο. *he let that escape him.* clam, obiter, velut aliud agens, inter alios suos sermones hoc quoque dictum, quasi invitum et imprudens suique oblitus, ut ego minus animadverterem, elabi sibi sinebat, quod ille consulto et dedita opera projiciebat, quo ego, animadvertens et memoriæ mandans, ad futuras quasi præpararer illius fraudes et machinationes I. 71, 23.

παραφρονεῖν desipere. μαίνεται καὶ παραφρονεῖ 1183, 1. παραφρονῶν ὡς οὐδεὶς πώποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ πειθόμενος πόρνη 1183, 11. = delirare I. 37, 24.

παραφρυκτωρεύεσθαι per ignes furtim, et insciis atque invitum imperatoribus, eorum injussu accensos, quæ nostris in castris gerantur, ea hostibus ex condicto, proditionis ergo, significare L. 136, 7.

παραφυλάττειν pro simplici φυλ. παραφυλάξετε τοῦτο ἐκ παντὸς τρόπου 807, 10.

παραχειμάζειν] παραχειμάζοντι ἐκεῖ hiemem ibi degenti 909, 14. 1292, 4.

παραχρῆμα] ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν. ex tempore 9, 7. παραχρῆμα τῶν λόγων λεγομένων 81, 11. statim e vestigio, cum illi sermones adhuc sererentur. ἀπλῶς καὶ ὁμοίως οἷς ἂν ἐκ τοῦ παραχρῆμά τις εἴποι 1401, 21. πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐπίοις ἐπελθεῖν ἂν εἰπεῖν 1420, ult. ἢ ὅπως οἱ παραχρῆμα λόγοι [in præsens solummodo probabiles] χάριν ἔξουσι 1425, 4. ἕνεκα τῆς παραχρῆμα χάριτος πρὸς ὑμᾶς. quo in præsens, ad breve tempus gratiosi sint 1449, 21. τοῖς ἐκ τοῦ παρ. συμβαίνουσιν ὀρθῶς χρῆσθαι 1465, ult. ὅτι εὐθύς παραχρῆμα statim e vestigio, *forthwith, directly* ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται 1178, 14. ἔδειξεν εὐθείως παραχρ. 1237, 21. καὶ παραχρῆμά γε 38, 2. absolute, destricte, sine ulla exceptione, vel remissione, aut, ut paucis omnia complectar, et rotunde significem. = ἀλαζονευόμενος ἂ παραχρῆμα ἐξελέγχῃ ψευδόμενος Æ. 85, 10. = παραχρῆμα εὐθύς I. 36, 17. 38, 30. 42, 38. = εὐθείως παρ. ἀποθνήσκει A. 113, 31. ἐν τῷ παραχρῆμα

οὐκ ἔστιν ἀρχὴν ὀρθῶς βουλευέσθαι 138, 5. ubi aut materialiter accipiendum est παραχρ. velut pro substantivo, ἐπίξει vel στουδί, usurpatum, aut subaudiendum est πράττειν, vel ὀρμᾶν ἐπὶ τὸ πράττειν vel tale quid. in accelerata vel præcipitata executione. τὸ παραχρῆμα μόνον 140, 40. = οὐδὲ γὰρ ὁ θεὸς παραχρῆμα κολάζει L. 105, 7.

παραχωρεῖν] μὴ παραχ. τῆς τάξεως, ἣν ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον 38, 24. π. μηδενὶ τούτου. de hoc nemini concedere. nemini ejus veniam dare postulanti, scil. τοῦ στρατεύεσθαι. necessitatis militandi 167, 19. δοκεῖτε γὰρ τῶν ἔργων τούτων παραχωρεῖν 172, pen. ὅσων ἂν βασιλεὺς ἐγκρατῆς γένηται—παραχωρεῖν 192, 19. de sententia sua alteri concedere 212, 4. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντὰς παραχωρήσαι Φιλίππῳ 247, 24. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρεις ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν 317, 9. παραχωρήσονται τῆς ἀρχῆς 655, 17. παραχωρῶ τῇ πόλει τῆς τιμωρίας 523, 23. τίς δ' ἂν οἰκέτη παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ 981, 11. ἀπάντων παραχωρεῖν ὑμᾶς ἡγούμενος 1467, 7. = παραχωρεῖν ἀπολογίας Æ. 17, 9. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρὸν 54, 21. παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος 77, 22. αὐτὸ μόνον τοῦνομα τῆς δημοκρατίας περιποιεῖται, τῶν δ' ἔργων ἐτέροις παρακεχώρηκεν 89, 29.

παραψυχῆ] ἴν' οὖν, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ' ἔχουμεν παραψυχὴν 1343, 20. παραψυχὴν τῷ πένθει τὴν τούτων εὐκλειαν ἔχοντες 1399, 18. = παραψυχῆ τοῦ βίου I. [19, 17.]

παρέγγραπτος] παρέγγραπτοι ἄνθρωποι, improbis, malis artibus civitati ascripti, subditivi Æ. 51, pen.

παρεγγράφειν] clam, subreptitie, præter fas et fidem, inscribere in tabulas. παρεγγραφεῖς αἰσχροῦς πολίτης Æ. 38, 10. 64, 15.

παρεδρεύειν] παρεδρεύοντος ἀρχοντι τῷ υἱεῖ 572, 10. 1373, 23. = παρεδρεύειν ἀρχοντι Æ. 22, 33.

παρεδρεία, vel potius παρεδρεία. functio muneris parhedri, seu assessoris 1373, 22.

πάρεδρος [scil. τοῦ ἀρχοντος] 1332, 14. π. γινόμενος regi sacrorum 1369, 20. πάρεδρον τοῦτον ποιήσαντι, ἵνα διοικήσῃ τὴν ἀρχὴν 1372, 24. οὗς παρέδρους εἰκότως τις ἂν φήσειε τοῖς κάτω θεοῖς 1399, pen.

παρεία] τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων 313, 25.

παρεῖναι] πρεσβείαν πέμπειν, ἥτις παρέσται τοῖς πράγμασι 10, 1. πανταχοῦ αὐτὸν παρεῖναι τῷ στρατεύματι 10, 12. τὸ μὲν παρὸν ἀπὸ προΐεμενοι opportunitates quasque occurrentes rei bene gerendæ 11, 22. ἐφ' ἅκασι παρεῖναι rebus omnibus gerendis ipse adesse et interesse 24, 24. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων 41, 25. τὰ παρόντα περιορῶντας, περὶ τῶν μελλόντων τοῖς ἄλλοις φοβεῖν εὐηθες 129, 26. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ καὶ συνδικουῖσιν, qui ei præsto sunt opera consilioque 911, 6. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται copiosissime quisque jucundissimeque loquitur cogitatque de iis, in quibus maxime versatur. *of what the heart is full, the mouth speaks* 1473, 19.

ταῦτα τῶν ἡμῶν πάρεστιν, ἃ μὴ ποτ' ἄφελαι. scil. παρῆναι. quæ satius erat mihi nunquam usu venisse 1473, 20. μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι, μνημονεύειν τὰς χάριτας. id est ἄχρις οὐ πάρεστι [vel ἔστι] χρῆσθαι ταῖς χάρισι, μνημονεύειν αὐτὰς 1478, 13. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων [id est περιόντων, ἔτι ζώντων] πλείω ποιῆσθαι λόγον 1479, 6. παρῆς, ἢ οὐ παρῆς, ὅτε ταῦτ' ἔλεγον, Αἰσχίνη; καὶ ἐγίνωσκας τὸ μέλλον, ἢ οὐκ ἐγίνωσκας; citat. Schol. ad Aristotelis Rhetor. p. 47. a. 23. = θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου Æ. 13, 19. ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παρούσα κρίσις ἐστὶν 15, 30. στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῆ ἀπορίας ὡς ἄριστα 49, 4. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πάλαι παρόντων αὐτῆ κινδύνων 88, 2. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε 89, 8. = adesse in judicio, comparere, se sistere An. 15, 7. τοῦ παρόντος τότε κακοῦ μετάστασιν 20, 37. οὐδὲν ἂν πλεῖον εἰς τὸ παρὸν *ποιήσωμεν 29, 34. = παρῆναι τινι alicui adesse, ut Romani scriptores loquuntur L. 167, 19. 26. ΤΑΥΛ. ὅμως δ' ἐκ τῶν παρόντων ἰδοῦμαι μοι ἀναγκαῖον εἶναι pro re nata, secundum præsentem rerum statum 121, 3. τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δ' ἀπόντων ἐπιθυμῶν 127, 23. οὐδὲ *παρῆν μετα τῶν ἄλλων 140, 11.

παριστύνων ἄδικος λόγος εἰς τὰς τῶν δικαστῶν γνώμας De. 178, 41.

παρισφίρειν νόμον aliam legem ferre, alii abrogandæ oppositam 484, 1. 12. 485, 26. 487, 13. 20.

παρέκβασις excursus, evagatio in res a causa præsentē alienas. παρεκβάσεις I. 62, 13.

παρεκλέγειν τὰ κοινὰ clandestinis et minutis, sed crebris furtis reimp. depeculari 435, 21.

παρεμβάλλειν λόγους ἑτέρους inserere, interpolare disputationes a causa alienas 1026, 20. = inserere, in medium interjicere, ut cum quis alius verba ficta suæ orationi intexat Æ. 24, 41. παρεμβάλλειν αἰσχροῦς ὑποψίας, turpes suspiciones animis audientium injicere, et velut in turba verborum clanculum, tecte immittere, ut si globum hostium per turbam civium per portas urbis clam immittas 24, 6.

παρεμβολῆ] παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὐρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους, multas cavillationes excogitavit Demosthenes, quibus velut cuneis quibusdam in aciem nostram irrumperet Æ. 23, 41. παρεμβολῆ πραγμάτων ἑτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν, interjectione rerum a causa alienarum abducere mentes vestras vult a cogitatione rei præsentis 83, 21.

παρεμπίπτειν εἰς τὴν πολιτείαν Æ. 51, 20.

παρεινοχλεῖν] παρηνόχλησθε ἴσως καὶ ὑμεῖς 242, 16.

παρεξετάζειν] παρεξετάσαι αὐτοὺς παρὰ τούτους 742, 1.

πάρεργον] πάρεργα παντελῶς τᾶλλα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. posthabent omnia cupiditati suæ 1233, 5. μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸ προσέχειν τοῖς μέλλουσι ρηθήσασθαι 1421, 21.

τοὺς παρίεργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας 215,

9. = παρέργως πρὸς τι ἔχειν torpere, segnis et socors esse D. 110, 3.

παρέρχεσθαι] ὁ γάρ ἐστι χεῖριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου 40, 13. τὰ παρελθόντα πράγματα πάντ' ἀπόλωλεν 92, 19. π. εἰς τὴν δυναστείαν 117, 4. εἰκότως, οἶμαι, τὰ ἔργα τοὺς λόγους παρέρχεται. superant, antevertunt 132, 7. τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς. vincere, obliterare, quasi cursu antevertere 227, 20. ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι τῷ παρεληλυθέναι Φίλιππον εἴσω Πυλῶν 237, 6. 238, 25. παρελθεῖν praeterire, evanescere, ἐποίησε τὸν τότε περιστάντα τῇ πόλει κίνδυνον, ὥσπερ νέφος 291, 12. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν αἰεὶ ἀφεῖται 292, 12. τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα, τὸ ἄχρι κόρου, παρελήλυθεν ἐκεῖνος φανακίζων ὑμᾶς 400, 1. culpa sua titulum illum Evergetæ amisit. *has forfeited*. τοῦτο γὰρ μικροῦ παρήλθε με εἰπεῖν. pæne me praeterierat, fugerat 550, 26. παρέρχεσθαι proficisci agmine facto, castra movere, *to march, to advance from one place to another* 999, 8. παρήλθον εἰς τούτους τοὺς λόγους 1231, 27. τὰ παρεληλυθότα οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι 1439, pen. ὁ γάρ ἐστι τῶν παρεληλυθότων χεῖριστον, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 1440, 9. παρελήλυθα ἐπὶ τοῦτο. hoc ut agerem ad vos prodii 1454, 4. πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος 1471, 10. τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας 1487, 7. τῷ τάχει καὶ τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν παρήλθες 1410, 7. ἐὰν πέντε ἔτη παρέλθῃ 989, 19. σὺ παρελθὼν ἀθρόων κατηγορεῖς. progressus ad concionem, dicendi ergo 559, 7. τοὺς κοινούς παρελθὼν νόμους legibus communibus universæ civitatī praeteritis, insuperhabitis 977, 14. ὃς παρελθὼν εἰς ὑμᾶς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, ἐνέπλησε τὰ ἄλλα λόγων 169, 21. = θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου Æ. 13, 19. ὅταν αὐτὸς παρέλθῃ δεῦρο 24, 39. παρεληλύθει τὰ Διονύσια 63, 25. = idem quod ὑπερβαίνειν. heredem, tametsi usurpaticium, in quiete bonorum possessione, manere sinere I. 44, 34. παρελθεῖν εἴσω τοῦ ἱεροῦ 61, 16. = παρέρχεσθαι τὸν νόμον A. 130, 32. 41. = ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου τεττάρων ἐτῶν παρεληλυθότων L. — παρελθὼν νόμον 107, 42. idem quod παραβαίνων. de oratore aut teste. *coming forward* 172, 26. 188, 17. ΤΑΥΛ. χρῆ οὐ μόνον τῶν παρεληλυθότων ἔνεκα κολάζειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ παραδείγματος τῶν μελλόντων εἶσεσθαι 166, 8. πάλαι ὁ χρόνος ἤδη παρελήλυθε 175, 35.

παρεύρεσις commentum, praetextus vanus. μηδεμιᾶ παρευρέσει 238, 6.

παρέχειν] εἰ τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ' ἡμεῖς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν 11, 13. πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει 15, 15. *εἰς τοῦθ' ἐτοίμως χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχοι 38, 5. π. κοινὰ τὰ ὄντα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εἰς τοὺς κινδύνους 143, 5. καὶ νυνὶ παράσχεσθε τὴν εὐνοίαν 228, 26. ἐὰν τις νόμον οὐκ ὄντα παράσχηται 807, ult. τὰ πληράματα ἢ πόλις παρέχει. praestat, alit de suo 565, 1. ὁ παρασχόμενος αὐτόν. is, qui eum subornavit isti adversarium et calumniatorem 1113, 25. ἕτερον ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοῦνομα παρέχειν 1246, 15. τοσαύτην εὐνοίαν καὶ φιλοτιμίαν ἢ σὴ φύσις αὐτοῖς παρέσχεν 1410, 14. = παρέχειν ἑαυτὸν μέτριον πρὸς τι Æ. 1, 3.

οἰκησιν παρέχειν 3, 2. οἰκησιν μὴ παρέχων τοῖς γονεῦσιν 4, 42. ἐμφανῆ τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω 14, 18. γέλωτα καὶ διατριβὴν τινι καθ' αὐτοῦ παρέχειν 25, 1. τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ 26, 24. ἄλυπον ἑαυτὸν τινι παρέχειν 52, 23. διατριβὴν ὁ λόγος ἂν μοι παρέσχεν 78, 38. συνηγόρους παρέχεσθαι 82, 23. = παρέχειν μαρτυρίαν ψευδῆ I. 39, 44. λόγον ἐν τῷ δήμῳ παρέσχε. sermonum præbuit causam et materiam 89, 12. μάρτυρας παρασχέσθαι 108, 9. = παρέχειν ἑαυτὸν ὄσιον καὶ δίκαιον A. 116, 30. εὐνοίαν 138, 19. ἔλεγχον 144, 25. = παρέχεσθε εὐνοίαν πλείω τῷ ἀπολογουμένῳ ἢ τοῖς κατηγοροῖς Ap. 2, 28. 34. παρέχειν τοὺς μὲν λόγους δημαγωγῷ, τὰ δὲ ἔργα τυράννου 32, 37. = τοσαύτην σωφροσύνην καὶ δέος ἢ τούτων ἀρετὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρέσχεν L. 196, 2. οὐδ' ἔστιν ὅπου ἑαυτὸν ὑμῖν τάξει παρέσχεν 187, 34. πράγματα 117, 28. = παρέχειν συγγνώμην (pro didónai) Ly. 148, 5. π. τὸ σῶμα τάξει τοῖς στρατήγοις 153, 20. 28. 155, 14. 157, 28. παρέχεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν 153, 24.

παρηγορεῖν solari. πρὸς τὰ παρηγοροῦντα τρέπειν τὴν ψυχὴν 1400, 8.

παρθένον γαμεῖν tenebatur rex sacrorum, ἵνα κατὰ τὰ πάτρια θύηται τὰ ἄρρητα ἱερά 1370, 21.

παρθενῶν templum Minervæ in arce 174, 24. 597, 8. 617, 19.

παριδεῖν] παρῖδε ταῦτα πάντα contempsit 637, 11. = παριδεῖν τοὺς νόμους A. 114, 6. = παριδεῖν τὴν τιῦ δήμου σωτηρίαν Ly. 153, 21. ὅταν ταύτην τις ἐφ' ἐνὸς (id est ἐν ἐνὶ ἀνθρώπῳ) παρίδη, λέληθεν αὐτὸν ἐφ' ἀπάντων τοῦτο πεποιηκώς. inultum si quis hoc transmiserit, quod alter salutem reip. haud sit tuitus 156, 7.

παριέναι ab ἰέναι cum leni, prodire, procedere, imprimis ad concionem, cum populo agendi ergo. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον καταλελύσθαι ἔλεγον 170, 6. ἡρώτα μὲν ὁ κῆρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται, παρῆει δ' οὐδεὶς 285, 6. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῆει 1481, 16. οὐτ' Ἀλέξανδρος εἰς Θήβας παρῆει 918, 20. = πάρεισιν, pro παρελεύσεται Æ. 10, 20. ὁ δὲ παριῶν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς 65, 22. ἡμιθνής παριῶν ἐπὶ τὸ βῆμα 76, 18.

παριέναι ab ἰέναι cum aspero, omittere, transmittere. ὦν νυνὶ παρήκατε καιρῶν διὰ ῥαθυμίαν 98, 16. οὔτε καιρὸν παρῖεις 156, 26. τὸν ἐκάστου καιρὸν οὐ παρεθέντα, οὐδ' ἀγνοηθέντα, οὐδὲ *προδοθέντα 326, 24. πολλοὺς ὑμῶν μᾶλλον ἀξίους τιμᾶσθαι παρέντες 415, 11. μηδαμῆ παρεθῆναι nusquam omitti non vexatus 548, pen. παρέντες τοῦτο, ἐκεῖνο ποιοῦσιν 1229, 3. παρῖεις τὸ χαρίζεσθαι 1419, 11. In medio, intromittere, admittere, to admit, to introduce. βαρβάρους καὶ δούλους, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρῖνται 194, 27. = παριέναι τὸν χρόνον Æ. 34, 28. παριέναι ἀτιμώρητον 70, 33. = πάντα τοῖς μηδὲν προσήκουσι παρῆκε ποιῆσαι I. 48, 23. = οὔτε τὸ ὑμέτερον εὐσεβὲς παρῖεις. non rogans hoc, quo vestrae pietatis rationem nullam habeam, h. e. non rogans vos rem, quam mihi tribuere vos per vestram erga deos pietatem non licet A. 141,

2. παρήσαν pro παρήκαν aut παρίσαν.—= παρίεντες τὸ κοινὸν ἀγαθὸν L. 187, 17. = παρίεναι τὴν τιμωρίαν *proenam omittere* Ly. 148, 41. ὧν τὰς θήκας παρίων 153, 33.

παριστάνειν *in activo. proponere.* τὴν ὑπόθεσιν τὴν οὐκ οὖσαν παριστάντες ὑμῖν 28, 9. ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν—τοῦτο παραστήσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν. *in mentem vobis injicere* 226, 3. παραστήσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν—γνώσθαι 228, 4. πλησίον τὴν δύναμιν δείξας καὶ τὰ ὄπλα παραστήσας [*nisi περιστήσας preferatur*] 286, 20. παραστήσαντα ἐλπίδας 448, 9. τὴν αὐτὴν ὄργην, ἢ περ ἄλλ' ὀτιοῦν τῶν δεινοτάτων, παρίστη 519, 20. οὐ γὰρ ἡ πληγὴ παρέστησε τὴν ὄργην, ἀλλ' ἡ ἀτιμία 537, 22. τοῦτο καμπόλλην ὑμῖν ὄργην εἰκότως ἂν παραστήσαι μοι δοκεῖ 1435, 13. οὐδεὶς ἂν, ταῦτ' ἀπαγγέλλων, δύναίτο τὸ δεινὸν παραστήσαι τοῖς ἀκούουσιν οὕτως, ὡς ἐπὶ τῆς ἀληθείας—ἡ ὕβρις φαίνεται 538, 3. ψήφισμα—δέος καὶ φόβου παριστάν 654, 25. αἰσχύνην οὐ παριστᾶσιν 1396, 23. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὐχαισθε, παρίστησιν 1445, 20. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις 1464, 26. παραστήσαντά (*cum apposuisset*) τῶν τῶν οἰκετῶν φυλάττειν τὰ ξύλα 1194, 19. παραστήναι *praesens esse menti, observari animo.* δεῖ γὰρ ἐκείνῳ τοῦτο ἐν τῇ γνώμῃ παραστήναι 44, 25. *adstare ad latus, praesertim rei, causam ejus oratione adjuvare.* ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοί, βεῶν οἶα πεπόνθασιν 366, 20. τῷ υἱεῖ τούτου πολλῶν πραγμάτων ὄντων *multae causae forenses exantlandae cum essent,* οὐ πώποτε παρέστη. *nunquam operam ei navavit* 1120, 26. δυοῖν κηδεσταῖν παρεστηκότοις, οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε 433, 19. εἰ, παρεστηκότος τούτου, *coram hoc, Κτησίας ὁ υἱὸς ἐφαίνετο πεποιηκῶς, ἄπερ οὗτος νυνὶ* 1264, 1. παρεστᾶσι πολλοὶ [*scil. τῷ δικαστηρίῳ*] *adstant et circumstant, spectandi et audiendi gratia* 1297, 8. καιροῦ πρὸς τοῦτο * παρέστη [*nisi potius περιέστη*] Φιλίππῳ τὰ πράγματα. *res Philippi eas ad necessitates devenere* 20, 13. παραστήναι *cervicem jugo submittere, in potestatem victori se dare, dicto audientem esse, vel obsequi, parere, in potestate esse.* οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, πρὶν * ἢ τὸ ναυτικὸν ἀπώλετο 597, pen. παρεστηκῶς καιρός. *tempus praesens* 255, 25. *In medio παρίστασθαι in mentem venire.* οὐχὶ ταῦτά παρίσταται μοι γνώσκειν 28, 1. 1419, 21. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀφίσταται ἀφ' ἂν ἂν ἀκούσασιν 652, 26. παρίσταται μοι δεῖσθαι τῶν ἀναγνόντων τένδε τὸν λόγον 1404, 15. b) *ad latus suum stare jubere, to cause to stand at his side.* παραστήσεται παῖδια καὶ κλαιήσει 546, 20. δανείζονται μὲν μετ' ὀλίγων μαρτύρων, ὅταν δ' ἀποδιδῶσι, πολλὰς παρίστανται μάρτυρας 915, ult. παραστησάμενος τοὺς παῖδας, κατὰ τούτων ὁμείσθαι 1268, 23. παραστησάμενος τοὺς συνεισομένους αὐτῷ τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντι 1305, 11. *unde notio domandi, subjugandi. nam παρίστασθαι est penes se collocare, stare ad latus suum jubere, cum interminatione, si vel latus unguem discedat. h. e. cogere aliquem, ut in fide tua atque auctoritate sit, vel ut in manu atque promptu.* Ὀλυμπον παραστήσεται. *sub po-*

testatam suam rediget 14, 12. = * παραστήσειν τῷ μὲν φαύγοντι, θαρρεῖν—ἐκπεπληχθαι δὲ τῷ κατηγορῶ, injecturum se reo fiduciam, actori metum Æ. 24, 39. παριστάναι διαλογισμὸν, injicere menti cogitationem 49, 32. παρέστηκεν τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα 70, 31. παραστησάμενος ὁ κηρυξ τοὺς ὀρφανοὺς 75, 28. 34. παριστάναι (representare verbis, velut presentia pingere oratione) καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὐτοῦ 86, 26. = μάρτυρας παρίστανται jubent astare ad latus suum I. 47, 39. 70, 32. 75, 27. 76, 3. Φερίνικον οὐδαμοῦ παρέστησατο [9, 39.] = παρίστασθαι ἰεροῖς A. 139, 10. 13. = παρέστηκέ μοι θαῦμα μέγιστον An. 19, 46. γνώμη μοι νῦν ἀντὶ τῆς προτέρας ἐτέρα παρέστηκεν 22, 40. εἴ τῷ ὑμῶν διάβολόν τι ἐν τῇ γνώμῃ περὶ ἐμοῦ παρέστηκεν 22, 37. = παρίστασθαι in mentem venire, vel in animo versari, infixum inhærescere. παρειστήκει αὐτοῖς τοιαύτη δόξα περὶ τῆς πόλεως L. 192, 32. * παρειστήκει μοι μηδὲν φροντίζειν. in mentem venisset, visum fuisset 109, 39. τοῦτο μηδενὶ παραστῆ nemini in mentem veniat, velim 125, 43. 162, 34. παραστήσαι vel παριστάναι docere, declarare, sententiam aliquam alicujus animo injicere. vel, testatum et demonstratum dare. παραστήσω πολλοῖς τεκμηρίοις 125, 1. in medio. ad sese, ad latus suum jubere alium adstare 150, 13. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς 161, 15. 900, 2. Taylor ad hunc articulum etiam locum 138, 43. citaverat: verum ille, non huc, sed ad παρίστασθαι pertinet. = παρίστασθαι τέκνα καὶ γυναῖκα ad latus suum aliusve collocare D. 104, 9.

* παρίσως 606, pen.

πάροδος] τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν. qui hactenus solummodo civilis erat, donec vos ei veniam dedissetis ad vos prodeundi et vobiscum in concione agendi, partemque reip. gerendæ impertivissetis 1481, 15. = τὴν πάροδον transitum διαφυλάττειν L. 193, 29. παρόδου κρατεῖν 193, 35.

παροικοδομεῖν obfirmare, munire aliquid, operibus præstruendis. ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ παροικοδομεῖν εἰώθαμεν 1276, 10.

παροινεῖν] ἀκώλοτ' ἂν παροινουμένη 403, 8. ἐπαρωνήθη 612, 20. μεθύων ἐπαρώνει 658, 16. ἦν ὄραν ἄλλοις δειπνοποιεῖσθαι συμβαίνοι, ταύτην ἂν οὗτοι ἤδη ἐπαρώνουν 1257, 13. παροινουμένους ὑπὸ τούτων 1258, 6. = A. 115, 17. παροινῶν εἰς ἄνδρα πρεσβύτην 125, 43. π. πολὺ αὐτοῦ σωφρονέστερον 126, 6. ἄρξαι τοῦ παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶν πρεσβυτέρων εἰκότερόν 127, 20.

παροινία τὸ ὅλον πρᾶγμα γέγονεν Æ. 9, 19.

πάροινος L. 101, 20.

παρόμοιος idem quod simplex ὅμοιος, aut pæne similis. ἄλλ' οἶμαι παρόμοιόν ἐστιν, ὅπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως 12, 8.

παροξύνειν] φημι δεῖν ἐθελῆσαι καὶ παροξυνθῆναι, ira et indignatione accendi animisque exardescere ad injurias ulciscendum et depellendum 10, 24. π. stimulare animumque injicere sui ulciscendi 21, 13. παρώξυνται, πείσεσθαι τι κακὸν προσδοκῶν, ἂν καιρὸν λάβητε 70, 14. μικρῶν ὄντων τῶν παροξυνόντων, quo tempore vel minutissimæ quæque res iram accenderent 403, 1. οὕτως

ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος 514, 10. παροξυνθέντας μᾶλλον τοῦ δέοντος 805, 20. παροξύνεσθαι ὑφ' ἡδονῆς τινὸς 1144, 27. εἰ γὰρ οἱ παρόντες [jurgio puta et conflictui manuum] ἀντὶ τοῦ καλύειν, αὐτοὶ παροξυνοῦσι 1264, 26. παρωξύνθαι τὴν πόλιν πρὸς τὰς ἀποψηφίσεις 1299, 17. τοὺς εἰδότας παροξύνειν 1415, 22. εἰ βουλευθέντων ὑμῶν [scil. ἀνδρίζεσθαι] καὶ παροξυνθέντων ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ 1448, 4. = παροξύνεσθαι πρὸς τι *Æ.* 6, *rep.* προσκρούσας τι τούτῳ καὶ παροξυνθεὶς 15, 29. παρωξύνθην ἀκούσας οὕτως 70, 17. = *L.* 101, 20. = *Ly.* 158, 39.

παροξυντικός] πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι παροξυντικοὶ μὲν πρὸς τὸ— 489, 4.

παροξυσμὸς exacerbatio, iracundia 1105, 24.

παράπτεσθαι] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα 133, 18. τὴν κοινὴν σατηρίαν παρόψονται 179, 19. παροπτέον τι καὶ παρανομοῦντα 805, 9.

παροραῖν] *παρωραῖσθαι καὶ ἐν οὐδενὶ μέρει εἶναι τὸν τοιοῦτον 23, 13. ἡγήσονται παρωραῖσθαι αὐτοὶ 655, 15. ἀλλ' οὐ δὴ τὰ μέγιστα γε χρὴ παροραῖν 1450, 11.

παρορμίζειν] παρορμίσαντες δύο πλοίοις Μουνυχιάσιν operam cum dedissent, ut duo navigia ad arcem Munychiæ appulsa starent parata *L.* 132, 6.

παροργίζεσθαι] παροργισθέντας τι ὑμᾶς ἴδη πρὸς τινὰς 805, 19.

παρουσία] τῶν δὲ πραγμάτων διὰ τὴν παρουσίαν propterea quod in locis, ubique quæque gererentur, aderat, καὶ τὸ δύναμιν ἔχειν, κύριος ἐγεγόνει 674, 24. πράξεως σύμβουλον, δι' ἣν καὶ μετὰ ταῦτ' ἀγαθοῦ τινὸς ἡμῖν ἔσται παρουσία 1443, 1. τὰ τῆς τύχης ὀξείας ἔχει τὰς μεταβολὰς, καὶ κοινὰς ἀμφοτέροις τὰς παρουσίας. id est τὰ τῆς τύχης ἀγαθὰ τε καὶ κακὰ κοινῶς πάρεστιν ἀμφοτέροις ἐναλλάξ 1447, ult.

παρρησία] οὐδὲ γὰρ παρρησία περὶ πάντων παρ' ὑμῖν αἰεὶ ἔστι 37, 16. καί μοι, πρὸς θεῶν, ὅταν ἔνεκα τοῦ βελτίστου λέγω, ἔστω παρρησία 97, 23. λέξω δὲ μετὰ παρρησίας· καὶ γὰρ οὐδ' ἂν ἄλλως δυναίμην 95, *rep.* οὐδὲν ἂν εἴη τοῖς ἐλευθέροις μεῖζον ἀτύχημα τοῦ στέρεσθαι τῆς παρρησίας. Stobæus e Demosth. refert p. 145. παρρησία viguit apud Athenienses maxime, qui καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις μετιδώκατε αὐτῆς—ἐκ δὲ τοῦ συμβουλεύειν παντάκασιν ἐξεληλάκατε 111, 10. *sq.* κεκλεισμένης σοι τῆς παρρησίας, οὐ κιγκλίσιν, οὐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοιούτοις ὀφλήμασι 778, 11. οὕτως ἔλαττον ἰσχύει παρά τισι τὸ δίκαιον τῆς παρρησίας 1340, *rep.* minoris fit jus et fas, quam fiducia et audacia loquendi. παρρησίας μετέχειν τῆς καὶ τοῖς ξένοις δεδομένης 1343, 19. τὴν παρρησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην 1397, 1. ὡς ἀφελῆς καὶ παρρησίας μεστὸς οὐ παύεται 1489, 10. = παρρησίαν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀποδόμενος εἴκοσι μνῶν *D.* 105, 7. = παρρησία ἀπὸ τοῦ βήματος *De.* 179, 27.

παρρησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων 287, 13. = παρρησιάζεσθαί τινι, libere ad aliquem et plane loqui *Æ.* 11, 36. 25, 16.

παραθεῖν de loco depellere, detrudere. παρώσας ἡμᾶς 119, 17. = παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην *Æ.* 14, 38.

πᾶς] παντὸς εἶναι *cujusque esse, pro leve, facile factu esse* 13, 27. πάντα ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς, Philippus puta 240, 11. πάντα ἦν Ἀλέξανδρος in oculis ferebatur, summi fiebat 660, 7. πάντα ποιεῖν nihil intentatum relinquere, ἐξ ὧν μὴ *λειτουργήσης 1045, 25. εἰς πᾶν [scil. κακοῦ] ἐλθὼν διὰ τὴν τούτων ὕβριν 1261, 5. ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ εἶναι. in extrema desperatione 909, 24. ἡ πᾶσα ἐξουσία καὶ ἀδεια γενήσεται 763, ult. ἡ οὗτοι πάντες εἰσί. *or are these the whole of them* 649, 19. ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεστάναι 151, 8. = πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται *Æ.* 1, 18. φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῆ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν 9, 16. ἐν πάντι κακῶ γενόμενος, *ad extremam adductus miseriam* 9, 27. οὕτως ἰσχυρόν ἐστίν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν 12, 16. τὰ παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε 27, 36. ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας 33, 25. τιμωρεῖν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει 43, 17. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil. δημοσίων) ἡγεμονία χρῶνται δικαστηρίου 56, 1. δεξιούμενος πάντας καὶ προσγελῶν 66, 11. πικρότατος πάντων χρόνος 68, 32. ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ 69, 1. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apolini) καὶ τῇ γῆ τῇ ἰερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. πάσῃ τῇ δυνάμει ὁ Δαρτεῖος καταβεβήκει 77, 8. ἔξω τῆς ἀρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθιστήκει 77, 19. ἐπιорκεῖ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων 83, 30. = εἰς πᾶν (scil. ἐγχωροῦν, vel δίκαιον καὶ εἰκός) προυκαλεσάμην αὐτὸν *A.* 144, 21. = προτάξαντας σφᾶς αὐτοὺς πρὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων *An.* 14, 31. ἐπὶ παντὶ ὄνειδίξιν, (sub. γιγνομένῳ aut συμβάντι, καιρῶ, τόπῳ) *quocunque loco, tempore, quacunque causa aut occasione data arreptave* 20, 18. *πᾶσι τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν 5, 19. = πᾶν πράττειν, nihil non agere, nihil intentatum sibi relinquere *L.* 115, 29. 127, 43.

πάσχειν] μὴ πάθητε ταῦτόν, ὅπερ καὶ πρότερον 9, ult. καὶ γὰρ ἂν οὗτός τι πάθῃ, [a fato suo interceptus fuerit] ταχέως ὑμῖν ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε 43, 12. ἡ ἐγὼ πάσχειν ὀτιοῦν τιμῶμαι [vel ἔτοιμος. *ut apud Hermogen. p. 414. legitur*] 96, 1. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. *adeo ut Philippus, animo mollitus et inflexus ad indulgentiam, largiretur* 402, 9. πράγματα αἰσχίστα ἐπάθομεν ἂν 520, 14. ὁ παθὼν [scil. τὸν φόνον] *peremptus* 632, ult. τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας, ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν. ὑμᾶς δὲ, οἱ οὐδὲ, πεπονθότες πολλάκις ἤδη, φυλάττεσθε, τί τις ἂν καλέσειε 1232, 18. δεινὰ πάσχουσι *de insigni et atroci accepta injuria queruntur* 1233, 25. 1281, 2. = οὐ γὰρ ᾔοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὐ πεπονθότων *Æ.* 79, *penult.* βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθατε, τὸ ἀκρόαμα γίνεσθαι 88, 16. = εἴ τι πάθοι [scil. ἀνθρώπινον] ἄπαις. *si vita deceserit* *I.* 35, 19. 41, 32. 48, 40. 66, 13. = οὐδὲ *ἄλλο πείσομαι [scil. παρὰ τὸ προσῆκον] *neque committam, vel fieri sinam, ut alia quapiam turpi passione quatiar, et in transversum agar* *An.* 12, 25. = πάσχειν num sic nude usurpatur pro κακῶς πάσχειν *L.* 160, 38. ἀλλ' *ἄτε πεπόνθασιν ἅπαντα 143, 38.

πατάσσειν] *κάν ἐτέρωσι πατάξῃ τις, ἐκείσέ εἰσιν αἱ χεῖρες* 51, 26. *ἐάν ἐστεφανωμένον πατάξῃ τις* 524, *pen.* *τῷ σκῦτι ἐπάταξε μεθύων τὸν ἐχθρὸν* 572, *pen.* *ἐμπιστὸν πατάξῃ occiderit* 645, 16. *τῷ πατάξακι τύπτειν παρεκελεύετο* 1264, 22. = *fuste saxove ferire* L. 94, 9. *verberare* 101, 32. 136, 23. *πατάξας ξύλον ἢ μαχαίρα καταβάλη* 138, 10.

πατήρ] *τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μηδὲ τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεώτας κακῶς λέγειν* 1022, 26. *οἱ δὲ σοὶ πατέρες.* *ambo tui patres, et is, quem natura tibi dederat, et alter, qui te adoptarat* 1045, 20. *φανήσεται οὐ πατρός ὑπὲρ υἱέων γράφοντος εἰκουῖα διαθήκη, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου* 1109, 26. *περὶ ἅν τὸν πατέρα αἰτιῶνται τινες, [περὶ τούτων] τοὺς υἱεῖς δεδέκατε* 1477, 25. *τοῦ μὲν πατρός ἐστὶ κρείττων, πάντων δ' αἰσχροῶν ἤττων* 1489, 5. *πατήρ μὲν, οὐκ ἐρῶ τίς ἐστι.* *citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 17, 1.* = *filius, quem pater adhuc puerum elocasset ad merendum corpore, necesse non habebat adultus factus, patrem alere, aut ei de domicilio prospicere* Æ. 3, 1. *τύπτειν τὸν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα* 4, 42. *μὴ τρέφων πατέρα, ἢ μητέρα* *ibid.* *διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα, offensio cum patre nata e calumpnia* 21, 32. *εὐεργεσίας, αἷς ὑμεῖς ὑπήρξατε Ἀμόντα, τῷ Φιλίππου πατρὶ* 31, 31. *τὴν μόνην καὶ πρῶτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσας ἀπολέσας, filiam unicam* 64, 40. = *πῶς οἶόν τε τάνδρὶ δύο πατέρας ἐπιγράψασθαι* I. 46, 40. *κατασκευάζειν πατέρα comminisci, falsum edere* 47, 6. * *μηδὲ τοῦ πατρός γενομένου* 65, 35. = *πατήρ γόνυ et ποιητὸς* L. 138, 30. 31. *inter se conferuntur.* * *καταλεγείς ὁ πατήρ* 140, 10.

πάτρα. *poetice pro πατρὶς* 419, 1.

πατράδελφος] *θεῖος τῇ τοῦ ἐμοῦ πατρός μητρὶ, ἐκ πατραδέλφων.* *Archiaades erat matri patris mei, seu aviae meae paternae, patruus. frater enim patris, qui eam genuit, ex eodem patre* 1084, 17. = I. 49, 11.

πατραλοίας] *τοῖς πατραλοῖαις βοηθοῦντα τέθεικε νόμον* 732, 14. *nam eorum poena erat carcer* 737, 24. = L. 116, 43.

πατρικὸς] *πατρικὴ ἐχθρα* 410, 10. 530, 7. *πατρικὸς φίλος* 657, 20. *ἀνανεοῦσθαι τὴν πατρικὴν φιλίαν* 660, 17. *πατρικῆς ἐχθρας πρὸς τὸν δῆμον ἀνάμεστος* 779, 25. *ἄσοις πατρικὰς εὐεργεσίας ἀνεμνημονεύσατε* 1479, 9. = *πατρικὴ εὐνοια, benevolentia ab ejus patre urbi demonstrata* Æ. 31, 30. *πατρικὸς φίλος* 61, 3. = *πατρικὸς ξενός.* *quo jam pater hospite usus est* An. 21, 13. = *πατρικὸν ἐχθρὸν τοῦτον εἶναι τῇ πόλει* L. 143, 28. *ἵνα, εἰ μὲν τις αὐτοῖς πατρικὸς ἐχθρὸς ἦν, ἐκείνου μὲν ἐπιλάθωνται* 906, 13. = *πατρικὴ δόξα* D. 104, 20.

πάτριος] *καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὐξεται* Æ. 4, 10. *οὐ πάτριον αὐτοῖς, ita usitatum et antiquo more sancitum* *Areopagitis non est* 56, 33. *κῆρυγμα τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κηρύσσειν* 57, 7. = *adjectivum trium terminationum, quod alias duorum tantummodo solet esse.* *ἦν πατρίαν εἰρήνην ἐνομάζουσιν, dialecto sua puta, Argivi; (nam Attici potius πάτριον dicturi fuissent:)* a ma-

ioribus ad se proditam An. 26, 45. 47. = ἐπιλαμβάνειν ἐν ταῖς πατρίαις θυσίαις L. 185, 5. ἅπαντα τὰ πάτρια θύσται 185, 6. 12. = τὰ πάτρια ἱερά Ly. 155, 5. et τὰ πατῶα 148, 38. 151, 8. et alibi ᾄη 151, 9. = ἀδικεῖν τὰ πάτρια D. 97, 15.

πατρίς] οὐχὶ τῇ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι 296, 15. = ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης Æ. 50, 5. περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζονται 72, 41. ἐκπλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανατῶ ἐζημιώθη 89, 34. = τὴν αὐτὴν χθόνα μητέρα καὶ πατρίδα ἐπέκτητο L. 192, 14. πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἠγησάμενοι 196, 41. γνώμῃ χρῶνται, ὡς πᾶσα γῆ πατρίς ἐστὶν αὐτοῖς, ἐν ἧ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχασσι 187, 16. μὴ τὴν πέλιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα ἠγεῖσθαι 187, 19.

πατρόθεν] ἠναγκαζόμενην κατὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἑαυτοῦ πατρόθεν δέχεσθαι τὴν λῆξιν 999, 14. contra hominem, qui non modo idem nomen mecum gereret, (id quod non admodum erat mirandum in tanta civium multitudine) sed qui una quoque se filium ferret mei patris. id quod incredibile dictu et inexputabile videri poterat. Nullus enim pater duobus liberorum suorum idem nomen imponebat.

πατῶος] σοὶ μὲν πατῶα καὶ παπῶα δόξα 150, 26. Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατῶός ἐστι τῇ πόλει 274, 27. Ἀνδροτίωνι πάτερων οὐ πατῶόν ἐστι δεδεῖσθαι 739, ult. θύοντα τὰς πατῶους θυσίας ἐν Δελφοῖς 1481, 26. = ὁ τὰ πατῶα κατεδηδοκῶς, qui bona paterna abliguivit Æ. 5, 6. τὴν πατῶαν οὐσίαν οὐ μόνον κατέφαγεν, ἀλλὰ καὶ κατέπιεν 13, 39. δαπάναις ταῖς καθ' ἡμέραν ἀναλίσκειν τὰς πατῶας οὐσίας 27, 26. κατέδειν τὰ πατῶα 27, 33. ἀναλίσκειν τὴν πατῶαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν 56, 27. προέσθαι τὰ πατῶα (scil. κτήματα) καταγελάστως 78, 27. = ἀνεπίδικα ἔχειν τὰ πατῶα L. 44, 1. 15. 58, 43. ἐπὶ βωμοὺς τοὺς πατῶους βαδιεῖται 71, 21. τοὺς θεοὺς τοὺς πατῶους αἰσχυνόμενος [15, 2.] τὰς μὲν ὑπὸ τῶν *πατῶων ἐκδοθείσας 44, 22. = πατῶα οἰκία An. 9, 10. = πατῶος Ἑρμῆς L. 104, 16. τὰ πατῶα κεκτημένοι 178, 38. νεωστὶ τὰ πατῶα παρεληφῶς fr. 45, 5. = πατῶοι νόμοι D. 98, 10. τὴν πατῶαν ἐστίαν 98, 32. γῆ prædium a patre relictum 99, 17. ἱερά 102, 41. 107, 17.

παύειν] ῥάδιον μὲν οὖν ἐστὶ μοι παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτοῦς 164, 10. τοῖς πολιτευομένοις οὐκ ἐνεστὶν, αὐτοῖς, ultro, sponte sua, arbitratu suo, ὅταν βούλωνται, παύσασθαι [scil. πολιτευομένους] 176, 22. quasi dixisset οὐκ ἐνεστὶ παύσασθαι, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται. κόρον παύειν 423, 1. ὅτι τοὺς ὑβρίζοντας ἔπαυσαν [scil. τοῦ ὑβρίζειν] 569, 26. vel voc. ὑβρίζοντας in constructione et interpretatione tacite est iterandum. ἐπαύσατε αὐτὸν στρατηγοῦντα 1187, 17. ἔπαυσο erat formula, qua oratores scribam tacere jubebant et cœptam recitationem abrumpere. ut ἐπίσχεις 721, 6. ἄρτι γὰρ λέγων ἐπαυσάμεν 734, 16. οὐδ' ὅτιοῦν εἰσφέροντες παύονται [subaudi εἰσφέροντες, vel τοῦ εἰσφέρειν] etiamsi nihil non conferant, quicquid in facultatibus habent, tamen contribuendi requies nulla

iis conceditur 760, 9. = εὐδίας γενομένης παύονται (scil. ποιοῦντες ὑπὸ τοῦ χειμῶνος) A. 116, 25. παῦσαι τῆς *προθυμίας 118, 15. = ἄσπε μέντοι παυθῆναι Ap. 20, 40. = παύομαι κατηγορῶν L. 129, 34. λέγων 120, 11. μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς συνεχομένην 93, 25. 911, 5. ΤΑΥΤ. τῶν προγόνων ἐνθυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέκαυνται τῶν τῆς πόλεως πράττοντες. id est, ὅτι οὐδέποτε ἐπαύσαντο τὰ τῆς πόλεως συμφέροντα πράττοντες, καὶ οὐδὲν ἐστὶ μέρος τῆς πολιτείας, οὐ οὐχ ἤψαντο 147, 39. πεκαυμένοι τῆς ὀργῆς, αὐτῶν ἀκροῶσθε 152, 25. ἐπαύσατε αὐτοὺς τῆς ἀρχῆς 162, 14. τὴν δὲ μητέρα τελευτήσασαν πέκαυμαι τρέφων τρίτον ἔτος τουτὶ 168, 32. modo ante triennium demum vivis excessit mater. quo facto mihi datum est otium eam alendi nam ad id usque temporis antea semper eam multos per annos alui. παύεσθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων 189, 13.

πάω. πάειν] πεκάσθαι ἀδίκως 422, 6.

πέδα] θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας 422, ult. πέδαις αὐταῖς ἄρχετο ἐξορχούμενος 614, 22. = ἐν πέδαις δεδεμένον Æ. 38, 9.

πεδιακὰ Atticæ regio campestris L. ap. Harpocr.

πεδίον nomen proprium tractus Atticæ. ἐν πεδίῳ ἀγρὸς 1189, 20. = ἐπεργάζεσθαι πεδίον Æ. 69, 28. ὑπόκειται τὸ πεδίον τῷ ἱερῷ 70, 20. ἐξεργασμένον τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων 70, 22. κεραιεῖα καὶ *ἐπαύλια πεδίῳ ἐναποδομημένα 70, 23. = pars agri Attici sic dicta I. 53, 5.

πεζέταιρος miles mercenarius militia pedestri merens. οἱ περὶ αὐτὸν ξένοι καὶ πεζέταιροι 23, 2.

πεζῆ] ἵνα μὴ πεζῆ κορευῆται on foot 1046, 13.

πεζικὴ δύναμις D. 109, 31.

πεζομαχεῖν Ly. 157, 2.

πεζὸς] πεζῆ στρατιᾷ citat h. v. Thomas M. e Demosthene: = ναυτικὴ καὶ πεζῆ στρατιᾷ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμένοι Æ. 73, 11. ἀκμάζειν καὶ ναυσί, καὶ χρήμασι, καὶ πεζῆ στρατιᾷ 77, 3. = πεζῆ στρατιᾷ L. 194, 3.

πειθαρχεῖν] ὥσπερ γὰρ, ὅταν ἀρχῶσι, τοὺς ἰδιώτας οἴονται δεῖν αὐτοῖς π. 802, 10.

πείθειν] τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, ἃ [scil. ποιεῖν ὑμᾶς] πεπεικῶς ἔφη τὸν Φίλιππον ἤκειν 352, 3. ἐπειδὴν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ 373, 4. οὐκ ἔνεστ' εἰπεῖν, ὡς ἡ πεπεισμένα, ἡ χαριζόμενά τῷ ἐστὶ τοιαῦτα 377, pen. χρήμασι πείθεσθαι cupiditati servire, pati se ab ea duci 422, 1. ἐπειθεν ἡμᾶς διδοὺς κέρματα conatus est offerenda mercedula nos permovere, ut—549, 27. ἐὰν δὲ καὶ ἄλλως πως ἀλλήλους πείθωσι. aliis quibuscunque modis vel conditionibus inter eos convenerit 1360, 20. τοὺς τόκους, οὔτε συνεγράψαντο, οὔτ' ἔπεισαν ἡμᾶς. scil. λαμβάνειν 1296, 26. οὐκοῦν ἦν ἐπεισθητέ γε, [subaudi δέχεσθαι] τούτων δίκην παρ' αὐτῶν ἔχετε 991, 16. ὅσον ἔπεισεν [subaudi αὐτὸν δέχεσθαι] 1219, 25. = I. 64, 43. = αὐτὴ ἑαυτὴν οὐκ ἔπεισε μὴ κακοτεχνῆσαι A. 113, 40. ὑφ' ἑαυτοῦ πεισθεῖς 124, 23. τούτους μὲν πείθειν hos tibi gratia, officiis, largitionibus, devincire, ut in potestate tua habeas 138, 42. ἄπερ αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς οὐκ ἔπεισαν,

ὑμᾶς ἀξιούσι πείσαι 147, 4. = πείθειν τινὰ donis alicui os obturare, ne quid prodat, quod tu celatum malis L. 110, 13. οὐ παρα-
 ποῶν, οὐδὲ γυναικί πεισθεῖς fr. 44.

πειθῶ] ἡ τῶν λόγων π. τῆς τῶν ἀκουόντων εὐνοίας προσδεῖται 1393,
 13. π. τοσαύτη καὶ χάρις καὶ ἐν οἷς σπουδάξεις ἐστὶ σοι, καὶ ἐν οἷς
 παίζεις 1407, 21. = πειθῶ τρέφειν Æ. 90, 13.

πεῖραν ἡμῖν ἔργῳ δεδωκότος τοῦ χρόνου 209, rep. σεμνύνομαι τῶ
 πεῖραν ἔργῳ δεδωκέναι 262, 14. ἃ γε μὴδ' εἰς πεῖραν ἔδωκε θεῶν εὐ-
 νοια 293, 19. πεῖραν ἔργῳ λαβὰν τῆς ἐκείνου φιλίας 663, 19. πεῖραν
 αὐτῶν πολλάκις δεδώκασιν 707, 19. πείρας πολλὰς καὶ παντοδαπὰς
 προσάγοντες 1380, 2. = ἐμοῦ πεῖραν εἰλήφει I. 66, 45. = πεῖράν τινος
 λαμβάνειν ἐν τινι D. 91, 32. 102, 2. 103, 11. πεῖραν τοῦ τρόπου
 δίδόναι 108, 10.

πειρᾶν] ἔργῳ πεπειρασθε 255, 9. τίς γὰρ Ἑλλήνων, ἢ τίς βαρβά-
 ρων, οὐ πολλῶν κακῶν καὶ μεγάλων πεπειράται 311, 25. τοῦτο δ'
 ἦδη καὶ σπάνιον καὶ χαλεπὸν πεπειραμένος οἶδα ὃν εὐρεῖν 1443, 3. =
 πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκω Æ. 31, 29. οἱ ἄλλοι
 ἀλάζονες, ὅταν τι ψεύδωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν 67,
 36. = τοῦ μὲν πεπειράμαι πέρα τοῦ προσήκοντος A. 129, 29. = ad fla-
 gitium pellicere. ἵνα σύ γε πειρᾶς ἐνταῦθα τὴν παιδίσκην L. 92, 40.
 ἡμῶν πεπειρασθε οἰοί εἰσμεν εἰς ὑμᾶς 160, 44. πολλῶν δικαιοτέροί ἐστε,
 ὧν πεπειρασθε, τούτοις χαρίζεσθαι, ἢ οἷς οὐκ ἴστε ὁποῖοί τινες ἔσονται
 161, 13. πολλῶν κακῶν πεπειραμένοι 103, 5.

πείσματα e Demosthene afferunt nonnulli codices Julii Pollu-
 cis VI. 183. verum meliores ibi omittunt ὡς Δημοσθένης.

πελάγιος] πλοῦν καὶ πολὺν, longinquum iter maritimum, καὶ
 πελάγιον per altum mare, non ripas legendo 1213, 4.

πέλαγος τοσοῦτον μέλλοντος πλεῖν 916, 15.

πελιὸς lividus, cruore stagnante sublutus. πελιὸν εἶχε τὸ στῆ-
 θος 1157, 6.

πελταστής L. 153, 40. 154, 2.

πέμπειν] οἱ λοιποὶ πομπᾶς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν 47,
 13. ἔπεμψεν ἐπὶ τὰ ξύλα arcessivit tigna, misit, qui ea inde ad-
 duceret, advehenda curaret 1195, 26. = ἔπεμψαν οἱ ὀπλίται τὴν
 πομπὴν ἐκ Πειραιῶς εἰς τὴν πόλιν L. 137, 21. = μήτηρ ὅταν πέμπῃ
 τέκνα. scil. in castra et aciem Ly. 161, 6.

πεμπταῖος] πεμπταῖα τὰ παρ' ὑμῶν ἐν Φωκεῦσι γενέσθαι λογίζομαι,
 calculatio mea efficit, ut a vobis hic actorum et decretorum
 fama quinto die post ad Phocenses pervenerit 359, 18.

πέμπτος] τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων οὐκ ἔλαβε 260,
 20. οὐ μεταλαβὰν 702, 7. τὸ πέμπτον μέρος τ. ψ. οὐ μετέδωσαν
 τούτῳ 795, 6. 803, 13. τὸ πέμπτον μέρος εἶχον τοῦ ὕδατος. unam
 quintam partem universæ aquæ infusæ 1052, 27.

πένεσθαι] ἱκανὸν γὰρ αὐτοῖς τὸ πένεσθαι κακὸν 1309, 25. = κακῶς
 πράττοντα καὶ πενόμενον I. 54, 23. = οὐ τοὺς πενομένους καὶ λίαν ἀπό-
 ρως διακειμένους ὑβρίζειν εἰκός ἐστι L. 169, 35.

πενέστης] διακοσίοις ἰππεῦσι πενέσταις ἰδίῳι βοηθήσαντι 173, 6.
 687, 2.

πένης] ὡσπερ θεός ἡμῶν ἐκάστου *εἰς τίς ἐστι γονεὺς, οὗτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινούς δεῖ γονεῖας τοὺς *πένητας ἡγεῖσθαι 142, 3. *τὸ δ' αἴτιον ἐν τοῖς πένησιν ἦν, τῷ λειτουργεῖν μὴ δύνασθαι 262, 22. οἱ πονέστατοι καὶ ἀσθενέστατοι ἡμῶν ἐγγύτατά εἰσι τοῦ βῆδους κακῶς παθεῖν 555, 9. μηδαμῶς τοὺς πένητας ἀτιμάζετε 1309, 24. οὐ γὰρ, εἰ πένητες ἡμεν, ἠδικήκαμεν 1312, ult. ἄρα μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν δοκῶ. citat Hermog. p. 358, 10. = πένητι γενομένῳ οὐ διὰ κακίαν L. 153, 17. τοσοῦτῳ πεισιτέρους τοὺς παῖδας καταλέψω 163, 40. ἐκ πένητος πλούσιος γεγενημένος ἐκ τῶν ὑμετέρων 179, 27. πένητας καὶ ἀπόρους ἐκπλεύσαντας 179, 29. = τὰς τῶν πενήτων ἀπορίας ὀνειδίζειν D. 95, 42.

πενθεῖν, luctu defungi, finem facere lugendi Æ. 64, 38. ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο 84, 14. παραμυθεῖσθαι γυναῖκα πενθεύσαν 88, 24. = τὰ αὐτῶν πενθοῦντες κακὰ L. 190, 28.

πενθερά] ἀφήρησαι τὴν σαυτοῦ πενθεράν ἀφ' ὧν εἴη 1123, 1.

πένθος] πένθους πολλοῦ ἐν Βοσπόρῳ ὄντος 910, 14. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη 1399, 12. = ὡς διὰ τὸ πένθος κληρονομήσων. quasi ideo statim hereditatem adiurus, quod ob ejus dominum vita defunctum veste pulla luctum prae se ferret I. 47, 10. = πένθος μέγιστον A. 128, 12. = πένθος ὅσον ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ ἦν L. 898, 13.

πενία] ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας 186, ult. ἐγὼ γὰρ οὐτ' εἴ τις πενίαν προπηλακίζει, νοῦν ἔχειν ἠγοῦμαι 312, 16. πολλὰ ταπεινά καὶ δουρικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν 1313, 2. = ὑπενεγκεῖν γῆρας ἅμα καὶ πενίαν Æ. 12, 37. = εἰς πολλὴν πενίαν καὶ ἀπορίαν κατέστην An. 18, 42. = πενίαν προφασίζεσθαι L. 165, 20. = πενία στυγερά Ly. 162, 38.

πενιχρὸς] τῶν δὲ πενιχρῶν [id est πενήτων] ἰκνοῦνται [pro ἀφικνοῦνται, vel ἔρχονται] πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπὴν 422, 19.

πενταστηρὶς quinquennium. πολλάς πενταστηρίδας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ διατρίψαντα 740, 1. = Ly. 161, 40.

τοῖς πεντακισχιλίοις παραδοῦναι τὰ πράγματα L. 159, 8.

οἱ πεντακόσιοι sunt senatus Athenis quotannis novas vices obiens. τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων 1144, 18. ταῖς πεντακοσίαις [scil. δραγμαῖς] ζημιώσειεν, ὅσου ἦν [ἡ βουλή] puta] κυρία κατὰ τοὺς νόμους 1152, 10. = ἀκρίτους ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν Æ. 38, 15. 87, 20. τὴν βουλήν, τοὺς πεντακοσίους: quo distinguatur haec βουλή a βουλῇ τῇ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ 53, 7. 56, 35. = πεντακόσιοι Nomothetae a parte plebis delecti An. 11, 30. = τὴν βουλήν, τοὺς πεντακοσίους Ly. 152, 30. = πεντακόσιοι καὶ χίλιοι Heliaea maxima, coram qua Dinarchus causam dixit in Demosth. D. 103, 4.

πεντακοσιομέδιμνος homo ordinis primarii 1067, ult. = πεντακοσιομέδιμνοι L. ap. Harpocr.

πεντακοσιοστὸς ὄν. unus cum sit de quingentis L. 176, 13.

πέντε] τοῖς ἀδικουμένοις ἰκανὰ τὰ πέντε ἔτη ἠγήσατο Σόλων εἰσπράξασθαι 952, ult. εἰάν τὰ πέντε ἔτη παρέλθῃ τοῖς ὀρφανοῖς [ex quo puta puberes et sui juris facti fuerint] καὶ μὴ δικάσωνται, neque

ius suum repetierint a tutoribus, μηκέτ' εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς δίκην περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκλημάτων 989, 18. = πέντε ἐτῶν καλεῖται ὁ νόμος δικάσασθαι τοῦ κλήρου, ἐπειδὴν τελευτήσῃ ὁ κληρονόμος. *within the next five years after the death of the testator to sue for the inheritance, and present himself before the court* I. 43, 37.

πεντεδραχμία D. 97, 18.

πεντεκαιδεκαναῖα, numerus quindecim navium 183, 2.

οἱ πενήκοντα καὶ εἷς, iidem sunt atque οἱ ἐφέται 1069, 5. πενήκοντα ἔτισιν ὕστερον 1378, 18. πενήκονταταλαντία citat e Dem. Julius Pollux IX. 52. = κυριεύεωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι πενήκοντα δραχμῶν Æ. 5, 36. δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πενήκοντα πληγὰς 19, 30.

πεντηκονταετῆς] σπονδὰς τοῦ πολέμου πενήκονταετῆς *ἐποιήσαμεν Æ. 51, 15.

πεντηκονταρχεῖν] διὰ γὰρ ἐκείνου πενήκονταρχοῦντος καὶ ἡγοράζετο καὶ ἀηλίσκετο 1215, 1.

πεντηκόνταρχον ἕτερον αὐτὸς ἐγὼ λαβὼν 1212, 21. ergo trierarchi subcenturiones ipsi sibi deligebant.

πεντηκοστύεσθαι *to pay two per cent*, quinquagesimam dependere 932, 27.

πεντηκοστή (sub. μοῖρα) quinquagesima (scil.) portio. genus vectigalis. καινὴν ἵππικῆς τινὰ πενήκοστην εὔρηκε Μειδίας. novam quandam commentus est rationem redimendi veniam equestris militiæ 568, 12. τὴν πενήκοστην τοῦ σίτου ἐωνημένος. *he rented the duties upon such corn as entered the harbour* 1353, 21. τὰς πενήκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες 738, 5. = An. 17, 23. = Ly. 150, 19. πενήκοστῆς μετέχειν eamque καταλείπειν 155, 20.

πεντηκοστολόγος 558, 18. λάβε τὴν τῶν πενήκοστολόγων ἀπογραφὴν. indicem mercium, de quibus sive portum subeuntibus, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est, *the book in which such merchandise was entered as had paid toll at the harbour* 909, 10.

ἡ πεπραμένη τούτους ἀνεῖλεν 1396, 8.

πέρα] τί πέρα τοῦ καιροῦ τοὺς ἑτέρους ἐπαίρουσι 208, 6. δεινὸν, ᾧ θεοί, καὶ πέρα δεινοῦ 1123, 21. πέρα ὄρου ἐλαύνη, ἡ φέρη 634, 13. = πέρα * μεδίμνων κριθῶν I. 80, 31. = πέρα τοῦ προσήκοντος A. 129, 29.

περαίνω perficere, peragere. κὰν ταῦτα ἐβελήσῃτε, ὡς δεῖ καὶ προσήκει, περαίνειν 21, pen. ἐπέραινεν ἐφ' οἷς ἐμισθώθη peragit, executus est ea, quorum causa mercede conductus fuerat 277, 4. περαίνοντες ἔργα τοῦτο πάντων μάλιστα 623, pen. ἵνα δ' ὡς βῆσται τοῦτο περάνεις 680, 25. ἔλεγον, ὅτι αὐτὰ ταῦτα περαίνουσιν 932, 24. ἀποδόντες τὰ τρία τάλαντα περαίνετε. [scil. τὴν δίκην] redditis tribus talentis peragite causam vestram 991, 24. τοῦτο δὲ καὶ περανῶ hoc oratione nunc exsequar 47, 26. ἱαμβεῖα συλλέξας ἐπέραινεν ordine, serie continua recitavit 417, 16. = περαίνοιτ' ἂν οὐδὲν nihil agatis, nihil efficiatis L. 113, 5. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴασαι. οὐδὲν γὰρ ἂν περαίνομι 152, 31.

περαιτέρω] τὰ πράγματα ἤδη π. βαδίζει 688, 14. μηδεμίαν ἀπὸ π. εἶναι 1169, 17. αὕτη ἐστὶν ἡ λυμαιομένη πάντας ἡμᾶς καὶ ποιούσα τοῦτον περαιτέρω μαίνεσθαι *ultra modum, magis quam decebat* 1182, 15. π. τοῦ καλῶς ἔχοντος. *ultra decorum* 1182, 25. = ὄνειδος τὸ ψευδὲς οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται *Æ.* 48, 11. περαιτέρω καιροῦ καὶ τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος 65, 8.

πέρας τοῦ βίου ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος 258, 19. πάντων τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ θεὸς βούληται, γίγνεται 292, 18. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πέρας ἂν φήσειέ τις εἶναι κακίας 550, 11. εἰ μὴδὲ τῶν δοξάντων ὑμῖν μηδὲν πέρας ἔχειν δοκοίη 1443, 19. 1444, 15. = τὸν βίον τελευτήσαντες, πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. *non possunt jam poenas injuriarum sibi datarum ab inimicis repetere L.* 128, 19. = πέρας ἔχειν τὴν *εὐτυχίαν *Ly.* 155, 34. = πέρας (*the last resort*) ἔχοντες τῶν ἐν τῇ πόλει δικαίων. *A quorum sententia ad aliud nullum tribunal superius appellari potest, sed in ea meta est extrema jurium et causarum omnium, quæ in rep. in controversiam venire possunt D.* 110, 15.

πέρας, tandem, postremum *Æ.* 9, 21.

περὶ cum Genitivo. alias per *de*, alias per *ob*, reddi potest, et æquipollet, aut certe simillimum est τῷ ὑπὲρ, alias per *pro*. παρ-ὀμοίον ἐστὶν, ὅπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως. *quod de acquisitione opum valet, vel in ea locum habet, contingit* 12, 9. περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως pari modo de rep. habet. idem de rebus civilibus quoque censendum est 12, 13. οὐ περὶ δόξης, οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσι. *non de gloria dimicant, ut eam adipiscantur, neque de finibus agri, ut eosdem conservent salvos et nulla parte diminutos* 10, 16. περὶ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ κινδυνεύειν, ut ea salva tueantur, aut ne amittant 13, 25. περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύειν de extremis periclitari, ne ea patiantur 98, 14. ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀνταγωνίζεσθαι 36, 5. περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τὰς τιμωρίας. *quorum criminum nonnullis leges denuntiant, atque irrogant poenas—*229, 6. περὶ πλείονος ποιῆσθαι pro re habere pluris facienda. id est præferre. μηδεμίαν μῆτε χάριν, μῆτ' ἀνδρα ποιῆσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον, καὶ τὸν ὄρκον 341, 6. ᾧ φιλοτιμίας ἔνεκα ἢ περὶ τῆς δωρεᾶς σπουδῆ γένοιτ' ἂν 469, 12. *περὶ ἡμῶν στεφανούμεθα *nostrimet causa coronamur* 532, 9. περὶ τοῦ, τρόπον ὅτινα χρῆ δίκην δίδόναι, ἀντιλέγει 602, 6. περὶ τούτου ἐσπούδαζε μᾶλλον, ἢ περὶ τοῦ πράγματος αὐτοῦ 602, 20. ὀνομαστὶ περὶ τινῶν μνησθῆναι (*ubi per quodammodo redundat*) 741, pen. περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντες 835, 11. περὶ τῆς μαρτυρίας de testimonio, h. e. quod ad testimonium attinet 1140, 9. περὶ ὧν ἠδικήμεθα ἀξιοῦμεν κατὰ τοὺς νόμους δίκην λαμβάνειν 1262, 4. = ὅσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων *Æ.* 1, 31. ἔνοχος ἔστω τῷ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμῳ 2, 36. ἐπάναγκαι περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν 4, 18. δις περὶ τοῦ αὐτοῦ λέγειν ὁ αὐτὸς *τοῖς αὐτοῖς *vetitum erat* 5, 33. ἀνηκίστως λέγειν περὶ τινος 5, 34. μαντεύεται ἢ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσθαι 18, 8. καταδρομὴν τινὰ μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιῆσθαι 19, 5. ἔγνω

συμφορᾶς μιᾶς περί 21, 36. μνείαν περί τινος ποιῆσθαι 23, 5. τοὺς
 ἄλλας τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περί πλείστου ποιῆσθαι 31,
 14. περί πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιῆσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας
 48, 29. ἀπαλείφειν τι τῶν δεδογμένων περί τῆς εἰρήνης 49, 36. περί
 τοῦ σώματος κρίνειν τινὰ 50, 23. ἀνεπίφθονον εἶναι μοι νομίζω περί
 τούτων λέγειν 50, 30. χωρὶς καὶ ἐν μέρει περί ἐκάστου γνώμην ἀπο-
 φαίνεσθαι 54, 3. ἐπιτρέπειν πόλει ἴση καὶ ὁμοία περί τῶν ἐγκλημάτων
 65, 27. διαγωνίζεται οὐ περί τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περί τοῦ
 σώματος σωτηρίας 72, 28. περί τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους ἀγωνίζονται
 72, 41. ὅτι περί τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῶ μέρει δι-
 αγωνιῆται 74, 34. πύκτας ὁρᾶτε περί τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους δι-
 αγωνιζομένους 83, 22. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἄλλας περί πλείονος ποι-
 εῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης 85, ult. = περί ἐλαχίστου ποιῆσθαι I. 37,
 25. περί πλείονος 48, 19. pro ὑπὲρ loco, nomine, causa, gratia
 alicujus 39, 4. ob. περί τούτων ὑβρισθέντα τῶν χρημάτων 74, 11.
 = ἐπὶ μὲν μνᾶς οὐκ ἀπέτισα περί αὐτοῦ δεδεμένου καὶ λυμαινομένου A.
 136, 43. ἀνδρὸς περί θανάτου φεύγοντος rei facti in causa; ubi caput
 agitur 140, 38. = περί τοῦ σώματος κινδυνεύειν An. I, 22. ἀνθρωπί-
 κως ἐκλογίζεσθαι περί τῶν πραγμάτων 8, 26. προσιέναι περί τῶν γε-
 γενημένων κατὰ τὴν τελετὴν 15, 5. ἐπιλανθάνεσθαι περί τῶν πεπρα-
 γμένων (ubi præpositio videtur redundare) 19, 16. προκηρυκεύ-
 εσθαι περί τῶν σπονδῶν 23, 45. διορίζεσθαι περί τινος 25, 8. περί
 πλείονος ποιῆσθαι majoris facere 21, 40. ubi περί respondet La-
 tino pro. pro re habere pluris facienda, to consider as a thing,
 on which a higher value ought to be set. = hac de præpositione
 ubi copias indicis Taylorini produxero, tum a me quoque in sche-
 dis annotata referam. Sic itaque h. l. habet index Atticus Tay-
 logi. περί πολλοῦ ποιῆσθαι L. 91, 1. 197, 4 35. 39. 101, 21.
 110, 26. 120, 38. pro quo videtur Isocrates non semel usur-
 pare πρό. v. Epistola 2. πρό πολλοῦ δ' ἂν ἐποιήσάμην. idem de per-
 mutatione 460, 36. ed. Wolf. περί πλείονος ποιήσασθαι τῶν νόμων
 143, 29. ὄρκων 145, 7. ὑμῶν 150, 36. τιμωρίας 180, 28. τὴν
 ἰδίαν ἀσφάλειαν ἢ τὸν κοινὸν κίνδυνον 187, 19. 188, 27. περί ἐλάττο-
 νος τῶν ἡδονῶν ἐποίησας (vel potius ἐποιήσω) 94, 13. πάντα τοῦ
 δικαίου 115, 32. περί ἐλάττονος ἔθετο 107, 14. περί πλείστου 105,
 22. περί οὐδενὸς ἠγεῖσθαι 110, 31. ποιήσασθαι 115, 36. περί τού-
 του μνησθήσομαι 100, 22. 116, 33. 126, 29. περί Νικίου ἀναμνή-
 σθητε 149, 19. περί τοῦ δικαίου μάχεσθαι 196, 18. σωτηρίας 196,
 40. περί θανάτου ἀγωνίζεσθαι 100, 19. σώματος 102, 35. φυγῆς
 111, 9. οὐσίας 111, 10. πατρίδος 101, 41. περί τοῦ σώματος
 κινδυνεύειν 182, 21. περί αὐτῶν δεδιότες 99, 26. TAYL. a) pro.
 περί πολλοῦ ποιῆσθαι 91, 1. et alia talia, ut ἀποκτινύναι ἀνθρώπους
 περί οὐδενὸς ἠγοῦντο 120, 37. b) ob. loco vel causa alicujus alius.
 εἰκην περί (id est ὑπὲρ) τινος λαμβάνειν. pœnas alicujus criminis
 repetere 95, 8. περί τοῦ δικαίου μάχεσθαι 196, 18. 197, 7. οὐδὲν
 προσήκει περί τῶν ἀλλοτρίων ἀδικημάτων κινδυνεύειν 108, 40. περί
 πάντων τῶν πεπραγμένων αὐτὸν τιμωρήσασθαι 139, 36. ταῖς ὑμετέ-
 ραις ἀρεταῖς χρήται παραδείγματι (sub. ἀπολογούμενος) περί τῆς ἐαυ-

τοῦ πονηρίας, ad purgandam suam flagitiositatem 142, 35. c) *de*.
 περὶ τῶν μελλόντων προορᾶσθαι de futuris prospicere 915, 8. =
 ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης. id est, ὑπὲρ πατρίδος Ly. 162, 5. θυμῷ
 γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα 162, 43. et cum dativo περὶ ἡ πατρίδι
 μαρνάμενον. pro sua patria 162, 32. = τὴν περὶ αὐτῆς πίστιν. pro
 τὴν πρὸς αὐτὴν D. 90, 31. ζητεῖν περὶ τῶν ἀφανῶν 91, 14. περὶ αἰ-
 σχρᾶς αἰτίας κοινῇ πάντες ἀγωνιζόμεθα 102, 8. II. Cum accusativo.
 περὶ αὐτὰ καταρρεῖ in semet et per semet ipsa corruunt, colli-
 quescunt 21, 4. circiter. ἦν γὰρ [meum nomen] περὶ ἑξηκοστόν.
 sexagesimum ferme 1302, 1. ubi non est præpositio, sed ad-
 verbii vices gerit. Adhibetur περὶ formando quoque genitivo.
 τοῦ περὶ τοὺς Φωκέας ὀλέθρου pro τοῦ τῶν Φωκέων 365, 6. τὴν περὶ
 τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικούς λόγους ἐπιστήμην, id est τὴν τῶν πρά-
 ξεων καὶ τῶν πολιτικῶν λόγων 1414, 14. τὴν περὶ τὸ πλοῖον φάσιν
 denuntiationem navis 1323, 6. = δαιμονίως ἐσπουδακῶς περὶ τὸ
 πρᾶγμα τοῦτο Æ. 6, 25. διατρίβειν περὶ τι, satagere in re aliqua
 6, 42. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν 44, 36. τὰ περὶ τὴν
 τοῦ τραύματος γραφὴν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα 60, 42. περὶ τὴν
 σὴν εἶναι τιμωρίαν, cogitare, curare, exsequi tuam punitionem
 86, 13. τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευε 87, 29. δωροδο-
 κίαι περὶ τοὺς Ἀμφισσέας καὶ Εὐβοέας, corruptiones ab Amphis-
 sensibus et Eubœensibus 87, 36. = αἱ γυναῖκες περὶ τὸν τετελευτη-
 κότα ἦσαν. *they were about him, had business with him.* ver-
 sabantur in eo pollinciendo, sedulæ in eo erant I. 60, 23. = περὶ
 τὸν ἀρξάντα τῆς πληγῆς δοκεῖ τὸ ἀδίκημα εἶναι A. 128, 13. = cum ac-
 cusativo aliquoties composuit ANDOCIDES in ejusmodi situ orati-
 onis, ubi alius πρὸς fuisset usurpaturus ut 31, 5. 34, 11. = στρατη-
 γῶν περὶ Ἑλλήσποντον L. 153, 5. ἀσεβεῖν περὶ τὰ ἱερὰ 103, 33. τὸν
 Ἑρμῆν 104, 16. ἱερὰ καὶ ἑορτὰς 104, 39. ἀδικεῖν περὶ τὰ ἱερὰ 104,
 42. ἡμαρτηκένας περὶ τοὺς ξένους 142, 17. 189, 2. πεποιθὼς ἂ οὗτος
 πεποίηκε περὶ τοὺς θεοὺς 104, 14. ἀγαθοὺς περὶ τὸ πλῆθος 130, 2. χρη-
 στός περὶ τὸν δῆμον 135, 22. πόλιν 142, 33. εὐνοίαν ἔχειν περὶ τὸ
 πλῆθος 149, 29. προθυμίαν περὶ τὸ πλῆθος 159, 37. οἶος εἰς ὑμᾶς 160,
 28. τοιοῦτον ἑμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω 163, 7. τοιαύτην γνώμην
 ἔχειν περὶ τὸν πατέρα 118, 5. περὶ τᾶλλα μετρίως βεβιωκῶς 145,
 40. v. πρὸς et εἰς TAYLOR. pro πρὸς erga. τοιαύτην γνώμην
 ἔχειν περὶ τὸν πατέρα 118, 5. = λόγον οὐδένα περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς
 ἔχειν Ly. 162, 26. = τὸν ἀνόσιον καὶ περὶ πάντας πονηρόν. id est
 πρὸς π. D. 106, 40.

περιάγειν] τρεῖς παιδας ἀκολούθους περιάγεις 958, 15. περιεγαγὼν
 τὴν ἐσχατιάν fundum cum circumambulassem una cum amicis
 1040, 14. = in orbem vel vorticem agere, circumrotare, id est
 vertigine occæcare, dementare, et sic in facinus impellere, quod
 te funditus perdat An. 15, 17. convenit quodammodo cum
 Latino, in transversum agere. = περιάγειν τῷ χεῖρε εἰς τοῦπισθεν
 L. 94, 10.

περαιορεῖν] ὑμεῖς δ', ὁ δῆμος, ἐκνευρισμένοι καὶ περιηρημένοι χρή-
 ματα 37, 3. περαιορεῖσθαι πόλεις καὶ πολιτείας 117, 26. περιεῖλε

τὰ τεῖχη diruendis moeniis oppida velut palliis quibusdam denu-
davit 125, 26. ὑμῶν δὲ περιήρητο τοῦτο. [scil. ut magnifice de vo-
bismet sentiatis] 173, 22. ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμο-
νίαν, τὴν ἐλευθερίαν περιείλετο 246, 23. οἰκίας κατεσκαμμένας, τεῖχη
περιηρημένα 361, 20. μόνον οὐ τὴν Ἀττικὴν ὑμῶν περιήρηται 409,
18. περιαιρεθεῖς τὰ ὄντα nudatus, spoliatus 559, 26. ἀ δὲ νῦν αὐ-
τὸν περιϊόντα ὑβρίζειν ἐπαίρει, περιαιρεθῆ 582, 12. περιαιρεῖται πολλάς
φιλοτιμίας τῆς πόλεως 729, 16. περιήρηται τοὺς στεφάνους 802, 5.
περιαιρήσεσθε τῶν ποτηρῶν ἀνθρώπων τὰς πανουργίας ἀπάσας 942, ult.
= περιελὼν αὐτοῦ τὴν τύχην ἐτέρῳ περιθείη *Æ.* 34, 39. περιελεῖν τι-
νός τὴν ὑβρίαν 41, 40. περιελεῖν τοῦ ποιητοῦ τὸ μέτρον 73, 9. = περι-
εἶλον τὸν Πειραιᾶ. *urbi portum (veluti pallium) detraxerunt L.*
124, 2. περιελεῖν τοῦ Πειραιῶς τὰ τεῖχη 126, 32. τὸ περὶ τὸν Πει-
ραιᾶ τεῖχος 130, 7. οὐδὲ μετὰ τῶν τειχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν αὐτῶν πε-
ριαιρησόμεθα 920, 4. = περιαιρεῖσθαι ἑαυτὸν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀπολογίας
Ly. 152, 25. τοὺς στεφάνους 165, 8.

περιάπτειν] οὗτος ὁ νόμος δόξαν τῇ πόλει ἀντὶ καλῆς αἰσχρᾶν περι-
άπτει 460, 4. αἰσχύνην μᾶλλον, ἢ τιμὴν, περιάπτοντα τούτοις 1401,
8. = εἰ σωθεῖς αἰσχρῶς ὄνειδη καὶ αὐτοῖς καὶ ἑμαυτῷ περιάψω *L.*
164, 1.

περιβάλλειν] τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκεῖνος περιβαλλόμενος *ad*
se *gariens*, *sibi* *arrogans* 304, 25. περιβάλλειν τοσαύτη καὶ τηλι-
καύτη συμφορᾶ 416, 10. περιβάλλειν ὄνειδει 604, 9. 613, 2. 740,
23. πολὺς τόπος περιβεβλημένος 1077, 24. = ἀνιάτοις κακοῖς περι-
βάλλειν τούτων ἐκάστους *Æ.* 69, 37. ἀνηκέστοις κακοῖς τὴν πόλιν
περιβάλλειν 86, 8. = περιβάλλειν συμφοραῖς *A.* 122, 25. = περιβάλ-
λειν τεῖχος περὶ ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον *L.* 194, 43. ἀνηκέστῳ
συμφορᾶ 102, 28. = περιβάλλειν τεῖχη τῇ πατρίδι *Ly.* 167, 34. =
περιβάλλειν τοὺς ὄρους τῆς χώρας, οὐ λίθοις, ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφα-
λείᾳ *De.* 178, 39.

περίβλεπτος] τὸ καθ' ἓν τι περίβλεπτον γενέσθαι 1410, 15.

περιβόητος σύστασις 324, ult. περιβόητον ποιεῖν ἐν τῷ ἐμπορίῳ
915, 25. περιβόητος γὰρ ἡ πρᾶξις ἐγένετο 1011, 19. = *tetriorem*
in partem, *diffamatus*, *infamatus L.* 99, 7. = περιβόητος ἀρετῇ *Ly.*
156, 29. = περιβόητος πονηρία *D.* 107, 4.

περιβοήτως] τοῖς οὕτω π. ἀνηρηκόσι τοὺς ὄρκους. *tam* *famose*, *cum*
flagitio tam infami 213, 6. = περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὢν *Æ.*
16, 6.

περίβολος λίθινος *Ly.* 153, 42.

περιγίνεσθαι *potior*, *superior fieri*, *vincere*. ἡμῶν μελλόντων
καὶ ψηφίζομένων—περιγίνεται 24, 25. περιγιγνώμεθα τῶν ἐχθρῶν
44, 11. περ. τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως προσήκει τῇ τῆς ἀληθείας
ὑπερβολῇ 1403, 15. περιγεγενῆσθαι τῶν χαλεπῶν καὶ δυσκόλων
ἀπάντων 1407, 3. πολλῶν, ὄντες οὐ πολλοὶ, περιγίγνονται 1445, 3.
οὐ σκοπῶν, ὅπως ἀλλήλων περιγενήσεσθε 1469, 26. b) *superesse*,
reliquum esse, *redundare*. ἄλλως τε καὶ τούτου μόνου περιγ. μέλ-
λοντος *praesertim cum hoc solum ipsi reliquum futurum, hunc*
unum sit laboris fructum ablaturus 31, 23. τὸ μὲν φοβεῖσθαι

τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ δύνανται μεγάλην ἔχειν ἐκείνων περιγέγονε 146, 3. περιγενόμενα χρήματα facultates, quæ a proscriptione superfuissent 1014, 20. τοσοῦτον ἐδέησε περιγενέσθαι τι τοῖς ἐκείνου παιοὶ τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης 1015, 8. τὰ σκεύη τὰ τῆ προτεραία περιγενόμενα, quæ die ante relicta mihi, neque ablata fuissent 1159, 8. ὅτι οὐχ οἷός τ' ἔσται περιγενέσθαι fieri non posse, ut morbo superato, convalescat, et salvus discedat, in vivis superstes maneat. *to come out of it alive* 1168, 16. οὐ πολλὴ ἐλπὶς αὐτὸν περιγενέσθαι 1364, 20. οὐ μικρὰν ζημίαν νομίσαι, εἴ τις ἀηδὴς δόξα τῆ πόλει παρὰ τοῖς πολλοῖς περιγένηται *if there remains after the transaction—if this is the consequence to the state*—1433, 24. περίεστι δέ μοι *ταῦτα, *these are the results to me of the business*, οἷα τοῖς κακόν τι νοοῦσιν ὑμῖν περιγένοιτο *may similar results be the lot of those*. 1483, 18. ἐκ δὲ τούτων περιγίγνεται existit, *the result of this is*, ὑμῖν μὲν ἡ σχολή—τούτοις δὲ αἱ χάριτες καὶ ὁ μισθὸς 102, ult. = excedere iudicio superior, abire victor Æ. 27, 18. δικαιολογούμενος περιγένοιτο ἡμῶν 31, 2. σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιγένητο τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας 69, 38. πλοῦτος οὐδαὶς τρόπου πονηροῦ περιγένητο, nullæ quamvis magnæ divitiæ pravitati mentis resistunt, sed cedunt ei, vincunturque et dissipantur tandem ab ea 78, 30. = περιγίγνεσθαι ὑμῶν καὶ ἐμοῦ παρὰ τὸ δίκαιον I. 87, 34. = A. 117, 19. = περιγενόμενοι καὶ σωθέντες, qui salva vita discesserunt, ut jam supersint L. 135, 32. τρία τάλαντα περιγένοιτ' ἂν τῆ πόλει. *there would have been remaining, the chest would have had a surplus of*—185, 10. τί τῷ πλήθει περιγένησεται 922, 3. = περιγίγνεσθαι καὶ τῶν πολεμίων καὶ τῶν συμμάχων Ly. 156, 37. καταφανῆ ἐποίησαν τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλήθους περιγιγνομένην 163, 24. = πονηρίαν τῶν εἰθισμένων τιμαριῶν *περιγεγενημένην, (si certa est virorum doctorum istæc emendatio.) quæ a solitis pœnis compesci recusat D. 105, 22.

περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας, exterminare, relegare e civitate, aut ab administratione reipublicæ excludere Æ. 83, ult.

περίδειπνον epulæ funebres in honorem defunctorum 321, 25.

περιδεῆς] τοὺς βελτίστους περιδεεῖς καταστήσετε An. [34, 22.]

περιδεῶς μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155, 3.

περιδινεῖν] κύκλω περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος Æ. 77, 29.

περιδύζειν vestibus spoliare A. 117, 3.

περιεῖναι pœne idem significat, quod περιγίγνεσθαι. a) superior esse. περίεστι τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων 14, 15. πανταχοῦ κρατοῦμεν καὶ περίεσμεν τῷ λόγῳ 132, 1. ἂν τοίνυν ἀντὶ Φωκίων καὶ Πυλῶν *Χερρόνησον ὡς περίεστι τῆ πόλει λέγη 365, 22. ἡγούμενη αὐτὸς πρῶτος περιεῖναι δεῖν αὐτῶν 414, 14. τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας περίεστιν, οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιοῦτους. citat Plutarchus Moral. p. 547, pen. δεῖ τούτων, ὅστις εὖ φρονεῖ, φυλαττόμενον περιεῖναι, μὴ προπιστεύσανατ κατηγορεῖν 662, 19. ἡ εὐταξία, τῆ τῶν νόμων προσθήκη, τῶν αἰσχυρῶν περίεστι 777, 1. μετὰ τούτων [cum legibus] οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν περίεστι 777, 8. ἐγὼ πολλῶν multis partibus τῷ δικαίῳ per jus

meum, vi juris æqui mihi competentis, περιεῖναι βουλόμενος 978, 17. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν, πολὺ περίεστι 1089, 9. b) superesse, reliquum esse, item spissum, copiosum, numerosum esse. νῦν δὲ τοσοῦτον ὑμῖν περίεστι τοῦ πρὸς ἐμὲ μίσους. tantum vobis superest odii erga me. *you have such an abundance thereof* 160, 12. οὐδ' ἐνταῦθα ἔσθη τῆς ὕβρεως, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν [scil. τῆς ὕβρεως] tanta redundabat insolentia, arrogantia, superbia ad injurias et contumelias exardescente 520, 16. τοιγαροῦν περίεστιν ὑμῖν ἐκ τούτων. *of these things this is the result to you* 172, 6. τούτοις δὲ τοσοῦτον περίεστιν, ὅσπερ τοὺς ἠδίκημένους προσσυκοφαντοῦσι. *they are so hot-spurred, so haughty and audacious, so flushed with insolence*, tantum ipsis superest spirituum, cupiditatis et insolentiae 1280, 1. εἰ δὲ τὰ παρέστηκεν, ὡς πολὺ μοι περίεστι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων 1483, 10. mihi multum otii superesse a gestu rerum mearum. οὐχουν ἐκ τοῦ περιόντος ταῦτα ποιῶ. *this do I not out of mere idleness, or pastime, or for no purpose*, non temere, non sine consilio 1483, 15. περίεστι δὲ μοι ταῦτα—*at the end of the reckoning, this is the overplus, this is what I get by it* 1483, 18. τῇ πόλει τῶν ἐναντιουμένων ἐνδοξοτέραν εἶναι περίεστι 1488, 26. οἰόμενοι περιεῖναι τὰ χρήματα, λογίζησθε. opinantes penes aliquem superesse adhuc aliquid æris, nondum erogatum illius, quod ipsi vos expendendum mandavissetis. *of the sum of money delivered to him, he must still have a part remaining, which he must give back* 303, 21. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως. *the surplus of the cash, what remains after deducting expenses, the remaining money in cash* 1346, 18. ψηφίσμαθ' ὑμῖν περίεσται copia quidem abundabitis decretorum—βελτίω δ' οὐδὲν ἔσται τὰ πράγματα neque tamen res ideo vestrae meliore loco erunt 1432, 16. τεθάρρηκε καὶ πεπίστευκε περιεῖναι καὶ ζῆν te in vivis esse superstitem mansurum 585, 18.= περιεῖναι αὐτῷ μηδὲν ἄλλ' ἢ τὰς αἰσχύνας Æ. 22, 8. ὡσπερ ἐκ τῶν ἐράνων τὰ περιόντα νειμάμενοι 89, 30.= ἐκ τῶν περιόντων. *out of the overplus, out of that which remained—after deduction* I. 55, 13.= οὐκ ἐπὶ τοῖς περιούσιον (id est ἐπὶ τῇ ἐμῇ περιουσίᾳ) μέγα φρονῶν L. 163, 8. πολλῶν πλείονα τούτων αὐτῷ περίεσται 182, 13. οὐ μέντοι τι μέρος περίεστι τῶν πολιτῶν 188, 7.

περιελαύνειν] μὴ περιίδητε ἐμὲ περιελαθέντα ὑπὸ τούτων 1049, 10.

περιεργάζεσθαι] εἰ μηδὲν πλεον τῶν ἄλλων περιεργάσῃ 150, 23. ἐξ ἄν ἐργάξῃ καὶ περιεργάξῃ 150, 24. περιεργασμαι μὲν ἐγὼ ineptus fui, vanam et supervacaneam insumsi operam, περὶ τούτων εἰπὼν, περιεργασται δὲ ἡ πόλις ἢ πεισθεῖσα ἐμοὶ 248, 25. περιεργάζεσθαι καὶ κοινῇ πάντας ἐνοχλεῖν 805, 4.= περιεργαστέον plus præstandum mihi est, quam ex officio debebam A. 119, 31.

περίεργος] τὸ προϊστασθαι τῶν Ἑλλήνων περίεργον ἐπίσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα 145, 17. 1451, 19.= πικρὰ καὶ περίεργα ὀνόματα Æ. 86, 27.= περίεργόν ἐστι λέγειν I. [9, 38.] = περίεργον

εἶναι τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας. *supervacaneum quid* An. 27, 35. = *ineptus, incassum et stulte sedulus* L. 123, 24.

περιέρχεσθαι] πρεσβεῖαι, ἄς [*id est καθ' ἄς, vel ἐν αἷς*]—περιήλθομεν 129, 20. π. *circumire, ut candidati honorum solent suffragia colligentes* 171, 18. ἔτι καὶ νῦν περιέρχεται ὄπλα ἔχων 216, 9. π. τὴν χώραν 277, 9. πολλὰ γὰρ ἄλλα τις ἂν περιέλθοι τῷ λόγῳ 1461, ult. (*non intelligo*) περιέρχεται τὴν ἀγορὰν κύκλῳ 411, 16. = περιέρχονται τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας *Æ.* 84, 27. = π. τὴν πόλιν An. 13, 25.

περιέχειν] περιέχοντος ὄρους κύκλῳ 1274, 15. = περιέχει κυκλόθεν ὄδος L. 110, 40.

Περιβοῖδης 1219, 20.

περιῖδειν γιγνόμενα 246, 8. περ. τοσοῦτα ἦττον ἔφην, ὅσοι φεγὰς καὶ ἀτυχῶν ἠδικεῖτο 896, 2. οὐκ ἂν περιεῖδον ἑμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον 901, 17. τὰ δὲ αὐτῶν τὸν ἑμὸν πατέρα περιεῖδον κομισάμενος 1015, 20. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ περιεῖδον αὐτῶ ἀναρπασθέντα 1348, 1. = *Γ.* 36, 25. = περιῖδειν ὑβρισθέντα L. 97, 46. ἐκ πατρίδος ἐκπεσόντα 100, 30. ἐπὶ τούτῳ γεγόμενον 102, 28. ἀδικήμασι περιπεσόντας 116, 14. *et similia passim.* *ΓΑΥΛ.* ἡμᾶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας 157, 42. μὴ περιῖδειν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα *fr.* 2, 2. = τὸν πατέρα τελευτήσαντα περιεῖδε τῶν νομίμων οὐ τυχόντα *D.* 106, 9. *et* τῶν ἀναγκαίων σκαπίζοντα 106, 8.

περιῖεναι τὴν χώραν 277, 18. οἱ δ' ἄλλοι περιήτε τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες 1461, 9. ἐπὶ ξένης περιῶν ὀρῶμαι 1484, 5. πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιῶν *coemit undecunque studiose exquisita* 412, 23. = τὰς ἐπιστολάς, ἄς ἐξηρημένους ἐκ τῶν δακτύλων περιῖεις *Æ.* 77, 11. = περιῖεναι κατὰ τοὺς ἀγροὺς L. 188, 23.

περιίστανειν, περιίστασθαι. περιστῆναι] *In activo, sepire, circumvallare aliquem velut agmine quodam, ut e. c. malorum, vel hostium.* τὸ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἐπεξιοῦσι δικαίως, περιιστάνειν ἐπιπλείω κακὰ 555, 5. προσελθὼν καὶ περιστήσας τοὺς μισθ' ἑαυτοῦ, τὸ ἐργαστήριον τῶν συνεστηκότων 978, 6. περιιστάναι τὰς αὐτῶν συμφορὰς εἰς ἐμέ. *transferre* 1014, 17. b) περιστῆναι *supervenire, evenire ex insperato et secus, quam opinatus esses.* τοῦτο καὶ ὑμῖν περιέστηκεν 176, 22. *devenire in aliquem statum, locumve, mutata rerum facie. to turn out otherwise than was expected.* ὅτι εἰς τοῦτο περιστήσεται τὰ πράγματα 31, 5. εἰ τὰ πράγματα, εἰς ὅπερ νυνὶ, περιέστη 195, 12. περιεστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν,—αὐτοὺς ἐτέροις βοηθεῖν 301, 8. τὸ πρᾶγμα εἰς ὑπέρδεινον ἐμοὶ περιέστη 551, 2. τῷ δ' οὐδ' ὀτιοῦν ἄλλο, πλὴν πολιορκία, περιεστήκει 671, 20. φοβοῦμαι, μὴ τὸ πρᾶγμα εἰς τὸναντίον περιστήῃ 773, 9. ὀρῶν τὸ πρᾶγμά μοι περιεστηκός εἰς ἀτοπον 969, 10. c) *circumstare, obruere.* ὅποι' ἄττ' ἂν ὑμᾶς περιεστή τὰ πράγματα 17, 10. χάρις γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης 30, 24. τοῦ πολέμου τούτου περιεστηκός *Θηβαίοις* 209, 22. τοσοῦτος κίνδυνος καὶ φόβος περιέστη τὴν πόλιν 293, 14. ἀνάγκη περιίστατο καὶ τούτῳ 407, 4. πηλίκα

τῇ πόλει περιέστηκε πράγματα 450, 13. ἀνάξιόν ἐστι τῆς νῦν περιεστηκυίας ἐμοὶ συμφορᾶς 1470, 11. = εἰς τοῦτο φέρων περιέστηκε τὰ πράγματα Æ. 65, 24. τὸν περιστάντα αὐτοῦς φόβον 73, 16. περιεστασθαι λόγους, nimia multitudine verborum inutilium et a causa alienorum onerare, obruere, opprimere iudices, et eos quasi vallare turba quadam incondita, quam percurrere, et e qua eluctari nequeant 83, 25. ὅσοι ξένοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν 85, rev. = καὶ μοι μέγιστον θαῦμα * περιέστηκε Ἀπ. 20, 1. = περιεστήκει πλήθος πολεμίων L. 194, 8. τῇ μὲν δουλείᾳ περιέστηκε 196, 14. τοῖς περιεστηκόσι πράγμασι 193, 36. ΤΑΥΛ. περιέστηκε τῇ πόλει τὸναντίον, (nisi manvis eis τὸναντίον) ἢ αἰς εἰκὸς ἦν 126, 4. = νῦν δὲ περιέστηκεν εἰς τοῦτο. res eo rediit Ly. 148, 11.

περικαθίζεσθαι] περικαθιζόμενοι αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει 1379, 23.

περικαθῆσθαι κύκλῳ τὸ τεῖχος 1213, 21.

περικαίεσθαι angi, uri, ægritudine animi vexari An. 20, 1.

περικαλλῆς βωμὸς 86, 21.

περικαταρρεῖν defluere, delabi, in ruinas abire, de mœnibus collabentibus vetustate. τοὺς νεωσοίκους καὶ τὰ τεῖχη περικαταρρίοντα L. 185, 20.

περικεπή, mutilatio τῶν Ἑρμῶν Ἀπ. 3, 13. τῶν ἀναθημάτων 5, 31.

περικόπτειν] δεινὰ ποιοῦσιν οἱ ξένοι τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ περικόπτοντες 92, 9. καθ' ἓνα ἕκαστον οὕτως τῶν Ἑλλήνων περικόπτων καὶ λαποδυτῶν 116, 19. π. τοὺς Ἑρμᾶς 562, 14. οἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης περικόψαντες 738, 14. = περικόπτειν θεοὺς simulacra deorum mutilare L. 107, 39. περικεκόψασιν τοὺς Ἑρμᾶς 143, 34.

περιλαμβάνειν] πολὺ δὲ κάλλιον τὸ πάντα περιλαβεῖν, ἐφ' οἷς ἂν τις νῦν ἔχων φιλοτιμηθεῖη 1410, 16. ἐν μὲν τῷ μηδένα, πάντας * περιλαμβάνει τοὺς ἄλλους 466, 10. = ἕως ἅπαντα τὰ ἐκείνου περιέλαβεν. amplexus, sui juris fecisset I. 73, 9. τὰς τριακασίας δραχμὰς ἔλαβον τὰς περιλειφθείσας ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου [25, 43.] = Ly. 149, 3.

περίλυτος De. 180, 30.

περιμάχητος ἐξ ἔρωτος γίνεσθαι Æ. 19, 4. σπάνιον καὶ περιμάχητον 79, 26. = De. 180, 13.

περιμένειν] εἰάν ὑμεῖς μὴ περιμένητε μαθεῖν 202, 16. 1424, 8. π. τὰ τοιαῦτα ἐφ' ἑαυτὸν ἐλθεῖν 585, 2. ἀνελεῖν μὴ περιμείναντάς τι παθεῖν 798, 26. περιέμενεν ἂν τοῦτον τὸν καιρὸν 1314, 6. ἂ τὸς ἰδία περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε, ταῦτ' αὐτοὶ δημοσίᾳ μοι δοκεῖτε ἀναμένειν, παθόντες αἰσθέσθαι 1450, 20. πρὸ τοῦ περιμεῖναι μαθεῖν 1463, 16. 21. π. τὴν ὥραιαν 1292, 5. = περιμένειν τινὰ Ἀπ. 6, 30.

περινοστεῖν, πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν 421, 22.

περίοδος, ἢ καταβολὴ πυρετοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ 118, 20. τὴν περιφανῶς ἐγνωσμένην ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην [id est ὅτι εἰργάσατο] quam inter omnes constat orbem terrarum obisse in gyrum veluti 1382, 13.

περιοικεῖν L. 110, 40.

περιοικοδομεῖν] περιφκοδόμησεν ὁ πατήρ τὸ χωρίον τοῦτο maceria

sepsit 1272, 17. 1273, 1. περιωκοδόμησε τὴν αἰμασίαν ταύτην 1274, pen. περιωκοδομῶν ὑμᾶς, id est τὸ ὑμέτερον χωρίον 1280, 5. περιόπτεσθαι] περιῶφθαι τοιαῦτα πεπονθότας—362, 8. τοὺς νῦν περιωφθέντας, ἐφηδομένους ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε 1428, 8. δι' ὑμᾶς περιόψεσθε ἀπολούμενον 1484, 25. = περιόπτεσθαι τὴν πόλιν ἀνατραπεῖσαν D. 101, 26.

περιορᾶν idem quod περιιδεῖν, contemnere, spernere, insuper habere, æquo animo aliquid fieri pati. π. τι γιγνόμενον 246, 13. μηδένα ἐν συμφορᾷ [scil. ὄντα, vel γεγονότα] δι' ἐνδειαν περιορᾶν 412, ult. = περιορᾶν ὅ τι συμβήσεται, circumspicere, expectare, opperiri, quid sit eventurum Æ. 38, 29. = ἄπαιδα αὐτὸν (sub. μείναντα) περιωράκασι I. 66, 37. περιορᾶν ἀποστερουῦντας οὐ ῥάδιον 107, 13. = περιορᾶν πᾶσαν τὴν πόλιν μαινομένην A. 121, 7. = περιορᾶν ὑπὸ πάντων προπηλακίζόμενον L. 144, 38. = περιορᾶν κορθουμένην Ly. 153, 43.

περιορμίζειν appellere navem. περιώρμισα ἐγὼ, καὶ διὰ ταῦτα στέφανον παρ' ὑμῶν ἔλαβον 1229, 9. π. τὴν ναῦν 1230, 9.

περιουσία copia rerum, abundantia, opes, divitiæ. οὐ γὰρ εἰς περιουσίαν [subaudi τὴν αὐτῶν ἰδίαν] ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως non eo remp. gerebant, quo ipsi inde ditescerent 35, 23. περιουσίαις ταῖς οἴκοι ταύταις ἀφορμαῖς ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν χρήσασθε 37, 20. ὡς ἐκάτεροι περιουσίας καὶ χρείας ἔχουσι 166, 10. περιουσία τοσαύτη πονηρίας χρήσασθαι 358, 21. εὐδαιμονίζειν ἑαυτὸν τῆς περιουσίας 550, 20. ὅσα τῆς ἰδίας ἕνεκα τρυφῆς καὶ περιουσίας 566, 2. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατήρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ—1185, 16. ἐκ περιουσίας dictio Demosthenica significat, joci gratia, aut otii fallendi ergo, *by way of pastime*, necessitate nulla cogente, sed ex mera protervia, et lædendi libidine; vel ideo, quod aut faciens lucreris aliquid, aut, etiamsi nihil lucreris, tamen rursus nihil perdas, neque ideo deteriore loco sis. οὗτος δ' ἐκ π. μου κατηγορεῖ 226, 19. οἱ δ' ἐκ π. ὡσπερ οὗτος πονηροὶ 1122, 3. τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία quid igitur expedit eam nobis superesse 366, 8. περιουσία ἐάν μοι ἦ τοῦ ὕδατος si aquæ mihi nonnihil supersit 1351, 20.

περιπατεῖν] περιπατοῦντος, ὡσπερ εἰώθειν, ἐν ἀγορᾷ, ἐσπέρας 1258, 22. οὗτοι δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ἡμετέρῳ 932, 20. = περιπατεῖν ἔμπροσθεν τῶν δικαστηρίων D. 106, 33.

περιπεταννύναι] Φοινικίδας περιεπέτασε Æ. 64, 27.

περιπετῆς] μή με καταστήσης ἀηδεῖ καὶ δεινῶ μηδενὶ περιπετῆ 1490, 3.

περικίπτειν] τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῆ 74, 2. περιπεπτωκῶς μεγάλαις ζημίαις 1039, 19. περιπεσόντες ἐμοὶ [rago significatu] undique adorti me 1259, 10. οὐδέμια ἐστὶν ἐλπίς τῆς σωτηρίας τῷ περικίπτοντι τοῖς ἀσελγαίνουσι 1264, 26. ἐὰν μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεοκρίνη περιπέσασσι 1339, 12. ὀργῇ περιπέπτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ αἰτία 1470, 25. ταῖς μεγίσταις ἀτυχλαῖς περικίπτειν 1417, 18. = περικίπτειν συμφορᾷ Æ. 18, 1. λοιδορίαις 23, 37. μετρίῳ τιμήματι 24, ult. τοῖς ἑαυτοῦ λόγοις 47, 13. =

ταῖς μεγίσταις ζημίαις καὶ τοῖς ἰσχάτοις δνείδεσι περιπεσεῖν I. [12, 48.] = περιέπεισεν, οἷς οὐκ ἤθελε A. 122, 2. πολεμῶ τῷ τούτου βέλει περιπεσῶν 123, 8. ἀκουσίως κακοῖς 123, 16. περισσοτέροις ἀτυχήμασι 124, 29. = περιπίπτειν αἰκίαις ταῖς μεγίσταις An. 18, 9. = μὴ περιῖδητε τοῖς μεγίστοις ἀτυχήμασι περιπεσόντας L. 116, 14. περιπετωκῶς τοιαύτη συμφορᾷ 169, 10. = περιπίπτειν μεγάλοις ἀτυχήμασι Ly. 157, 40. = D. 90, 13.

περικλεῖν] περιπλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας 236, 15. διὰ τὸ μὴ περιπλεῦσαι Πελοπόννησον 1187, 4. = περιπλεῖν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην Ly. 149, 31. = περιπλεῖν Πελοπόννησον D. 91, 49. 110, 21.

περιπλέκειν, per ambages loqui, ut, si rem turpem aut odiosam significare cum velis, ipso tamen proprio nomine appellare metuas. περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν δυνήσομαι Æ. 8, 15.

περίπλους εἰς Κερκύραν Æ. 88, 32.

περιπλύνειν] εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες cum ceno me abluissent 1259, 27. washed and scoured.

περιποιεῖν operam dare, vel efficere, ut tu rem habeas, eave potiare. to procure a thing for one, to get him possession of it. περιποιῆσαι Ῥόδον αὐτῷ adjicere Rhodum ejus ditioni 193, 20. οὗτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε περιποιεῖ 242, 7. περιποιεῖν Ἀφόβῳ τὰ μὰ ἐζήτησε 872, 26. διὰ ταῦτα περιποιῆσαι νῦν αὐτὸν ἀρμόττει. in vivis eum conservare, salvum superesse sinere 806, 3. In medio, sibi acquirere, parere. περιποιεῖσθαι δόξαν παρὰ τοῦ πλήθους ὡς εἶη δημοτικὸς 164, 9. τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας τοῖς παισὶ καὶ ἑαυτῷ, τὰ δίκαια γνόντα, περιποιήσασθαι 416, 2. περιποιήσατο αὐτὴ ipsa comparserat 1355, 10. τίνος ἕνεκα καιροῦ *περιποιεῖται sibi vindicat 681, 21. = reservare Æ. 16, 5. δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιούντες 54, 12. τυραννίδα ἑαυτῷ ἐξαίρετον περιποιούμενος 66, 22. περιποιεῖσθαι, facere sibi reliquum 78, 29. περιποιεῖται (sibi habet vel servat reliquum) αὐτὸ μόνον τοῦνομα τῆς δημοκρατίας, τῶν δ' ἔργων ἐτέροις παρακεχώρηκεν 89, 29. = περιποιεῖν τῶν προσόδων. to save, to lay by. partem vectigalium reservare et reponere, redundantem a quotidianis necessariis impendiis I. 60, 10. περιποιήσε πάντα εἰς ἑαυτόν. he laid up by niggardliness, he avariciously amassed and retained every thing for himself alone 64, 2. τὰ δ' ἄλλα τῇ πόλει περιποιεῖν 67, 28. 73, 13. περιποιησάμενοί τι κατεπλεύσαμεν δεῦρο [17, 7.] = περιποιεῖν ἐκ κακῶν L. 107, 22. περιποιεῖν ἑαυτὸν ἐκ πολεμίων καὶ κινδύνων ibid. ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιποιήσε. effecit ut superstites essent 135, 33. = περιποιεῖσθαι λειτουργίας εἰς τὸν ἴδιον οἶκον Ly. 167, 30. sumtus in muneribus edendis ita facere, ut fructus eorum non ad remp. sed ad te solum, tuosve redeat. = servare, reliquum facere D. 102, 32.

περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη Æ. 50, 32.

περιρραντήρια] μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιρραντηρίων πορευέσθαι Æ. 4, 2. περιρραντηρίων ἔξω τῆς ἀγορᾶς ἐξείργει 79, 2.

περιρρεῖν κύκλῳ τόπον Ly. 160; 1.

- περιρρηγνύσθαι] περιρρήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οὐκίτης 409, 3.
 περισεΐειν] ὄνειδος *περίσεισαν ἐμοί, καὶ τοῖς ἐμοῖς προσήκουσα A. 131, 31. (nisi leg. sit περιέστησαν.)
 περισσὸς A. 124, 29. 35.
 περιστέλλειν τὰ πάτρια ritus patrios tueri, observare, cavere, ne obsolescant, nec violentur, *to see rit in execution* 744, 4. ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν καὶ περιστέλλειν [scil. τὴν φιλοτιμίαν] beneficium sancte atque religiose servandi, custodiendi 958, ult.
 περιστοιχίζεσθαι indagine et ambire, et claudi; illud in medio, hoc in passivo. στοῖχοι sunt series plagarum, quibus saltus, et stabula ferarum a venatoribus cinguntur. κύκλω πανταχόθεν μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται 43, 1. ὡς ἐπιβουλεύεσθε, ὡς περιστοιχίζεσθε 72, 13.
 περίστοιχος] φυτευτήρια *ἐλαιῶν περιστοίχων in quincuncem positarum et maceria septarum 1251, 23.
 περιστρέφειν] περίστρεψα (retorsi) δ' αὐτοῦ τῷ χεῖρι L. 94, 19.
 περισχοινίζειν fune circumducto munire. τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ καθεζομένη περισχοινίσῃται 776, 20.
 περιτειχίζειν] περιτειχίσαντες διπλῶ τείχει 1380, 1.
 τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες 1380, 8.
 περιτιθέσθαι δόξαν τοῖς εὐ ποιούσι 1417, 3. = περιελάσθαι αὐτοῦ τὴν τύχην ἑτέρῳ περιθειῖν A. 34, 39. περιθειῖς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένει 87, 40. = περιτιθέσθαι τῷ παθόντι ἀκούσιον συμφορὰν A. 118, 3.
 περιτρέπειν εἰς ὑμᾶς ταύτην τὴν αἰτίαν μὴ βούλεσθε L. 104, 26.
 περιτρέχειν τῆς νυκτὸς L. — καίτοι ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει 185, 13.
 περίτρημμα ἀγορᾶς homo circumforaneus, qui in foro contertatur 269, 19. explicat Schol. Aristophanis Nubib. v. 259.
 περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένει A. 16, 41.
 περιττῶς] ποιητικῶς καὶ π. ἀρμόττει συγκεῖσθαι 1401, 22.
 περιτυγχάνειν τούτοις in hos incutere 1259, 7. 1260, 4. = τίς οὐ τοῖς τούτων κάμοις καὶ μοιχείαις περιτυχῶν A. 9, pen. = περιτυγχάνειν τῷ πράγματι fortuito intervenire cum res ageretur An. 6, 8. = περιτυχόντων αὐτῶ ἐν τῇ ἀγορᾷ L. 131, 43.
 περιφάνεια τοσαύτη τοῦ πράγματός ἐστιν 1102, 2. = περιφάνεια τοσαύτη τῆς ἐμῆς ποιήσεως ἐγένετο I. 66, 17. 71, 8.
 περιφανῆς ἀναισχυντία 825, 20. = περιφανῆς βλάβη ἡμῖν ἐγένετο I. 110, 25. = περιφανέστατα τεκμήρια L. 165, 15.
 περιφανῶς. περιφανέστερον 815, 18. = περιφανῶς τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκῶς I. 41, 23. περιφανῶς ψεύδονται 51, 38. περιφανέστερον 61, 31. περιφανέστατα 70, 34. = περιφανῶς ἐλέγχονται ψευδόμενοι An. 4, 26.
 περιφέρειν] ἐπειδὴν τὸ καθάρσιον περιενοχθῆ A. 4, 10.
 περιφεύγειν fuga salvum evadere, ut e. c. vim morbi, aut fatalem necessitatem effugere. ὥσπερ τῶν ἰατρῶν μηδένα προσδοκῶν περιφευξείσθαί με. *to come out of it alive* 1256, 4. οὐκ εἰδὼς, εἰ περιφευξοῦμαι 1265, 24.

περιφοριῶσθαι L. ap. Harpocr.

περιχαρακοῦν τὰ τεῖχη Æ. 87, 30. = περιεχαρακωμένην τὴν πα-
τριδα παραδιδόναι. septum undique et irretitum, ut expedire se
non possit D. 98, 22.

περιώδυνος I 260, 25.

περιωθεῖν] περιωθῶν πάντα τρόπον καὶ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους 570,
17.

Περσικὴ σκηνὴ An. 33, 8.

πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς Ly. 160, 31.

πεφασμένως pro φανερῶς L. 117, 40. Taylor in indice ad h. v.
Plutarchi locum hunc e libro περὶ φιλοπλουτίας adducit. λέλε-
κται ὑπὸ Σόλωνος. πλούτου δ' οὐδὲν τέγμα πεφασμένον ἀνθρώποισι.

πεφυλαγμένως ἐπιστέλλειν 83, rep.

πηγὴ] πηγὰς λόγων ἀφθόρους ἔχειν ἐπηγγέλλετο Æ. 31, 3.

πηγνύναι] μὴ γὰρ, ὡς θεῶ, νομίζετ' ἐκείνω τὰ παρόντα πεπηγῆναι
firma esse, stabilia, immota perstare 42, 15. τὰ καλῶς οὕτω
πεπηγῆτα τῇ φύσει καὶ τοῖς ἦθισι τοῖς ὑμετέροις 797, 10. = πηγνύναι
τὴν σκηνὴν An. 33, 8. = πηγνύναι ὄρους τοῖς βαρβάροις Ly. 157, 7.
ἀρμὸς πονηρὸς ἐν ξύλῳ παγεῖς I 60, 34.

Πήληξ] ὁ Πήληξ, cognomen alicujus Aleximachi a demo de-
sumtum Æ. 39, 11.

πήλιος argilla, vel creta factus. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλί-
νους [scil. στρατηγούς] 47, 15.

πηλὸς] πηλῶ argilla καὶ τοῖς πιτύροις ἀπομάττων 313, 17.

πῆμα] οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων Æ. 73, 5.

πηροῦν] τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρωμένον 247, 12.

πιεζόμενοι ταῖς εἰσφοραῖς L. 179, 32.

πιθάκη seria 872, 22.

πιθανὸς] πιθανὴν πρόφασιν ἐξουρεῖν δεῖ πρὸς ὑμᾶς 599, 11. λόγους
θεωρησάμενος πιθανοὺς ἔλεγε 928, 14. ἵνα πιθανὸς γένηται quo facilius
atque certius ei fiderem, ut fieret probabilis, καὶ μὴ κατάφανῆς
ἐπιβουλεύων I 162, 3. τοὺς μὲν πιθανοὺς probabiles in dicendo, po-
pulares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικούς εἶναι I 401, rep.

πίθηκος αὐτοτράγικος 307, 25.

πικραίνεσθαι] μήτε π. μήτε μνησικακεῖν I 464, 18.

πικρίαν τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἣν κατὰ τῶν πολλῶν ὑμῶν ἔχων ἀφανῆ
παρ' ἑαυτῶ περιέρχεται, φανεράν ἐπὶ τοῦ καιροῦ καθιστὰς 580, 1.
ἀλλ' ἦγε τούτου πικρία καὶ μισαιφονία καὶ ἀμότης 795, 7. τοῖς προ-
έγουσιν εἰς πικρίαν καὶ ἀμότητα τὴν πάλιν μὴ πείθεσθαι I 482, 21.

πικρὸς] μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν ἢ I 6, 20. πικρότατον πάντων τῶν
κατηγόρων γενόμενον 535, 12. τὸ τῆς διανοίας ἀγριον καὶ πικρὸν ἐν-
ταῦθα δηλοῖ I 122, 23. μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῶ λόγῳ, πικρὸν εἶναι
νομίσας I 231, 7. I 232, 25. ἀγνώμονας καὶ πικροὺς ἡμᾶς κατεσκεύ-
ασεν I 261, 23. πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια 229, rep.
εἰ πονηρὸς ἐστὶν Ἀριστογείτων ἀπλῶς, καὶ πικρὸς, καὶ συκοφάντης 784,
2. = πικρότατος πάντων χρόνος Æ. 68, 32. πικρὸν σύγγραμμα 71,
30. πικρὰ καὶ περίεργα ὀνόματα 86, 27. = οὐδὲν πικρότερον ἀνάγκης

ἔδοξεν εἶναι A. 116, 40. ἄθλιον καὶ πικρὸν ἐμολ' σκοπὸν ἀκοντίας 123, 10. = πικρότεραι γνώσεις Ly. 168, 1.

πικρῶς ἐξετάζειν 26, 3. τοῖς ἀδικουῦσιν οὐ πικρῶς ἔχετε 145, περ. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450, 10. πικρῶς destricta, præcise, sine ulla causatione, vel exceptione, καὶ ἀπλῶς τὰς προφάσεις ἀνέλητε 599, 15. πικρῶς εἰσπράττειν 939, 7. 1123, 4. π. ὑμῖν ἐπιτιμῶσι 1476, 7. π. καὶ ταραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς 1477, 7. = ἐπεξελθεῖν ἕκαστον κατ' ὄνομα πικρῶς Æ. 22, 40.

πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν περινοστεῖν 421, 22.

πιμπλάνκι] τοιούτων λόγων τὰς πόλεις ἔπλησαν 1491, 9.

πινάκιον μικρὸν ταῦτα πάντα κωλύσαι δύναται ἂν 96, περ. τὸ πινακίον δυοῖν τὸν ἕνα κληροῦσθαι, ἐφ' ᾧ θάνατον ζημίαν ὁ νόμος λέγει 998, 4. = ὡς εἰς τὰ *πινάκια τῆ *προτέρᾳ τῆς θυσίας χρησόμενος An. 33, 1.

πίναξ] γράψας ἐν πίνακι ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς τοῦ Ἀ. οὕτως ἐπιδεικνύειν ὑμῖν καθ' ἕκαστον 1055, 16. εἰς τὸν Ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτὸν 1091, 6. ἐξελεγχόμενος δὲ πρὸς τῷ πίνακι. coram albo, id est, per album prolatum inspectumque 1091, 26.

πίνειν] ἔπινον, *ἐπειδὴν τάχιστα ἀριστήσειαν, ὅλην τὴν ἡμέραν 1257, 9. = πέμψασα τὸ φάρμακον καὶ κελεύσασα δοῦναι αὐτῷ πιεῖν A. 114, 15. = κόνειον πίνοντες ἀπέθανον An. 24, 38. = ἔπιεν ὑπὸ τῷ αὐτῷ στρώματι κατακείμενος L. 142, 6.

πινυτὸς 423, 6.

πίονες ἀγροὶ Ly. 162, 33.

πιπράσκειν] τοῖς πεπρακόσιν ἑαυτοὺς εἰς τὰναντία τοῖς τῆς πατρὸς συμφέρουσι 215, 6. συμβέβηκεν αὐτοῖς—πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ἡσθῆσθαι 241, 10. διεφθαρμένος καὶ πεπρακῶς ἑαυτὸν ἐλάνθανε 345, 5. 346, 4. δῆλος εἰ πεπρακῶς τὸ πρᾶγμα τούτοις 739, 3. πρᾶθεις εἰς Λευκάδα 1304, 8. εἰ τὸ κωλύσαι τὴν Ἑλλήνων κοινωσίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ Φιλίππῳ 232, 26. πέπρακε γὰρ αὐτὴν, [sororem] οὐκ ἐδέδωκεν 763, 8. = πιπράσκειν τὸ σῶμα ἐφ' ὕβρει, quo dedecoretur Æ. 5, 5. ὕβριν τοῦ σώματος πεπρακῶς, (id est τὸ σῶμα πρὸς ὕβριν) qui corpus ipse suum vendidit, quo ei illuderetur 26, 41. πέπραγται οἱ καιροὶ 67, 7. = διεκόλυε τὸ χωρίον πρᾶθῆναι I. [23, 35. 27, 51.] = ὀλίγου πρᾶθείσης τῆς πεντηκοστῆς μετασχεῖν An. 17, 26. = *πρᾶθεις δὲ ὑπὸ τῶνδε L. 116, 5. ergone, siquis convinceretur a militia abfuisse, cui interesse jussus fuisset, is ab adversario pro servo vendebatur? non videtur. τὰ πολλοῦ ἀξία ὀλίγου πιπράσκειται 151, 12. προσήκει τούτῳ διὰ μὲν αὐτὸν τεθνάναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους (qui servi fuerant) πεπράσθαι 186, 45.

πίπτειν] εἰάν δ' ἀνενέγκωσι Θηβαῖοι, καὶ σωθῶσι, καὶ μὴ πέσωσι 210, 15. = τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπρωκότων Æ. 51, 11. εἰς μέσον πίπτει τῆς Θηβαίων ἔχθρας καὶ Φιλίππου 66, 27.

πιστεύειν] εἰ [πόλις] εὐνοία συμμάχων πιστεύει καὶ τοῖς ὅπλοις ἰσχύει 146, 20. ὁρῶ τοὺς Ἑλληνας ἐκείνῳ [regi Persarum] μᾶλλον πιστεύοντας, ἢ τισιν ἑαυτῶν 179, 2. μηδὲν ὧν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ἐπιστεύ-

σατε, ὑπολογισάμενοι 259, 18. ἐπίστευσα. ἐξηπατήθη. ἤμαρτον. ὁμολογῶ 374, 18. οὐ δεῖ—τὸ πιστευθῆναι προλαβόντα παρ' ὑμῖν, εἰς τὸ μείζω δύνασθαι κακουργεῖν καταχρησθαι 430, 10. μὴ σοὶ π. ἀλλὰ τοῖς ἐαυτῆς δούλοις 615, 21. οὐχ ὑγιαινόντων ἐστίν, οὐθ' ὅταν τινὰ φίλον ὑπειλήφωσιν, οὕτω πιστεύειν, ὥστε, ἂν ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ, τὸ ἀμύνασθαι σφῶν αὐτῶν ἀφελέσθαι 660, 25. προσέσθαι δὲ τὴν προῖκα οὐκ ἐπίστευσε. non ausus est 866, 1. 867, 21. πείραν δούς, ὅτι χρηστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἐπιστεύθη. confidence was put in him 957, 26. μάλιστα μου πιστεύσαντος τῇ ἐπισκῆψει τῶν ψευδομαρτυριῶν 1154, 22. πῶς εἰκὸς τοῦτον τῷ πράγματι πιστεύειν. causa fidere 1092, 6. τίς οὐκ ἂν, εἴπερ ἐπίστευεν αὐτῷ—causa sua fretus fuisset 1120, 10. οἱ ναῦται πιστεύοντες ἑαυτοῖς [*self-confident, fidentes semet, et præferoces*] ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν 1211, 18. πλούτου τε καὶ τοῦ πρὸς ἅπαντας [*id est παρ' ἅπασιν, aut παρ' ἀπάντων*] πιστεύεσθαι haberi pro viro bono, honesto, fideli 464, 20. οὐδὲ τῶν πολιτευομένων καὶ πιστευομένων παρ' ὑμῖν ὦν 622, 12.=πιστεύειν τῷ βίῳ, vitæ a se actæ sanctimonia fidere Æ. 17, 21. πιστεύειν τῷ βίῳ τῶν κρινομένων μᾶλλον, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐχθρῶν κατηγορίαις 28, 23. οὐ δίκαιον ἠγούμενοι τὴν ὀργὴν ἀπομνημόνεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι, erga eos, qui vobis se suaque omnia credidissent certa vestræ erga se fidei fiducia 66, 1.=πιστεύειν ἐταιρείαις καὶ λόγων παρασκευαῖς I. 106, 22. τοῖς πράγμασι. to depend on his just cause 107, 16.=ἐνεκά γε τοῦ πιστεύειν ἐμοί τε—καὶ ὑμῖν A. 130, 13. τῷ πράγματι 131, 16. τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις πιστεύοντες ἀσφαλῶς διακράσσεσθαι τὰ εἰς τοὺς κινδύνους ἦκοντα καὶ τὰ ἔξω κινδύνων. confidentes vos prospere gesturos esse, ex auctoritate divinorum ostentorum, si ei obsecundetis, forisque domique 139, 4.=πιστεύειν τῇ ἑαυτοῦ ἀρετῇ L. 192, 40. πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ 116, 4. πιστεύετε τούτοις ἀληθῆ λέγειν (*id est ὅτι τὰληθῆ λέγουσιν*) οἱ ἂν—156, 41. πιστεύειν αὐτῷ μηδὲν ἠμαρτῆσθαι, ἀλλ' ἀγωνιεῖσθαι εὐ μετὰ τοῦ δικαίου 160, 5. ὑμεῖς δὲ πιστεύετε μᾶλλον τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς ἢ τοῖς τούτου λόγοις 169, 31. τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς ἑαυτῶν ῥώμαις 169, 37. πιστεύειν τοῖς χρήμασι μᾶλλον (*largitionibus, quibus judicia corrumpant*) ἢ τὰ ἑαυτῶν δεδιέναι ἀμαρτήματα 182, 29. τότε περὶ τῶν ἐμῶν τούτω πιστεύειν ὑμᾶς ἀξιῶ 183, 36. αὐτοὺς τούτοις πιστεύετε. vosmet illis creditis, datis, permittitis in fidem 186, 7. τῷ πλήθει τῶν ἀμαρτημάτων αὐτοῦ πιστεύων 187, 2. χαλεπὸν ἐξευρεῖν τινὰ ὅτω χρή περι τῶν ἑαυτοῦ πιστεύειν 904, 6. μηδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν 904, 18. πιστεύοντες τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντες ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι 924, 6.

πίστις fiducia. πίστιν σαφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν. testati sunt, vos ipsis videri temperantes atque continentis esse 300, 10. μείζω τῆς πρὸς αὐτοὺς πίστεως. potentiozem, quam ut ei fidi possit, et quam, ut cogi possit ad fidem datam servandam 656, 19. εἰς πίστιν δέδωκας pecuniam credidisti super solo debitoris verbo, nullo pignore interveniente 887, 25. b) existimatio bona de probitate et honestate, qua flores valesque apud

alios. *of good credit, cum quis videtur vir bonus esse, eoque fidem non falsurus; eaque de causa fortunas nostras ei securi committimus.* δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντων, πλούτου τε, καὶ τοῦ πρὸς ἀπαντας πιστεύεσθαι, μείζον ἐστὶ τὸ τῆς πίστεως ὑπάρχον ἡμῖν 464, 20. πίστις ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν 958, 3. πίστις Φορμίωνι παρὰ τοῖς εἰδόσι τοσοῦτων καὶ πολλῶ πλειόνων χρημάτων ἐστὶ 962, 4. c) *assecuratio, certificatio, confirmatio, cautio, fidejussio, sponsio.* ὧν ἐκεῖνος τὰς πίστεις ὑπερβὰς 153, 4. *nam per deorum numina qui jurat, de ejus fide dii veluti cavent, spondent, auctoritatem suam interponunt, eum, cui jusjurandum præstat, securum de satisfaciendo jubentes esse.* πίστιν ἐκείνην βουλήσεσθε ἔχειν, ἥπερ πρὸς Λακεδαιμονίους φασὶν εἰπεῖν Ἴφικράτην 659, 6. *quam fidem ab Iphicrate aiunt apud Lacedæmonios [vel erga eos] commemoratam fuisse. h. e. quam fertur Iphicrates eos postulasse.* προτεινόντων πίστιν ἦντινα βούληται λαμβάνειν 659, 9. d) *jusjurandum, quo fidens credit et se permittit exigens præstanti. hoc sensu sæpe usurpatur* πίστιν δίδόναι, λαμβάνειν, ἐπιτιθέναι, προστιθέναι. πίστιν, ἥτις εἶη μεγίστη, τούτῳ ἤθελον δίδόναι 1239, 21. ἠθέλησα πίστιν αὐτῷ δοῦναι, ἥπερ ὁ νόμος κελεύει 1241, 4. *πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, ad juvandam eorum causam, meamque premendam, jusjurandum diceret, aut reciperet dicturum* 1250, ult. ἡ μήτηρ κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς πίστιν ἠθέλησεν ἐπιθεῖναι παραστησαμένη 852, 15. *πίστιν ἠθέλησα Τιμοθέῳ ἐπιθεῖναι* 1196, 17. *deferebam ei jusjurandum a me adversus ipsum, si vellet, dicendum.* ἀνάγκη ἐστὶ αὐτῷ πίστιν ἐπιθεῖναι, ἢν ἂν κελεύῃ οὗτος 1243, 27. *τὴν τοῦ φίλου αὐτοῖς εἶναι πίστιν λήψεται* 180, 2. *προσθέντος ὑμῖν πίστιν* *whæp I had tendered my oath for or against you* 1270, 9. = *εἶλατο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν, malebat fidem amico datam certam, rectam, servare, quam vivere ei superstes* *Æ.* 20, 24. *καταφυγγάνη, ἐπίορκος ὧν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὄρκων πίστιν* 83, 39. = *argumentum causam approbans.* οὐκ ἂν ἔχοιμι πίστεις μείζους τούτων εἰπεῖν *I.* 72, 7. *τῶν μὴ γενομένων πίστιν ἐθέλειν ἐπιθεῖναι. to profess a readiness or to submit to an affirmation upon oath, that things which have not happened, have happened.* *velle jurato asseverare facta esse, quæ minus sint* 76, 31. = *πίστιν approbationem, documentum τῆς αἰτίας ταύτην σαφεστάτην ἀπέβαινον* *A.* 139, 18. *ὄρκοις καὶ πίστεσιν ἀναγκάζειν* 144, 18. *ubi πίστις videtur significare, word of honour, testimony, or solemn promise in place of an oath.* = *πίστιν εἰσηγεῖσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην* *An.* 9, 32. *πίστεις καὶ ὄρκους ἀλλήλοις μεγάλους δόντες* 14, 30. = *πίστιν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν.* *jusjurandum ab illo exigere, repetere* *L.* 121, 4. *πίστιν δοῦναι ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις.* *offerre nos ad jusjurandum dicendum, quod habetur inter homines sanctissimum* 154, 40. *ὡς πίστιν ταύτην παρ' ἡμῶν εἰληφότες* 172, 23. = *existimatio, qua quis apud alios floret fidei sancte observatæ* *D.* 90, 31. *τὴν πίστιν καταλύειν committere, ut existimationem integritatis amittas.* *πίστιν τὴν παρὰ τοῦ δήμου ἀξιούντι λαμβάνειν* 99, 15.

πίστεις pignora fidei, ut sunt liberi et bona immobilia. πάσας τὰς δικαίας πίστεις παρακαταθέμενον 99, 17. προδοὺς τὴν πίστιν ἦν παρ' ὑμῶν ἔλαβεν 109, 2. οὗτος χρυσίον καὶ ἀργύριον περὶ πλείονος τῆς πρὸς ὑμᾶς πίστεως αἰρεῖται 109, 28. διὰ τὴν γεγενημένην αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς πίστιν 110, 32. τιμώμενος καὶ ζηλούμενος διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς πίστιν 109, 39.

πιστὸς] τὰ πράγματα, ἅπερ πιστότατά ἐστιν ἀπάντων 377, 27. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστὴν 873, 19. πιστοὶ πᾶσι γενήσεσθε. vobis nemo non fidet 1465, 11. τουτὶ τὸ πιστὸν διδοὺς, ὡς—hoc documentum certum quisque de se præstans, se talem non esse 800, 11.=ὅτι τὰ μέγιστα τῶν αἰσχυρῶν οὕτως ἐστὶ πιστὰ, de quo turpissima quæque tanta cum fiducia creduntur et prædicantur Æ. 61, 11.=πιστότερός μοι δοκῶ εἶναι fidem mihi videor citius inventurus esse A. 23, 5. πιστοὶ γενόμενοι τῷ ψεύδεσθαι id est ἐπὶ τῷ ψ. tametsi mentiuntur, aut διὰ τὸ ψ. eo ipso, quod mentirentur 129, 35.=πιστότατα σημεῖα τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων An. 22, 42.=πιστότερα ἡγεῖσθαι περὶ ὧν οὗτος μόνος κατηγορεῖ L. 111, 13. τοὺς ὄρκους ἐπὶ τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πιστοὺς ἐνόμιζον. existimabant jusjurandum a se dictum esse servandum, ubi facultas esset civibus nocendi 124, 26. οὐ τοὺς λόγους πιστοτέρους τῶν ἔργων, οὐδὲ τὰ μέλλοντα τῶν γεγενημένων νομιεῖσθε 921, 2. ἡγεῖτο τὴν ἐμὴν οἰκειότητα πιστότατην εἶναι fr. 46, 4. τοὺς δ' ἀλλοτρίους πιστοὺς νομίζειν. id quod furiosum cum sit, solitum tamen est uxoribus supra mœchorum sectantibus fr. 58.

πιστότητος ὑμῶν ἕνεκα. quo fiatis hoc certiores An.—

πιστῶς ἀκούειν cum assensu fideque audire, dictis fidere. τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τοῦ ἀποστεροῦντος πιστῶς ἀκούσεσθε. testimonii partem eam, quæ defraudatori secunda est, cum approbatione audietis 922, 1.=πιστῶς μαρτυροῦντα sic, ut testimonio ejus certa fides haberi posset A. 119, 8. μὴ πιστῶς καταμαρτυρηθεὶς oppressus illius testis auctoritate, cujus testimonium fidem nullam mereatur 120, 5. πιστότερον (id est πειστικώτερον speciosius ad persuadendum, vel, ad fidem impetrandam vel extorquendam artificiosius et callidius) ἢ ἀληθίστερον σύγκειται 122, 41.=ὅπως ἂν ὡς πιστότατα ἔχοι τοῖς Ἀθηναίοις. Ut Athenienses quam certissime confidant An. 11, 7.=πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς διακείμενοι L. 150, 37.

πίττη] ἄρτι μῦς πίττης γεύεται. jam tandem aliquando perspicere cœpit veram rei conditionem, quam sit misera et molesta et pœnitenda, quam olim pro summa felicitatis habens, nervos contendit omnes, ut ea potiretur. now come the after-pains 1215, 10.

πίτυρον] ἀπομάττων πηλῶ καὶ πιτύροις. furfuribus 313, 17.

πλάζεσθαι Ly. 162, 35.

πλανᾶν] οὐ πάνυ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι. illuc proficisci sine salvo conductu, seu securitate publica, sine comite et duce viæ certo et tuto, viis non directis, sed curvis et quasi furtivis, ne. deprehenderer, aut conspicerer ab hostibus

395, 5. *πλανᾶν lectorem auditoremve a re proposita ad aliena seducere attentionem ejus intricantia et perturbantia, verique sensum obtundentia.* ἂν τοίνυν ταῦτα μὲν φεύγη, πλανᾶ δὲ, καὶ πάντα μᾶλλον λέγη 448, ult. = ἄψευδής τις ἀπὸ ταύτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν *Æ.* 18, 7. = ἄωρὶ τῶν νυκτῶν πλανώμενον *A.* 117, 2. = πλανηθέντες εἰς πολλὰς πόλεις *L.* 129, 16.

πλάσμα ὄλον ἐστὶν ἡ διαθήκη. merum commentum, figmentum 1110, 18.

πλάττειν de figulo, vel sigillario, sigilla ex argilla cerave confingente. hinc illa translata dictio ἐξ ὧν κατὰ μικρὸν ἡ δίκη αὕτη πέπλασται [pro συμπέπλ.] 1239, 20. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους στρατηγούς εἰς ἀγορὰν 47, 15. λόγους πλάττειν 268, 2. πλάττων καὶ παράγων κακούργους λόγους 594, 14. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν οὗτοι καὶ παράγουσι 987, 14. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος 305, 1. προφάσεις πλάττων, καὶ ψευδεῖς αἰτίας συντιθεῖς 778, 21. *In medio.* αἰτίας οὐκ οὔσας πλάσμενος sibi commentus 152, 6. καὶ ταῦθ', ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι [ex post factis] πλάττομαι καὶ προσποιούμαι 389, 9. *In passivo.* πάντα πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα φαίνεται 1114, 17. ἂ πέπλασται οὗτος. id est τὴν αὐτοῦ ὑπόκρισιν. simulationem ejus, falsam, ementitam modestiam, et honestatis larvam 1122, 12. τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθραποῖς ὀκνήσειεν ἂν τις προσελθεῖν 1122, 20. = ἔναργές καὶ οὐ πεπλασμένον *Æ.* 18, 9. πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον 30, 40. πλάττεσθαι τι ἐπὶ τινα 47, 34. = *comminisci, confingere falsa, ementita.* πεπλάσθαι φάσκοντες testamentum subjectum esse. *counterfeited* I. 63, 9. λόγοι πεπλασμένοι 70, 8. πλάττει ταῦτα καὶ μηχανᾶται 86, 7. ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα ταῦτα πλάττοντες 110, 37. = ὀλίγον μὲν χρόνον δύναιτ' ἂν τις πλάσασθαι τὸν τρόπον τὸν αὐτοῦ, ἐν ἑβδομήκοντα ὄ' ἔτεσιν οὐκ ἂν λάθοι πονηρὸς ὧν *L.* 157, 23. = πλάττειν δόμον *straminibus, festucis et luto nidum compingere* *Ly.* 166, 35.

πλέθρον] πλέθρα γῆς ἑκατὸν 491, 27.

πλειὰς] ὑπ' αὐτὰς τὰς τῶν πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν 1213, pen.

πλεῖν] ταύτης ἐπι πλέοντες ὀρθῆς 419, 8. *h. e. ætatem degentes in patria secundis rebus utente.* οὐθ' ὅπως ὀρθῆ πλευσεῖται, προσίδετο 419, pen. = ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα *Æ.* 89, 41. = πλεῖν τὴν θάλασσαν *An.* 18, 4. = ἡ ναῦς ἀριστά μοι ἔπλει πάντος τοῦ στρατοπέδου. *mea navis optime ferebatur* *L.* 169, 9. πλεῖν τὴν θάλασσαν 105, 4.

πλειστάκις *A.* 139, 33.

πλειστηριάζειν plus liceri. to rise in price, to ask a high price. de venditore merces suas venales magni indicante *L. fr.* 4

πλεῖστος] ἐν πλεῖστη ποιεῖσθαι ὑποψία *Æ.* 2, 19. τοὺς ἄλλας τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλεῖστου ποιεῖσθαι 31, 14. διατριβὴν πλεῖστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους 33, 15. διαμαρτάνειν πλεῖστον τοῦ τρόπου 49, 5. ἀπέχοντες τὸ πλεῖστον τοῖς ἔργοις 89, 14. = λύκας ἐπὶ πλεῖστον χρόνον *An.* 20, 36. πλεῖστου ἀξίον

ἐγένετό μοι 21, 32. πλείστους ἐπιθυμητὰς ἔχει 29, 32. = πλείστου ἀποδίδονται L. fr. 4.

πλείω adverbialiter, pro πλέον, seu μάλλον 691, 14.

πλείων et πλέον] οὐδὲν αὐτῶ πλέον ἔσται οὐκ ἔχοντι τοὺς πεισομένους 177, 2. ἵνα μὴ ἐπὶ πλείων ἐνοχλήσθε περὶ τούτων. plus, quam par est et expedit 239, 4. ὥστε μὴδ' αἰσθομένοις Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδὲν, ut sentire Thebanis nihil prodesset, vel, ut ne si sentirent quidem Thebani, impedire possent 354, 21. πῶς δίκαιον, εἰ μὲν πλείονος, πλείων, εἰ δ' ἐλάττονος, ἐλάττον 879, 21. πλέον οὐδὲν ἦν ἀγανακτοῦσιν ἡμῖν, nil proficiebamus stomachando 933, 8. ἄλλου μηδενός εἰσιν ἄλλ' ἢ τοῦ πλείονος. nulli alii rei student, quam compendiis faciendis et locupletandæ rei familiari 982, 3. ἄλλο μηδὲν σκοπῶν, ἢ ὅπως πλέον ἔξει 1121, 12. τότε αἰσθήσεσθε ἡμαρτηκότες, ὅτε οὐδ' ὄτιοῦν πλέον ὑμῖν ἔσται 1420, 10. οὐδὲν γὰρ πλέον prodest, εἶναι τὸν ἐροῦντὰ τὰ βέλτιστα, ἂν μὴ τοὺς ἀκουσομένους ἔχη 1456, 5. τότε φήσετέ με δεινὰ πεπονθέναι, ὅτε οὐτ' ἐμοὶ πλέον οὐδὲν ἔσται, οὐδ' ὑμῖν 1484, pen. ἐν *πλείοσιν ἢ διακοσίοις ἔτεσιν 744, 23. = οὐκ ἐδύνατο ἀναμένειν τὸ πλέον, non poterat opperiri emptorem plus offerentem Æ. 13, 40. πλέον, pro πλείων, grandius, numerosius 85, 30. ἀπόδοτε τὴν ψῆφον τῶ πλείονι χρόνῳ 13, 23. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιῆσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας 48, 29. τροπὰς τραπέμενος πλείους τοῦ Εὐρίπου 66, 27. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἄλας περὶ πλείονος ποιῆσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης 85, ult. πλείους, ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, triginta tyranni puta 87, 20. = οὐδεὶς ἄλλους περὶ πλείονος ἐαυτοῦ ποιεῖται. nemo alios sibi prehabet I. 44, 30. ἵνα τοῖς ἀναισχυτοῦσι μηδὲν πλέον ἦ. nil proficiant. to have no advantage 78, 29. = πλέον δίδωσι τῶ Φ. gives him a stronger dose of poison A. 113, 27. πλέον αὐτοῖς μηδὲν γίνηται. nil efficere possint, nil proficiant 138, 44. τί ἔσται πλέον τῶ ἀποθανόντι. what advantage will that be to the deceased 140, 42. = οὐκέτι ἕτερον περὶ πλείονος ἐποιούμην. nihil prius, neque antiquius habui, quam hoc An. 21, 40. οὐδὲν ἔτι πλέον ποιήσετε. nil jam proficietis 19, 27. 29, 34. πλέον φέρονται τῶν ἄλλων 29, 18. οὐδὲν πλέον ἔπραξεν 31, 40. = ἀξιώ μηδὲν πα μοι πλέον εἶναι L. 145, 40. οἱ μαρτυρησαντες τὰ ψευδῆ ἐάλωσαν, ἠνίκα οὐδὲν ἦν πλέον τοῖς πεπονθόσι. nil jam proderat amplius 152, 20. = ἐπὶ πλείων ἐλθὼν ἀδίκημα, scelus, flagitium, ubi latius serpsit, increbruerit Ly. 156, 16.

πλεονάζειν sese attollere super reliquos, plus auctoritatis, iurium, potestatis sibi arrogare, quam conveniat 117, 5. καὶ τοὺς πάνυ δεινοὺς ἐκάστοτε, εἰ μὲν πλεονάζωσιν ultra modum se efferant, ἐπίστασθε ὑμεῖς κοσμίους ποιεῖν 998, 21.

Pleonasmus, seu redundantia, seu vera, seu quæ nobis quidem videtur esse, vocabulorum quorundam. ut a) pronominis οὗτος, quod cum iteratur, vim et pondus indicat. τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν, ταύτην ἀδεῶς καρπούμενοι 16, 18. τὸν δὲ ἠττηθῆντα, τοῦτον ὀφείλειν 704, 10. 775, 10. 807, 2. 1043, 18. 1044, 11. 1058, 1. 1076, 1. 1085, 24. 1168, 2. 1448, 22. aliusque

per multis et pæne infinitis locis. b) verborum idem pæne significantium. εἰ δὲ τοῦτο φεύγονται, καὶ μὴ ἐβελήσουσι ποιεῖν 498, rep. ταῦτα τὰ χρήματα ἀποστερεῖν καὶ μὴ ἀποδιδόναι 938, 13. τῶ νῦν ἔτ' ὄντι καὶ ζῶντι 953, 16. c) ἀλλὰ ἢ ἀλλ' οὐδ' ὅτιοῦν 771, 11. ἢ ἀλλ' ἢ 790, 26. d) γὰρ 1087, 5. e) μᾶλλον post comparativos 782, 6. οὔτοι οἰκειότεροί εἰσι μᾶλλον, ἢ—1058, 1. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο μᾶλλον, ἢ οὐ—1185, 16. 1195, 11. οὔτε γὰρ ἐχθρότερους, οὔτ' ἀναγκαιότερους μᾶλλον ἐχθρούς 1448, 26. f) οὐ post μὴ, vel μηδέ. εἰ μηδὲ—ταῦτα ποιῆσαι, καιρὸν ἔχοντες, οὐ τολμήσετε 16, 12. 1198, 14. 1200, 12. 1226, 23. = Pleonasmus particulae ἢ L. 118, 28. membri integri, quod, cum nihil aliud significet, quam præmissa, redundare et amputandum esse videtur, neque alio fine additum est, quam quo sententiæ pondus addat. ἐβούλοντο αὐτὸν ἄκοντα μηνύσαι δοκεῖν καὶ μὴ ἐκόντα 131, 24. ἀπάντων θάνατος κατεγινώσκετο, καὶ οὐδενὸς ἀπεψηφίσαντο 133, 16. οὐ βουλόμενος, ἀλλ' ἄκων ἠναγκάσθη 149, 22. τῶ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων 168, 26.

πλεονεκτεῖν] τοὺς πλ. ζητοῦντας ἔργῳ καλύειν καὶ πράξειςιν, οὐχὶ λόγοις δεόν 68, 7. εἴ τι πεπλεονέκτηκεν ἡμῶν 157, 13. οὐδεὶς ἂν ὁμοίως ὑπὲρ τε τοῦ πλ. πολεμήσειεν ἂν καὶ τῶν ἑαυτοῦ 193, 8. οὐδεὶς ἔχει τελευταίην τῆς τοῦ πλ. ἐπιθυμίας 658, 7. τῶν ὑπὲρ τοῦ πλ. ἐπιχειρούντων οἷς οὐ χρῆ, οὐκ εἴωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι 658, 20. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλ. προαιρέσει ζῶσι 662, 17. πλεονεκτεῖσθαι φάσκει ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, *that he will be disadvantaged, that he will be wronged by a thousand drachms* 1035, 26. πλεονεκτήσιν μηδ' ὅτιοῦν τὸν ἕτερον τοῦ ἑτέρου 1169, rep. πλεονεκτοῦσιν ἅπαντες τῆς ὑμετέρας εὐηθείας ἄλλα τε, καὶ νῦν οὔτοι τοῦτο 1434, rep. = ὅπως μηδὲν μου ταύτη πλεονεκτοῖεν. ne hac quidem ratione vincant. *to get the start of me* I. 73, 23.

πλεονέκτημα μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ 245, 13. ἡλικὸν ἐστὶ πλεονέκτημα μὴ καταπεπληχθαι διὰ τὸν βίον 979, 4. ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἱερῶν αὐτῶν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτήματος ἀπέσχηται 1204, 4. ἂ δίκαια μὲν οὐκ ἦν, ἀλλὰ πλεονεκτήματα τούτου 1218, rep. πλεονεκτήματα πρὸς πόλεμον πολλὰ ἡμῖν ὑπάρχει 124, 12.

πλεονεκτικὸν ἢ πονηρία 777, 3.

πλεονεκτικῶς 610, 10. 1300, 25.

πλεονεξία] δεινὴ γὰρ ἢ πλεονεξία τᾶνδρὸς περὶ τὰ διάφορα 1148, 14. δεινὴ γὰρ ἢ πλεονεξία τοῦ τρόπου περὶ τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλαττον 1163, 3. τὰς ἐν αὐτοῖς πλεονεξίας, καλύοντες 1392, 10. οὐδὲ ἀδίκου πλεονεξίας οὔτε κοινῆς, οὔτε ἰδίας προϊστάμενος 1469, 13. ὅταν ποτὲ μείζονος πλεονεξίας ἐλπίδα ἐτέρωθεν ἴδωσιν, οὐδ' ὅτιοῦν ὑμῶν φροντίσαντας, ταύτην θεραπεύσειν 662, 7. τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφείς 523, 22. = εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας μὲν ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας *Æ.* 67, 8.

πλευρὰ] κροτεῖν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευρὰς 1259, 21. = ἀκοντισθεῖς διὰ τῶν πλευρῶν A. 120, 44. διὰ τῶν ἑαυτοῦ πλευρῶν διαπῆξαι λέγει τὸ ἀκόντιον 123, 4.

πληγὴ] ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται, *semper inhæret plagæ.*

vestigis, eam consecratur, non præcurrens, neque præcavens, sed succurrens quasi et sero veniens; ut ictus quoque loco est, ita manum, aut scutum ei loco admovens 51, 26. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλω ἀνάγκη 102, 20. ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος 1018, 8. πληγὰς λαβῶν οὐ μετρίας τινὰς καὶ φαύλας 1261, 5. πληγὰς πολλάκις καὶ εἰληφέναι καὶ δεδωκέναι πολλάς περὶ ἑταίρας 1261, 19. περὶ τῶν πληγῶν φασκόντων ἐπιτρέπιν ᾧ ἂν κελεύσω 1152, 14. = μαστιγοῦν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς Æ. 9, 12. δημοσίᾳ μάστιγι τύπτεσθαι πενήκοντα πληγὰς 19, 30. πληγῆς τηλικαύτης γεγενημένης 74, 27. = ὑπὸ τὴν πληγὴν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα A. 124, 20. τὸν ἄρξαντα τῆς πληγῆς 126, 8. = ἐντείννας πολλάς πληγὰς L. fr. 45, 4. ὅσας ἄξιός ἦν πληγὰς λαβεῖν, τοσαύτας ἔλαβε δραχμὰς fr. 62.

πλήθος] ἵνα μὴ διὰ τὸ πλήθος [scil. τῶν ἐπιτιμίων, αὐτὴς τῆς ζημίας.] ἀποτρέποιτο τοῦ διώκειν τοὺς μάρτυρας 1139, 13. = ὑπερβολὴν τινὰ ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος Æ. 33, 34. = μέγα μέρος συμβάλλεται τὸ πλήθος, πρὸς τὸ δοκεῖν τὰ ληθῆ λέγειν I. 107, 15. τὸ πλήθος τῶν εἰσφορῶν 108, 7. = οὐ τῷ φεύγειν ἂν τὸ πλήθος τὸ ὑμέτερον. non quo vestros oculos minus ferre queam, vestraeve sententiae auctoritatem defugiam A. 130, 11. 138, 31. 43. flocci non facere iudicium consessum, aut aspernari et improbare formam reip. popularem. = εἰσάγειν εἰς τὸ πλήθος τῶν Ἀθηναίων plebem An. 17, 37. ἀρετῆς τῆς μεγίστης εἰς τὸ πλήθος τὸ ὑμέτερον 19, 29. προκινδυνεύειν ἐβέλσει τοῦ πλήθους 29, 16. = ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλήθει (scil. τῷ ὑμέτερον) ἀποδείξω L. 184, 3. πλήθος τὸ ὑμέτερον. your constitution 124, 5. 14. 149, 20. et alibi frequenter. TAYL. = πλήθους περιγιγνομένην ἀρετὴν Ly. 163, 23.

πλημμελεῖν peccare, delinquere. εἰ δέ τι πλημμελοῦντα παρὰ τὰ ἐπισταλμένα λαβῶν 249, 25. ὅπως μὴ περιίδη τὸν θεὸν πλημμελούμενον, insultari, contumeliis et injuriis obrui 279, 11. καλὸν παρεσκευάσθαι τὴν γνώμην, ἵνα μὴ τότε πλημμελῆς 1417, 25. = πλημμελεῖν εἰς τινὰ λόγῳ Æ. 24, 3. = πλημμελεῖν περὶ τὸν καιρὸν A. 123, 10.

πλημμέλημα εἰς θεοὺς Æ. 68, 35.

πλὴν εἰ μὴ nisi 141, 21. πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς οἰομένων ἐκάστων ἤξειν τὸ δεινὸν 241, 4. si ad alios quoscunque pervenerit, ad se certe non esse pervasurum malum. τὰλλα, πλὴν ἑαυτοὺς, οἰομένων πωλεῖν. dummodo non semet. excepto, quod non semet 241, 9. δι' ὄντινα ὁ ἄλλος ἢ πόλις ἐστεφάνωται—πλὴν δι' ἐμὲ, οὐδ' ἂν εἰς εἰπεῖν ἔχοι 257, 21. οὐτ' ἄλλην σκῆψιν ἔχων οὐδεμίαν, πλὴν ὕβριν, τοιαῦτα πεποίηκε 573, 7. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὀρῶ, πλὴν εἴ τις ταῦτα θεωρεῖ. nisi si quis—565, 23. πλὴν εἰ μὴ τοῦτό τις εἶποι. nisi si quis dicat 719, 1. οὐδεὶς ἤθελε, πλὴν οὗτοι 1113, 19. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τοῦτον, ὀφείλειν ἔδει 795, 22.

πλήρης] φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντας τῇ πατρίδι 776, 9. αἰτιῶν καὶ κενῶν ἐλπίδων ὅστις πλήρεις 1445, 13. = τῶν ψήφων ἢ τετραπημίτη ὅτῳ δοκεῖ (πεπορευθῆναι Τίμαρχος) ἢ δὲ πλήρης, ὅτῳ μὴ Æ. 11, 34. = ἐπειδὴ ἡ βουλὴ ἦν πλήρης An. 15, 10.

πληροῦν] ἄφοντο ἅμα ναυπηγηθέντα ἐνταῦθα καὶ πληρώσεσθαι ἐν τῷ λιμένι. *viris armisque et armamentis instructum iri* 219, 21. ἐπληρώθη τὸ θέατρον 533, 14. πληροῦτε δικαστήρια 729, 25. τρίρεις πέντε ἐπιδούς *cum recepisset reip. gratuito dandas, vel largiturum*, καὶ παρ' ἑαυτοῦ *ære suo*, πληρώσας *cum armasset, atque instruxisset* 1127, 14. ἐπληρωσάμην πρῶτος τὴν ναῦν 1208, 14. *primus ego exhibui meam navem armatam, instructam*. ἐπὶ πλήρωτό μοι ἡ τριήρης 1229, 21. εἰς δικαστήριον εἰσίοι πεπληρωμένον ἐκ τούτων 581, 26. τὰς ναῦς ἐπληροῦμεν αὐτοὶ 564, 24. ἐξ ἀνάγκης πληροῦν 1229, 27. ἄμεινον ἐπληρωσάμην τὴν ναῦν ἐρετῶν ἀγαθῶν 1221, 12. = ταῦτα πληροῖ τὰ ληστήρια *Æ.* 27, 8. = τὰ δικαστήρια ἐπληρώθη *I.* 60, 2. πληρωσάμενοι ταύτην *cum trigemem viris armisque instruxissent* 89, 10. = δικαστήριον παρὰ τοὺς νόμους ἀδύνατον *πληρωθῆναι *L.* 175, 37.

πλήρωμα] τὰ πληρώματα ἢ πόλις παρέχει. *ministros classiarior, et nautas, seu remiges* 565, 1. πλήρωμα διεφθαρμένον 1217, 22. = *militia, nautæ, arma, quibus navis armatur* *Æ.* 67, 29. = *navis puta, h. e. remiges*. παρεσκευασάμην δὲ καὶ πλήρωμα πρὸς ἐκείνον *L.* 162, 25.

πληρωτῆς ἐράνου. *contributor ad fiscum collegii privati, aut etiam collector, exactor. sed prius potius* 547, 18. 574, 22. ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνου ἐκάθησθε πληρωταὶ 776, 7.

πλησιάζειν *aliquo, vel aliqua familiariter uti*. οἷοις θηρίοις ἐπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις 925, 14. φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις 1258, 12. ἴν' ὡς μεγίστους μισθοὺς πρᾶττοιο τοὺς βουλομένους αὐταῖς πλησιάζειν 1351, 11. τοὺς μετὰ σαφροσύνης πλησιάζειν ἀξιοῦντας 1402, 10. Περικλέα πλησιάσαντα Ἀναξαγόρα, *ut discipulum magistro* 1414, 25. ἐκ τοῦ πλησιάσαι Πλάτωνι 1415, 13. 1490, 9. = πλησιάζειν τινὶ, *cum aliquo turpi familiaritate consuescere* *Æ.* 7, 42. ὑποτρέχει καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ, *sese ei applicat* 76, 40. = *cum muliere consuescere, usu flagitioso cogitatum habere* *I.* 39, 7. 8.

πλησίον] τὸν δὲ πλησίον πράξοντα 182, 10. ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πόρρωθεν ἔξεστι φυλάξασθαι 1428, 7. πλησίον ὄντας τῶν ἀμαρτημάτων *recentes a lapsibus* 1450, ult. = οἱ πλησίον *Æ.* 78, 35.

πλήττειν] λαγῶ βίον ἔξης, δεδιῶς καὶ τρέμων, καὶ αἰεὶ πληγῆσθαι προσδοκῶν 314, 24. ἴσασι δὲ οἱ πεπληγμένοι. *ab eo læsi norunt usu suo, quam malignus et sævus ille sit inimicus* 782, 26. πληγεῖς τῷ κακῷ οὐδὲν εἶχον ποιῆσαι 1119, 2.

πλινθειῖον *lateraria* *L.* ap. *Harpor.*

πλίνθος] οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις 325, 22.

πλόϊμος τριήρης καὶ ἐντελής *Æ.* 51, 32.

πλοῖον] τρίρεις *et πλοῖα ceu diversa copulantur* 44, 21. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεοκρίνη περιπέσσωσι 1339, 12. ὥσπερ ἐν πλοῖῳ, τῶν μὲν ἰστῶ, τῶν δὲ κάπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465, 6. ὥσπερ γὰρ οἰκίας, οἶμαι, καὶ πλοίου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα δεῖ εἶναι 21, 4. πλοῖον στρογγύλον καὶ στρα-

τιώταις ὀλίγοις Δάωνα ἐλθόντα. in nave operaria, exigua, mercatoria 506, 22. ἀμαρτήματα, ἃ περὶ τοὺς πλοῦς συμβαίνει 801, 12. = κατὰγειν τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ἑλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης Æ. 37, 22. ἐν μονοξύλῳ πλοῖῳ με εἰσπλεῖν τῆς νυκτὸς ὡς Φίλιππον 44, 30. ἀσπατρέπειν πλοῖον 76, 11.

Pluralis numerus verbi, in tertia persona, constructus cum neutrius generis nominibus adjectivis in numero plurali. ut ἕκαστα et χρήσιμα—ἐδιακονήθησαν. loco singularis 1206, 18. οὐδὲ φυλάσσονται servantur σεμνὰ δίκης θέμεθλα 422, 10. = Pluralia v. neutra I. = Pluralia neutra cum tertia persona pluralis numeri verborum. οὐδέτερα ὠφέλησαν (si bene habet) pro ὠφέλησεν A. 133, 22. = Pluralis verborum cum pluralibus substantivis neutrius generis compositus. ἅπαντα πλείονος ἢ ταλάντου τετίμηται (pro τετίμηται) L. 148, 40. ἐπιπλα ἀπεγράφοντο (si passive accipiat pro ἀπεγράφετο were entered in an inventory, were booked) 154, 39. sic etiam p. 162, 38. Vindobonensis dat ἀρπάζονται, ubi vulgares dant ἀρπάζεται. ἃ γέγνηται pro γεγένηται 171, 9. ἀποδείκνυται ἐξ τάλαντα pro ἀποδείκνυται 910, 5. sic Libanius T. I. p. 730, 5. χρησιμώτερα ἡμῖν ἦσαν τὰ εἶψη. pro ἦν. et p. 780, 44. ὅπου δὲ πάντα ταῦτα ξυνεληλύθεσαν. et p. 853, 40. pro vulgato εἶχεν, dat Wolfenbüttelensis εἶχον, scil. τὰ γράμματα p. 807, 14. ἃ γὰρ οὐκ ἐγένοντο (pro ἐγένετο) τῶν πολεμίων διὰ σε, διὰ τί μὴ σὰ γίγνεται; ubi gemina est ejusdem pluralis constructio cum verbi numero utroque p. 110, 16. ὅσα τῆ κατὰ Χαιρώνειαν ἠκολούθησαν πληγῆ. (pro ἠκολούθησε.) Verum, sequiturne pluralis etiam post ὅ τι ideo, quod hoc pro colectivo haberi possit? ut in illis εἶ τι ἰκανῶς διδάξαιμι, ἐκ τούτων (pro ἐκ τούτου) ἀποδοκιμασθῆναι 187, 7. = Pluralis (ἀπολελυκότες) post singularem ἕκαστος ὑμῶν D. 98, 33.

πλοῦς (scil. ἐπιτήδειος) ἡμῖν ἐγένετο. navigandi se dabat opportunitas, auris increbescens, caeloque serenante A. 132, 18. καλλίστοις ἐχρησάμην πλοῖς 139, 13. = πλοῦν διὰ γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι L. 193, 23.

πλούσιος] εἰ δὲ τοὺς πλουσιωτάτους, οἱ τριακόσιοι 285, 16. = θηρεύειν νέους πλουσίους ὄρφανους Æ. 24, 26. = οὐδ' οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι ἄξιον λόγου ἔχοιεν ἐξενεγκεῖν L. 154, 34.

πλουτεῖν] τῶν πεπλουτηκότων καθ' ὑμῶν 214, 26. ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας 576, 1. οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν προσδοκᾶν χρῆ πλουτήσιν 1232, 9. χρᾶτο τῷ πλουτεῖν, μὴ ἐπὶ ταῦτα—ἀλλ' ἐπὶ τάναντία 550, 18. τὸ εἰς ταῦτα ἀποχρησθῆναι τῷ πλουτεῖν 555, 21. = τοὺς λέγοντας ταχέως πλουτήσαι L. 151, 4. ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀποθανόντες δὲ πολὺ παρὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν ἐφάνησαν (scil. κεκτημένοι) 156, 2. ἅμα γὰρ πλουτοῦσι, καὶ ὑμᾶς μισοῦσι 180, 5. ῥαδίως ἐκ τῶν ἀλλοτρῶν πλουτήσαι 908, 14.

πλοῦτος] ὃ καὶ τοῦ Περσῶν ἐκράτησε πλούτου. 120, 16. πλοῦτον καὶ περιουσίαν e Midiana citat Aristides de civili dict. p. 244. βασιλέα Περσῶν, ὃς τοσοῦτον κέκτηται πλοῦτον, ὅσον οὐδ' οἱ λοιποὶ πάντες 153, 27. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν τὰ τοῦ πλούτου πεποιήται

μικρὰ 617, 8. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα I 118, 7. ὁ πλοῦτος, καὶ τὸ τάχος, καὶ ἡ ἰσχὺς, καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια—1393, 9. πόλεως ἔγωγε πλοῦτον ἠγοῦμαι, συμμάχους, πίστιν, εὐνοίαν I 06, 9. = πλοῦτος οὐδεὶς τρόπου ποτηροῦ περιεγένετο *Æ.* 78, 30. = περὶ ἐμε πλοῦτόν τινα λόγῳ κατεσκευακότα. oratione, verbotenus mihi adstruxit, contribuit divitias nescio quas I. 87, 38. = ἀνατρέπειν τινὸς πλοῦτον *Ap.* 17, 13. = μετ' ὀνείδους καὶ πλούτου δουλεία πατρίδος *L.* 193, 44. φιλοτιμίαν πλούτῳ 911, ult. = ἀνδρείαν τοῦ πλούτου περιγιγνομένην *Ly.* 163, 23.

πλύνειν] πλυνοῦμεν ἀλλήλους *probris nosmet mutuis exagitabimus* [*proprie tractabimus et vexabimus, we will rub, and pull one another here and there, as laundresses do linen*] 997, 24. λοιδορουμένους καὶ πλύνοντας αὐτοὺς τὰ πόρρητα 1335, 5. = ἐν πόα πλυνόντων οὕτω μαλακίαν ἐδόξασε *L. ap. Suid. in πόα.*

*πλώϊμος *habilis navigationi* 1290, 1. ἐπεσκευάσθη καὶ πλώϊμον ἐγένετο 1294, 24. 1295, 6.

πνεῖν] ὡς πολὺς παρ' ὑμῖν ἔπνει. *id est vehemens, acer, plenis buccis, splendide spirabat, h. e. praevollebat, dominabatur in rep.* 787, 20.

πνεῦμα] τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς αἴραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται *Φίλιππος* 48, 24. τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλὲς 49, 7. ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη 328, 10. τὰ πνεύματα τούτων ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων 1396, 12.

πνίγειν] τύπτων καὶ πνίγων, ἕως τῆς ψυχῆς ἀπεστέρησε *A.* 125, 39.

Πνυξί] εἰάν ἡ πόλις στεφανοῖ, τὸν στέφανον ἀνεπιεῖν ἐν *Πνυκί ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ 244, 2.

πόα] *Scholias* Aristophanis ad *Equitum* v. 603. ἐκάστη βοτάνη πόα λέγεται, ἡ δὲ σμήχουσα πόα λέγεται παρὰ *Δημοσθένει* καὶ *Λυσία.* = *L. ap. Suid.*

ποδαπός. ποδαπή ἦν 1309, 6.

ποδοκάκκη] δεδέσθαι δ' ἐν π. τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας 733, 6. = *L.* 117, 32.

ποθεῖν] πολλὰ τὴν ὑμετέραν ποθεῖ παρουσίαν 168, 6. = *I.* 85, 37. = αὐτοὶ ποθεῖτε ἀκοῦσαι *A.* 137, 2. = ποθέσομαι *L.* 114, 4. *sed suspecta est ea lectio.*

ποθεινότερον εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου *L.* 197, 28.

πόθεν] ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι πόθεν; *qui fiat? qui datum sit?* πολλοῦ γε καὶ δεῖ 241, 17. 242, 25. πόθεν λαβόντι; ἢ πῶς ἀξιοθέντι 269, 27. οὐ μὰ Δι' οὐ Τιμοκράτει χρήσασθαι βουλόμενοι, πόθεν; ἀλλ'—749, 10. = πόθεν οὖν ἰσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν *Æ.* 23, 33. = καὶ γένει πόθεν προσήκουσι *I.* [11, 44.]

ποθήκειν *Dorice* pro προσήκειν. ποθήκοντες 1072, 27.

πόθοδος *Dorice* pro πρόσοδος. *aditus.* πόθοδον ποτὶ τὰν βωλῶν καὶ τὸν δᾶμον πράτοις μετὰ τὰ ἱερά 256, 8.

πόθος] ἐπὶ τούτους φέρεται τῷ πόθῳ 1393, 27. ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον 1404, 18.

ποῖ] ποῖ καταφύγω *Æ.* 83, *pen.* 84, 1.

ποιεῖν et πράττειν, ut diversa, copulantur 373, pen. π. pro πάσχειν. ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν τοῦ πολλά καὶ χαλεπὰ, ἃν οὐκ ἔβουλήθημεν, ποιεῖν 13, 25. π. simpliciter pro π. ἀδίκημα, vel κακόν. παρὰ τοῦ πεποιηκός. ab auctore offensionis 968, 21. π. de legislatore sanciente, edicente, jubente, vel etiam facultatem dante. κατὰ τῶν—βιαζομένων ἐποίησατε τὰς προβολὰς voluistis et jussistis, ut læsis liceret in læsores actione προβολῇ dicta uti 518, 11. τηνικαῦτα ποιεῖν τὴν ἐξεγγύησιν. tunc demum copiam facere prædium sistendorum 725, 10. πεποίηκε legislator γραφὴν κατ' αὐτῶν εἶναι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας 1350, pen. καλὸν μῆτε τοὺς νόμους, μὴθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, committere arbitrio et potestati oratorum, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν, sed illos cogere, ut in vestra potestate sint 1341, 15. λόγος ἀργύριον τῶ λέγοντι ποιήσαν comparatura 151, 23. ἄσματα αἰσχροῦ εἰς τοὺς συνόντας ποιεῖν 23, 22. ποιεῖν δίκην jus actionis dare 528, 12. ἀνάδικον ἐποίησε τὴν δίκην ταύτην 1018, 26. ἄχρις οὗ τοῖς ἑτέροις ἐξ ἴσου ποιήση. donec horum quoque sortem sorti cæterorum exæquaverit 145, 2. τοῖς ἐχθροῖς ἠδονὴν ποιεῖν 437, 7. ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν 241, pen. ὑπὲρ τῶν πολλῶν, ἃν καλῶς ποιοῦντες κέκτηνται. quæ possident, quorum de possessione ipsis congratulor, lætorque et collaudo, ut recte factum, et decens, quod ea possideant 17, 9. ἡ τύχη, καλῶς ποιούσα, (quod ejus facinus merito laudo) πολλά πεποίηκε τὰ κοινά. auxit, amplificavit opes publicas 141, 14. οἱ γὰρ εὐποροὶ πάντες ἔρχονται μεθέξοντες τούτου, καὶ καλῶς ποιούσι. *and in that they do right—nor is there any objection on my part to it* 141, 19. πλουτοῦσι τὰ μάλιστα καὶ καλῶς ποιούσι 582, 20. τοῖς κατοικομένοις τοὺς προσήκοντας ποιεῖν [scil. τὰ νομιζόμενα] justa facere 1073, 1. ἐπὶ τῶ τάλλῳ τρία λαμβάνειν ὅτιοῦν ἐποιοῦν 1015, 20. πάντα ποιοῦντος τούτου quamvis omnem lapidem moveret, nihil sibi relinqueret intentatum 514, ult. ἐν αἰσχύνη ποιήσαν τὴν πόλιν 272, 18. σῖτον, οἶνον, ἔλαιον etc. ποιεῖν. laborando, rus excolendo, adipisci, redigere copias annonarum etc. ἐπειδὴν ποιῆς σίτου μὲν μεδίμνους πλεῖον, ἢ χιλίους, οἴνου δὲ μετρήτας ὑπὲρ ὀκτακοσίους 1045, 5. ποιοῦντες πολὺν καὶ οἶνον καὶ σῖτον 1048, 24. *to win*. τεθνάναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακεία τι ποιῆσαι Φιλίππῳ rem gratam Philippo facere, studiis ejus inservire 127, ult. τί σοὶ ποιήσουσιν οἱ μάρτυρες [subaudi κακόν] quid tibi officient 855, 15. οὐδὲν πώποτε τουτοῖσι πεποίηκας [subaudi προσφιλεῖς] nullo unquam studio, officio, liberalitate, munere, hos judices, et hanc circumstantem coronam promeruisti. *thou hast done nothing for their sake or out of regard to them* 1045, 16. ῥαδίως ἐπιорκήσει, ὥσπερ καὶ ἄλλοις ἐποίησεν. id est πρὸς ἄλλους, vel ἐπ' ἄλλοις 1148, 13. ταχέως ἕτερον Φίλιππον ὑμῖν ποιήσατε 43, 12. ποιήσαντες φυγάδα ἐξέβαλον 562, 2. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, οὐδ' ἐποίησαν χρόνον οὐδένα nullam moram interposuerunt 392, 18. τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν 14, 8. 160, 6. In medio. ποιεῖσθαι καταλλαγὰς 10, 15. εἰς ἑαυτὸν ἄλλων ἀμαρτήματα 352, 19. περὶ ἑαυτὸν

δύο τὰ ἐναγγιώτατα 577, 25. οὗτοι παρ' αὐτῶν τὰς χάριτας, μὴ μετὰ τῆς ὑμετέρας αἰσχύνης ποιῶνται 582, 24. δίκην, ἣν οὐδ' ἂν κατὰ τῶν τὰ μέγιστα ὑμᾶς ἀδικούντων ἐπιχειρήσαιτ' ἂν ποιήσασθαι *supplicium, quod vos ne ab iis quidem sumere sustineatis, qui vos gravissimis injuriis læserint* 1018, 16. οὐκ ἂν δήκου δύο μόνους μάρτυρας ἐποιήσατο 1142, 23. ποιήσασθαι υἷον αὐτῶ 1364, 18. μὴ ἐξεῖναι ποιήσασθαι Ἀθηναῖον 1375, 11. = ὄσσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων *Æ. I, 31*. ἐν πλείστη ποιεῖσθαι ὑποψία 2, 19. ἐπιτίμια ἑκατέρω ἴσα πεποίηκε 2, ult. διατριβὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ ἰατροῦ 6, 28. ζήτησίν τινος ποιεῖσθαι 6, *penult.* ἐπίδειξις σαφεῖς ποιεῖσθαι 7, 8. πρόνοιαν οὐδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ τῶν αἰσχυρῶν 8, 28. λήξεις δικῶν ἐποιήσατο 9, 29. τίνας οὐκ οἰόμεθ' αὐτοὺς ὑπερβολὰς βδελυρίας ποιεῖσθαι 10, 26. τῆς ἐν Ἀρσίῳ πάγῳ βουλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμος ποιουμένης 11, 42. εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ τοὺς συμμάχους ποιούμενος 15, 16. πράσιν ἀγῶνος ποιεῖσθαι 16, 22. καταδρομὴν τινα μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι 19, 5. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι 21, 33. ἔπαινον κατὰ τινος ποιεῖσθαι θεραπεία 22, 31. μνείαν περὶ τινος ποιεῖσθαι 23, 5. εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐποίησε καταστῆναι τὴν πόλιν 23, 37. βλασφημίας ποιήσεται εἰς ἄνδρα 24, 4. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥάδιον καθ' αὐτοῦ ποιήσεται 24, 14. ἀνάκηρον ποιεῖν 26, 16. τοὺς ἄλλας τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοσίαν πράπεξαν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι 31, 14. υἷον ἐποιήσατό σε 32, 3. ἐκδοχὴν ποιεῖσθαι πολέμου 32, 18. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους 33, 15. ἀγαπητῶς ποιεῖσθαι εἰρήνην 38, 12. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι 38, 30. πρόβολὰς δημοσίᾳ ποιούμεθα τῶν συκόφαντῶν ὡς κακούργων 47, 26. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας 48, 29. φύσις ποιεῖ κακοὺς, ἢ χρηστοὺς, οὐ Μακεδονία 48, 30. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιεῖσθαι 49, 24. σπονδὰς τοῦ πολέμου πεντηκονταετῆς *ἐποιήσαμεν 51, 15. ἀγορὰν ποιεῖν τῶν φυλῶν 57, 37. ἀκρόασιν τὴν ὑπολοιπὸν ποιήσασθε 62, 6. ἐγκαταγέλαστον ποιῶν τὴν πόλιν 64, 31. ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ 67, 36. προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποίησαντο 69, 11. μηδὲ βροσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι 69, 15. ἰκεσίας ποιεῖσθαι. ποίοις ὄμμασι τὰς ἰκεσίας ποιήσεσθε 70, 33. ἐκκλησίαν τῶν Ἀμφικτυόνων ἐποιεῖ, *et quid eo vocabulo designatur* 71, 8. ἐπίδειξιν τῆς συμφορᾶς ποιησόμενοι 72, 36. ἔκδοτον ἐποίησε Βοιωτίαν Θηβαίοις 73, 41. κολακειὰν πολλὴν πεποίηται 76, 42. ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας (*deliberato consilio*) ποιεῖσθε 79, 20. ἀκρόασιν ποιεῖσθαι, *de iudiciis, partes pro se dicentes audientibus* 81, 24. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἄλλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης 85, ult. Θεωσίτην ποιεῖν 86, 38. ἀπολογία διὰ σαυτοῦ ποιῆσαι, *ipse tute temet ore tuo, non per alium, defende* 88, 20. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρῆ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι 88, *pen.* βεβαιώσεις τῶν κτημάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι 89, 16. = οὐκ οἶδα ὃ τι ἂν ἐποίησεν. *nescio quid instituisset; aut quid eo factum esset* I. 52, 37. ὁ νόμος τοῖς ἀδελφοῖς πεποίηκε τὴν κληρονομίαν. *attribuit, addixit* 83, 5. *in medio, adoptare filium*. ζῶν καὶ εὐφρονῶν ἐποιήσατο 83, 2. ἐποιήσατο τὴν οἰκίαν πρὸς τῇ ἑαυτοῦ οἰκίᾳ *adjungebat*

quis domui 51, 29. ἀναθήματα ποιησάμενος. *cussa facienda locas-*
set 55, 26. οὐκ ἐκ συμμορίας τὴν ναῦν ποιησάμενος. *non ita ut*
navem sibi attribui curasset armandam ex lege sodalitorum 67,
 17. = ποιεῖν τὰ ληθῆ πιστὰ καὶ τὰ μὴ ἀληθῆ ἄπιστα *docere, veris*
fidem esse dandam, falsis negandam A. 145, 1. ἡ ποινὴ τῆς ὑμε-
 τέρας ἀμαρτίας εἰς ἡμᾶς ταῦς μὴ δικαίως διώκοντας ἀναχωρεῖ 115, 12.
 ἀναμνησκειν τὴν ποινὴν. *Furiam cruoris ultricem in memoriam*
alicui revocare 120, 26. = τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιεῖν An. 10, 13.
 τοὺς γονέας κακῶς ποιεῖν 10, 23. εἶδραν ποιεῖν 15, 9. ποιεῖσθαι υἷον,
adoptare 16, 22. οὐδὲν ἔτι πλεόν ποιήσετε 19, 27. 30, 44. οὐδὲν
 ἕτερον περὶ πλείονος ποιεῖσθαι 21, 40. ἀτελεῖ γνῶμην ἑαυτοῦ ποιεῖν
 23, 16. ποιεῖσθαι σπονδὰς 24, 42. ποιεῖσθαι κίνδυνον 27, 28. *obire,*
subire periculum. ἀρχὴν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖσθαι 28, 12. - τιμαρίαν
 ποιεῖσθαι 31, 30. ὃς τηλικαύτας τῶν ἀμαρτημάτων ὑπερβολὰς ποιεῖ-
 ται 32, 5. ὑπερβάλλουσαν τελευτὴν τοῦ βίου ποιεῖσθαι 32, 22. νίκην
 ποιεῖσθαι *pro vicān num dicitur* 25, 38. = ποιεῖν vel ποιεῖσθαι.
 ἄδειαν L. *passim.* ἀμφισβήτησιν 148, 29. ἀπολογίαν *passim.* ἀπο-
 λογίαν ποιούμενος τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἀδικημάτων 142,
 22. διαμοσίας 117, 13. εἰρήνην 130, 25. ἔλεγχον *veritatem eli-*
cere 101, 28. 37. ἐξόδους 147, 28. ἐπίδειξιν τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως
 141, 28. ἐπιταττόμενον 195, 26. θάνατον ζημίαν 95, 4. *statuere.*
 κατηγορίαν 120, 24. κίνδυνον 195, 23. κρίσιν 133, 4. 171, 6. λό-
 γους 114, 25. λόγον πλείστον τοῦ δικαίου 115, 44. μήνυσιν *indi-*
cium facere 131, 39. μυσίαν 98, 37. μυστήρια 143, 34. Ita
 Latini. *in domo sua mysteria facere dicebatur.* Cornel. Nepos
in Alcibiade c. 3. πάντα ποιοῦντες. *doing all they could* 112,
 35. πάντα ποιεῖν ὅπως 163, 30. πάντα πράττειν ὅπως 180, 8.
 πρόσταξιν ποιεῖσθαι 190, 22. *to command.* προστεταγμένα 111,
 6. *to obey.* προσταττόμενα 141, 33. *ubi male legebatur πρα-*
τόμενα. σπουδὴν. v. σπουδή. συγγνώμην ὑπὲρ ἀδικημάτων 116, 12.
 συμμαχίαν 146, 40. τελευτὴν τοῦ βίου 196, 42. τιμαρίαν 94, 33.
 36. 129, 33. φυλακὴν 121, 27. φυγὴν τῆς πατρίδος 100, 6. περὶ
 πολλοῦ et πλείονος etc. v. in περὶ. ποιεῖν versus *facere* 190, 25.
 ἐκποδῶν *de medio tollere* 130, 22. 132, 5. 133, 34. ἐμποδῶν *op-*
ponere 138, 19. ἐχθροὺς κακὸν 103, 44. ποιεῖν κακῶς *in eadem*
significatione 145, 17. TAYL. ποιεῖν διπλὴν βλάβην. *constituere,*
edocere 94, 43. ποιεῖν ἄδειαν πολλὴν 96, 12. ποιεῖσθαι κίνδυνον
periculum facere, periclitari 192, 33. 193, 8. ποιεῖσθαι φυγὴν
exsiliū pœnam in facinus aliquod decernere 100, 6. οἱ ἄνθρωποι
 τῶν πολεμίων ἔνεκα τὰ ἀπόρρητα ποιοῦνται 126, 25. πολίτας ἐκ πλει-
 όνων ἐλάττους ποιεῖν 159, 10. σῦλα ποιεῖσθαι 185, 19. = ποιεῖν ἐλε-
 γεία Ly. 162, 24. 30. ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας 161,
 42. στήλην 164, 29. παράδειγμα 169, 19. τὸ πρᾶγμα μικρὸν
oratione deprimere 155, 44. μῦθον *narrationem fabularem car-*
mine et actione scenica convestire 160, 17. μέγαν ποιεῖτε καὶ
 ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμὸν 163, 3. *ποιησάμενοι τῶν πολιτῶν 168, 15. =
 ποιεῖν *τινι (in dativo) μεγάλα ἀγαθὰ *num Græcum est?* D. 92,
 17. *jam ad Lysiam idem quæsi.* Num referri huc potest lo-

cus Isæi p. 48, 24. τῷ τεθνεῶτι μηδὲν τῶν νομιζομένων ποιεῖν. simile est illud apud Ælianum Hist. Animal. lib. LVIII. p. 61, 27. ed. Gronov. καίτοι ῥαδίως αὐτῇ (προ αὐτὴν) τοῦτο δράσαντες.

ποίημα] ἐρωτικά ποιήματα Æ. 19, 10. διαφθείρειν ποιήματα 19, 20.

ποίησις τῶν πομπείων fabrefactio 702, 14. τὴν καλὴν ποίησιν τῶν φιαλῶν 755, 9. τὰς ποιήσεις [adoptationes in locum filiorum] εἶναι.—= adoptatio in filium I. 63, 2.

ποιητῆς] ποιηταὶ αἰσχυρῶν ἀσμάτων 23, 21. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν 331, 1. ὥστε καὶ τοὺς ἐμμέτρους, καὶ τοὺς τῶν ἀδομένων ποιητὰς 1391, 17.—=τάττομεν, εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν Æ. 20, 4. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παιῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵ ἀνδρες ὄντες αὐταῖς χρησώμεθα 73, 1. περιελεῖν τοῦ ποιητοῦ τὸ μέτρον 73, 9. τραγικὸς ποιητῆς 86, 38.—ποιητῆς σπουδαῖος Ly. 161, 40. οἱ ποιηταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον 161, 45. περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς λόγον ἔχουσιν οὐδένα 162, 26.

*ποιητικῶν Ly. 166, 33.

ποιητικῶς καὶ περιττῶς ἀρμόττει συγκεῖσθαι 1401, 22.

ποιητὸς] ποιητοὺς υἱεῖς ποιοῦνται 1099, 9. τοὺς δὲ ποιητοὺς ἡμᾶς [cives creatos, non natos] ὡς ἀποδιδόντας χάριν, οὕτω δεῖ φαίνεσθαι λειτουργοῦντας 1125, 6.—=ταύτας τὰς *ποιητὰς ἀγχιστείας I. 83, 11.—=ποιητὸς πατήρ. adoptivus Ly. 153, 45.

ποικίλη] ἐγένετο ἡ δίαιτα ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ 1106, 16. ἡ ἐν τῇ π. στοᾷ γραφὴ 1377, 8.

ποικιλία subtilitas disputationis 844, 11.

ποικίλος] οὐδὲν ποικίλον, οὐδὲ σοφὸν 120, 21.

ποικιλτῆς, sutor, qui opera Phrygionia facit Æ. 14, 4.

ποιμαίνειν] τὰ πρόβατά μου λαμβάνει ποιμαινόμενα ἀπὸ τῆς the pasture 1155, 3.—=ποιμαίνειν ἐν ἀγρῷ πένης ὦν L. 159, 2.

ποιμὴν] λαμβάνει τὸν ποιμένα καὶ πάντα τὰκόλουθα τῇ ποιμῆ 1155, 4.

ποιμνὴ 1155, 5.

Ποινὴ, Furia poenas a quoque exigens. Ποινὰς ἐλαύνειν τοὺς ἡσεβηκότας θάσιν ἡμμέναις Æ. 27, 7. ταῦτά ἐστιν ἐκάστῳ Ποινὴ 27, 9.

ποιός] *ποιὰ κρατηθεῖς ἠδονῇ Æ. 48, 29. ποίοις ὄμμασι τὰς ἰκεσίας ποιήσεσθε 70, 32. πρὸς ποιὸν παράδειγμα χρῆ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι 88, pen.—=ποιῶν τινῶν τῶν Λακεδαιμονίων τυγχάνοντες An. 26, 6.

πολέμαρχος disceptabat causas peregrinorum 890, 10. 1135, pen. 1338, 20. 1361, ult. iudicabat in causis ἀπροστασίου et ἀπροστασίου 940, 14. psephismata seu rogationes de rebus bellicis ferebat 282, 26.—=coram polemarcho, vel in foro ejus videntur servi torti fuisse, si qui exhiberentur, ut ex iis veritas fidiculis exprimeretur An. 2, 39.—=προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὸν πολέμαρχον, νομίζων μέτοικον εἶναι L. 166, 32. nam inquilinorum prætor erat Polemarchus.

πολεμεῖν] ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ αἰ πολεμεῖν καὶ διαφέρεισθαι τούτοις 236, 5. ἐκ πολλοῦ πολεμούμενοι bello vexati 240, 18. ὅτι φασὶ πολ. ἀλλήλοις, οὐ πολεμοῦντες 1336, 23. οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μάλλον, ἢ ἐκείνοις, ἐσμὲν δίκαιοι 1432, 21. τότε πάντες, ἐφ' οὓς ταῦτα παρεσκευάζετο ἐκείνος, ἐπολεμοῦντο 240, 24. = ἀπαράσκευος πολεμεῖν Æ. 63, 37. = πολεμεῖν τινί. cum aliquo simultates exercere I. 36, 37. militia pedestri fungi vel merere 67, 7. = πολεμεῖν τοῖς τοιούτοις ἔργοις. adversari, repugnare Ly. 164, 2. = *πολεμεῖν bellum suadere, ad b. hortari, auctor ejus fieri, verbis bellum gerere D. 102, 10. nisi potius a πολεμοῦν ibi sit repetendum.

πολεμικός, bello deditus, et id omni contentione suadens atque commendans Æ. 46, 18.

πολέμιος] οὐ γένος ἐστὶ φιλίων καὶ πολέμιων, ἀλλὰ τὰ πραττόμενα ἐξεργάζεται *τοῦθ' ἐκάτερον 638, 3. = ὁ τοῖς πολέμοις οὐδέποτε ἀντιβλέψας Æ. 75, 8. = πολεμιώτατος I. 78, 36. = πολεμῖω τῶ τούτου βέλει περιπεσῶν A. 123, 8. οἰκοῦντας ἐν τοῖς πολέμοις 138, 30. οἱ ἀγῶνες τῇ διαβολῇ πολεμιώτατοι 139, 35. τοῦτο αὐτὸ πρῶτον πολέμιόν ἐστι 140, 28. = ναυάγια φίλια καὶ πολέμια L. 194, 18. = πολεμία φλόξ κατέχει πέλιον Ly. 161, 1.

πολεμιστήριος ἵππος 1046, 11.

πόλεμος] τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἤξοντα 13, 17. πολέμους ἰδίους εὐρίσκειν 26, 8. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥάδιον 180, 14. causæ bellorum, et quæ res iis quaerantur 195, 16. sq. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικὸν 275, 19. πολέμου Φωκικοῦ συστάντος 230, 27. τῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν εἰσφορῶν οὐδεὶς ἔστ' ἀτελής 462, 16. πόλεμος ἐνδοξος εἰρήνης αἰσχροῦς αἰρετώτερος. citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. num αἰρεῖσθαι πόλεμον verum sit, pro ἀναιρεῖσθαι, quaeritur ad p. 161, 6. = λαμπρὸς κατὰ πόλεμον Æ. 25, 42. ἐκδεχθῆναι ποιῆσθαι πολέμου, excipere bellum ab alio relictum 32, 18. νόμω πολέμου κτησάμενος 32, 34. ἀκήρυκτος πόλεμος 33, 12. ἐνεστηκὸς ἔτι πόλεμος 35, 27. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιῆσθαι 38, 30. ἀσπονδοὶ καὶ ἀκήρυκτοὶ πόλεμοι 38, 38. δεκαετῆς πόλεμος 45, 24. σπονδὰς τοῦ πολέμου πεντηκονταετείς *ἐποιήσαμεν 51, 15. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου 51, ult. ἐν τοῖς πολέμοις ὄπλων οὐχ ἀπτόμενοι 52, 2. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν 52, 26. πόλεμον γράφειν 61, 23. ὁ δὲ παριῶν ἀρχαῖς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς 65, 22. παρασκευάζειν τὴν συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον 65, 32. ἦτταν αὐτοῖς εἶναι πολέμου 69, 16. ἐπάγειν πόλεμον 73, 28. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκε 74, 3. κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἠγορήης 80, 24. = μὴ πόλεμον ἡμῖν ποιήσεις. consciscat I. 89, 12. = τὸν πόλεμον καταλύεσθαι Ap. 25, 32. = πόλεμος Ἀρχιδάμειος L. ap. Harpocr.

Πολιάς Ἀθηναῖα, cujus ἰέρεια ex Eteobutadis sumebatur Æ. 47, 40.

πολιορκεῖν] ἐν χαρίων τῆς Ἀσίας δέκα ἔτη πολιορκεῦντες μάλις ἄλλοι
1392, 5. ἀφ' οὗ δὲ πάλιν δημηγορεῖ, πολιορκεῖσθαι 783, 9. vexari,
exagitari. = εἰρήνης οὐσης ὑπὸ τούτων ἐπολιορκούμεθα L. 165, 32.

πολιορκία] χρημάτων τ' ἐν σπάνει καὶ τῶν ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ
καταστήσειν. ut reliquis copiis belli, tametsi paratis et præsenti-
bus, tamen uti nil possit, quasi septæ sint obsidione quadam
389, 6.

πολιός] πολιὰς ἔχω τοσαυτασὶ Æ. 7, 38. = πολιὸν γένειον Ly.
163, 9.

πόλις] Ἀμφίπολιν, * πόλιν ὑμετέραν, δούλην κατέστησεν 383, 23.
πόλιν—οὐκ ἐκ τῶν ὠνίων δοκιμάζειν χρῆ 146, 19. ubi docetur,
quæ reip. sint vires et opes. quæ leges illæ sint, per quas stat,
ut aut ingens, aut minuta sit resp. 504, 2. ταῦτα προήρηται ποι-
εῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν. quo latitet in hominis privati ob-
scuritate et sordibus, neque ad honorum functiones pertraha-
tur, explicat ipse istis proximis, καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι 1121,
15. πόλιν ἐκ τῶν ἡμετέρων σαυτῶ κτησάμενος. jus civitatis qui
tibi redemeris ære nostro 1126, 8. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν.
[subaudi ὀφειλόμυνα] dependere reip. stas et necessarias con-
tributiones 832, 22. ἃ δὲ πρὸς τὴν πόλιν [h. e. πολιτείαν admini-
strationem reip.] προσελθὼν διώκεται 1331, 15. ὡς αὐτῶ διελέλυτο
πάντα τὰ πρὸς τὴν πόλιν cum satisfacisset rationibus suis cum
rep. seu ærario 836, 14. = constitutio reipublicæ, quæ a legi-
bus et magistratibus, civibusque reliquis coaluit, et ab illis gu-
bernatur, ab his conservatur et defenditur; distinguitur enim
ab ipsis civibus. τῇ τε πόλει, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἑμαυτῶ
Æ. 1, 7. *τρόποι τῆς πόλεως (nam pro οἱ νόμοι περὶ legendum est
οἱ τρόποι) 2, 10. ἐκαμῦναι τῇ πόλει 5, 4. διατιθέναι τὰ κοινὰ τῆς πό-
λεως 5, 8. ἀφελέσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμη
7, 30. δημόσιος ἄνθρωπος, οἰκέτης τῆς πόλεως 8, 27. φοβηθέντες, μὴ
ἀνακηρυχθῆ αὐτῶν ἢ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν 9, 16. ἔκκλητος
πόλις 12, 39. ἀκριβέστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει 13, 11. οἰ-
κίαν ὀπισθεν τῆς πόλεως 13, rep. ἀψευδῆς τις ἀπὸ ταυτομάτου πλα-
νᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν 18, 7. εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐποίησε
καταστήναι τὴν πόλιν 23, 37. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς
ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς 26, 37. *ἀνατετροφότας πόλεις 27,
4. κηδεμῶν τῆς πόλεως φαίνεται Δημοσθένης 29, 15. τοὺς ἄλλας τῆς
πόλεως περὶ πλείστου ποιεῖσθαι 31, 14. τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως
Δημοσθένης 31, 22. δορυάλωτον τὴν πόλιν εἶλες 32, 33. συγχαίρειν
τῇ πόλει, ὅτι τοιοῦτους ἄνδρας—34, 9. ἐβδομήκοντα πόλεις συμμαχι-
δας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον 37, 12. συνταράττειν τὰς πόλεις 42,
8. κόσμος τῆς πόλεως 42, 17. οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου δεδοκιμασμένους
ἀξιούς τῆς πόλεως εἶναι 43, 4. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ὄμην
δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὄλων βουλευέσθαι 44, 6. συνεστά-
ναι ἐπὶ τὴν πόλιν 44, 23. παραλογίζεται τὰ μεγάλα τὴν πόλιν 45, 9.
ἐπιδημῶν *εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν 48, 42. κακοῦ ἀνδρὸς ξύμπασα πόλις
ἀπηύρα 49, 26. 73, 3. ἀπαγγέλλειν νίκη τῆς πόλεως 50, 42. ζη-
λωτῆς τῶν καλῶν τῇ πόλει βουλευμάτων 51, 8. προσάγεσθαι αἰεὶ τὸ

ποσὺν τῆς πόλεως 51, *reput.* τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σείσθηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται 54, 14. ἡ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως 54, 17. βεβαιοῦν τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν 54, *reput.* τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον 56, 29. ἵνα μὴ προλαβῶν χρήματα τῆς πόλεως, ἢ πράξεις, δρασμῶν χρῆση 56, 38. ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας 58, 3. προξενίας εὑρέσθαι ἐν ταῖς ἕξω πόλεσι 59, 26. καιροὶ τῇ πόλει τέτταρες γεγένηται 61, 17. κατακοινωνεῖν τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ 63, 9. ὑφαιρεῖσθαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως 63, 12. ἐγκαταγέλαστον ποιῶν τὴν πόλιν 64, 31. ἐπιτρέπειν πόλει ἴση καὶ ὁμοία περὶ τῶν ἐγκλημάτων 65, 27. ἀποδίδουσαι τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως 66, 42. κατασκάπτειν πόλιν 69, 7. ἐρείπειν πύργον πόλεως ἐλόντες 69, 23. προσάπτεσθαι ἀνδρὸς ἰδιώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης 69, 36. δόγμα εἰσέφερον κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 70, 2. ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεοὺς 70, 29. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 71, 11. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι 71, 20. στεφανοῦσθαι ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις 72, 22. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμένοι 73, 11. προσέμιξε φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκευῶν τῇ πόλει 74, 24. ἀγνωμοσύνη τῆς πόλεως 75, 24. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπῆλλαξε Δημοσθένης συμβούλων χρησάμενος 76, 8. ἄρδην *ἀνατετροφότα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν 76, 12. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, *non solum aciem, sed urbem adeo ipsam deseruit* 76, 14. τὴν σὴν ἀηδίαν ἢ πόλις οὐκ ἐχώρει 77, 10. ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν 77, 25. ἀγωνιστῆς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχη 78, *ult.* μᾶλλον σοι τῶν αὐθημερῶν λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως 83, 38. ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως 84, 4. ἐφ' οἷς ἢ πόλις ἐπένησε καὶ ἐκείρατο 84, 14. ἐμποδίζειν τοὺς τῆς πόλεως καιροὺς 85, 35. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἅλας περὶ πλείονος ποιῆσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης 85, *ult.* ἀνηκέστοις κακοῖς τὴν πόλιν περιβάλλειν 86, 8. κατεργάζεσθαι μεγάλα τῇ πόλει 86, 23. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμον καὶ ψῆφον βασιλεύει 87, 8. περιτιθεῖς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως Δημοσθένης 87, 40. ἄνθρωπος αἰσχύνη τῆς πόλεως γεγονώς 88, 18. ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας 90, 16. Σόλωνα τὸν κοσμήσαντα τὴν πόλιν καλλίστοις νόμοις 90, 17. ἐπίδημεῖν εἰς τὴν πόλιν, *venire in urbem* 90, 23. ἐκκηρύττειν ἐκ τῆς πόλεως 90, 24. = πόλις *pro* ἀκρόπολις A. 146, 3. = *tota regio, vel universus populus, ut in Latinis civitas* L. 103, 38. πόλις α δῆμον *videtur distinguī* 105, 40. πιστότερα ἠγεῖσθε περὶ ὧν ἅπαντα ἢ πόλις μαρτυρεῖ—111, 14. = πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ', *ἐν πολλοῖς Ly. 160, 38. πολιστῆς *conditor coloniae* Ly.—

πολιτεία *jus civitatis Atticæ, conditio ejus, qui civis Atheniensis est.* ὑμεῖς ἔδοτε πολιτείαν Εὐαγόρα τῷ Κυπρίῳ 161, 11. Ἀθηναίοις δόμεν ἐπιγαμίαν, πολιτείαν, ἔγκτασιν γὰρ 256, 6. μήπω τῆς πολιτείας αὐτῶν παρ' ὑμῖν οὔσης 946, 5. b) *resp. h. e. gubernatio reip. cum libertate et æquitate sub tutela legum, seu juris ci-*

vilis. quatenus opponitur, sive oligarchiæ, sive aristocratix. ὄλως ἄπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις ἢ τυραννίς 10, 21. οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις αὐται αἰλίαν πρὸς τυράννους ὁμιλίαι 71, 8. εἰς ταύτην τὴν δουλείαν ὑπαγομένων, συγκινδυνεύειν καὶ τὴν παρ' ἡμῖν πολιτείαν 196, 4. τοὺς δὲ τὰς πολιτείας καταλύοντας καὶ μεθιστάντας εἰς ὀλιγαρχίαν 196, 12. 199, 14. ὅτι τὴν πάτριον μετεκίνησε πολιτείαν ἐφ' ἑαυτοῦ 688, 26. πολιτείας Atheniensibus adamatæ prædicationis, et cum aliis formis gubernationis comparatio 1396, 20. sq. τῆς πολιτείας παραχωρεῖν ἢ de libertate civili decedere, deflectere, eam prodere. *to renounce* 1467, 11. Universe est πολ. quæcunque forma gubernationis, etiamsi minus libera, et servituti propior, ut fuit Lacedæmoniorum. ἐκεῖ γὰρ ἐστὶ τῆς ἀρετῆς ἄλλος τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι 489, 21. denique, cujuscunque rei, vel negotii, gestio, seu conductio, administratio, gubernatio, præsertim subtilis, sollers, callida. τοῖς μὲν ὅπλοις, ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτεία—*in regard to the bringing about, direction and prosecution of the arrangements*—ὑπ' ἐμοῦ 254, 18. ἢ προαίρεσις ἢ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο 257, 7. οἷς γὰρ ἐστ' ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, totus vitæ cursus 399, 6. τῆς συνεχοῦς καὶ καθ' ἡμέραν πολιτείας, *way of deportment, carriage, conduct* 1469, 11. = πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται *Æ.* 1, 18. διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων 1, 20. ἀπιστία, καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχῶν σώματα καὶ πολιτείαν 1, 22. ἄπιστον πολιτείαν πολιτευόμενοι 1, 24. τοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας *ibid.* ἴσην καὶ ἔνομον πολιτείαν ἔχειν 1, 25. συμπέλεγμαι ἐν τῇ πολιτεία ἀνθρώπων γόητι 48, 32. ἐμπληξίαν πολιτείας τινὶ ὄνειδίζειν 50, 10. παρεμπέπτειν εἰς τὴν πολιτείαν 51, 20. παραχωρεῖν τισὶ τῆς πολιτείας κατὰ μικρὸν 54, 21. παρακαταθέμενοι τὴν πολιτείαν ὑμῖν 54, 39. διαπιστεύειν τινὶ τὴν πολιτείαν *ibid.* τοιοῦτον ἔθος παραδέδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν 59, 2. αὐτομολοῦντες ἐν τῇ πολιτεία 64, 22. ἐξ ὄτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν *εἰσελήλυθεν (*nisi* προσελήλυθεν *legendum est*) 72, 42. ἀπομιμῆσθαι Κλεοφῶντος πολιτείαν 75, 3. διατέμνειν τὴν πολιτείαν 83, 29. περιγράφειν ἐκ τῆς πολιτείας 83, *ult.* δωροδοκία ἐν τῇ πολιτεία, *largitionum acceptatio in rebus ad rempublicam pertinentibus* 84, 29. πυκνὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσκῆν 85, 2. κατορθοῦν καὶ παρακινδυνεύειν εἰς τὴν πολιτείαν 87, 14. ἐπ' ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέοντα 89, 41. = *vita, quæ agitur in societate civili, et exercitatione jurium, et rerum atque officiorum civilium.* ἐπιθυμία τῆς μεθ' ὑμῶν πολιτείας *An.* 21, 6. = *ἄλλ' ἤτις ἂν ἐκάστῳ πολιτεία μὴ συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται μεθιστάναί *L.* 171, 37. = *πολιτείαν tres constituunt, magistratus, judices et privati Ly.* 157, 35.

πολιτεύεσθαι *versari in gestu honorum et negotiorum civilium.* πρότερον μὲν εἰσεφέρτε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας 26, 23. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν 150, 9. οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς ἔνιοι τὰ καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται 151, 4. πεπολίτευθε γὰρ ἐν τοῖς Ἑλλησι

176, 23. οὐ δι' ἐμὲ, (οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμενῃ πῶ τότε) 230, pen. πολιτεύεσθαι civilem vitam agere ad legum præscriptum 665, 20. (conf. v. 27. ubi est νόμοις οἰκεῖν) ὅτε μέτριοι καὶ σώφρονες ἄνδρες ἐπολιτεύοντο 1341, 21. παντὶ τῷ πολιτευομένῳ προσήκει—1485, pen. ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω, quæ aut per alios, aut per me egi. Nam πεπολ. est, quorum auctor et inceptor fui, dando et inveniando ea consilia, quæ alii exsequerentur 226, pen. τοὺς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους ἀφέντα με 228, pen. τῶν τοιούτων πολιτευμάτων οὐδὲν πεπολίτευμαι 107, 16. μάταιον ἀνάλωμα ὑπὸ τῶν ταῦτα πολιτευομένων 143, 18. πολιτεύεται ὑπὲρ Φιλίππου contendit pro Ph. 151, 17. ἂν οὖν ἐκεῖνος μὲν χάριν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις 19, 3. πολιτεύεσθαι cum πράττειν (scil. τὰ κοινὰ) copulatur 240, pen. 245, 3. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι. (citat Schol. Hermog. p. 45, 13.) ἃ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ προὔλαβε 245, 8. πολιτευόμενοι νῦν ἃ τότε ἠρνοῦντο 1482, 18. τοῖς καθ' ὑμῶν βουλομένοις πολιτεύεσθαι 1468, 22.=ἀνισον πολιτείαν πολιτευόμενοι *Æ.* 1, 24. πολιτεύεσθαι orponitur τῷ ἰδιωτεύειν 27, 32. πολιτεύεσθαι πόλεμον ἐκ πολέμου, suis reipublicæ gerendæ modis bellum e bello quasi serere, et e segete quadam prolicere 51, ult. ἔμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολιτεύου, ἀλλ' ὕστερος 57, 11. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι 84, 2. ἐπὶ (nisi leg. est ἐκ) τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, pro ratione temporum, et ut salus reipublicæ poscit, accedere ad gerendam rempublicam 85, 20.=πολιτευόμενοι πρὸς σφᾶς αὐτοὺς ἀδίκως *L.* 143, 37.

πολίτευμα] οὐδέ γ' ἐμοὶ δοκεῖ δικαίου τοῦτ' εἶναι πολίτου, τοιαῦτα πολιτεύμαθ' εὐρίσκειν 107, 25. πάντα τὰ τοιαῦτα προηρούμην πολιτεύματα 262, 27.=πολίτευμα τῆς δημοκρατίας *Æ.* 51, 12.

πολίτης] ποιεῖσθε πολίτας, οἰκοτρίβων τιμὴν λαμβάνοντες 173, 16. τίς γὰρ ἂν ἔτι παρὰ τοῦ δήμου ζητήσῃε λαβεῖν τὴν δωρεὰν μετὰ πολλῶν ἀναλωμάτων καὶ πραγματείας πολίτης μέλλων ἔσεσθαι, ἐξὸν παρὰ Στεφάνου ἀπ' ἐλάττονος ἀναλώματος, εἶγε τὸ αὐτὸ τοῦτο [scil. ἔργον] γενήσεται αὐτῷ 1349, 19. ὥστε νόμους ἔθεκτο, καθ' οὓς δεῖ ποιεῖσθαι civitatem adoptare, εἴαν τινα βούλωνται, πολίτην 1375, 4. ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονεάς, οὕτω πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἔχειν 1485, pen. πολῖται γεγεννημένοι civitate donati—ὁ δὲ δὴ γένει πολίτης—624, 16. 628, 8. δύο ταῦτα τὸν φύσει μέτριον πολίτην ἔχειν δεῖ 331, 22. τῶν ἡμετέρων ἐθνῶν καὶ νόμων ἐπιθυμηταὶ γενόμενοι πολῖται γενέσθαι ἐσπούδασαν 662, 1.=παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετὴν *Æ.* 16, 33. σφάττειν τοὺς πολίτας 27, 10. παρεγγραφεῖς αἰσχροῦς πολίτης 38, 10. ἀκρίτως ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν 38, 15. πλείους ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν, triginta tyranni puta 87, 20. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε 89, 8.=οὐδ' ἐτίρας πόλεως πολίτης γεγεννημένος *A.* 138, 28.=ληΐζεσθαι τοὺς πολίτας κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν *Ap.* 13, 37. λόγον αἰσχρὸν ἔχειν ἐκ τῶν πολιτῶν 22, 14. προκινδυνεύειν τοῦ

πλήθους, πολίτου ἀγαθοῦ νομίζω εἶναι 29, 16. = πολίτης Θράκης ἢ τινος ἄλλης πόλεως ἐβούλετο μᾶλλον γενέσθαι, ἢ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος εἶναι L. 143, 19. οὐχ οὗτοι καταλύουσι τὸν δῆμον, οἱ ἂν πλείους πολίτας ποιῶσιν, ἀλλ' οἱ ἂν ἐκ πλειόνων ἐλάττους 159, 10. πρὸς τῶ εἶναι πολίτας, καὶ ἐπιθυμοῦντας τούτου 187, 13. Insequentia dat Taylor. πολίτης a fellow-citizen 128, 36. 159, 7. 167, 10. Ita civis Romanus. δημότης popularis 135, 1. 137, 21. ἡμῖν ἡλικιώτης 161, 22. ἡμῖν φυλίτης 162, 11. = ποιησάμενοι τῶν πολιτῶν Ly. 168, 15. = πολίτης τῆς πόλεως γένει D. 102, 21.

πολιτικὸς ἔρανος καὶ κοινὸς ἐστὶ πάνθ', ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἕκαστος ποιῆ 976, 10. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικούς λόγους ἐπιστήμην 1414, 14. = ἀγανοθέτης πολιτικῆς ἀρετῆς Æ. 79, 29.

πολιτικῶς] οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς, commode, benigne, civiliter, ἔνιοι πολιτεύονται se gerunt 151, 4. μεγαλοψύχως καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὰ πράττειν 1465, 16. οὕτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς, ὥστε—123, 20.

πολίτις] τῶν πολιτῶν, ἢ τῶν πολιτῶν, ὄνειδίζοντά τινι 1308, 3. ἀστὴν ταύτην καὶ πολίτιν οὕσαν μαρτυρεῖ 1312, 9. = πολίτις Ἀθηναῖ (pro πολιὰς aut πολιούχος) num recte dictum est? D. 98, 19.

πολλάκις] σὺ δὴ μὴ λέγε, ὡς γέγονε πολλάκις, ἀλλ' ὡς οὕτω προσήκει γίνεσθαι 595, 13. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις πάντα τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας 534, 7.

πολλαπλάσιος κίνδυνος discrimen hoc multis modis gravius atque horribilius illo altero A. 117, 17. εἰς πολλαπλασίας τούτου συμφορὰς ἤξω. incidam in infortunia multo plura, quam sunt hujus 122, 15. προέχει τούτων πολλαπλάσια 122, 36.

πολλαχόθεν L. 105, 8.

πολλαχοῦ L. 129, 15. 149, 46.

πολλαχῶς multis modis. οὐχ ἐνὶ τρόπῳ δίδασκε περὶ τῶν ἀδικημάτων δίκην λαβεῖν, ἀλλὰ πολλαχῶς βΟΙ, 9. πολλαχῶς ὀφείλουσι τῷ δημοσίῳ 1338, 1.

πολλοστὸς] μᾶλλον δ' οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τούτων ἐκεῖνα 117, 17. πολλοστῶ χρόνῳ 761, 21. 1304, 9. longissimo tempore post. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ἀπολογήσασθαι ἐμοὶ ἐξεγένετο ὧν κατεψεύδοντο ἡμῶν 1052, 26. = πολλοστὸν μέρος τούτῳ μεταδιδούς. per exiguam partem I. 73, 12. οὐδὲ πολλοστοῦ μέρους ἀξιοῦν [10, 43.] = πολλοστὸν τι μέρος τῆς αἰτίας ἐγὼ εὐρέθην ἔχων. minimam culpæ partem penes me residere, compertum est An. 20, 40. = πολλοστὸν μέρος τῶν ἑαυτοῦ ὄνειδῶν τοῖς ἄλλοις μεταδιδόναι L. 142, 24. οὗτος δέ μου καταγελά, ὅτι οὐδὲ *τὸ πολλοστὸν μέρος εἴρηκα τῶν τούτῳ ὑπαρχόντων κακῶν 144, 8. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ἐφάνη τῆς παρ' ὑμῖν δόξης τὰ χρήματα. bona redacta vix aliquampram minutam partem æquare speratorum a vobis 155, 7. 9. 23. 32. 171, 10.

πολὺ (pro παρὰ πολὺ adverbialiter) εἶλεν αὐτόν. perculit adversarium ingenti et insigni momento. reum peregit, secundos habens iudices quam plurimos, paucissimis reum sublevantibus I. 64, 34. adverbialiter pro πολλῶ. ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς ἢ

πόλις μεγάλη γαγίνηται An. 14, 42. πολὺ τὴν ἐναντίαν τούτων γνώ-
μην ἔχω. multum his diversa sentio I, 24. πολὺ (pro σφόδρα)
ὀργίζεσθαι 18, 15.

πολυάνθρωπος ἢ πόλις ἐγίνετο 1370, 18.

πολυήρατον ἄστν 422, 17.

πολυπληθία citat e Demosth. Julius Pollux IV. 163.

πολυπραγμονεῖν Æ. 42, 8.

πολυπραγμοσύνη μηδεμιᾷ L. 93, 11.

πολυπράγμων καὶ θρασύς καὶ φιλαπεχθήμων L. 170, 26.

πολύς] ἐπὶ πολλῶ [subaudi τόκω] ῥαθυμεῖν. *multum ray dear for*
his idleness 13, 22. ὁ δέδοιχ' ὅπως μήποθ' ἠγήσησθε ἐπὶ πολλῶ γε-
γενῆσθαι 103, 2. πολὺς ἔγκειται τοῖς συμβεβηκόσι vehementer,
acriter, cum contentione 294, 23. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν [τὴν εἰ-
ρήνην] ἐπὶ πολλῶ ἄγοντες, ὡσπερ οἱ δανειζόμενοι 372, 1. πολλῶ χρή-
σεται τῶ λόγῳ τούτῳ 523, 27. ὡς πολὺς [id est σφόδρα, λαμπρῶς]
παρ' ὑμῖν ἔπνει 787, 20. πολὺς γὰρ, importunus, immodicus, lin-
guosus, blatero, πολὺς καὶ τολμηρός ἐστὶν ἄνθρωπος 1024, 3. πο-
λὺς [ingens, peramplus, spatiosus] τόπος περιβεβλημένος 1077,
24. τῶ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῶ ῥέοντι καθ' ὑμῶν 272, 20.
τί ἂν τὰ πολλὰ λέγη τις. quid multa? 886, pen. οἶα πολλὰ,
scil. γίνεσθαι, vel συμβαίνει, vel εἴωθε γίνεσθαι 1124, 10. ὡς
πολύ μοι [scil. τοῦ χρόνου otii] περίεστι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων. a
gestu rerum mearum otii mihi permultum superare, quo pos-
sum animum curandis dare negotiis alienis 1483, 11. = αἱ ἴδιαι
ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι Æ. 1, 10. πολλὴν πᾶν οὐσίαν
κατεδήδοκεν 6, 32. γεγονότες πολὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde provec-
tis annis, admodum senes 7, 36. οὐ πολὺν ἀνάλασε λόγον 8, ult. εἶ-
ναι ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας 13, 33. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολ-
λοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν 15, 19. διαγγέλλει ἢ φήμη τοῖς πολλοῖς
τὰς ἰδίας (ἐκάστων) πράξεις 18, 8. μαντεύεται ἢ φήμη πολλὰ περὶ τῶν
μελλόντων ἔσεσθαι ibid. κριτῆς λόγων πολλῶν ἤδη ἠρέθη 21, 34.
πολλὰ ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὑπο 21, 35. κραυγὴ πολλὴ παρὰ τῶν
δικαστῶν ἀπαντήσεται 23, 31. παρεμβολαὶ λόγων πολλαὶ εὐρέθησαν
ὑπὸ Δημοσθένους 23, 41. πολὺς ἔσται ὁ Φίλιππος, multum crebro-
que commemorabitur et jactabitur ab eo nomen Philippi 23,
ult. προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ, serpit, dimanat 25, 30. πολλοὺς
ἐπαρεῖ ἀμαρτάνειν 27, 18. ἀφεστάναι πολὺ τῶν τοιούτων ἔργων 28,
13. συμπραττόντων αὐτῶ πολλῶν 31, 37. πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις
καὶ ἐπαχθῆς 33, 29. ἀσύνοπτα τοῖς πολλοῖς 47, 31. παρακολουθεῖ
πολλὰ καὶ χαλεπὰ τῶ κρινομένῳ 49, 30. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη
πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν 52,
26. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων 56, 25.
κατατίθεσθαι πολλὴν χάριν 59, 28. ἐπράττετο οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους
πρέσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην 62, 40.
κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῶν Ἀμφικτυόνων 70, 39. πολὺς ἔπαι-
νος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως 71, 11. κολακείαν πολλὴν πεποιήται
76, 42. ἐπιφέρεισθαι πολὺ χρυσίον 78, 18. καταδέεστεροι πολλῶ ἄν-

δρες 79, 16. ἀγωνιστὰς πολλοὺς τῆς ἀρετῆς ἔξετε 79, 31. ὑπομένειν πολὺν πόνον 80, 2. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, creberrime appellitans et jactans Philippum et Alexandrum in tuis criminationibus 85, 33. = τὸ δίκαιον καὶ τοὺς ὄρκους περὶ πολλοῦ ἐποιήσατο I. 85, 30. τοσαύτη προῖξ οὐκ ἂν εἰς πολλὴν οὐσίαν δοθείη. in rem amplam, gentem lautam et splendidam 88, 13. καὶ τὰ πλεῖστα οὐδ' αὐτὸς *ἀνεῖται 48, 26. = ἐκ πολλοῦ (scil. χρόνου) A. 115, 7. 131, 35. = πραττόμενος οὐ πολὺ ἀργύριον An. 13, 29. εἰς πέναν πολλὴν (id est μεγάλην καὶ δεινὴν) κατέστην 18, 41. πολλῇ τῇ νίκῃ χρῆται, id est συχνὴν καὶ κατακόρας ποιεῖται μνείαν αὐτῆς. ubique locorum victoriam suam jactat, invidiose crepat, odiose inculcat 33, 14. = περὶ πολλοῦ, πλείστου etc. v. περί. πολὺ πλείστον ἐκεῖνοι διήνεγκαν ἀπάντων ἀνθρώπων L. 194, 25. πολὺ πλείστον κινδύνων μετασχόντες 194, 38. ΤΑΥΤ. ᾧ μὲν πολὺ, πολὺς, ᾧ δὲ μικρὸν, μικρὸς fr. 61. = *ἐν πολλοῖς δέ μιν νόμοισι Ly. 160, 38.

πολυτέλεια] τίς ἂν δύναίτο τὴν σὴν μανίαν καὶ πολυτέλειαν [id est furiosam sumtuositatem, prodigalitatē] ὑπομείναι 1217, 20. = ὄψοφαγαίαις καὶ πολυτελείαις δειπνῶν δουλεύειν Æ. 6, 33.

πολυτελής] πολυτελεστέραν μοι γενέσθαι τὴν τριηραρχίαν 1210, 1. πολυτελής ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι. res magni pretii sibi emi et donari postulabat 1354, 13. = δεῖπνα πολυτελεῖ δειπνῶν ἀσύμβολος Æ. 11, 13. αὐλητρίδας ἔχη καὶ ἑταίρας πολυτελεστάτας 11, 14.

πολυτελεῶς ζῶσα 1023, 13. π. καὶ ἀσώτως ζῆν 1025, 19. = L. 111, 8. πολύφιλος L. 112, 43.

πολυαρρεῖν, studiis et officiis aliquem, aut rem aliquam, demereri, multum ei deferre, modis omnibus colere. πολυαρρῶν τὴν γνῶσιν μου τὴν πρὸς αὐτὸν Æ. 8, 5.

πομπεία. proprie est, cum aliquis in pompa contumeliæ ergo atque deridiculi traducitur; tum rerum minutarum et levium putida et invidiosa exaggeratio. τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀνάδην οὕτως ἰ γεγενημένης 229, 3.

πομπεῖον] πομπεῖα vasa donaria aurea et argentea, signa deorum, quæ per pompas, seu processiones solennes, spectaculi et ostentationis ergo circumferuntur, aut proponuntur in medio. τὰ πομπεῖα κατακόπτειν 608, 4. τὰ πομπεῖα ὡς ἐπισκεύασε 615, 2. πομπείων ἐπισκευαστῆς 618, 4. b) πομπεῖον porticus, aut ædes publica Athenis, ubi ista vasa asservabantur 918, 26. = πομπεῖαι εἰς τὰ *πινάκια χρῆσθαι An. 32, 46. vasa ostensionalia, pompatica, aurea et argentea, quæ solerent publico in loco spectatum exponi, aut in pompa circumferri.

πομπεύειν. probris exagitare, conviciari, ignominiose traducere. π. ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἴλετο 268, 25. b) incedere cum pompa. ὅπως πομπεύσῃ ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ Διονύσου πομπὴν 522, 3.

πομπή] οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν 47, 13. θυσαίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς 300, 21. πομπὴ τῶ Διονύσῳ 517, 24. ἢ ἐπὶ Αθηναίῳ 517, 25. Θαρρηλίαν 517, ult. = πομπὴ Διονυσίαν τῶν

ἐν ᾧσπερ Ἄ. 6, 40. 48, 22. = συμπέμπειν τὴν πομπήν. *prosequi processionem* I. 61, 17. = πομπή κοινή Ἀπ. 33, 4. = ἐπεμψαν οἱ πολῖται τὴν πομπήν ἐκ Πειραιῶς εἰς τὴν πόλιν L. 137, 21. οὐ γὰρ δεῖν αὐτὸν, ἀνδροφόνον ὄντα, συμπέμπειν τὴν πομπήν τῇ Ἀθηνᾷ 137, 27.

πονεῖν] πονησάντων αὐτῶ τῶν σκευῶν *armamentis navalibus a vi ventorum undarumque cassatis* 293, 4. πονῶν τῶ ἑμαυτοῦ σώματι καὶ ἐργαζόμενος 1045, 1. πονήσαντες τὸν πόνον τοῦτον 1443, 23. = πονεῖν ὑπὸ χειμῶνος Ἀ. 116, 25.

πονήρευμα] ὁ τὰ τούτου πονηρεύματα ἀκριβέστατα εἰδῶς ἐγὼ 423, 23.

πονηρία] ὡσπερὶ ἐωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκευάσας 242, 13. καὶ ἑτέρας πονηρίας [*scelera, facinora*] αὐτοῦ καμπληθεῖς λέγειν ἔχω 521, 6. 522, 12. ἐν τῇ τῆς πονηρίας ὑπερβολῇ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχει 771, 16. εἰ δὲ κάπηλός ἐστι πονηρίας καὶ παλιγκάπηλος, καὶ μεταβολεὺς 784, 8. = ἔρως δίκαιος οὐ προσδέχεται πονηρίαν Ἄ. 50, 27. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν οὐκ ἐπιχώριός ἐστιν 78, 25. = τὴν αὐτοῦ πονηρίαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζων I. 85, 38. = εἰ τις ὑμῶν πονηρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ὑμᾶς εἰσιόντων L. 170, 11. διὰ τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν σωθήσεσθαι μᾶλλον ἢ τὴν τῶν φυγόντων δύναμιν 173, 29. τὴν αὐτοῦ πονηρίαν *cupiditatem in aliena bona involantem, scelerositatem*, κληρονόμον εἶναι τῶν τοῦ τεθνεῶτος χρημάτων 907, 5. = πονηρίαν ἀρχομένην μὲν τάχα τις ἂν δυνηθεῖη κολάζων κωλύειν D. 105, 21. τὰς ἰδίας τούτων δωροδοκίας καὶ πονηρίας (*ragueries*) ἀναδέχεσθαι 90, 20. πονηρίας καὶ ἀτυχίας ἀπολαύειν 101, 40. ταῦτα διαδικάζεται πρὸς τὴν τούτου πονηρίαν III, 1. ἐγκαταγεγρακυῖαν δὲ καὶ * γεγεννημένην τῶν εἰθισμένων τιμωριῶν πονηρίαν 105, 21. * ὅπως χρήσεσθε τῇ τούτου πονηρίᾳ 108, 30.

πονηρὸς] πονηρὸν, ᾧ Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης 307, 21. ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων αὐτῶ εἰς τὰ πράγματα ἔδει, πονηροτέρους εὐρεῖν, ἢ ἐβούλετο 362, 21. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα 403, 21. ὅς, ἂ μὴδεις ἐκέλευεν, ἐθελοντῆς πονηρὸς ἦν 1120, 16. = ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ Ἄ. 2, 28. ἰδίᾳ μὲν πονηρὸς, δημοσίᾳ δὲ χρηστὸς 5, 9. καθαρὸν οὕτω χρῆ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ᾧσπερ μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς 7, 32. ὁ ἰδίᾳ πονηρὸς οὐκ ἂν γένοιτο δημοσίᾳ χρηστὸς 64, ult. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς 74, 31. πλοῦτος οὐδεὶς τρόπου πονηροῦ περιεγένετο 78, 30. φορὰ ρητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν 87, 16. = ἐπ' ὀλίγω ἀργυρίῳ βούλεται πονηρὸς εἶναι. *for the scurviest and basest pay he is willing to be a rogue, and to be called one* I. 42, 2. = πονηρὸς ἰατρὸς Ἀ. 126, 16. = πονηρότατος πάντων ὧν καὶ βουλόμενος τοιοῦτος εἶναι Ἀπ. — = ἀπάντων πονηρότατος Βάτραχος, πλὴν τούτου L. 107, 10. ἠγούμενος, οὐκ ἂν δύνασθαι πρεσβύτερος λαμπρὸς γενέσθαι, εἰ μὴ νέος ὧν πονηρότατος δόξειεν εἶναι. — μῆδαμῶς τοῖς λέγουσι λόγον βεβαιουῖτε τῶν πάντων πονηρότατον 161, 1. = τὸν περὶ πάντας πονηρὸν καὶ μάλιστα περὶ τὸν πατέρα γεγονότα D. 106, 40. ἀρὰς ποιούμενοι κατὰ τῶν πονηρῶν 107, 9.

πονήρως διετέθη *things promised no good for him, things went*

very ill with him 1364, 5. 20. π. ἔχει.=πονηρῶς ἔχειν τὰ πράγματα L. 143, 7.

πόνον τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεγκεῖν 637, 18.=ὑπομένειν πολὺν πόνον Æ. 80, 2.

πορεία] τὸ ἀκόντιον ἔξω τῶν ὄρων τῆς αὐτοῦ πορείας ἐξενεχθῆν A. 121, 28.

πορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἰδιώτας *adoriri, infestare, accingi ad eos invadendum atque exagitandum* 781, 25. ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται 1046, 13. πορεύονται αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἀγνίου τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες 1066, 23. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα 1090, 8. *nobis in hereditatem immigrantibus. ὡς ἡμᾶς ἐώρα ὁμόσε πορευομένους concedentes. to give way* 1287, 18.=μηδ' ἐντὸς τῶν τῆς ἀγορᾶς περιρραντηρίων πορευέσθω Æ. 4, 2. ὁδῶ πορευόμενος 11, 6.

πορθεῖν] πορθουμένην ὀρῶντες τὴν ἐμὴν οἰκίαν 1157, 11.

πορθμεύειν et πορθμεύς] ἐπὶ μὲν πορθμεύας τοὺς εἰς Σαλαμίνα πορθμεύοντας Æ. 76, 10.=πορθμεύς D. 97, 17.

πορθμὸς] πορθμὸν κατασκάπτειν 248, 15.

πορίζειν *de agricola fructus efficiente, aut de artifice opera manuum res parante fructuosas, e quarum distractione quæstum faciat* 22, 26. οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχίσομαι 184, 27. πορισαμένων τοὺς ἐγγύησομένους 715, 14. τίς γὰρ οὐ ποριεῖται φαύλους ἀνθρώπους 727, 16. ποῖον πόρον ὑμῖν πεπόρικεν 805, 15. πεπορισμένων ἤδη τῶν τριάκοντα μνῶν 894, 17. ποριεῖσθαι ῥαδίως λόγους περὶ ἀδίκων πραγμάτων 938, 5. εἰ μισθὸς ἐπορίσθη τοῖς δικαστηρίοις 999, 14. πεπορίσθαι πολλοὺς τοὺς συνεροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τοὺς μαρτυροῦντας τὰ ψευδῆ 1081, 19. ἀργύριον πορίζειν 1154, 10. 14. πορίζομένους προφάσεις τοιαύτας 1297, 19. ἀμηχανώτατος ὃ τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι 1392, 16. πορίζειν τροφήν ἱκανὴν 1432, 13. πορίζεσθαι λόγους ἐπαχθεῖς 269, 21.=πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων Æ. 78, 27. ἐφόδια πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ 84, 5.=ὄνομα μόνον πορίζαιντο I. 57, 28. *comminiscantur* 57, 40. ἀνάγκη πορίζεσθαι λόγους τοιούτους 89, 7.=πορίζεσθαι πρόφασιν τῆς ἀμαρτίας L. 112, 25. μάρτυρας πεπόρισται *testes undeunde extudit, sibi comparavit, subornavit ære redemptos* 182, 6.=πορίζεσθαι τὴν σωτηρίαν ἑαυτοῖς Ly. 156, 34. 166, 29.=χρήματα D. 94, 37.

ποριστῆς] *munus vel honos aliquis Athenis, a contractor.* αὐτοὶ πορισταὶ καὶ ταμίαι γενόμενοι 49, 16.=A. 147, 12.

πορνεία] οὗτος ἄλλον ἔκρινεν ἐπὶ πορνείᾳ *reum stupri egit* 403, 26. ὅσοι οἱ περὶ πορνείας ἐρρύησαν λόγοι 433, 25.

πορνεῖον] παλλακὴ, ἣν ἐπὶ πορνεῖον ἔμελλε καταστήσειν A. 113, 5.

πορνεύεσθαι] τοῦτον ὡς πεπορνευμένον κέκρικε 414, 1. τὸν πατέρα ἠταιρηκένας, τὴν μητέρα πεπορνεῦσθαι 612, 5. τὴν περιφανῶς ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι πεπορνευμένην 1381, 26.=πεπορνευμένος ἢ ἑταιρηκάς Æ. 5, 4. ἑταιρεῖ, *qui uni soli sui coriam facit, porneūei, qui omnibus* 8, 8. *collato versu* 16. πρὸς πόρνον πεπορνεῦσθαι 10, 25.

πόρνη] πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιῖαν 412, 23. παραφρονῶν—

γυναικὶ πόρνη πειθόμενος 1183, 11. ἢ τῶν πορνῶν ἐργασία ἤξει εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας 1384, 1.

πορνικὸς] τέλος πορνικὸν ἢ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ *Æ.* 16, 16. περ. τελώνης τοῦ πορνικοῦ τέλους 17, 3. ἐκλέγειν τέλος πορνικὸν *ibid.*

πορνοβοσκεῖν] ὅτι πορνοβοσκῶν ἐξελεγχθήσεται 1368, 3.

πορνοβοσκία *Æ.* 84, 31.

πορνοβοσκὸς] ὑπὸ πορνοβοσκῶ ἦσαν 1354, 22. = *Æ.* 89, 4. πορνοβοσκούς μισεῖτε 26, 34.

πόρνος 616, 11. ἐχθρὸς μὲν ἐστὶ τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Πausanία τῷ πόρνω 1489, 3. = πρὸς πόρνον πεπορνεῦσθαι *Æ.* 10, 25. πόρνους μεγάλους Τιμαρχῶδεις 22, 28.

πόρος] λέγουσι καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι πόρους *vias parandarum pecuniarum*, ἃν ἔλεσθε, ὅστις ὑμῖν ἂν συμφέρειν δοκῇ 15, 3. πόρου ἀπόδειξις 48, 15. εἶναι γὰρ πόρον, [χρημάτων *puta*] καὶ μέγαν. *fundum, unde impensæ necessariæ erogentur, eumque ingentem* 184, 25. ἐστὶν ὑμῖν πόρος, ὃν ἂν μὲν νῦν ζητῆτε, οὐχ εὐρήσετε, εἰάν δὲ περιμένητε εὐρήσετε. *Sic citat Hermogenes p. 416. locum, qui aliter legitur p. 184, 25. = canalis inter Athenas et Salamina* *Æ.* 76, 11. = ὁδὸν καὶ πόρον μηδαμῇ μοι εἶναι *An.* 21, 38.

πόρρω] οὕτω μέχρι πόρρω προήγαγον οὗτοι τὸ πρᾶγμα 282, 3. πόρρω που τῶν ἐμαυτῶ πεπολιτευμένων τίθεμαι 325, 21. οὐδὲν ὄνειδος ὅτου πορρωτέρω ἐστὶν ἢ πόλις 499, 24. πόρρω τοῦ τι τοιοῦτον ἐλπίζειν νῦν ἐσμέν 506, 11. πόρρω προειμένα καὶ πολὺν ἤδη χρόνον κακῶς διακείμενα 772, 20. πρὶν πορρωτέρω προελθεῖν ἐπίσχητε 1456, 13. = ἤδη πόρρω τῆς ἡμέρας οὔσης *Æ.* 70, 40.

πόρρωθεν] πολλὰ πόρρωθέν ἐστὶ τὰ ἴδια 143, 11. π. ἐξητακῶς ἐπιμελῶς 285, 25. π. ὑμῖν βούλομαι προδιηγῆσασθαι τὸν νόμον ὡς ἐτέθη 1376, 23. δεῖ σκοπεῖσθαι, ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἀ πόρρωθεν ἔξεστι φυλάξασθαι 1428, 7. = πόρρωθεν δεδιέναι τὰ δεινὰ *Æ.* 42, 7. πόρρωθεν ἀχάριστος, *jam dudum, ab ultimis inde temporibus, ingratum* 48, 13. πόρρωθεν ἐπὶ τὴν αἰτίαν ταύτην παρεσκευάζετο 48, 41. προκαταλαμβάνειν πόρρωθεν τὰς εὐθύναις ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν 55, 9.

πόσιν ὑστάτην ἐκπίνουσιν *A.* 113, 30.

πόσος] ἐκ πόσου ἦν ἢ καταλλαγὴ τῶ ἀργυρίῳ 1216, 18. = μετὰ πόσων παίδων εἰσιέναι, *quot a servis comitati venire in ludum debeant* *Æ.* 2, 20.

Ποτάμιος *gentile de demo seu municipio quodam Attico ductum* 53, 26.

ποταμὸς] ἐν τῇ ἐπὶ τῷ ποταμῷ μάχη 265, 20. 300, 16.

ποτικλύζειν (*pro προσκλύζειν*). κυανάπιδος Ἀμφιτρίτης κῦμα ποτικλύζη τεμένη θεοῦ *Æ.* 69, 25.

πότμος ἐτοῖμος *Æ.* 21, 23. = *Ly.* 162, 4.

πότος] οἱ πρεσβύτεροι εἰάν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας—796, 26. b) *contentio cum aliquo super computatione contracta* 1144, 26. = τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδειξιότητος *Æ.* 34, 20. ἐξαιτεῖσθαι παρὰ τὸν πότον αἰχμαλώτους 49, 14. = τῶν νεωτέ-

ρων ὅσοι περὶ πότους ἢ κύβους ἢ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβὰς ποιοῦνται L. 146, 35.

ποῦ προ πῶς. ποῦ δὲ γένοιτ' ἂν ταῦτα 638, 17. ἐπειδὴν ἔρηται ὑμᾶς ποῦ ἦτε 1382, ult.

ποῦς] τιμωρεῖν καὶ ποδὶ, καὶ χειρὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει A. 43, 17. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apolini) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. δραπέται, καὶ λειποῦτες τὴν τάξιν πόδες 75, 13. = διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν Ly. 163, 17. = οὐκ ἂν ἔφασκεν ἐκ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα D. 100, 35.

πράγμα, πράγματα, negotia cujusque generis, sed praesertim gravia, ardua, molesta, contentionis plena, summi ad salutem, aut exitium momenti, civilia, paci tuendae, bellis gerendis, litibus inter cives componendis, commerciis et contractibus accommodata; saepe resp. universa, opes, copiae, quae cuique sunt militum, aut sociorum, fortunae omnes, tota salus. δεινὸς ἂν πράγμασι χρῆσθαι 10, 2. *who can accommodate himself to circumstances.* παρασπάσθηται τι τῶν ὅλων πραγμάτων. de universa Graecorum omnium potentia, libertate, fortunis, juribus, gloria 10, 7. τὸν σώσαντα τὰ πράγματα [scil. ὑμῖν] qui vobis statum vestrum, negotiationem, fortunas omnes salvas conservavit 959, 17. τὰ παρ' οὐδέσι τούτων ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων consultationibus de salute et gloria Graecorum tuenda 145, 17. τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τῶν πραγμάτων in actu rerum ad salutem communem facientium 193, 15. πρὸς οὐς μηδὲν ἐστὶ σοι πᾶγμα nulla tibi est rerum communio 577, 18. τίς οὐκ εἶδεν, ὅσα πράγματα πρᾶττων 960, 26. ἦσαν ἐν Ὀλύμπῳ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι ad clavum reip. sedentium 125, 7. ἐκφυγοὶ τὰ πράγματα αὐτόν. opportunitates rerum a se designatarum ex animi sui sententia bene gerendarum effugiant 236, 22. τῶν ἐκείνου πραγμάτων οὐδὲν στασιάζειν παρασκευάζομεν. de fortunis, opibus, copiis ejus, populis ei servientibus, sociis ei addictis 157, 10. οἱ τέχνην τὸ πᾶγμα *the thing* πεποιημένοι. Significat exercitationem commutationis pecuniarum, cambiariam 982, 2. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πᾶγμα πάντα λέγειν ipsa de causa, de qua nunc agitur 1301, 11. τούτοις μὲν ἔξεστιν ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν infandas spargere criminationes a causa praesente alienas 1308, 22. ἐρῶ δ' εἰς αὐτὸ τὸ πᾶγμα 1317, 15. βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις fortunis meis exinanitis 1225, 3. τοῦτον πῶς εἰκὸς τῷ πράγματι πιστεύειν causa sua fidere 1092, 6. Τιμοκράτης τοσοῦθ' ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα omnes rationes, *all considerations, and reflections* 702, pen. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῆ τὰ πράγματα ubi res absit, et ipsa facta 21, 20. οἱ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἀλισκόμενοι 792, pen. ὑμεῖς δὲ οὕτω πως ἄνευ πραγμάτων sine molestia, contentione, ταῦτα λαμβάνετε εἰς τὰς ἑορτὰς 14, pen. πάνυ πολλὰ πράγματα ἔσχον σκοπῶν *it has cost me great pains* 181, pen. δι' ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν 323, 10. τούτω πολλῶν πραγμάτων ὄντων, cum litibus forensibus exagitare-

εἶναι, οὐ παρέστη πάποτε 1120, 26. μέγα πρᾶγμα homo magni momenti 928, 6. μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα, nihil ad rem, incassum 1026, 22. 1265, 7. = ἐπ' ἀνάγκης, περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν Æ. 4, 18. ὑπεραισχύνησθαι ἐπὶ τῷ πράγματι 5, 21. δαιμονίως ἐσπουδακῶς περὶ τὸ πρᾶγμα τοῦτο 6, 25. δεινὴ εἰς τὸ πρᾶγμα ἢ κακία καὶ *εὐπιστία 9, 1. ὑπεραγανακτήσας τῷ πράγματι 9, 13. ἐπιτρέπειν τινὶ τὸ πρᾶγμα διαγνώσθαι 9, 30. παραλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα 9, 32. γνωρίζειν τὸ πρᾶγμα 11, 8. ἀμάρτυρον πρᾶγμα ἔχοντας 13, 14. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου 13, 19. πρᾶγμα sæpe in oratione Æschinis in Timarchum usurpatur pro amore puerorum flagitioso, ut 18, 38. 19, 7. 10. 13. κακοήθειαι λεγόμεναι ὑπὲρ τοῦ πράγματος 23, 42. ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν 25, 3. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτοῦ δρόμον εἰσελαύνειν 25, 10. τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ λόγον κατέστησαν 26, 20. ἐξαίρειν ἄνω τὸ πρᾶγμα 29, 24. ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς 30, 36. πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον 30, 40. κατασκοπὴ τῶν πραγμάτων 31, 42. προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων 32, 41. κλοπὴν μεγάλου πράγματος σκοπεῖτε 35, 25. πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθῃ 39, 28. ἐπιδείκνυσθαι φανερῶς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν 42, 38. κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα 63, 18. εἰς τοῦτο φέρων περιέστησε τὰ πράγματα 65, 24. προσαψάμενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων 72, 34. κλέπτων καὶ μεταφέρων τοῖς ὀνόμασι τὰ πράγματα 73, penult. ἀχρηστότατε πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων 75, 16. ὑποτέμνεται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων 77, 26. νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα 79, 24. μόχθον ἔχειν ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι, pro republica laborare 80, 16. παρεμβολὴν πραγμάτων ἐτέρων εἰς λήθην τῆς κατηγορίας ὑμᾶς βούλεται ἐμβαλεῖν 83, 21. εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ πράγματος λόγους 83, 26. τὰ ἐνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δήμῳ 86, 42. ληστῆς τῶν πραγμάτων 89, 40. = οὐκ ἔστι τῶν ἐπειγομένων τὰ πράγματα (id est τὸ κατορθοῦν ἐν τοῖς πράγμασι) A. 140, 36. ἐτύγχανέ μοι πράγματα ὄντα πρὸς A. negotia, contentiones forenses 142, 39. οἷον τρόπον ἔρχονται ἐπὶ τὰ πράγματα. aggressi sint hanc contentionem 143, 38. ἐν ᾧ κράτιστοι φρονεῖν αὐτῶν εἰς τὰ *πράγματ' ὄσι 115, 5. = τὰ πράγματα summa in rep. potestas, summa rerum An. 21, 12. οὐκ ὀλίγον μοι παρὰ γνώμην εὐρέθη τὰ πράγματα 21, 22. διαχειρίζειν τὰ πράγματα 21, 42. = πράγματα ἀσθενέστερα L. 113, 14. καθιστάμενων πραγμάτων 131, 35. τὰ πράγματα περιστηκότα 138, 43. ΤΑΥΤ. πρᾶγμα (pro πράγματα) molestia 104, 18. εὐνούστατος εἶναι δοκῶν τοῖς πράγμασι constitutioni liberæ reip. 126, 11. = ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν (scil. τοῦ νῦν προκειμένου) Ly. 149, 12. = τοῖς πράγμασιν ἐπαναστῆναι insurgere adversus præsentem rerum civilium constitutionem D. 92, 31. εἰς ποῖα οὗτος εἰσελθὼν πράγματα, ἢ κοινὰ, ἢ ἴδια, οὐκ ἀνατέτραφε 94, 8. πράγματα βασιλικὰ et Ἀλεξάνδρου res quæ tibi cum rege Persarum, aut cum Alexandro, fuerunt 99, 13.

πραγματεία] εἰ δὲ τῶ ταῦτα δοκεῖ δαπάνης πολλῆς καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι 101, 22. μὴ κατοκνήσαι, μηδὲ φυγεῖν τὰς ἐνούσας

ἐν αὐτῇ πραγματείας. molestias quæ studio philosophiæ insunt 1412, 20. πραγματείας συχνῆς περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης 1242, 3. τοσαῦται πραγματεῖαι καὶ λόγοι ἐγίγνοντο 865, 17. ἐπιφανεῖς διὰ τῆς πραγματείας ταύτης γεγενημένους. per hoc vitæ genus, per hoc studium 1416, 2. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν 1413, 20. = πραγματεία προστεταγμένη κατὰ ψήφισμα *Æ.* 55, 37. πραγματείας ἀναισχύντου ἀποστήση 88, 19.

πραγματεύεσθαι] πραγματευομένου περὶ ταῦτα 889, 9. μισηθῆναι ἀν' ἀπάντων ἀνθρώπων δικαιοτάτα ἐξ ὧν πεπραγμάτευται 980, 26. πλεῖστα πεπραγματευμένων τῶν νῦν ζώντων ὑπὲρ ὑμῶν, qui plurimum contenderim, laboraverim, desudaverim, pro vobis 1473, 13. καὶ ταῦτα κάκεῖνα μιᾷ γνώμῃ πραγματεύομαι 1483, 16. ἀσχολίας ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι. penuriæ temporis haud permittentis aliis rebus vacare, quoniam in eo, quod agas, satis et super habeas negotiū. ἀνάγκη γὰρ ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον 1081, 25. ὁ δὲ τοῦτο ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου ἐπραγματεύετο 234, 4. πάνθ', ὅσα πραγματεύεται καὶ κατασκευάζεται νῦν 135, 14. = μεταφοραὶ ὀνομάτων πεπραγματευμένοι, multa arte vel calliditate excogitatæ *Æ.* 24, 5.

πραγματώδης] οὐδέν ἐστι πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς 427, 20.

πράκτωρ, qui fisco debita a debentibus exigebat, exactor. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἐτέρα πρακτόρων 778^φ, 18. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον 1327, ult. ὧν οὐδεὶς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα 1337, 26. = ἐπιγράφειν ἕκαστον ἀδίκημα τοῖς πράκτορσιν *Æ.* 5, 36. ἐγγράφειν τοῖς πράκτορσιν 5, 40. = πράκτωρ non vulgari illo exactoris, sed factoris, significato. οὗτοι πράκτορες εἰσι τῶν ἀκουσίων. id est πράττουσι τὰ ἀκούσια *A.* 121, 39. at altero illo vulgari significato 147, 13. usurpatum fuit hoc voc. = exactor *An.* 10, 35. 11, 2.

πράξις actio rei, effectio, res, quæ agitur, præsertim civilis, ad salutem civium omnium pertinens, magni momenti, arduæ molitionis. ἄπας λόγος μάταιος, τῆς πράξεως ἄμοιρος γεγόμενος omnis oratio, re cassa, vana est. h. e. omne consilium, cujus effectio omittitur, inane est et nil prodest 158, 16. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικούς λόγους ἐπιστήμην. prudentiam rerum civilium gerendarum, sive ad homines privatos, sive ad summam rerum pertinent 1414, 14. δεῖ γὰρ τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκίμοῦσι συμφέροντός τινος ἔργου πράξιν προσεῖναι. non satis est eos laude florere eloquentiæ, sed necesse est, ut hac cum laude conjuncta sit altera istæc, ut dicantur orationum suarum auctoritate res reip. salutare effecisse 1425, 5. τηλικαύτην πράξιν tractationem de re tanti momenti, καὶ συμμαχίαν cujusmodi est accessio societatis tam validæ 232, 22. ἀμάρτυρον τὴν πρὸς τούτους πράξιν γεγενῆσθαι. tractationem, negotiationem, contractum, qualis emtori cum venditore intercedit 875, 5. κατασκευάζοντο τὴν πράξιν callidis artibus et dolis machinabantur et comparabant effectionem molitionis suæ, nequam illius et insidiosæ, et ad pro-

ditionem spectantis 126, 22. b) idem significat atque εισπραξις, exactio nominum debitorum. νῦν οὐ περὶ πράξεως εισφορῶν ἐστὶν, ἀλλ'—607, 13. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθουμένων τὰς πράξεις εἶναι τῇ πόλει 713, 5. 731, 25. οἷς αἱ συγγραφαὶ τὴν πράξιν εἰδίδουσιν τοῦ δανείου 915, 3. τὴν δὲ πράξιν εἶναι καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ἀμφοῖν 1296, 19.=ἀπολογεῖσθαι τὰς πρὸς τινὰ πράξεις Æ. 10, 28. εὐχέρεια τῆς πράξεως 17, 33. διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἐκάστων) πράξεις 18, 8. πράξις, flagitiosus usus veneris 22, 35. 23, 7. καταλείπεται ἡ πράξις ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις 27, pen ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἡ πράξις δρασμῶν χρήσῃ 56, 38. πράττειν πράξεις δι' ἀπορρήτων 67, 22. τὰς πράξεις ἡμῶν ἀποδεξαμένου τοῦ δήμου 71, 17. συντίθεσθαι τινὶ τὴν κοινωνίαν τῶν πράξεων 74, 15.=αἱ πράξεις γίνονται δυστυχεῖς. negotia, coepta, sinistros, adversos habent successus A. 116, 13.=exactio, jus et facultas nomina debita redigendi An. 12, 7.

πρῶτος περὶ τοῦτον ἦν 1164, 1. πρῶτεροι δικασταὶ καὶ κριταὶ γινεσθε τῶν πεπραγμένων 1422, 19. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρόσταγμα πρῶτερον 1485, 9.=πραότερους ὑμᾶς ποιῶσι L. 160, 3. πάνυ πρῶτον 169, 33.

πραότης] ἐπὶ πραότητος ταπεινῶν 1405, 15. ὁ νομοθέτης ἤδει τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν πραότητα τὴν ὑμέτεραν 716, 25.

πρᾶσις] πρᾶσιν ἀγῶνος ποιεῖσθαι, vendere causam, praevaricari Æ. 16, 22.

πρατῆρ τοῦ ἐργαστηρίου ἡμῖν γίγνεται 967, 22.=I. 82, 18.

πράττειν exercere, agitare aliquid, efficere, exsequi decreta. τὸ γὰρ πράττειν τοῦ λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστερον ὄν τῇ τάξει [scil. τοῦ χρόνου] πρῶτερον τῇ δυνάμει καὶ κρεῖττόν ἐστι 32, 17. οὐ γὰρ ἴσος τόνος καὶ ἰδρῶς πρὸς τὸ λέγειν καὶ πρὸς τὸ πράττειν ἐστὶ 1452, ult. ἐπὶ τῶν πράττειν in ipso actu et executione rerum, οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 45, 23. τὸ πράττειν αὐτὸς ἕκαστος ἑαυτῶν προσήκειν ἠγήσατο 182, 6. τοῖς δὲ πρέσβεσι τί τῶν ταῦτα πράξασι 386, 2. τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐγχειροῦσί τι πράττειν 801, 8. τότε ἐψηφίσεσθε τὰ ἀριστά με πράττειν. me res agere, exercere honestissimas 310, 19. εἴ γε πάνθ' ἃ προσῆκε, πραττόντων, οὕτως εἶχε [τὰ πράγματα] οὐδ' ἂν ἐλπίς ἦν αὐτὰ βελτίω γενήσεσθαι 1440, 13. πελιτεύεσθαι et πράττειν (scil. τὰ κοινὰ) copulantur 240, pen. 245, 3. item πράττειν et ποιεῖν 245, 27. 373, pen. πρ. δίκαιον est aut exercere, aut deponere 218, 1. εἰρήνην 30, 16. conficere. ἀσὶ τι μείζον τῶν ὑπαρχόντων πράττειν. meliore fortuna, quam antehac, uti, ad opes majores pervenire 13, 13. μικρὰ καὶ φαῦλα in rebus exilibus, jejunis, et miseris esse 37, 11. ἔπραξε δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ πάτρια τὰ πρὸς θεοὺς 1370, 1. τὰ αὐτοῦ. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν rerum suarum satagere, seorsim, avulsam ab omni reliquorum Græcorum societate, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον 150, 21. πρ. τὰ αὐτοῦ φησὶ sua se curare ait, negans, alienis vacare posse 828, 4. φιλίαν conciliare, conficere persuasione 281, 19. τίς συμμαχία σοῦ πράξαντος opera tua, te operatio, γέγονε τῇ πόλει 328, 27. Φιλιστείδης ἔπραττε Φιλίππῳ studuit,

factum voluit 126, 3. ὅτι Θηβαίοις τὰ πράγματα πράττει. ea confectum it, quæ Thebani sibi confieri impense velint 365, 14. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς deposcentes, exigentes 617, 24. ἠναντιῶσθαι τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ πραττομένη in qua nunc laboratur, ut fraudulentis et clandestinis machinationibus comparatur 323, 15. ἔπραττε τὴν ναῦν μὴ δεῦρο πλεῖν. contendit, modis et machinationibus omnibus efficere, ut navis huc ne appelleretur 888, 14. 19. τοῖς Θηβαίοις πρὸς μὲν τὸ τὴν χώραν κεκομισθῆναι κάλλιστα πέπρακται, *they have done their business charmingly*, πρὸς δὲ τιμὴν καὶ δόξαν αἰσχίστα 62, 13. τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν queri de conditione præsentis, illam pacem consecuta 381, 26. In medio πράττεσθαι, exigere, poscere. πραττόμενοι φόρους τοὺς Καρχηδονίους 506, 19. κατὰστήσας εἰς φόβον, ἀργύριον πράξεται 786, 7. εἰ ἐπεπράγμην Ἄφοβον τοῦτον τὴν δίκην [id est τὴν καταδίκην] si mulctam, Aphobo dictam, ab eo exegissem 845, 4. Ἴν' ὡς μεγίστους μισθοὺς πράττοιτο τοὺς βουλομένους αὐταῖς πλησιάζειν 1351, 11. τὰ πεπραγμένα res gestæ. αὐτοῖς τοῖς πεπραγμένοις ἐπιδείξω φανεράν οὖσαν αὐτὴν καὶ ἀληθῆ 1372, 5. b) acta, h. e. publice decreta, jussa effectui data, et probata. τὰ πεπραγμένα λύσαι *to overturn things long established, approved of, and which have hitherto been valid* 724, 24. c) fortunæ cuiusque, res ejus, sive ab eo gestæ, sive quæ ei quocumque modo evenerunt. ἐπαγορθωσάμενοι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν 12, 19. ἀγαπήσας τοῖς πεπρ. 13, 11. τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων τι ἐκδέχεσθαι 61, 24. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366, 21. = ἐπιτηδεύματα πράττειν *Æ.* 6, 4. μισθαρῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν 6, 22. ἀνατιθέναι τινὶ τὰς αἰτίας τῶν πεπραγμένων 29, 25. λύτρα πραξάμενον εἰδὼς Φίλιππον οὐδένα τῶν Ἀθηναίων 41, 17. ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγένετο, hæc objurgatio, reprehensio veniebat post rem jam factam, tempore importuno, cum nil amplius prodesset 44, 29. ἀσχημόν τι ἕνεκα χρημάτων πράξας 48, 30. ὅσα τις αἰρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα 53, 33. Ἴν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει 62, 32. ἐπράττετο οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην 62, 40. πράττειν πράξεις δι' ἀπορρήτων 67, 22. τέλη πεπραχότας, exegisse, redegisse, vectigalia, portoria 70, 24. παριστάναι καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὐτοῦ 86, 25. εἴαν τις αὐτὸν διαχρήσῃται, τὴν χεῖρα, τὴν τοῦτο πράξασαν, χωρὶς τοῦ σώματος λάπτομεν 88, 38. = μεθ' ἡμῶν πάλιν ἐπραττεν. *he followed our party again.* nobiscum faciebat, redibat ad partes nostras I. 52, 5. κακῶς πράττειν rebus adversis adflicari. pauper esse 54, 23. ὅτε χεῖρον ἐπραττες ἢ νυνί. *when things went worse with you than now.* — ἐπιστάμενον τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. rerum suarum satagere, res suas per semet agere 67, 2. in medio exigere debita 41, 26. = πράττειν μέγα καὶ δεινὸν *An.* 19, 44. τῆς πόλεως εὖ πραττούσης 20, 3. ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ πράξαι. prospera vos fortuna uti per me, opera mea 20, 13. ἐπὶ τὸ εὖ πράττειν κακοὶ γίνονται πάντες ἄνθρωποι 20, 21. βουλευεῖν τι καὶ πράττειν ἐπὶ τινι agitare,

machinari in fraudem alicujus 22, 19. *πράττειν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν operam dare, ut pax et libertas existant, procreentur* 25, 30. *πράττειν παρὰ τὴν ἡλικίαν. studere rebus ætati suæ parum convenientibus* 34, 17. *πράττοντές τινες δήμου κατάλυσιν ἐλήφθησαν in molitione clandestina, vel conatu democratiae convellendæ* 24, 16. *πράττεσθαι in medio est aut pretium rei venalis indicare, aut venditæ poscere, exigere. οὐ πολὺ ἀργύριον πραττόμενος τὸν βουλόμενον* 13, 29. 21, 15. 32, 37. = *ἀργύριον πράξασθαι* L. 94, 12. 114, 40. *τόκον* 117, 40. *ἃ ὀφείλει* 148, 19. *πραττούσης τῆς βουλῆς σωτηρίαν* 126, 24. *πράττειν ὅπως οἰκοδομηθήσεται τὰ τεῖχη* 126, 2. *περὶ τηλικούτων πραγμάτων πρᾶττοντες. περὶ τῶν χρημάτων πρὸς τούτους πρᾶττοντες* 178, 10. *οἱ πρᾶττοντες τὰ πράγματα* 135, 19. *πράττειν κακῶς* 124, 19. *εὖ, ἀνεπιτηδείως* 187, 13. *ΤΑΥΤ.* *ὄργας τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πρᾶττόντων παρασκευάζουσι* 94, 23. *οὔτε χρημάτων ἕνεκα ἔπραξα ταῦτα. neque quo rem facerem, causam hanc suscepi, vel, negotium hoc agitavi* 92, 12. *τὰ ἑαυτοῦ πρᾶττειν. rerum suarum satagere* 175, 23. *βουλόμενος ἀγαθόν τι πράξαι τῇ πόλει num bene Græcum est, pro τὴν πόλιν ἀγαθόν τι ποιεῖν? videtur esse, sed hactenus, ut dativus non cum infinitivo construatur, sed cum ἀγαθόν. aliquid facere, quod prosit civitati* 134, 10. *οἱ πρᾶττοντες τότε τὰ πράγματα principes reip. qui tum erant* 135, 19. *περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν δώρων πρὸς τούτους ἦσαν οἱ πρᾶττοντες. qui in negotio largitionum ad hos missitati, alligati fuerunt, ut interpretes atque moderatores earum* 178, 10. *ἡ μετάστασις (mutatio reip.) ἐπράττετο, agitabatur* 104, 6. *μὴ αὐτὸν κτεῖναι, ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι. exigere pecuniam, eaque data placari* 94, 12.

πραῦνει ἔργα ὑπερήφανα 423, 4.

πρᾶως καὶ μὴ πικρῶς 315, 5. *πρ. καὶ μετρίως διακείμενα ἔχειν* 318, 24. *ὅσα πρᾶότερον καὶ φιλανθρωπότερον τούτων διελεγόμεν, τοσοῦτα μᾶλλον κατεφρόνει μου* 1028, 10.

πρέμνον] *οἱ οἰκέται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα* L. 110, 6.

πρέπειν] *ποτηρία πρέποντα τὰ πεπραγμένα* L. 97, 14. = *πρέπειν μετ' ἀνδράσι* Ly. 161, 4.

ἡ πρεσβεία legatio. τοῦτο γάρ εἰσι πρεσβείας εὐθύται 367, 2. = *αἴρεσις τῆς πρεσβείας* Æ. 29, 30. *ἀπαγγέλλειν (renunciare) τὴν πρεσβείαν* 30, 17. *ἐπὶ κεφαλαίων ἀπηγγείλαμεν τὴν πρεσβείαν* 34, 7. *ξενικὴ πρεσβεία. προβουλεύει ἡ βουλή ταῖς ξενικαῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόζους* 35, 30. *ἀπαίρειν ἐπὶ πρεσβείαν* 39, 6. *ἐξόμνυσθαι (ejurare) πρεσβείαν* 40, 30. *σπένδεται τῇ πρεσβείᾳ* 62, 39. *πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλεῖν* 64, 26.

πρεσβεῖον et τὰ πρεσβεῖα. præcipuum, prærogativa. ut e. c. portio, quam filius natu maximus, aut coheredum quicumque, cui ea nominatim legata et excepta fuit, præ aliis cohæredibus, privam sibi tollit. makes himself master of first and foremost. πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει 955, 11. 22. *οὐ τῶ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶ δικαίῳ πρεσβεῖον ἔχοιμ' ἂν ἐγὼ τοῦνομα τοῦτο* 1003, 10.

πρεσβεύειν τὴν εἰρήνην *obeunda legatione pacem conficere, conciliare* 382, 17. ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα 428, πεν. ὅστις ἤδεται ταῦτα πρεσβεύων Φιλοκράτει 417, 26. πρ. *legatione fungi* εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα 421, 16. πρ. *in legatione, vel, ex auctoritate legati, constituere, condicere conditiones.* πρ. πολλὰ καὶ δεινὰ 400, 12. 416, 7. τοῦ τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευκότος 440, 16. παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα *contra legem to the instructions given them* πεπρεσβευκότων 346, 16. = μηδὲ τοὺς πρεσβεύσαντας κρίνειν (*videtur peculiare genus iudicium aut magistratum fuisse* Æ. 3, 36. εὐθύνας δίδωμι μόνος, δέκατος αὐτὸς πρεσβεύσας 52, 11. = I. 84, 10. = *legatione obeunda perficere aliquid, ut pacem.* πρ. εἰρήνην An. 26, 21. 27, 10. 28, 38. = πρεσβεύειν πρεσβείας D. 92, 11.

πρεσβευτῆς] τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν. 342, 15. πρεσβευτῆς μέντοι καὶ πολίτης ὑμῖν προδότης, καὶ τρίς, οὐχ ἅπαξ, ἀπολωλέναι δίκαιος 374, 26. b) *agens quicumque in rebus, internuncius, interpres ab homine privato collegiove aliquo, negotii alicujus expediendi gratia, cujusmodi homines nos factores, vel procuratores usuramus* 1121, 1. = αἰθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτὴν Æ. 39, 30. = *legatus.* πρεσβευτὰς πάντας ὑμᾶς ποιοῦμεν οἱ πρέσβεις An. 28, 37. = πρεσβευτὴν ἑαυτὸν κατασκευάσας D. 100, 25. πρ. αὐτὸς αὐτὸν προβαλλόμενος 100, 33. ἐν τοῖς πρεσβευταῖς δραπέτης ἐστὶ 100, 38.

πρέσβυς, unde πρέσβεις, *legati.* εἰσὶ γὰρ οἱ πρέσβεις οὐ τριήρων οὐδὲ τόπων οὐδὲ ὀπλιτῶν οὐδ' ἀκροπόλεων κύριοι (οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει) ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων 398, 27. = ξενίζειν τοὺς πρέσβεις Æ. 42, 35. αὐτοκράτορες πρέσβεις 62, 35. ἐπράττετο οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην 62, 40. εἰ ταῦθ' οἱ Φιλίππου πρέσβεις μὴ συμπεισθήσονται 64, 1. ἀποδοῦναι τοὺς ὄρκους τοῖς πρέσβεσιν 64, 16. ἤγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον 64, 28. = δέκα ἄνδρες ἐκ πάντων Ἀθηναίων πρέσβεις ἤρέθησαν An. 24, 12.

πρεσβύτατος] τάττομεν εἶναι Ὅμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν Æ. 20, 4.

πρεσβύτερος, *præ senio præne delirans, childish, nescius, quid agat* 1171, 16. = ἀμύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους Æ. 4, 21. ἔνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται 7, 35. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονουσαν ἡλικίαν 19, 34. = στρατεύονται, μὲν οἱ πρεσβύτεροι, οἱ δὲ νεώτεροι δημηγοροῦσιν An. 32, 4.

πρεσβύτης] παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην Æ. 14, 38. πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὁψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν 76, 4. = πρεσβύτης ἀνὴρ A. 125, 38. πολλοὶ δὲ πρεσβύται παρονοῦντες 128, 17.

πρεσβύτης. *vid. sub πρεσβύτης* Æ. = πρεσβύτης τις ἄνθρωπος προσέχεται L. 93, 7.

πρίασθαι] εἰ μὴ Φίλιππος αὐτοὺς πρήται [scil. τοὺς δικαστὰς] 78, 19. τὸν καιρὸν ἐκάστου τῶν πραγμάτων οὐκ ἦν πρίασθαι 120,

26. πρ. καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι 187, 22. ἡ δὲ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίω πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, eodem ære meliorem puellum emere, τοῦτον ἠγόρασε 563, 7. ὀπάραν hortum mercede conducere, ut fructus illius Autumni conducentis sint 1253, 14. τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτοῦ πριάμενον 1369, 20. v. Stobæi locum sub v. δίκαιος. = πρίασθαι ἀρχὰς παρὰ τοὺς νόμους Æ. 15, 12. τέλος πρίασθαι, redimere vectigal 16, penult. τοξότας τριακοσίου, Σκύθας ἐπριάμεθα 51, 19. πρίασθαι τὴν εἰρήνην 52, 7. ἐκ παρασκευῆς πριάμενος τὸ βουλευεῖν 62, 32. = I. 89, 11. = πρίασθαι ἀνάς ἐκ τοῦ δημοσίου An. 10, 16. 12, 28. τέλος 12, 31. τὴν πεντηκοστὴν 17, 23. 30. Σκύθας τοξότας 24, 8. = ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδὲ πρίασθαι, οὐδ' ἐὰν πάνυ τις ἐπιθυμῇ, τὰ τοιαῦτα L. 154, 35. 165, 3.

πρὶν οὖν pro πρὶν simplici, aut pro πρὶν ἢ. priusquam 217, 17. = μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχη Æ. 2, 17. ἐκπέμπειν τοὺς στρατιώτας, πρὶν καλλιεργῆσαι 72, 21. πρὶν μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην 73, 32. = πρὶν ἡμέρας πέντε γενέσθαι L. 109, 9. πρὶν τὴν αἰτίαν εἰπεῖν 121, 32. 156, 26. πρὶν μᾶλλον ἢ ἦττον. v. quæ nos ad p. 206. TAYL.

πρὸ] ἐμαυτῶ γ' ἂν εἰρησθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην malim hæc a me dicta esse, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere 1442, 16. τῶν πρὸ ὁδοῦ [id est προὔργου] τι περαίνοιτε rerum proficientium, expedientium 1443, 20. οὐ γὰρ ἴσος πόνος πρό τε τοῦ λέγειν καὶ πρὸ τοῦ πράττειν ἐστὶ 1452, ult. = ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου Æ. 6, 12. προβάλλονταί τι πρὸ τῆς αἰσχύνης 11, 5. 55, 24. προφαίνεται νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν 47, 41. πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας 71, 12. πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου 71, 29. = πρὸ δίκης. non rogata, non exspectata iudicum sententia I. 51, 27. = προτάξαντες αὐτοὺς πρὸ τῶν Ἑλλήνων An. 14, 31. τί δ' ἂν οὐ πρό γε τούτου τολμήσειεν ἄνθρωπος. ecquid non homo prius audeat facere pative, quam hoc evenire sinat 22, 34.

προάγειν impellere blandis verbis, lenociniis orationis, ad rem, quam nolis, invitum permovere, pertrahere ulterius, quam tu velis, aut te deceat, illicere, pellicere, ut si aura navem prorsum agat, aut vitulum prætensa fronte pertrahas ad stabulum, aut torculari promoveas nescio quid, *to push forward*. et in passivo, evehi, ultra verum et rectum, ab impostura persuasionis, aut ab affectus concitatione abreptum. ἕκαστον εὐρήσετε πολλὰ προηγμένον, ὧν οὐκ ἐβούλετο, πράξαι 63, 3. ὡς ἄρα ἐγὼ προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν 296, 24. οὐ δὴ ποιήσω τοιοῦτον οὐδὲν, οὐδὲ προαχθήσομαι 316, 12. εἰς ἃ προήχασι τὴν πόλιν 346, 24. ἐπειδήπερ εἰς τοιοῦτους προήχθην τοὺς λόγους 349, 26. καὶ ἄρα εἶπητέ τι καὶ προαχθῆθ' ὑμεῖς ἐπαγγείλασθαι 354, 11. πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει 468, 12, προάγειν ὡς πονηροτάτους εἶναι τοὺς πολίτας 603, 10. εἰς τοῦτο προήχθητε εὐηθείας καὶ ῥαθυμίας 618, 2. προάγειν ἐμαυτὸν τούτῳ εἰς ἀπέχθειαν 621, 5. εἰς ὅσην αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν προήχε τὴν πόλιν 772, 5. ἵνα μὴ, λοιδορούμενοι, τύπτειν ἀλλήλους προάγονται 1262, 21. τοῖς προάγουσιν εἰς πικρίαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν, πείθεσθαι. b) producere, ut maceriam ul-

terius in viam publicam, *to advance further out.* τὴν αἰμασίαν προαγαγόντες, στενωτέραν τὴν ὁδὸν πεποιήκασι 1279, 13. c) *perducere.* εἰς τοῦτο ἤδη προηγμένα τυγχάνει τὰ πράγματα 66, 1. τὸ πρᾶγμα εἰς τοῦτο προήκτο 970, 8. ἕως εἰς τὴν νῦν ζῶσαν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν 1392, 13. τὰ δ' αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἤκει 1404, 2. ἔτι καὶ νῦν ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον 1447, 2. d) *procedere, to advance.* ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βία καὶ τῇ ἀμότητι 289, 9. *In medio. idem quod in activo, pellicere, impellere.* οὐτ' ἐλπίς, οὔτε φόβος, οὐτ' ἄλλο οὐδὲν ἐπῆρεν, οὔτε προηγάγετο 325, 10. 1458, 11. ὄραν, ὅπως μὴ προαξώμεθα τοὺς—εἰς ἀνάγκην πολέμου 60, 19. b) *serpere. latius permanere, gliscere, procedere.* ἐπειδὴ δὲ ταῦθ' οὕτω προήγετο 426, 7. c) *educare liberos, instituere genere quodam morum.* εἰ γὰρ οὕτω τοὺς ἑαυτοῦ προήκται παῖδας 1264, 3. = προαγαγὼν μικρὸν ἄνω τῶν πραγμάτων *Æ.* 32, 41. προάγων εἰς ἐλπίδας τινὰς ὑμᾶς 43, 42. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας μὲν ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας 67, 8. δαιμονίου τινὸς ἴσως αὐτὸν ἐξαμαρτάνειν προαγομένου, *impellente* 70, 12. = προάγεσθαι δακρύοις εἰς ἔλεον *Ly.* 152, 12. προαγορεύειν τὸν πόλεμον 157, 20. *diem dicere, denunciare, ut certa die locoque in foro ad causam dicendam adsint* 1160, 20. μέλλοντες γαμῆν προηγόρευον αὐτῇ 1354, 20. = εἶργεσθαι προαγορεύουσι (*scil. homines*) τοῖς τοῦ φόνου φεύγουσι. *denuntiant* *A.* 130, 23. 145, 23. 29.

προαγωγή *Æ.* 3, 7.

προαγωγέειν *Æ.* 3, 8.

προαγωγή *lenocinium, act and practice of pimping, procuring.* εἶθ' ὃν ὄρατε ἐκ προαγωγῆς ὑμῖν ὄντα φίλον. *non sponte sua, sed illectum spe lucri* 678, 19.

προαγωγὸς, *leno, lena* *Æ.* 26, 17.

προαγῶν [*ab ἀγῶν*] *prælium certaminis.* προάγωνας ἑαυτῶν κατασκευάζων τῆσδε τῆς γραφῆς 611, 8. = προαγῶν ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ *Æ.* 63, 14.

προάδειν ὡσπερ ἐν τοῖς χοροῖς *Æ.* 50, 4.

προαδικεῖν] ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένου μετριότητι κριθήσονται *Æ.* 72, 37.

προαιρεῖσθαι] μὴ, περὶ σοῦ τὰ προσήκοντα λέγων, τοὺς οὐ προσήκοντας ἑμαυτῶν δόξῳ προηρῆσθαι λόγους 270, 19. τῶν πλείστων οὐδὲ ὃν ἂν προέλωνται μετρίως ἐνεγκεῖν δυναμένων 1407, 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίου πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προηρῆσθαι 1429, 4. *Conf. locum e Stobæi p. 104. supra relatam sub v. δίκαιος.* ἀλυσιτελὲς τὸ προελεσθαι τὰ τοῦ δήμου. *se reip. gerendæ dedere* 1481, ult. ἐπειδὴ τὴν εἰρήνην ἐποιήσατο ἡ πόλις, σκέψασθε, τί ἡμῶν ἑκάτερος προείλετο. (*citat Marcell. ad Hermog. p. 182, 38.*) = οἱ διαζυγέντες ἐμοῦ ζῆν οὐκ ἂν προείλοιντο *Æ.* 52, 13. = προαιρεῖσθαι ἀγῶνα *instituere, capessere* *Ly.* 148, 23. πρ. καὶ ζητεῖν τὰ χωρία ταῦτα 152, 3.

προαίρεσις *voluntas, delectus, propositum, meta, ad quam contenditur, studium, secta, quam tu conseceris. via, ratio.* οἱ τῆς

ἐκείνου προαιρέσεως. scil. ἐχόμενοι. qui cum Philippo faciunt, sectam ejus sectantur 132, 18. τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ὑπὲρ αὐτῆς τῆς προαιρέσεως ἔχθραν. odium dominationum, si ob aliud nihil, ob ea certe vel sola, ad quæ hujusmodi paucorum principatus contendunt 168, 19. πολλῶν προαιρέσεων οὐσῶν τῆς πολιτείας multæ quum essent viæ atque rationes ei sequendæ, si quis decrevisset operam suam reip. gerendæ addicere, τὴν περὶ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις εἰλόμην ἐγὼ *I chose for my department the concerns of Greece*, partem eam mihi delegi, quæ versatur in gerendis rebus iis, quæ nostræ reip. cum aliis Græcis populis communes intercedunt 245, 5. ἡ προαίρεσις ἢ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο 257, 7. ἐν οἷς τὴν προαίρεσίν μου σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ συμβάντα συκοφάντει 292, 16. ἡ προαίρεσις αὐτῆ τὴν τοῦ συμβούλου διανοιαν δηλοῖ 292, 19. μὴ τῇ προαιρέσει τῶν κοινῶν in studio partium quoad res ad salutem publicam spectantes, ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι 323, 8. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τὴν τοῦ πρωτείου προαίρεσιν διαφυλάττειν propositum hoc nunquam ex oculis dimittere, ut contendas populo tuo laudem hanc salvam conservare, ut habeatur generosus, et princeps Græciæ 331, 24. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἀπιστος ἦν πρὸς Φίλιππον 349, 15. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. his, qui tota vita nulli alii rei student, quam ut rem faciant 662, 17. ὧν ὁμοίος ἐκεῖνος τούτῳ τῇ προαιρέσει τοῦ βίου genere et instituto vitæ, quod sequendum et tenendum sibi proposuerunt 666, 21. μελαγχολᾶν δοκῶν ἅπασιν τῇ προαιρέσει τοῦ βίου ob mores 1183, 9. 1401, 17. δεῖ δὲ τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ [libelli] πρῶτον εἰδέναι. *the scope, design*. βούλεται μὲν γὰρ—1401, 3. οὐδενὸς εὐδοκιμεῖ πραγματος ἢ προαίρεσις, ἂν μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέρον λάβῃ nullius rei delectus, consilium, institutio, susceptio laudatur, nisi cujus exitus quoque conducatur 1457, 12. τότε ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτὸν studiis, partibus, emolumentis plebis quærendis sese dedidit 1475, 1. οὐδ' ὅτι ταύτην τὴν προαίρεσιν [sectam, genus studiorum] ἀσφαλιστέραν οὐσαν ἰώρα 1475, 4. οὔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῆς ὑμετέρας ἀκόλουθον ἂν φανείη *suitable to your other sentiments and known character of mind* 1477, 1. ἀνάδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει studium malarum artium, in quod civitas cum delectu, volens sciensque exarserit. *wilful deliberate profligateness* 1478, 28. ἐν ἐξ προαιρέσει χρηστῇ in studio bonarum artium καὶ βίῳ σώφρονι 1479, 2. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως opera data, scientes, volentes 1097, 22. ἂν γὰρ καταράσαιτ' ἂν τις αὐτῶν, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ 1489, 2. = ἀποτυγχάνειν προαιρέσεως *Æ*. 66, 40. = κατὰ προαίρεσιν ἀδικήματα. *voluntaria Ly*. 169, 4. 152, 37.

προαισθάνεσθαι ἐκ πολλοῦ 246, 7. προαισθανομένου μηδενὸς ἀνθρώπου 709, 6. τοὺς ἀντειπόντας ἂν, εἰ μὴ προαίσθοντο, λάθοι 711, 22. προαισθόμενοι ἐπιόντας τοὺς Λακεδαιμονίους 1380, 14.

προακούειν] περὶ ὧν βέλτιον ὑμᾶς προακούεται 604, 7. γενήσεσθε γὰρ ὑμαθέστεροι πρὸς τὰ λοιπὰ, ταῦτα προακούσαντες 705, 12. πρὸς

δὲ τοὺς τοιοῦτους λόγους βέλτιον προακηκοέναι μικρὰ πάντας ὑμᾶς 759, 26. 955, 1. = Æ. 20, 21.

προαλῶναι prius, vel ante te, condemnatus fuisse, superiori ætate. εἴ τις ἐκείνων προήλω, σὺ τάδε οὐκ ἂν ἔγραψας 595, 17.

προαναιρεῖν] τοὺς χρόνους εἰ μὴ προανεῖλε τῆς πόλεως 398, ult.

προαναλίσκειν, *to advance money*, sumtus ab altero faciendo, ejus loco et nomine de suo erogare, quos postmodum debitor creditori refundat 1031, 14. = Æ. 6, 28. 11, 17. = L. 157, 9.

προαναρκάζειν actorem de medio tollere, priusquam is actionem ordiri potuisset 555, 24.

προαπέρχεσθαι] προαπελθόντων πρότερον τῶν στρατιωτῶν 1158, 23.

προαπεχθάνεσθαι 179, 11.

προαποθνήσκειν A. 125, 25.

προαπολείπειν A. 140, 28.

προαπολλύναι] προαπόλωλεν ἐφ' ᾧ ἐκπλέομεν 50, 24. *quarum rerum causa classes paramus, eæ prius pereunt, quam e portu evehamur.* = A. 137, 19. = προαπόλλυσθαι L. 193, 4.

προαποστέλλειν κήρυκα 392, 15.

προβαίνειν] εἰς τοῦτο προβεβήκαμεν ἔχθρας 162, 2. προβαίνοντος χρόνου 1247, 18. = προβαίνει τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ, serpit, dimanat Æ. 25, 30. μηθ' ὑμεῖς ποτὲ εἰς τοιαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων προβαίητε 59, 5. εὐηθείας εἰς τοσοῦτον προβεβηκέναι 90, 12. = τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ L. 169, 38.

προβάλλεσθαι in medio, pro se obtendere, tenere projectum scutum, unde notio defendendi, sive sui, sive alterius. προβ. δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὐτ' οἶδεν, οὐτ' ἐθέλει 51, 27. ἐγχειρεῖν ἅπασιν τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα προβαλλομένους, φέρειν δ' ὅ τι ἂν ὁ θεὸς διδῶ 258, 23. τοῦνομα μὲν τῆς εἰρήνης ἡμῖν προβάλλεται ostentat, objectat, aut pone nomen hoc refugit, sub eoque latitat 112 25. τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν τὴν συμμαχίαν ταύτην se munivisse hac societate, eaque Philippo opponenda impetum ejus elusisse atque fregisse, veluti moles portui objectæ undas rejiciunt a tempestate illisas, aut publicæ pontibus præductæ sustinent atque comminuunt tabulata glacie congelata, eoque pontes ipsos tuentur atque salvos conservant 293, 20. ταῦτα προβαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς 325, 27. ἐκ μὲν θαλάττης προβαλέσθαι τὴν Εὐβοίαν πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐκ δὲ μεσογαίας τὴν Βοιωτίαν—326, 8. νῦν δ', οἶμαι, τούτου προβέβληται Πολύευκτος etc. præsidio ipsi, præsidio suo eum tuentur, *they have placed themselves before him, as a protection, a wall of defence* 560, 2. προβέβληται Πλουτάρχου, *he took Plutarch under his protection* 579, 2. nisi potius προβέβληται separandum est a Πλουτάρχου, atque hoc nomen proprium cum προξενεῖ copulandum, ut sit sententia: nuncupatus honori gerendo, vel creatus est Midias. tum, proxenum Plutarchi agit. Hinc videtur explicanda illa difficilis et perobscura dictio τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ τῆς πολιτείας, τὴν προβεβλημένην καὶ *ἄσπειστον πρὸς Φίλιππον cum inexprugnabili contumacia et im-

placabili odio resistantem Philippo 349, 15. b) sistere, eorum præsentem exhibere, sive semet, sive alium. *to present*. unde nata est gemina notio, altera, semet honoris candidatum gerendi, munus aliquod ambiendi; altera, reum aliquem faciendi, nomen ejus deferendi, corpusque ipsum in judicium adducendi, item testem ad judices producendi. ἔστω δὲ ὑπόδικος τῶν ψευδομαρτυριῶν ὁ μαρτυρήσας καὶ ὁ προβαλόμενος. scil. τὸν μάρτυρα. qui produxit testem, eumque ut idoneum auctorem judicibus commendavit 1132, 5. 1139, 10. προβαλλόμενος offerens, offerens et obtrudens semetipsum καὶ κειεύων ἑαυτὸν χειροτονεῖν εἰς τὰ Διοκυσία ἐπιμελητὴν 519, 16. τοῦτον προβάλλετο *proposed this man*, edito nomine ejus, commendabat eum, εἰπὼν τὴν τοῦ σώματος ἀρρωστίαν, ἴν', ἔφη, συνδιοικῆ μοι 750, 10. ὃν οὗτος προύβαλετο διαιτητὴν 1021, 17. προβληθεὶς πυλαγόρας οὗτος. denominatus, designatus, nuncupatus, delectus 277, 1. c) deferre nomen alicujus de injuria data, reum facere, accusare, præsertim actione illa peculiariter προβολὴ dicta, insectari. προύβαλόμεν ἄδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἐορτὴν 514, 6. et hoc significato sæpius occurrit usurpatum in illa Midiana. τοῦτο [id est παρὰ, vel κατὰ τοῦτο] αὐτὸν ἐγὼ προύβαλόμεν, καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον οἴσετε νῦν ὑμεῖς 523, 21. προβαλλομένου αὐτὸν Μενίππου 571, 16. τοῦτ' ἐδόκει δίκαιον ἔχειν ὁ προβαλόμενος λέγειν 572, 14. = προβάλλεσθαι τι πρὸ τῆς αἰσχύνῃς, operculum aliquod, seu honestam excusationem, turpitudinis prætereundere, flagitium aliquo velo celare Æ. 11, 5. 55, 24. προβάλλεσθαι, denominari cum commendatione, ut muneri alicui vel functioni præficiatur 30, 28. προβάλλεσθαι οὐδὲν, nil excipere, nulla uti cautione vel exceptione 83, 5. προβάλλεσθαι, prætereundere propugnaculum, velut scutum. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου κεπολίτευσαι 84, 2. = προβάλλεσθαι διαιτητὴν edere, *to propose, to put forth* I. 54, 12. 14. μάρτυρας 63, 13. = προβάλλεσθαι γυμνασιάρχον et ἀρχιθέωρον. designare, creare An. 17, 19. = προβάλλεσθαι πρεσβευτὴν D. 100, 33. creare, offerre, ingerere ipse semet.

πρόβατον] ἕτερος δὲ τις ἦκεν ἔχων πρόβατα, ἄλλος δὲ τις ἵππους 426, 3. ἃ δὲ φησι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατεσθίειν 782, 9. ἀλλὰ μὴν τοὺς γενομένους κύνες τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν 782, 15. ἐλθὼν repentina invasione τὰ πρόβατά μου λαμβάνει ποιμαινόμενα *away from the pasture*. πενήκοντα μαλακὰ [nisi potius μάλαστα leg. est, 50 admodum] 1155, 3.

προβιβάζειν] προβιβάζεσθαι τῷ λόγῳ Æ. 64, 7. προβιβάζων (aut, ut Stephanus edidit προσβιβάζων) 67, 2.

πρόβλημα velum, operculum, latebræ, prætextus. οὐδὲν οὖν ἄλλο ἢ πρόβλημα τοῦ τρόπου τὸ σχῆμα τοῦτ' ἐστὶ *a pretext to cover the nakedness of his bad heart* 1122, 21. = πρόβλημα τῆς σωτηρίας De. 179, 44.

προβολὴ munimentum, propugnaculum. προβολὰς ἑτέρας εὐρέσθαι 218, 21. sed alii προσβολὰς dant. b) προβολαὶ in foro Attico dicebantur actiones in eos, qui dierum sacrorum majesta-

tem violassent pacemque turbassent aliquo crimine, seu auso, quod cum alio tempore liceret, illis tamen diebus vetitum per leges esset. ἀναγνώσεται ὑμῖν τὸν νόμον, καθ' ὃν εἰσιν αἱ προβολαὶ 516, pen. 517, 3. et passim locorum in or. Midiana. = προβολὰς δημοσίᾳ ποιούμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακούργων, accusamus, deferimus sycophantas titulo προβολῆς, quæ erat, cum quis populo προὔβαλλε, velut problema, quæstionem proponeret, utrum vellet de accusato statuere, arbitrio populi id permetteret Æ. 47, 26.

πρόβολος] ἀνάγκη τούτοις ὡς προβόλοις, προσπταίοντας ὑστερίζειν 104, pen. πρὸς οὓς ἔχωσας αὐτὸς λιμένας καὶ προβόλων ἐνέπλησας, πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου 795, 14.

προβουλεύειν] δωρεαὶ προβεβουλευμένα. munera, de quibus dandis decretum prius SCto fuit, quam ea de re ad populum rogatio ferretur 243, 5. προεβούλευσεν ἡ βουλή ἐξιέναι. senatus proposito SCto edixit exitum in castra 567, 3. = προβουλεύει ἡ βουλὴ ταῖς ξενικαῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους, antequam legati ad exteros mittendi prodeant ad populum in concione, deliberat senatus, quomodo illos legatos ad populum inducat Æ. 35, 30.

προβούλευμα] προβουλεύματος οὐδὲν ἐνταῦθα δεῖ 594, 27. προσῆλθε τῇ βουλῇ, προβούλευμ' ἐγράφη 703, 17. ἄκυρόν ἐστι τὸ ψήφισμα· προβούλευμα γάρ ἐστιν. ὁ νόμος δ' ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψήφισματα 651, 15. καὶ γὰρ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβουλεύματος εὐθὺς ἂν ἀπελογοῦμην. ubi rogatio Ctesiphontis de aurea corona Demostheni decernenda significatur 228, 6. ψήφισμα si quid a plebe ratum nondum fuisset habitum, id προβούλευμα manebat. hinc est, quod p. 266, 12. προβ. appellet id idem, quod modo versu 11. ψήφισμα dixisset. = προβούλευμά τινος num dicitur pro προβούλευμα ὑπὲρ τινος Æ. 35, 34. ἐκφέρεται προβούλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, efficit, ut S. C. conscriberetur, atque in concionem a senatu efferreretur, eique proponeretur 71, 2.

προβουλή fraus præmeditata A. 112, 10.

πρόβουλος L. 126, 10.

προγίγνεσθαι] ἐν τοῖς προγεγενημένοις καιροῖς 255, 22.

προγινώσκειν] προεγνωσμένος ἀδικεῖν. præiudicio datæ injuriæ notatus 861, 13.

πρόγονος abavus, avi pater 1056, 22. 23. οἱ πρόγονοι maiores. οἱ ἐπαινοῦντες τοὺς προγόνους ὑμῶν 1423, 2. = εὐβουλίας τῶν προγόνων μιμεῖσθαι Æ. 37, 42. βοηθεῖν τοῖς τῶν προγόνων ἀτυχήμασι 78, 3. παραβάλλων αὐτῶ τὰ τῶν προγόνων ἔργα 81, 3. αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴσθε * ἀναστενάξαι 90, 29. = αἱ πρόγονοι. pignæ I. 110, 22. = ἀξιῶ τὰς τῶν ἐμῶν προγόνων ἀρετὰς ἐμοὶ σωτηρίαν γενέσθαι An. 18, 36. = προσήκει τούτῳ διὰ μὲν αὐτὸν τεθνάναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους πεπράσθαι L. 185, 45.

πρόγραμμα] τῶν προέδρων, τοῦ προγράμματος, τῆς εὐκοσμίας 772, 15.

* προγράφειν ὄρον 633, 2. πρ. τοὺς πρυτάνεις αὐτῶ τὴν κρίσιν ἐπὶ

δύο ἡμέρας. ut biduo post adesset ad iudicium 1151, pen. ἐξ-
ήλαμεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγραφείσης. publice proposito
edicto, ut illuc exiremus, ad ibi præsidatum agendum 1257, 5.
= προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους Æ. 35,
penult. 36, 4.

πρόδηλος] εἰ μὲν γὰρ ἦν πρόδηλα τὰ μέλλοντα 293, 25. 294,
26. = πρόδηλος κίνδυνος Æ. 72, 17. ἐκπέμπειν ἀγαθοὺς ἀνδρας ἐπὶ
τὸν πρόδηλον κίνδυνον 75, 13. = I. 39, 45.

προδιαφθείρειν τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι 520, 25.

προδιδάσκειν idem, quod simplex. ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα διδα-
σκάλων προδεδιδαγμένος 82, 21. ἐθίζειν καὶ προδιδάσκειν ἔστ' ἀδι-
κεῖν ὑμᾶς ὡς πλείστους 767, 14. τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα πρῶτος ἔχειν,
προδιδάσκει ἐτέρους ἀδίκους εἶναι 1231, 26. = Æ. 64, 6.

προδιδόναι] οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀνα-
λίσκει 241, 14. ὑμεῖς μὲν οὐδένα πάποτε προὐδάκατε φίλον, Θετταλι
δὲ οὐδένα πάποθ' ὄντινα οὐ 657, 25. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδέδα-
κας 795, 12. τὸν ὀφθαλμὸν αὐτὸν προδιδόντα *that his eyes failed*
him, id est, *that his sight deserted him* 1239, ult. ὥσπερ τὴν πό-
λιν προδεδωκότι, τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο 1344, 1. δεινὸν
ἠγοῦντο προδοῦναι τὴν ἐκείνου προαίρεσιν. ab ejus moribus, institu-
tis, studiis desciscere 1397, 25. = προδιδόναι τὸν ἀγῶνα, causæ
prosecutionem, per prævaricationem, omittere, quod pecunia
esset corruptus Æ. 16, 19. = ἡ γὰρ ἂν ἡμέρα γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα,
καὶ τὴν τάξιν λίπη τῆς αἰδοῦς, εὐθέως παραλλάττει τῶν φρενῶν L. fr.
58. = προδιδόναι τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα καὶ οἰκεῖα Ly. 166, 31.
θήκας τῶν ἡλικιωτῶν 168, 23. = πρόδοσιν προδιδόναι (pro μηχανᾶσθαι)
comparare, construere D. 91, 27.

προδιηγείσθαι 1343, 10. 1376, 23.

προδιήγησις τῆς ἀπολογίας, prævia enarratio argumentorum,
quibus utetur reus ad sui purgationem Æ. 16, 30.

προδιοικεῖν] προδιώκητο prius adornatum fuerat atque constru-
ctum 625, 4. = προδιοικεῖσθαι, præcautionibus et machinationibus
præviis aliquid efficere, emoliri Æ. 20, 32.

προδοσία crimen proditiōnis. ἔνοχος ἔστω τοῖς τῆς προδοσίας ἐπι-
τιμίαις 238, 11. προδοσίας ἀλοῦς τρία τάλαντα ἀπέτισε 740, 14.
Conf. 1344, 1.

πρόδοσις earnest-money, manupretium, æs, quod militi e. c. re-
cens conscripto, ad fidem pacti contracti firmandam, arrhæ loco
in manum datur. δωρεὰς καὶ προδόσεις αὐτῶν ἐκάστῳ δούς μεγάλας
1208, 16. 1210, 10.

προδότης] οὐδεὶς τῷ προδότῃ συμβούλων περὶ τῶν λοιπῶν ἔτι χρῆται.
imposterum, postquam ejus opera semel usus est. οὐδὲν γὰρ ἂν
ἦν εὐδαιμονέστερον προδότου 241, 16. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε
προδοτῶν 242, 1. ὥσπερ οὐχὶ τοὺς ἀδικοῦντας τούτων ὄντας προδότας.
[scil. τῶν ἀλῶν, τῶν σπονδῶν καὶ τῆς τραπέζης] 400, 18. ὅς τῶν εὐ-
τυχούτων ἔστι κόλαξ, καὶ ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης 1121,
5. = προδότης ἐκ φύσεως Æ. 50, 20. ἀπεκάλεσε προδότας 75, 7. ἐκ-
πλεῖν μόνος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ' Ἀρείου πάγου

βουλῆς ὡς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημιόθη 89, 34 = προδότης τῶν ὄρκων L. ap. Theophr. ἐν τοῖς περὶ λέξεως γραφεῖσι.

προεδρεύειν et καθῆσθαι idem est Æ. 5, 21. collato cum 22.

προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι διδόναι jus in primo cuneo, seu primario scamnorum ordine sedendi 256, 7. προεδρία pro prærogativa, honore præcipuo, Plutarchus in Vita Æmilii Pauli circa finem (II. 191, ult.) = προεδρία εἰς τὰ Διονύσια Æ. 42, 31. πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλεῖν 64, 26. καλεῖ ὁ κήρυξ εἰς προεδρίαν 75, 33. = I. 55, 40. = εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων ἐκάθισεν D. 106, 34. in loco prytanibus peculiariter attributo, ut ibi præsideant, in concione, theatrove.

πρόεδρος] τὸν πρ. ὃν ποτὶ φασιν ἐν ὑμῖν πληγῆναι 525, 26. τοὺς δὲ προέδρους principes prytanum, οἱ ἂν τυγχάνωσιν ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ προεδρεύοντες 706, 20. τοῖς προέδροις, οἱ κεκληρωμένοι καθίζουσιν ἐξ ὑμῶν 728, 27. = προέδρους χρηματίζειν Æ. 4, 10. κυριευέτωσαν οἱ πρόεδροι μέχρι πενήκοντα δραχμῶν 5, 36. ἐπιψηφίζειν τοὺς προέδρους τὰς γνώμας 36, 27. ἐπιστάτης τῶν προέδρων 59, 13.

προειδέναι] πρόϊστε τοὺς λόγους, οὓς ἂν ἕκαστος εἶπῃ 1445, 23. ἐκτιθέναι κελεύει τοῦ προειδέναι πάντα 711, 20. = προειδέναι τὰ ἀπαντα μέλλοντα ἔσθαι I. 76, 7. = An. 22, 25. = προειδέναι τὸν θάνατον L. 194, 10.

προειπεῖν] προειρημένον, cum esset indictum, denunciatum, ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνεύειν 618, 9. προειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ, qui occiderit aliquem, ad eum adeunto in foro, coram multis testibus, eique denuntianto, ut imposterum se foroque universoque territorio Attico abstineat, emigret, cum minis, si contra fecerit, actionis homicidii in eum instituendæ 1068, pen. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου [δίκην subaudi] dixit ei diem de homicidio in Palladio obeundam 1350, 11. προεῖρηται μὲν ἂ μέλλω λέγειν ὑπ' ἄλλων πρότερον. jam dudum ante me alii quoque hæc eadem oratione exsecuti sunt 1391, pen. ταῦτ' οὖν φυλαττόμενος legislator ταῦτα προεῖπε, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις 711, 15. = προεῖπον οἱ νόμοι, edicebant, cum interminatione pœnarum Æ. 1, 13. προειπεῖν, præfari, præfatione orationis uti 1, 15. denunciare, indicere, imperare 72, 1. = προειρημένον μοι quamvis denuntiatum mihi fuisset εἶργεσθαι τῶν νομίμων A. 146, 8. = κατὰ τὰ προειρημένα, e condicto, prout imperatum, condictum fuerat An. 15, 10. προεῖπεν αὐτῷ δῆσειν denunciavit ei (pictori) cum interminatione, se (Alcibiadem) operam esse daturum, ut ipse (pictor) in custodiam mitteretur 31, 17. = ποῖα ἂν ἀπόρρητα τηρήσαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε, dudum ante imperata, cum interminatione denunciata L. 189, 38. = de oraculo imperante faciendâ in antecessum D. 100, 16. 102, 35.

προεισάγειν] προεισηγμένου ἐμοῦ [scil. εἰς τοὺς φράτορας] 1004, 6. προεισέρχεσθαι 840, 15.

προεισφέρειν 185, 15. ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν προεισενεγκεῖν. largitiones, contributiones spontaneas, gratuitas, dare pro se, et pro aliis, qui jam non possunt, sed postmodum facti locuple-

tiores refundent. *to advance money.* ἡμεῖς οἱ προεισφέροντες 564, 8. ἄγειν εἰς τοὺς προεισφέροντας adigere ad necessitatem pro aliis indigentibus in antecessum dependendi 1046, 24. προεισήνεγκα μέρος οὐκ ἐλάχιστον τῶν χρημάτων 1208, 25.

προεισφορὰν ἀν. μὴ κομίζηται, si minus recuperet id, quod in antecessum pro alio jam debente, sed dependere non valente, dependenterit 977, 19. ἔθηκα πρῶτος τὰς προεισφορὰς 1209, 2.

προεκλέγειν] καὶ ταῦτα προεξελεγμένα. dudum ante, quam tu ad exigendum veneris, ab aliis exacta et redacta, vel ante statutam depensionem diem 305, 17. τὰ μὲν εὐπορα ὑφ' ἐτέρων προεξελεγμένα 1209, 7.

προεξαγγέλλειν 419, 15.

προεξάγειν] προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν Æ. 6, 5.

προεξανίστασθαι] εἰ μὴ προεξανέστημεν ἡμεῖς. paulo ante consurrexissemus 282, 2.

προεργάζεσθαι] ἐμὲ ἐκ τῶν προεργασμένων γνώσεσθε. ex ante acta vita, e moribus superioris meæ vitæ A. 117, 31.

προέρχεσθαι] εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ πράγματα μοχθηρίας 29, 18. οἱ προεληλύθεν ἄνθρωπος ἀσελγείας 42, 25. τοῦ ταῦτα οὕτως αἰσχροῦς προεληλυθέναι. id est εἰς τοῦτο αἰσχύνης 688, 17. εἰς ὑπηρέτου τάξιν καὶ σχῆμα ἡ πόλις προελήλυθε. devenit 690, 21. εἰς τοῦτ' ἀναίσθησίας καὶ τόλμης προεληλύθασι 757, 16. προελθόντος εἰς τοῦτο τοῦ πράγματος 1258, 7. ἐκ τῶν τοιούτων λόγων καὶ ἐλπίδων εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ παρόντα μοχθηρίας 1419, 10. προέρχ. pro παρέρχ. prodire ad concionem, agendi ergo cum populo 1459, 14. ἄξιον δ' ἰδεῖν, ἐφ' ὅσον φρονήματος ἤδη προελήλυθε 557, 24.

προεσυλαβεῖσθαι 798, pen.

προεσυπορεῖσθαι de pecunia prius comparata et præsentem, quam ejus usus sit 731, 3.

προέχειν] πολλῶν προέχει πρὸς τό—πράττεσθαι multis partibus nobis est superior, nos post se relinquit 10, 4. πλεον τῆ συνέσει προέχειν, ἢ τῶ κάλλει, τῶν ἡλικιωτῶν 1401, 6. ὁ δανειζόμενος ἐν παντὶ προέχει ἡμῶν 1283, 2. v. προῖσχειν.=προεῖχε τῶ διπλασίῳ μου. altero tanto me superabat. non solum pari mecum erat conditione, sed etiam potior erat, uno passu me antebat A. 122, 34. προέχει τούτων πολλαπλάσια 122, 35. τούτῳ τῶ παντὶ προέχομεν 128, 19.

προηγεμῶν 313, 27.

προήκειν] ὁρῶ τὰ πράγματα εἰς τοῦτο προήκοντα 28, 5.

προθέσις] τῆ προθέσει τοῦ τετελευτηκότος παρεῖναι. expositioni ad spectandum 1071, 21.

προθεσμία præscriptio, terminus rei a lege præfinitus, ultra quem copia rei negatur 269, 4. προθεσμίας νόμος, id est ὁ περὶ τῆς προθ. 952, 19. ὡς εἰκοστῶ λαγχάνειν ἔτει δίκαιόν ἐστι, τοῦ νόμου πέντε ἔτη τὴν προθεσμίαν δεδωκότος 993, 3. προσκαλεῖσθαι [τοῦτον] ὃ μῆκω ἡ προθεσμία ἐξήκει 1055, 4.=definitum aliquod temporis spatium (vulgo epocha) Æ. 6, 14. προθεσμίας οὐσης μηδεμιᾶς τῶ κινδύνῳ cum nullus temporis terminus præfinitus esset, pone

quem tutus ab omni persecutione forensi essem L. 109, 41. οὐ γὰρ οἶμαι τῶν τοιούτων ἀδικημάτων οὐδεμίαν προθεσίαν εἶναι. praefixum annorum certum numerum, ultra quem extracta animadversio, [aut actio forensis,] locum in jure nullum amplius habeat 137, 37. et ap. Harpocr.

προθυμῆσθαι] ἐν οἷς οὐκ ἦν πυθέσθαι, τοῦτ' αὐτὸ προθυμήθη. quo modo verum explorare non licebat, eum unum modum delegit et consectatus est, repudiatis reliquis, per quos datum erat rem noscitare A. 112, 13. = προθυμῆσθαι χρηστὸς εἶναι L. 97, 16. ἵ' ἀγαθοὶ γίγνεσθαι προθυμῶνται ἐκ παρασκευῆς 189, 35.

προθυμία] εἰ τὴν αὐτὴν παρειχόμεθα προθυμίαν 11, 13. ἡ ὑμετέρα προθυμία τοῦ παντὸς ἀξία, καὶ οἶαν ἂν τις εὐξαιτο 1457, 8. = προθυμίας εἰς τοῦτο ἀφικόμην L. 111, 29. προθυμία in sensu sequiore, ardor inimicorum ei, cui infesti sunt, nocendi 116, 7. 152, 10. προθυμίας τῆς ἐμῆς οὐδὲν ἐλλέλειπται 129, 26.

πρόθυμός ἐστι ποιεῖν, ὃ τι ἂν δυναθῆ ἀγαθὸν 243, 22. = τυγχάνειν προθύμων καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν Ap. 29, 21. = πρόθυμον παράσχου τὴν σὴν δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν L. 121, 20. τοὺς δ' ἄλλους προθυμοτέρους (scil. εἰς ὑμᾶς) ποιήσετε κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὅς ἂν τις (id est ὅστις ἂν) ὑμᾶς εὐ ποιῆ 160, 46. πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενημέθα 160, 37.

προΐδειν] προΐδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλοῦ χρόνου, τίς χορηγός, ἢ γυμνασιάρχος τῆς φυλῆς ἔσται 50, 13. πολλὰ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν οἱ Ὀλύμπιοι, ἂ τότε εἰ προΐδοντο, οὐκ ἂν ἀπώλοντο 128, 18. μὴ προΐδόμενος τὴν ἐξ ἐκείνης τῆς ὄψεως ὑποψίαν 413, rep. προΐδέσθαι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ ἐκείνου 664, 17. οἱ νόμοι καὶ τὰς ἀναγκαίας προφάσεις ὅπως μὴ μείζους γένωνται προΐδοντο 1262, 17. τοσοῦτω δεῖ μᾶλλον προΐδειν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεσθε αὐτῇ 1457, 10. τοῦθ' ὑπὲρ εὐσεβείας ὅλης τῆς πόλεως προΐδων 628, 27. = οὐδὲν προΐδόμενος ΔΕ. 23, 35.

προΐεναί procedere. ὡς δὲ προΐει τὸ πρᾶγμα [comptatio] καὶ διεθερμαίνοντο 402, 23. προΐόντος τοῦ λόγου διδάξω 1216, 27. = ὄραν προΐόντα τὸν κήρυκα ΔΕ. 75, 21. = προΐόντος τοῦ χρόνου I. [17, 10.] = προΐόντος τοῦ λόγου A. 130, 28.

προΐεναί. προΐεσθαι] μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ἂν ἡμῖν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προΐεμένους, id est προΐοντας 18, 15. τὸ παρὸν ἀπὸ προΐεμένοι e manibus dimittentes 11, 22. εἰ δὲ προησόμεθα καὶ τούτους τοὺς ἀνθρώπους 12, 20. πρ. καθ' ἕκαστον ἀεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελὲς 13, 8. οὐκ οὐκ προΐειντ' ἂν ἑαυτοὺς εἰς τοῦτο. non facile se demittant in hoc [discrimen belli] 61, 3. τῆς ἰδίας βουθυμίας ἕνεκα τοὺς ἄλλους Ἑλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προΐεσθαι 138, 5. παρ' ἃ νομίζω βέλτιστα τῇ πόλει, προΐεσθαι τισὶν permittere coriam facere nonnullis ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι 202, 20. 1424, 10. πάν, ὃ τι ἂν βουληθῆ μέρος ἢ τύχη τοῦ σώματος ἀφελέσθαι, τοῦτο βραδύως καὶ ἐτοίμως προΐεμένον 247, 14. προΐεσθαι ταῦτα Φιλίππῳ 249, 4. πρ. τοὺς ἀδικουμένους 257, 26. 258, 16. prodere. ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων προΐετο largiebatur 264, 23. πρ. τὰ κοινὰ remp. pessum ire sinere 271, 24. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προΐονται

τῆ πόλει perierunt per socordiam transmissa 343, 19. ἵνα μηδὲν ἐναντίον μηδὲ ῥῆμα πρόηται Φιλίππῳ. ore emittat, projiciat 377, 10. οὐδαμῇ προίεντο ἑαυτούς. se, h. e. dignitatem suam, partesque a rep. sibi impositas, nusquam, nulla in re prodebant 384, 15. εἰ δὲ οὗτοι χρήματα ἔχοντες μὴ πρόοιεντ' ἄν, πῶς ὑμῖν καλὸν τὸν ὄρκον προέσθαι 582, 25. θοιμάτιον προέσθαι, *to let go, to let slip, to part with* 583, 20. οὐχὶ προήσονται τούτοις τὰς πράξεις 605, 1. τὰ προειμένα πόρρω, quæ socordia vestra passi estis ad longinquum corruptionis spatium procedere, h. e. funditus deformari et prolabi, καὶ πολὺν ἤδη χρόνον αἰσχροῦς καὶ κακῶς διακείμενα βελτίω ποιῆσαι 772, 19. προεῖνται [*they furnish*] τῶν σφετέρων οὐδὲν εἰς ταῦτα 1229, 18. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἐτοιμότερον οἱ δανείσοντες 1297, 15. τοῖς προειμένοις ἐπ' ἀργυρίῳ τοὺς νόμους 1329, 12. πάσας τὰς κατηγορίας criminationes missas facere 1426, 2. μόλις γὰρ οὕτως ἐλπὶς ἐκ πολλοῦ [*scil. διαστήματος*] διώκοντας τὰ προειμένα ἐλεῖν δυναθῆναι 1440, 7. = οὐδὲ ὅθεν τὴν φωνὴν προίεται, ne illam quidem corporis partem, unde vocem emittit, i. e. os Æ. 31, 20. προέσθαι τὰ πατρῶα (*scil. κτήματα*) καταγελάστως abjicere, dilapidare 78, 27. τὰ τῆς δημοκρατίας ἰσχυρὰ προίεσθε 87, 16. = οὐδὲν ὑμῖν προεῖνται τῶν σφετέρων αὐτῶν, largiti sunt L. 162, 35. = προίεσθαι τὸν καιρὸν Ly. 165, 36. = prodere D. 101, 46. 102, 40. 103, 40. 46. 105, 30. pati aliquid fieri 109, 19. lusus in vocabulis προίεσθαι et *προσίεσθαι 101, 46. 102, 1.

προῖκα τὰ πράγματα κρίνω gratuito, non mercede corruptus 60, 2. πότερον χρημάτων πρῆβεύειν προσήκει, ἢ προῖκα—ἀδωροδοκίᾳ 413, 16. σπουδάξουσιν μάλλον, ἢ προῖκα ἂν τις ὑμῶν πράτταν. contendunt hac in re acrius, quam vestrum quisquam facturus sit, gratuito qui faciat 1233, 19. πότερον προῖκα λέγειν αὐτοὺς ταῦτα οἴεσθε 1419, pen.

προῖξ dos, quæ mulieri nubenti additur. προῖκα παρ' αὐτοῦ ἐπιδοῦς, ὅπερ ἤδη πολλοὶ πεποιήκασιν 1118, 4. προῖκα ἐπ' αὐτῇ δέδωκε τριάκοντα μνᾶς 1362, 8. εἰ ἂν ἀποπέμψῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα, εἰ δὲ μὴ, [*scil. ἀποδῶ τὴν προῖκα,*] ἐπ' ἐννέ' ὀβολοῖς τοκοφορεῖν 1362, 25. προῖκα ἱκανὴν ὁ νόμος αὐτῇ συμβάλλεται 1383, 26. ἐν προικὶ τιμᾶν, *to estimate effects as ready money, and reckon them as part of the dowry* 1156, 15. ἑκατὸν μνᾶς ἐπιδοῦναι τῇ θυγατρὶ. quæ erat ingens dos 1121, 21. προῖκα πέντε τάλαντα αὐτῷ γράψαι 1124, 2. = προῖκα ἐπιδοῦς ἐκδοῦναι τὴν ἀδελφὴν I. 38, 33. ἄνευ ὁμολογίας προικὸς 40, 47. 41, 26. ὅποιαν δίκην σίτου ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς ἐδικάσατο 46, 1. τὸσαύτη προῖξ tam modica et contemnenda dos οὐκ ἂν εἰς πολλὴν οὐσίαν δοθείη 88, 13. προῖκα ἐπιδόντες εἴκοσι μνᾶς [16, 5.] = προῖκα ὀλίγην λαβεῖν uxorem sibi deligere, filiove, parum dotatam L. 153, 19. 24.

προῖστασθαι stare, vel se collocare ante aliquem, vel coram aliquo. *to stand or step forward before a person.* ἀπορῶ, τί πρῶτον εἶπω. προῖστάμενα γὰρ [*subaudi ἐμοῦ*] πάντα εἰς ἓνα καιρὸν δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἴρεσιν αὐτῶν 1393, 19. unde notio principatus. Nam *pr.* est quoque præesse alicui, eum tueri,

atque regere, res ejus curare et moderari. τὸ προϊστάσθαι τῶν Ἑλλήνων—περίεργον ἐκείσθητε εἶναι 143, 17. τῶν ἡμετέρων δικαίων προϊστάσθαι 700, 22. προϊστάμενον Ἀρόβου ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἡμῶν. *he defended, protected Arphobus* 865, 7. προστάντες τοῦ πράγματος *causa ista ad curam tutelamque suam recepta* 869, 2. παρῆχον ἑμαυτὸν, πολιτευόμενον, in tractatione reip. οὐδεμιᾶς ἐργῆς, οὐδὲ δυσμενείας, οὐδ' ἀδίκου πλεονεξίας, οὔτε κοινῆς, οὔτ' ἰδίας, προϊστάμενον *nullius me gessi patronum, neque hominis privati, neque factionis, quem, aut quam seu iracundia stimulet, seu similtas accenderet, seu cupiditas improba agitare* 1469, 14. b) collocare aliquem ante se, pone tergum ejus se abdere, vel latitare. unde gemina notio, altera praeficiendi, altera praetexendi. *προσθησάμενος τούτους, per eos, personis et nominibus eorum abutens, clam, tectus et ignoratus agit partes suas. he pushes on his business through them* 1131, 16. προϊστάται Στίφωνα τουτου) αὐτῆς ipsa sibi tutorem patronumque praeficit 1357, 25. στρατηγὸν τινα τοῦ πολέμου, νοῦν ἔχοντα, προστήσεσθε. bello praeficietis 1432, 14. τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων δόγμα προσθησάμενοι. praetextu eo usi 62, 4. τοῦ ἀγῶνος τὴν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προϊστάται. *causatur, quamquam id falso quidem et mendaciter, cur hac me actione impeteret, aliam sibi nullam fuisse causam, quam suam mecum similtatem, aut suum mei odium* 230, 8. τὸ τῆς ἐορτῆς προσθησάμενος κατεπεῖγον 709, 1. = προστῆναι τῆς εἰρήνης Δ. 49, 41. = praetexere, praetendere velandæ, abscondendæ rei turpi. ἦν προϊστάμενος τῆς κακουργίας. *using as a screen* A. 118, 1. τὸ σῶμα προστήσαντος cum corpus suum telo advolanti opposuisset 121, 31. = προϊστάσθαι (id est πρὸ ἑαυτοῦ στησαί) τινα τιμαρὸν ἑαυτοῦ γενέσθαι id est ὥστε γενέσθαι vel ἐπὶ τῶ γενέσθαι ante se statuere aliquem, quo is esset suus vindex, h. e. sui ulsciscendi partes alicui demandare. patronum tuæ causæ constituere aliquem, qui pro te agat, quæ tu agere ipse deberes An. 18, 11. = τοὺς τοῦ δήμου προσθηκότας L. 130, 20.

προΐσχειν] εἰ γὰρ ἐκάτερος τῶν ἀγωνιζομένων τὸν ἐναντίον προΐσχειται νόμον, οὐχ οἷόν τε εὐορκον θέσθαι τὴν ψῆφον. *citat Schol. Hermog. p. 106, 16.*

προκαθιέναι] εἰς δὲ τὴν ταραχὴν ταύτην καὶ τὴν ἀγνωμοσύνην παραινῶ μὴ προκαθιέναι τὴν πόλιν demittere, conjicere primam, ante reliquos omnes 179, 20. aliquem praemittere, summittere, subornare, qui ante tuum adventum omnia, quæ tu parata velis, praeparet atque instruat, ut si tu e. c. fratrem in puteum demittas explorandi, aut elimandi ergo, antequam tute temet eo demittas. τοῦτον αὖ προκαθῆκεν ἑξαπατᾶν ὑμᾶς. *periculum futurum, possitne Philippus vobis imponere* 365, 13.

προκαλεῖσθαι ἐπὶ τιμαρῖαν hortari, incitare ad sumendam vindictam 586, 20. προκαλεῖσθε γὰρ πάντας ἐκ τούτων δημοτικούς εἶναι allicitis, impellit, permovetis 1479, 13. b) sponsionem deferre. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς 969, ult. προῦκαλούμην Ὀλυμπιόδωρον μέτρια καὶ προσήκοντα. *conditiones modicas, tole-*

ribiles, Olympiodoro deferebam 1168, 7. τὴν ἐμὴν μητέρα τὸν αὐτὸν ὄρκον ὁμοῦσαι προὔκαλούμην. *I offered, that my mother also should swear the same oath* 1279, 15. προκαλοῦνται αὐτὸν οἱ γυνήται πρὸς τῷ διαιτητῇ ὁμοῦσαι καθ' ἰερῶν τελείων 1365, 16. προὔκαλεῖτο ἐπιδειξάί μοι τὴν οὐσίαν δέκα ταλάντων οὔσαν 829, 12. προκαλοῦμαι σε ταυτὶ 978, 26. ὦν μὲν ἐγὼ προὔκαλούμην, αὐδὲν ἐφρόντισε 1302, 22. ἐπειδὴ τὴν ἄνθρωπον οὐ παραδιδόασιν, ἦν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλέσασθαι. quam ad quæstionem dedendam aiunt a se ipsis ultro oblatam esse 1151, 11. οὐ προκαλεσάμενοι εἰς ὄρκον τὸν πατέρα τότε 1240, 27. προκαλοῦμαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν 850, 13. ταῦτα δὲ προκαλουμένου ἐμοῦ hæc me agente cum illo 1217, 14. προκαλοῦνται ἐπὶ διακρούσει. *they appeared with a proposition, a tender, a challenge, brought up, merely for the purpose of delaying things* 1265, 13. ἂν ὁ πατήρ μου προκαληται αὐτήν, *should my father summon her*, πρὸς τῷ διαιτητῇ, ὁμοῦσαι, ἢ μὴν τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἶναι, τὴν πρόκλησιν μὴ δέξασθαι 1011, 8. = προκαλεῖσθαι εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν I. 59, 22. = προκαλεῖσθαι δίκην, postulare L. 163, 25. προκαλοσαίμην αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν 169, 3.

προκαλινδεῖσθαι. ad alicujus genua pronolvi. ἐκείνου μὲν προὔκαλινδεῖτο, ὑμᾶς δὲ ὑπερεώρα 450, 3.

προκαταγινώσκειν] προκατεγνωσκέιναι μηδὲν neutram in partem præjudicium tulisse 226, 9. προκατεγνώσκειν ὁ δῆμος τούτου, vel ante ipsam causæ actionem, antequam judicium haberetur, populus eum præjudicio suo condemnavit 586, 22. = μηδὲν προκατεγνωσκέτες ὡς ἀδικῶ Æ. 29, 10. = αὐθέντην *προκαταγνωσθέντα (nisi potius ibi leg. est προσκαταγν.) A. 122, 46. σφίσι αὐτοῖς ἐπιστοῦντες, ὑμῶν δὲ προκατεγνωσκέτες ἀδικόν τι. præjudicio sinistro de vobis concepto, ac si vos adversus ipsorum causam occupati, animisque ab ea alienatis, aut precibus et blanditiis obnoxii, pateretis adulationi, ab eaque pateremini vos ad jus depravandum inclinari 129, 40. προκαταγνώσσεθέ μου τὸν φόνον 139, 30. = μὴ προκαταγινώσκετε ἀδικίαν τοῦ εἰς αὐτὸν μικρὰ δαπανῶντος L. 152, 40. σφῶν αὐτῶν προκαταγνόντες ἀδικεῖν οἴχονται 160, 1.

προκαταλαμβάνειν] ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι προκαταληφθέντες 397, 3. = præcavere. προκαταλαμβάνειν πρόρρωθεν τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασιν Æ. 55, 9. 25. ταῦτα οὕτως εὐ προκατειληφτός τοῦ νομοθέτου 55, 21. προκαταλαμβάνειν τὴν ἐκκλησίαν 63, 17. προκαταλαμβάνοντες δύο τὰ μέγιστα 63, 33. προκαταλαμβάνειν τὸ βῆμα 63, ult. προκαταλαμβάνειν τὰ κοινὰ καὶ φιλόφρονα τῶν ὀνομάτων, injuria sibi arrogare et velut occupare laudes civiles et auditu acceptas, testimonia civilitatis et humanitatis, aliosque iis excludere 89, 13. = προκαταλαμβάνειν κατηγορήματα D. 90, 6.

προκαταλύειν] προκατέλυσαν τὸν πλοῦν. iter maritimum finierunt, inhibuerunt 1290, 14.

προκαταχερῆσθαι] διὰ τὸ προκαταχερῆσθαι [scil. ταῖς ἐκκλησίαις]

propterea, quod concionibus antea nimis multis incassum habitis, salutare nihil neque decretum, neque effectum esset 389, 13.

προκατηγορεῖν facinus accusare, priusquam patraretur 95, 25.

προκειῖσθαι ἰκετηρίαν ὑμῖν νομίζετε τὸν παῖδα τοῦτον 1078, 25. = de mortuo exporrecto, patente spectaculo cujusque volentis A. 145, 20. = προκειμένου κέρδους L. 191, 40. de funere, quod porrectum jacet, ad spectandum cuique patens, et paratum efferendo fr. 11. ubi προὔκειτο μὲν, et ἐξενεχθέντος δὲ inter se opponuntur.

προκηρυκεῖσθαι] προκηρυκυσσάμενου πρὸς Λακεδαιμονίους Æ. 51, 14. = περὶ τῶν σπονδῶν ante legatos de induciis post submitte- dos ipse præmitti, præambulare, et negotium hoc induciarum faciendarum complanare, et quasi communire An. 23, 45.

προκηρύττειν] κηρύγματι τούτῳ τοῖς Βοιωτάρχαις προκηρύττων Æ. 74, pen. = ὁ ἀρχῶν προεκήρυττε (scil. τὰς μισθώσεις) præconis voce indicabat, promulgabat I. 60, 2.

προκινδυνεύειν] τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀναλίσκετε εἰσφέροντες καὶ προκινδυνεύετε στρατευόμενοι 25, 6. οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων 297, 11. = πρ. ἐθέλειν τοῦ πλήθους, πολίτου ἀγαθοῦ νομίζω An. 29, 16. = ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας L. 151, 38. = Ly. 154, 16.

πρόκλησις] sponsio forensis, actore reove alteri condiciones offerente, seu provocante ad edendum ea argumenta, quorum evidentia causam certam redderet atque dirimeret. προκλήσεις εὐρέθησαν τούτων, ὅσα μὴ δυνατόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς [judices] ἀγαγεῖν τῶν πεπραγμένων 1106, 8. b) tabulæ pacti, secundum quas sponsio facta est. ἀντὶ τοῦ, τὴν πρόκλησιν ἀνοίξας, δεῖξαι τὰ γεγραμμένα 978, 22. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων 1288, 20. si quis conditionem, e. c. mancipii ad tormenta dendi, deferret alteri, sponsionem istam deferens alteri de scripto recitabat, eoque assentiente condiciones, h. e. modi, loca, tempora, instrumenta torturæ, testesque interfuturi, in tabulis scribebantur; quæ tabulæ obsignatæ apud arbitrum deponabantur; et secundum eas servile corpus torquebatur. ἀναγινώσκει μοι πρόκλησιν μακρὰν, ἀξίων ὃν φησιν οἰκέτην ταῦτα συνειδέναι, βασανίζεσθαι 978, 8. formula sponsionis hujusmodi. προκαλοῦμαι σε ταυτί. respondebat alter, δέχομαι. Rursus prior. φέρε τὸν δακτύλιον. posterior. λάβε. prior τίς δ' ἐγγυητής. posterior. οὕτως 978, 26. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς οὐ δεχομένους 970, 1. formula hujusmodi sponsionis literis consignata. Τάδε προ- καλεῖτο Ἀπολλόδωρος Στέφανον, περὶ ὧν τὴν γραφὴν γέγραπται, quibus de criminibus Apollodorus Stephanum de majestate compellavit, ut argumenta ederet Stephanus, quibus illorum criminum fides certaretur, Apollodorus eum invitavit, atque hortatus est, puta, Νεαίραν, ξένην οὔσαν, ἀστῶ συνοικεῖν, ἔτοιμος αὐτὰς θεραπεύειν παραλαμβάνειν τὰς Νεαίρας—τὰς εἰδυίας ἀκριβῶς—καὶ εἰ μὲν ὁμολογοῖεν—εἰ δὲ μὴ ὁμολογοῖεν, ἀφίστασθαι τοῦ ἀγῶνος

ἤθελε τοῦ κατὰ Νεαίρας, καὶ εἴ τι βλαφθείησαν ἐκ τῶν βασιάνων αἱ ἀνθρώποι, ἀποτίνειν ὃ τι βλαφθείησαν 1387, 13. ἂν ὁ πατήρ μου προκαλῆται αὐτὴν ὁμόσαι—τὴν πρόκλησιν μὴ δέξασθαι 1011, 8. περὶ τῆς προκλήσεως τοῦ ὄρκου εἰπεῖν 1203, 24. μηδὲν ἄλλο πρότερον εἰρηθῆν δεῖν, ἢ τοῦτον προκαλούμενος ἐξελέγξαι 847, ult. οὐδ' ὑπὸ μάλης ἢ πρόκλησις γέγονε 848, 12. πρόκλησιν ὁμοῦ διαθήκη μαρτυρεῖν 1106, 5. βούλομαι δὲ καὶ περὶ τῆς προκλήσεως εἰπεῖν, ἣν οὔτοι με προουκάλεσαντο, καὶ ἐγὼ τούτους 1253, 23.=πρόκλησιν οὐ δέχεται *Æ.* 45, 6.=*I.* 58, 2.=πρόκλησιν ἐφευγον *A.* 144, 28.=οὐκ ἐκ τῶν προκλήσεων μαθοῦσα τὸ δίκαιον *D.* 90, 30. non e sponsionibus colligens verum.

προκρίνειν] προεκρίθην κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης 1313, 20. ἔλαχον ἱερεὺς, ὡς προεκρίθην. si sors secunda quoque me sacerdotio perinde præfecisset, atque municipalium præjudicium eo me dignum habuerat 1313, 24. προκρίνας ἀξίους σουτοῦ φίλους εἶναι 1411, 22.=præferre, præhabere, delectu habito nuncupare *I.* 70, 41.

προλαμβάνειν, rem, quam alter consecetur, occupare, ei præveniendo præripere. πέπεισμαι τοῦθ' ἰκανὸν ἡμῖν προλαβεῖν εἶναι. satis fore, si hac in re Philippum præveniamus. *to get the start of him* 28, ult. οὐχ ἅπαντα μὲν ἡμῶν προεἰλήφε τὰ χωρία ἀνθρώπος 32, 27. ἐπειδὴν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε, μὴ πρότερον προλαμβάνετε præjudicium ne ferte 44, 3. τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς αἰσῶναις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων Φίλιππος διακράττεται 48, 25. βούλεται γὰρ ὑμῶν τοῦτο προλαβεῖν 79, 2. ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι πρὸ τοῦ τοὺς ὄρκους ἀποδοῦναι 234, 5. προύλαβε καὶ κατέσχε 245, 8. πρὶν τι τούτων προλαβεῖν 303, 4. προλαβόντα κατεγνωκότας ὑμᾶς τὸν δεσμὸν. non tum demum, quum nosset, aliquem a vobis jam esse carcere damnatum, neque tum demum, quum nosset, illum damnatum erga vos animis infestis exarsisse 725, 8. ἅπασιν μέχρι τοῦ προλαβεῖν, *till he obtains*, καὶ τυχεῖν ἂν δέοιτο, φίλον ὄντα, μετὰ ταῦτα δ' ἐχθρὸν καὶ διάφορον γιγνόμενον 970, rep. προεἰληφέναι τι τῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ ἀνωθεν χρόνου 1085, 23. προλαβὼν δέ μου, ὥστε πρότερον λέγειν 1103, 10. προλαβόντες ἀργύριον πολὺ, *having received or carried off so much earnest-money* 1211, 5. 1217, 13. ἂν ἕτεροι τῶ λόγῳ προλάβωσιν ὑμᾶς vos oratione sua præoccupaverint 1439, 6.=ὃ τὴν ἡλικίαν προλαβὼν, qui decerpit florem ætatis *Æ.* 23, 18. προλαμβάνειν, præripere alicui, auferre ea, quibus alter postmodum ipse egeat 24, 30. προλαμβάνειν παρά τινος τρία τάλαντα 50, 24. προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα 52, 7. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἢ πράξεις δρασμῶν χρήσῃ 56, 38. προλαβὼν τοῦτο, quo prærepto 73, 41. προλαβὼν ἑβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου 88, 8.=πρότερον προλαβόντες *L.* 176, 5.

προλέγειν] οὐ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν 306, 1. τῶν θεῶν οἷα προλέγουσιν ὑμῖν 436, 25. οἷς ἅπασιν οἱ μὲν ὑπάρχοντες νόμοι δεσμὸν προλέγουσιν, denuntiant, ὃ δὲ σὸς λελῦσθαι δίδωσι 719, 25.=προλε-

γόντων αὐτῶ (ægroto) τῶν ἄλλων ἰατρῶν. *they cautioned him, and signified to him previously* A. 126, 17. = προλέγειν πέφυκεν ὁ νόμος ἃ μὴ δεῖ ποιεῖν Ly. 148, 16. = denunciare, in antecessum indicere faciendā, cum interminatione, si secus fiat D. 99, 14.

προλείπειν idem atque simplex, vel ἀπολείπειν, vel καταλ. πρότερον γὰρ ἢ προλείπειν τούτους prius, quam hos deseram, ab his discedam, ἀποκτείναιμ' ἂν ἑμαυτὸν 1320, 24. = προλείπειν πόλιν Ly. 162, 33.

προμαντεία, jus ante alios oraculum Delphicum consulendi. ἔχει δὲ καὶ τὴν προμαντείαν τοῦ θεοῦ 119, 16. ἡ πόλις δὲ τὴν προμ. ἀφήρηται 446, 1.

προμαχεῖν] προμαχοῦντες Ἕλληνας Ly. 163, 31.

πρόμαχος Ly. 162, 31. 163, 7. 16.

Προμήθεια, festum, ludii, Promethei I. 67, 11. = ἐγυμνασιάρχου εἰς Προμήθεια L. 161, 46.

προνοεῖσθαι] ταῦτα δὲ πάντα προνοούμενοι ἐγράψαμεν τὰς συνθήκας 1170, 8. ὑπὲρ ὧν προνοούμεθα 179, 14. = ἀποκτείνει τὸν ἄνδρα προύνοησάμην μόνος, ἵνα μοι μηδεὶς συνειδείῃ. *cavissem seu sedulam dedissem operam, ut ego solus, procul arbitro, hominem occiderem, ne quis mihi facinoris esset conscius* A. 134, 25. = προνοεῖσθαι τῶν λεγόντων. oratorum dignitati consulere L. 190, 21. deliberato proposito, consulto, grande facinus perpetrare 99, 32. προνοηθῆναι δόξω περὶ τούτων.—προνοηθεὶς καὶ ἐπιβουλεύσας ἦλθον 98, 46. προνοηθῆναι ἐκ πολλοῦ ὄπως τῶν ἐχθρῶν τις ἔλκος λήψεται 100, 4.

πρόνοια] οὔτε πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν μελλόντων εἶναι, οὔτε λογισμὸν—219, ult. ὥστ' οὐκ ἐδόκει μοι χάραν οὐδὲ * προνοίας οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας δίδόναι, id est, χάραν τῶ προνοεῖσθαι τῆς ἰδίας ἀσφ. 301, pen. ἔμοι, τῶ τσαύτῃ κεχρημένῳ πρόνοια τοῦ μηδὲν ἀνήκεστον γενέσθαι 539, 5. μήθ' ἑορτῆς, μήθ' ἱερῶν, μήτε νόμων, μήτ' ἄλλου μηδενὸς πρόνοιαν ποιούμενον neque reverentem illa, neque caventem, ne violentur 546, 6. τὸ τοιούτου [scil. ἀνθρώπου] οἶον ἐγὼ φημι δείξειν τὸν Χαρίδημον ὄντα, τσαύτην πεποιῆσθαι πρόνοιαν ἐν τῶ ψηφίσματι 623, 8. οὐκ ἀπρονοίας δεῖ ζητεῖν ὅπως κοιωνήσουσιν, ἀλλὰ νοῦ, καὶ φρενῶν ἀγαθῶν, καὶ προνοίας πολλῆς 780, 12. εἰς ταῖς πόλεις πάσαις βωμοὶ καὶ ναοὶ πάντων τῶν θεῶν, ἐν δὲ τούτοις καὶ Προνοίας Ἀθηνᾶς, ὡς μεγάλης καὶ ἀγαθῆς θεοῦ 780, 17. πρόνοιαν ἐποησάμην, *I was upon my guard*, τοῦ μήτ' ἐπὶ τὸν πατέρα τὸν τούτου εἰσελθεῖν, μήτ' ἐπὶ τὴν μητέρα 1163, 19. ὑπολαμβάνω σωφρόνων ἀνθρώπων ἔργον εἶναι ἴσην πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῶν αὐτοῖς οἰκείων, ὅσην περὶ τῶν ἀλλοτριῶν 1429, 8. ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τοῦ συμφέροντος, ὅσην περ τοῦ δικαίου 1433, 5. τῶν γὰρ ἐκ προνοίας [scil. φονευσάντων ἀνθρώπους] δεδήμευται τὰ ὄντα. qui homines ex præmeditato occidissent 634, 23. = ὅσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων *Æ.* 1, 31. πρόνοιαν οὐδεμίαν πώποτ' ἐποιήσατο τῶν καλῶν καὶ τῶν αἰσχυρῶν 8, 28. Ἀθηνᾶ Πρόνοια 69, 14. 18. 70, 37. ἐξ ἔθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ προνοίας (deliberato consilio) παῖσθε 79, 20. τραύματος ἐκ προνοίας γραφᾶς γραφόμενος 84, 21. = πρόνοιαν ποιῶνται I. 66, 24. πρό-

ναιαν εἶχεν [20, 22.] = *fraus, præsertim cædes deliberata, præmeditata*. ἐκουσίως ἐκ προνοίας ἀποκτεινάσης A. 112, 10. οὐ τῶν ἀποκτεινάντων ἐστὶ βοηθοί, ἀλλὰ τῶν ἐκ προνοίας ἀποθνησκόντων 113, 40. 114, 7. ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ. *magis fortuito casui sunt permittenda, quam ut ea liceat prudentia gubernare* 130, 5. 132, 1. τὴν πρόνοιαν δεῖ ἐκ πολλῶν εἶναι φανεράν ἐπιβουλευομένην 136, 9. ἐγὼ σοι φανεράν τὴν πρόνοιαν εἰς ἐμὲ ἀποδεικνύω. *ego tibi planum et testatum facio, te palam hoc agere, atque comparare, quo insons violenta et ignominiosa morte tollar* 136, 17. μὴ ἐκ προνοίας, μηδ' ἐκ παρασκευῆς γενέσθαι τὸν θάνατον 143, 33. πολλὴν πρόνοιαν ἔχειν μέλλοντας ἔργον ἀνήκεστον ἐργάζεσθαι 140, 14. *πρόνοιαν οὐδεμίαν ἔχει ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα 136, 19. = *προνοία τῶν φίλων propter meam erga amicos caritatem, et studium meum eorum saluti prospiciendi* An. 8, 24. = ὡσπερ κατ' ἐμαυτοῦ τὴν πρόνοιαν ἐξευρίσκων L. 99, 21. *quasi diuturna meditatione tandem extundens aliquod facinus, unde actio vulneris ex præmeditato in me posset institui*. πρόνοιαν οὐδεμίαν τραύματος ἠγούμην εἶναι, ὅστις—100, 2. *ab eo nullam dari causam hujus actionis capessendæ, qui—*. πρόνοια sunt in foro Attico verbera et vulnera et cædes adeo de industria illata. = Ly. 165, 39. = *ἐκ προνοίας φόνος* D. 90, 39.

προσίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθνηκὸς δειλία Æ. 32, 41. προσίμιον, *præloquium, quod cum reus recitavit, decedens relinquit cætera causidico peroranda* 82, 33.

προξενεῖν procurator, mandatarius, agens in rebus alicujus esse. οὔτε γὰρ προξενῶ τῶν ἀνδρῶν, οὔτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν οὐδεὶς ἐστὶ μοι 194, 18. σὺ προὔξενεις αὐτῶν 252, 25. προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλειωτῶν 1237, 17. b) conciliare, adducere, inducere in alicujus usum et notitiam, *to direct, to address, to recommend*. οἶον ἄνθρωπον προὔξενησεν ἡμῖν 969, 18. ὃν αὐτὸς οὗτος προὔξενησε 1250, 20. προξενεῖ Πλουτάρχῳ tyranno Eubœensi, (ut exhibet Plutarchus Chæronensis p. 1011, 1.) 579, 2.

προξενία honos, vel munus Proxeni, cum resp. quædam aliquem constituit penes aliam quampiam remp. rerum suarum procuratorem; cujusmodi homines hodie *residents*, aut in emporiis orientalibus et Africanis negotiatorum Christianorum *consuls* usurpantur 475, 10. = *προξενίας κατασκευαζόμενοι*, sibi comparantes procuraciones causarum, quas populi peregrini in foro Atheniensium pendentes haberent Æ. 40, 9. προξενία πρὸς Θεβαίους Demostheni objicitur 46, 42. προξενίας εὐρέσθαι ἐν ταῖς ἔξω πόλεσι 59, 26.

πρόξενος] εἰ ταῦτ' ἀκούσαιεν οἱ βάρβαροι, οὐκ ἂν οἴεσθε δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς ἑαυτῶν προξένους patronos, advocatos, ποιήσασθαι 530, 14. Proxeni decretis publicis, seu plebiscitis, creabantur 497, 9. = *πρόξενος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων* Æ. 90, 23. = *προξένους* (verum ibi ξένους simplex verius est) καὶ πολίτας ὑμετέρους ἠδικηκῶς L. 179, 26. = D. 95, 46.

προομνύναι 859, ult. 861, 14.

προοραῖν] προοραῖτε πρὸ τῶν πραγμάτων οὐδὲν 52, 4. αἰσθάνεται ταῦτα καὶ προοραῖ Χαρίδημος 664, 13. ἄμεινον ἐκείνου προοραῖ 664, 22. τὰ μὲν οὐ προοραῖσι, τὰ δ' εἰρανευομένους 1394, 13. In medio πάνθ' ἂ προσήκει, προοραόμενοι 67, 24. μὴ προοραόμενους caventes τὸν πόλεμον 63, 11. προοραόμενους τὸ μέλλον φαίνεσθαι 506, pen. προοραῖσθαι τὰς ὑμετέρας βουλήσεις. circumspicere vestras voluntates quo tendant 534, 12. φυλαττόμενον καὶ προοραόμενον, μὴ καταισχύνη ταύτην 773, 1. τὸ φαυλότατον, οἶμαι, τὸ τῆς λοιδορίας, πρὸ τοῦ τελευταίου καὶ δεινοτάτου προσάραται, τοῦ μὴ φόνον γίνεσθαι. præcavit, cautione sua exclusit levissimum illud semen majorum malorum, quo certius et facilius excluderet atque præstrueret malo, quod in his extremumque et atrocissimum est, hoc est, quo cædes nulla fieret 1262, pen. ἂ ἐγὼ προοραόμενος καὶ λογιζόμενος, γράφω ψήφισμα. citat Hermogenes p. 278, 5. ex Or. pro Corona. = ἐπιβουλήν οὐ προοραῖσθαι Æ. 33, 39. προοραῖσθαι τὰ δεινὰ τῶ λόγῳ, mente atque cogitatione prævidere mala imminencia 52, 1. = I. 66, 30. = περὶ τῶν μελλόντων προοραῖσθαι L. 915, 2.

προορίζειν] τὴν δ' οἰκίαν ὡς προορίσατο δισχιλίαν. domum pro XX. minis sibi oppignerandam curaverit, ὄροις, seu palis ante eam ponendis 877, 7.

προορμαῖν de curru in certamine curuli alterum prævertente. τῶν μὲν [scil. ζευγῶν] προορμησάντων, τῶν δὲ ὑψηλιοχουμένων 1409, 24.

προοφείλειν] μὴ μεγάλου ὄντος, δ' αὐτῶ προοφείλετο. nisi magna fuisset ab eo ante accepta injuria, cujus ultionem læsus ab aggressore deberet ipse sibi repetere, *had not something enormous been done by the other, which had vexed and thereby driven him to vengeance* 539, 18. = εἴπερ προοφείλετο αὐτῶ κακόν. si Herodes ita de Lycino fuisset meritis, ut huic necesse fuisset malum illi dare, si Herodi debitum fuisset a Lycino malum A. 136, 26.

πρόπαπτος pater avi L. 143, 26.

προπαρασκευάζειν] ἐντάφια προπαρασκευασάμενος I. 73, 15.

προπάσχειν] μεγάλα κακὰ προπεπονθότα A. 115, 22.

προπέμπειν] μέχρι φθόης καλῶς ποιοῦσαι προπεπόμφασιν αὐτὸν 1481, 22. = προὔπεμψεν εἰς Θήβας Æ. 64, 30. = proficiscentem comitari, quousque prosequi, in viam inducere A. 113, 14.

πρόπειπτα προσκαλεσάμενος—εἰσαγέτω εἰς τὴν ἡλιαίαν. citatum quinto die post introducito 1076, 21. = litium æstimatarum partis depositionem L. ap. Harpocr.

προπέρυσσι. anno abhinc tertio retro 467, 14. 901, 3.

προπέτεια] ἐπιπλήττων τι καὶ λοιδορούμενος τῇ τοῦ Τιμάρχου προπετεία 420, 11. πρ. τρόπου 526, 17. πρ. καὶ θρασύτητι λαβαῖν ἐξουσίαν 612, pen. εἰ μὴ μετριωτέραν εἴχετε τὴν ὀργὴν τῆς ἐκείνου προπετείας 663, 16. προπετείας καὶ τῆς μεγίστης ἀπονοίας σημείων 1097, 27. = I. 105, 14.

προπετῆς] προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναὶ Æ. 27, 8.

προπειτῶς διαμαρτυρήσας τὰ ψευδῆ 1089, 19. πρ. ἐχρήτο αὐτῇ 1355, pen. sine pudore, atque reverentia uti, nil parcere, nihil non turpe et flagitiosum in eam audere.

προπηλακίζειν] τὰ μὲν ἄλλα ὡς προπηλακίζετο καὶ ὑβρίζετο ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ὀρειτῶν 126, 9. τότε δὴ, τότε καὶ μισεῖ, καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει 241, 21. ἐγὼ γὰρ οὐτ' εἶ τις πενίαν προπηλακίζει, alicui contumeliose objectet, νῦν ἔχειν ἠγοῦμαι 312, 16. = προπηλακιστοὶ L. 144, 39.

προπηλακισμὸς] ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμὸν ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα 229, 9. εὐεργεσίαν εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν 330, 14. ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι 1471, 19. = προπηλακισμὸς δικαιοσύνης Æ. 90, 22.

προπηλακιστικῶς 874, 14.

προπίνειν *to drink to one*, cum potu, quem tu alii offeras, una aliud quoque quidpiam donare, hinc prodere. προπέτοται τῆς αὐτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. vendita et prodita est resp. 34, 24. Thomas M. v. πίνει, p. 716, 1. ex Orat. de F. L. citat προῦπιε τὴν Ἑλλάδα. τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δ' Ἀλεξάνδρῳ 324, 23. ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προῦπινεν αὐτοῖς 384, 13. εἰς ἑτέραν χάριν προκοθεῖς, id est προδοθεῖς 1465, 20. συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ, καὶ φιλοτησίας προῦπινε. *he drank to his health, he pledged him* 380, pen.

προπιστεύειν] μὴ προπιστεύσαντα κατηγορεῖν 662, 20.

πρόποσις] κάπηλοι, παρ' ὧν προπόσεις οὐκ ἀποδίδασι L. fr. 2, 4. *bottles of wine, for which a person sends to the vintners on trust, for the purpose of regaling his guests, who come to visit him.*

προπράτης antevenditor L. ap. Poll. VII. 2. cui jus est merces suas venales prius exponendi, quam exponere fas est man-
gonibus, *the retailers, hucksters.*

προκύλαια Minervæ in arce 174, 23. 597, 8. 617, 18. = προκύλαια τῆς ἀκροπόλεως Æ. 37, 39. προκύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας 42, 2. = An. 6, 13.

πρόρρησις] ὑμῖν δ' ἐκ προρρήσεως πολεμήσειν 114, 2. = αἱ προρρήσεις, denuntiationes, cum necessarii perempti hominis, et qui se vindices sanguinis gerunt, cum homicida congressi, denuntiant ut in posterum loca sacra caveat adire A. 139, 42. 141, 44.

πρόρριζον οἶχεται πᾶν τὸ ἡμέτερον γένος An. 19, 7.

πρός. difficile est, et sæpe prorsus negatum, ut præpositio-
num omnium, ita hujus quoque, significationes ita præcise discernere inter se, ut minus liceat, quem locum ad hanc classem retulerimus, eum ad aliam quampiam pari jure referri. Quare satis habebimus pinguiori Minerva præcipuas hujus particulæ vires digessisse atque adumbrasse. Id quod nemo paulo æquior vitio nobis dabit. Cum genitivo itaque compositum πρὸς significat, a) a parte. ἱμαντὸν Ἀθηναίων ὄντα καὶ τὰ πρὸς

πατρός, καὶ τὰ πρὸς μητρός. tam a parte patris, quam a parte matris 1303, ult. τῶν συγγενῶν τοῦ πατρός καὶ πρὸς ἀνδρῶν καὶ πρὸς γυναικῶν. utriusque sexus 1305, 16. b) *per*, in obtestatione, supplicatione. ἱκετεύω, ἀντιβολῶ, πρὸς παίδων, πρὸς γυναικῶν, πρὸς τῶν ὄντων ὑμῖν ἀγαθῶν 842, 7. πόλλ' ἐμοῦ δεηθέντος, καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος τῶν γονάτων 1343, ult. c) *pro aliquo*, secundum eo, ex ejus re, ad ejus gratiam. κἂν μὲν τι ἦ πρὸς τῶν ἐχθρῶν, κατὰ τῆς πόλεως, ἐν τοῖς ὄρκοις 216, pen. ἄτοπον, εἰ τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τοῦ ἀποστεροῦντος πιστῶς ἀκούσισθε, partem eam testimonii, quæ facit pro veteratore fortunis meis insidiante, fraudatumque me ære meo eunte, τὸ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀποστερουμένων ἄπιστον ἔσται παρ' ὑμῖν 921, ult. κἂν οὕτως πρὸς ἐμοῦ δικαίως τὴν ψῆφον ἔθεσθε 1006, ult. κἂν τοῦτο πρὸς ὑμῶν ἤδη γίγνοιτο 1448, 7. = δικαιοτέρον καὶ ὀσιώτερον καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων ὑμῖν γένοιτο. num est pro καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις A. 114, 9. πρὸς ἐμοῦ mecum, a parte mea stantia, mihi secunda 120, 16. ἡ δόξα τῶν πραχθέντων πρὸς τῶν δυναμένων λέγειν ἐστὶ. favet iis, militat pro iis, qui facundia rebus quamcunque speciem induere valent 121, 22. ἡ ἀλήθεια πρὸς τῶν δίκαια καὶ ὅσια πραττόντων ἐστὶ. 121, 23. καίτοι πρὸς τούτων ἦν τοῦτο. e re ipsorum erat 134, 43. = πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων respectu deorumque demonumque, ut neque ab illorum, neque ab horum fanis arceatur An. 13, 14. = πρὸς παίδων καὶ γυναικῶν ἱκετεύω L. 102, 26. μηδαμῶς πρὸς θεῶν 139, 6. τὸν πρὸς μητρός (scil. πάππον) οὐκ *the mother's side* 143, 26. II. Cum dativo a) *præter*, una cum ᾧ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει 1485, 15. πρὸς τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσαναλίσκειν 1025, 20. πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῶ μείζω 1295, 22. μὴ πρὸς τούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιорκίαν προσκτήσησθε 409, 9. προστιμᾶν πρὸς τῶ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῶ κλέπτῃ 736, 13. πρὸς τῶ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθείρεσθαι 1408, 16. b) *apud*, in, circa. οὐδενὶ πλείον κεκράτηκε τῆς πόλεως Φίλιππος, ἢ τῶ πρότερος πρὸς τοῖς πράγμασι γίνεσθαι 92, 22. ἂν πεισθῆτ' ἐμοὶ καὶ πρὸς τῶ σκοπεῖν ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν περὶ ὧν ἂν λέγω γένησθε 287, 3. ἀλλ' οὕτως ἔφραον ἦν, καὶ ὅλως πρὸς τῶ λήμματι 380, 18. ἂ δὲ πρὸς τοῖς θεσμοθέταις ἔλεγε 487, 8. ὅσα ἐν τῶ δήμῳ γέγονεν, ἢ πρὸς τοῖς κριταῖς ἐν τῶ θεάτρῳ 520, 22. εἰ δὲ πρὸς δαιτητῇ φεύγει. dies ei si dicta sit apud arbitrum 602, 4. ἐξελεγχόμενος πρὸς τῶ πίνακι coram albo, id est, ab inspectione tabularum 1091, 16. πρὸς τούτοις ἀσφαλῶς εἶναι. in his rebus tractandis et componendis cum securitate versari 1485, 4. = ὅταν πρὸς τῇ ἀνάγκῃ ταύτῃ γίνωνται E. 11, 4. προσεστάναι πρὸς τῶ δικαστηρίῳ 16, 34. πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχειν 81, 31. = πρὸς ταῖς πύλαις ἦσαν L. 137, 24. πρὸς τῶ δικαστηρίῳ ἀφθῆν 157, 4. III. Cum accusativo a) *ad*, erga, versus. ἐρραθυμηκότες καὶ ἄπειρα πρὸς ἡδονὴν ζητοῦντες 13, 23. ἐκ τοῦ πρὸς χάριν δημηγορεῖν ἐπίους 29, 13. τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς in rebus ad religiones deorum pertinentibus 35, 25. οὐδὲν ἐστὶ τούτων πρὸς ἐμέ. nihil horum ad

me facit 232, 6. οὐδὲν γὰρ ἠγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμὲ 245, 10. οὐδὲ ὁ λόγος τῶν κατὰ ταῦτα πραχθέντων πρὸς ἐμὲ 309, 12. εἴ τι τῆ μητρὶ πρὸς ὄργην ἦλθε τῆ τούτων. succensuit 1001, 11. εἰ δὲ βοᾷ καὶ σχετλιάζῃ μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. nihil ad rem 1026, 21. ἵνα ἢ αὐτοῖς γνώριμα τὰ τε ληφθέντα, καὶ τὰ τεθέντα, πρὸς τοὺς λογισμοὺς quo possint rationes reddere constantes et probabiles, tam credentibus pecunias, quam credito sumentibus 1186, 10. φῆς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδην, πρὸς ὃν εἰσποιήθη. ad quem, id est ad cuius gentem, arrogatus es 1088, pen. τοῦτον ἐγράψατο αὐτῷ ὀφείλοντα πρὸς τὸ ἄλλο χρεῖος—ad vetusta nomina, ab eo dudum ante apud patrem meum facta, novum hoc nomen, scilicet æs Timostheni pro phialis expensum, adscribi curavit 1193, 24. 1203, 7. ἰσχυρὸν ἂν ἦν τούτῳ πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον ad vos, h. e. quo uteretur in actione sua, vel oratione ad vos 1201, 19. ἔνεκα τῆς *πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας vestræ erga me beneficentiæ 1472, 1. b) ad mentem alicujus, ex ejus sententia et voluntate, secundum eum. τούτῳ πάντες ἐπίστευον, καὶ πρὸς τοῦτον πάντ' ἐσκόπου, καὶ πρὸς τοῦτον ἐποιοῦντο τὴν εἰρήνην 361, 4. φίλους νομίζων, οὓς ἂν ἐκείνῳ δοκῆ, καὶ μὴ φίλους ἑσάυτως, τοῖς δὲ πρὸς ὑμᾶς ζῶσι καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις 411, 23. μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις, μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετῆσθαι 744, 5. εἴ τι δεῖ τεκμαίρεσθαι πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον 820, 15. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβάν secundum postremum eventum, prout alterutram in partem id habet, quod extremum evenit, κρίνεται ἕκαστον τῶν προὑπαρξάντων tale judicatur etiam esse, quodcunque antehac seu evenerit, seu gestum fuerit 12, 16. c) adversus, cum. αἱ μέγιστα τῶν πόλεων πρὸς αὐτὰς διεφέροντο. ipsæ secum dissidebant 143, 27. ἢ πρὸς τινὰ [subaudi ἄνθρωπον] δίκην ἠττηνται περὶ αὐτῶν. aut in horum mancipiorum causa eos ab hominum quoquam victos in foro esse 821, 17. πρὸς ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας in contentione nobiscum, qui sumus pauperes, καὶ ἀδυνάτους, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεστι 1089, 10. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσιῶ, τότε ἐρῶ ubi adversus eos actionem forensem suscepero 1103, 25. εἰ δ' οὖν ἀναγκάζοι τις, πρὸς τοὺς τοιοῦτους ἡδύ ἐστιν εἰσιέναι 1140, 6. κινδύνους ὅσους ἐκινδύνευσα αὐτὸς πρὸς τε χειμῶνας, καὶ πρὸς πολεμίους 1213, 10. οἶμαι γὰρ τί μοι καὶ τοῦτ' εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τούτου 1241, 23. d) cum. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν 61, 22. ὅπερ οἱ πολιτευόμενοι πεπόνθασιν πρὸς ὑμᾶς 176, 21. περὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα τὴν βουλήν οὖσαν. de negotiis nostris cum rege Persarum 179, 22. οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐστίν. *he need make no reckoning in that matter with the state—that concerns not the state* 528, 16. ἀργυρίῳ πρὸς χαλκὸν καὶ μόλιβδον κεκραμένῳ πολλὰ τῶν πόλεων χρώμεναι σώζονται 766, 10. πρὸς ἐμὲ τὴν οὐσίαν νειμάμενος 1020, ult. e) a. τοῦ δικαίου μᾶλλον ἔνεκα, ἢ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους φόβου 204, 18. f) apud. γραφείσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος 529, 16. πρὸς δαιτητὴν ἦν αὐτῷ λαχεῖν 602, 3. ἔλαχε πρὸς τὸν ἄρχοντα 1054, 17. τὰς δὲ δίκας εἶναι περὶ τούτων

πρὸς τοὺς ἀρχοντας 1074, 27. οἱ ἀρχοντες, πρὸς οὓς ἂν ᾖ ἡ δίκη quorum in foro lis certetur 1075, 1. 1083, pen. ἀλλὰ καὶ εἰ τοῦ ἄλλου δεύοιτο πρὸς Τιμόθεον πράξει, ὑπάρξειν αὐτῶ. *if he had other business to do with Timotheus* 1185, 23. μαρτυρίαν μὴ ἐμβαλέσθαι πρὸς τὸν διαιτητὴν 1190, 1. δεῖξαι πρὸς ὑμᾶς ἑμαυτὸν Ἀθηναῖον ὄντα 1303, 27. τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀτυχήσαντος πρὸν τὴν πόλιν 1322, 2. quamquam ibi reddi quoque possit in tractatione reip. vel, in causa, quæ ei cum rep. vel fisco controversa erat. γράφεται Φράστωρ Στέφανον γραφὴν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας 1362, ult. 1363, 7. οὐδὲ ταῦτ' ἐστὶν αἰτιάσθαι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν apud tuum conspectum, id est, ei, qui te intueatur 1404, 23. g) in. σοῦ πολλῶν βελτίων ἂν καὶ ἄμεινον φρονῶν πρὸς ἅπαντα. rebus in omnibus 960, 2. h) erga, vel cum, in comparatione, item pro, pro modo. ἀντανακληροῦντας πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους comparantes cum opulentissimo quoque identidem egentissimos quoque, atque hos illi veluti contraponidium opponentes; ut in lance multa minuta pondera ingens pondus alteri lanci impositum exæquant 182, 22. ὁρᾶτε τὴν πόλιν—ἐν ταύτῃ χρήματ' ἔστιν ὀλίγου δέω πρὸς πάσας τὰς ἄλλας εἰπεῖν πόλεις. opes, pæne dixerim æquipollentes, aut æquiparabiles cum opibus reliquarum civitatum omnium 185, 3. καὶ τί τοῦτ' ἐστὶ πρὸς χιλίας καὶ διακοσίας καμήλους, ἃς τῶ βασιλεῖ χρήματ' ἄγειν φασὶν οὗτοι 185, 22. ὁρῶ γὰρ ἅπαντας πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν καὶ τῶν δικαίων ἀξιουμένους. *that they get justice done them in proportion to the power then in their hands.* prout sunt ipsis identidem vires et opes sive magnæ, sive parvæ, ita jura ipsis, aut conceduntur hoc ampliora, aut hoc magis denegantur atque decurtantur. extenditur et laxatur, aut contrahitur gyros jurium 199, 7. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε ex tempore quæque suo spectetis, h. e. judicia et consilia vestra rerum identidem presentium naturæ accommodetis 230, 26. οὐ τὸ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργύριον σκοπῶν. non metiens emolumenta modo pecuniarum ex aliqua re provenientium. vel potius non spectans, neque consectans illud emolumentorum genus, quod in ære certitur. *the advantage, which a person derives from money and property*—. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον, [scil. σῖτον] ὁ ἐκ τοῦ Πόντου σῖτος εἰσπλέων ἐστίν. unum frumentum Ponticum cætera omnia exæquat aliunde convecta 466, 24. δικαίως αὐτὸν ἐξετάσω, πρὸς ἑμαυτὸν κρίνων. *estimating by myself* 564, 16. ὅτε τὰ μητρῶα πρὸς μέρος ἡξίους νέμεσθαι postulares facultatum a matre relictarum partem ratam, tibi ex hæreditate competentem, auferre 954, 18. τῇ ἐπικλήρῳ πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι ἕκαστον. unumquemque debere partem suam ratam æris conferre ad dotem ejusmodi puellæ 1068, 4. οὕτως ὀλιγωροῦσι τοῦ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι, καὶ παντελῶς τᾶλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. si cum largitionum captatione comparentur. *compared with money-getting, to consider every thing else as trifling* 1233, 6. μηδενὸς ἄλλου φροντίζοντας πρὸς τὸ μὴ

δοῦναι. to forget every thing else besides the effort to get through scot-free 1270, 19. εἰ δὲ βούλειθε, ἔφη, κομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τοῦ πλοῦ τοῦ πεπλευσμένου. *partem fœnoris proportionatam spatio itineris maritimi universi, navigando exsuperati. the amount of the interest, which is in proportion to the voyage made* 1286, 26. πρὸς Ἀριστογείτονα ἑμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει *evenit, ut ipse memet cum Aristogitone comparem, ad eum exigam, et spectem* 1485, 16. σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων 1488, 2. i) πρὸς *usurpatum loco* τοῦ εἰς. εἰσήγαγε πρὸς τὸ δικαστήριον 1144, 4. k) *nude positum, pro, præterea, insuperet.* καὶ πρὸς, τὸ ἀνάθημα—531, 21. πρὸς δὲ, καὶ ἐκ γυναικῶν οἱ αὐτοὶ οὗτοι 1084, 12. = *παρέχειν ἑαυτὸν μέτριον πρὸς τι, in aliqua re* ΔΕ. 1, 3. γραφείσθαι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας 3, 14. παροξύνεσθαι πρὸς τι 6, pen. γνῶσις πρὸς τινα *familiaritas cum aliquo* 8, 4. δῆσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν ἐμαστίγουν 9, 11. διαλυθῆναι τὰ πρὸς τινα *cum aliquo redire in gratiam, simultate oblitterata* 10, 4. ὀλιγόρως ἔχειν πρὸς ἅπασαν αἰσχύνην 10, 13. πρὸς πόρνον πεπορνεῦσθαι 10, 25. ἀπολογεῖσθαι τὰς πρὸς τινα πράξεις 10, 28. τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσδοον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης 11, 42. ἐπείγεσθαι σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονὰς 13, 41. παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετὴν 16, 33. διαβολὴ γεγενημένη αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα, *offensio cum patre, nata e calumnia* 21, 32. προσιέναι πρὸς τὰ κοινὰ, *administrare rempublicam* 23, 37. καταπαγγέλλεσθαι πρὸς τινα 24, 37. ὑμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι 25, 8. ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον 25, 20. διαφέροντα πρὸς δικαιοσύνην καὶ ἐγκράτειαν 25, 42. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύναις χαλεποὶ 26, 5. κατακάμπτεσθαι πρὸς τὰς αἰσχύναις 26, 33. ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑπόψιαν ταύτην 28, 12. διατριβὴν πλείστην ἐποιήσατο πρὸς τοὺς ἑμοὺς λόγους 33, 15. παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο 33, 23. μνημονικῶς εἰπεῖν πρὸς τὰ εἰρημένα 33, 32. συγκείμενός τινι πρὸς τινα λόγος, *ractum cum aliquo initum* 34, 18. ἀπαντᾶν πρὸς λόγον, *devenire, deferri oratione ad locum aliquem* 34, 22. οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται 36, 30. θεωρεῖν πρὸς τι, *rationem habere aliqujus rei* 38, 34. ἄψευδεῖν πρὸς τινα, *bona fide cum aliquo agere* 40, 40. πρὸς ἑνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι 45, 1. προξενία πρὸς Θηβαίους *Demostheni objicitur* 46, 42. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους 49, 11. προκηρυκευσαμένου πρὸς Λακεδαιμονίους 51, 14. ἐγγράφειν λόγον καὶ εὐθύνας πρὸς τὸν γραμματεῖα καὶ τοὺς λογιστὰς 56, 3. προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινὰ 56, 19. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους 56, 22. ἀναλίσκειν τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν 56, 27. ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογιστὰς λόγον, *rationem gesti honoris literis consignatam Rationalibus exhibere* 56, 30. προσέρχεσθαι πρὸς τι τῶν κοινῶν 56, penult. ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο λέγων 57, 41. καταριθμεῖσθαι (*enumerare*) πρὸς ὑμᾶς 61, 16. ἐπράττετο οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις τὰ πολλὰ, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην καὶ Δημοσθένην, *gerebantur, constituebantur, peragebantur pleraque, non*

ad mentem reliquorum legatorum, neque cum illis, sed pro arbitrio Philocratis et Demosthenis, et cum illis 62, 40. πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίους ἑαυτοῦ διακινδυνεύειν 66, 17. διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας 66, 34. ἀφικνεῖται πρὸς ὑμᾶς οὐκέτι δι' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς 67, 14. πρὸς τὸν καινὸν νεὼν 70, 4. ἀφοσιῶ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ πρὸς θεοῦς 70, 29. ἐξ ὅτου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν *εἰσελήλυθεν (nisi προσελήλυθεν legendum est) 72, 42. διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον 74, 19. ἀχρηστότατε πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων 75, 16. προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετὴν κήρυγμα 75, 30. ἀποβλέψητε πρὸς εὐφημίαν τῶν λόγων αὐτοῦ 77, 38. ἀτυχία πρὸς τὸ γένος (pro περι τ. γ.) 77, ult. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν 78, 4. πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, depellere a se criminationem legum temeratarum 83, 20. πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους 83, 22. πρὸς τὸ τοῦ κατηγοροῦ βῆμα—πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος 83, 32. καταγελαῖ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας 84, 18. πυκνὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσίων 85, 2. διαλέγεσθαι νύκτωρ πρὸς τὴν Ἀθηναίων καὶ τὴν Ἑρᾶν, noctu per insomnium cum Minerva et Junone versari 85, 14. προσέρχεσθαι πρὸς τὸν δῆμον, cum populo agere 85, 17. ἀποβλέποντες πρὸς τί, cujus rei respectu? 86, 30. χάρις πρὸς ὃν ἐχαρίσατο ἄδελος gratia, beneficium, cujus auctor ignoratur 87, 12. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρῆ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι 88, penult. ἀντιπαταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας 90, 16. = πρὸς τὴν ἀναίδειαν αὐτῶν (subaudi ἀντιτιθέντες) πυνθάνεσθε I. 44, 37. πρὸς ὁποῖον ἄρχοντα apud quemnam Archontem, cujus in foro? ἀπέλιπεν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα indicavit uxor, maritum a se desertum esse 45, 42. οὐ γὰρ ἐλάχιστόν ἐστι τεκμήριον πρὸς adversus τὴν τούτου μαρτυρίαν. ad coarguendam falsitatem testimonii ab eo dicti 46, 5. ἀπολογίαν ποιεῖσθαι πρὸς ἡμῖνα τὴν διαμαρτυρίαν. in purgatione sui demonstrare capita suæ obstationis ab iisque non discedere, neque ad aliena evagari 62, 28. πρὸς τινὰ νέμεισθαι hereditatem cum aliquo cernere 66, 5. = σκοπεῖν πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. inter vosmet ipsos, seorsim, me excluso A. 114, 37. = ἐκτιθέναι leges novas ferendas πρὸς τοὺς ἑκωνόμεους An. 11, 28. si illa est vera lectio. ἐγγύας ἐγγυᾶσθαι πρὸς τὸ δημόσιον 10, 17. προσάγειν πρὸς τὴν βουλὴν 15, 7. κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίαν 16, 2. θέσθαι καλῶς τὰς γενομένας πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς 18, 21. προσπηδᾶν πρὸς τὴν ἐστίαν 21, 31. βλέπειν πρὸς τι 28, 4. = ἐπειδὴ ἦν πρὸς ἡμέραν ubi lucescebat L. 92, 46. πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει 122, 13. πρὸς τὴν πόλιν δεδυστυχήκασιν, ἄλλως δὲ κόσμιοί εἰσιν 143, 32. in regard to. πρὸς τὰς στρατείας καὶ τοὺς κινδύνους 146, 39. v. περὶ et eis. ΤΑΥΤ. πρὸς adversus, ubi oppositio, repugnantia, infestus animus significatur. ἡ αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδέδοται infirmissimis quibusque causam in foro agentibus adversus opulentissimos quosque 92, 3. φανεράν πρὸς ἐκείνους ἔχθραν καταθέσθαι 192, 36. τὸν πρὸς πολεμίους κίνδυνον φοβούμενοι.

periculum, quod obeundum sibi esset adversus hostes vel cum hostibus 193, 5. τίνος ὄντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος, *quia mea ad vos offensione?* id est quid ego commiseram, cur mihi causa esset apud vos dicenda, ad vos purganda. inverse pro τίνος ὄντος ὑμῖν κατ' ἐμοῦ ἐγκλήματος, quid erat vobis, de quo quereremini de me 118, 10. ἀνὴρ ἀγαθὸς πρὸς τοὺς πολεμίους 185, 38. ἀπελύσω τὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα αἰτίαν offensionem, qua triginta tyrannos tibi reddideras infensos, relevasti eo, quod—μείζω τὸν δῆμον κακὰ ποιήσας 136, 44. b) cum relationem ad aliquid, comparisonem cum eo, aut convenientiam significat. παρεσκευασάμην δὲ καὶ τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκείνον. verum remiges quoque tam dextro gubernatori pares, et æquiparabiles in opere suo, comparaveram 162, 25. c) *versus*. πρὸς ἡμέραν ἦν. prope accedebat tempus, ut mane fieret, pæne illucescebat 92, 46. στάντες πρὸς ἑσπέραν stantes, ora ad solem occidentem conversi 107, 40. d) ἢ πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμη 914, 15. sed ibi leg. potius τὴν τῶν πρὸς τὸν πόλεμον scil. ποιούντων rerum ad bellum facientium scientiam.= ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων πρὸς τὸν κίνδυνον Ly. 158, 11. πρὸς ἀνδρείαν ἔχειν. id est διακεῖσθαι 163, 19. παιδεύεσθαι πρὸς ἀνδρείαν 162, 25. ἐπιγράφειν ὄνομα Διὸς πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν 167, 21. συνευκορεῖν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν 167, 33.= *adversus*. τῇ πρὸς Ὁρέστην κρίσει D. 101, 17. πρὸς τινα χάρις gratia, qua quis apud aliquem floret, aut quam tu studes apud alterum promereri 111, 7. δισκευάσθαι πρὸς τὸν δῆμον. in rebus quæ tibi cum rep. intercedant, in rationibus tuis cum ærario publico, decoxisse, fidem fefellisse 99, 13.

προάγειν a) adducere, ut τοὺς πρέσβεις, scil. πρὸς τὸν δῆμον 234, 20. 21. συκοφαντίαν τοῖς πράγμασιν 372, 25. ἐπὶ δὲ τοῖς στεφάνοις, οὓς κατέκοπτεν, οὐ προσήγαγε [id est adhibuit, προσεγράψατο adscribi curavit, ut paulo post] aut προσέγραψεν, ut paulo ante, ταῦτ' ὀρθοῦν 615, 16. προάγειν ἱερεῖον (scil. πρὸς τὸν βωμὸν) 1385, 2. b) accedere. ὁρᾶτε τὰ πράγματα ἐγγυτέρω προσάγοντα, id est προσιόντα. In passivo. μή τῳ προσῆχθαι nulla re pati vos adduci—1454, 8. In medio. τούτῳ προσαγόμενον hoc ad se allicientem, sibi adjungentem 19, pen. κρίναι, τί τῶν πραγμάτων ἐξ ὁμιλίας δυνατὸν προσαγαγέσθαι καὶ τί βίας προσδεῖται 1466, 1. προσαγομένων [scil. σε] ἀπάντων ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν συνηθείας 1406, 16. = προσαγάγεσθαι τινα, aliquem sibi conciliare et demereri officiis Æ. 48, ult. προάγεσθαι ἀεὶ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως 51, pen.= οὔτε δούλους οὔτ' ἐλευθέρους ὀθνείους προσῆγε. scil. πρὸς ταῦτα τὰ ἰσραὴ I. 70, 27. πρὸς ἓνα τὸν πρῶτον τοῦ γένους προσάξω (id est προσβιάσω, sive ἐμαυτὸν, sive ὑμᾶς, sive τὸν ἀντίδικον, sive τὸν λόγον) 72, 28.= ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ἔργων τὴν τύχην προσαγόμενος fortunam quamcunque vellet suis sibimet ipse moribus arcessens, et manibus veluti fingens A. 129, 1.= προάγειν πρὸς τὴν βουλήν. dicitur de prytanibus aliquem ad senatum adducentibus, aut aliquid ad eum referentibus An. 15, 6.= προάγειν ἐνθάδε huc, ad populum,

producere L. 105, 37. = προσάγων (scil. πρὸς τὸν δῆμον) ἐν τῇ ἐκ-
κλήσει ψευδῆ μηνυτήν D. 102, 7.

προσαγορεύειν τὴν πατρίδα Ly. 153, 33.

προσαγωγεὺς [nisi potius προαγ. est] leno, pararius, conciliator.
προσαγωγεῖ τούτῳ χρώμενος τῶν λημμάτων, *he considered him as a
greyhound, who must start and procure him perquisites* 750, 21.

προσαγωγή lenocinium v. προαγ.

προσαιρεῖσθαι insuper, praeterea adsciscere, deligere. προαι-
ροῦνται [scil. δαιτητήν] κοινὸν αὐτοῖς 1360, 10.

προσαναγινώσκειν Æ. 40, 17.

προσαναγκάζειν idem, quod simplex, aut, insuper adhuc co-
gere. οὐ γὰρ ἐκπιεῖν γέ δήπου με Καλλικλῆς αὐτὸ [aquam] προ-
αναγκάσει 1276, 25.

προσαναγράφειν Ly. 164, 34.

προσαναιρεῖν] προσαναιροῦσιν ὑμῖν dii, praeter alia, per oracula
vobis mandata, hanc illorum velut appendicem identidem man-
dant 532, 6.

προσαναλαμβάνειν praeter illa opera, quae jam in nave tua ha-
beas, adhuc alia nova suscipere. προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα
χιλίας βύρσας 910, 10.

προσαναλίσκειν] ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας προσαναλίσκοντες διπέ-
λεσαν 460, 2. πρὸς τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων 1025, 20.

προσαπειλεῖν 544, 26.

προσαπειπεῖν, praeterea vetare Æ. 60, 5.

προσαπογράφειν L. 132, 34. 135, 6.

προσαποδιδόναι 1036, 13.

προσαπολλύναι] ἐφ' οἷς ἐλεοῖντ' ἂν δικαιότερον, ἢ προσαπολλύοιτο
1313, 4. = I. 53, 16. 81, 26. = L. 126, 5.

προσαποστερεῖν] ὑβρίσθην καὶ τῆς νίκης προσαπεστερήθην 536, 14.

προσαποτίνειν 1036, 17.

προσαποφέρειν] προσαπηνέχθη μου τοῦνομα ἐν τριτοῖς δήμοις 1208,
pen.

προσάπτειν ὠφέλειαν καὶ τιμὴν 1417, 4. = προσάπτεισθαι, contrahere
usum cum aliquo, rebus ejus immisceri. προσάπτεισθαι ἀνδρὸς ἰδι-
ώτου, ἢ δυνάστου, ἢ πόλεως δημοκρατουμένης Æ. 69, 36. προσάψα-
μενοι μόνον τούτων τῶν πραγμάτων 72, 34.

προσαρτᾶν] οὐδὲν λῆμμα οὐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι
καὶ λέγω, προσηρτημένον 60, 4.

προσατιμοῦν 834, ult. 842, 16. 981, 1.

προσαφαιρεῖσθαι 467, ult. 659, 6. = I. 73, 38.

προσβάλλειν] πρὶν ἢ πρὸς τὰ τεῖχη προσβαλεῖν αὐτῶν. accedere,
adoriri, aut admovere copias et tormenta 104, 10. τοῖς κατα-
ράτους τούτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων in me instigantibus
atque immittentibus 322, 2. = προσβάλλειν τινί, aliquem oratione
aggredi Æ. 8, ult. = τὴν αἰτίαν, οὐχ ἡμετέραν οὖσαν, ἡμῖν προσέβα-
λεν A. 121, 32. ἐμοὶ ἀνόσιον ἔγκλημα προσέβαλεν 126, 20. = im-
mittere, infligere, de diis pestes aliasve clades humano generi

immittentibus. μείζους και χαλεπωτέρας συμφορας και νότους, ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες L. fr. 31, 3.

προσβιβάζειν] προσβιβάζων (ut Stephanus edidit, alii προβιβάζων) 67, 2.

προσβλέπειν] εἰ δὲ τὰφανὲς ἀξίωμα τῆς βουλῆς ἢ τὸν Ἄρειον πάγον προσβλέπετε 1485, 7. intuemini eorum dignitatem, eorum exemplo et auctoritate vos tuemini.

προσβοηθεῖν 1377, 10. 1378, 26. 1379, 7.

προσβολὴ insultus hostilis in oppidum, oppugnatio, vel obsidio 360 10. = impetus infesti numinis, in hominem impium incurrens, velut aries in moenia. *a judgment of God.* οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίνεσθαι A. 123, 22.

προσγελαῖν] διεξιούμενος πάντας και προσγελαῖν Æ. 66, 11.

προσγίγνεσθαι accedere. ψήφισμα οὐδενὸς ἀξίον, εἰ μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δόξαντα προθύμως 32, 10: τὸ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν προσγέγονε 502, 8. τῇ οὐσίᾳ τῇ παραδοθείσῃ τὴν ἐμὴν προσγεγενημένην 841, 15. προσγένοιτο τούτῳ ἐξουσία ὅποσα βούλοιο κατηγορεῖσθαι 1302, 17. = προσγεγενημένων χρημάτων I. 87, 42. = τὰ τούτων ἐχόμενα κακὰ προσγίγνεται μοι L. 168, 46. = προσγενομένου φορτίου Ly. 159, 43.

προσγράφειν ad jam scripta clausulas quasdam novas adscribere. ὡσπερ και τούτου προσγεγραμμένου 217, 24. τὸν δημόσιον [scribam puta] παρεῖναι προσέγραψε 156, 13. προσγράφειν τιμωρίαν ὀνόματι τῆς αἰτίας 629, 1. 826, 24. 883, 6. 1095, ult. εἰ ἐάσαιτ' ἂν ἐναντίον ὑμῶν ἐμὲ προσγράψαι τι λαβόντα τὸ γραμματεῖον 1115, 7. ἵνα, εἴ τι προσγράψαι βουληθῆ, ἢ ἀπαλειψαι, ῥάδιον ἢ 1132, 14. In medio. μὴ προσγραψάμενον τὴν αὐτὴν φυλακὴν 615, 24. = προσγράφειν τι τῶν μὴ δοξάντων ὑμῖν Æ. 49, 36. προσγράφειν ἐν τῷ δόγματι, clausulam addere 63, 31. = εἴ τι προσγράψαι τούτοις ἐβουλετο I. [8, 32.] 79, 11. = δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι διακράττονται τινες τὰ ὀνόματα σφῶν αὐτῶν εἰς τὴν στήλην προσγραφῆναι L. 136, 31.

προσδανίζειν] προσδεδανεῖσθαι τοῖς ξένοις και ἄλλαθεν. præter æs, quod hospitibus e Cypro de suo credidisset, adhuc aliud quoque ab amicis credito corrogasse, sub conditione dandi fœnoris L. 154, 19. 157, 1.

προσδεῖν] τὸ ἐπίλοιπον, ὃ προσέδει εἰς τὰς εἴκοσι μνᾶς. *what was deficient therein* 1355, 11. προσδεθεὶς ἀργύριου egens æris 1186, 13. προσδεῖν et ἐνδεῖν differre videntur. ut prius sit, cum deest summæ jam paratæ et præsentī nonnihil ad complementum; posterius, cum prorsus nihil est in parato. εἰ μὲν οὖν ταῦτα τῶν στρατευομένοις ἀποδώσετε, οὐδενὸς ἡμῖν προσδεῖ πόρου, εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ, *we shall need something additional, namely to the stock already in hand, μάλλον δὲ ἀπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου, or rather, to speak more properly, we shall have no provision whatever at all, we shall be deficient in every thing* 14, 22. = μαντείας ταῦτα προσδεῖται Æ. 11, 15. = πολλῶν δὲ προσεδεήθησαν L. 153,

40. προσδεῖν γὰρ πρὸς τὸν μισθὸν τοῖς πελτασταῖς. mercedis cetrariis promissæ nonnihil adhuc restare nondum dependens, neque corrogatum 154, 2.

προσδέχεσθαι] προσδεχόμενοι amplectentes, pro suo habentes, καὶ τῆς οὐσίας μεταδιδόντες 1307, 22. προσεδέξαντο civitate puta, et in album civium retulerunt 1317, 6. τοὺς ἐπαινοῦντας ἦδιον προσδέχονται πάντες, ἢ τοὺς ἐπιτιμῶντας 1433, rep. = εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε λόγον ἀντὶ βίου χρηστοῦ προσδέχεσθε Æ. 25, 31. φωνὰς μὴδὲ τοῖς ὡσὶ προσδέχεσθαι 26, 1. ἔρως δίκαιος οὐ προσδέχεται πονηρίαν 50, 27. προσδέχεσθαι κακοῦργον σοφιστὴν 56, 9. = προσδέχεσθαι τὰ μεγάλα τῶν ἀδικημάτων εὐχερέστερον D. 97, 16.

προσδιαβάλλειν] ὁμολογῶ, εἴ τι ψεῦδος εἶρηκα, καὶ τὰ ὀρθῶς εἰρημέτα προσδ. ἄδिका εἶναι. spondeo vel profiteor, me animo æquo esse passurum, ut pro falsis, perperam et improbe dictis etiam ea habeantur, si qua vera, recta et æqua in reliqua oratione mea dixero A. 124, 12.

προσδιαμαρτυρεῖν Æ. 46, 5. = I. 57, 9.

προσδιανέμειν. προσδιανέμεσθαι 393, 26. iterum inter se dividere.

προσδικάζειν—ζεσθαι 976, 2.

προσδιορθοῦσθαι] προσδιορθοῦμαι Æ. 39, 34.

προσδιορίζειν] τὸ πότε οὐ *προσδιορίζων 414, 17. 496, 17.

προσδοκᾶν] ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν 1468, 13. = ἄ τις μὴ προσεδόκησεν, οὐδὲ φυλάξασθαι ἐγχωρεῖ A. 131, 36.

προσδοκεῖν] ὥστ' ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι præterea in opinionem, seu famam scævitatis, devenit, vel incurrit 617, 7. 757, 18.

προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν 319, 19. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἐκάστοις 1464, 24. ἡ βδελυρία διασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει 1478, ult. = προσδοκίας τῶν ἔργων τινὰ ἀπαιτεῖν, ab aliquo postulare veritatem, vel præstationem rerum speratarum, quarum spem ipse excitasset Æ. 52, 10.

προσδόκιμος] δύναμιν μεγάλην ἔχων ἐστὶ προσδόκιμος. adventus ejus magnis cum copiis exspectatur 69, 22.

προσεγγράφειν, adjicere decreto suo clausulam, conditionem, qua quid universe sancitum restringatur, definiatur Æ. 83, 5.

προσεγγυᾶσθαι τοῦ τῆς δίκης ὀφλήματος. præterea quoque se prædem ferre mulctæ reo irrogandæ 879, 2.

προσεδρεύειν] προκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει 14, 15. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων 313, 11. οἱ συνέπλευσαν σοὶ καὶ προσήδρευον assidebant tibi, a latere tuo non discedebant, observantes te, ne auffugeres 914, 28.

προσεικάζειν] προσεικασθῆναι τῇ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ Æ. 89, 11.

προσεΐκειν, unde προσεικέναι, quod idem est atque simplex. τοιούτοις δέ τισι προσέοικεν ὁ γράφων χρῆσθαι hujusmodi vitiis obnoxius esse videtur 505, 4.

προσεΐναι] καὶ πρόσσεθ' ἢ ὕβρις 17, 5. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεΐναι accedere ad jam præsentia, τὰλλα δὲ ὑπάρχειν. jam præsto esse 32, 20. ὡς, ἂν τις πρότερος *εἶποι τὰ προσόνθ' ἑαυτῷ περὶ ἄλλου, ταῦθ' οὕτως ἔχοντα 318, 3. τὰ προσόνθ' ἑαυτοῖς [scil. κακὰ, vel ὀνειδῆ πράως] νοθετούμενοι 1453, 25. καὶ οὐδ' ὅτιοῦν ἄλλο προσῆν. no other offence in the world had he committed 571, 25. δοῦναι δωρεὰν τὰς τρισηχίλιας καὶ τὸ προσὸν et excessum 949, 8. = τὰ *προσόντα τῆ πόλει. the public revenues L. 162, 38. TAYL. verum ea lectio vitiosa est. Ego verum dedi προσιόντα.

προσειπεῖν] ὦ—τί ἂν εἰπῶν σέ τις ὀρθῶς προσεῖποι 232, 20. = τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν (filiam unicam) ἀπολέσας Æ. 64, 40.

προσεκβάλλειν [scil. τῆς πατρίδος] μετ' ἐκείνου κάμει 555, 2.

προσεκτέον] οὐ *προσεκτέον ἐστὶν ὑμᾶς αὐτοὺς D. 101, 44.

προσεκχλευάζειν 704, 24.

προσενδείκνυσθαι τινι, alicui sese venditare, studium suum erga eum jactare Æ. 85, 15.

προσενχυράζειν 610, 17. to make an attachment of his person or property.

προσενθυμείσθαι L. 176, 26.

προσεντείνειν] περὶ τῶν πληγῶν, ἃς τὸ τελευταῖον προσενέτεινέ μοι 518, 25.

προσεξαμαρτάνειν] πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῷ μείζω 1295, 23.

προσεξανδραποδίζεσθαι 375, 12.

προσεξεργάζεσθαι 549, 19. 550, 16.

προσεξετάζειν 586, 23. 722, 23.

προσεκαινεῖν Æ. 49, 13.

προσεπικεῖσθαι] προσεπίκειται urget, instat, ἢ πόλις ἀξιοῦσα εισφέρειν 834, 19.

προσεπιπονεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν, perseverare in patientia audiendi etiam reliquam expositionem Æ. 34, 1.

προσεπισφραγίζεσθαι] προσεπισφραγιζομένους τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι 1487, 3.

προσεπιτροπεύειν 833, 18.

προσέρχεσθαι] οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. coriam cum populo in concione agendi, ad eumque querelas suas deferendi 229, 13. ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν ἔδοξέ μοι 312, ult. προσελήλυθεν οὕτω πρὸς ὑμᾶς τὰλλα ἅπαντα. ita se gessit erga vos 614, ult. προσεληλυθέναι μηδὲ πρὸς ἐν πράγμα ἴδιον 891, 2. οὗτος ὑμῖν οὐ προσῆλθε πέντε ἐτῶν ad forum et actiones causarum non accessit 783, 2. = προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινὰ Æ. 56, 19. προσέρχεσθαι πρὸς τι τῶν κοινῶν 56, penult. ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθῶν 61, 28. προσέρχεσθαι τῇ διανοίᾳ 80, 25. προσέρχεσθαι πρὸς τὸν δῆμον, cum populo agere 85, 17. = I. 77, 19. πρὸς πρά-

γματα. immiscere se negotiis 105, 15. = προσελθεῖν μοι L. 93, 7. 164, 12. πρὸς σε 93, 12. ΤΑΥΛ. = προσέρχεσθαι εἰς τὸ πολιτεύεσθαι D. 104, 13. πρὸς τὴν πολιτείαν 106, 46.

προσετέον] οὐ ^{*}προσετέον τοὺς οἴκτους καὶ τοὺς φενακισμοὺς τούτου D. 102, 1.

προσευπορεῖν. *to provide. prestare.* τοσαῦτα χρήματα ὑμῖν προσευπορηκῶς Phormio 962, 3. οὗτος ἔσθ' ὁ νόμος ὁ ποικῶν τὰ χρήματα προσευπορεῖσθαι, *which causes that secret money is found out and forthcoming* 731, 3.

προσεύχεσθαι] εἰσιόντες (scil. εἰς τὸ βουλευτήριον) οἱ βουλευταὶ προσεύχονται *vota faciunt ad aras horum numinum Jovis Bulaei et Minervae Bulaeae* A. 146, 35.

προσέχειν animum attendere. τῷ πολέμῳ 10, 25. εἴ τις ὑμῶν προσέξει τὸν νοῦν. *si vultis quemquam ad vos attendere* 21, 26. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἶπομέν ποτε, ἢ νῦν ἂν εἶποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν 132, 9. b) *navem ad terram continentem appellere.* ὅτι ἀναγκαῖον εἴη τῇ νηὶ προσέχειν εἰς Ῥόδον 1285, 25. c) *praeter alia, quae jam habeas, insuper etiam aliud aliquid habere, tenere.* καὶ τὴν οἰκίαν ἐν δισχιλίαις προσέξεις 877, 26. = τοῖς βίοις ἡμῶν προσέχουσι μάλλον, ἢ τοῖς λόγοις *Æ.* 48, 17. = προσέχειν τὸν νοῦν I. [14, 58.]

προσηγορία] ἀλλοτριωτάτας ταύτη τὰς προσηγορίας ἔχοντα. *appellationes* 71, ult. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐστὶν οὐδεὶς 630, 1. τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας ἐπὶ ταῖς γεγενηθεῖσαι πράξεσι τίθενται 1487, 7. τὸν πείσαντα τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν 1487, 12. καὶ τούτων ἐπάνω προσηγορίας ἔχοντες *nomibus venientes ultra haec quoque nomina excedentibus, vel ascendentibus* 1390, 26.

προσήκειν] προσήκων σοι οὐδαμῶθεν ἐστὶν ἔλεος, οὐδὲ καθ' ἐν 577, 27. τούτοις δ' οὐδ' ὀτιοῦν προσήκει τῆς ναυαγίας. *the shipwreck does not concern them* 934, 3. *Nomine τῶν προσηκόντων etiam heri mancipiorum comprehenduntur* 1069, 17. *construitur cum Genitivo.* προσήκειν ἡγούμενοι ἑαυτοῖς οὐδενὸς τῶν Ἀγνίου 1056, 14. = ἥ ἀφραν προσήκει ἰέναι τὸν παιδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον *Æ.* 2, 20. κατανέμειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τινὰ 22, 18. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶων τοὺς προσήκοντας παραγίγεισθαι 87, 22. = *cum gen.* τί γὰρ ἦττον αὐτῷ τῆς συγγενείας ταύτης προσῆκεν I. 65, 44. = ἁμαρτία εἰς τοὺς οὐ προσήκοντας. *peccatum in eos, in quos peccari haud conveniebat* A. 123, 36. μὴ εἰργόμενοι τῶν προσηκόντων (*id est ὄθεν προσῆκεν εἰργασθαι*). *non exclusi locis iis, unde oportebat eos excludi* 123, 40. εἰς συμφερέας μὴ προσηκούσας ἐμβάλητε. *ad nos nil pertinentes, quorum culpa vacamus* 125, 7. οὐ προσῆκον μῖασμα *alienum piaculum, suis manibus non contractum, εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους εἰσάγονται* 125, 29. προσήκει μοι μὴδὲν ἄστ' ἀποκτεῖναι αὐτόν. *id est οὐδὲν μοι προσῆκε τῆς αἰτίας τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτόν* 137, 15. οὐδὲν μοι προσήκειν τῆς αἰτίας ταύτης 145, 16. = προσήκει μοι τούτου τοῦ πράγματος οὐδαμῶθεν *nulla ex parte negotium hoc ad me pertinet* An. 33, 28. *pro* προσιέναι *de vectigalibus quotannis undecunque redemptibus. φόρος προσῆκε (id est προσῆκε) κατ' ἐνιαυτόν* 24, 29. =

προσῆκειν ὁμοίως κάμοι τῆς ἐλευθερίας L. 101, 38. οὐδὲν ἡγοῦμαι προσῆκειν ἡμῖν πρὸς τοῦτον τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας 138, 23. οὐδὲν Ἀνδοκίδῃ τῶν συνθηκῶν 106, 27. οἱ προσῆκοντες αὐτῶν 197, 17. 149, 15. 155, 6. 156, 26. τούτοις 179, 40. 151, 23. = προσήκουσά φύσει χώρα Ly. 154, 1.

προσηκόντως 701, 7.

προσηλοῦν, *to nail up*. clavis ferreis obditis occludere 520, 19. vel, quasi clavis cruci tabulæve affigere. *to nail to* 549, 1.

προσημαίνειν Æ. 72, 8.

προσθήκη] ἐν προσθήκης μέρει 22, 4. 37, 4. 154, 18. ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει 175, 17. πᾶσιν εἰσι πράγμασι καὶ λόγοις προσθήκαι δύο, *every thing, every proposition has two sides*, ἢ τε τοῦ δικαίου, καὶ ἢ τοῦ ἀδίκου 645, 3. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε 1477, 20. non meram rem in se, sed una quoque dignitatem hominis, velut accessionem rei assitam, (*an accessory or collateral circumstance*) spectans. ἡ εὐταξία τῆ προσθήκη τῶν νόμων *ope legum accessoria, auxilio adventitio*, τῶν αἰσχροῦν περίεστι 777, 1.

προσιέναι *cum leni, adire, accedere*. τοιούτου κακοῦ προσιόντος 126, 25. οὐκ οὐ προσῆει πρὸς ταῦθ' ἢ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο 406, 19. προσῆμεν *pro* προσῆμεν 932, 25. Etiam Hermogenes (p. 276, 2.) προσῆμεν exhibet in loco Demosthenico, p. 346, 16. ubi vulgata dat προσῆμεν. προσιόντι [scil. πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, vel πρὸς τὴν διαψήφισιν, vel πρὸς τοὺς πρυτάνεις] τῶ δήμαρ διδόναι τὴν ψῆφον 1375, 18. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώστως ὑπέμειναν 1397, 8. b) *redire, de vectigalibus undeunde provenientibus*. ἦν ὅτε οὐ προσῆει τῆ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν 141, 8. οὕτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσῆει τῶ Στεφάνῳ ἄξιον λόγου 1359, 14. = προσιέναι (ab εἶμι) προσιέναι πρὸς τὰ κοινὰ, *administrare rem publicam* Æ. 23, 37. πυκνὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσίων 85, 2. = προσιέναι (sub. πρὸς τοὺς πρυτάνεις) περὶ τῶν γεγεννημένων κατὰ τὴν τελετὴν referre ad Prytanas An. 15, 5. = ὀράτε τὰ προσιόντα τῆ πόλει ὡς ὄλγα ἐστὶν L. 162, 37. ἀ δυνησόμεθα δαπανᾶν ἐκ τῶν προσιόντων λημμάτων 185, 3. 5. γῆν πριαμένους ἐκ τῶν προσιόντων τοὺς παῖδας τρέφειν 906, ult. = ἵνα βελτίους τοὺς προσιόντας ὑμῖν ποιήσητε *prodeuntes ad vos, vobiscum agendi causa* D. 107, 7.

προσιέναι *cum aspero*. προσίσθαι *admittere* τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν 124, 5. = οὐκ ἔφασαν προσίσθαι L. 132, 2. Ni leg. προῆσθαι. TAYL. Sic dedi ad mentem Taylori, quamquam ignorans eum illam emendationem jamdudum præoccupavisse.

προσιστασθαι *molestus, odiosus esse*. ἄνευ δὲ ταύτης [*sine voluntate et assensu auditorum*] καὶν ὑπερβάλῃ τις τῶ λέγειν καλῶς, προσέστη τοῖς ἀκούουσιν *tædium creat, odio et offensionem est* 1393, 16. = προσιστηκότες πρὸς τῶ δικαστηρίῳ Æ. 16, 34.

προσκαθίζειν. προσκαθέζεσθαι. προσκαθῆσθαι] προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει. *assidebit, perseverabit in oppugnatione urbis, et exspectabit, donec ea, tanquam luctator in certamine palæstrico, fessa succubuerit* 14, 15. τὴν δὲ, προσκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας,

ἡλευθέρωσε 193, 6. προσκαθήμενος 676, 4. = *προσκαθεσθήση Æ. 77, 33.

προσκαλεῖν] προσκαλέσαντι τοὺς χορευτὰς σκοπεῖν 532, 18. 24. In medio. μὴ προσκαλέσασθαι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἐξεῖναι 534, 1. προσκαλεῖσθαι diem dicere, citare ad iudicium 277, 14. et alibi sæpissime locorum. τίνα σπουδὴν ποιῆσθε προσκαλέσασθαι ad partes vestras pertrahere βουλόμενοι Θετταλοὺς καὶ Θεβαίους 283, 14. προσκαλοῦμαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν [non intelligo] 850, 14. καὶ γὰρ κλητῆρας ἔχων προσκαλεσάμην αὐτὸν 911, 14. λειποταξίου προσεκλήθη 999, 12. ξενίας προσκαλεῖσθαι ob peregrinitatem ad iudicem citari, accusari, quod civem, qui minus sit, se gerat 999, 17. τραύματος εἰς Ἄρειον πάγον με προσκαλέσατο 1018, 9. 1331, 7. τὸν νόμον κειλέειν παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κληρὸν προσκαλεῖσθαι, id est ποιῆσθαι τὴν πρόσκλησιν 1052, 14. eum in jus citare, qui, sententiæ vi secundum se dictæ, in possessionem hereditatis immigravit. Conf. p. 1054, 25. προσκαλέσατο Μικάρτατον τοῦ κλήρου εἰς διαδικασίαν 1054, 16. προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας e domo sua accessit. οὐ γὰρ ἦν φανερός. nam in foro nullus comparebat 1190, 4. πολλὰς, προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος, καθυφῆκε 1333, 2. προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα cum eum citasset, die quinto ante diem iudicio agendo dictam 1076, 20. = προσκαλεῖσθαι εἰς τὴν φιλίαν Æ. 24, 26. = προσκληθέντι (scil. in forum, vel iudicium) μὴ ἐλθεῖν A. 131, 1. = προσκαλεῖσθαι πρὸς ἀντίδοσιν L. 169, 3. ΤΑΥΛ. Ego vero προκαλ. dedi, sine σ in prima syllaba. δίκην ἀσεβείας προσκαλεῖσθαι πρὸς τὸν βασιλέα apud regem sacrorum aliquem denunciare reum sacrilegii, aut impietatis erga deos 104, 13. προσκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὸν πολέμαρχον 166, 32. πρὸς τὴν φυλὴν (vel, ut alibi legitur, πρὸς τοὺς τῆ φυλῆς δικάζοντας) ἧς εἶναι σκήπτοιο 166, 34. 35.

προσκαρτερεῖν] θεραπαίνας τὰς Νεαίρα τότε προσκαρτερούσας 1386, 6.

προσκατάβλημα] τὰ προσκαταβλήματα ὀνομαζόμενα καταβάλλεται. contributiones, velut in supplementum, accessorix ad æris summas, e vectigalibus redeuntibus 731, 5. 10. *re-assessments*.

προσκαταγινώσκειν addicere, to *adjudge*. ζητοῦσι διαιτητῆν, ὅστις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται 1281, 3.

προσκατασκευάζειν] καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος προσκατασκευασθῆναι τῆ πόλει 365, 25. προσκατασκευάσας ἐμπόριον Θεσσασίου 467, 9. ἐπειδὴ δ' ὄρω προσκατασκευαζόμενόν τι τοιοῦτον 683, 23.

προσκεῖσθαι urgere, instare flagitando. to *press hard upon one*. ἐνταῦθ' ἤδη προσεκείμεθα ἀπαιτοῦντες 933, 1.

προσκερδαίνειν] προσκεκερδάγκασι non modo nil perdiderunt, sed præterea quoque non parum lucrati sunt 1292, 6.

προσκεφάλαια citat e Demosth. Julius Pollux VI. 9. = προσκεφάλαιων θέσις Æ. 42, 33. προσκεφάλαια ἔθηκε 64, 27. = προσκεφάλαιον L. 121, 37.

ἡ πρόσκλησις ἐγένετο τῷ παιδὶ κατὰ τὸν νόμον 1054, 21. ἡ πρ. ἐστὶ παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κληρὸν. possessor, qui actu est, hereditatis, de ea postulatur 1054, 25.

προσκοινωνεῖν] προσκοινωνήσας [nisi potius προσκοινώσας leg. est] τούτω ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων 918, 1.

προσκομίζεσθαι] ἀμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ 1277, 12.

προσκρούειν] τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρούειν, simultates exercere 63, 21. ἂ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ προσέκρουον 405, 7. ὅτι τῶ προσέκρουσε καὶ ἐχθρὸς ὑπῆρχε 534, 14. προσκέκρουκεν ἐμοὶ me offendit 581, 2. προσέκρουσα ἄνθρωπον πονηρῶ καὶ φιλαπεχθήμονι 701, 24. = προσκρούσας τι τούτω καὶ παροξυνθεὶς Æ. 15, 29. = Ly. 167, 28. = προσκρούειν ἀλλήλοις ἐξεπίτηδες D. 102, 43.

πρόσκρουσμα] ἡ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα καὶ τὰ προσκρούσματα ἔκειθεν ἡμῖν συνέβη 1257, 7.

προσκητᾶσθαι] μὴ πρὸς τοσοῦτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιτοκίαν προσκτήσῃσθε 409, 9. = φωνὰς μόνον οὐκ ἀνθρώπων προσκτησάμενοι (dii) Æ. 72, 9. = προσκητᾶσθαι ἀεὶ τι I. 60, 10. = προσκητᾶσθαι πόλιν L. 123, 42. = Ly. 155, 11.

προσκυνεῖν] ὁ τέως ἔτι προσκυνῶν τὴν θόλον 442, 19. προσκυνεῖν τοὺς ὑβρίζοντας, ὡσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις, οὐκ ἀμύνεσθαι κράτιστον ἔσται 549, 16.

προσλαγχάνειν] προσείληχε δίκην. non satis habuit frumentum nostrum detinere, sibi arrogans, sed insuper quoque litem nobis intentavit 884, 26.

προσλαμβάνειν insuper accipere. οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου τῶν— ἀλλὰ καὶ προσλαμβάνοντων 141, 18. ἐπὶ τούτοις οὗτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται. ob ea non modo non punitus, sed, vel donis quoque cumulatus 386, ult. ὡστε καὶ δωρεὰς παρ' ἡμῶν προσλαμβάνοντες 834, 11. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν, καὶ τάλαντον προσλαβεῖν 887, 10. b) adsciscere, assumere, ut homo cibos, planta succos humo imbibit, unde crescit, solidescit. ἀπασα φύσις βελτίων γίνεται παιδείαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν 1413, pen. hinc metaphoricē, ad partes suas, ad globum suum adjungere, ut si globus nivis de monte decurrens, per viam moles nivium alias ex aliis adsciscens et secum copulans, tandem enormis fit massa. τὴν ἐκάστων ἀνοίαν ἀεὶ τῶν αὐτὸν ἀγνοούντων ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων, οὕτως ἠϋξήθη 20, 7. τοὺς κρατούμενους τῶ πολέμῳ προσλαμβάνων 145, 1. ὅπως καταλύσῃσσι τὸν δῆμον, προσλαβόντας τινὰς τῶν πολιτῶν 194, 13. ἕτερόν τινα τῶν ἐπιτηδείων προσλαβόντες, τέταρτον 1052, 9. προσειληφότες τὸ “συγγνώμη ἀδελφῶ βοηθεῖν”. præsertim novum nacti fulcrum speciosi prætextus 415, 17. = προσλαμβάνειν καινὸν κακὸν Æ. 9, 39. προσλαμβάνειν, adsciscere in auxilium, adjuvari 71, 22. = I. 82, 14. = ὡς προσληφόμενον αὐτὸν δοκιμαστάς τοὺς ἐν ἄστει L. 176, 41.

προσλογίζεσθαι L. 155, 41.

προσμαρτυρεῖν 1105, 2. 1107, 12. = I. 60, 42.

προσμεταπέμπεσθαι δύναμιν Æ. 66, 10.

προσμιγνύειν] προσέμιξε φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκευῶ τῇ πόλει Æ. 74, 24.

προσμισεῖν τοὺς κοινοὺς παῖδας 1001, 16. 1017, 14. præter

odium, quo vir et uxor sese mutuo prosequuntur, una quoque liberos communes odisse.

προμισθοῦν] οὐ φαινῆσεται προσμισθωκῶς ἰδίαν ἀφορμῆν. *it will not appear, that in addition to this he had let out on interest a capital of his own* 948, 12. Χαρίδημον τοῦτον προσμισθωσάμενος *cum mercede conduxisset, had taken in pay* 663, pen.

προσνέμειν] οἱ δ' ἄλλοι προσνεμένησθε 26, 25. 172, 5. *illis adheretis, illis accensemimi, ut vilis et contemptus numerus: non capita estis, sed cauda. ὄκτακοσίους αὐτοῖς προσνείμαντας* 182, 14. προσνέμοντες ἑαυτοὺς τούτῳ 783, 15. ὅπου τὸ δίκαιον εἶη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτοὺς 1392, 12. ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτόν. *se dicavit, consecravit* 1475, 1.

πρόσοδος *aditus* a) *ad fana deorum, supplicatio*. τῶ θυσίας καὶ προσόδου τοῖς θεοῖς, ὡς ἀγαθῶν τούτων ὄντων, ὑμᾶς πεποιῆσθαι 254, 16. b) *ad magistratus*. πρόσοδον γράψασθαι πρὸς τὴν βουλὴν *impetrare SCtum (efficere, ut sibi scribatur SCtum) quo facultas datur ad senatum adeundi cum eo que agendi* 715, 25. c) *reditus, vectigalia, income, rents*, τὰς ἰδίας αὐτῶν προσόδους παραιρῆσθαι 71, 13. ὑπολαμβάνουσιν αὐτοῖς τὸ *τοιούτον πρόσοδον ἔσσεσθαι 251, 18. τὰς τῶν συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς πρέσβεσι τοῖς ὑμετέροις γεγενησθαι 386, 9. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἑαυτοῦ πρόσοδον 816, 8. τοῦ ἐργαστηρίου λαβὼν τὴν πρόσοδον 819, 5. δωρεὰς καὶ προσόδους ἐκ τούτων ὑπῆρχε λαμβάνειν. *sportulas arbitrarias, quarum modus inconstans et incertus est, et vectigalia rata, certa* 1475, 2. = τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς πρόσοδον πρὸς τὸν δῆμον ποιουμένης *Æ. II, 42*. προσόδους εἰς τὸν δῆμον προβουλεύει 35, 30. ὑφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων 56, 25. ἀτιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἐκάστην πρυτανείαν ἀπειλογίξετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ 57, 23. ὑπέθεσαν αὐτῷ τοῦ ταλάντου (*opprignarunt ei pro talento debito*) τὰς δημοσίας προσόδους, καὶ τόκον ἤνεγκαν 68, 25. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων 78, 27. ἀνθρώπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον ἔχει 84, 23. = *reditus, vectigalia*. ἀπὸ τῆσάυτης πρόσοδου. *e re familiari tam ampla vectigalia praebente* I. 54, 31. πρόσοδους λαμβάνειν *to receive the rents* 60, 2. τῶν προσόδων περιποιεῖν 60, 10. τὰς προσόδους ἀπάσας ἠφανίσθαι 60, 12. 88, 25. = *reditus, compendia, vectigalia*. πρόσοδους ἰδίας ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐποιήσατο *An. 30, 24*. = *supplicationes deorum* L. 106, 10. ἄξιον ἠγεῖσθαι ταύτην τὴν πρόσοδον (*hoc genus redituum vel vectigalium*) τῇ πόλει βεβαιωτάτην, τὰς οὐσίας τῶν θελόντων λειτουργεῖν 162, 38. πρόσοδον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίναν 909, pen. = *Ly. 169, 17*.

προσόμοιος *idem quod simplex*. εἰ μὴ τύχοι προσόμοιος ὢν τούτῳ. *scil. quoad improbitatem* 593, 13.

προσομοιοῦν] τὴν σύνεσιν *αὐτόν προσομοιοῦν ἄνθρώπῳ, τὴν ἀλήθειαν δὲ δράκοντι. *effecisse, ut similis videretur* 1398, 24.

προσομολογεῖν, *idem quod simplex*. *condicere, idem affirmare, quod alter. item, spondere, recipere facturum ex condicto*. οὐ

γὰρ συμφέρει προσομολογῆσαι καὶ ταῦτα 826, pen. 827, 12. 850, 20. 871, 15. καὶ αὐτὸς προσωμολόγησε ταῦτα καὶ καλῶς μ' ἔφη λέγειν, assensus est, probavit 1169, 6. præter superiora, etiam hoc fassus est 1172, 15. ἀληθῆ πάντ' εἶναι προσωμολόγουν 1179, 16. οὕτω προσομολογοῦσι πλευσεῖσθαι δεῦρο 1284, 17. = ἀρχαῖα καὶ λίαν προσωμολογημένα Æ. 61, 12.

προσομολογία 1007, 7.

προσορίζειν] προσωρίσατο τὴν οἰκίαν δισχιλίαν 877, 7. 20. præter illos superius dictos ὄρους, curavit a magistratu domui quoque alios ὄρους arponi, ut oppigneratæ pro viginti minis.

προσορμίζειν] ποῖ δὴ προσορμιούμεθα 52, pen. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχουσας λιμένας—πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου 795, 14.

προσουρεῖν] ἀλλ' ἀμίδας κατεσκεδάγγουον [scil. ἡμῶν] καὶ προσευόρου. [scil. ἡμῖν.]

προσοφείλειν idem quod simplex. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον 1327, ult. b) insuper debere. ὡς ἀγαπάντων τοῦθ' ὑμῶν καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῶ 650, 23. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. præterea quoque nos ut sibi debentes scripsit in tabulis rationis tutelæ nostræ a se gestæ 825, 19. τὸ πάντων ἀνανδρότατον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν αὐτῶ προσοφείλετε 37, 7.

προσόφλειν αἰσχύνην 58, 10. debere, mereri, culpa sua sibi consciscere. το Ἰνσιντῆ ἀ πενάλτι. προσόφλοντας τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίναμεν 939, 27. προσόφλων δὲ ἐπαβελίαν καὶ οὐδὲ λόγου τυχεῖν ἀξιωθείς 1103, 15. 1327, 21. = ἐπαβελίαν προσόφλειν καὶ ἄλλην ὑβρίν Æ. 23, 25.

προσοφλισκάνειν αἰσχύνην. meritam auferre ignominiam 93, 3.

προσπαράγραψεν ad aliquid adscribere 997, 6. 9. 1237, 5. ubi videtur significare, ad annotationem secundariam, adhuc aliam veluti tertiariam adjungere, adscribere.

προσπαρασκευάζειν ἐτίραν δύναμιν 94, 20. ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ Φ. προσπαρασκευάζεται 445, ult. non solummodo vestræ exspectationi non satisfacit, sed etiam insuper comparat et machinatur arces et portus, unde in vestros agros excurrat.

προσπέμπειν] ἑκάστῳ ἰδίᾳ προσπέμπων 393, 18. δεομένων τούτων καὶ ἰκετευόντων καὶ τίνα οὐ προσπεμπόντων [scil. ἐμοί] allegantibus ad me, intercedendi ergo 1152, 12. = internuncium, interpretem, intercessorem ad aliquem mittere Æ. 10, 5.

προσπεριβάλλειν] οὐχ οἷός τ' ἐστίν, ἔχων ἃ κατέστράπτει, μένειν ἐπὶ τούτων, ἀλλ' αἰεὶ τι προσπεριβάλλεται. præter vetustas opes alias adhuc quærit novas, quas sibi, velut amiculum, aut carnes, circumponat. *he is ever thriving and enriching himself more and more* 42, ult.

προσπεριγίγνεσθαι] οὐ μόνον ἰκανὸν σῆτον ὑμῖν ἀπέστειλεν, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον, ὥστε πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα προσπεριγενέσθαι. *to remain in cash, after deduction of expences* 467, 18.

προσπεριλαμβάνειν] προσπεριεἴληφεν ἅπαντα τὸν παρεληλυθότα χρόνον 714, 24. προσπεριεἴληφει τοὺς νόμους ἀν 726, ult. προσπεριεἴληψε δὲ καὶ τὰ δικαστήρια 765, 2.

προσπεριποιεῖν. *to have remaining. to lay up in the treasury. to lay by* 832, 24.

προσπηδᾶν πρὸς τὴν ἐστίαν An. 21, 31.

προσπίπτει τῷ Φανοστράτῳ adoritur, aggreditur, καὶ κατεῖχεν αὐτὸν 1259, 8. προσπεπτακείναι τὸ πρᾶγμα ἄφνω 1302, 16. = εἰ δὲ τισὶν ὑμῶν, ἐξαίφνης ἀκούσασιν, ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ λόγος Æ. 62, 6. = προσπίπτει θεία κηλὶς τῷ δράσαντι A. 123, 22.

προσπλεῖν] προσπλεύσας ἐν πλοίῳ 646, 10. = Ly. 150, 2.

προσποιεῖν] προσποιεῖ χάριν apponit, addit, conciliat iis, quos commendat et prædicat, gratiam, reddit eos gratiosos et amabiles 1393, 15. In Medio, simulare, comminisci, fingere. ὄρα μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς ἦς, ἐμὸς δὲ [scil. ἐχθρὸς] προσποιῆ 269, 9. προσποιούμενος σφόδρα ἐκὰν τὰ δίκαια ἀγνοεῖν 846, 16. προσποιουῦντο καὶ ἔφασαν εἶναι 925, 11. = προσποιεῖσθαι φήμην, sibi consciscere famam Æ. 50, 26. προσποιεῖσθαι εἰδέναι τὸ ἀπόρητον 67, 25. = προσποιεῖσθαι τῆς κληρονομίας sibi arrogare I. 38, 5. 47, 11. præ se ferre, præsertim falso, comminisci, confingere, mentiri 46, 37. προσποιήσατο ἓνα μάρτυρα παρῆναι. simulavit 39, 40. 40, 29. = προσποιεῖσθαι υἱεῖς ἑαυτῷ τοὺς οὐ γεγενημένους D. 99, 18.

προσποίητος fictus, simulatus. προσποίητους ταυτασὶ ἐχθρας 1334, ult. = τὴν προσποίητον ἑαυτοῦ καλοκαγαθίαν ἐλέγχειν D. 110, 34.

προσπολεμεῖν φοβερός 24, 12. = προσπολεμεῖν τινί, causa forensi cum aliquo decertare Æ. 9, 34.

προσπορίζειν] προσποριεῖ τὰ λοιπὰ αὐτὸ τὸ στράτευμα ἀπὸ τοῦ πολέμου præter ea stipendia, quæ miles a rep. fert, ipse sibi jure belli reliqua acquirit 48, 9.

προσπράττεσθαι ἕτερα τῶσαῦτα (scil. τάλαντα) præter illa vetusta decem talenta adhuc alia nova totidem exigere An. 30, 39.

προσπταίειν] ἀνάγκη τούτοις, ὡς προβόλοις, προσπταίοντας ὑστερίζειν 104, pen.

πρόσρημα] τῷ προσρήματι ἔνοχος 630, 8.

προσσυνιστάνειν] τοὺς μὲν ἢ σφετέρᾳ καλοκαγαθία προσσυνέστησεν insuper quoque commendavit 1411, 5.

πρόσταγμα] ἐκ προστάγματος κατάγειν [τοὺς φυγάδας] 216, 11. πρ. τοῦτο κοινὸν ἀπεδείχθη 774, 15. προστάγματα ποιεῖται [ὁ νομοθέτης] τὰ δυσχερῆ ἅπαντα τοῖς προσήκουσι 1070, pen. ὡς περ τὸ σὸν πρόσταγμα τῆς συγγραφῆς δέον κυριώτερον εἶναι 1295, 6. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρόσταγμα πρᾶότερον 1485, 9. = προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψήφισματος διεξίεναι Æ. 75, 35.

πρόστακτος λειτουργία functio extraordinaria, a peculiari SCto, aut plebiscito imperata, diversa ab illis encycliis, jam dudum ante stas et coordinatis, nemini ignotis, quæ non imperabantur 256, 10.

πρόσταξις] κατὰ προστάξεις ἄτιμοι, capite minuti restricte, conditionate, sub certis exceptionibus, rerum, locorum, temporum An. 10, 25. 28. 29. 39. = πρόσταξιν ποιεῖσθαι L. 190, 22.

προστασία] ἔπειτα προστασίαι πολλαὶ καὶ πανταχόθεν γίνονται, καὶ τοῦ κρατεύειν ἀντιποιοῦνται μὲν ἅπαντες, ἀφιστάσι δ' ἔνιοι. Lectio

hæc, bene si habet, significabit προστασία factio, globus. (v. sub προϊστασθαι) possit tamen fieri, ut leg. sit ἔπειτ' ἀποστασίαι π. tum defectiones multæ 145, 8. verumtamen p. 872, 6. quoque προστασία Nostro est collusio, cum duo pluresve inter se coëunt, colludunt, de compacto, vel condicto agunt, contendentes causam iniquam adversus æquam tueri et obtinere. ταῦτ' οὐχ ὁμολογουμένη προστασία; is not this an open, undeniable, confessed collusion? = προκύλαια τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηναίων μετανεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας Æ. 42, 2.

προστατήριος Ἀπόλλων. quia patronus Athenarum erat 531, 8. προστάτης] προστάται μὲν ὑμεῖς τῶν Ἑλλήνων ἑβδομήκοντα καὶ τρία ἔτη ἐγένεσθε, προστάται δὲ τριάκοντα ἐνὸς δέοντα Λακεδαιμόνιοι 116, 20. 117, 13. ἐὰν ὑποληφθῆτε κοινοὶ προστάται τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας εἶναι 199, 21. προστάτης τῆς πρὸς θεοὺς ἐπιμελείας 618, 8. 758, 16. πρ. patronus inquilinorum 788, 5. = προστάτης πονηρὸς An. 30, 32. = patronus, sponsor, vel fidejussor eorum, qui in rep. degunt, non sua patria, sed aliena. ἐπὶ προστάτου (scil. προστασία vel ἐξουσία) ὄκει. in peregrino solo habitabat sub patrocínio, tutela, potestate, auctoritate et arbitrio patroni L. 187, 29. 188, 10. = patronus peregrini Ly. 150, 32. ἐπὶ προστάτου οἰκεῖν 168, 29. προστάται τῆς ἡγεμονίας τῶν Ἑλλήνων 155, 38. = μία αὐτῆ σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνος τὸ προστατῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ συμβούλων τυχεῖν D. 100, 4.

προστάττειν] ὁποῖός τις εἰμι περὶ ἃ ἂν προστάξῃτε ὑμεῖς 1207, 5. προσταχθέν μοι ὑπὸ τοῦ δήμου. cum a plebe mihi fuisset imperatum 1210, 5. νομιστέον, οὐχ ὅς μικρὰ ἢ μηδὲν ὑμῖν προστάττη, τοῦτον ὀρθῶς λέγειν 1419, 8. περὶ ὧν γε προσετάξατε [by word of mouth] εἰπεῖν, ἢ πράξαι, καὶ διαρρήδην ἐψηφίσασθε [scripto decreto præcepistis] ποιῆσαι 342, pen. ὃν δ' ἂν αὐτοὶ λάβῃτε sub potestate vestra, μηκέτ' ἐπεινοῖς περὶ τούτου προστάττειτε hujus puniendi negotium illis [diis] jam nunc ne demandate, delegate, amplius 363, 26. = προστάττειν τινὶ στρατείαν Æ. 5, 2. πραγματεία προσταγμένη κατὰ ψήφισμα 55, 37. θεσμοθέταις προστέτακται καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν διορθοῦν τοὺς ἐν τῷ δημοσίῳ νόμους 59, 7. = προσταχθέν αὐτοῖς cum vel quamvis ipsis fuisset imperatum I. 37, 28. τὰ προσταττόμενα ποιεῖν 67, 7. 82, 25. 89, 21. πάνθ' ὑπηρετεῖ φιλοτίμως ὅσα προστάττοιτε 67, 26. = A. 119, 28. 120, 42. = προσεταξεν Λεσβίοις τὸν οἶνον καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα An. 33, 10. = προσταχθέν αὐτῷ cum mandatum ipsi esset L. 183, 13.

προστιθέναι] ὅποι τις ἂν προσθῆ μικρὰν δύναμιν, πάντ' ὠφελεῖ 22, 10. ἀφ' ἧς κερδανῶ μὲν οὐδὲν, προῖκα δὲ προσθεῖς, ἐκδώσω. cum ad dita dote 402, 5. τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος καὶ χρήματα προσθήσων [scil. αὐτοῖς, insuper daturus, additurus illis, in eos collaturus, quasi pro προσδώσων, aut προησόμενος, aut ἀναλώσων] ὑπῆρχεν ἔτοιμος 307, 7. τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἡξίου ταύτην προσθέντα 384, 23. τὸ περιόν—προστιθήμι αὐτοῖς 825, 1. ἀποδοὺς τὸν μισθόν, καὶ ἐφόδια προσθεῖς, ἀπέπεμψα οἴκαδε 1212, 19. πάνθ' ὅσα ἐστὶ δίκαια ἐπιδείξαντος ἐμοῦ καὶ πίστιν προσθέντος ὑμῖν et insu-

per dicto coram vobis jurejurando 1270, 9. χρήματ' αὐτῶ προστιθέντες οὗτοι τοῦ γένους μετεδίδοσαν 1306, 12. λαβὼν τὰργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐραστῶν εἰσηνέχθη αὐτῇ, καὶ προσθεῖς τὸ ἐπίλοιπον αὐτὸς 1355, 16. In Medio, se adjungere partibus alicujus. ὁποτέρως πρόσθοιτο, τούτους ἐποίει κρατεῖν τῶν ἐτέρων 154, 1. ὅσα μὲν ἐκουσίως προσετίθετο τῶν πολισμάτων, φρουρὰς εἰσαγγοχότας εἰς αὐτὰ 238, περ. δῆλον ὅτι τούτῳ ὑμεῖς οἱ δικασταὶ προσθήσεσθε 1060, 18. 1243, 5. διὸ ἐκείνῳ μᾶλλον προσετίθετο τὴν γνώμην, ἢ τούτῳ 1243, 9. ἡμῖν ἂν προσθέμενοι τὴν ψῆφον, εὐορκοίητε 1320, 16. = προστίθεσθαι καινὸν νόμον Æ. 5, 20. ἐνθύμημα τῷ λόγῳ προσέθηκε 42, 27. = οὐκ ἂν εἰκότως ἔχοιμι μέμψιν εἰ μὴ τὰμαυτοῦ προστίθῃμι τούτοις. contribuo, largior I. 88, 8. = A. 121, 3. = προστιθέναι τὴν θύραν januam posti applicare, h. e. pessulo obdito obfirmare. *to shut the door by shoving forward the bolt* L. 92, 42. Taylor sic interpretatur (*put to the door. adducere Latini.*) = τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενον D. 97, 22.

προστιμᾶν τῷ δημοσίῳ ses ærario ut debitum adjudicare 528, 13. 18. πρ. τὰς βλάβας condemnare aliquem non solummodo causæ victæ, sed etiam insuper ad damna moræ actori reluenda impensasque forenses 571, ult. velut accessionem a legibus statutæ poenam adjungere adhuc aliam, e. c. carceris. εἴαν τινι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προστιμηθῇ δεσμοῦ 712, 20. quamquam sæpe pro simplici τιμᾶν taxare, accipi potest. εἴαν τις ἀλῶ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, προστιμᾶν αὐτῷ δεσμὸν 732, 19. προστιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπτῃ 736, 16. συνεχώρησα, ὥστε τῷ Θεοφῆμῳ πέντε καὶ εἴκοσι δραχμὰς προστιμηθῆναι. mulctam irrogari 1152, 16. εἴαν προστιμῆσαι ἢ ἡλιαία. προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμην. licere autem volenti cuique postulare, ut judices, super poenam a legibus indictam, reo adhuc aliam mulctam arbitrariam irrogent 733, 8. = L. 117, 32. aestimare, de mulcta pecuniaria, aliave poena.

προστίμημα mulcta quæcunque. ταῦτα [scil. τὰ δικαστήρια] ἄχυρα ποιεῖ τῶν προστιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὀρισμένων 700, 16.

προστρέχειν] προσδραμοῦνται [leges puta] καὶ παρέπονται βοηθοῦντες 586, 4.

προστρίβειν. προστρίβεισθαι affricare. προσετρίψατο πλούτου τινὲ δόξαν τοῖς κεκτημένοις 617, 4. 757, 16. σκοπῶν ὅτῳ συμφορὰν προστριψάμενος—786, 6. = ὑμῖν τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστρίψομαι A. 127, 2.

προστρόπαιον τοιοῦτον Æ. 49, 22. = προστρόπαιος, vis aliqua cælestis, seu numen, ad injurias, quas passus ipse ulcisci nequeat, animum advertens, easque loco passi in auctore et ejus gentilibus ulciscens. ἡμῖν προστρόπαιος οὐκ ἔσται ὁ ἀποθανών. manes peremti non fient nobis tam sæva numina et tam implacabilia A. 119, 6. οὐδενὶ οὐδὲν προστρόπαιον καταλείψει 125, 2. nil relinquet, ob quod numen cuiquam succensere, aut in quemquam animadvertere possit. δεινοὺς ἀλιτηρίους ἔξομεν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προσ-

τροπαίους 125, 32. οὐχ ὑμέτερον τὸν προστρόπαιον τοῦ ἀποθανόντος καταστήσω. efficiam ut Poenæ perempti non vos persequantur, sed—126, 39. προστρόπαιόν ἐστι τοῖς αἰτίοις (pro προστρόπαιος) in causa est, ut dii sanguinis sui ultores eos persequantur, qui per nefas ipsum occiderint 129, 10.

προστροπή] προστροπήν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ἐποιήσαντο, interminationem cum diris sævis et invocatione atque obtestatione deorum ultorum, si quis hoc pactum violet Æ. 69, 11.

προστυγχάνειν] ὁ προστυχὼν ἀεὶ τιμωρεῖσθαι 799, 5. = τοὺς προστυχόντας μάρτυρας ποιούμεθα. obvios quosque, fortuito oblatos I. 40, 3.

προσυβρίζει τοὺς νόμους præter illum, quem lædit, una legibus quoque insultat 524, 24. 1269, 23. 1270, 22.

προσυκάρχειν idem quod simplex. οὐδὲ ταφῆναι προσυπῆρχεν ἐμοὶ 549, 12.

προσυπέχειν] τῆς δὲ τύχης [scil. λόγον] προσυποσχεῖν, [etiam casus fortuitos præstare, to be answerable also for accidents] ἐν τι τῶν ἀδυνάτων 1436, 7.

πρόσφατος κρίνεται ad iudicium vocatur delicto adhuc recente 551, 15. νεαλῆς δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτοῦ τεταριχουμένου 788, 22. = τῆς ὀργῆς ἔτι προσφάτου οὔσης L. 151, 5.

προσφέρειν in Activo. afferre, allegare, recitare, ut verba legis, aut ad eam provocare. πρ. οὔτε νόμον, οὔτε ψήφισμα 937, 16. πρ. τοιαύτας ἀπολογίας τοῖς κατὰ τοὺς νόμους ὁμομοκόσι δικάσειν 1333, 27. b) proponere, ut λόγον, conditionem. ἐξαίφνης λόγον μοι προσφέρει Ὀλυμπιόδωρος οὔτοσι 1168, 22. c) referre, in vectigalibus annuis, aut dependere, to bring in, to pay, to yield. κλινοποιούς [servos, vel operas, workmen] οἱ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς [clear gain] αὐτῶ προσέφερον [every year] 816, 11. αὐτοὺς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἠφάνικεν, οἱ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς ἐκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ προσέφερον 839, 16. In Medio. sese gerere certis modis erga aliquem. to behave, to comport oneself. ἐπειδὴ τισιν οὐ μετρίως ἐδόκουν προσφέρεισθαι 117, 1. τοῦτον τὸν τρόπον προσεφέροντο ἀνθρώποις τηλικαῦτ' αὐτοὺς ἀγαθὰ εἰργασμένοις 688, ult. 1419, 23. ἀπλῶς δὲ πεπεικότος αὐτὸν ὑμῖν προσφέρεισθαι 1446, 9. εἶπερ ὑμεῖς δικαίως αὐτοῖς προσοίσεσθε 1482, 10. item cum πρός. ἄριστα καὶ ἀσφαλέστατα προσοιόμεθα πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας 1173, 14. ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰώθατε προσφέρεισθαι φιλανθρωπία 1428, pen. b) præstare, exhibere. πυνθάνομαι μέντοι διότι πᾶσαν ὑμῖν Ἀθηναῖοι προσφέρονται φιλοτιμίαν 284, 1. = προσφέρεισθαί τινι μετρίως Æ. 6, 11. προσενέγκασθαι σῖτον 20, 26. κανόνα προσφέρομεν 82, 25. = προσφέρειν λόγους L. 92, 26. ducta metaphora a re bellica. ita προσάγειν ἀνάγκην Plutarchus in Solone. Ita machinas, turre admove, admœnire, scriptores Latini. Ita quoque Diodor. Siculus, quem cum ob cætera, tum ob hoc quoque adduxi, ut una opera duobus mendis emungerer. πλεύσας πρὸς τὴν Καρίαν Cimo τῶν παραθαλαττίων πόλεων ὅσαι μὲν ἦσαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπωκισμένοι,

ταύτας παραχρήμα συνέπεισιν (lege συνέπεισιν, ut Xenophon τὰ μὲν συμπίθων, τὰ δὲ βιαζόμενος. Ita Æschines, Lycurgus, aliique) ἀποστῆναι τῶν Περσῶν ὅσαι δ' ὑπῆρχον ἐγγχώριοι, καὶ φρουρὰς ἔχουσαι Περσικὰς βίαι προσάγων ἐπολιόρκει. Histor. Bibl. XI. tu leges βίαν προσάγων. ut ἀνάγκην Plutarchus, λόγον Noster. Similiter quoque Thucydides I. 57. ὀλιγώρως καὶ παρανόμως προηνήχθησαν 115, 33. 183, 33. TAYL. ἀχαρίστως προσεήνεκται scil. ὑμῖν. sese erga vos gessit iis modis, qui animum acceptorum beneficiorum immemorem proderent. ibid.

προσφθέγγεσθαι] οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγγετέον pronuntiandum est 977, 26.

προσφοιτᾶν] οὐδὲ προσεφοίτα πρὸς τούτων τι τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων, ἢ μυροκωλίων, ἢ ἐργαστηρίων 786, 8. = ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτᾶσι quo convenire solent statis temporum vicibus L. 166, 37. ἕκαστος ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς μυροκώλιον, ὁ δὲ πρὸς κουρείον, ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον 170, 8. ἅπαντες εἴθισθε προσφοιτᾶν καὶ διατρίβειν * ἀλλουγέπου 170, 12.

πρόσφορος conveniens, accommodatus. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοπούμεναι 1364, 11.

πρόσχημα prætextus, obtentus. τῶ μὲν προσχήματι τῆς τέχνης 58, 16. b) species, forma exterior, præsertim honestior atque luculentior, dignitas, decus. μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν 288, 1. ὡς ἐπὶ προσχήματος ἤδη τινὸς οὕσα 1359, 2. = αἰσχροῦς ἀγνοηθέντα προσχήματα ἔχειν. criminationibus gravari turpium facinorum I. 106, 17. = πρόσχημα τοῦτο ποιούμενος. prætextum L. 106, 25.

προσχωρεῖν] προσκεχωρήκασι πρὸς τούτους 171, ult.

πρόσχωρος accola, qui in finibus proximis habitat, vel et vicinus. τὸν μὲν Τίμαρχον οὐδ' οἱ πρόσχωροι πάντες ἐγίγνωσκον 417, 9. τὰρχαῖα ἐνταῦθα συνήεσαν οἱ πρόσχωροι παρά τε ἡμῶν καὶ τῶν ἀστυγειτόνων 632, 25. 1073, 25. 1074, 6.

προσωνεῖσθαι idem quod simplex 823, 18.

προσωπεῖον larva, dant alii, ubi meliores πρόσωπον exhibent, quod v.

πρόσωπον vultus, os. οὐ γὰρ ὁμοίον ἐστίν, ὡς ἄνδρες δικασταί, εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα, τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν, καὶ πρὸς τῶ διαίτητῇ 913, 4. τῶν ὀρωμένων [in corpore humano] ἐπιφανιστάτου ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δὲ αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων [scil. ὄντων ἐπιφανιστάτων] 1405, 5. b) larva histrionica. ἄνευ τοῦ προσώπου καμᾶζει 433, 22. = ὥστε μὴ δεῖξαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, quo necesse sibi ne sit, vultum vobis, iudices, suum ostendere, h. e. ad vos prodire Æ. 7, 19. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελάωντες 52, 28. βλέπων εἰς τὰ τούτων πρόσωπα 75, 17. παρακελεύονται ὑμῖν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα 89, 25. = οὐ τετόλμηκεν αὐτοῖς τὸ πρόσωπον δεῖξαι D. 103, 25.

προταρβεῖν θάνατον Ly. 161, 3.

προτάσσειν] εὐγνωμοσύνην προτακτέον τοῦ λόγου, probitas animi

præferenda eloquentiæ Æ. 78, 8. = προτάττειν primum se objicere periculo, protegere pone stantes objecto corpore suo. προτάξαντες σφᾶς αὐτοὺς πρὸ τῶν Ἑλλήνων An. 14, 31.

προτείνειν protendere. τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος 332, 9. πρῆσβεύειν εἰσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας [scil. αὐτήν, ad accipiendum largitiones] καὶ ὑποσχῶν subjectamque cum tenuisses ejus manui, qui dona sua tuæ ingereret 421, 18. ἐξαπατώντων τι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ προτεινόντων offerentibus πίστιν, ἥντινα βούληται λαμβάνειν. ubi sic est construendum προτεινόντων τὸ λαμβάνειν ταύτην τὴν πίστιν, ἥντινα βούληται λαμβάνειν. porrigentibus acceptationem illius jurisjurandi—659, 3. In medio. φιλίαν προτεινέται. offeret. *he will tender his friendship to you* 179, 16. ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως προσέρχονται, καὶ δεδωκότες ὡς τὰς εὐθύνας, τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένου 341, 14. 1456, 17. = προτείνων ἐλευθερίαν A. 135, 16.

ἡ προτεραία] τῇ μὲν προτεραίᾳ, ὅτε ταῦτ' ἔλεγε 553, 10. pridie ejus diei, quo ista dixit. = τῇ προτεραίᾳ *ἢ ἀνήγετο L. 153, 46. *the day before he set sail*. MS. ἢ ἀνήγετο. fortasse utrumque necessarium. ἢ ἢ ἀνήγετο TAYL.

προτερεῖν] οὐδὲν προτερήσετε *you will gain nothing thereby, or, you will have no advantage of me thereby*, ἔξω τοῦ ἐφθακέναι ἀδικούντας 239, 9.

πρότερον] μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχη Æ. 2, 17. τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου (id est ἡ τοῦ βίου) 5, 11. = πρότερον γινόμενον ψήφισμα (sub. καὶ νῦν οὐκέτι ὄν κύριον) quod olim in usu cum fuisset, nunc esse desit An. 10, 5. = οὐ πρότερον ἠθέλησεν ἀπελθεῖν, πρὶν—L. 97, 4. οὐ πρότερον ἕως 126, 35. 144, 42. 174, 6. ὁμοίως καὶ *πρότερον ἐμισθώσατο 109, 13.

πρότερος. potior. καὶ τῶ γενέει sanguine προτέρους ὄντας, καὶ τῇ φιλίᾳ I. 37, 3. προτέροις τοῖς ἄρρεσι τῶν θηλειῶν πεποίηκε τὴν ἀγχιστείαν 65, 26. 66, 1. 68, 7. 72, 32. = ἀντὶ τῆς προτέρας γνώμης νῦν ἕτερα μοι παρέστηκεν An. 22, 40. τῇ προτέρᾳ (scil. ἡμέρᾳ) τῆς θυσίας 33, 1. alias usurpant τῇ προτεραίᾳ. ὡς εἰς τὰ *πινάκια τῇ *προτέρᾳ τῆς θυσίας χρησόμενος 33, 1.

προτιθέναι in medio ponere, ut e. c. facultatem in concione dicendi, aut deliberationem, item pœnas, quas leges criminosis denuntiant. ὅταν περὶ πραγμάτων προτεθῆ σκοπεῖν 33, 18. εἰ περὶ καινοῦ τινὸς προτίθετο λέγειν 40, 1. προθεῖναι περὶ τούτων τῶ βουλομένων γνώμην ἀποφῆναισθαι 169, 12. οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλήν 292, 13. ἐν κοινῶ δὲ τὸ συμφέρον ἢ πόλις προτίθει σκοπεῖν 317, 6. οὐ προθεθέντος οὐδενός, [scil. ῥήματος, aut διαβουλίου, aut tale quid] περὶ τούτων, οὐδὲ δοθείσης ἀδείας λέγειν. tametsi nulla esset injecta ejus rei mentio, neque in senatu, neque in concione 715, 13. εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀναβαίνουσιν, ἐν αἷς ὑμεῖς γνώμης ἀπόδειξιν, οὐ ποτηρίας, τοῖς λέγουσι προτίθετε 772, 9. τῶν νόμων τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια προθεθεικόταν, εἴ τις—918, 4. In medio. τὸν ἀποθανόντα προτίθεσθαι ἔνδον, ὅπως ἂν βούληται. vita defunctum, domi suæ, ut quisque volet, proponendum spectaculo curato

ἔχθραν ποιῆσθε 192, 5. τὴν μὲν ἀληθῆ πρόφασιν [id est αἰτίαν] τῶν πραγμάτων ἀπεκρύπτετο 279, 1. τὰς προφάσεις * παραδοὺς αὐτῶ 279, 26. σκήψεις καὶ προφάσεις ἔρει 373, 10. τρεῖς εἶχε προφάσεις, μίθην, ἔρωτα, ἀγνοίαν 526, 15. ἀφαιρῆ τὴν πρ. μεθ' ἧς ἡ καλὸν ἔστιν ἕκαστον τῶν ἔργων, ἡ αἰσχροὺν 635, 24. πολλαὶ προφάσεις τοῦ μὴ κατὰ γνώμην πάντα συμβαίνειν 1420, 15. ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου προφάσει 502, 21. πολλὰ ἔστιν, ἃ προστάττει ποιεῖν τοῖς πρὸσθήκουσι, καὶ οὐδεμίαν πρόφασιν δίδωσιν, excusationem, cujus obtentu necessitatem hanc defugias, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης δεῖ ποιεῖν 1067, 25. τὰς ἀναγκαίας προφάσεις [inducements, invitationes ad facinus aliquod audendum, et rationes illius facinoris seu approbandi, seu excusandi, *apud the grounds of justification*] ὅπως μὴ μείζους γίγνωνται προεῖδοντο 1262, 17. = αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως Αἲ. 47, 22. λύειν προφάσεις 55, 39. πρόφασις, exceptio, qua criminationi occurratur, refutatio, vel causatio, excusatio accusationis 83, 7. = προφάσεως οὐδεμιᾶς (sub. δικαίας vel ἐπεικουῦς) γενομένης I. 36, 10. προφάσεις ἀναγκαῖαι excusationes probabiles, graves, prægnantes, rerum factu necessariorum, incertabilium 48, 28. = ἡ πρόφασις τοῦ πλοῦ. causa movens, vel meta, propositum itineris maritimi, ob quod iter suscipitur A. 131, 41. ἄνευ προφάσεως ἱκανῆς. sine causa idonea et probabili, quam allegare licuisset, cur in iter me dedissem 132, 3. ἐγὼ σοι μάλλον ἔχοιμ' ἂν ταύτην τὴν πρόφασιν ἀνατιθέναι 136, 13. προφάσεις εὕρισκουσι τοῦ ἀδικήματος. ipsi sibi probabiles et speciosos maleficiorum prætextus comminiscuntur, quibus facinora excusent aut velent 137, 8. ἂν τι ψεύδομαι τῆς προφάσεως ἕνεκα, by way of excuse, for the purpose of clearing and justifying oneself, ad subterfugiendum, ad imponendum vano quodam commento 143, 6. πρόφασις οὐδεμίᾳ ὑπελείπετο (cur scil. id non fecissent) 144, 23. = ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει. per occasionem mei L. 105, 5. πρόφασιν ὑμᾶς ποθεῖν οὐδεμίαν ἀκοῦσαι causam, ob quam Alcibiadem accusandum duxerint 139, 27. = πρόφασις causa, e. c. accusandi Ly. 148, 28. = τὰς προφάσεις καὶ τοὺς φανακισμοὺς ἐκκόψατε D. 105, 28.

προφέρειν exprobrare, *to upbraid with*. ὅστις ἄνθρωπος ὦν ἀνθρώπου τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον 311, 10. προφέρειν τοῦνομα τοῦτο ὡς ὄνειδος 576, 13. ἐκάστῳ τὰς ἰδίας συμφερέας πρ. 612, 14. δυστυχίαν 1486, 2. epistola 2. = ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων Ἀλεξάνδρου Αἲ. 63, 11. = προφέρειν, bene si habet, pro allegare, proferre in medium, παραφέρειν D. 94, 19.

προφερῆς, prorsus in anterius, excedens modum; ut e. c. ætate, is, qui, cum sit adhuc juvenis, speciem tamen senii ineuntis præ se fert vultu et ore. ἔνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται Αἲ. 7, 35.

προχειρίζειν—ζεσθαι] προχειρίζασθαι δύναμιν facere sibi copias προχειρίζους, ad manum quasi paratas 45, 10. ὡς προχειρισμένων καὶ ἐτοιμῶν τῶν ἀγαθῶν 85, 7.

πρόχειρος in promptu. προχειρότατον proximum 700, 10.

προχειροτονεῖν] προχειροτόνησεν ὁ δῆμος, scil. Euctemonem, qui

primus diceret, vel causam istam plebs scivit earum primam esse, quæ in ista concione agitarentur 703, 18. = *Æ.* 4, 11.

προχειρως εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐξαμαρτάνειν *Æ.* 4, 4. ἐπιτορκεῖ κατὰ τῶν προχειρότατα ἀνθρώπων 83, 30.

προχωρεῖν, prodire in publicum, ad tribunal accedere, dicendæ sententiæ ergo, aut ad audiendam judicum de se sententiam *D.* 110, 8. * προκεχωρηκότα τῶν ἄλλων 110, 7.

προώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῆ καὶ θαλάττῃ * ποιήσατε 332, 22. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης 395, 7.

πρυτανεία. spatium menstruum ferme, quo tribus quedam, per pryttanas e numero suo delectos, in senatu quingentorum præsidebat. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος [scil. φυλῆς] πρώτης [quæ tribus prima est inter sortientes, seu penes quam prærogativa tum fuit] ἐνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας. die undecimo, ex quo illa tribus sedere cœpit 708, 22. 712, 18. δέον αὐτὸν τὰς καταβολὰς pensiones vectigalis καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν unaquaque tribu de pryttaneatu decedente, vel defuncta 1353, 23. ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ κατὰ πρυτανείαν. ergo unaquæque pryttanea, seu tribus præsidens, suum sibi scribam proprium habebat 720, 22. = μισθὸν τῆς πρυτανείας ἀπολέσαι quid est? *Æ.* 14, pen. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῶ δῆμῳ 57, 23. = πρυτανεία πρώτη *A.* 146, 38. = ἐπὶ τῆς ἐννάτης πρυτανείας ἡ ἔκτισις ἦν, εἰ δὲ μὴ, τὸ διπλάσιον ᾤφειλον *Ap.* 10, 17. = οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανείαν, ut tribus unaquæque defuncta muniis suis succedenti tribui locum fecerit, λόγῳ ἀναφέρουσι *L.* 183, 26.

πρυτανεῖον curia, domus, in qua pryttanes considerabant res gerentes. οὔτε εἰς τὸ πρυτανεῖον ἤξίωσε καλέσαι. καίτοι τοῦτ', ἀφ' οὗ γέγονεν ἡ πόλις, οὐδεὶς πώποτε φησὶ παθεῖν οὐδένας πρέσβεις 350, 24. ἐπήνεσα τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα ad epulas archontum 414, 9. ἐπήνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε 1210, 22. τὸ ἐπὶ πρυτανείᾳ δικαστήριον ubi causæ cædium agebantur a rebus inanimum datarum 645, 15. = καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς πρυτανεῖον *Æ.* 34, 13. σιτήσεις ἐν πρυτανείᾳ 79, 17. σιτήσεις ἐν πρυτανείᾳ εὐρημένος 82, 7. = ὑπεριδῶν τὴν ἐν πρυτανείᾳ σίτησιν *I.* 55, 40. = ἐπὶ ζεύγους εἰς τὸ πρυτανεῖον ἤγον *Ap.* 7, 13. σίτησιν ἐν πρυτανείᾳ λαμβάνειν 33, 13. = ἡ ἐν τῶ πρυτανείᾳ σίτησις *D.* 95, 33. 103, 10. *II.* in plurali τὰ πρυτανεῖα sportulæ, mercedulæ judicum ante litis actionem tam ab actore, quam a reo dependendæ. πρυτανεῖα τιθέτω ὁ διώκων τοῦ αὐτοῦ μέρους 1074, pen. πρυτανεῖα ἐκτίοντός μου, τριάκοντα [scil. δραχμὰς] 1158, 22. = πρυτανεῖα οὐ τίθηται sportulæ, mercedulæ judicum non dependuntur *I.* 42, 32.

πρυτανεύειν administrare, gubernare, dispensare, procurare, famulari. τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα Φιλίππῳ καὶ πρυτανεύοντα 58, 18. πρυτανευόμενοι παρ' ἐκείνου gubernati, ducti, acti ab eo 126, 14. ὁ πρυτανεύσας ταῦτα καὶ πείσας. auctor atque moderator horum consiliorum 191, 15. = *A.* 146, 38.

πρύτανις] πάντες οἱ πρυτάνεις θύουσιν ἐκάστοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνοῦ-

σιν ἀλλήλοις καὶ συσπένδουσι 400, 20. πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμη. e præsidium et reliqui senatus sententia 238, 3. ἐπιμεληθῆναι θεσμοθέτας, πρυτάνεις, ἀγωνοθέτας 266, 1. οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε 284, περ. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον [assessores in suffragia mittere] παρὰ πάντας τοὺς νόμους 542, 18. ἐὰν δ' οἱ πρυτάνεις μὴ ποιῶσι τὴν ἐκκλησίαν, ἢ οἱ πρόεδροι μὴ χρηματίσωσιν, ὀφείλει τῶν μὲν πρυτάνεων ἕκαστον χιλίας δραχμὰς ἰσθὰς τῇ Ἀθηνᾶ etc. 706, 25. τοὺς πρυτάνεις καθίσαι νομοθέτας 708, 25. τοὺς πρυτάνεις προγράφειν αὐτῶ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας 1151, περ. τοὺς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τοὺς καδίσκους ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῶ δήμῳ 1375, 17. = προγράψαι τοὺς πρυτάνεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους Æ. 35, περ. πρυτάνεις cogebant concionem 59, 12.

πρώην] τὸν πρώην καὶ χθὲς ἐγγραφόντα 1093, 3.

πρωῖ pro προτοῦ, vel πρότερον, vel πρώην L. ap. Priscian. l. 18.

πρωκτὸς] τινὲς *πρωκτὸν ὡσπερ βελόνας διείρουσι Æ. 77, 27.

πρωρεὺς 884, 5.

πρωτεῖον] τὸ πρ. εἶχε 151, 8. τὴν τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. rebus in omnibus hanc metam spectare, ut principatum obtineat resp. 331, 24. In plurali. ἀεὶ περὶ πρωτεῖων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247, 5. ἐμὲ τὸν περὶ πρωτεῖων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα 297, 26.

πρωτεύειν] ποῦ τούτων ἕκαστος ἐπρωτεύει; ἐν τῶ δήμῳ 436, 15. πρωτεύειν ἐν ἀπασὶ κράτιστον 1416, 25. = πρωτεύοντα τῶν ρητόρων ἀποφαίνων Æ. 24, 27. πρωτεύων βδελυρία 27, 17. = I. 37, 25.

πρωτολογία. primæ in dicenda causa vices De. 168, 46.

πρῶτος] ἐν τῶ πρώτῳ ἐβοηθήσαμεν 11, 20. ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γενόμενος, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος 328, 25. οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον 344, 4. πολὺ μείζων τιμὴ τῆς χαλκῆς εἰκότος, τὸ καλῶν κάγαθῶν ἀνδρῶν κερκίσθαι *πρῶτον 686, 15. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263, 25. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρώτης. subaudi τότε πρυτανευούσης φυλῆς. quæ tribus isto anno prima erat in prytanearum numero, seu successionem. prima præsidebat 708, 22. In neutro, πρῶτον, adverbialiter, idem atque τὴν ἀρχὴν, prorsus, unquam, vel semel tantummodo, omnino 1122, 21. = ἀπαγγέλλειν πρῶτος τὴν νίκην videtur moris fuisse, ut, qui primus victoriam partam populo annunciaret, corona cohonestaretur aurea Æ. 51, 4. πρώτην χάριν ἀπαιτῶ, primam hanc depono gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos poposcerim 51, 6. τὴν μόνην καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν (filiam unicam) ἀπολέσας 64, 40. ἀμηχανίην δυσμενέων εὔρον πρῶτοι 80, 12. ἐγγεῖται τὸ πρῶτον ὕδαρ 82, 13. ψῆφον πρώτη μὴ λυθῆ τὸ παράνομον 82, 15. διενεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον καὶ τοὺς νόμους 82, 20. = τίνα εἰσφοράν οὐκ ἐν πρώτοις εἰσπνετηνόχαμεν I. 67, 29. 34. = ἀπὸ πρώτης (scil. ἀρχῆς) statim a principio A. 136, 4. = τῆς πρώτης (id est ἐπὶ τ. πρ.) τάξεως τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις L. 147, 11.

πταίειν] εἰ δὲ τι πταίσει 23, ult. εἰ δὲ πταίσει τι, τότε ἀκριβῶς

διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα 155, 25. ταῦτ' ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ τέλις, ὁμολογήσατε 321, 8. = πταίων οἶκος Ly. 160, 43.

πταῖσμα] μικρὸν πτ. πάντα ἀνεχαίτισε 20, 27. τὸ τυχὸν πταῖσμα πάντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε 154, 11. κὰν τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσται 1479, 3. = πταῖσμα εἴ τι συμβήσεται Ἀλεξάνδρῳ Æ. 77, 13.

πτέρνη] εἶπερ τὸν ἐγκέφαλον οὐκ ἐν ταῖς πτέρναις φορεῖτε 86, 2.

πτέρυξ] κροτεῖν αὐτὸν ἡξίουν τοῖς ἀγκῶσιν, ἀντὶ πτερύγων, τὰς πλευρὰς 1259, 21.

πτήσσειν ταῖς διανοαῖς Ly. 154, 9.

πτώματα ἐλαιῶν. oleas deciduas L. ap. Ηαγροσρ.

εἰς πτωχείαν καταστάντες L. 898, 9.

πτωχεύειν A. 117, 22. = Ly. 162, 34.

πτωχικὴν στολὴν λαμβάνειν Ly. 158, 35.

πτωχὸς] οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγονόασιν, οἱ δ' ἐξ ἀδόξων ἐντιμοὶ 36, 20. 106, 5. pro convictio habebatur. τοὺς μὲν καθάρματα (capaille) τοὺς δὲ πτωχοὺς, τοὺς δ' οὐδὲν (proo fellows, simpletons) ὑπολαμβάνων εἶναι 574, 19. 578, 19. οὗς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ 582, 11. = τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πτωχοὺς ἐποίησε L. fr. 2, 7.

πυγμὴ rugilatus. τοὺς τὴν πυγμὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ἀσκούοντας πρὸς τῷ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθείρεσθαι 1408, 16.

πυελὶς pala annuli L. ap. Ηαγροσρ.

Πυθία] ἀναιρεῖ αὐτοῖς ἡ Πυθία Æ. 68, pen. φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων 72, 14.

Πύθια] εἰς τὰ Πύθια θεωροὺς πέμψαι 380, 20. τὰ Πύθια θεῖναι δι' ἑαυτοῦ 62, 24. ὅτ' ἐνίκα τὰ Πύθια τεθρίπκῳ 1356, 6. = Πύθια μέλλει ἡμερῶν ὀλίγων γίνεσθαι Æ. 89, 42.

Πυθιάς I. 66, 11.

Πύθιος] τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει 274, 27.

πύκα Æ. 80, 21.

πυκάζειν] κάρη στεφάνοις πυκάσαντες densis sertorum operculis in capita impositis 531, 6.

πυκνὸς] πυκνὰ πρὸς τὴν πολιτείαν προσιῶν Æ. 85, 2.

πυκνῶς. πυκνότερον ἐνταυθοῖ παρέρχεται crebrius, frequentius 1035, 14.

πυκτεύειν] ὥσπερ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, οὕτω πολεμεῖτε Φιλίππῳ 51, 24.

πύκτης] πύκτας ὁρᾶτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους Æ. 83, 22.

πυλαγόρας οὗτος προβληθεὶς 277, 1. πυλαγόραι cum τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων commemorantur 278, 19. 22. ult. = πυλαγόρων τῶν εἰς Δελφοὺς ἀφικνουμένων ἐνίους Æ. 69, 30. πυλαγόρας χειροτονηθεὶς ὑφ' ἡμῶν 69, 31.

πυλαγορεῖν munere, vel honore Pythagoræ fungi. τοὺς χρότους, ἐν οἷς ἐπυλαγόρησεν οὗτος 279, 15. = Æ. 71, 26. 31.

πυλαγόρους (tanquam a nominativo πυλαγόρος) Æ. 71, 25. 31.

πυλαία conventus Amphictyonum, et consessus eorum, at-

que agitatio consiliorum de rebus ad salutem et decus universæ Græciæ pertinentibus. τῆς πυλαίας ἐπιθύμουν jus appetebant in illo conventu considendi 62, pen. τὸν τὴν πυλαίαν ἀποδόντα Philippum puta Thessalis 71, 12. binæ annuæ erant Pylææ, altera verna, altera autumnalis. ἐαρινῆς πυλαίας 278, 18. pen. = πρὸ τῆς ἐπιούσης πυλαίας Æ. 71, 12.

πύλη] σκότου πύλας 315, 22. οὔτε τῶν ἔξω Πυλῶν Ἑλλήνων, οὔτε τῶν εἰσῶ 327, 6. = κατὰ τὰς πύλας ὑποδύντα Ly. 158, 36.

πυλῆς] περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ πυλίδι 1146, pen. = I. 58, 22. = portula secundaria. *little door* Ly. 150, 2. 155, 1.

πυθάνεσθαι] ἂ δὲ δι' ἐτέρων ἐπράχθη, καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν περὶ τούτων πυθέσθαι L. 909, 8. ὅτι ἐγὼ πάντα εἶην πεπυσμένος 93, 23.

πυξὲ παίει τὸ στόμα rugno ingesto 1150, 24. παίει με πυξὲ καὶ ἀρπάζει μέσον 1252, 8. = πυξὲ παίειν L. 101, 13.

πῦρ] ἀξιοπιστότερος τοῦ κατὰ τῶν παιδῶν ὀμνύντος καὶ διὰ τοῦ πυρὸς 1269, 19. forsitan qui apud aram stans jurat, tenens manum extentam super ardente foco. = πυρὸς ῥύαξ Ly. 159, 39. περιρρεῦσαι τὸ πῦρ 160, 1. = πῦρ ἐναύειν τινὶ D. 106, 12.

πυρᾶ] ἐπὶ τῇ πυρᾷ καθεύδοντος Æ. 20, 28.

πύργος ædicula eminentior (*a back-building with a gable, or balcony projecting above the forepart of the building.*) ubi muliebri genus versabatur. αἱ μὲν ἄλλαι θεράπαινοι, ἐν τῷ πύργῳ γὰρ ἦσαν, οὔτε διαιτῶνται 1156, 10. κλείουσι τὸν πύργον *ibid*, 12. = ἐπισκευὴ τειχῶν ἢ πύργου, in sensum flagitiosum detortum Æ. 11, 36. ἐρείπειν πύργον πόλεως ἐλόντες 69, 23.

πυρετὸς] πυρετοὶ δὲ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα 1260, 20.

πυρέττειν Æ. 69, pen.

πυρκαϊὰ L. 110, 22.

πυροὶ grana, annonariæ species 386, 4. = οὔτοσι δὲ πυροῦς ἐπὶ καλάμῃ ἀροῖ. hic post stipulam terram arat ad triticum consequendum L. fr. 42. = χίλιοι μῶδιοι πυρῶν D. 95, 37.

πυροπωλεῖν dardanariam exercere, *to deal in corn* 376, 1.

πυρριχιστῆς I. 54, 30. = εἰς πυρριχιστὰς ἀνήλωσα L. 161, 36.

πυρριχισταῖς ἐχορήγουν ἀγενεῖσι 162, 4.

πωλεῖν] τὰ οἴκοι rempubl. πωλοῦντες 80, ult. τοὺς πλείοντας 159, ult. 160, 6. τᾶλλα, πλὴν ἑαυτοῦς, οἰομένων πωλεῖν 241, 9. ὃς παρὰ τῶν πωλούντων τὰς πράξεις ἐωνεῖτο 382, 11. 437, 20. ἡλίκον ἐστὶ τὸ μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πόλεως πράγματα 384, pen. ζυγὰ μόνον οὐ καὶ σταθμὰ ἔχων ἅπαντα ἐπώλει 784, 9. 1333, 8. μόνον οὐχ ὑπὸ κήρυκος πωλοῦσι τὰ κοινὰ 1234, 15. ταινίας πωλεῖν ὁμολογοῦμεν 1308, 5. εἰ δὲ πλούσιοι ἡμεν, οὐκ ἂν ταινίας ἐπωλοῦμεν 1309, 21. π. τὰς γραφὰς, actiones majestatis e. c. aut perduellionis, quas huic illive te minatus sis intentaturum, eidem remittere, si parum quid offulæ tibi objecerit 1333, 18. ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν ἀγορᾷ τι πωλοῦσι 1367, 25. = τέλος πορνικὸν ἢ βουλὴ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ Æ. 16, pen. = πωλεῖν τὸ πρᾶγμα. hereditatem

puta. recipiens facturum, ut eam ipsi asserat pro pacta mercede I. 77, 11. = οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσι L. fr. 4. μετ' ἀβακίου καὶ τραπεζίου πωλεῖν ἑαυτὸν fr. 28. ita sese vendere, ut ad illud venditionis atque emtionis negotium adhibeatur abacium et trapezium. Illud est tabella ex ardesiā facta, in qua summa pretii exaratur, de qua inter emtorem atque venditorem convenit, *a leaf of slate*, et mensula, in qua nummi ipsi numerantur. *a board to count or tell money on*. Usurpari potest de causidicis et iudicibus, qui os suum et suffragia summi, quanti possunt, reis causæ suæ diffidentibus vendunt. πωλεῖσθαι versari, ambulare, aut, ut alii interpretantur, corpore quæstum facere II 7, 40. = πωλεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς εἰ ἐπιτρέψετε τοῖς ῥήτορσι D. 101, 26.

πωλητήριον locus, ubi vectigalia reip. plus licentibus addicbantur. πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε. ad illam curiam, ubi vectigal inquilinorum et venibat, et dependebatur ab inquilinis, et causæ eorum cum civibus disceptabantur. item ubi inquilini patrono carentes venibant 787, 26.

πωλητής] πωληταὶ erant magistratus vectigalia publica hastæ subjicientes et plus licentibus addicentes, item inquilinos patronis carentes, et universe bona proscriptorum publicata, nummosque inde redactos serario inferentes 788, 6. = A. 147, 13.

* πωλίον, equuleus, asturco An. 9, 5.

πώμαλα neutiquam 357, 2. = L. ap. Suid.

πώποτε] πρόνοιαν οὐδεμίαν πώποτ' ἐποίησατο τῶν καλῶν καὶ τῶν αἰσχρῶν Æ. 8, 28. ἀπογενέσθαι μηδεμίαν πώποτε νύκτα ἀπ' αὐτῶν 44, 41. οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο 73, 13. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πώποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος 76, 8.

πῶς οὖν; scil. ποιῶσι, vel ἐποιοῦν 379, 15. = πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη Æ. 39, 28. πῶς οὐ δεινὸν ἐχθροῦ πρόσωπον βλέπειν ἐπεγγελῶντος 52, 28. = * πῶς γὰρ ἂν αὐτῶν ὁ ληφθεὶς A. 118, 22. * πῶς γὰρ ἂν τις τῶν ἤσσον κινδυνεύόντων 118, 32.

ράδιος] πολὺ ῥάδιον καὶ ταπεινότερον νῦν ἂν ἐχρῶμεθα τῷ Φιλίππῳ II, 21. τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς ἀποδυσάμενος, ὥσπερ ῥάδιον ἴσομαι 1118, rep. λήσει τὸ ῥᾶστον τῶν ἔργων ποιῶν, αὐτὸν ἐξακατῶν 1424, 25. τὸ ῥᾶστον ἀπάντων, id quod omnium est factu facillimum 1432, 22. = ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες οὐ χαλεπὸν, ἀλλὰ πάνυ ῥάδιον Æ. I, 13. ἔπαινον ἀσφαλῆ καὶ ῥάδιον καθ' αὐτοῦ ποιήσεται 24, 14.

ραδίως] ἀπολύεσθαι ραδίως τοὺς τοῦ κατηγοροῦ λόγους ταῖς ὑμετέραις μαρτυρίαις Æ. 17, 15. θηρευταὶ τῶν νέων, ὅσοι ραδίως ἀλίσκονται 27, 29. = ραδίως πεντεταλάντου οὐσίας καταλειφθείσης. quæ facile sine cunctatione 5. talentis aestimetur I. 65, 24. ἀγρὸν ταλάντου ραδίως ἄξιον. *easily, every way worth the money* 72, 28.

ραθυμεῖν] οὐκ ἐπὶ τὸ ραθυμεῖν ἀπέκλινεν 13, 3. ἐπὶ πολλῶν ῥ. 13,

τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις I 39, 2. = τὸ σημεῖον καθαιρεῖν *signum detrahere*, h. e. *concionem dissolvere*. quoad enim *signum* erat *expositum*, *concio* habebatur An. 6, 4. σημεία πιστότατα τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων 22, 42. 45. = δεινὸν ἂν εἴη, εἰ ταῦτά σημεία τοῖς εἰσεβέσι καὶ τοῖς κακούργοις φαίνονται Ly. 159, 32.

σηράγγιον L. ap. Harpocr.

σιγᾶν] ὁ δὲ [*sycophanta*] σιγήσας, ἡνίκα ἔδει λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμβῆ, τοῦτο βασκαίνει 291, 20. δίκη, ἢ σιγᾶσα σύνοιδε τὰ γινόμενα 422, 11. σιγῶντα δεήσει Χαριδήμον εἰν αὐτὸν ὑβρίσαι 638, 14. μὴ νομίσητε μ', ὦ Ἀθηναῖοι, ἀγνοεῖν, ὅτι ἀσφαλές ἐστὶ τὸ σιγᾶν. Stobæus velut a Demosthene dictum refert p. 214, 38. quamquam alii codices Dioni tribuunt; in quod editio Trincavelli facit. = σιγᾶν τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν Æ. 15, 19. πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη 39, 28. σεσίγηται (*ad silentium redactum est*) τὸ κάλλιστον κήρυγμα 54, 13.

σίδηρος] λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος—ἐμπεσὸν κατάξῃ 645, 16. = ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, εἰν τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ Æ. 88, 36. = σίδηρον L. 94, 20. σιδήριον 95, 35.

σιδηροῦς] ἀλύσει μόνον οὐ σιδηρᾶ δεδεμένος 778, 20. = ὡ σιδήρεοι, ο *ferreis præcordiis præditi, duri* Æ. 77, 25. = *tardus, bardus, ficulneus* L. 117, 44.

Singularis nominativus cum nominativo plur. compositus. ut ἕκαστος *τολμήσειν*—ἀπολελυκότες D. 98, 33.

σιπύα *arca panaria* L. ap. Harpocr.

σιρὸς] ὄλυρῶν, τῶν ἐν τοῖς Θρακίσι σιροῖς 100, ult. 135, 27.

Σίσυφος, *nomen symbolicum*, designans hominem nequam, *vafrum* Æ. 33, 36.

σιταγωγοὶ νῆες An. 22, 21.

σιτεῖσθαι] ἐσιτεῖτο μετὰ τῆς ἀνθρώπου I. 58, 23.

σιτηγεῖν *advectare frumenta, naviculariam frumentariam exercere* 467, 24. σ. εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον 917, 26. εἰν σιτηγῆσιν ἄλλοσέ *πη, ἢ Ἀθήναζε 941, 4. 1287, 3. = Ly. 151, 21. 22. 23.

σιτηγία] τῆς σιτηγίας κεκοινωνήκαμεν 1286, 17.

σιτηγὸς] σιτηγὰ πλοῖα 1213, 2.

σιτηρέσιον *frumentum militibus dispensandum, ἀππιεπίσιον bread*, præter *stipendia*, τοὺς μισθοὺς. ἵνα δέκα ἕκαστος τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ 48, 3. τοὺς μισθοὺς, οὖς—κατὰ μῆνα ἐδίδουν, παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων, πλὴν δυοῖν μηνοῖν μόνον μισθὸν 1209, 12. πρὸς τῷ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ εἰς τὴν ναῦν δεδομένῳ σιτηρυσίῳ 1214, 21.

σίτησις] τὸ ψήφισμα, ἐν ᾧ τὴν σίτησιν *victum, alimentorum præbitionem*, ἔγραψε Χαριδήμῳ ὁ πατὴρ 1331, 21. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ 663, 10. = σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ Æ. 79, 17. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ εὐρημένος 82, 7. = ὑπεριδῶν τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν I. 55, 40. = σίτησιν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν An. 33, 14. = σίτησις ἐν πρυτανείῳ D. 95, 34. 103, 10.

σιτίον] ἂ τοῖς σιτίοις ἔοικε τοῖς παρὰ τῶν ἰατρῶν δεδομένοις τοῖς ἀσθενοῦσι 37, 25. 1460, 2.

σίτισις v. σίτησις.

σιτοδείας παρὰ τοῖς ἀνθρώποις γενομένης 467, 15.

σιτοκομπεία et σιτοκομπία, *convectio frumentariarum specierum e Ponto per Hellespontum in Atticam, deductio navium ejusmodi cum navibus aliis armatis, et jus, aut potestas illam convectionem, aut protegendi, aut inhibendi et interturbandi. βουλόμενος τῆς σιτοκομπείας κύριος γενέσθαι 254, 22. 307, 16. τὴν σιτ. ὅπως παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τοῦ Πειραιῶς κομισθήσεται, προιδέσθαι 326, 11. σιτοκομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις 671, 13.*

σιτοκώλης] τῶν σιτοκωλῶν ἐν τῇ βουλῇ κατηγοροῦν L. 164, 13. *et tota illa oratione sæpius, quæ in pistores et dardanarios invehitur.*

σίτος] πλείστῳ τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπιστάκτω σίτῳ χρῶμεθα 466, 21. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον σῖτον ὁ ἐκ τοῦ Πόντου εἰσπλέων ἐστὶ 466, 24. περὶ τὸν σῖτον ἀδικεῖν δόξαντες 743, 4. σῖτον τῇ μητρὶ οὐ διδόντος τούτου. *victum, annonas 818, 5. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου concedimus de frumento, renunciamus nostro in id juri 887, 11. ὅτι ὁ σῖτος ἐπετιμήθη pretio annonarum accenso 918, 22. ὅπου ὁ σῖτος εἶη ὁ ἀπηλοημένος threshed out 1040, 22. τὸν σῖτον μετρεῖν τῇ μητρὶ 1135, 5. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου [of the incoming wheat] ἑωτημένος 1353, 21. ἀνείλετο τὴν δίκην τοῦ σίτου τοῖσιν 1363, 14. = προσενέγκασθαι σῖτον Æ. 20, 26. = δίκην σίτου (alimentationis) ἢ τῆς προικὸς αὐτῆς I. 38, 38. 46, 1. = πλείω σῖτον συμπρίασθαι πενήτηντα φορμῶν L. 164, 33. τὸν σῖτον ἀναρπάξιν 165, 30. σῖτον ἐκ Χερρονήσου αὐτοῖς φοιτᾶν καθ' ἕναστον ἐνιαυτὸν 902, pen. = σῖτον ἐξαιρεῖσθαι Ly. 150, 13.*

σιτοφύλαξ] ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς. *out of the toll-books of the clerks of the public granaries, quorum erat vigilare, et cavere, ne frumenti quid, vectigali non de penso, in portum inveheretur, aut inde exiret. item præerant horreis publicis, et dispensabant annonas 467, 5. = σιτοφύλακας ἀποκληροῦν L. 165, 35.*

σιτῶνης magistratus, penes quem est cura frumenti publice coëmendi, et in horrea inferendi atque dispensandi. *σιτῶνην αἰρούμενος [ὁ δῆμος] ἐμὲ ἐχειροτόνησεν 310, 1.*

σιτωνίαν τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου 918, 27.

σιωπᾶν] λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβῶν, βοῶ δ' ἀναλώσας 252, ult. τῷ μηδὲν [scil. κακὸν] αὐτῷ συνειδότι, δεινὸν [scil. ἐστὶν] εἰ, σιωπῶν, ποτηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι 351, 17. ἄν τις ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου, ἀξιοῖ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾶ 548, 27. σιωπῶν οὐδεὶς ὄφλε πάποτε, οὐδὲ ἀδικεῖν ὁμολογῶν 879, 17. ἐρῶ καὶ οὐ σιωπήσομαι 1126, 27. ἄν σιωπηθῇ τὰ παρὰ τῶν πολεμίων 1432, 4. = ἄλλ' οὐ τὸ ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιωπηθήσεται Æ. 75, 36. = σιωπόμενον καὶ ἀβασάνιστον εἶναι A. 112, 46. = οἱ ἄν καὶ σιωπῶντες ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ παρέχωνσι σάφρονας ἑαυτοῦς L. 156, 42.

σιωπῆ ἑκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἐτέρου βήματος 1176, 2. τῶν πλείστων ἐκ τῆς σιωπῆς, ὅταν ὄσι νέοι, τὴν τῆς σαφροσύνης δόξαν θηρωμένων 1407,

πράγματα ἐσκευάζηται 885, 10. τιαῦτα ἐσκευαρημένοι καὶ πεποιηκότα 884, 22. μίσθωσις ἐσκευαρημένη locatio commenticia, conficta 1103, 9. ἐσκευαρήσατο τὴν μίσθωσιν 1116, 7. σκευαρούμενους [to contrive cunningly, knavishly, roguishly] τάλλα τὰ ἐν τῇ μισθώσει 1134, 7.

σκευώρημα machinatio malitiosa, impostura. ἀλλ' εἶναι τοῦτο πλάσμα καὶ σκευώρημα 955, 3. σκευώρημα ἐν μόνον συνειδότες, τούτω κατὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκαλουμένων ἐχρήσασθε τεκμηρίω 1035, 13.

σκευαρία insidiæ. trick, deceit, wiles, wicked machinations practised on a person. περιγενομένου μου τῆς τούτων σκευαρίας 1272, 8.

σκηνὴ taberna, a booth. τούς τ' ἐκ τῶν σκηνοῦν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον 284, 24. b) scena, ubi histriones agunt partes suas. τούτων τινὰ [scil. τῶν ἡρώων] τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς qui in scenam produci solent 288, 18. c) papilio, tentoriolum, conopeum, acu pictum, filis sericis et aureis, sub quo exponi solebant vasa aurea, et argentea, monilia, gemmæ, uniones, alia pretiosa, vulgo jocalia, jewels, dicta, aut fuit tapes lecto insternendus. bed-coverlid, or covering and curtains for a bed with a testern. σκηνὴν δ' ἦν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν 1031, 10.=σκηνὴν Περσικὴν ἔπηξαν Απ. 33, 8.=ἐπὶ τὴν τοῦ Πausανίου σκηνὴν ἐλθόντας L. 151, 20.=καλεῖν ἐπὶ τὴν βασιλικὴν σκηνὴν Ly. 162, 28.=σκηναὶ τῶν βαρβάρων D. 93, 13.

σκηνοῦν tentorium erigere, aut incolere. ἐσκήνωσαν ἐγγὺς ἡμῶν tendebant prope nos. h. e. ipsorum tentorium erat nostro assitum 1257, 6.

σκήπτεισθαι præterdere, excusatione quadam, prætextu uti, provocare ad aliquid, ut ad testimonium nescio cujus, eo niti, causamque suam tueri. πῶς ἂν τῷ δίκαια ταῦτ' εἶναι νομίζειν ποιοηέναι σκήψαιτο 69, 12. σὺ δὲ σκήπτῃ tu niteris, fidis, te purgas, te relevas, μάρτυρι αὐτῷ τῷ συναδικοῦντι testem eum edens, qui criminum tuorum ipse socius et conscius est 915, 14. 921, 13.=Æ. 88, 21.=I. 57, 25.=ὅτι αὐτὴν ἐλευθέραν ἐσκήπτουτο εἶναι L. 102, 4. 166, 34.

σκηπτὸς] εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπτὸς *hitticane* [ἡ χειμῶν] μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μείζων γέγονε 292, περ.

σκηπτρον] τοὺς τυράντους καὶ τοὺς τὰ σκήπτρα ἔχοντας εἰσιέναι 418, 13.

σκήψις] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκήψις ἐθ' ἡμῖν τοῦ μὴ—excusatio 10, 27. καίτοι τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικάια 373, 1. σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ; ἀλλ' οὐ δίκαιον 373, 10. οὐδ' ἂν ταύτην τὴν σκήψην αὐτῶν τις ἀποδέξαιτο 867, 8. ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθὼν 966, 11. εἰκότως ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκήψιν excusationem ignorantiae 1476, 19.

σκιὰ] περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς πολεμῆσαι 63, ult. εἴ γ' εἴχε στιγμήν, ἢ σκιὰν τούτων, ἂν κατισκεύαζε. vel minimam probabilitatem 552, 7. ubi dubium est, utrum ἢ σκιὰν ab ipso oratore, an a scholiasta profectum sit.=ὑπὸ τὴν σκιὰν καθίζεσθαι Απ. 6, 14.

σκιρροφοριῶν, ultimus mensis anni Attici. ὅσοι μῆνες, πλὴν σκιρροφοριῶνος I 136, 1. = A. 146, 17.

σκληρὸς] ὑπὸ σκληρᾶς ἀνάγκης βιαζόμενος A. 121, 18.

τῆ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστεῖν A. 122, 44.

σκολιὸς] εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς 423, 3.

σκοπεῖν] περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε 9, 3. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ 987, 24. σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερά αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων I 488, 2. ὥσπερ ἂν εἰ χρέος ἐσκοπεῖτε ἴδιον 791, 2. σκοπεῖτε δέ. sic absolute, ut plenam sententiam exhibeat 241, 22. = κλοπὴν μεγάλου πράγματος σκοπεῖτε A. 35, 25. = ἐσκόπει ὁ Μενεκλῆς γυναῖκά μοι I. [20, 22.] = σκοπεῖν πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς A. 114, 37. τὸ ὑμέτερον σκοποῦντας (scil. ἔργον, vel προσῆκον, vel συμφέρον) 126, 37.

σκοπὸς] τοῦ σκοποῦ τυχεῖν A. 121, 31. τῶν ἀπὸ σκοτοῦ ἀφεστῶτων 121, 33. τοῦ σκοποῦ ἀμαρτῶν 121, 43. ἄθλιον καὶ πικρὸν ἐμαὶ σκοπὸν ἀκοντίσας 123, 10.

σκορακίζεῖν] ὅταν τὰ μέγιστα κατορθώσασσι, τότε μάλιστα σκορακίζονται καὶ προπηλακίζονται 155, rep.

σκορπίος] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος ἤρως τὸ κέντρον 786, 4.

σκοτεινὸς] προίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθηκὸς δειλία A. 32, 41.

σκότος] πολὺ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας 281, 1. λιπῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας 315, 22. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν 411, 25. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ζῆλος γέγονε 1396, 18. = καταδύς εἰς τὸ σκότος A. 42, 37.

Σκύθης] τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα A. 51, 19. Σκύθης κακὸς 52, 20. = τοξότας Σκύθας ἐπριάμεθα Ap. 24, 8. = Σκύθης convitium in Demosthenem intortum D. 92, 2.

σκυθικαὶ sandalia L. ap. Harpogr.

Σκύθις, foemina Scythica A. 78, 19.

σκυθραπάζειν] βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθραπακῶς I 122, 12. ἐσκυθραπάκασι μεθ' ἡμέραν 1267, 22. = A. 12, 7. 33, 5.

σκυθραπὸς] τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθραποῖς ὀκνήσειεν ἂν τις προσελθεῖν πρῶτον I 122, 20. = A. 56, 31. ubi senatus Areopagiticus appellatur τῶν ἐκεῖ σκυθραπῶν κύριος.

σκυλεύειν] ἐσκύλευσαν τὰ ὄπλα τῶν πολεμίων L. 123, 44.

σκυλόδεψος cerdo coriarius 781, 18.

σκύτος ἔχων ἐπόμπειν *with a dog-whip in his hand* 572, 27.

σκυτοτομεῖον L. 170, 9.

σκυτοτομικὸς] σκυτοτομικὴ τέχνη A. 14, 1.

σκῶμμα] εἰς γέλωτα καὶ σκῶμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261, 12. = παραφέρει δ' αὐτὸν ἐν σκῶμματος μέρει, pro joco ipse se allegat A. 17, 40. = εἰς σκῶμματα καὶ ἀντιλογίαν κατέστησαν L. fr. 45, 1.

σκῶπτειν εἰς ἑαυτὸν A. 33, 30.

σμικρὸς v. μικρός. = ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῶ μέρει διαγωνιῖται A. 74, 34.

σοβαρὸς, superbis, arrogans, fastuosus. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον εἰδυῖα τὸν τρόπον αὐτοῦ ὄντα 1357, 25.

σοβεῖν cum fastu, jactatione corporis, fremitu, et vociferatione incedere, *to rush in with a noise, to strut, to pass on with a rushing and buzzing.* ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς ἔχων tametsi solus sit, secum tamen habens alias ternos, alias quaternos pedissequos, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ *he buzzes, like a wasp or a gad-fly* 565, pen.

σολοικίζειν] ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἴσως ὑπειλήφατε, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι 1110, ult.

σορὸς] τὰ ὄστα αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ σορᾷ κείσεται Æ. 20, 34. ὁμῆ σορὸς, eadem urna 21, 29.

σὸς, σῆ, σὸν] Δημοσθένης, πρὸς κλέπτην, εἰπόντα, οὐκ ᾔδειν, ὅτι σὸν ἐστιν, ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν οὐκ ἐστιν, ᾔδεις; Stobæus p. 146. = τὴν σὴν ἀηδῖαν ἢ πῶλις οὐκ ἐχώρει Æ. 77, 10. περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν 86, 13.

σοφία] ἀγῶνας τίθενται ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου L. 198, 11.

σοφίζεσθαι] σοφιζόμενος κατείληπτο. deprehendebatur in versutia, studens cives deludere, decipere 567, 19. καίπερ οὕτω τούτου σεσοφισμένου 853, 5. κολάζειν τοὺς κακοτεχνουῦντας καὶ σοφιζομένους, ὥσπερ οὗτοι σοφίζονται 942, 26.

σόφισμα] εἰ τὰ τούτου σοφίσματα cavillationes, conclusiunculas, προσδέξεσθε 775, 6. σοφίσματα εὐρίσκουσιν ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι 924, 2. 930, 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων. *the shift and trick, by means of which men snatch at, and take by surprise, little mean advantages* 1490, 13. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ τοῦτο εὗρηται commenti sibi sunt σόφισμα 1280, 22. = σόφισμα καλὸν L. 113, 3.

σοφιστεύειν] ἀναινόμενος τὴν τῶν σ. ἐλομένων δόξαν 1415, pen.

σοφιστῆς magister rationis, qua causæ forenses tractandæ sunt 417, ult. εἰτ' οὐ σὺ σοφιστῆς; καὶ πονηρὸς γε; 420, 2. 848, 15. 937, 20. 24. ult. quibus in locis convicium est, significans veteratorem, hominem malitiose callidum argumentatiunculas subtiles et captiosas nectere, et rectum pravo mutare doctum. ἐπ' οὐδενὶ μᾶλλον ἐσπούδακεν, ἢ τῶν ἐπτα σοφιστῶν γενέσθαι 1416, 11. = ἐργολαβοῦντος σοφιστοῦ ἐγκώμιον Æ. 42, 41. προσδέχεσθαι κακοῦργον σοφιστὴν 56, 9. = σοφιστῶν ἔργα λίαν ἀχρήστων καὶ σφόδρα βίου δεομένων L. 912, ult. σοφιστῆς a Lysia dictus est Plato, una cum Æschine Socratico. ap. Aristid. c. Plat. 2.

σοφὸς] ταῦτα σοφώτερα, ἢ καθ' αὐτὸν εἶναι 1478, 16. = τάττομεν εἶναι Ὀμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν Æ. 20, 4.

σπαθᾶν] διὰ ταῦτ' ἐσπαθᾶτο ταῦτα propterea tam præcipitanter et inconsulte consuebantur ista 354, ult.

σπᾶν] σπασάμενοι τὰ ξίφη Ly. 158, 40.

σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων 1122, 15. = D. 106, 9.

σπάνιος] σπάνιον καὶ περιμάχητον Æ. 79, 26.

ὄψιν ἐσπούδαζε I. 70, 27. = εὐτω σφόδρα περὶ τοῦτον ἐσπούδασαν Ly. 162, 26.

σπουδαῖος] ὡς ταῦτα ὑμῖν ἐστὶ σπουδαιότατα. dignissima cura et contentione vestra 701, 4. ὅσω τυγχάνει σπουδαιότερα, τοσούτω δεῖ προΐδειν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεσθε αὐτῇ 1457, 10. = ἀχρηστότατε πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων Æ. 75, 16. = σπουδαῖος ποιητής Ly. 161, 40. μέγιστα καὶ σπουδαιότατα διείληπται 166, 32.

σπουδῆ] σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα προσδεῖσθαι 123, 3. ἅπασά μοι σπουδῆ περὶ τοῦτ' ἐστὶ 621, 9. τῶν ἐπὶ τούτῳ σπουδῆν ποιησομένων, ὅπως ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι 1454, 11. = τὴν σπουδῆν τῶν κατηγορῶν φοβηθεὶς A. 128, 9. διὰ τὴν ἐμὴν σπουδῆν propterea quod mihi studebat 146, 13. = *σπουδῆν ποιῶνται ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς πατρίδος. TAYL. L. 102, 2.

σταδιοδρομεῖν 1386, 10.

στάδιος I. 40, 15.

σταθμὸς] ζυγὰ μόνον οὐ καὶ σταθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπάλει 784, 9. οὐ γὰρ δήπου ἄνευ γε σταθμοῦ ἔμελλεν οὐθ' ὁ ὑποτιθεὶς παραδώσειν 1199, περ. ὅσπερ ὑπὲρ σταθμῶν καὶ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. *just as if the talk were here of equality in weights and measures* 1477, 27. = σταθμοὶ mensuræ Solonis An. 11, 25.

στάμνος seria, testa. στάμνους ὀγδοήκοντα ἐξεστηκότος οἴνου 933, 25.

στασιάζειν] πυνθάνεσθαι γὰρ αὐτοὺς ὡς νεοῦσι καὶ στασιάζουσιν ἐν ἑαυτοῖς 113, 26. οὐδὲν τῶν ἐκείνου πραγμάτων στασιάζειν παρασκευάζομεν 157, 10. ἐστασιάζετο αὐτῶ τὰ τῶν Θετταλῶν 444, 3. στασιάζειν ὑπὲρ τοῦ δήμου 561, 16. ἐστασίασαν οἱ δικασταὶ ἐν ἀλλήλοις 1053, 5. ἦνίκα στασιάζοι πρὸς τινὰς dissideret cum quibusdam 658, 11. = στασιάζειν πρὸς τοὺς τυράννους An. 23, 2. se opponere, adversari partibus et studiis tyrannorum. = dubitare, aestuare L. 192, 31. ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας 196, 18.

στασιαστικὸς] στασιαστικοὶ λόγοι, oratio seditionem et discordiam injicere civium animis idonea Æ. 83, 34.

στασιαστικῶς 245, 19. ἀδίκως καὶ στασ. studio factionis mihi adversantis, εἰς ἑτέρων χάριν προποθεὶς 1465, 20.

στάσιμον ἀργύριον. aes foenebre L. 117, 39.

στάσις locus, statio, sedes, ubi e. c. simulacrum, sigillum, stat dedicatum. τῆς αὐτῆς ἡξιοῦτο στάσεως τό τε ἀριστεῖον τῆς θεοῦ καὶ αἰ—τιμαρῖαι 428, 19. = ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις Æ. 45, 28. πύκτας ὁρᾷτε περὶ τῆς στάσεως πρὸς ἀλλήλους διαγωνιζομένους 83, 22. = στάσεως γενομένης κάγωνος I. 51, 5. = οὐ τῶν ἀδικημάτων ἔνεκεν, ἀλλὰ κατὰ στάσιν αὐτοὺς ἀπέκτειναν L. 184, 21.

στασιωσία factiositas, propensio ad res novas, studium in republica turbas ciendi An. 30, 4.

στατήρ Κυζικηνὸς quantum valeat ad monetam Atticam redactus 914, 11. στατήρ Φακασὺς 1019, 15. = στατήρας πεντακισχιλίου L.

155, 25. τριάκοντα στατήρας Κυζικηνοῦς 896, 4. = χρυσοῦ (vel potius χρυσοῦς) στατήρας D. 101, 31.

στάχυς ἄρσην proles mascula Ly. 160, 44.

στεγάζειν] ἀστέγαστον ἦν τὸ πλοῖον, εἰς ὃ δὲ μετέβημεν, ἐστεγασμένον A. 132, 8.

στέγος an τέγος dicatur ab Atticis, v. L. p. 142. not. 18. ΤΛΥΛ.

στείχειν] τὴν ἄτην ὄρων τοῖς ἀστοῖς στείχουσαν ἀντὶ τῆς σωτηρίας 419, 3. 13.

στέλεχος] ἐξεπρέμνιζον πλεῖον, ἢ χίλια στελέχη 1073, 26.

στενάζειν] *πηλίκον ποτ' ἂν στενάξειαν ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες 690, 18. μέγα δ' ἂν οἶομαι στενάξαι τὸν πατέρα ἡμῶν 835, 12.

στενός] εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῶ καταστήσεται 15, 24. = φορμορραφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά Æ. 77, 27.

στενότης τῶν χωρίων L. 193, 29.

στέργειν] καγὰ στέρξω καὶ σιωπήσομαι 264, 8. στέργειν ἠναγκάζετο τούτοις 677, 26. στ. τοὺς γονεῖς 790, 7. στέργουσιν ἐμμένοντες ταῖς ὑμετέραις γνώσεσι 802, 7. στ. ἐπὶ τούτῳ 996, 15. στέργειν τὴν τύχην 1278, 1. 1280, 10. ἂν ἠπτῶνται δικαίως στέρξουσι 1437, 13. = ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργων Æ. 64, 42. = στέργειν τὴν τύχην ἢ ἀνάγκη L. 913, 6. = στεργτέιον εἶη τοῖς συμβεβηκόσι D. 101, 42.

στερεῖν] τοὺς βαρβάρους ἐποίησαν τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμοῦντας τῆς σφετέρας αὐτῶν ἐστερεῖσθαι L. 914, 10.

στεφανηφορεῖν 530, πεπ.

στεφανηφορίαν τινά τινι διδόναι jus coronam gestandi dare, h. e. honorem, quem sequitur jus illud 525, 2. = μὴδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανηφορίαις στεφανούσθω Æ. 4, 1.

στεφανηφόρος magistratus, novem ἄρχοντες Æ. 3, 32. = στεφανηφόρος ἀγῶν An. 29, 23.

στεφανίτης ἀγῶν 500, 5. = ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλου τινὰ τῶν στεφανιτῶν ἀγῶνων Æ. 79, 24. = στεφανίτην ἀγῶνα νικᾶν Ly. 154, 22.

στέφανος pro honore, vel munere publico, cuius insigne et quasi privilegium est coronæ gestatio 524, 24. στέφανοι μὲν εἰσιν ἀρετῆς σημεῖον, φιάλαι δὲ πλούτου 616, ult. εἰ μὴ ἐπέισθητε καὶ πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς [senatoribus reprobatis] 1330, 21. στεφανοῦσιν Ἀθηναίων τὴν βουλήν καὶ τὸν δῆμον χρυσῶ στεφάνω ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα 256, 24. ἀνακαρῦξαι τοὺς στεφάνους 256, 16. παραχρῆμα πέπαινται ἄρχοντες καὶ περιήρηται τοὺς στεφάνους 802, 5. τοὺς τὸν στέφανον οἰομένους δεῖν παρ' ὑμῶν λαβεῖν 1228, ult. τοὺς στεφάνους τοὺς χρυσοῦς, οὓς ἐποίησάμην ἐγὼ κόσμον τῶ χορῶ 520, 1. = corona aurea donabat populus senatum abeuntem, si probata ipsi essent acta ejus Æ. 16, 2. 3. θαλλοῦ στεφάνου στεφανοῦν 34, 12. προκαταλαμβάνονται αἱ εὐθύναι ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις 55, 25. ἀνάρρησις τοῦ στεφάνου 58, 20. ξενικοὶ στέφανοι, coronæ, quæ civi Atheniensi a civitate quadam extera conferuntur 59, 42. ἐρανίζειν στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ 60, 4. στέφανον χρυ-

σεῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῆ, ἱερὸν Ἀθηναῖς εἶναι κελεύει ὁ νόμος 60, 9. καθιεροῦν στέφανον 60, 13. καθιέρωσις στεφάνου γίνε-
ται 60, 14. νῦν ὁ χρυσοῦς στέφανος καταπεφρόνηται 80, 33. θαλλοῦ
στεφάνῳ στεφανοῦσθαι 80, 36. τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος 80,
37. γεραίρειν στεφάνοις 81, 13. ἐνεπίπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στε-
φάνων 86, 34. ξενικοῖς στεφάνοις ἀποδεδόσθαι ταύτην τὴν ἡμέραν 86,
35. ξενικῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἐπιθυμοῦντα
89, 15. = στέφανον τῆς πατρίδος εἶναι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς Ly. 154,
17. decus, gloria 161, 12. 27. περιελέσθαι τοὺς στεφάνους 165, 8.

στεφανοῦν] στεφανοῦν τοὺς νενικηκότας ex Orat. de F. L. affert h.
v. Harpocr. ὅτι πολλοὺς μὲν ἐστεφανώκατ' ἤδη τῶν *πεπολιτευμένων,
ἅπαντες ἴσασι δι' ὄντινα δ' ἄλλον ἢ πόλις ἐστεφάνωται, — πλὴν δι' ἐμὲ,
οὐδ' εἰς ἂν εἰπεῖν ἔχοι 257, 18. τὸν ἄρχοντα τὸν ἐστεφανωμένον. ma-
gistratum in functione 520, 16. στεφανοῦν, ὃν ἂν αὐτοῖς δοκῆ, καὶ
μὴ στεφανοῦν, κελεύουσιν. [scil. ὃν ἂν μὴ δοκῆ] 1234, 15. Ὀλύμπια
νικήσας ἐστεφάνωσε τὴν πόλιν 1343, 1. = μὴδ' ἐν ταῖς κοιναῖς στεφανη-
φορίαις στεφανοῦσθαι Æ. 4, 1. θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦν 34, 12.
ὅτι *μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν 57, 19. λευκὴν
ἐσθῆτα λαβὼν καὶ στεφανωσάμενος ἐβουθύτει 64, 38. στεφανοῦσθαι
ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις 72, 22. θαλλοῦ στεφάνῳ στεφανοῦσθαι
80, 36. = στεφανοῦν τὴν πόλιν καὶ τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων An.
32, 28. 33, 15. στεφανοῦνται ὑφ' ὑμῶν καὶ ἀνακηρύττονται 22, 4.
= victorem reddere. τοῖς ἑαυτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν L. 192, 6.
ἄσπε τὴν πόλιν κηρυχθῆναι, καὶ αὐτὸν στεφανωθῆναι 157, 40.

στεφάνωμα] τὰ ῥόδα κάλλιστα εἶναι, ἀλλ' οὐ πρέπειν αὐτῷ τὸ στε-
φάνωμα L. apud Stob. Serm. VII.

στήθος πελιὸν εἶχε 1157, 6.

στήλη] εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες 121, 22. τὰς στήλας καθ-
ελεῖν τὰς πρὸς Θεβαίους. foedera, pacta conventa, stelis insculpta
209, 5. στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους 278, 23. inscriptio stelæ
infamis, seu ignominie ergo inurendæ positæ 428, 1. inscriptio,
decretum, saxo insculptum, quo honores alicui deferuntur 495,
13. 569, 24. ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ, καὶ στήσαι ἐν ἀκροπόλει
πρὸς τῇ θεῷ 1381, 10. τοῦτον τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ
ἔστησαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσου παρὰ τὸν βωμὸν ἐν Λίμναις 1370,
25. = tabula ænea vel marmorea, cippus, in quo insculpta est
formula foederis, legis, documenti alius publici. εἰς τὴν στήλην
ἀναγεγράφθαι, foedere comprehendi Æ. 63, 32. = ἀναγράφειν ἐν
στήλαις, ignominie ergo An. 7, 44. στήλας ἀναιρεῖν 14, 5. ἐξ
αὐτῶν τῶν γραμμάτων σκέψασθε ἃ ἡμῖν ἐν τῇ στήλῃ γέγραπται. nam
foedera, induciæ, pacta omnia publica stelis, i. e. cippis vel pi-
lis incidebantur. στήλην εὐράμενοι παρ' αὐτῶν στήσαι 26, 14. si-
gnificat durissimas illas condiciones, quas Lysander Athenien-
sibus a se devictis imperavit. στήλαι σταθήσονται γεγραμμέναι ἐπὶ
τούτοις. hæc insculpentur tabulis publice figendis 27, 43. = τὸν
νόμον τὸν ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου L. 94, 29. θύειν τὰς θυ-
σίας τὰς ἐκ τῶν κύρβων καὶ στηλῶν 184, 38. κατὰ τὰς στήλας, ἃς

οὗτος ἀνέγραψε leges, quas hic in tabulas æneas saxeasve incidit curavit 185, 12. περί τοῦτον οἱ κάπηλοι ὡς περί στήλην διαφθείρονται metam circensem fr. 2, 5. ἔμοι δὲ στήλη οὐρανομήκης ἔστηκεν ἐν Πελοποννήσῳ μαρτυροῦσα τὴν ἀριτήν. ap. Aristid. in Orat. de Parrhithesmate. = στήλην ποιεῖν Ly. 164, 29. = στήλην εἰς ἀκρόπολιν ἀναφέρειν D. 108, 8.

στηλίτης] ὥστε καὶ στηλίτας ποιεῖν. ut vel nomina eorum, æternæ ignominiae ergo, stelis insculperent 122, 24.

στήναι v. ἴστασθαι.

στήριγξ cingulus temo L. ap. Poll. X. 34.

στηρίζεσθαι ἐπὶ γῆς ποσὶν ἀμφοτέροισιν Ly. 163, 18.

στιγματίας οἰκίτης αὐτοῦ ἠνεχυράσθη L. ap. Athen. ad finem l. 13.

στιγμὴ punctum, pars rei vel minima. εἴ γε εἶχε στιγμῆς, ἢ σκιὰν τούτων, ἂν κατεσκεύαζε. vel minimam probabilitatem 552, 7.

στίζειν] ἐστιγμένος αὐτόμολος Æ. 38, 26.

στοὰ βασιλείος 776, 20. = Ἐρμῶν στοὰ Æ. 80, 5. = ἡ στοὰ sic nude dicta est Pœcile A. 11, 37.

στολὴ habitus sacerdotalis L. 107, 37. = στολὴν πτωχικὴν λαμβάνειν Ly. 158, 35.

στόμα] ἀπορράπτειν Φιλίππου στόμα ὄλοσχοῖνῳ ἀβρόχῳ Æ. 31, 5.

στορενύναι fundere, sternere humi, h. e. occidere Ly. 163, 32.

στοχάζεσθαι] οὐ γὰρ ὑμεῖς, ἂν οὗτοι βούλωνται, στοχάζεσθε, ἀλλ' οὗτοι, ἂν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴωνται 176, 27. = στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρουσίας αὐτῶ ἀπορίας ὡς ἀριστα Æ. 49, 4. = ἄλλου στοχαζόμενος, ἔτυχε τούτου A. 115, 19.

στρατεία] στρατείας ἀπάσας τὰς ἐν ἡλικίᾳ ἐστρατευμένος 545, 15. στρατείαν ἐκείνην οὐκ ἐξελθὼν 1353, 24. = προστάττειν τινὶ στρατείαν Æ. 5, 2. ἡ ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη στρατεία 50, 34. στρατεύεσθαι στρατείας 50, 39. παραγγέλλειν στρατείαν. (ἀλλὴ στρατιὰ) 63, 7. 66, 28. = στρατεία τελευταία ἐκείνῳ ἐγένετο, ἐν ᾗ καὶ ἀπέθανε I. 76, 10. τὰς στρατείας στρατευόμενος 82, 25. = οἱ ἐπὶ στρατείας ὄντες. in castris agentes An. 21, 29. = στρατείας οὐδεμιᾶς ἀπελείφθη L. 160, 7. = εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατείας ἐστράτευται D. 107, 17.

στρατεύεσθαι] αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ 156, 25. = στρατεύεσθαι στρατείας Æ. 50, 39. = ἐστράτευμαι *ταῖς στρατείας (si bene habet) I. 67, 37. 82, 25. ἐπὶ τὸ στρατεύεσθαι ἐτραπόμεθα [17, 7.] = στρατεύονται μὲν οἱ πρεσβύτεροι, δημηγοροῦσι δὲ οἱ νέοι An. 32, 4. = στρατεύεσθαι ἐκ τῆς πόλεως in castra ire L. 107, 17. ἐστρατευμένος militia defunctus 114, 33. στρατευόμενος ἐπὶ τῇ πατρίδι Ἀλκιβιάδης οὐδὲν δεινὸν εἰργασται 142, 37. μὴ ἐπιδηρεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι 160, 2.

στρατηγεῖν] πάντα ἐστρατηγηκότις ἴσεσθε ὑπὲρ Φιλίππου. totum illud bellum e Philippi sententia, et ex ejus re, gesseritis, ad modum imperatoris; quasi vos essetis a Philippo imperatores

ejus belli creati, quod pro ipsius majestate tuenda, aut amplifi-
canda, ejusque auspiciis gerendum esset 30, 13. στρατηγεῖσθε
ὑπ' ἐκείνου ductitamini 52, 2. Philippus vos cogit ex arbitrio
suo bella gerere, docet vos, quocunque velit, aut loco, aut tem-
pore, modo terra, modo mari, ut ipsi expedit, vobis obest, di-
micare etc. ὡς βασιλεῖ στρατηγήσαν τὸν ἐπ' Αἴγυπτον πόλεμον
1191, 21. νῦν δ' ἕκαστος ἑαυτῷ στρατηγεῖ 1457, 21. = συνεχῶς ἔτος
ἦδη τοῦτ' τρίτον στρατηγῶν Æ. 48, 6. = στρατηγεῖν στρατηγίας πλει-
στας An. 19, 10. = στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλακίς L. 135, 29. Ἀλ-
κιβιάδης τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς ἐστρατήγει 156, 30.

στρατηγεῖον] διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατη-
γεῖον Æ. 74, 21. v. βῆμα.

στρατηγία honos, seu imperium strategii. hinc universe, ex-
imius quisque honos, et virtutis præmium. οὐδεμιᾶς κακίας, ἀλλ'
οὐδέ γε στρατηγίας ἀξία 415, 7. οἱ *στρατηγιῶν τε, καὶ προστα-
σιῶν ἀξιούμενοι 435, 27. = καθιστάναι εἰς στρατηγίαν τινὰ Æ. 33,
28.

στρατήγιον curia Strategorum. εἰς τὸ στρ. ἴδωκα τὴν ἀπόφασιν
[scil. τῆς ἐμῆς οὐσίας] 1043, 11. = Æ. 39, 24.

στρατηγὶς ναῦς qua imperator classis vehitur 1162, ult. = στρα-
τηγὶς τριήρης An. 2, 31.

στρατηγὸς] τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δις καὶ τρις κρίνεται περὶ θανά-
του 53, 26. κακούργου μὲν τὸ κριθέντα ἀποθανεῖν, στρατηγοῦ δὲ μα-
χόμενον τοῖς πολεμίοις 54, 1. συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν
γενομένης 238, 3. ergo Strategis, in causis bellicis, concionem
convocandi jus erat. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων cui venia militiæ danda
sit, et cui minus, ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς
διοικήσεως 238, 13. ergo bini erant identidem Strategii, alter ca-
strorum, alter fisci. ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν 273, 8. ergo co-
ram iis judicabantur causæ proditorum patriæ. βουλῆς καὶ στρα-
τηγῶν γνώμη 282, 10. ergo ad deliberationes de rebus bellicis,
h. e. qua ratione belli gerendi patria ab hostibus defendi posset,
Strategii a senatu adsciscebantur. τὸν ναύαρχον ἀναπλεῖν ἐντὸς
Πυλῶν, καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν Ἴππαρχον τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἵππικὰς
δυνάμεις ἐξάγειν Ἐλευσινάδε 290, 3. ergo, ut Nauarchus classi, ita
Strategus pedestribus copiis, et Hipparchus equestribus præe-
rant, sed ita, ut Strategii major esset potestas et dignitas, quam
Hipparchi. ἢ τῶν στρατηγῶν φαυλότης ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις 326, 28.
ἢ βουλὴ ἔθυσε, συνειστιάθη, — οἱ στρατηγοί, σχεδὸν, αἱ ἀρχαὶ ἀπασαί
400, 26. ergo Strategii, secundum senatum, principes erant magi-
stratus. οἶον, οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἀν ἠγνόησέ τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' οὐδ'
ὁ τυχαῖον ἄνθρωπος 671, 11. οὐκοῦν ὑπόλοιπόν ἐστιν οἱ στρατηγοί. ἀλλὰ
τοὺς τριηράρχους καθιστᾶσιν οὗτοι εἰσάγοντες εἰς τὸ δικαστήριον, ἐμπορι-
κὴν δὲ δίκην οὐδεμίαν εἰσάγουσιν 940, 16. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοί
[scil. ἡμᾶς] ἐγγράφουσι, ἐὰν εἰς συμφορῆαν ἐγγράφωσιν 996, ult. ergo
codicillos classium tenebant Strategii, quas in classes cives coor-
dinabantur. ἐποιοῦν οἱ στρατηγοί τοῖς τριακοσίοις τὰς ἀντιδόσεις
1040, 9. hoc e priori necessario sequebatur, ut scilicet Stra-

tegi præessent permutationibus facultatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφὴν 1043, περ. παρά τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων 1209, 12. καὶ γὰρ μισθὸν οὐδένα λαβῶν παρά τοῦ στρατηγοῦ ὀκτῶ μηνῶν. ergo Strategi militibus et annonas et stipendia erogabant.=συνηγορίαι τῶν στρατηγῶν *Æ.* 54, 33.=οἱ ἐς Σικελίαν στρατηγοὶ (scil. ἡρημένοι vel ἀποδεδειγμένοι) An. 2, 30. ὁ στρατηγὸς ὁ χαλκοῦς nomen statuæ æneæ in templo Bacchi 6, 15. τοὺς στρατηγοὺς ἀνακαλεῖν 7, 7.=στρατηγὸς ὃ ἐξῆν ποιεῖν ὃ τι ἐβούλετο L. 162, 12. εἰ ἐπτά ἡμῖν ἦσαν στρατηγοὶ τοιοῦτοι, οἷός ἐγὼ, ἀοίκητος ἂν ἦν ἡ Λακεδαίμων. ap. Aristid. in Orat. de Paraphthegmate.=στρατηγὸς ἐπὶ τὴν Μουνηχίαν καὶ τὰ νεώρια χειροτονημένος D. 108, 34. πλεονάκις ἢ δεκάκις ὑφ' ὑμῶν στρατηγὸς χειροτονημένος 109, 38.

στρατιὰ] παραγγέλλειν στρατιάν, (ut libri nonnulli habent: alii στρατείαν,) conscribere exercitum *Æ.* 63, 7. ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ καὶ πόλεις ἄρδην εἰσὶν ἀνηρπασμένοι 73, 11. ἀκμάζειν καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ 77, 3.

στρατιώτης] στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι 14, 25. αὐτὸς ὦν, οἶμαι, θαυμάσιος στρατιώτης, ὃ Ζεῦ 375, 24.=στρατιώτης καλὸς *Æ.* 50, 28. ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερέτων τῶν ἱερῶν ὄντων ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας 72, 16. ἐκπέμπειν τοὺς στρατιώτας, πρὶν καλλιερεῖσαι 72, 21. παρακαλεῖν τοὺς στρατιώτας 80, 31.

στρατιωτικὸν [scil. ἀργύριον] stipendia militaria 167, 16. χρήματα στρατιωτικὰ 14, 20. sq. 1187, 26. 1209, 9. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικὰ 1346, 18.=στρατιωτικὰ χρήματα, pecuniæ, quæ in milites indigenas, cives Athenienses, erogantur. κλέπτων στρατιωτικὰ χρήματα *Æ.* 74, 22.

στρατοπεδεύεσθαι] οὐκ ἐπέξηλθε μεθ' ὑμῶν *στρατοπεδευομένων L. 140, 11.

στρατόπεδον] ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις *Æ.* 45, 28. συμπρεσβεύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου 50, περ. στρατόπεδον εἰς τινὰς δυσχωρίας κατακεκλεισμένον 66, 7. συναγείρειν στρατόπεδον 66, 9. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως 76, 14. τάξιν ἀπὸ στρατοπέδου ἔλιπε 89, 38.=pro classe navali L. 162, 9.=στρατοπέδω (in duali) συμβάλλειν. duo castra secum configere Ly. 160, 15.

στρατὸς, populus. ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν *Æ.* 73, 7.

στρεβλοῦν A. 133, 16. 135, 19.=An. 7, 2.=στρεβλωθεὶς ἀπέθανε L. 134, 40.

στρέμμα] καὶν ῥῆγμα, καὶν στρέμμα 24, 6. 156, 1.

στρεπτός] στρεπτοὶ panes in gyrum contorti. a cracknel 341, 1.

στρέφειν] ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακὰ 422, 19. στρέφω πανταχῇ 552, 13. τότε τᾶνω κάτω πάντα χρῆ νομίζειν ἐστράφθαι 792, 27. ἄνω καὶ κάτω τοὺς νόμους, τοὺς διαιτητὰς, πάνθ', ὅσα αὐ βούληται, στρέφει 544, 2.=οὐκ ἔχων ὅποι στρέψειε τὰ χρήματα non inveniens modum, quo rationem gestæ tutelæ ita versaret atque torqueret, ut expensa acceptis exæquarentur L. 905, 4.

στρώματα ὑποσπᾶν, to take from under a person's body, bed,

blanket, &c. 762, 4. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια *to get lent to him bed and table-linen* 1191, 1. = στρώματα vestis omnis lintea. οὐ μετὰ στρωμάτων, οὐ μετὰ ἱματίων, οὐ μετὰ τῶν ἐπίπλων L. 903, 5.

στρωματεὺς cento, culcitra, sub qua cubatur. ἔπινεν ὑπὸ τῶ αὐτῶ στρωματεῖ κατακείμενος L. 142, 6.

στρωματόδεσμα φέροντες Æ. 41, 10.

στυγανὸς] κῆρ στυγανὴ με ἀμφέχανε Æ. 21, 4.

στυγερός] μὴ στυγεράν ἀμφίς ἔχασιν ὕβριν 322, 13. = στυγερά πένια Ly. 162, 38.

στυγνὸς De. 180, 30.

στύπκιον. *hempr or tow.* δθόνια *sail-cloths*, καὶ στύπκια, καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τριήρης 1145, 6.

στύραξ, hastæ cuspis L. ap. Harpocr.

συγγένεια] ὡς περ αἱ συγγένειαι τὰς ἰδίας οἰκοῦσιν οἰκίας, οὕτω καὶ τὴν πόλιν οἰκεῖτε δημοσίᾳ 796, 17. = φιλίας πρὸς ἡμᾶς οὐ μικρᾶς καὶ συγγενείας ὑπαρχούσης (nam sic legendum videtur) I. 66, 20. liberi sunt γένος (veniunt in jure civili nomine γένους) ἀλλ' οὐ συγγένεια. non autem audiunt parentum suorum cognati 72, 31.

συγγενής] πλὴν εἰ μὴ συγγενεῖς φήσει τοὺς μισθουμένους αὐτὸν 722, 9. de fratre et filio. πρὶν φάσκειν ἡμέτερος συγγενής εἶναι. priusquam se meum fratrem, meique patris filium ferret 1001, 18. δεινόν ἐστιν, εἰ καὶ καθ' ὅτου τις τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖ, πολλῶ δὲ δεινότερον, εἰ κατὰ τῶν συγγενῶν 1117, 24. = τοῖς συγγενέσι τὰ τοῦ συγγενοῦς. scil. χρὴ δίδόναι. videtur hæc aut proverbialis dictio, aut sanctio juris civilis esse I. 48, 40. discrimen inter τοὺς συγγενεῖς et τοὺς ἐκγόνους 72, 11. ὃ συγγενέστατόν ἐστι φύσει πάντων. qua consanguinitate (filii cum matre) cogitari nequit ulla arctior, solum si spectes naturam, juris civilis sanctiones insuperhabens, huic legi naturæ refragantes 85, 25. = συγγενής ὧν οὐ τῶν σωματῶν, ἀλλὰ τῶν χρημάτων L. fr. 52. = συγγενής τιμαρτία pœna consentanea scitis et moribus majorum in puniendis sceleribus Ly. 165, 10.

συγγενικῶς καὶ φιλανθρώπως οἰκεῖτε τὴν πόλιν 797, 2.

συγγεωργεῖν I. 76, 25.

συγγίνεσθαι ἀδελφαῖς L. 143, 33.

συγγινωσκόντων τῶν φίλων assentientibus amicis, idemque mecum censentibus I. 73, 21. = συνέγνωσαν δὲ σφίσιν αὐτοῖς ὡς ἡδικοῦτες. ipsi sibi consci erant, aut ipsi sibi exprobrabant, quod iniique egissent L. 115, 11.

συγγνώμη τοῖς ἐξελεγχόμενοις 121, 9. συγγνώμη ἀδελφῶ βοηθεῖν. *to protect and defend one's brother, even though he should be in the wrong, is natural to man, and what nobody can blame a man for.* proverbium, quo æquum censeris facere, fratrem, h. e. necessarium tuum, etiamsi in causa iniquiore, tuens 415, 16. ἀφαιρεῖται τὸ τῆς συγγνώμης ὠφέλιμον 633, 24. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενός εἰσι, neque clementia et ignoscendi facilitate

ducuntur, neque ulli alii rei dant operam, πλὴν τοῦ πλείονος, quia cupiditati 982, 3. εἰάν δὲ πλούσιος δι' αἰσχροκέρδειαν ταῦτά ποίησιν, συγγνώμης τεύχεται 1231, 16. δεδάκατε γὰρ τοῖς βουλομένοις ἀδικεῖν, ἂν μὲν λάθωσιν, ἔχειν, ἂν δὲ ληθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν 1232, 15. συγγνώμην ἐμοὶ εἴχετε τοῦ ἐργίζεσθαι αὐτοῖς 1247, 7. = συγγνώμην παρέχειν Ly. 148, 5. σ. τῶν κατὰ προαίρεσιν ἀδικημάτων 169, 4. = τῇ συγγνώμῃ μᾶλλον ἢ τῷ δικαίῳ προσθέμενοι D. 97, 22.

σύγγραμμα, clausula, articulus alicujus decreti. πικρὸν σύγγραμμα Αἴ. 71, 30.

συγγράφειν] καταφρονήσαντες οὗτοι τῆς συγγραφῆς καὶ τῶν ἐπιτιμίων, ἃ συνεγράψαντο αὐτοὶ οὗτοι καθ' αὐτῶν. pœnarum, quas hi ipsi voluerunt in tabulis contractus consignari, et adversus sese scribi 1280, 3. τὴν ναῦν ἤκουσι κατακομίζοντες εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον, εἰς ὃ συνεγράψαντο. quem in portum quoque ut appellerent navem suam, expressis verbis pepigerant et sponderant in tabulis contractus 1280, 19. συγγραψάμενοι εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον. *though they have allowed a bill to be drawn up in their name, purporting, that the ship and its contents shall be brought into your harbour* 1297, 3. = A. *135, 35.

συγγραφὴ tabulæ contractus inter duos pluresve, sive de ære credito, sive de locatione, sive de alia quacunque re. *table of contract, bond.* ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδιδωκῶς κατὰ συγγραφῆς. quasi si signum faciendum marmorario locasset e pacti literis consignati formula 268, 13. δίκας εἶναι περὶ ὧν ἂν ὄσι συγγραφαὶ 882, 7. συγγραφῶν οὕσων cum is esset modus tabularum pacti, cum in tabulis ita cautum esset 883, 16. συγγραφαὶ ταυτικά. *bills of bottomry* 932, 3. = κατὰ συγγραφὰς ἐμισθάθη καὶ γραμματεῖον Αἴ. 23, 3. = συγγραφὰς ἤδη ἔχειν. sed leg. ibi est γραφὰς. operam pingendi jamdudum aliis elocatam habere, vel condixisse An. 31, 17. = κατὰ τὰς συγγραφὰς pacta conventa inter cives qui in urbe manserant, et exsules e Peiræo redeuntes L. 184, 38.

συγγυμναστῶν Αἴ. 90, 6.

συγκαθίζεσθαι] *συγκαθεζόμενος δ' αὐτὸς ἕκαστός ἐστι τῶν τὰ ταῦτα ποιούντων in privatis congressibus 1434, 6.

συγκαθίργειν Αἴ. 26, 9.

συγκαθιστάνειν] καὶ οὐ συγκατέστησε τὸν στόλον μετὰ τῶν ἄλλων τριηράρχων. non reduxit in pristinam, veram, propriam et solitam stationem classem, quamquam reliqui trierarchi id fecerunt 569, 6. = συγκαθιστάνειν τύραννον An. 13, 13.

συγκαλεῖν, συνάγειν 130, 2.

συγκαταγηρᾶν I. [17, 8.]

συγκαταθάπτειν L. 196, 12.

συγκάταινος consentiens. βουλόμενος ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλουμένοις 284, 3.

συγκατακτᾶσθαι τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν 246, 3.

συγκαταλύειν τὸν δῆμον Αἴ. 27, 10. = συγκαταλύειν τὸν δῆμον An. 13, 39. = τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν δῆμον ἐτίμων L. 146, 6. 184, 5. 29. 186, 12.

συγκαταμαρτυρεῖν 855, 18.

συγκατακιμπλάναι τοὺς ἀναιτίους (τῆς ἑαυτοῦ μαρίας puta) A. 116, 13.

συγκαταπράττειν 63, 2. 96, 21.

συγκατασκάπτειν τὰ τείχη An. 13, 38.

συγκατασκευάζειν] μόνον οὐχὶ συγκατασκευάσαντες αὐτῷ 33, 4. 215, 27. 275, 16. 898, 8.

συγκατατιθέναι] συγκατατίθεμαι assentior τοῖς παρακαλουμένοις 283, 22. = συγκατατίθεσθαι γραμματεῖον tabulas alicubi cum alio quoriam, coram alio, deponere I. 59, 25.

συγκαταψεύδεσθαι τινος Æ. 49, 21.

συγκατέρχισθαι] ἐπὶ κατειργασμένοις μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος, ἢ συγκατελθεῖν κατειργασάμενός τι τῶν συμφερόντων L. 187, 32. 188, 7.

συγκατηγορεῖν 434, 22. 1232, 24.

συγκεῖσθαι] συγκείμενός τινι πρὸς τινα λόγος, pactum cum aliquo initum Æ. 34, 18. ἐξ ὀνομάτων συγκείμενος ἄνθρωπος 86, 27. = σύγκειται αὐτοῖς hæc inter eos composita, conducta, comparata sunt I. 41, 16. = σύγκειται πιστότερον ἢ ἀληθέστερον A. 122, 41. = σύγκειται αὐτῷ πάντα ταῦτα omnia sibi commentus est L. 98, 34. συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν βλάβῃ. commenta consuta in pestem civium.—

συγκεραυνῶναι, vel συγκιρνᾶν. παιδείαν πρὸς ἅπαντα ταῦτα οὐκαίρως συγκεραμμένην 1414, 7.

συγκεφαλαιοῦν λογισμὸν, computare, in summam contrahere rationem Æ. 62, 9.

συγκηδεστής ἑαυτοῦ his wife's sister's husband. maritus sororis uxoris suæ 949, 6.

συγκινδυνεύειν 196, 3.

συγκλείειν] τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλείσαι. ita contudisse, commulcasse os alicui, ut oculi ita intumescerent, ut palpebræ attolli et oculi aperiri nequissent 1259, 13. = συγκλείειν τὰς θύρας Æ. 11, 5. = συγκλείειν τὸ δεσμοτήριον An. 7, 26. = συγκλείειν τὰ κατηλιῖα L. fr. 2, 5. = συγκλείειν τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ταῖς τέφραις De. 180, 4.

συγκλέπτειν A. 145, 26.

συγκληροῦν per sortem attribuere συμμορία ἐκάστη τὴν πεντεκαίδεκαταῖαν 183, 1. = ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἄνθρωπον συκοφάντη Æ. 52, 34.

σύγκλητος] συγκλήτου ἐκκλησίας συναχθείσης 249, 12.

συγκοιμᾶσθαι] συνεκοιμῶντο καὶ ταύτη L. fr. 3, 2.

*συγκοινολογεῖσθαι τινι. cum aliquo consilia clandestina conferre, causamque communem facere D. 93, 40.

συγκοινωνεῖν τῆς δόξης 1299, 20. = ταύτης *συνεκοινοῦμεν I. 70, 28.

συγκομίζειν] συγκομίσας δῶρα καὶ τὸ ἀργύριον ἀποδόμενος. dona colligens et argentum remunerans L. fr. 41.

συγκόπτειν concidere, commulcare verberibus 532, 26. συνεχόπη 1151, 20. = τὸν γραφία συνέκοψαν L. 97, 42. οὐδ' αὐτὸς ἐμει-

λαν ὑπὸ πλείστων ὀφθήσεσθαι τε καὶ συγκοπήσεσθαι 99, 20. οἱ μὲν ἄλλοι ὅταν συγκοπῶσιν 99, 40.

συγκροτεῖν] δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσι θαυμαστοὶ καὶ συγκεκριοτή-
μένοι τὰ τοῦ πολέμου. *ad artes belli disciplina usuque diuturno
eruditi, assuefacti, et quasi indurati* 23, 3. συγκροτεῖν καὶ διδά-
σκειν τὸν χορόν. *cogere, congregare* 520, 11.

συγκρούειν] πάντα συνέκρουε καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐτάραττε 231, 12.
σ. τὰς πόλεις *civitates inter se collidere inimicitiiis* 282, 1.

συγκρύπτειν] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰ
τοιαῦτα ὄνειδη 23, *rep.* 155, 25. 419, 15. τὰ τῶν πραγμάτων ὁ-
σχερῆ τῷ λόγῳ συγκρύψηται 1446, 8. = *Æ.* 7, 22. = *A.* 118, 18.
= συγκρύπτειν τινὲ τὴν ἀμαρτίαν. *celare* *An.* 9, 34.

συγκυβευτής *Æ.* 8, 41. 9, 6.

συγκυνηγέται *Æ.* 90, 6.

συγχαίρειν τινὲ τῶν γεγενημένων 194, 23. 579, 19. = συγχαίρειν
τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἀνδρας—*Æ.* 34, 9.

συγγεῖν] τὰ σύμβολα συγγεῖων 570, 18. ἀρ' οὐ πάντα συγγεῖς
τὰνθρώπινα 635, 23. αἴτιος ἢ τοῦ τὸν θεσμόν συγγυθῆναι τόνδε 640,
2. *collato v.* 16. συγγεῖ ὅλην τὴν πολιτείαν 729, 14. ὁ βίος συ-
γγέχεται 777, 9. = τὰς ψήφους συγγεῖαι *I.* 52, 26. = συγγεῖν τὰ νό-
μιμα τῶν ἀνθρώπων *A.* 125, 26. 40. 126, 34. = συγγεῖν πάντα τὰ
ἐν τῇ πόλει δίκαια *D.* 104, 30.

συγχειρουργεῖν τὰ ἱερά *I.* 70, 28.

συγχορηγός 853, 1.

συγχανεύειν 615, 12. = *Ly.* 164, 29. 39.

συγχαρεῖν] ἢ τότε συγχαρηθεῖσα εἰρήνη 231, ult. ἀν καθαρά ὄσω
αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῆ, συγχαρεῖτε, *you acquiesce therein. pro-
batis rationes, aut confitemini æquas et probabiles esse* 303, 23.
τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἐκάστῳ ὑμῶν ἴδοι τις ἀν τὸ συγκεκριμένος.
*tantam modestiam, tantum pudorem et verecundiam, vel æqui-
tatem religionis* 533, 17. συγχαρῶν τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν ἄλλων
βουλήσει 535, 5. σ. τῇ πολιτεία τὰ τοιαῦτα ἡξίου 535, 8. οὐδενὸς
γὰρ πράγματος, οὐδ' ἔργου, τοῦτο συγχαρητέον 566, 17. συγχαρεῖν
τοῖς πονηροῖς *flagitiosorum proterviæ frena laxare, indulgere,
connivere* 922, 17. τὰ συγχαρηθέντα χρήματα ἔχουσι. *tulerunt
æs, in quod ab ambabus partibus concessum fuerat* 985, 22.
συγχαρηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἡμέρα 1042, 26. ἐλαττοῦσθαι τι
καὶ συγχαρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδεικοι εἶναι 1287, 17. = ἐκὼν συ-
γχαρῶ τοῦ ἡμικληρίου τῷ παιδὶ *I.* 83, 16. = συγχαρεῖν λόγῳ *A.* 132,
34. = συγχαρεῖν τῷ ὀνόματι τῆς εἰρήνης, τοῖς δ' ἔργοις, ἀφ' ὧν ἀν εἰρήνη
γένηται, ἐναντιοῦσθαι. *disertis quidem verbis se pacis adversarios
haud ferre, rebus tamen adversari cœptis iis omnibus, unde
pax coalescat* *An.* 23, 32. = συγχαρεῖν τινὸς τιμήματι *L.* 94, 26.
ἀρνεῖσθαι μὴ συγχαρῆσαι 100, 44. = συγχαρεῖν τι *pati, concedere
aliquid verum esse, aut pro vero haberi* *Ly.* 156, 2. = συγχα-
ρεῖν θάνατον ἑαυτῷ τὴν ζημίαν. *nil intercedere, quominus mortis
pœna a se repetatur* *D.* 91, 11.

συζῆν] φιλοπραγμοσύνην, ἢ πρὸς ἅπαντας χρεῖται καὶ συζῆ Φίλιππος.

in qua ætatem degit et cum qua cohabitatur, veluti cum conjugē, aut cum morbo quodam cognato 13, 10. τὸν * συζῶντα μεθ' ὑμῶν 330, 2. οἷς συζῆν τὸν λοιπὸν βίον ἀνάγκη 363, 4.

σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων 314, 12.

συκοφαντεῖν τὰ συμβάντα 292, 17. ἀλλὰ νῆ Δία συκοφαντοῦμεν τὸ πρᾶγμα 639, 17. ἐάν τις ποιῆ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν 1325, 8. τούτοις, ἂ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται. Hermog. p. 364, 23. ex or. pro corona. = A. 146, 22. = οὐ τοῦ αὐτοῦ μοι δοκεῖ εἶναι τε καὶ συκοφαντεῖν L. 100, 17. τοὺς περὶ τούτων ποιουμένους λόγους συκοφαντεῖν νομίζετε 164, 15. τριάκοντα μνᾶς ἐσυκοφάντησε. rabulisticis machinationibus, concussionē, vanos terrores injiciendo, triginta minas expressit 177, 32. ὡς ἤδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νομίμων ἐπιθυμεῖτε 179, 44. διασώζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται ὑπὸ τῶν ὄρφακῶν πολλοὶ fr. 26, 1.

συκοφάντημα διαπίπτει Æ. 33, 19.

συκοφάντης] εἰς τοὺς συκοφάντας ἄγειν 264, 6. πονηρὸν, πονηρὸν δὲ συκοφάντης ἀεὶ καὶ βάσκανον—307, 23. πλὴν εἰ συκοφάντου, καὶ πονηροῦ, σπέρμα καὶ ρίζαν ὑπάρχειν οἶεται δεῖν 784, rep. τοῦτο γὰρ ἐστὶν δὲ συκοφάντης, αἰτιᾶσθαι μὲν πάντα, ἐξελέγχειν δὲ μηδὲν 1309, 12. συκοφαντῶν ἔργον, οὐχ, ὡς φασίν, εὐνων ἀνθρώπων ποιούσιν 1444, 21. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν εἰσκότες—291, 16. = οἱ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται Æ. 36, 30. προβολὰς δημοσίᾳ ποιούμεθα τῶν συκοφαντῶν ὡς κακούργων 47, 26. ὑπεύθυνος τῷ συκοφάντῃ μάστυς 51, 3. θέρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν 52, 26. ἡ τύχη συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπων συκοφάντῃ 52, 34. = συκοφάντας μισοῦντες, οἷους ὑμεῖς (scil. μισεῖτε) A. 138, 32. μὴ διδάσχετε τοὺς συκοφάντας μείζον ὑμῶν δύνασθαι 138, 40. = τῶν συκοφαντῶν ἔργα ἐστὶ, καὶ τοὺς μηδὲν ἠδίκηκότας εἰς αἰτίας καθιστάνειν L. 171, 14.

συκοφαντίαν δέδωκε locum, opportunitatem dedit, falso querendi de injuriis velut datis, quæ datæ non fuerunt, et insontes fictis criminationibus vexandi 642, 11. = φήμης et συκοφαντίας differentia Æ. 47, 20. διαβολὴ ἀδελφόν ἐστὶ καὶ συκοφαντία ibid. ἄτιμος ἐκ συκοφαντίας 52, 3. = συκοφαντίαν αὐτοῦ κατέγνωτε L. 102, 5.

συκοφαντικὸς] οὐδένα πω δίκην οὔτ' ἀναιδεστέραν οὔτε συκοφαντικωτέραν οἶομαι φανήσεσθαι δεδικασμένον 967, 11. συκοφαντίαν τινὰ τοῖς πράγμασι προσάγειν 372, 25.

συκοφαντώδης] νομίζων οὐκ ἂν ῥαδίως αὐτὸν ἑτέραν (scil. δίκην) ταύτης συκοφαντωδέστεραν ἐξευρεῖν L. fr. 2, 1.

σῦλα ποιουμένους Βοιωτούς. Bæotos, ubi locorum viros nostros, aut res mercesve nostras repererint, manum iis injicientes, ea que retinentes pro arrha, donec ipsis a nobis satisfactum fuerit L. 185, 18.

σῦλαι jus diripiendi merces, aut corpora, in quæ incurras, oblata tibi, prædas de aliquo agendi, the right of making reprisals. ἐξελόμενοι ὅπου σῦλαι μὴ ᾤσιν Ἀθηναίσις. ubi merces Athe-

niensium ab incolis attineri, custodiæ dari, to be attached, seized, non liceat 927, 4. ὡς περ σύλων δεδομένων τοῖς Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων. just as if the people of Phaselis had received letters of license and privilege, to make a booty of the Athenians, or seize upon their property, wherever they might find it 931, 23. ἀνδροληψίας καὶ σύλας τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας 1232, 4. unde patet, σύλας rerum esse detentiones, ἀνδροληψίας hominum.

συλαῖν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα 442, 2. eripere, quatenus id oratione fieri potest. τὴν θεὸν τοὺς στεφάνους σεσυλήκασιν 616, 19. 756, ult. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων 931, 21. οὐκ ἐτόλμα τοὺς παραταξαμένους συλήσαι, πρὸς οὓς περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευσεν 1477, 17. = συλαῖν τὴν ἰσχὺν προ ἀφαιρεῖσθαι De. 180, 1.

συλλαβῆ] δύο συλλαβὰς προσθεῖς 270, 22. ὅλος ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς, μέχρι τῆς τελευταίας 723, 4. πάντα τὸν νόμον μέχρι τῆς ὑστάτης συλλαβῆς 734, 23. = πρὶν μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην Æ. 73, 32. παραλλάττειν μίαν μόνην συλλαβὴν 81, 29.

συλλαμβάνειν succurrere, auxiliari. οὔτε χρήμασιν, οὔτε σώμασιν, οὔτ' ἄλλῳ οὐδενὶ τῶν πάντων συνελάμβανον ἡμῖν 231, 25. ἀβούλεται διακράττεσθαι, συλλάβωμεν αὐτῷ adjuvemus eum 665, 14. τὸ μὲν εὖ *βούλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης, καὶ τούργον γένοιτ' ἂν 1490, ult. Schol. Aristophanis ad Acharn. v. 205. e Midiaca affert οὐχὶ συλληψόμεθα αὐτόν. = συλλαβόντες ὡς λήστην Æ. 89, 40. = συλλαμβάνειν τούτῳ τὰ ψευδῆ. operam alicui navare in falsis testimoniis suo confirmandis I. 77, 17. = συλλαμβάνειν ἐν ἀπορρήτῳ clam, silenter, in occulto, comprehendere atque custodiæ mandare An. 7, 5.

συλλέγειν] οὐκ ὀλίγων ὄντων ἀμαρτημάτων, οὐδ' ἐξ ὀλίγου χρόνου συνειλεγμένων 131, 5. συνειλοχῶς ῥήματα καὶ λόγους 328, 11. συνείλοχα ὕβρεις αὐτοῦ καὶ πονηρίας τοσαύτας 522, 12. περιόντα αὐτὸν συλλέγειν [scil. exempla similia] καὶ πυνθάνεσθαι, τίσι κάποτε συμβέβηκεν ὕβρισθῆναι 525, 23. συλλέγειν ἐράνους 547, 11. 19. 1249, rep. συλλέγεσθαι τὴν βουλήν 775, 23. συλλέγειν μαθητὰς 938, 8. ἐπειδὴν δὲ συλληγῶσι congressi secum sint, καὶ μετ' ἀλλήλων γέγονται 1267, 24. τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων—συλλέγοντας συνδουπεινῶν ἀλλήλοις 1269, 10. συνειλεγμένη ἀπὸ τούτων βίον 1351, 9. ἀνδρα ἐργάτην καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον 1362, 10. = συνέδριον τῶν Ἑλλήνων μέλλει συλλέγεσθαι Æ. 89, 42. = διὰ τοῦτο συλλέγεσθε, coitis in curiam I. 78, 29. = συλλέγειν χορὸν A. 142, 34. 46. 143, 2. = συλλέγονται τινες ἐναντιωσόμενοι τοῖς τότε καθισταμένοις πράγμασι L. 131, 35. συλλέγεσθαι φησὶ ἀνθρώπους ὡς ἐμὲ πονηροὺς καὶ πολλοὺς 170, 3. ἐράνους συνείλεκται It. 2, 5. = συλλέγειν φρύγανα Ly. 158, 36. τὴν μετὰ πολλῶν πότων συνειλεγμένην εὐκλείαν 158, 14. = οὐσίαν ἐκ τοιούτων λημμάτων συνειλεγμένην D. 109, 10.

συλλήβδην 1351, 13.

συλλήπτως καὶ κοινωνῶς τῆς ἀμαρτίας A. 123, 35.

σύλληψις, comprehensio, ut in carcerem detur, et supplicio afficiatur. κατασκευάζειν σύλληψιν Æ. 85, 37. κατασκοπῶν συλήψεις 86, 1.

ἡ συλλογὴ ῥαδιὰ ἦν 522, 14. = συλλογὴν ἐποίει concilium faciebat tribunus, h. e. operam dabat ut milites in concionem deliberandi ergo de causa communi convenirent L. 160, 22.

συλλογίζεσθαι] συλλελογισμένον ὀρθῶς 285, 23. τοὺς καιροὺς 355, ult. συλλογίσασθαι δὴ βούλομαι τὰ κατηγορημένα ἀπ' ἀρχῆς 396, 26. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογίζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε 1477, 20. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω συλλογίσασθαι 1478, 26. ἂν οὐδὲν ὑμεῖς συλλογίσεσθε 1484, 23. = computare. referre ad reliqua rationis capita. *to include in the reckoning.* ἕτερα καμπληθῆ, ἀπὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο L. 906, 10.

σύλλογος] σύλλογοι καὶ λόγοι παντοδαποὶ ἐγίνοντο κατὰ τὴν ἀγορὰν 378, 24. = σύλλογος ὁ ἐν Πύλαις Æ. 71, 27. = σύλλογος τῶν νεῶν An. 28, 17. = τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν γενέσθαι τοῖς Ἑλλησι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας L. 912, 3.

συλλυπεῖσθαι cum συναλγεῖν copulatum A. 122, 4.

συμβαίνει numerus convenit, congruit 360, 5. *is just, conforms with.* πολλάκις συμβαίνειν καιρὸν μεγάλων εὐεργεσιῶν 493, ult. συμβαίνει consequitur. in conclusionibus ratiociniorum, syllogismorum 792, 7. ἂν τι συμβῆ, si quid deliquerit, si quid ei humanum contigerit 551, 15. ὅπως συνέβαιεν ἐκάστῳ τὰ λύτρα. ut cuique de pretio redemptionis, cum hoste, cujus in potestate esset, convenisset 394, 13. συμβέβηκέ μοι τριηραρχία contigit mihi necessitas trierarchatu fungendi 1154, 11. = περιορᾶν, ὅ τι συμβήσεται Æ. 38, 29. τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα 60, 42. πταῖσμα εἴ τι συμβήσεται Ἀλεξάνδρῳ 77, 13. αὐτόματόν τι συμβῆ 77, 33. ἀθυμία τῶν συμβεβηκότων, mœstitia et desperatio e sinistro rerum eventu nata 89, 27. = τοῦ συμβαίνοντός ἐστι. usu quotidiano fit, est in numero rerum sæpissime contingentium I. 47, 40. = συμβαίνει καὶ ταῦτα τοῖς προτοῦ L. 113, 10. 22. etiam hæc cum superioribus consentiunt.

συμβάλλειν, συμβάλλεσθαι. pecuniam alicui credere in fœnus, negotium æris mutuaticū cum eo contrahere. συμβόλαιον εἰς ἀνδράποδα συμβεβλημένον. *a loan advanced upon slaves.* æs in mancipia pignori data creditum 822, 4. δέον αὐτὸν, εἰ καὶ τις ἄλλος ἐβούλετο εἰς ταῦτα συμβάλλειν, τοῦτον διακωλύειν 822, 7. συμβόλαια πολλοῖς συμβαλόντες. *though we had advanced money to many persons* 907, 5. In medio, contribuere, conferre. τὸ ἡμιου τοῦ γένους αὐτῶ συμβαλόμενοι 691, 16. οὐδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος 1031, 14. τῷ πάποτ' εἰσήνεγκας, cui unquam erantum contulisti? ἢ τίνι συμβέβλησαι πῶ. aut quem ære credendo sublevasti 1122, 26. εἰς ἔκδοσιν ἡξίου τῆ τῆς Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι 1368, 12. κὰν ἀπορηθῆ τις, ἰκανὴν προῖκ' αὐτῇ ὁ νόμος συμβάλλεται, ἂν καὶ ὀπαστιοῦν μετρίαν ἢ φύσις ὄψιν ἀποδῶ 1383, 25. = κυβείῳ — οὐ τοὺς ἀλεκτρυόνας συμβάλλουσιν Æ. 8, 22. = συμβάλλειν ἑτέρῳ

contribuere I. 54, 33. παιδὶ μὴ ἐξεῖναι συμβάλλειν, μηδὲ γυναικὶ, πέρα μεδίμων κριθῶν. de vendendo emendove contrahere cum quoriam. to make an agreement or contract 80, 30. μέγα μέρος συμβάλλεται τὸ πλῆθος confert 107, 15.=πολλά ἔστι τὰ συμβαλλόμενα (id est συλλαμβόμενα conducentia) τοῖς τῶν ἀλλοτρίων ἐφίεσθαι βουλομένοις A. 138, 37.=συνεβάλοντο μέρος οὐκ ἐλάχιστον partem non minimam conferebant An. 18, 38.=τὸ ἥμισυ τοῦ ἀργυρίου συμβάλλεσθαι dimidium æris conferre L. 101, 29. ἐξ ὧν μὲν ἡ πόλις εὐδαίμων ἔσται, οὐ συμβάλλονται 163, 29. πολὺ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν, ἢ τούτῳ συμβαλεῖν. pecuniam credere fr. 2, 6.=συμβάλλεσθαι οὐδὲν εἰς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν Ly. 153, 23. ἡ χώρα τὰ δένδρα συνεβάλετο εἰς—153, 25. *συμβάλλειν τιῆ λόγον. excusationem alicui suppeditare, administrare 155, 22. συμβάλλειν τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχιστον. conferre, comparare 156, 28. σ. τὰ στρατοπέδω 160, 15.

συμβιάζειν] ἤξει πάντα ταῦτα τὰ νῦν συμβεβιασμένα 100, 3.

συμβιοῦν] ἐγὼ μὲν οὖν τοιαύτη συμβεβίωκα τύχη 313, 5. ἀγαθὴ γὰρ τύχη συμβεβιωκῶς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς 315, 18.

συμβόλαιον contractus, pactum de quacunque re cum alio, negotium, trade, traffic. συμβόλαια τοῦ καθ' ἡμέραν βίου—. συμβολαίων δίκας εἶναι τῶν Ἀθήναζε καὶ Ἀθήνηθεν 882, 6. ἵνα τὰ συμβόλαια ἀποστερήσαιν. that they might make us lose our cash and property 884, 9. οὐκέτι εἶναι φασὶ πρὸς ἑαυτοὺς οὐδὲν συμβόλαιον ullam obligationem ex titulo pacti 907, ult. ἀπόλλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβ. so had my father lost the money, which he had lent 1185, 11.=I. 47, 32. ἐξ ἐτέρων συμβολαίων. ex aliquo nescio quo negotio forensi 54, 16.=πράξεις συμβολαίων. judicial exactions of such demands, as a person has on another. postulaciones et executiones judiciales eorum, quæ alicui debentur ex pacto scripto. cum creditor in foro producta syngrapha poscit debitorem æs creditum reddendum An. 12, 8.=συμβολαίων ἡμῶν πολλῶν πρὸς ἀλλήλους γεγενημένων. negotia, commercia rerum quamplurima nobis intercesserunt—. μικρῶν ἂν ἔνεκα συμβολαίων ἐδούλευσαν. in servitutem decidissent ob minuta quædam debita contracta L. 129, 24. Taylor in Indice voc. hoc reddidit per stipendium.

σύμβολον idem præne, quod συμβόλαιον. σύμβολα pacta conventa inter duas civitates maritimas, mercaturæ debitas, de jure inter cives utrinque, seu reciproce, dicendo in litibus mercatoriiis 78, 25. συμβόλων οὐδὲν δεόνται Μακεδόνες πρὸς Ἀθηναίους 79, 13. quem locum citans Thomas M. p. 819. hæc addit expositionis ergo σύμβολα πληθυντικῶς μόνον αἱ περὶ τὰ συμβόλαια τῶν ἐμπόρων δίκαι. οὐδεπώποτε σύμβολα ἐποιήσαντο πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν 79, 17. videtur ex hujus paginæ fine colligi, Philippum id egisse, ut Atheniensibus ejusmodi σύμβολα obtruderet; secundum quæ Atheniensis de Macedone querens necesse haberet litem in Macedonia prosequi; et contra Macedo, de Atheniensi

querens, Athenis. quæ res, ut nimis impendiosa, et dispendiosa, parum placebat Atheniensibus. Antehac, ubi quæque his nata fuisset, ibi statim fuerat disceptata. τὰ σύμβολα συγχείων jus mercantile, quod nobis cum Cyzicenis est 570, 18. b) indicium, nota, documentum. σύμβολον ποιῆσθαι τῆς αὐτῶν σωτηρίας, εἰάν ὑμῖν ὥσι φίλοι 191, 22. tessera, facultatem judicandi dans habenti. παραλαμβάνειν ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ 298, 6. = ἀπὸ συμβόλων ὑμῖν δικαζομένους. *who proceed against you according to the laws which concern bills of exchange* A. 138, 31. = An. 31, 28. = σύμβολον φιάλης χρυσῆς. id est, patera aurea, data ὥστε εἶναι σύμβολον, quo esset tessera L. 154, 13.

συμβούλευσθαι] εἰάν καὶ τοὺς ἀκούοντας συμβουλομένους λάβω. *assensu potiar auditorum* 1393, 7.

συμβουλεύειν] τοῦ συμβουλεύοντος ὑμῖν ἔργον οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ εἰπεῖν τὰ βέλτιστα 108, 8. ἐν τῷ συμβουλεύειν φρονιμώτερα τῶν ἄλλων εἰπεῖν ἔχειν 180, 11. τὸ συμβ. περὶ τῶν παρόντων καὶ γενησομένων προτίθεται 1426, 7. οὐ γὰρ ἐπιτιμᾶν τοῖς συμβουλευομένοις χαλεπὸν, ἀλλὰ συμβουλεύσαι τι καὶ πείσσαι τῶν δεόντων 806, 11. διὸ καὶ χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ συμβουλεύειν 1466, 4. ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν ὑμῖν ποιῆσθαι 200, 15. = συμβουλεύειν τῷ νοσοῦντι *Æ.* 86, 4. = ὁ συμβουλεύσας ὄσιος ἔστω καὶ εὐαγῆς *auctor consilii, suator, impulsor* An. 13, 8. = ὁμόσας εἰσηλθὼν εἰς τὸ δικαστήριον τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν τῇ πόλει L. 186, 42. νεώτερός εἰμι τοῦ συμβουλεύειν fr. 6, 3. *ubi videtur addendum ἐμαυτῷ. junior sum, quam ut ipse mihi recta queam administrare consilia.*

συμβουλή] συμβουλᾶς δεινᾶς καὶ παρανόμους συμβουλεύειν D. 96, 16.

συμβουλίας τὰς τῶν πρέσβων ὑπολαμβάνοντες πιστοτέρας εἶναι 342, 23. = συμβουλία idem quod συμβουλή D. 98, 23.

σύμβουλος] τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὃ τι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβούλου 13, *rep.* εἰ βασιλεὺς παρ' αὐτὸν ὄντα με σύμβουλον ποιοῖτο 192, 12. μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι 226, 4. σύμβουλος καὶ ῥήτωρ 257, 20. σύμβουλος καὶ συκοφάντης, * ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρουσιν 291, 16. τὸν λέγοντα φανῆναι δεῖ πράξεώς τινος σύμβουλον, δι' ἣν—1443, 1. = οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ κάποτε καλῶς ἀπήλλαξε Δημοσθένης συμβούλου χρησάμενος *Æ.* 76, 8. = οὐκ ἂν ἕτεροι γένοιτο τούτων πονηρότεροι σύμβουλοι. *scil. quam iracundia et ignoratio veri per calumnias vobis erepti* A. 137, 41. = οὐκ ἄξιον τούτοις πολλακίς χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς (*scil. κεχρηῆσθαι*) οὐδὲ ἀπαξ ἐλυσιτέλησε τοῖς πευδομένοις L. 174, 13. = σύμβουλος et ἡγεμῶν *secum copulata.* V. *vos. ἡγεμῶν et προστατῆς* D.

συμμαχεῖν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν ἐθέλουσιν ἅπαντες οὓς ἂν ὄρασι παρεσκευασμένους καὶ πράττειν θέλοντας 42, 2. οἱ συμμαχισάμενοι τὴν Πλαταιᾶσι μάχην Ἕλληνες 1378, 3. = συμμαχεσθαι μάχην *Æ.* 50, 38.

αἱ συμμαχίαι τοῦτον ἔχουσι τὸν τρόπον, ἃν καὶ φροντίσπεν ἂν τις 61, 10. τοσαύτην πράξιν καὶ συμμαχίαν ὄρων με τῆς πόλεως ἀφαιρούμενον 232, 23. = ἐκλείειν τινὰ τῆς συμμαχίας *Æ.* 39, 33. τὸ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν 63, 29. ἀπορρήξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν 64, 3. διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας 66, 34. ἐξεργάζεσθαι συμμαχίαν 88, 6.

συμμαχικός] τὰ συμμαχικά [scil. πλήθη] pro οἱ σύμμαχοι, καὶ τὰ αὐτῶν ἐπιτηδεύματα, καὶ διάνοιαι καὶ παρασκευαὶ καὶ ἔργα 21, 11.

συμμαχίς] ἐβδομήκοντα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον *Æ.* 37, 12.

σύμμαχος] τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθοὺς 153, 3. συμμάχους ἦττους ἀντὶ κρείττωνων ἐπέισθητε ἐλίσθαι *citat e Leptinea Minucianus p.* 158, 14. οἱ σύμμαχοι μὴ ταῖς φρουραῖς, ἀλλὰ τῶν τὰ αὐτὰ συμφέρειν ὑμῖν τε καὶ κείνοις, ὅσιν οἰκειοὶ 167, 26. οὓς δ' ἐν τῷ πολέμῳ ἐκτησάμεθα συμμάχους, οὗτοι νῦν ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασιν 174, 15. τῶν συμμάχων τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον ὑμῖν ἔξιν ὁμοιοκότας νομίζετε εὐνουστάτους 200, 18. εἰ ποιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν 207, 8. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς, τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους 209, 9. = εὐπορίαν τῇ βδελυγίᾳ τοὺς συμμάχους ποιούμενος *Æ.* 15, 16. συναφαπτόμενοι τῶν συμμάχων ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν 39, 16. συνέδριοι τῶν συμμάχων 39, 31. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεῖα συμμάχων 88, 4. = τὸ εἶδος σύμμαχόν μοι ἐστὶ *A.* 134, 24. τῇ ἀληθείᾳ 139, 34. = σύμμαχον ἔχειν τὸ δίκαιον *L.* 191, 22. ἀστασίαστοι σύμμαχοι 195, 39. συμμάχους ἔχοντες ὄρκους καὶ συνθήκας 196, 24. = *πόλις ἀστυγειτόνων καὶ συμμάχων *D.* 93, 13.

συμμελετᾶν *A.* 124, 26.

συμμέμνησθέ μοι ταῦτα. *forget me not that, mark me that well* 1129, 15.

συμμένειν] ὅπως τὸ συνεστηκὸς τοῦτο συμμενεῖ στρατεύμα 101, 7.

συμμεταβάλλεσθαι, *una cum aliis deficere ab obsequio, et a partibus alicujus (ut Elei una cum Lacedæmoniis aliisque deficiebant a partibus Macedonum)* *Æ.* 77, 17.

συμμεταχειρίζεσθαι μεθ' ἡμῶν τὸ σῶμα ἐκείνου καὶ κοσμηῆσαι. *operam sociam præstare in corpore pollinciendo* *I.* 71, 17.

συμμέτρως] συμμετρότερον τῇ τῶν ἀκουόντων δυνάμει φανήσομαι χρώμενος 1409, 22.

συμμιγύειν] συμμίξαι πονηροῖς ἀνθρώποις 885, 8. οἱ τότε συμμίσξαντες ἐκεῖ *in acie cum ipsis congressi* 1395, 3. = συμμιγμένος παιᾶν Ἑλληνικὸς καὶ βαρβαρικὸς *L.* 194, 16.

σύμμικτος] σύμμικτα χαλκῶματα οὐ πολλὰ ἐκέκτητο *vasa ænea, nullo delectu conquisita, sed temere corrassa, merum ad usum quotidianum* *L.* 154, 22.

συμμορία *sodalitium, collegium hominum locupletium, pluribus ad eandem triremem fabricandam, armandam et instruendam coeuntibus.* τὸ μὲν πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ

πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας 26, 23. 172, 1. τῶν συμμοριῶν distributio proposita 182, 19. ὁ νόμος ὁ τοῦ Περιάνδρου, καθ' ὃν αἱ συμμορίαὶ συνετάχθησαν 1145, 16. εἰς τὴν συμμορίαν ὑπὲρ ἑμοῦ συντάξαντο δραχμὰς πεντακοσίας εἰσφέρειν 815, 10. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν, [scil. εἰς τὴν συμμορίαν] εἰς συμμορίαν ἐγγράψουσιν 997, 1. = I. 67, 17.

συμπαιδεύειν] μετ' ἐκείνου συνεπαιδευόμενῃ I. 77, 32. 78, 38.

συμπαιονίζειν] συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ 380, 27.

συμπαράγιγνισθαι] συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζομένῳ cum advocatus ei præsto fuisset in scrutinio, quod Regi sacrorum recens creato subeundum est 1369, 17.

συμπαρεῖν, currentem cursu prosequi, non pone, sed ad latus currendo. συμπαρεῖτε ἄνω καὶ κάτω 52, 2.

συμπαρακαθίζεσθαι 840, 9.

συμπαρακαλεῖν D. 98, 28.

συμπαρακολουθεῖν] τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθεῖσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι Æ. 76, 7. συμπαρακολουθῶν αὐτῷ λυπεῖ, jusjurandum, quod iniqua ferenda sententia violavit, eum angit, a latere ejus nunquam discedens 87, 11.

συμπαραπέμπειν] παραπομπὴν τὴν εἰς Φλιουῖντα συμπαραπέμπων Æ. 50, 34.

συμπαραπόλλυσθαι] δεδιώς, μὴ συμπαραπόλωμαι διὰ τούτους. ne ego quoque, velut obiter, et ut accessio quædam cladis communis, una cum his perirem 396, 6.

συμπαρασχευάζειν 280, 18. ὅπως αἰχμάλωτοι γίνονται Φιλίππῳ συμπαρισκεύασε 413, 5. ὃν [scil. καιρὸν, quam opportunitatem] συμπ. καθ' ὑμῶν αὐτῶν οὐκ ὀφείλετε. non oportet vos ipsi adesse in comparando ipsos 681, 22. = συμπαρασχευάζειν τὸν ἀγῶνα alicui, litem adversus quempiam instruenti, præsto esse dandis consiliis, lingua et opera præstandis An. 17, 16.

συμπαρατάττειν] δις συμπαραταξάμενοι, scil. cum Thebanis 300, 15. μεθ' ὑμῶν συμπαραταξαμένους 304, 10. = συμπαρατάττεσθαι Ly. 168, 23.

συμπαταγεῖν 204, 19.

συμπαρεῖναι 749, 17.

συμπαριέναι ἐφ' ἵππου Æ. 42, 36.

συμπατεῖν, conculcare. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθῆσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου Æ. 77, 10.

συμπείθειν pro ἀνακείθειν 276, 14. = Æ. 73, 40. εἰ ταῦθ' οἱ Φιλίππου πρέσβεις μὴ συμπεισθήσονται, nisi persuadeatur legatis Philippi, ut in eadem consentiant 64, 1. = συμπείθειν τοὺς ἀνθρώπους μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως Ly. 162, 2.

συμπέμπειν τοὺς συμπλευσομένους 80, 15. παρὰ τῶν αὐτοῦ συμμάχων συνέπεμψε πρέσβεις 272, 17. ὃν συνέπεμψεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἀρπόμενον τὸ ἀργύριον 1186, 27. = Æ. 20, 11. = I. 51, 31. συμπέμπειν τὴν πομπὴν 61, 17. = συμπέμπειν πομπὴν κατὰ τῶν πολιτῶν

L. 137, 23. εὐ γὰρ δεῖν ἀνδροφόνοιο ὄντα συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ 137, 27.

συμπενθῆν] συμπενθήθηκε τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον μέρος 1399, 26. = *lugere una cum reliquis civibus*. συμπενθῆσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς *Ly. 153, 22.*

συμπεραίνειν] συμπεραναμένον δὲ τῶν ἄλλων τῶν συνεργῶν αὐτῷ τὴν πρὸς Θεβαίους ἔχθραν 281, 27.

συμπεριλαμβάνειν καὶ τοὺς ἑκατέρων συμμάχους 235, 16. 239, 7. σ. ἐν ταῖς συνθήκαις 251, 9.

συμπεριφέρεισθαι ἀνάγκη τοῖς καιροῖς *Æ. 50, 16.*

συμπίνειν] συνέπινε καὶ συνεδείπνει ἐναντίον πολλῶν, ὡς ἑταῖρα οὕτω 1352, 27. 1361, 15. = *συμπιεῖν δεινός, homo natus ad computandum strenue et ad animandas hilaritate computationes* *Æ. 34, 42. 42, 39.*

συμπίπτειν *pro* ἐμπ. τοῖς μετ' ὀργῆς ἐξαίφνης συμπίπτουσι πάθειν ἐπακολουθεῖν 805, 24. συμπεσούσης αὐτῷ τῆς οἰκίας. *cum cognovisset* 899, 3. *pro* συμβαίνειν 1406, 26. = πολλῶν καὶ δυσκάλων συμπιπτόντων *I. 107, 16.* = συμπεσόντων τοιούτων καιρῶν. *ejusmodi tempora cum incidissent* *L. 154, 11.*

συμπλάττειν αἰτίας 949, 13. = συμπλάττειν ἑαυτῷ ἐνύπνιον, *ultra confingere insomnium, quod jactet, ut sibi divinitus oblatum* *Æ. 64, 34.*

συμπλεῖν] ἐγὼ δὲ συμπλέων ἐθελοντῆς πάσχειν ὀτιοῦν ἔτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦθ' οὕτως ἔχη 48, 11. 80, 15. 886, 24. 914, 28. 929, 19. 1218, 6. 1231, 12. = *A. 131, 40. 132, 16. 139, 12.* = ὃν περὶ πολλοῦ ποιησαίμην ἂν μὴ συμπλεῖν μοι *mea nave vectum fuisse, vel usum in faciendis per mare itineribus* *L. 162, 11. 17.* οὐδενὸς μοι συμπλέοντος στρατηγοῦ 162, 20.

συμπλέκειν] ἐπειδὴν δ' ὁμορος πόλεμος συμπλακῆ 24, 10. οὐχὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι 124, 10. ἂν εὐ τις τοῖς ὀνόμασι συμπλέξας τοῖς νόμους ὑμῖν παράσχηται 1335, 17. = συμπέπλεγμαι ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀθρόω γόητι *Æ. 48, 32.* = συμπλέκειν ἐκ θαλλοῦ κηρύκια *D. 92, 29.*

σύμπλους 926, 17. = *A. 132, 2.*

συμπνεῖν] συμπνευσόντων ὑμῶν καὶ Θεβαίων 284, 17.

συμποιεῖν *operam in aliqua re perficienda sociam praestare* *I. 70, 29.* πάντα συνεποῖον. *omnia cum iis communiter agebam* 71, 33. 73, 21. = *An. 9, 8.*

συμπολεμεῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον 254, 24. σ. τοὺς Βυζαντίους μεθ' ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνον 304, 17. = *An. 26, 27.*

συμπολιορκεῖν χωρία 663, 21. 24.

συμπολιτεύεσθαι] συμπολιτευόμενοι μηδενὶ τοσαύτην ἡγομεν ἡσυχίαν 1431, 22. = ὅλας δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι *Æ. 3, 24.* = *L. 116, 6.*

συμπομπεύειν, *una cum aliis in pompa procedere* *Æ. 6, 42.*

συμπονεῖν 27, 4.

συμπόσιον] ἐξετάσωμεν δὴ πρὸς τὸ τοῦ Σατύρου συμπόσιον, ἕτερον συμπόσιον τὸ τούτῳ ἐν Μακεδονίᾳ γινόμενον 402, 13.

συμπότης] συμπόται ὄντες αὐτοῦ καὶ πολλῶν τοιούτων ἔργων κοινοῦ
 1267, 13. = A. 115, 18.

συμπράκτωρ. cooperator A. 124, 33.

• σύμπρατης L. ar. Poll. VII. 2.

συμπράττειν] καὶ συνέπραττον αὐτῶ 404, 13. 419, 6. ἔαθεν οἱ
 ἐπιβουλεύοντες, ἔνδοθεν * δὲ οἱ συμπράττοντες 437, 11. 664, 21. ταῦτα
 ἀπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμπράττειν 1445, 1. = συμπραττόντων αὐτῶ
 πολλῶν Æ. 31, 37. = μετὰ τῶν αὐτῇ συμπραττόντων I. 84, 19. =
 ταῦτα οὐκ ἂν δύναιντο ποιεῖν ἑτέρων μὴ συμπραττόντων (quod nos
 ferme to make for. TAYL.) L. 128, 5. = συμπράττειν τῶ δήμῳ τὴν
 κάθοδον D. 93, 25.

συμπρεσβεύειν 400, 11. 14. ult. = συμπρεσβεύσαντός μοι δευρὶ ἀπὸ
 τοῦ στρατοπέδου Æ. 50, penult.

συμπρεσβευτής Æ. 24, 10. = L. 177, 41.

σύμπρεσβυς 400, 6. = σύμπρεσβυς ἀνὴρ Æ. 31, 13.

συμπρίασθαι σῖτον L. 164, 33.

σύμπτασμα] ἐπανορθούμενοι τὸ ἀκούσιον σ. 1295, 20.

συμφέρειν] τὸ συμφέρον εἶναι τὸ ποιοῦν τὴν φιλίαν 209, 7. ὅτε
 συνεηνόχασιν οἱ αὐτοὶ καιροὶ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, οὐκ ἔνι τοῦ-
 τον εὔνου εἶναι τῇ πατρίδι 294, 15. ἐμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ
 τὸ Φιλίππου, ζητοῦντος. (citat Hermogenes p. 294. ex Or. pro
 Corona.) συνευγκόντα εἰς ταῦτὸ τὰ μέλλοντα τοῖς παρεληλυθόσι
 724, 10. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει 665, 17. τὰ μικρὰ συμ-
 φέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δ' ὅλα, ὥσπερ οὔτοι, πεπρακέ-
 ναι 234, 25. = ἀποβλέπειν πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον
 Æ. 25, 20. περαιτέρω καιροῦ καὶ τοῦ συμφέροντος 65, 8. ἐπὶ (nisi
 legendum est ἐκ) τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος πολιτεύεσθαι, pro
 ratione temporum, et ut salus reipublicæ poscit, accedere ad ge-
 rendam rempublicam 85, 20. = συμφέρειν τὰς τούτων ἀμαρτίας οὐ
 δίκαιοί ἐσμεν. æquum non est nos cum ipsis pari modo luere eu-
 rum errores A. 122, 21. τοῖς τοῦ ἀνθρώπου λόγοις συνεφέρετο. con-
 sentiebat cum servi prædicatione 134, 19. agreed with. cui
 mox opponitur διεφέρετο dissentiebat. οὐ συνεφέρετο τῶ γραμμα-
 τιδίῳ. his declaration did not agree with the contents of the
 written document 136, 2. τὸ συμφέρον καὶ οὗτος ἠπίστατο 135,
 18. = συνήνεγκεν ἐπὶ τὸ ἄμεινον An. 10, 35. quasi usurpatum quo-
 que fuisset συμφέρειν ἐπὶ τὸ χεῖρον. quod utique potuit usur-
 pari. nam συμφέρειν in hac dictione idem valet atque ἀπαντᾶν
 vel συντυγχάνειν. = συμφέρει αὐτοῖς τὰναντία καὶ τοῖς ἄλλοις L.
 165, 23. = comportare cadavera cæсорum in præliis Ly. 153,
 29.

συμφερόντως I. 84, 11.

συμφύγειν Ly. 151, 12.

συμφῆσαι 668, 14.

συμφιλονεικεῖν] συμφιλονεικούντων αὐτῶ τῶν θεατῶν. studentibus,
 faventibus ei An. 31, 40.

συμφοιτᾶν una cum alio quoriam ludum publicum literarium
 frequentare 1001, 27.

συμφοίτησις τῶν παιδῶν *Æ.* 2, 22.

συμφορὰ] μηδένα τῶν πολιτῶν ἐν συμφορᾷ δι' ἐνδειαν περιορᾶν 412, ult. συμφορᾷ κέχρηται, pro ἡτίμαται ignominia notatus, capite minutus fuit 533, 11. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρεῖας εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων 1122, rep. τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων τὰς συμφορὰς βεβαίους μένειν 1480, 7. μετὰ συμφορᾶς ἰκετεύειν, miserabiliter, ut homo magna calamitate percussus 717, 3. = adjunctum rei, quam vulgo circumstantiam appellant. ἔγνω συμφορᾶς μιᾶς πέρι, pronunciavi sententiam, iudicium tuli, vel uno modo motus adjuncto, veluti nota quadam veritatis rei adhærescente *Æ.* 21, 36. b) calamitas, miseria, clades. σιγᾶν τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν 15, 19. ἐκμαρτυρεῖν εἰς πολλοὺς τὴν ἑαυτοῦ συμφορὰν *ibid.* περιπίπτειν συμφορᾷ 18, 1. παρασκευάζειν τὴν συμφορὰν καὶ τὸν πόλεμον 65, 32. ἐπίδειξιν τῆς συμφορᾶς ποιησόμενοι 72, 36. πενηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς 74, 31. ταῖς γε διανοαῖς ἀποβλέψατε εἰς τὰς αὐτῶν συμφορὰς 76, 1. συμφορὰ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων, de homine, qui Græcis omnibus mala multa creavit 89, 39. = τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἐξουσίαν σφίσιν αὐτοῖς ἠγοῦντο τὰλλότρια κερτῆσθαι *I.* 51, 13. συμφορὰν νομίζων εἶναι ὅτι τοιοῦτός ἐστιν 106, 23. = συμφορὰν ἰδίαν καταστῆσαι *A.* 116, 15. ἐάν τις ἄλλη συμφορὰ καταλαμβάνῃ αὐτοῦς 116, 27. ἀκούσιον τῷ παθόντι περιθεῖς τὴν συμφορὰν 118, 3. 121, 2. αἱ συμφοραὶ καὶ αἱ χρεῖαι . . . τοὺς ἡσυχίους τολμᾶν βιάζονται 121, 11. οἰκείαις συμφοραῖς κέχρηται 122, 2. ἀώροις συμφοραῖς περιβάλλειν 122, 25. 141, 19. = ὀνειδίζειν τινὶ τὰς συμφορὰς *An.* 20, 18. συμφορὰ τῶν φρενῶν occæcatio mentis, desipientia 20, 29. * παραγενομένης τῆς πόλεως ἐπὶ ταύτας τὰς συμφορὰς 20, 41. = ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχειν *L.* 168, 23. συμφορὰς μείζους καὶ χαλεπωτέρας ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες *fr.* 31, 3. = συμφορὰς τὰς τῆς πατρίδος συμπενεθεῖν *Ly.* 153, 22. = συμφορὰ πόλεως homo reip. perniciosus *D.* 98, 25.

συμφορεῖν comportare, congerere, coacervare. αἰτίας καὶ σκῆμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας 230, 6.

σύμφορος] τὰ σύμφορα παραινέσομεν 1160, 13.

σύμφυτος] σύμφυτα νοσήματα *Æ.* 65, 15. = σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία *L.* 118, 31.

συμφωνεῖν *Æ.* 82, 28.

σύμφηφος consentiens. συμφήφους λαβόντες ἐκείνους 206, 14.

σὺν ταύταις ut nemo hæreditate potiatur, nisi cui placeat filiam quoque hæredem patrimonii una in matrimonio secum habere 1067, 2.

συνάγειν] τίνας εἶχεν ἡ πόλις ἀφορμὰς καὶ τίνας δυνάμεις, — καὶ τίνας συνήγαγον αὐτῇ μετὰ ταῦτ' ἐπιστάς ἐγὼ 305, 7. οἱ νόμοι συνήγαγον ὑμᾶς 341, 12. θιάσους σ. 431, 25. συνῆκτο γὰρ αὐτῷ ἐκ τύχης τὰ πράγματα εἰς καιρὸν τοιοῦτον 443, 8. συτήγε τοὺς χορηγοὺς ἐπ' ἐμὲ 520, 17. βουλόμενος φθόνον τινὰ ἐμοὶ συνάγειν 524, 1. ἰθύφαλλοὶ τινὲς ἐσμεν *συνηγμένοι 1263, 5. τὸν συναγαγόντ' αὐτούς. qui eos in pristinam secum gratiam reconciliaverat 1335, ult. συνήγον αὐ-

τὸς οἱ ἐπιτήδεια. reconciliabant 1360, 6. τὸν τοῦ φανακίζεσθαι χρόνον εἰς μικρότατον συνάγοντες 1445, 26. = μὴ σύναγε τὰ κάλλιστα τοῖς αἰσχίστοις εἰς ταῦτ' Ἄ. 47, 26. συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων 66, 21. συνέδριον Εὐβοϊκὸν συνήγαγον 67, 12.

συναγείρειν στρατόπεδον Ἄ. 66, 9. = τόνδε τὸν ἀγῶνα πρῶτος συναγείρει L. 911, 3.

συναγορεύειν τινὸς σατηρία 194, 22. αὐτῶν τε λεγόντων καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς 1207, ult. = συνηγόρευες ἢ ἀντέλεγες L. 122, 22.

συναγωγεὺς τῶν πολιτῶν L. 124, 13.

συναγωνίζεσθαι prodesse, adjuvare, secundare. τί οὖν συνηγωνίζετο αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ὑμᾶς 231, 20. τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος 233, 19. ὡς οἰκειότατος αὐτῷ τὴν πρὸς ἔμε δίκην συνηγωνίζετο 872, 20. οὐδεὶς ἐστίν, ὅστις ἐμοὶ τῶν λεγόντων συναγωνίζεται 576, 7. ἐάν, ὅσον ἐστίν ἐν ὑμῖν, ἐμοὶ συναγωνίσῃσθε 622, 14. συναγωνίζεσθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς 1052, rep. 1053, 2. εἰ μὴ μετὰ σοῦ κοινῇ συνηγωνιζόμενῃ 1179, 5. ἐκ μιᾶς γνώμης τοῖς δόξασι προθύμως συναγωνίζεσθαι 1464, 10. τῶν τοῖς καθεστηκόσι συνηγωνισμένων 1464, 18. συναγωνίζεται τῷ δήμῳ τῶν δημοτικῶν ἕκαστος 1478, 13. = I. 64, 20. = A. 140, 26.

συναγωνιστῆς] ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ σύνεργος καὶ συναγ. qui cum Philippo communiter contendit, et communia discrimina obiit, ut ei fidem hanc apud Græcos populos adstrueret 239, 21. 245, 18. 1059, 1. ὁ τοιοῦτος φόβος προθύμως συναγωνιστὰς ποιεῖ 1464, 21. = συναγωνιστῆς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας Ἄ. 52, 37. συναγωνιστὴν τυραννίδος λήψεσθαι 66, 23.

συναῖδειν] συνηδὸν γὰρ τοὺς παιᾶνας Φιλίππῳ 49, 42. 50, 3. 7.

συναδικεῖν 556, 6. 10. 915, 14. 920, 25. 1296, 8. 1300, 10.

συναθροίζειν δύναμιν ἰκανὴν Ἄ. 69, 6. = συναθροίζειν τὸ ναυτικὸν L. 194, 2. = συναθροίζειν δόξαν Ly. 163, 35.

συναίρεσθαι] ἐτοίμως συνάρασθαι τὰ πράγματα rebus gerendis alacriter et strenue et lubenter manus admovere, operamque navare. Simile ductum de onere, quod multi simul apprehensum in humeros attollunt sibi que imponunt 16, 5. ἀν μὴ καὶ πείσαι τις ὑμᾶς τοὺς συναίρομένους δυνηθῆ 1443, 5. μηδένα τῶν συμβουλευόντων ἔχειν λόγον εἰπεῖν ταιούτου, ὃς δυνησεται τὰ παρόντα σῶσαι, μηδενὸς ὑμῶν μηδὲν συναίρομένου 1449, 14.

συναίτιος τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἑλλησι κακῶν 246, 11. συναίτιος οὐδενὸς εἶναι δοκῶ 298, 25.

συνακολουθεῖν in via comitari 1352, 10. 25. = Ἄ. 41, 9. = συνακολουθεῖν (scil. τῇ πομπῇ) λαβὼν τὰ ὄπλα L. 137, 23. τοῦ συνακολουθοῦντος οἰκέτου fr. 51.

συνακοντίζειν A. 124, 31.

συναλγεῖν τῇ ψυχῇ 321, 19. = A. 122, 4.

συνάλλαγμα commercium, negotia inter homines mutua, traffic. ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκεν 766, 3. συνάλλαγμα τοιοῦτο ποιούμενος 869, 22. τῶν συναλλαγμάτων ἀφεῖμεν. we released him from the contract 896, 10.

συναλλάττειν. *to deal with any one, to traffic.* τὸ μὲν [αἰδῶς τῶν νόμων] ἐστὶ, δι' οὗ χρώμεθα ἀλλήλοις καὶ συναλλάττομεν [scil. τὰ συμβόλαια 760, 12. συναλλάττων *contrahens* πρᾶγμα τοιοῦτο ὁστισοῦν 867, 11.

συναμφότερον τοῦτο [τὸ συμμαχικὸν πλήρωμα *puta*] *haec gemina consociata vis sociorum in bello, Philippi puta atque Olympiorum* 22, 6. = συναμφότερα I. 88, 23.

συνανάγεσθαι 910, 27.

συναναγκάζειν] τῶν νόμων ἢ προαιρουμένους, ἢ συναναγκαζομένους ἠττᾶσθαι 803, 24. ἐὰν δ' ἀναγκάζοντος ἐμοῦ συναναγκάζητε μαρτυρεῖν 1324, 3. τὸ συναναγκάζειν τὸν παριόντα, ἃ βούλεσθε, λέγειν 1425, 19.

συναναίρειν A. 124, 23. = Ly. 155, 32.

συναναλίσκειν] συνανάλασσε [scil. *una cum bonis absumtis*] καὶ τὸ μεμνήσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν 12, 12. 1220, 2.

συναντᾶν] συναντᾶτε μετὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν Φακίδα 280, 10. 14.

συναπνεχθῆναι φερομένῳ τῷ ρεύματι De. 180, 17.

συναπιέναι L. 134, 32.

συναποθνήσκειν] συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη Æ. 75, 19.

συναποκτείνειν Æ. 48, 3. = A. 124, 8.

συναπολλύναι 907, 14. = A. 139, 7. = L. 128, 20.

συναπολογεῖσθαι τοῖς νόμοις 707, 15. 749, 22. 787, 11. = συναπολογεῖσθαι μισθοῦ Ly. 167, 23.

συναποστέλλειν] ὅποι μέρος τι τῆς πόλεως συναποσταλῆ 53, 5. = I. 59, 8.

συναποστερεῖν 864, 16. συναποστερῆσαί με τῶν πατρῶων μετ' ἐκείνου 872, 21.

συναποφαίνεσθαι, *cum alio idem affirmare* Æ. 33, 32.

συνάπτειν] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος. *cum contentione iurgii atque probroꝝ me ad mutua verbera ad egisset, sibi pugnam e manuum conflictu contraxisset* 1018, 8. συνάψας τὸν λόγον πρὸς τὰ τοῖσδε πεπραγμένα 1392, 21.

συναρέσκειν] συνήρεσκε ταῦτά μοι 404, 12.

συναριθμεῖσθαι Æ. 41, 22. συναριθμεῖσθαι λογισμὸν ἡμερῶν 45, 19. = συναριθμεῖν τὰς ψήφους I. 52, 26.

συναριστᾶν Æ. 7, 1.

συναρμόζειν, *vel* συναρμόττειν] ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ἰδίας ἀρχῆς οὐ συνηρμοσμένα καλῶς 154, 16. = ᾄμην τοιαύτη φίλιᾳ συνηρμόσθαι L. fr. 60.

συναρπάζειν ἐκ τῆς ὁδοῦ L. 100, 28. συναρπάζοντες τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν 129, 12. συναρπάσαντες ἔδησαν πρὸς τὸν κίονα fr. 45, 4.

συνάρχειν] συνάρχοντες ἡμῶν Æ. 50, 33. = ἀμύνεσθαι τοὺς *συνάρξαντας L. 169, 45. *ubi leg. τοὺς ὑπάρξ. nam σ adhaesit e proximo vocabulo* τούς. TAYL. συνάρχων 125, 6. 175, 41.

συνάρχων 578, 11. δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων 762, 13. 1330, 22.

συνασεβείν A. 125, 28.

συνασκειν] όταν ἴδητε δεινότητα—συγχαίρειν καὶ συνασκειν ἅπαντας δεῖ 450, 6.

συνατυχεῖν Ly. 166, 28.

συναυξάνειν] συναυξάνεσθαι δεῖ τὴν πόλιν τοῖς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν πολιτεύμασιν 107, 27.

συνάχθεσθαι] οὐκ ὀνειδίζειν, οὐδὲ λοιδορεῖσθαι, τῷ τοιούτῳ δεῖ, ἀλλὰ συνάχθεσθαι 317, 20. συναχθεσθῆν ἂν τῇ πόλει 491, 10. συναχθεσθεῖς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τούτου 1248, 14. συνάχθεσθαί φασι τοῖς γεγενημένοις 1340, 24. τοῖς παισὶν ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται 1476, 5.

συνδεῖν τὰς χεῖρας De. 180, 8.

συνδειπνεῖν 400, 20. 554, 19. 1269, 10. 1352, 27. 1361, 15. = Æ. 33, 29. = συνδειπνεῖν οὐκ ἀξιοῦσιν αἱ γαμεταὶ γυναῖκες μετὰ τῶν ἀλλοτρῶν I. 39, 24.

σύνδειπνον (convivium) citat e Dem. Julius Pollux VI. 101. = ἐπὶ τὸ σύνδειπνον κεκλημένον L. ap. Athen. ad fin. l. 8.

συνδεῖσθαι] καὶ ἡμεῖς συνδεόμεθα οἱ ἐπιτήδειοι ταῦθ' ὑμῶν 962, 1.

συνδεκάζειν largitionibus corrumpere, sed plures. εἴαν τις συνίστηται, ἢ συνδεκάζη τὴν ἡλιαίαν 1137, 1. = Æ. 12, 25.

*συνδέχεσθαι (sed leg. videtur ἀναδ.) I. 58, 30.

συνδιαβάλλειν] συνδιαβάλλομαι οὐδὲν αἴτιος ὢν 1000, 1. ἢ δι' ἀτύχημά τι καὶ τὰ καλῶς πεφυκότα συνδιέβαλον αὐτῷ [scil. τῷ ἀτυχίματι] aut usi aliquo infortunio, ut si, e. c. oculo altero multarentur, non potuerunt impedire, quo minus reliqua, non indecore nata, una cum isto vitio notarentur et diffamarentur 1404, pen. = συνδιαβάλλεσθαι L. 128, 40.

συνδιαβαπτίζεσθαι] οὗτοι γὰρ τούτῳ ἐπίστανται συνδ. par pari referre, injurias alias aliis repellere 782, 25. simile ductum de lavantibus, quorum alii alios per jocum et risus gratia situlis aquæ mutuo in ora ingestis perfundunt.

συνδιαιτητής 898, 25. 902, 22.

συνδιαλύειν operam sociam navare reconciliationi amicorum dissidentium inter se 897, 28.

συνδιαμνημονεύειν πειραῶσθε 347, 3. = Æ. 3, 25.

συνδιασώζειν] συνδιασῶσαί μοι τὴν αὐσίαν. conjunctis consiliis studiisque conservare 840, 16.

συνδιατελεῖν] ἐπιστατοῦσαν μὲν τῶν ἄλλων, συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχουσιν. perseverantem, permanentem perpetuo penes habentes 1412, ult.

συνδιατρίβειν] οὐ καθαροῖς οὖσιν ὁμοῦ *συνδιατρίβομεν 634, 6. συνδιατρίψας Ἴσοκράτει 1415, 7. = συνδιατρίβειν ἀλλήλοισι διατριβὰς Æ. 21, 1. = I. 73, 10.

συνδιαφθείρειν D. 99, 35. 110, 37.

συνδιαφυλάττειν Ly. 168, 16.

συνδικάζειν una cum iudicibus ordinariis in iudicio assidere, non, patrocinari reo, id quod est συνδικεῖν L. 184, 11. 24.

συνδικεῖν] μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου πλέον, ἢ ἄπαξ,

συνδικῆσαι 503, 18. 885, 24. συνδικῆ τῷ δούλῳ, τὸν ἀδελφὸν ἐπιμαῖν 1127, 1. = συνδικεῖν τῷ δημοσίῳ Æ. 3, 33. 42. = An. 19, 31.

σύνδικον αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ χειροτονησάντων ὑμῶν 271, 22. 272, 7. παρὰ τῶν φυλετῶν τινὲς ἡρημένοι σύνδικαι 689, 6. ἤρηνται δὲ τῷ νόμῳ σύνδικοι, καὶ μάλισθ' οἱ δεινοὶ λέγειν 501, 22. = σύνδικοι fiscales, advocati fisci L. 146, 12. 149, 13. 151, 35. 154, 40.

συνδιοικεῖν 750, 11. = I. 64, 15.

συνδιώκειν actori in judicio præsto esse, ejusque causam adjuvare 1068, ult.

συνδοκεῖν] νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν σ. 312, 7. 594, ult.

σύνδουλος L. ap. Poll. III. 8.

σύνδουο ἡμεν οἱ τριήραρχοι 564, 22.

συνδυστυχεῖν I. 56, 17.

συνεδρεύειν 133, 6. οἱ συνεδρεύοντες sunt legati Græcarum civitatum ad concilium universæ Græciæ, sive Corinthi, [ut ibi loci] seu Amphictyonum Pylis 215, 20. = συνεδρεύειν Ἀθήνησι Æ. 66, 39.

συνεδρία, jus et necessitas, cui populus obnoxius est, in aliam civitatem majorem legatos mittendi, et ibi conventus agendi Æ. 67, 8.

συνέδριον dicebatur conventus legatorum e civitatibus universæ Græciæ Athenis perpetuo residentium. Sed p. 1324, 11. indicatur curia, ubi conveniebant curatores portus, seu tribunal rei mercatoris. *the commercial court for adjusting matters of trade.* ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ συνεδρίου a consistorio suo, h. e. senatu assessorum, quo utebatur rex sacrorum 1373, 12. paulo post τὴν παρεδρίαν appellat. μετὰ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ποιῆσθαι τὴν εἰρήνην. citat Hermog. p. 281, 10. sed in loco Demosthenis, qui est p. 232, 26. aliter legitur. = ἀκριβίστατον συνέδριον τῶν ἐν τῇ πόλει. senatus Areopagiticus Æ. 13, 11. συνέδριον, conventus legatorum e populis Græciæ Athenis. ἐβδόμη κοῖτα πόλεις συμμαχίδας κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον 37, 12. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψήφον 56, 29. συνέδριον κοινὸν τῶν Ἑλλήνων 61, ult. 62, 2. συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνάγων 66, 21. συνέδριον Εὐβοϊκὸν συνήγαγον 67, 12. μεταστῆναι ἐκ τοῦ συνεδρίου 70, 39. συνέδριον τῶν Ἑλλήνων μέλλει συλλέγεσθαι 89, 42. = L. 115, 6. = συνέδριον τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ Ly. —. = sic sæpe Dinarchus appellat senatum Areopagiticum, ut 91, 16. 22. 97, 8. 98, 35. et alibi.

σύνεδρος assessor in concilio sociorum Græcorum. σύνεδροι, concilium legatorum a populis Græciæ Athenis. οἱ σύνεδροι τῶν συμμαχῶν 1491, 3. (Er. 6.) καὶ κήρυκος, καὶ πρεσβείας, καὶ συνέδρων 747, 4. = Æ. 32, 27. 36, 2. 39, 31. ἀναστῆσαι συνέδρους παρὰ τινος 67, 12.

συνεθέλειν A. 122, 4.

συνεθίζειν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ἀφελεῖν οἶμαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμῶν ἀκούειν συνεθίζω 169, pen. 690, 12. 1422, 15. = συνεθίζειν — λέγειν

Æ. 4, 17. = L. 92, 31. = συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς *τῷ τὴν πατρίδα φιλεῖν Ly. 160, 19. = συνεθίζεσθαι ἐν τοῖς μικροῖς ἀδικεῖν D. 97, 16.

συνειδέναι] ὁμοίως παρ' ὑμῶν ἐκάστω τὸ συνειδὸς ὑπάρχαι μοι. conscienciam uniuscujusque vestrum mihi paratum esse praesidium 263, 18. τῷ μηδὲν αὐτῷ συνειδότι, δεινὸν, εἰ, σιγῶν, ποιηρῶν ἔργων δόξει κοιναίνειν 351, 27. τοιαῦτα συνειδῶς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὗτος 403, 14. ἀσθενὲς τὸ συνειδέναι πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα 406, 2. οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδὲν, οὐδὲ σύνοίδα. neque facinus ejus ullum habeo fama compertum, neque facinoris eum ullius accuso, neque conscius ipsemet ei sum malefacti 461, 4. συνήδει [pro συνήδειν] conscius essem 844, 2. συνειδῶς [scil. ἑαυτῷ] ἀληθῆ με ἐγκαλοῦντα 1201, 23. τὸ μηδὲν ἑμαυτῷ συνειδέναι πειράν μοι δέδωκεν, εἰς μὲν ὠφέλειαν ἀσθενὲς ὄν, εἰς δὲ τὸ μάλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον 1471, 4. τὴν μητέρα αὐτῆς συνειδέναι πλησιάζουσαν αὐτῷ 1367, 22. συνειδῶς pro simplici εἰδῶς 1408, 10. σύνοιδεν ἑκάστος [scil. ἑαυτῷ] τὰ ἐν τῇ πονίᾳ ἐπιτηδεύματα [scil. ἑαυτοῦ] 739, 22. εἰς ἣν [patriam] τοσαύτην εὐνοίαν ἑμαυτῷ σύνοίδα [subaudi ἔχοντι] 1472, 16. = *mancipia, a συνήδει ταύτην τῷ ἡμετέρῳ πατρὶ θάνατον μηχανωμένην* A. 112, 25. συνειδῶς αὐτῷ τὸ ἀδίκημα 115, 26. διὰ τὸ μὴ συνειδέναι ἑαυτῇ (scil. φλαῦρόν τι) 140, 28. αὐτὸν ἑαυτῷ συνειδέναι μηδὲν ἡμαρτηκότι 141, 19. = πολλὰ καὶ δεινὰ συνειδῶς Σίμωνι L. 96, 21. συνειδέναι αὐτῷ ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ 106, 5. συνήδεσάν σοι ἀληθῆ λέγοντι 110, 17. τὰ τῆς πόλεως συνειδῶς Ἐργοκλεῖ κλέπτοντι 182, 23. cum de homine sibi ipsi conscio verba fiant, participium illud erit in casu recto ὑμέτερα ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυνειδῶσιν.— Eandem habet significationem et constructionem, συγγνώμαι, quod vide. TAYL. συνήδεσαν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τιμωμένοις 149, 44. εἴλετο μάλλον συνειδέναι ὑμᾶς (scil. ἑαυτῷ φανεράν οὐσίαν κεκτημένῳ, ὅτι χρήματα ἔχων δύνατο λειτουργεῖν) 160, 9. σύνοιστα ἐξημαρτηκῶς, id est σύνοιστα σαυτῷ ὅτι ἐξημάρτηκας 175, 8. συνειδότες ἡμῶν ἑκατέρῳ τὸν βίον 177, 33. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίοις, οἷς οἱ κλέπται αὐτοὶ) ἐνέχονται 182, 23. περὶ ἧν οὐδαὶς αὐτῷ σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διαχειρίζεν 909, 7.

συνεῖναι ἑκατέρῳ ἡμέραν παρ' ἡμέραν 1360, 19.

συνειπεῖν] ἢ συνεῖπε μὲν οὗτος. quae eadem dixit, vel collaudavit 434, 27. = συνειπεῖν—ἀντειπεῖν L. 123, 14.

συνείρειν λόγους σαφῶς καὶ ἀπνευστὶ 328, 12.

συνεισβαίνειν A. 139, 7.

συνεισβάλλειν] συνεισβαλοῦσιν ἐτοίμως libenter et ultro una cum Philippo immigrantes in agrum vestrum arma infesta inferent 16, 21. οὐ μέλλει 69, 20.

συνεισελθεῖν οἴκαδε An. 31, 15. = D. 97, 27.

συνεισπίπτειν L. 97, 39.

συνεισπράττειν μοι τοὺς ὀφειλοτάς 1205, 9.

συνεκδιδόναι τινὶ contribuenda pecunia patrem adjuvare, quo

commodius et prosperius filiam elocet. οὐτ' εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα 316, 4. τηνικαῦτα οὐ συνεκδώσει ταύτας. nil conferet ad elocationem earum 1124, 14. = adjuvare collatione pecuniaria de suo patres pauperiores in filiabus elocandis. τισὶ τῶν πελιτῶν ἀποροῦσι συνεξέδωκε θυγατέρας L. 157, 18.

συνεκκαίδεκα λειτουργεῖν 260, antep. 261, 24.

συνεκπίπτειν οὐ δεῖ τὴν τῆς πατρίδος σωτηρίαν τῇ τοῦ λέγοντος χάριτι De. 179, 29.

συνεκπλεῖν 1187, 22. = I. 56, 16. = L. 132, 7. 135, 14.

συνεκσώζειν A. 140, 28.

συνεκτίνειν conjuncta opera dependere 1254, 27.

συνεκτρέφειν] συνεκτραφεῖς (scil. σὺν ἐμοὶ aut σὺν ἡμῖν, id est mecum, et cum fratribus atque sororibus meis) ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ ἡμετέρα ἐκ παιδός An. 7, 29.

συνελευθεροῦν 1377, 21.

συνεμβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικὴν 299, 10.

συνεξαιρεῖν] συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν, una cum aliis Græcis asserere Amphipolin Atheniensibus, eorum hostibus ereptam Æ. 32, 28.

συνεξαμαρτάνειν 1407, 2. = A. 138, 18.

συνεξαπατᾶν] συνεξηπατημένων ὑμῶν. cum universi vos decepti sitis 202, 14. 673, 2. 12. 1424, 5.

συνεξέρχεσθαι 567, 22.

συνεξετάζειν] τοὺς συνεξεταζομένους μετὰ τούτου. cum hoc facientes, sodales ejus 556, 16. συνεξεταζομένους τούτῳ τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε 576, 12.

συνεπαινεῖν] συνεπαινεσάντων δὲ πάντων 288, 6. κοινόν ἐστὶν ἔθος τῶν πλείστων, τοὺς μὲν συνεπαινοῦντας ἑαυτοῖς, ὃ τι ἂν πράττωσι, φιλεῖν 1438, 9.

συνεπανορθοῦν 140, 14.

συνεπιβαίνειν] μὴ συνεπιβάντας τῇ τούτων ἐπιθέσει. nolite cum his inimicis meis mihi insultantibus, cervices meas superbo et protervo pede conculcare A. 117, 41.

συνεπιβουλεύειν I. 61, 40.

συνεπιμελεῖσθαι 1168, 17. 1196, 1.

συνεπιπλεῖν adesse ipse in navi, qua vehatur imperator 1224, 27.

συνεπισπᾶσθαι] μὴ τότε τούτοις συνεπισπᾶσησθέ με τὸν μηδ' ὀτιοῦν ἀδικοῦντα una cum sontibus me quoque insontem in ruinam trahatis 411, 2.

συνεπιστρατεύειν 61, 10. = Æ. 38, 29.

συνεπιτίθεσθαι I. 59, 17.

συνεπίτροπος 818, 2. 19.

συνεργεῖν δίδόντες ἑαυτοὺς τοῖς συκοφάνταις 799, 11. = συνεργεῖν τοῖς ῥήτορσι Æ. 54, 33.

συνεργία 1285, 16. sodalitium, contentio duorum pluriumve, quibus communis est causa, commoda privata in fraudem aliorum modis omnibus quærendi et secundandi. *private dealings*

for the advantage of a junta, and the injury of the public = D. 104, 32.

συνεργός] συνεργούς ἔξειν τῆς ἑαυτοῦ πλεονεξίας 68, 27. ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῶ συνεργός καὶ συναγωνιστής 239, 21. σ. καὶ κοινονὸς αὐτοῦ 884, 2. 886, 21.

συνέρχεσθαι coire in amicitiam mutuatam causamque communem facere 231, 18. συνεργόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον 532, 8. = συνέλθωμεν, τὰ μὲν ὀψόμενοι, τὰ δὲ ἀκουσόμενοι L. 912, 2.

σύνεσιν καὶ παιδεῖαν ἐπικαλούμενον 269, 23. ἀρετῆς ἀπάσης ἀρχὴ ἢ σύνεσις 1394, 4. τὴν σύνεσιν *αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ 1398, 24. πλεον τῆ συνέσει προέχειν, ἢ τῶ κάλλει 1401, 6. τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων προέχειν δοκῶντα 1477, 11. = ἀρετὴ, καὶ σύνεσις, καὶ παιδεία, ut personæ, quæ invocantur Æ. 90, 31.

Synesis figura grammatica. ὁ νομοθέτης ὡσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [ut si pauperes facti sint, subaudi ἀκεῖσθαι] καὶ τὰς ἐκδόσεις προσέταττε ποιεῖσθαι—nam profecto ποιεῖσθαι ad ἀτυχίας referri nequit 1100, 7.

συνεστιαῖσθαι 400, 25. = I. 45, 7. = συνειστιῶντο, μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων L. fr. 31, 2.

συνευδοκεῖν probare De. 180, 32.

συνεμπάσχειν 105, 23. 26.

συνευπορεῖν τινὶ χρημάτων opes alicui largiri, vel suppeditare 94, 21. συνευπορῆσαι τριάκοντα μνᾶς ἐδεῖτό μου. præstare, unde unde corrogare, vel extundere, to provide for him 894, 10. συνευπορήσαντας ταῦτα, qui tibi hæc corrogarunt, vel compararunt, procuraverunt, vias complanarunt pecuniam extundendi 980, pen. συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῆει τὴν ἀρχὴν who had raised and provided the expenses incidental to the entrance upon office 1369, 18. = contribuere, conferre largitionem. οὐδεμιᾷ nulli pupillarum mearum τολμῶ a me impetrare possum συνευπορῆσαι προικὸς, ad dotem ut conferam accessiunculam de meo ære I. 87, 40. = συνευπορεῖν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν Ly. 167, 34. = συνευπορεῖν τινί. alicui præsto esse consiliis operaque communicandis ad quæstum, vel potius, contribuere D. 97, 32.

συνεύχεσθαι 381, 14. ταῦτα μὲν εὐχέσθω τοῖς θεοῖς, κάγω συνεύχομαι 471, 22.

συνεφάπτεσθαι] συνεφαπτόμενοι τῶν συμμάχων ὡσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερώων Æ. 39, 16.

συνέφηβος] ἡλικιώτης ἐμὸς καὶ συνέφηβος Æ. 71, 37. συνέφηβοι 50, 33.

συνέχεια continens, sine remissione contentio 301, 14.

συνέχειν continere, et quasi vincire, ne dilabatur. σ. τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν 108, ult. non permittere, ut discedat. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα [opes reip. copiæ militares et socii] συνέχεται, hold together, do not fall in pieces 154, 7. τὴν πόλιν in concordia continere 437, 1. τὴν πολιτείαν 700, 15. ὅσοις κακοῖς καὶ πράγμασι συνειχόμεν constrictus, captus essem 396, 22. ὅπως μηκέτι πλείω χρόνον τοῖς παροῦσι κακοῖς συνέχωμαι 1472, 18. ἅμα

ἀδοξία καὶ ἀπορία καὶ φόβος συνέχομαι [pro suscehōsōmai] 1484, 23.=συνέχει μάλιστα τὴν πόλιν ὄρκος An. 2, 20.=μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς τοιοῦτοις συνεχομένην L. 93, 25.=συνέχει οὐ κατὰ μικρὸν τι μέρος Ly. 148, 32. τὸ σύνεχον τὴν δημοκρατίαν ἐστὶν ὄρκος I57, 34.

συνεχῆς] συνεχεῖ παρασκευῇ καὶ δυνάμει πολεμεῖν. ab apparatus belli nunquam cessare, et bellum gerere copiis perpetuis, nunquam dimittendis 49, 2. οἱ συνεχεῖς οἷδε παραζευγνύμενοι σφίσι 1460, ult. τετειχισμένην ὄπλοις καὶ πολέμῳ συνεχεῖ 367, 18.

συνεχῶς] φυλάττει ὄπην ἧχ' ὑμεῖς ἐστὲ μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος 328, 3. συνεχῶς πονηροὶ 1329, 11.=συνεχῶς ἔτος ἤδη τοῦτ' τρίτον στρατηγῶν Æ. 48, 6.=I. 67, 19.=τρία ἔτη συνεχῶς continuos tres annos, continenter, τριηραρχῆσαι L. 154, 30.

συνηγορεῖν τινὶ ἐπὶ μισθῶ 1232, pen. ὑπὲρ τοῦ δικαίου 1233, 18.=συνηγορεῖν τινὶ Æ. 30, 12.

συνηγορία est titulus partis illius in oratione in Neæram, quam Apollodorus, Theomnesto genero suo succenturiatum veniens, recitat a p. 1350, 9. ad finem orationis usque.=συνηγορίαι τῶν στρατηγῶν Æ. 54, 33.

συνήγορος τῶν νόμων, οὓς χειροτονεῖτε 711, 18. creabantur advocati legum priscarum, qui auctoritatem earum oratione tuentes intercederent, ne abrogarentur. συνήγορος ὢν λαμβάνῃ τὰ χρήματα ἐπὶ ταῖς δίκαις ταῖς ἰδίαις, ἢ ταῖς δημοσίαις 1137, 5. συνήγορόν με κελεῦσαι καλέσαι τῶ ἀγῶνι τούτῳ Ἀπολλόδορον 1349, pen.=συνήγοροι videntur exemti fuisse a necessitate, qua testes tenebantur, veritatem suæ commendationis præstandi Æ. 51, 2. συνηγόρους παρέχεσθαι 82, 23.=Ly. 155, 22.

συνήδεσθαι 519, 10. 579, 19.=A. 122, 4.

συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμποίησῃ 342, 10. συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων 1397, 13. τῆς τῶν οἰκειοτάτων συνηθείας ἀποστερηθῆναι 1467, 19.=εἰς συνήθειαν τοῦ λόγου ἐποίησε καταστῆσαι τὴν πόλιν Æ. 23, 37. διατριβαὶ καὶ συνήθειαι μεθ' ὑμῶν ἐλεύθεροι 31, 18. συνήθεια τῶν φίλων, consuetudo cum amicis 48, 27.

συνήθης] πόθεν οὖν ἰσχυκε καὶ σύνηθες γέγονε τὸ λέγειν Æ. 23, 33.=συνηθέστερα τῶ γένει convenientiora cum moribus et exemplis mee gentis An. 23, 2.

συνήθως] ἀπορουμένοις στρατοπέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα στάσις Æ. 45, 28.

συνήλιξ] ἀ *συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις ἵστί καὶ ἀναγκαῖα ἀμαρτήματα 308, ult.

συνθάπτειν I. 71, 33. 73, 22.=συνετάφη τοῖς τούτων σώμασιν ἢ ἐλευθερία Ly. 154, 14.=De. 180, 9.

συνθεᾶσθαι A. 124, 27.

σύνθεσις τῶν ὀνομάτων, aut est confictio nominum ementitorum, aut compositio verborum in oratione Æ. 48, 37. ἀγαπᾶ τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν 74, 1.

συνθετὸς] ἐστὶ γὰρ (engythea) συνθετὴ, καὶ σατύρων ἔχει πρόσ-ωπα καὶ βουκεφάλεια L. fr. 18.

συνθεορεῖν ire cum aliquo ad spectandum ludos 808, 3. = L. 112, 35.

συνθήκη] εἰσι συνθήκαι διτταὶ τοῖς Ἑλλησι πρὸς βασιλέα 199, 9. συνθήκαι φιλίας 251, 10. συνθήκη πόλεως κοινὴ compactum 774, 21. = ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας Æ. 23, 30. εἰς συνθήκην ἡμᾶς κατέκλεισεν 33, 40. προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα 52, 7. = συνθήκας ποιῆσθαι pacisci Ly. 150, 40. 157, 7. = συνθήκην μετὰ τοῦ δήμου τίθεσθαι D. 101, 12.

σύνθημα tessera, signum cum altero condictum, unde aliquid cognoscatur, aut quo dato ad aliquid patrandum consurgatur D. 109, 31.

συνθύειν] πότερον συνέθυε καὶ συνευφραίνετο τοῖς πολλοῖς 300, 24. συνθύειν τοῦτον μετ' ἐμοῦ 1313, 26. = Æ. 61, 2. 71, 9. = I. 70, 23.

συνιδεῖν considerare, expendere, ad animum revocare, item intelligere, perspicere 17, 7. δεινὴ δὲ καὶ δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν 1351, 6.

συνιέναι τινὶ εἰς ταῦτὸν 593, 21. εἴαν τις ἐπὶ καταλύσει δήμου συνιαὴν ἀλαῖ. subaudi ἄλλοις 745, 15. = de senatoribus in curia coeuntibus Ly. 165, 32. = συνιέναι τοῖς φυγάσι D. 102, 15.

συνισροποιεῖν I. 71, 5.

συνικπέυς. οἱ συνικπεῖς 558, 13.

συνίστημι] συνίστασιν ἑαυτοῖς δουλεύσασιν 739, 19.

συνιστάνειν et συνίστασθαι a) constare, corpus unum, integrum, perfectum, secum consentiens esse et permanere. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστή 20, 22. ἕως ἔτι συνίσταται τὰ πράγματα 74, 5. μένει τὰ συσταθέντα βεβαίως conciliata, unita, in concordiam coagulata 154, 9. δύναμις συνεστηκυῖα copiae constantes, militia perpetua, quae non dissolvitur, non dimittitur 92, 23. στρατεύμα συνεστηκὸς 93, ult. τῶν ἐθάδων καὶ συνεστηκώτων ῥητόρων ἀπαλλαγῆσθε 605, 3. ubi sunt oratores, aut perpetui, the permanent orators, who were not disbanded, aut inter se conspirati et colludentes. b) conflare, contrahere, consciscere, inde συστῆναι coire, coalescere, fieri, exsistere, conflari. τοῦ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου 230, 27. συνέστησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν πόλεμον 191, 13. συνιστάμενον [sensim consurgens et coalescens] καὶ φυόμενον κακὸν 245, 24. c) συνίστασθαι, συνεστάναι conspirare, de factione sceleratorum in perniciem proborum congressa et conjurata. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ Πειραιεῖ συνεστηκώτων 885, 1. συνίσταται μετὰ τοῦ Λάμπιδος. he acts in concert with Lampis 917, 13. 978, 6. 980, 19. συνιστάμενος ἐπὶ ταῖς δίκαις adjungens te factionibus, globis improborum, aut contrahens ad te, conscribens, factiones, in causis forensibus 1136, 26. 1137, 1. εἴαν τις ἑταιρίαν συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου 1137, 4. οἱ συνεστῶτες τούτῳ ἀνακηδήσαντες ἐψηφίζοντο 1302, 25. d) hortari. συνέστησε τὸν Λεωκράτην Leocratem hortatus fuerit, ut illud aēs mihi debitum olim aliquando dilueret 1029, 26. ἀκούοντας συστήσαντος ἀποδοῦναι audientes ex eo, cum hortaretur eos, ut operam darent, ut hoc aēs mihi debitum redderetur 1032, 27.

e) commendare, præsentare, præsentem exhibere, coram adducere, demonstrare, qui sit, et collaudare verbis, atque de meliore nota, ut hominem sibi bene notum et carum, alteri commendare. συστήσας Φιλώνδαν I191, 27. utrumque usurpat Demosthenes, tam τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν συνέστησας Φιλώνδα, p. I196, 3. quam τῷ πατρὶ τῷ ἐμαυτοῦ συνέστησας τὸν Φιλώνδαν I196, 12. et profectò perinde est. proprie nil aliud significat, *quam alterum ad latus alterius collocasti. alterum ad alterum adduxisti.* δεῖξαι δ' αὐτὸν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ καὶ συστήσαι προσέταξε τῷ Ἀρχεβιάδῃ I236, 25. I237, 6. I238, 2. συσταθῆναι αὐτὸν τῷ πατρὶ ὑπὸ τοῦ Λύκωνος hunc ad patrem meum esse a Lycone adductum, et Lyconem patri factum esse auctorem, ut huic Æs persolveretur I241, 7. f) intendere, accendere pretia, ut frumenti. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου I285, 6. quasi clandestinis colloquiis et pactis cum aliis dardanariis initis *constituens* certum modum pretio frumenti, intra quem modum spondent se non esse vendituros annonas. = ἔρανον συστήσειν ἐπηγγέλλετο, conciliare Æ. 33, 27. συνιστάναι ἐπὶ τινα, adversus aliquem incitare, et adhortari, ut in societatem belli adversus eum coëant 38, 27. συνεστηκότα ἐπὶ τὴν πόλιν, coisse, conspirasse, versari in factione, contra civitatem 44, 23. ἐπὶ τὰ κοινὰ 46, 21. μόνος ἐφ' ὑμᾶς οὐ συνεστηκῶς 52, 25. συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον 62, 5. 14. ὁμολογῶ, τὰ Λακωνικὰ συστήσαι, aio et fateor, a me Laconicos adversus Alexandrum tumultus esse concitados 77, 30. = coram adducere aliquem ad alterum, ei monstrare, nominare, et de eo præcipere I. 71, 23. συστήναι conspirare, communem agere causam in fraudem alterius III, 12. = συνίστασθαι coire in societatem alicujus rei gerendæ An. 17, 28. = συστήσασθαι τὴν ὀργὴν concipere, colligere, et veluti corrotundare atque massam in unam conflare L. 115, 25. συνίστασθαι ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους coisse in societatem, conjurasse in fraudem negotiatorum 165, 40. 166, 16. unde (verba sunt Taylori) 166, 16. fortasse melius legatur ἐφ' οὖς, quam ἐφ' οἷς, ut editi. = τοῖς πολεμίοις κατὰ τῆς πόλεως συστήσαι κατασκευὴν D. 94, 30. adjuvare hostes in emolienda clandestina adversus remp. machinatione.

συνναυμαχεῖν I377, 18.

συννομοθετεῖν 708, pen.

σύνοδος congressus partium litigantium apud arbitrum. ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ πρὸς τῷ δαιτητῇ I256, 9. = conventus amicorum An. 7, 18.

συνοικεῖν γυναικὶ μὴ ἐξέστω ἐλόντι μοιχόν, [scil. ἐπ' αὐτῇ] εἰάν τις συνοικῆ, ἄτιμος ἔστω I374, 21. τὸ γὰρ συνοικεῖν τοῦτ' ἐστίν, ὅς τις παιδοποιῆται, καὶ εἰσάγη εἰς τοὺς φράτορας—τοὺς υἱεῖς I386, 16. = I. 44, 22. ἡλικίαν εἶχεν ἀνδρὶ συνοικεῖν [I6, 5.] = συνοικεῖν τῇ ἑαυτοῦ ἀδελφῇ An. 16, 24. 33, 26. = ἔγημαν δύο ὄντε Μεδοντιάδα, καὶ συναφεΐτην αὐτῇ L. fr. 3, 1. πρὸς τοὺς ἐγγύτατα γένους συνοικοῖ. ad eos, qui genere erant proximi, habitatum iret ap. Priscian. l. 18.

συνοικία] ἐπὶ γῆ [fundis] καὶ συνοικίαις [insulis, ædibus elocaticis in urbe] δεδανεικῶς 946, 6. ἐκ τίνος τρόπου πρεσβεία λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει 955, 11. συνοικίαν ἑκατὸν μνῶν 1110, 12. = Æ. 6, ult. οἰκία α συνοικία differt; illa est domus, quam dominus ipse incolit, hæc, quam aliis incolendam elocavit 15, 4. συνοικίας et οἰκίας differentia verbis declarata 17, 28. = insula, domus elocaticia, quam plures, diversi, mercede incolunt I. 53, 31. 58, 21.

συνοικίζεῖν] οὐκῶ Χαλκιδέων εἰς ἓν συνωκισμένων 425, 18. unum in oppidum compulsis, vel coalitis. Theseus homines tum in Attica ruratim degentes, dispersos, συνώκισε deduxit intra una Athenarum mœnia, ibique unum intra orbem cohabitare jussit, καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν 1270, 16. = συνοικίζεῖν λιμένα, portum replere incolis Æ. 69, 29. = Ly. 155, 43.

σύνοικος Ly. 168, 32. = συνοίκους τῇ ἀληθείᾳ τοῦ συνεδρίου ἐαυτὰς κατέστησαν αἱ σεμναὶ θεαί. venerabiles deæ, quod ipsæ suo usu æquitatem atque veritatem senatus Areopagitici noscitassent, voluerunt in ejus vicinia, in arce Athenis, ubi forum erat Areopagitarum, sacellum sibi condi, fixamque sedem habere D. 101, 18.

συνομύναι] συνομόσαντες καὶ συνθήκας γράψαντες 1052, 4. συνώμοσαν ἀλλήλοις 1062, 5. συνώμνυον ἐπ' ἐμὲ 1319, 1. = Ly. 165, 34.

συνομολογεῖν 1059, 10.

συνορᾶν] συναφακέναι τοῦτον ἠγοῦμαι καὶ λελογίσθαι παρ' ἐαυτῶν 1122, 16.

συνοργίζεσθαι] συνοργισθεῖς [scil. ἐμοὶ] ὁ δῆμος. universus populus mihi iratus 516, 7. 547, 6.

συνουσία] ἀγνή ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας 1371, 22. = συνουσίας κοινὰς ποιεῖσθαι I. 107, 14. = συνουσία, si bene habet, pro εὐνοια studium, quo quis alicui parti σύνεστι, præsto est, cum ea facit L. 125, 5. συνουσίας οἰκειότητα ap. Suid. in φαῦλον εἶρητ'.

σύνταγμα συντάξας, schema, descriptionem contributionum commentus Æ. 67, 16.

σύνταξις] μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν τοῦ τε λαμβάνειν, καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δεόντα 14, 27. arrangement, constitution, laterculus quasi, vel ordo sive munium præstandorum, rerum agendarum sive pensionum pecuniarum, tam earum, quæ conferendæ, quam quæ accipiendæ sunt 168, 22. coordinatio, redactio in formam corporis, vel collegii 192, 25. τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἀπάντων 38, 2. σύνταξιν κατασκευάζειν τῇ πόλει. comparare reip. contributionem pecuniariam e sociis 60, 11. οὔτε τὰς συντάξεις [stipendia, pacta conducta] Διοπίθει δίδομεν 95, 8. 20. summa vectigalium, vel tributorum cuique præscripta. χρημάτων δὲ σύνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα 305, 16. universe et proprie est pactum, conductum, conditio, de qua inter duos pluresve συντέτακται convenit. ψήφισμα περὶ τῆς συντάξεως, ὃ Θουκυδίδης εἶπε 1334, 12. = συντάξεις τελεῖν Æ. 66, 40. συντάξεως κοινωνεῖν, participare con-

tributionem pro cuiusque facultatibus descriptam et imperatam
67, 21.

συνταράττειν πάντα τὰ πράγματα, ἵνα ὃ βούλει γένηται 741, 25.
συνταράττεται πᾶς ὁ τῆς πόλεως κόσμος 775, 18. ἵνα μὴ πάντα ἕμα
συνταράξας λέγω 1277, 25. διὰ τὴν τοῦ σώματος ῥαθυμίαν, ἄπασαν
συνετάρᾳξαν τὴν ὑπάρχουσαν εὐπρέπειαν 1404, 24. = συνταράττειν τὰς
πόλεις *Æ.* 42, 8. = συνταράττειν ὄλην τὴν πόλιν *An.* 9, 39.

συντάττειν] ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀπεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ
τοῦ συνταχθῆναι—*that we might cause ourselves to be taxed,*
tated 167, 6. φημί δεῖν ἡμᾶς συνταχθῆναι. *aiο necessarium hoc*
factu esse, ut patiamur nobis imponi contributiones pecuniarias
168, 21. τὰ μὲν σώματα οὕτω φημί δεῖν συνετάχθαι 182, 24. ἵνα
ἡμῖν καὶ τὰ χρήματα ἢ συνεταγμένα 183, 6. πάντα συνετάχθη τῷ
ναυάρχῳ *condicta et constituta fuerant ante cum imperatore*
classis, eique injuncta et mandata 251, 11. συντάττεσθαι *condi-*
cere, decidere, inter se, de pacisci 344, ult. 708, 18. συνετα-
γμένοι μεθ' ὅπλων μόνοι τῶν ἄλλων πολιτῶν 585, pen. συνετάξαντο
[*pacti sunt, deciderunt, vel receperunt, sponderunt pro me*
in aerarium illaturos] κατὰ τὰς εἴκοσι καὶ πέντε μᾶς πεντακοσίας
δραχμὰς εἰσφέρειν 815, 11. συντάττεσθαι εἰσφορὰν πρὸς τὴν συμμορίαν
838, 9. τέχνην δ' ἀκούσεσθε τοῦ σοφοῦ τοῦ ταῦτα πάντα συνεταχέ-
τος. *qui istas fraudes omnes tam subtiliter atque nequiter*
commentus et commachinatus est, compegit atque construxit
888, 26. πραγματεύεται πάντα κατὰ τῆς πόλεως συντάττειν. *com-*
ponens, fabre construens, 70, 3. *προσεβοήθουν accurrebant ra-*
ptim καὶ συνετάττοντο et ipsi semet in aciem atque ordines coor-
dinabant, consistebant ordinatim 1378, 26. = συντάττεσθαι, *de-*
pacisci, de compacto promittere *Æ.* 14, 33. συνετάξαμεν ἡμᾶς
αὐτοὺς 31, 8. συντάττειν κατὰ τινα ψευδεῖς κατηγορίας 52, 36.
σύνταγμα συντάξας 67, 16. συνεταγμένοι, *qui recipere certam*
descriptionem et legem contributionum conferendarum 67, 28.
συνεταγμένον προοίμιον, *præloquium arte oratoria conscriptum*
82, 32. = τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο *Ly.* 162, 23.
= *pro ἐπιτάσσειν, mandare, injungere* *D.* 91, 25.

συντείνειν] ἐν, εἰς ὃ πάντα συντείνει 145, 22. ἄλλα πολλὰ, εἰς ταῦτα
δὲ πάντα συντείνοντα *eodem contententia* 299, 17.

συντέλεια] ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόχοις συντελειῶν 261, 24. χρημάτων
ὅσων ἡδυνήθην ἐγὼ πλείστην ἐποίησα συντέλειαν *contributionem* 306,
18. εἰς συντέλειαν ἄγειν τὰς λειτουργίας. *munia publica reducere*
ad comparationem, h. e. jubere, ut hini, ternive, quibus singu-
lis minus in fortunis sit, quam ut fungendis munis sint pares,
coeant in unum quasi corpus, pecuniasque in commune con-
ferant, facultatibus cuiusque suis pares, quo sic tandem ludis
edendis pares fiant 463, 24. οἷς ἐλάττων οὐσία ἐστὶ τῶν δέκα τα-
λάντων, quibus singulis minus, quam dena talenta, in fortunis
sunt, εἰς συντέλειαν συναγομένοις εἰς τὰ δέκα τάλαντα. *ita in colle-*
gia congregatis et comparatis, ut singula quæque ista collegia
conficiant dena talenta 262, 8.

συντελεῖν conficere. τὴν δαπάνην ἐξήκοντα τάλαντα συντελεῖ 183, 13. 15. φιλοτιμουμένων τοῦτο συντελεῖσθαι ad effectum perducī 251, 16. συντελεῖν δίκην κατὰ τινος 277, 16. ἐν ταῖς εισφοραῖς συντελοῦσιν εἰς τὸν πόλεμον. contribuunt ad belli necessitates per illas sic dictas εισφορὰς, quas dependunt 465, 23. de artifice opus locatum perfectum et absolutum exhibente 522, 4. εἰς τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖ. ibi pertinet, vel refertur ad τὸ τέλος, h. e. ad ordinem spuriorum 691, 18. = συντελεῖν, ὅσον ἐκάστους ἔδει Æ. 67, 17. = τοῦ γείσου συντελεσμένου καὶ τοῦ κρηπιδαίου. tecto perfecto et fundamento L. ap. Poll. VII. 27.

συντελής] πόλιν ὡς αὐτοῦς συντελεῖ ποιεῖν 198, 15. ad ditionem suam pertinentem, ad forum suum redeuntem. δυοῖν ἐφάνη τριήραρχος ὁ τῆς μιᾶς ἕκτος καὶ δέκατος πρότερον ὢν συντελής *who formerly joined in contribution with fifteen others in equipping a single ship of war* 261, 3. χιλίους καὶ διακοσίους πεποιήκατε συντελεῖς contributores, æra conferentes ad sustentandam classem Atticam 564, 27.

συντέμνειν ἀνάγκη τοὺς λόγους Æ. 32, 23.

συντιθέναι] πράγμα εὖ συντεθέν ὄψεσθε 275, 26. συντιθέναι λόγους εὖ προσάπους καὶ μύθους 277, 5. συντιθεῖς ψευδεῖς αἰτίας 778, 22. ἐάν τις συντιθῆ τό τ' ἀρχαῖον, καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν 819, 2. οὐχ ἐν τίμημα συνθεῖς. non singula quæque capita in unam summam generalem consummans 853, 19. = συνθέσθαι, condicere cum aliquo, polliceri de pacto Æ. 6, 41. συντίθεσθαί τινι τὴν κοινωνίαν τῶν πράξεων, cum aliquo rerum communionem sibi de pacisci 74, 15. = συντιθέναι τὰ ἱερά I. 70, 29. = οὗτοι ἐξ ἐπιβουλῆς συνέθεσαν ταῦτα καὶ ἐμηχανήσαντο κατ' ἐμοῦ. de fraude, quam inimicus in caput inimici construit, veluti turrem quandam, quam hostis urbi oppugnandæ comparat, vel admovet A. 132, 26. μηχανῶνται ἐπ' ἐμὲ λόγους ψευδεῖς συντιθέντες. quæ coagmentant, compaginant 142, 22. = machinas construere, fraudes adversus aliquem, e. c. reum, comparare An. 1, 31. = συντίθεσθαι consentire, assentire. συντίθεται καὶ τούτοις καὶ Καρκίνος ὁ ποιητῆς L. ap. Harpocr. in Καρκίνος.

συντιμᾶν] συνετιμήσαντο ὑπὲρ ἐμοῦ ταύτην τὴν εἴσοδον curarunt sibi a censoribus hunc censum scribi meo nomine de universis meis fortunis dependendum eumque dependuros receperunt 815, 19. 836, 26. συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον pretium specierum annonariarum increvit. *the price of corn has risen* 1285, 15. = συντιμῆναι L. 189, 40. si lectio ista bene habet.

συντιτράννειν ἕτερον. perforato montis latere e cuniculo suo metallico in cuniculum alterius proxime assitum penetrare 977, 22.

συντομία brevitatis dictionis Ly. 161, 44.

σύντομος] ὡς δεινὸς καὶ σύντομος, in brevitate validum, torosum, lacertosum, magnum oratione et contentum esse Æ. 34, 36. = συντομώτερος I. 83, 11.

συντρέφειν I. 78, 2.

συντρέχειν] ὅτι εἰς ταὐτὸ τὸ δίκαιον ἄμα καὶ ὁ καιρὸς καὶ τὸ συμφέ-

ρον συνδεδράμηκε 214, 7. = συνδραμόντος ὄχλου Æ. 9, 15. = συντρέχειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν Ly. 149, 40.

συντρίβειν] ἀλλὰ ποῦ συντρίβεται τὸ πρᾶγμα. ubinam tandem offenditur? *what has the business hit against?* 142, 22. Simile ductum de curribus in stadio currentibus, ad metam adhærentibus, aut inter sese implicatis eoque confractis. πονησάντων αὐτῶ τῶν σκευῶν, ἢ καὶ ὄλως συντριβέντων 293, 5. τὸν λάκκον συντρίψας 845, 18. = συντρίβειν τὰ σκευάρια Æ. 9, 8. = συντρίβειν τὴν κλειῶ An. 9, 6. = συντρίβειν τινὸς μέτωπον βαλῶν λίθῳ L. 97, 10. συντριβόμεθα τὰς κεφαλὰς 98, 7. = συντρίβειν τὴν ἐλπίδα De. 180, 6.

συντριηραρχεῖν L. 107, 21. 907, pen.

συντριήραρχος 566, 24. 1145, 23. 1162, pen. 1218, 14.

συγτυχάνειν 439, 3. οὔτε φοβούμενος, εἴτ' εἰ φίλος, εἴτ' εἰ μὴ φίλος αὐτῷ συντεύξεται 585, 12. = συντυχῶν αὐτῷ I. [10, 40.] = συντυχάνειν νεκροῖς ἀσπαίρουσι A. 119, 38.

συναμότης conjunctionis socius An. 29, 29. = L. 124, 14.

συνωνεῖσθαι] οἱ δὲ γῆν συνεωνημένοι γεωργοῦσι 175, 11. γῆν ἐνῆσι συνεώνηται πλείω πάντων ὑμῶν τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ 689, 22. = συνωνεῖσθαι τὸν σῖτον L. 164, 36. 38. ἕως ὃ συνεωνημένος σῖτος (frumentum coemptum) αὐτοὺς ἀπέλιπε 165, 17.

συναφελεῖσθαι ὑμᾶς (scil. ἑαυτοῖς) οὐκ ἠξίουσι L. 128, 40.

συρίττειν exhibere, cum sibilis explodere. ἐξέπιπτες, ἔγωγ' ὅ ἐσορίττων 315, 10. 586, 16. = Æ. 64, 29. 86, 41.

Σύρος nomen servile. μὴ γὰρ εἰ Σύρος, ἢ Μάνης, ἢ τις ἕκαστος ἐκεῖνων [scil. τῶν δούλων καλεῖται], οὗτος δὲ Φορμίων 1127, 25.

συρρεῖν] τόχοι δὲ πολλοῦ χρόνου συερρηκότες ἦσαν αὐτῷ I. [23, 34.]

συσκευάζειν] συσκευάζεται πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ὑμᾶς. convasat, consarcinat, id est comportat, cogit, conscribit, corradi et armat adversus vos 91, 9. 20. τίνος ἕνεκα ταῦτα συσκευασθῆ 275, 24. στεφάνου καὶ ἐπαίνου κατηγορίαν νῦν ἤκειν συσκευασμένον 319, 3. εἰς τὸ ψήφισμα ταῦτα πάντα συσκευάσαν οὔτοι 358, 14. πᾶσα ἢ ἀπάτη καὶ τέχνη συσκευασθῆ τοῦ περὶ τοὺς Φωκέας ὀλίθρου 365, 5. ὃ συσκευάζεσθαι τὴν Ἑλλάδα καὶ Πελοπόννησον Φίλιππον βοῶν 438, 14. ἤλικα πράγματα συσκευάσας. quantis fraudibus consutis, consarcinatis, h. e. callide constructis 764, 7. τόλμαν καὶ κραυγὴν καὶ ψευδεῖς αἰτίας καὶ ἀναισχυντίαν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα συσκευασμένοι. habentes secum et afferentes, veluti milites in castra secum afferunt, ista omnia tanquam unam in sarcinam constricta et constipata 772, 11. ἀδίκημα τοιοῦτο μετ' ἐκείνου συσκευάσατο 883, 7. συσκευασμένη αὐτῷ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ cum suppellectilem domus universam compilasset atque convasasset, furtoque avertisset 1356, 27. = συσκευασμένος τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε. convasatis rebus fortunisque, quæ ei hic erant, omnibus L. 187, 28. συσκευασμένος (nam sic ibi leg. pro ἐσκευασμένος) τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἶός τ' ἦν πλεῖστα ὑπὸ μάλῃ λαβὼν ἐξήγαγε fr. 32. = συσκευασάμενος ἃ εἶχε convasatis fortunis omnibus Ly. 149, 44. = convasare, compilare et sic se in pedes dare D. 100, 25.

συσκευασθεῖσθαι moliri, machinari cum alio, clandestina, suspecta, mala, portentosa, vel etiam minuta, vilia agitare. καὶ τὰλλα συσκευαστοῦ 313, 15.

σύσκηρος L. 137, 18.

συσκιάζειν] αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι—23, pen. 155, 25.

συσκοτάζειν] ἐπειδὴ θᾶπτον συνεσκότασεν. impersonaliter. tenebræ ingruissent 1257, pen.= ἤδη συσκοτάζοντος (scil. τοῦ φωτός, vel τοῦ οὐρανοῦ) L. fr. 45, 4.

συσπένδειν 400, 21.=Æ. 61, 2.

σύσπονδος Æ. 50, 9. μελετᾶ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ συσπόνδους 35, 14.

συσσημαίνεσθαι una cum alijs subscribere nomen suum tabulis, addito sigillo. vel tabulas obsignandas curare 928, 4. τί δὲ συνεσημήνατο πάλιν τὰ μηδὲν ὑγιᾶς ἔχοντα 1034, pen.

συσσιτεῖν 401, 1.=Æ. 30, 37. 44, 39. 61, 2. συσσιτεῖν αὐτῶ οὐδεὶς ἠθέλεν 41, 3.=οὐδεὶς τούτῳ συσσιτήσας φανήσεται, οὐδὲ σύσκηρος γενόμενος L. 137, 17.=D. 106, 13.

σύσσιτος] κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι commensales προσελθόντες 1257, 22.=Æ. 50, 9. σύσσιτος ἀνὴρ 31, 12. μελετᾶ ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ συσπόνδους 35, 14. ἀπόκοιτος τῶν συσσίτων 45, 2.

συσσώζειν I. 105, 13.

συστασιάζειν] συνεστασίαζε τῇ βουλῇ factiosa et facinorosa senatus consilia opera sua secundavit L. 184, 12.

σύστασις collegium, sodalitium, satellitium, improborum. τὰς ἑαυτῶν συστάσεις κυριωτέρας τῶν νόμων ἀξιοῦν εἶναι 1122, 5.

συστέλλειν ἀμαρτήματα εἰς ἐλάχιστον 309, 2.

συστεφανοῦσθαι] συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ 280, 27.

συστρατεύειν] τοὺς μὲν συστρατεύσαντας τῷ βαρβάρῳ 68, 22.= αὐτοὶ οἱ συστρατευόμενοι ἴσασι L. 160, 32.

συστρατηγεῖν 401, 2.

συστρατιώτης I. 75, 2.

συστρέφειν] συστραφέντες δ' ἄνθρωποι πολλοὶ conspirati, conglobati 126, 12. 677, 8.=οὗτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἤκουσι Æ. 52, 6. συστρέφειν, repentino et cito impetu invehī, conversione quasi facta 68, 2.

συχνός] συχναὶ τούτοις ἦσαν ἡμέραι ἐπιδημοῦσι. jam diu commorabantur Athenis 932, 27. χρόνος διετρίβετο συχνός 1013, 7. συχναὶ θεραπαίνας μεθ' αὐτῆς τρέφουσα 1023, 11. ἡ διοίκησις συχνὴ *the expenses of house-keeping were great, sumtus in rem fam. faciendi spissi et crebri erant* 1359, 9. νεώτερον ὄντα ἐμοῦ, καὶ συχνῶ. id est πολλῶ. and much too 1002, 23. συχνῆς δὲ πάνυ πραγματείας περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης 1242, 2.

σφαγεὺς grassator, latro, sicarius. μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς σφαγεῦσι [scil. τῶν Φλιασίων] 175, 27.=An. 11, 2.

σφαγὴ] τὰς ἐν Ἡλίδι σφαγὰς πεποίηκε 424, 22. ὅταν δ' ὑπὲρ πολι-

τείας καὶ σφαγῶν καὶ δήμου καταλύσεως εὐχερῶς ἀκούητε 1450, 14.
=jugulum A. 137, 28.

σφάγιον αὐτὰς ἔδωσαν τοῖς πολίταις ὑπὲρ τῆς χώρας 1398, 7.=A.
130, 39.

σφαλερὸς] σύμμαχοι σφαλεροὶ infidi. 11, 3. σφαλερωτέρων [scil.
τὴν δυναστείαν] αὐτῶν πεποίηκε 154, 21.

σφάλλιν] σφαλέντος τούτου ἀπώλυτο ἂν τῶ πατρὶ τὸ συμβόλαιον.
had things gone ill with him, my father had lost his whole de-
mand 1185, 11.=ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἔδύ-
νατο σφῆλαι Æ. 71, 20.

σφάττειν τοὺς πολίτας Æ. 27, 10.

σφενδονήτης] ἐν σφενδονήτου καὶ ψιλοῦ μέρει 668, 24.

σφτερίζεσθαι] ὁ τὴν Εὐβοίαν σφτεριζόμενος 248, 12.

Σφηττοῖ L. 148, 32. 46.

σφόδρα] ἐπείγεσθαι σφόδρα πρὸς τὰς ἡδονὰς Æ. 13, 41. διαμνημο-
νεύετε σφόδρα τὸ μέλλον ρηθήσεσθαι 27, 14. σφόδρα πάνυ 33, 4.

σφοδρὸς] ἐν τίσιν οὖν σφοδρὸν τὸν πολιτευόμενον καὶ τὸν ῥήτορα εἶναι
δεῖ 318, 25.

σφυρὰ] θοιμάτιον καθιέναι μέχρι τῶν σφυρῶν 442, 14.

σχεδὸν εἴρηκα, [subaudi πάντα] ἂ νομίζω συμφέρειν 38, 27.

σχεῖν, vel σχέθειν, vel ἔχειν inhibere, cohibere. εἰ μὴ ταύτην τὴν
ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε 428, 22.

σχέσις] ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σχέσει διάγει 1122, 25.

σχετλιάζειν ingeminare illud sævientis et indignantis ὃ σχή-
τλιε. ἀγανακτοῦντος ἐμοῦ καὶ σχετλιάζοντος ἐπὶ τῇ τόλμῃ 913, 9.
σχετλιάζων καὶ δεινοπαθῶν 1023, rep. σχετλιάζων περιήει 1331,
6.=σχετλιάζειν ἔωθεν Æ. 49, 1.

σχέτλιος] καὶ ταῦθ' ὁ σχέτλιος οὗτος καὶ ἀναιδὴς ἐτόλμα λέγειν
346, 1. σχέτλιον καὶ δεινὸν 504, rep. τούτου γένοιτ' ἂν τις σχε-
τλιώτερος ἄνθρωπος 874, 15. τῶ σχετλιωτάτῳ πάντων ἀνθρώπων
842, 1.=I. 84, 2. σχέτλια λέγων φαίνεται [22, 30.]=A.
147, 3. 14.=ὁ σχετλιώτατος πάντων sceleratissimus An. 16, 24.

σχῆμα gestus, habitus corporis, compositio membrorum in
formam quandam. πολλὰ ποιήσεις ἂν ὁ τύπτων, ἂν ὁ παθὼν ἔνια
οὐδ' ἂν ἀπαγγεῖλαι δύναίτο, τῶ σχήματι, τῶ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537,
25. εἰς ὑπέρητου σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προσήλυθε 690, 21. οὐ-
δὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρόβλημα τρόπου 1122, 21.=μί-
μημα σχήματος Æ. 4, 30. τερατεύεσθαι τῶ σχήματι 34, 25.=
mera umbra hominis, non homo. σχήματα ἐν πόλει ἄλλως πεφυ-
κότα Ly. 161, 5.

σχηματίζεσθαι] ἐσχηματισμένοι περιέρχονται. *simulatis moribus*
circumeunt L. fr. 43. *nisi potius est, dressed up, adorned, em-*
bellished.

σχοινίον] σχοινία, οἷς κατασκευάζεται ἡ τριήρης 1145, 6.

σκολάζειν] ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν 38, 20. ἐσχόλασεν
ἐνὶ τούτῳ πάντα τὸν βίον 594, 16.=a tractatione reip. vacare L.
115, 22.

σχολαίως] ὁ μὲν θάττον, ὁ δὲ σχολαίτερον. tardius, aut signius 585, 10.

σχολῆ multo minus An. 12, 21. 13, 45. lente, per otium, remisse 22, 13.

σώζειν] ἂν μὲν γάρ, ὅσα ἂν τις λάβῃ, καὶ σῶση tueatur et conservet 12, 10. τὰ παρειμένα σωθήσεται recuperabuntur 57, 22. 90, pen. τοὺς παρ' ἐκείνων φεύγοντας σῶζομεν recipimus urbe nostra tutosque præstamus ab injuriis 61, 26. ult. τῇ πόλει δ' ἡμῶν οἱ Ἕλληνες δις ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσασμένοι 151, 2. σώζειν καιρὸν recuperare, revocare opportunitatem omissam 343, 4. κἂν ἄλλος τις ἐπ' αὐτὰ ἦ βουλόμενος σώζειν, recuperare, ὑμᾶς κωλύσειν 385, 19. τὴν μὲν χώραν ἔσωσε τῇ πόλει recuperavit 420, 26. ἀληθῆ εἶναι τὸν λόγον ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι, ὅτι οἱ θεοὶ σῶζουσι τὴν πόλιν ἡμῶν 423, 10. μή μοι σωζέσθω ὃν ἐὰν ὁ δεινὰ βούληται, [scil. σώζεσθαι,] ἀλλ' ὃν ἂν τὰ πεπραγμένα σῶζῃ 436, 9. τοῦτό τε σώσετε hoc, quod nunc in discrimine pereundi est, salvum conservabitis et tuebimini. vel re adhuc salva, nondum peracta, intercedendo, inhibebitis negotium periculosum, damnosum, salutem reip. in tuto collocabitis negotium hoc eripientes iis, qui id agitant, modisque contendunt omnibus, ut id effectui dent 622, 15. πάντα τὰ σφέτερ' αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν, τῇ ναυμαχίᾳ νικήσαντες, ἔσωσαν. recuperarunt, aut salva conservarunt 597, 15. τοῦτό γ' ἐνεστι σώσαι. hoc saltem, corpus puta, licet ipsis salvum, illæsum, haud vitiatum, dedecore nullo affectum, conservare 610, 6. οὐδεὶς ἐστιν, ὅστις ἀκρεστερεῖτο τοῦ σωθῆναι, ὅστις ἂν ἐαυτὸν οἶκοι κρύψειεν 609, 5. σωθείσης τῆς νεῶς ἀποδοθῆναι τὰ χρήματα ut æs debitum tum solvatur, ubi navis salva cum mercibus in portum pervenerit 883, 17. σεσωκάς τὸ σῶμα consecutus hoc, ut vitam salvam et corpus integrum conservares 1126, 8. σώζεται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις [memoria puta civitatis tributæ] 1381, 11. τῇ μὲν [prudentia] δοκιμάζεται τὸ πρακτεόν, τῇ δὲ [fortitudine] σώζεται obtinetur. *is obtained, maintained, and not lost sight of* 1394, 6. καίπερ καλοῦ ὄντος τοῦ νικᾶν, πολὺ κάλλιον καὶ παραλογώτερον εἶναι ἔδοκει τὸ σωθῆναι 1409, ult. νυκτὶ δὲ τοῦτ' ἔσωσε, τὸ αἷμα ἀποχωρήσαν. jam vero me periculo ereptum, salvum servavit hoc, sanguinis puta fluxus 1260, pen. τὴν δὲ σώζουσιν [scil. ὁμολογίαν] οὐ συγχωρήσουσιν. pactum reip. conducens et salutare 216, 26. ὀπρονitur enim τῇ κατὰ τῆς πόλεως ὁμολογία. Num significat σώζειν abigere, arcere, propulsare? τοὺς μὲν, fures puta, τῶν οἶκοι φυλακῆν καταστήσαντας σώζειν ἐστι, 1342, 17. = ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν *Æ.* 1, 22. ἀποδίδοσθαι τοὺς καιροὺς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι 86, 6. = σώζεσθαι a valetudine convalescere *I.* 36, 12. χρημάτων ἀποστερούμενον ἐσώσατε. hereditatem ei reddentes, fraude tutoris interversam, ab exitio eum servastis 67, 22. τὰ ἐαυτοῦ πειρᾶσθαι σώζειν 67, 33. ἐκ ταύτης τῆς στρατείας ἐλπίζοντα σωθήσεται salvum et sospitem esse domum reversurum— σώζων τὰ τούτων καὶ πλείω ποιῶν δικαίως ἂν ἐπαινοίμην 88, 8. σωθεὶς salvus domum reversus 105, 19. = ὅταν νοσῶσιν,

ὕγιεις γενόμενοι, σώζονται *come out of it alive*. *salvi evadunt* A. 116, 26. = σώζειν τὰ ἐψηφισμένα. *exsequi* L. 122, 42. φιλατιμούμενοι ὅτι καὶ τοὺς φανερώς ἡμαρτηκότας σώζειν δύνανται 141, 28. σωζόμενα τὰ ὑπὸ τούτων δημευόμενα 151, 10. βούλειθε ἡμᾶς δικαίως μᾶλλον σῶσαι, ἢ ἀδίκως ἀπολέσαι 156, 40. τὰ μὲν ἐαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν (*servare, tueri, salva retinere*) βουλομένοις ἐπιβουλεύουσι 170, 5. ἐπει δ' ἐσώθη *salva in portum rediit navis e peregrinatione* 908, 6. τὰ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἔξει *merces et pecunias, quæ e periculo navigationis salvæ domum redierunt et adhuc supersunt* 908, 9.

σῶμα] τοῖς μὲν δούλοις ἀπάντων τῶν ἀδικημάτων τὸ σῶμα ὑπεύθυνόν ἐστιν, *corpus luere debet, they must pay for it in and with their bodies*; τοῖς δ' ἐλευθέροις, κἂν τὰ μέγιστα τύχῳσιν ἀδικοῦντες, τοῦτό γ' [*scil. corpus*] ἔνεστι σῶσαι 610, 6. *recurrit p. 752, 13. eadem sententia, sed pro postremis ibi est τοῦτο ὕστατον προσήκει κολάζειν. ἀπώλεσε πλεόν ἢ τριακόσια σῶματα ἐλεύθερα. capita, individua* 910, 13. τρισχίλια αἰχμάλατα σῶματα δεῦρ' ἦγαγε 480, 10. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τοῦ σώματος 1231, 21. τῷ σώματι ἐργάζεσθαι *corpore quæstum facere, sive meretricium, sive bajulando* 1351, 21. = ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὄπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σῶματα καὶ πολιτείαν *Æ. 1, 22. οἰκετικά σῶματα, corpora servilia. ἑξαμαρτάνειν εἰς οἰκετικά σῶματα* 3, 19. *ὡς οὐδὲ καθαρῷ διαλέγεται τῷ σώματι 3, 33. *quæ lectio, tametsi sollicitata, bene habet. σῶμα ibi est idem atque caput, homo, individuum, ut vulgo usurpant, seu persona. προχείρως εἰς τὸ ἐαυτοῦ σῶμα ἑξαμαρτάνειν* 4, 4. *πιπράσκειν τὸ σῶμα ἐφ' ὕβρει* 5, 5. *καταγελάστως χρῆσθαι τῷ σώματι* 5, 13. *ἐμφανῆ τὰ σῶματα τῶν οἰκετῶν παρασχέτω* 14, 18. *ὑπερορᾶν ὕβριν εἰς τὸ ἐαυτοῦ σῶμα* 16, 25. *εὐπρέπεια τοῦ σώματος* 18, *penult.* *μισθαρεῖν τῷ σώματι* 22, 7. *ἀνῆρ καὶ ἄρρη τὸ σῶμα* 26, 22. *ἰερωσύνην οὐδενὸς θεῶν κληρούσεται, ὡς οὐκ ᾧν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα* 26, 36. *ὕβριν τοῦ σώματος πεπρακὼς, (id est τὸ σῶμα πρὸς ὕβριν)* 26, 41. *προκετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναί* 27, 8. *ἄπρατον οὐδὲν ἔχων μέρος τοῦ σώματος* 31, 19. *δύνασθαι τῷ σώματι, bene valere corpore* 40, 39. *οὐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων* 46, 31. *σπονδὰς τοῖς σώμασιν αἰτεῖν, de solis corporibus pacisci, exclusis bonis* 46, 38. *ἀθλεῖν τῷ σώματι* 47, 37. *περὶ τοῦ σώματος κρίνειν τινὰ, accusare aliquem de ingenuitate aut libertate corporis, negando eum liberum, aut civem esse* 50, 23. *σώματος σωτηρία, salus ea, ut liceat salva honestate et salvo jure civili, salvo capite, in civitate manere* 51, 6. *δέδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ* 52, 29. *παραδίδωσιν ὑμῖν τὸ ἐμὸν σῶμα καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος* 52, ult. *ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σῶματα μὴ στέργων* 64, 42. *διαγωνίζεται οὐ περὶ τοῦ κύριος ἐτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας* 72, 28. *αὐτοσχεδιάζειν εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων σῶματα* 76, 12. *παρακαταθέμενοι τὰ σῶματα* 79, 28. *κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι* 81, 16. *ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσῃται, τὴν χεῖρα, τὴν τοῦτο πράξασαν, χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν* 88, 38. *τὰς δωρεὰς εἰς βελτίῳ σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀπόδοθε* 90,

4. εὐξίας τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι 90, 8. = I. 71, 16. = τῆς πόλεως καὶ τοῦ σώματος οὐκ ἐστερούμενην. neque civitatem neque spiritum amisisset A. 117, 19. = οὔτε τοῦ σώματος, οὔτε τῶν ὑπαρχόντων ἐμοὶ ἐφεισάμην An. 21, 10. τὰ σφέτερα αὐτῶν σώματα *αἰκισθέντα ἀπέθανον 18, 10. τὸ σῶμα αὐτῶν μὴ αἰτιόν ἐστι, et τὸ σῶμα τυγχάνει ἀναίτιον ὄν 22, 39. ἄτιμοι εἰς τὸ σῶμα 10, 24. ὁ ἀγὼν ἐν τῷ σώματι τῷ ἐμῷ καθέστηκεν 14, 16. τοῦ σώματος ταλαιπωρία 22, 1. = περὶ τοῦ σώματος ἀγωνίζεσθαι ne pro mancipio veneat L. 102, 35. ἀφειδεῖν τοῦ σώματος—. τῷ σώματι (robore lacertorum) πιστεύων, ἵνα ὑβρίζοι εἰς τῶν ὑμετέρων τινὰ 158, 13. πλεῖστοι περὶ τοῦ σώματός εἰσιν ἠγωνισμένοι. non de libertate solum, sed ipso adeo de capite, vel spiritu 166, 10. περὶ τοῦ σώματος ἀγωνίζεσθαι de statu, servus an ingenuus sis 167, 36. τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπανᾶσθαι δυναμένων 914, 3. τοῦ σώματος ἤδη πονήρως διαχειμένου fr. 45, 6. ἂν γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα fr. 58. = οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα τῆς ἀδικίας ὄμηρον Ly. 164, 28. οὐ παρέχειν τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατήγοις 153, 19. 28. 155, 13. 157, 28. τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον 154, 13. συνετάφη τοῖς τούτων σώμασιν ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία 154, 14. = τὴν τῶν σωμάτων φυλακὴν D. 91, 7. ἂν οὐκέτι καὶ νῦν ζῆ τὰ σώματα 95, 9.

σῶς pro σῶος, item pro σώους in accus. pl. *σῶς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ σῶς μὲν εἶναι ἅπαντες ἂν βούλοιντο, ἕνεκά γε ἑαυτῶν 61, 13. 93, 24. 364, 25. 500, 20. ἦν σώαν ὑπάρχειν ἅπασιν δεῖ 572, 8. ἐπειδὴ βεβαίως ἠγήσατο σῶς [id est σῶος] εἶναι 663, 20. σῶα [τὰ σκεύη] γένηται τῇ πόλει restituerentur, recuperarentur. *that the state may not lose, but recover them* 1145, 9. ἐν ᾧ τὰ ὑμέτερα ἔτι σῶα 1231, 2. = ἕως τὸ στρατόπεδον σῶον ἦν L. 160, 13.

σῶτειρα Minerva Ly. 150, 5.

σωτήρ Ἀπόλλων 1072, 18. = Διὶ σωτῆρι θυσία γίγνεται L. 175, 36. σωτήρας τῆς Ἑλλάδος 915, 2. = Jupiter Ly. 167, 15. 19. 21.

σωτηρία] δικαίου πολίτου κρίνω τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἰρεῖσθαι 34, 15. νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ'—146, 10. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι 776, 9. σωτηρία ἔστω [scil. τοῖς ὑποθήκασιν] τῶν ὑποκειμένων, qui oppignerarunt, his salva sunt bona oppignerata, atque libera ab omni creditorum in ea præensione. *property given in pledge or pawn shall not be attached or sequestered, but shall be returned to those who gave it on pledge* 927, 8. σωτηρίαν μόνην ὄρων τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασιν 954, 2. τηροῦντες exspectantes, præstolantes, τὴν οἴκαδε σωτηρίαν domum remigrandi opportunitatem 1211, 15. σωτηρία salvus e peregrino solo et ex hostibus atque captivitate domum reditus 1304, 21. παρεκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας εἰς τὴν σωτηρίαν hortabantur ad studium fortunas suas corporaque salva tuendi 1394, 9. = perman- sio in vivis superstes. εἶλετο τὴν τοῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν, malebat fidem defuncto amico datam sartam tectam

servare, quam vivere ei superstes Æ. 20, 24. σωτηρίας καὶ ψήφου τυχεῖν. *rectene habet?* 43, 28. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιῆσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας 48, 29. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους 49, 30. σώματος σωτηρία 51, 6. διαγωνίζεται ὁ περὶ τοῦ κύριος ἑτέρων εἶναι, ἀλλὰ περὶ τῆς τοῦ σώματος σωτηρίας 72, 28. εὐρίσκεισθαι τὴν σωτηρίαν 72, 40. μᾶλλον σοι τῶν αὐθημέρων λόγων μέλει, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως 83, 38. = τὴν σωτηρίαν τοῦ κέρδους προτιμῶντες A. 117, 5. ἀπορῶ εἰς τίνα ἄλλην σωτηρίαν χρή με καταφυγεῖν 119, 25. *adminiculum vel praesidium salutis.* ἐνεστὶν ἐν τῷ ὑμετέρῳ ὄρκῳ καὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία. *on your oath depend my life and salvation* 141, 3. ἠγήσαντο σφίσι ταύτην (*id est ταύτη*) σωτηρίαν ἔσεσθαι καὶ ἀπαλλαγὴν κακῶν ἀπάντων 145, 30. = τραπόμενοι οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν An. 18, 19. ἀξιῶ τὰς τῶν ἐμῶν προγόνων ἀρετὰς ἐμοὶ σωτηρίαν γενέσθαι 18, 36. *saluti mihi fiant, salutem mihi consciscant.* μεταδιδόναι καὶ ὑμᾶς ἐμοὶ τῆς σωτηρίας 18, 39. = τὴν σωτηρίαν ἐκ τοῦ πολέμου ὑπεύθυνον κινδύνῳ ἐποίησαν Ly. 166, 17. v. *infra sub ὑπέρ.*

σωφρονεῖν] ὅταν βελτίστη τῇ παρούσῃ τύχῃ χρῶνται, τότε πλείω τὴν σπουδὴν πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἔχειν 1451, 3. = οἷς ἐστὶ βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν Æ. 2, 13. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω 28, 21. = ἐσωφρόνου καὶ οὐκ ἐμαίνοντο. *in that they acted wisely, and were really no fools* A. 117, 4. εἰ κατὰ φύσιν ἦν ὑβρίζειν μὲν τοὺς νέους, σωφρονεῖν δὲ τοὺς γέροντας 128, 16. = σωφρονεῖν ἀναγκάζονται οἱ πένητες ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας L. 169, 40.

σωφρονίζεω λέγουσι τὰς γε συμφοράς 798, 7. = σωφρονίζεω τὸ θυμουμένον τῆς γνώμης A. 118, 16. ἡ τῶν νέων δύναμις φοβοῦσα σωφρονίζει. *admonet manus continere* 127, 23.

σωφρονιστής] οὐ γὰρ οὕτω κακῶς γένοιτο τῇ πόλει, ὥστ' Ἀφοβήτου καὶ Αἰσχίνου σωφρονιστῶν δεηθῆναι τοὺς νεωτέρους 433, 2.

σωφρόνας τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὀμιλεῖν 1402, 25. = σωφρόνας ἐρᾶν Æ. 21, 28. = I. 35, 4.

σωφροσύνη] κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς 1403, 25. = ὄσσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατε Σόλων Æ. 1, 31. παράκλησιν τῆς σωφροσύνης ἀειμνήστως παρακέκληκα, *adhortationem ad pudorem* 52, 22.

σώφρων] καθαρὸν οὕτω χρὴ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρὸς εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηραῖς Æ. 7, 32. ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σώφρων 25, 37. 26, 2. τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει σεσίγηται, τίς ἀγορεύειν βούλεται 54, 14. μέτριον καὶ σώφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν διαίταν 78, 4. ἐπανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιοχρεῖων καὶ τρόπον σώφρονα 89, 18. = παροινῶν εἰς ἀνδρὰ πολὺ αὐτοῦ σωφρονέστερον A. 126, 6. = *de muliere* L. 92, 34.

ταινία] ταινίας πωλεῖν ὁμολογοῦμεν 1308, 5. εἰ δὲ πλούσιοι ἡμεῖς, οὐκ ἂν ταινίας ἐπωλοῦμεν 1309, 21.

ταινιόπωλις 1309, 2.

ταλαιπωρεῖν] λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσι 22, 24. αὐτὸς

στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ καὶ πάρεστι τοῖς κινδύνοις 156, 25. ταλαιπωρεῖσθαι τῷ μήκει τοῦ πολέμου 231, 15. = οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν L. 187, 46.

ταλαίπωρος] τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ Ἀριστάρχῳ—548, 12. οἱ ταλαίπωροι Ὀλύμπιοι 425, 11. τοὺς ταλαιπώρους Φωκίας. citat Herodot. p. 347, 5. forsap e p. 240, 8.

ταλακάρδιος Æ. 80, 9.

ταλαντιαῖος οἶκος substantia valens talentum 833, 23.

τάλαντον] ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπιτιμήσατε τάλαντον ἐκάστῳ Æ. 16, 10. τίμημα ἐπέθηκαν ἑκατὸν τάλαντα 30, 4. προλαμβάνειν παρά τινος τρεῖς τάλαντα 50, 24. χίλια τάλαντα νομίματος ἀνηνέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 51, 25. ὑπέθεσαν αὐτῷ τοῦ τάλαντου τὰς δημοσίας προσόδους, καὶ τόκον ἤνεγκαν 68, 25. κατέπεμψε τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ 88, 3. προλαβὼν ἐβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσοῦ 88, 8. τάλαντα ἀργυρίου 88, 10. = τάλαντα ἀργυρίου An. 17, 34. cur ἀργυρίου additur? num talenta in ære etiam in usu erant? et illa simpliciter talenta appellabantur? ut necesse esset, ubi talenta in argento aut in auro designarentur, ἀργυρίου et χρυσοῦ expresse addi. non videtur. ἀνηνέγκαμεν χίλια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν 24, 19. γήμας ἐπὶ δέκα τάλαντοις 30, 37.

ταμίας] Philippus appellatur ipse solus rerum suarum ταμίας promus condus, penes quem arbitrium sit decernendi, agendi, omittendi, exsequendi, differendi, jubendi, vetandi, qui modum rei cuique pro lubitu imponat 10, 11. τῶν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ πορισταί 49, 17. ταμίας καὶ δημοσίους [ubi alii καὶ omittunt] 101, 14. 137, 9. τ. τῆς παράλου 570, 4. ταμίαι τῶν τῆς θεοῦ [scil. χρημάτων] quaestores ærarii Minervæ 1075, 2. τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη τὸν ταμίαν προσέταξεν ὁ δῆμος δοῦναι [scil. τὸν στέφανον] 1228, 5. ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδράς ἄχαιο 598, 23. = ταμίας τῶν τῆς θεοῦ (scil. χρημάτων) Æ. 15, 31. = ταμίαι τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν An. 10, 36. τῶν ἱερῶν χρημάτων 17, 20. = ταμίας ἐγὼ τῶν ἐμῶν πολὺ βελτίων ἔσομαι τῶν τὰ τῆς πόλεως ὑμῖν ταμιευόντων L. 162, 43. τῶν αὐτοῦ χρημάτων ταμίαν ἐποίησε 181, 34. τῶν χρημάτων βασιλεὺς ταμίας 914, 2.

ταμιεύειν] ταμιεύσας τῆς παράλου 570, 15. ταμιεύσας ἐν ἀκρόπολει τὰ ἀριστεῖα τῆς πόλεως 741, 4. ὃς ἐπέπλει ταμιεύων Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ 1189, 2. = ὃς ἐφύλαττεν αὐτῷ καὶ ἐταμίειε πάντα τὰ ἐν Κύπρῳ L. 155, 25. 162, 43. ἐκ τῆς τούτου χειρὸς τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους. ab vel ex ejus manu leges aut accepimus, aut nullas accepimus, eoque modo dispensatas, pro ipsius arbitrio, parce aut largius, eaque forma, aut primigenia haud temerata, aut adulterata et commenticia, prout ipsi aut dare, aut negare libuit. passi sumus eum promum condum juris nostri civilis 183, 17.

ταξιαρχεῖν 999, 12. = L. 130, 21.

ταξίαρχος tribunus cohortis pedestris. οὐκ ἐχειροτονήσατε δέκα ταξίαρχους καὶ στρατηγούς, καὶ φυλάρχους καὶ ἱππάρχους 47, 10. in pedestri militia erat ὁ ταξίαρχος erga τὸν στρατηγὸν imperato-

rem, in eadem ratione, atque ὁ φύλαρχος in equestri erat erga τὸν Ἱππαρχον, summum equitum magistrum 1258, 3. = ταξίαρχος τῆς Πανδιονίδος Æ. 50, 42. ergo unicuique tribui suus erat taxiar-chus. = L. 100, 23. 137, 19. 144, 37.

τάξις] ὕστερον τῆ τάξει ordine temporis, πρότερον τῆ δυνάμει va-lore, dignitate, efficacia, καὶ κρεῖττόν ἐστι 32, 18. τῆς τάξεως μὴ παραχωρεῖν, ἦν οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι κτησάμενοι κατέλιπον 38, 25. παρελθὼν ἐπὶ τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμᾶς τετάχθαι προσῆκεν, ἕτερος 145, 13. οἱ πρὸς ἀρχαιρείας καὶ ταύτην τὴν τάξιν [hunc ordinem, se-natorium puta, atque magistratum] προσιόντες 171, 17. αἰ-σχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν 176, 14. ἡ τοῦ δικαίου τά-ξις 188, 1. τάξιν τῆς πολιτείας ταύτην αἰρεῖσθαι 200, 4. τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην ἐν τῆ πολιτεία τάξιν λείπειν 200, 14. τῆ τάξει καὶ τῆ ἀπολογία, [id est ἐπὶ τῆς ἀπολογίας] ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως εἶσαι χρῆσθαι 226, 11. οὐδ' ἐν ἐπιχειρίας τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν 229, 14. id est μετ' ἐπιχειρίας καὶ φθό-νου. τούτων ἕκαστους, ἦν παρέλαβον, τάξιν διατηρεῖν 258, 9. ἐν τῆ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει. quasi Thessali, aut Dolopes esse-tis, h. e. viles et abjecti 246, 2. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐλόμενοι τάξιν 273, 26. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον 286, 3. τὸ μέλ-λον ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν [partes, provinciam] ἀπαι-τεῖ 292, 14. οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων 313, 13. εἰ γὰρ, οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν, κατὰ τὴν ἑμαυτοῦ τάξιν, εἰς ἐν ἕκαστῃ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο 327, 2. τῆνικαῦτα σὺ καὶ τούτων ἕκα-στος ἐν τάξει καὶ μέγας καὶ λαμπρὸς ἵπποτρόφος 331, 18. εἰ καὶ *όν-τινοῦν ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν τάξιν κατεστήσατε 350, 4. εἰς τίνα τάξιν ἔταξεν Αἰσχίνης ἑαυτὸν ἐν τῆ πολιτεία 343, pen. ἐφ' οὓς μεθ' ὅπλων ἦλθεν ἐν ἐχθροῦ τάξει, in quality of a foe 481, 21. τὴν τοῦ δι-καίου τάξιν οὐκ ἀφείλετο locum, vel conditionem justī non de-traxit, h. e. non præterit tacitum, quatenus jus et fas esset ho-minem occidi 505, 17. 554, 3. εἰς ὑπηρετου σχῆμα καὶ τάξιν [fi-gure and condition h. e. partes, munia, provinciam] προσέλυθεν ἡ πόλις 690, 21. τάξις p. 715, 2. videtur esse compositio, vel decisio debitoris cum creditoribus, ut aut certos pensionum ter-minos sibi statuunt, aut aliquam æris debiti partem remittant, to accommodate matters with his creditors. τοὺς ὄντας νόμους εἰς τὴν τῶν οὐκ ὄντων τάξιν [locum] ἄγοντας 808, 1. τὸν ὅλον κόσμος νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808, 18. πειραῖσθαι καθιστάναί εἰς τὴν ἐμὴν τάξιν 1039, 24. οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391, 22. ἐμοὶ δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἑκατέρων ἐν τάξει [in acie] τῆς μὲν ἠττης οὐ μετέχειν, νικᾶν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέροι 1394, 22. χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ συμβουλευεῖν 1466, 4. οὐδὲν ἀθλιώτερον ἔσται τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἰρεῖσθαι 1478, 15. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων stu-dium vestri simulans εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῆει 1481, 16. τίς ἐστιν, ὅστις εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἑαυτὸν γνησίως ὑμῖν ἐθελήσει δοῦναι 1482, 14. ἐν μεγαλοψυχίας καὶ χάριτος τῆς ὑμετέρας τάξει τὴν οἰκαδὲ μοι ἀφιξῖν γενέσθαι 1484, 6. = κατανέμειν εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν τῶν Æ. 22, 18. ult. καταλιπὼν τὴν τάξιν, ἦν εἴλου 23, 2. λείπειν τὴν

τάξιν 74, 37. δραπέται καὶ ληλοῖότες τὴν τάξιν πόδες 75, 13. οὐ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον ἔλιπε τάξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, non solum aciem, sed urbem adeo ipsam deseruit 76, 14. τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίαις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον καὶ τὸν ληλοῖότα τὴν τάξιν 78, 41. τάξις τοῦ λόγου, ratio, summa rerum capita ordi- nandi, construendi in oratione 83, 17. 24. τάξιν ἀπὸ στρατοπέ- δου ἔλιπε 89, 38. = ἐν τῇ αὐτῇ τάξει in eadem cohorte vel manipulo I. 48, 19. = A. 121, 43. = τὴν τάξιν ἄκυρον ποιεῖν L. 144, 37. τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος, τῶν πολεμίων προσιόντων, τῆς δευτέρας γέ- νηται 140, 30. ἀκληρωτὶ τὴν ἡμέτεραν τάξιν (cohortem) πέμπειν 147, 19. ἢ γὰρ ἂν ἡμέρα γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν τάξιν (sta- tionem) λίπη τῆς αἰδοῦς, εὐθέως παραλλάττει τῶν φρενῶν fr. 58. = τάξιν μὴ λείπειν Ly. 150, 26. 157, 19. pro διάταξις vel ἐπίταγμα, constitutio, præceptio, præscriptum legum 148, 14. = τάξιν τὴν κοινὴν λείπειν. stationem in acie, ubi civi cuique necessario stan- dum est D. 99, 20.

ταπεινός] ταπεινὴ δύναμις 46, 17. ταπεινοὺς λόγους ἐρεῖ 574, 24. ὄσπερ ἂν ἑαυτὸν ταπεινότερον ποιῇ 574, 26. πολλοὶ δὲ καὶ μέτριοι καὶ ταπεινοὶ [scil. λόγοι ἐγίνοντο] παρὰ τούτου 1102, 25. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουρικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἢ πένια βιάζεται ποιεῖν 1312, 2.

ταπεινοῦν] οὐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς νῦν ἐπηρμένους Æ. 87, 24.

ταράττειν] τοῦτο πρῶτον αὐτὸν ταραττει παρὰ γνώμην γεγονός 15, 13. νοσοῦσι καὶ στασιάζουσι καὶ τεταραγμένοις 22, 8. ὕβρει τούτου, δι' ἣν ταραττόμεθα 41, 6. τεταραγμένοις τοῖς πράγμασι πιστάντες 43, 19. τῶν ἐν Εὐβοίᾳ πραγμάτων ταραττομένων 58, 5. ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τοὺς Ἀμφισσειῖς ἐταράχθη, id est συνεταράχθη 277, 23. ἡλίκα πράγματα ἢ μιὰ κεφαλὴ ταράξασα [id est συνταράξασα] αὕτη 278, 15.

ταραχῆ] τότε μάλιστα ἐν ταραχῇ τὰ τῶν Ἑλλήνων γέγονε πρά- γματα 146, 24. περὶ τὴν Πυλαίαν ταραχῆ 276, 20. ἐν οἷαις ἦν ταρα- χαῖς 301, 11. ἢ γὰρ ἐκείνων πρὸς ἀλλήλους ταραχῆ καὶ ὑποψία φρουρὰ Χερρονήσου μεγίστη 654, 20. λοιδορία καὶ ταραχῆ ἢ εἰωθυῖα πάντα τὸν χρόνον βλάπτει τὴν πόλιν 1458, 24. εἰς ταραχὴν καὶ ἀγνωμοσύνην προκαθεῖναι τὴν πόλιν 179, 19. = ἐμπιπτούσης τῆς αὐτῆς ταραχῆς Æ. 65, 14. ὁ δὲ παριὼν ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου καὶ ταραχῆς 65, 22. = ταραχῆς ἐγγιγνομένης I. 46, 46.

ταραχῶδως 1477, 7.

ταριχεύειν] περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου 788, 22.

τάριχος 933, 15. 934, 25.

τάττειν] οὐδ' ἐφ' ἐνὶ τούτων πάποτ' ἑμαυτὸν ἔταξα 107, 20. τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμῖν τετάχθαι προσῆκεν ἕτερος 143, 23. τὸν λιπόντα τὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ταχθεῖσαν τάξιν [id est προσταχθ. the standing- place assigned him] 200, 11. στρατηγὸν ἐπ' αὐταῖς ἔτάξατε Μενε- σθία 217, 19. μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας τάττουσιν οἱ νόμοι τιμωρίας 229, 7. ὁ γὰρ ἐνταῦθα ἑαυτὸν τάξας τῆς πολιτείας εἰμι ἐγὼ 245, ult. διὰ ταῦτ' ἐν ἀπασιν ἑμαυτὸν ἔταττον 302, 7. οἱ δ' Ἀθηναίων—πρέσβεις

ταχθέντες [subaudi εἶναι] 363, 3. τῶν νόμων τὰ ἔσχατα τεττόντων ἐπιτίμια 382, 14. ἐαυτὸν τάξας τῶν ἀπιστούντων εἶναι Φιλίππου, qui prae se tulit, affectavit 438, 5. ἐφ' ᾧ τοῖς ἄλλοις θάνατον ζημίαν ἐτάξατε 498, 7. εἴ τις μεγάλας τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικημάτων τάττοι 500, 25. τῷ δράσαντι δ' οὐκ ἴσην τὴν ὀργὴν, ἂν θ' ἕκων, ἂν τ' ἄκων, [scil. ἔδρασεν] ἔταξεν ὁ νόμος 528, 5. τῶν ἀκουσίων ἐλάττω τάξαι τὴν τιμωρίαν, ἢ τῶν ἐκουσίων, δίκαιον 644, 6. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι [id est ὥστε τάξαι αὐτούς] Ἀριστείδη 690, 1. πᾶν τὸ τεταγμένον ἐξελάσας ἕκαστος ἐκ τοῦ βίου 777, 22. τοῖς ἀδικοῦσι δεσμὸν ἔταξε τοῦπιτίμιον 892, 5. (Or. in Aratur.) ἀ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τούτου τάξης, τὰ αὐτὰ ταῦθ' ἤξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν—959, 10. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτοὺς 1392, 12. ὑπεῖρε τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας 1395, 23. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλευέσθαι τεταγμένης 1413, 18. ἐκεῖνος αὐτὸν ἐν τῷ περὶ διοίκησιν μέρει τῆς πολιτείας τάξας 1474, 13. = τάττομεν εἶναι Ὀμηρον ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν *Æ.* 20, 4. ἐν ἅπασιν τούτοις τέταγμα, in his omnibus meae quoque sunt nonnullae partes 29, 15. Ἀριστείδης ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἑλλησιν 31, 20. ὅτι ταχθείη λέγειν, sibi mandatum fuisse dicere, locatum velut in subsidiis 34, 24. φόρους τάξαντα τοῖς Ἑλλησιν 90, 20. = τάσσειν τὸν φόρον *An.* 30, 21. διὰ τὸ χιλίας (scil. δραχμὰς) τετάχθαι ἀποτίσαι 31, 24. quod a lege constitutum sit, ut— = ἀποθανόντες οὐπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι *L.* 193, 33. τετάχθαι a rerum natura ita esse constitutum et ordinatum 115, 46. 140, 30. τῆς πρώτης (id est ἐπὶ τ. π.) τεταγμένος τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι 147, 11. οὐκ ἔστιν ὅπου τάξαι ἑαυτὸν ὑμῖν παρέσχε 187, 35. οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσι *fr.* 4. συνεισιῶντο, μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων *fr.* 31, 2. = τάττειν εἰς τὰς φυλακὰς *Ly.* 149, 42. 153, 19. 28. 155, 14. τάττειν θάνατον τῷ κλέψαντι ζημίαν edicere, denuntiare 156, 10. ἔλαττον ἐπιτίμιον τ. 156, 11. ὑστέρας et προτέρας τετάχθαι τὰς τιμωρίας 165, 35. = τάττειν ἑαυτὸν πρὸς τινα. se partibus alicujus adjungere *D.* 110, 33.

ταφή] αἰρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς. delecti ad curanda funeris necessaria 321, 24. ταφὰς ποιείσθε δημοσίᾳ ἐπὶ τοῖς τελευτήσασι 499, pen. οὐκ ἔθαψεν, οὐδὲ τοῖς θάψασι τὴν ταφὴν ἀπέδωκε. impensas funeris 787, 3. 788, 1. τοὺς ἐροῦντας ἐν ταῖς δημοσίαις ταφαῖς 1389, 12. = οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶπεν τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι *Æ.* 87, 22. ταφὰς δημοσίας ἀνελόντα 87, 31. = ἐποίησα τὰ περὶ τὴν ταφὴν *I.* [26, 44. 46.] ἐντεῦθεν ποιήσομαι τὴν ταφὴν. me illinc, ex ea domo, funus elaturum 71, 19. ἐωνῆσθαι τι τῶν εἰς τὴν ταφὴν 71, 20. = οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἶασαν τυχεῖν *L.* 129, 13. τοῖς δ' εἰς ταφὴν παρεῖχεν ἀργύριον 157, 19.

τάφος] ἐπὶ τὰ ἱερά καὶ τοὺς τάφους [scil. τῶν Ἑλλήνων] ἐπάγων [βαρβάρους] 289, 14. ἀποκατέστασε τὰς πατρίως νόμους, καὶ τὰς τάφους 256, 5. οὐκ ἠσθάνετο, ὅτι οὐ τοῦ τάφου [id est τοῦ ἐκεῖ τετάχθαι τινὰ νεκρὸν] μνημεῖόν ἐστι τὸ οἰκοδόμημα, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας

1125, 16. ἐτάχθην κοσμήσαι τὸν τάφον 1393, 1. = μετουσία τάφων καὶ ἱερῶν Æ. 48, 27. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων, de oratore funebrem orationem dicturo 75, 14. αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων οὐκ ἂν οἴεσθε *ἀναστενάξαι 90, 29. = pro ταφῇ sepultura, humatione, exsequiis L. 190, 17. 196, 11. = οἱ δὲ τῆς τῶν *τάφων κατασκευῆς ἐπεμελοῦντο Ly. 153, 27.

ταφρεία] τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σὺ διέσυρες, καὶ τὴν ταφρείαν 325, 19.

ταφρεύειν] *τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη κακῶς ἐτάφρευε Æ. 87, 29. τάφρος] τάφρους ἐξεργάζεσθαι Æ. 58, 9. *τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευε 87, 29.

τάχα I. 85, 40. ἐπειδὴ τάχιστα ut primum 74, 40.

ταχείως βαδίζειν 981, 25. 1124, 25.

τάχος] ὡς ἕκαστος τάχους εἶχε 1377, 9.

ταχὺ γὰρ ἂν εἶασε, oratio cavillatoria: hic minimum scilicet (cum irrisione et contemptu, atque inficiatione) permisisset Æ. 26, 3.

ταχύς, ταχὺ] ταχὺ pro ταχείως. πρὸς μὲν τὸ ταχὺ τὰ τοῦ πολέμου πράττεσθαι 10, 13. v. v. τιμωρία. οὐ γὰρ οἱ ΤΑΧΥ καὶ ΤΗΜΕΡΟΝ εἰπόντες. non qui crebro jactant istæc CITO et HODIE. scil. agenda et exsequenda est res decreta 44, 6. 1432, 25. ubi ταχὺ est adverbium, et valet idem atque ταχείως. nec non p. 982, 17. οὐ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας. ταχὺ p. 581, pen. p. 798, 20. videtur idem valere atque τάχα forsitan, vel videtur, neppure, scilicet, ironice. = ταχίστην τοῦ παρόντος κακοῦ μετάστασιν An. 20, 36.

τέγος, ὡς τοὺς γείτονας, ὑπερβαίνει 609, 15. ἀπὸ τῶν τεγῶν [*from the roofs*] τῶν ἑαυτῶν [*scil. οἰκιῶν of their houses*] ἐκάλουν τοὺς παριόντας 1157, 11. = τέγος vel ut aliis στέγος L. 97, 24.

τέθριππον] ὄτ' ἐνῖκα τὰ Πύθια τεθρίππων, ὃ ἐπρίλατο—1356, 6.

τείρειν] τειρομένους ὑπὲρ ὑμῶν cruciatus, exagitados, defatigatos L. 123, 25.

τειχίρεις ἐγενόμεθα. obsidebamus An. 26, 8.

τειχίζειν] Μαγνησίαν κεκωλύκασι τ. 15, 19. ὡς Ἐλάτειαν τειχιεῖ 69, 18. οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὔτε πλίνθοις 325, 22. τούτοις ἐτείχισα τὴν χώραν 325, ult. τετειχισμένην ὄπλοις καὶ πολέμῳ συνεχεῖ, καὶ πόλεσι μεγάλαις 367, 18. munita bello perpetuo regio est ea, cujus incolæ cum finitimis bella continua gerentes, non patiuntur hos in aliorum fines irrumperere, qui cum primis juncti sunt foederibus et amicitiiis. ut Phocenses e. c. non sinebant Thebanos in Atticam invadere, quæ Thebanis inimica, Phocensibus amica erat. Θεσπιάς καὶ Πλαταιάς αὐτὸν τειχιεῖν 375, 7. 11. λέγεται ἐκείνος [*Themistocles*] τειχίζειν εἰπὼν τοῖς πολίταις. cum præcepisset civibus, ut urbem mœniis sepirent 478, pen. = τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε Æ. 65, 33. λιμένα τειχίζειν 69, 29. 70, 24. = ἐτείχισαμεν τὸν Πειραιᾶ An. 24, 4. = τειχίζειν τὴν Ἀττικὴν De. 178, 37.

τειχίον [*a pent-house*] παλαιὸν ἐπικυδομήσεν 1278, 27.

τειχισμός] τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν διέσυρες 325, 15. εἴαν τὸν ἑμὸν τειχισμὸν βούλει δικαίως σκοπεῖν 325, 24.

τειχοποιός 243, 26. idem p. 266, 19. ἐπιμελητῆς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς appellatur. = *Æ.* 55, 42. ἄρχων τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν 57, 15.

τείχος] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι καὶ ὑβριστὴν, τεῖχος ἔστι πρὸς τὸ μηδὲν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν 559, 25. τοσοῦτ' ἀλλίον Κόνωνα τὰ τεῖχη στήσαι Θεμιστοκλέους 479, 11. = τειχῶν ἐπισκευή, in sensum flagitiosum detortum *Æ.* 11, 36. ἀπόθεν τοῦ τεύχους, *distans a moeniis urbis* 14, 12. ἀναστῆσαι τὰ τεῖχη 41, 41. τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων 51, 11. τεῖχος βόρειον 51, 17. νότιον 51, 27. ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τεῖχη 57, 39. τεῖχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντῖνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε 65, 33. κατασκαφαί τειχῶν 76, 2. *τάφρους τὰς περὶ τὰ τεῖχη καλῶς ἐτάφρευε 87, 29. περιχαρακοῦν τὰ τεῖχη 87, 30. = ἔξω τοῦ τεύχους *extra moenia vel romoeria urbis* I. 53, 5. = συγκατασκάπτειν τὰ τεῖχη *An.* 13, 38. = τεῖχος διελεῖν, καθαιρεῖν, περιελεῖν, κατασκάπτειν, διασκάψαι. v. voces singulas L. = οὐκ ἐπὶ τοῖς τεύχεσιν ἔχειν τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας *Ly.* 153, 40. εἰ τεῖχη τῆ πατρίδι περιέβαλεν 167, 34. τὰ τεῖχη τῆς πόλεως δεῖσθαι *supplicare* 169, 19.

τεκμαίρεσθαι] εἴ τι δεῖ τ. πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον 820, 15. τοῖς ἐξ ἀρχῆς ῥηθεῖσι τεκμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον τεκταινομένοις 921, 21. = I. 64, 11. = τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα ἐκ τῶν γενομένων *D.* 94, 29.

τεκμήριον] ἀγοραῖα τεκμήρια *Æ.* 17, 36. = τεκμηρίοις μᾶλλον ἢ μάρτυσι πιστεύειν I. 47, 32. τεκμηρίοις, ἃ κρείττω τῶν μαρτυριῶν ἔστι 69, 18. οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς τεκμηρίοις *pro argumentis, loco documentorum*, χρῆσθαι τούτοις τοῖς μάρτυσι. *such witnesses prove nothing at all* 75, 30. = τεκμήριον ἀνθρώπινον *A.* 139, 1. = τεκμηρίοις χρῆ τῶν πρότερον γενομένοις χρῆσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι *An.* 23, 39. = τεκμηρίοις μεγάλοις περὶ τῶν μεγάλων χρῆσθαι *L.* 111, 13.

τέκνον] μήτε γῆν καρπὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίπτειν, γυνεῦσιν εἰκότα, ἀλλὰ τέρατα, *monstrosos partus, a forma humana abhorrentes* *Æ.* 69, 15.

τεκταίνεσθαι 921, 22.

τεκτονεῖον, *officina fabrilis* *Æ.* 17, 32.

τεκτονικὴ *Æ.* 82, 25.

τελεῖν] τελεσθῆναι [*nuncupari, creari*] στρατηγὸς ἕκαστος σπουδάων 171, 20. τῇ μητρὶ τελοῦση [*sacris arcanis inicianti*] τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες 313, 14. 403, 8. ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην 315, 8. εἰκοστῷ ἔτει νῦν δίκην τελέσαισθε *instituat*. *allow the cause to be judged or heard* 990, 1. ἐρήμην ἐάσειε τελεσθῆναι τὴν δίκην 999, 25. τελέσασθαι εἴαν ἔδει τὴν δίκην 1006, 8. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ θητικόν [*scil.* τέλος] τελοῦσι, *vectigal dependunt, seu tributum, mercenariis dependendum* 1067, 27. οὗτοι γὰρ οἱ τελοῦντες ἀλλήλους [*iniciantes*], τῷ ἰθυφάλῳ 1262, 10. εἰ ξενικά [*scil.* τέλη] ἐτέλει

num tributa dependerit peregrinis dependenda 1309, 5. χάραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι 1461, 15. *though their tenants must pay them rent punctually, yet pay they no contributions or donations therefrom.* = συντάξεις τελεῖν Æ. 66, 40. = τελεῖν ὡς (id est εἰς) ἰκπάδα I. 67, 23. = εὐχομένοις ἃ οὐκ ἔμελλε τελεῖσθαι. exitum non sortitura A. 113, 25. = τελεῖν οὐδὲν ὑγιᾶς D. 102, 12.

τέλειος] τέλειον τὰτύχημα ποιήσαντι τῷ βασιλεῖ 173, 11. προκαλοῦνται αὐτὸν ὁμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων 1365, 17. = καθ' ἱερῶν τελείων ὁμνύναι An. 13, 9. 20. = *τελεία Γοργῶ Ly. 161, 24.

τέλεος idem atque τέλειος. τέλεόν τι καὶ μέγα κτήσασθαι ἀγαθὸν 37, 21.

τελετή] ὁ τὰς ἀγιοτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὁρφεὺς 772, 26. πλὴν εἴ τις ἱερασύνη, ἣ τελετή ἐστὶν ἐκ γένους 1380, 26. = peractio sacrorum Eleusiniorum, initiatio. περὶ τῶν γεγενημένων κατὰ τὴν τελετὴν An. 15, 5.

τελευταῖος] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβάν, ἕκαστον τῶν προὔπαρξάντων κρίνεται 12, 16. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν extremam partem diei, cum jam advesperasceret 836, 5. = τὸ τελευταῖον, nuper admodum Æ. 85, 36. = ἐν τοῖς τελευταίοις ἐδήλωσεν. in exitu vitæ I. 36, 31. στρατεία τελευταία 76, 10. = οἱ τελευταῖοι κρινόμενοι σώζονται L. 152, 25. οὐδὲ τελευταῖος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἦλθε 189, 39.

τελευτᾶν] εἰς τί ποτ' ἐλπὶς ταῦτα τελευτῆσαι esse exitura 13, 15. χειροτονῶν ὁ δῆμος τὸν ἐροῦντα ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι in funere occisorum in pœlio παρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα—320, 25. ἀλλ' εἰ Θεόπομπος τετελεύτηκεν, οἱ νόμοι οὐ τετελευτήκασιν, οὐδὲ τὸ δίκαιον οὐ τετελεύτηκεν, οὐδὲ οἱ δικασταὶ οἱ τὴν ψῆφον ἔχοντες 1070, 15. τῶν τετελευτηκότων, ἣ τῶν παρόντων πλείω ποιῆσθαι λόγον 1479, 6. = ἐβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, septimo die a morte filiae Æ. 64, 37. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων 75, 14. συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη 75, 19. οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τετελευτησάντων εἶων τοὺς προσήκοντας παραγίγνεσθαι 87, 22. οὐ τετελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος 90, 21. = I. 66, 23. ψεύδεσθαι τι κατὰ τετελευτηκότος 75, 11. = τελευτᾶν τὸν βίον L. 197, 14. 198, 7. 132, 22. 133, 46. et simpliciter ἐπειδὴ ἐτελεύτησαν 139, 10. 148, 17. ὡς αὕτη τελευτᾶσα εἰσαγγεῖλαιεν demum 93, 32. καὶ τελευτᾶντες Λακεδαιμονίους ἐπάγοντες 125, 35. τελευτῶν δὲ δήσας 142, 13. ΤΑΥΛ. καλῶς ἐποίησεν οὕτω τετελευτήσας τὸν βίον 180, 12. = *ἐτελεύτησαν Ly. 153, 37.

τελευτή] οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id est τέλος, vel κατάληξιν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας 658, 7. nemo finem facit concupiscendi. πᾶσι πάντων ἀμαρτημάτων ὄρος ἐστὶ τελευτή 1478, 7. mors. τελευτὴν τοῦ βίου πεποιημένος. mortuus 481, 14. ἦκει πρὸς αὐτὴν τὴν τελευτὴν metam τὰ πράγματ' αὐτῷ 19, 19. = ἣ τῶν μυστῶν τελευτὴ in ostentis habita Æ. 72, 12. ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ 88, 1. ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου 90, 14. = τελευτὴ ἄωρος A.

121, 4. προαποθήσκειν τῆς γηραιοῦ τελευτῆς 125, 25. = τελευτὴν ὑπερβάλλουσιν τοῦ βίου ποιῆσθαι Ap. 32, 22. = τελευτὴν ἐπιτιθεῖναι καλλίστην τοῖς κινδύνοις L. 195, 8. τελευτὴν τοῦ βίου τοιαύτην ἐποιήσατο 196, 42.

τελέως ἄφρων I. 110, 14.

τέλος] ὃ πᾶσι τοῖς προτέροις ἐπέθηκε τέλος 274, 19. τὸ τούτου τέλος ἐν θεῷ ἦν, οὐκ ἐν ἐμοὶ 292, 22. τέλος ἔχειν ἅπαντες νομίζουσιν 932, 4. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριος κατὰ τὸ τέλος *mulctam censui cuiusque proportionatam, suitably to the proportion in which each of them is taxed and made to contribute to the expenses of the country* 1076, 17. τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος *rerum ab eo in vita gestarum, aut eventorum fortunarumve* 1306, 25. τέλος τι πριάμενος, ἢ ἐγγυησάμενος, ἢ ἐκλέγων 745, 15. *conjungit hic tria hominum genera in vectigalibus publicis versantium. quorum sunt primi, publicani, tum eorum fidejussores, denique, qui loco et jussu publicanorum a mercatoribus, nautis, carrhucariis, aliis quibusque vectigalia exigebant. the farmers-general of the tolls, their securities, and lastly the subordinate toll-gatherers or receivers of the customs. ἔξω τοῦ τέλους εἰς τούτου sunt extra hunc ordinem, hanc classem hominum* 462, 26. = *vectigal*. τέλος πορνικὸν ἢ βουλή καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν πωλεῖ Æ. 16, penult. τέλος πρίασθαι, *redimere vectigal*. *ibid.* τελώνης τοῦ πορνικοῦ τέλους 17, 3. ἐκλέγειν τέλος πορνικὸν *ibid.* τέλη τοὺς παραπλέοντας ἐκλέγειν 69, 29. τέλη πεπραχότας 70, 24. = κατὰ τὸ τέλος ζημιοῦσθαι I. 47, 26. = τέλη κατετίθει. *contributions vel vectigalia dependebat A. 138, 28.* οὐκ ἔχει τέλος *effectu caret* 140, 4. 142, 5. = τούτων τὸ τέλος ἐστὶ παρ' ὑμῖν. *ad finem perducere penes vos est Ap. 28, 36.* τέλος ἔχει (*scil. ὁ ἄγων*) 30, 9. τέλος *vectigal* πριάμενος μὴ καταβάλλειν 12, 32. = εἰ τὰ τέλη τελεῖ. *dependat D. 107, 18.*

τελώνης τοῦ πορνικοῦ τέλους Æ. 17, 3.

τελωνία] καίτοι τὴν τοιαύτην τριηραρχίαν πότερον τελωνίαν—χρὴ καλεῖν. *quo nomine erit appellanda? num redemptio vectigalium? nam, ut publicani vectigalia redimentes, non modo nil donant reip. de suo, sed eo redimunt, quo ipsi inde compendium faciant, lucrum referant, ita Midiæ functio trierarchatus, non modo onerosa et sumtuosa non fuit, nihil enim reip. largitus est eam fungendo, sed vel lucrosa quoque fuit* 568, 7.

τελωνικοὶ νόμοι 732, 1.

τέμενος] τοὺς μὴ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῆς θεοῦ 1069, 26. 1318, 20. = κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης κῦμα ποτικλύζη τεμένη θεοῦ Æ. 69, 25. = A. 116, 11. 117, 26. = τοὺς νεὰς καὶ τὰ τεμένη καὶ τὰ ἔδη τῶν θεῶν προὔδωκεν Ly. 168, 17. τεμένη τέμνεσθαι 168, 46.

τέμνειν] οὔτε μαγείρῳ μαχαίρας οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει 784, 11. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην πεπραχότα, *felled timber* 1048, 16. = τέμνειν τὰ τόμια Æ. 39, 36. = τέμνειν τὴν χώραν *devastare*

agrum An. 13, 37. 24, 25. 26, 2. = vastare L. 108, 42. τεμνομένην τὴν χώραν περιορῶντες 923, 8. = τέμνεσθαι τεμίνη lusus vocabulorum Ly. 168, 46.

τέρας] μήτε γῆν καρπούς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἔοικότα, ἀλλὰ τέρατα Æ. 69, 15.

τερατεία καὶ τόλμα ἀνθρώπου Æ. 29, 26. τερατεία τοῦ τρόπου 48, 37.

τερατεύεσθαι Æ. 76, 23. ἀποθαυμάζων καὶ τερατεύόμενος 13, 29. τερατεύεσθαι τῷ σχήματι 34, 25. τερατεύεσθαι, mentiri, vana loqui 41, 9.

τερθρεύεσθαι] δέδοικα μὴ περὶ τούτου μάτην τερθρευώμεθα 1405, 26. ampullas verborum nugacium et sesquipedalium jactemus.

τέταρτος ἐγένετο χορηγῆσας. sive, una cum aliis tribus choregi partes egit, sive quartam palmam retulit I. 54, 30.

οἱ τετρακόσιοι genus tyrannorum, qui Athenis imperabant. τῶν τοὺς τετρακοσίους καταλυσάντων 471, 16. = Æ. 51, 37. = An. 10, 41. 21, 12.

τετραπλάσιος] τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον 1052, 19.

τετραρχία, αὐτὴ τετραδαρχία 117, 26. inde formavit Hermogenes p. 268, 22. verbum τετραδαρχεῖσθαι. ubi ait ὑπὸ Θετταλῶν τετραδαρχουμένων.

οἱ τετταράκοντα indicabant de causis αἰκίας et βιαιῶν 976, 11. = τετταράκοντα ἔτη γεγονώς L. 107, 19.

τέτταρες] ἀποστρεφῖν τέτταρας δραχμὰς Æ. 22, 34. καιροὶ τῇ πόλει τέτταρες γεγένηται 61, 17.

τετυφωμένως. stulte, stolidè 665, 13.

τέφρα] αἱ τέφραι De. 180, 4.

τεχνάξειν] τεχνάξει fraudulenter machinatur, βουλόμενος παρὰ τινῶν ἀργύριον λαμβάνειν 1317, 17. τεχνάζων χρόνον ἐγγίγνεσθαι 1158, 10. = ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ τεχνάζουσι I. 77, 24.

τέχνη] τοιαύτας τέχνας callida et malitiosa commenta, καὶ σκήψεις οὗτος εὐρίσκων ἐκκρούει 540, 25. ἀρχὴν μεγάλην, μᾶλλον δὲ τέχνην, artem, opificium quæstuosum, εἰς ἃν εὐρηκῶς 577, 22. εἰ τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοι si negotiationem hanc argentariam in artem convertunt, h. e. clandestina, et subtilia quæque artificia turpis quæstus faciendi excogitant et usurpant. *to make a trade of these matters, not only getting themselves a livelihood thereby, but thinking and talking of them day and night* 982, 2. = σκυτοτομικὴ τέχνη Æ. 14, 1. τέχνας τῶν λόγων τοὺς νέους διδάσκειν 16, 31. φιλανθρωπία τῆς τέχνης 30, 14. ἀνόσιοι τέχναι τῶν λόγων 49, 10. ἐπαγγέλλεσθαι τέχνας τῶν λόγων πρὸς τοὺς νέους 49, 11. λύειν τὰς τέχνας, strophas eorum evertere, et subterfugia occludere 57, ult. ἐπιφέρειν τοῖς νόμοις τέχνας, conari leges cavillationibus sophisticis et arcessitis interpretationibus eludere 58, 33. τέχναι Δημοσθένους 81, 32. ἐπασκῶν τέχνας ἐπὶ τὰς οὐσίας τῶν κεκτημένων διαγεγένηται 90, 9. = vitæ institutum L. 93, 17. 103, 43. μήτε τέχνη, μήτε μηχανῆ μηδεμιᾶ 139, 7. ΤΑΥΛ. τέχνην

ἔχει τοιαύτην 93, 17. πάση τέχνη καὶ μηχανῇ ἐλεήσατε 156, 38. τέχνην κέκτημαι βραχεία δυναμένην ὠφελεῖν 168, 34. ὅσοι τέχνας ἔχουσιν, id est ἀσκοῦσιν 170, 7. κατασκευάσομαι τέχνην (officiam, tabernam) μυρεψικὴν fr. 2, 2. διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι fr. 40.

τεχνίτης] εἰς τὴν θυσίαν ταύτην καὶ τὴν πανήγυριν πάντας τοὺς τεχνίτας συνήγαγεν 401, 14. τεχνίτης τοῦ λέγειν 594, 15. = τεχνίτης λόγων *Æ.* 24, 19. 82, 30.

τέως donec. τέως μὲν ἂν ἢ ἐρρωμένος τις 24, 4. τέως ἂν χρησθῆ donec ea usus fueris, ea uti desieris 519, ult. τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ 721, 1. = antehac, omni superiori tempore ad istud usque diei I. 36, 10. = olim, tunc temporis, nuper, hactenus. ἐν τῷ τέως χρόνῳ L. 109, 19. 163, 17. 179, 13. 187, 25. 911, 4. fr. 12.

τήθη avia I. 40, 16. 41, 7. 14.

τηθὶς avia 818, 4. nisi ea potius amita est, patris soror 1039, 4.

τηλία] διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται *Æ.* 8, 22.

τηλικούτος] μηδένα ἀξιούτε τηλικούτον παρ' ὑμῖν εἶναι, ὅστε παραβάντα τοὺς νόμους μὴ δοῦναι δίκην 32, 5. ὄχημα αὐτῶ, τηλικούτος ἄν, ἐώνηται, ἵνα μὴ πεζῆ πορεύηται. quamvis tam robustus, tam florens ætate et viribus sit 1046, 12. = τοσοῦτους καὶ τηλικούτους ἐκκαλέσασθαι παρὰ τῶν δικαστῶν θεοῦ βουλομένους *Æ.* 24, 40. ἐπιστράτευσον ἐπ' αὐτὸν τηλικαῦται δυνάμεις 67, 37. τηλικαύτην ἑαυτῷ δυναστείαν κατεσκεύασεν 74, 16. πληγῆς τηλικαύτης γεγενημένης 74, 27. = ὅς τηλικαύτας ποιεῖται τῶν ἀμαρτημάτων ὑπερβολὰς *Ap.* 32, 5. = ὃν εἶ, τηλικούτον ὄντα, tantillum, cum adhuc puerulus esset vix cubitum longus, ἀπεκτείνετε, οὐκ ἂν ἐγένοντο τοσαῦται συμφοραὶ τῇ πόλει L. 141, 10. περὶ ἀσεβείας ἀγωνιζόμενοι τηλικούτοι γεγονασί. tam potentes et tam formidandi facti sunt 163, 25.

τήμερον] οὐ γὰρ οἱ ΤΑΧΥ καὶ ΤΗΜΕΡΟΝ εἰπόντες 44, 6. 1432, 25.

τηνικαῦτα *at that time of night* L. 93, 43. *so late, tunc demum* 98, 32.

τηρεῖν. observare, opperiri, *to observe attentively, to live upon the watch, cavere, operam dare.* τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως δικαία γενήσεται 179, 4. εἰρήνης, ἣν οὗτοι κατὰ τῆς πατρίδος τηροῦσιν 255, 12. φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν 317, ult. ἐὰν δέ τις ἰδίᾳ τι λυπήσῃ, τοῦτο μεμνήσθαι καὶ τηρεῖν 327, ult. ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, φασὶ δεῖν τηρεῖν 332, 17. ἔχει δ' ὀρμητήριον παρὰ πάντα τὸν χρόνον αὐτῷ τετηρημένον 681, 5. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν 836, 5. τηροῦντες τὴν οἴκαδε σωτηρίαν 1211, 15. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὄψεσθε περὶ τὰς λιθοτομίας 1252, 8. τηρήσαντες νύκτα [ἀσέληνον] 1380, 6. = τηρεῖν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς *A.* 117, 14. = τηρεῖν τινὰ observare aliquem oculis invidiosis, insidiari L. 99, 18. ὁ λεγόμενος ὑπ' αὐτοῦ καιρὸς ἐπιμελῶς ἐτηρήθη 126, 35. ποῖα ἂν ἀπόρρητα τηρήσαι, ὅς οὐδὲ τὰ προσηρημένα ποιῆσαι ἤξιωσε 189, 37. = τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ ἀσφάλειαν *D.* 95, 21.

τῆτες hoc anno. οὗτοι δ' ἐπὶ *τῆτες συνανούμενοι φαίνονται L. 165, 7. et ap. Harpocr.

τιθασσεύειν 37, 9.

τιθέναι in activo. a) ponere in medio, proponere, ut e. c. præmia. πρὸς τοῖς τιθεμένοις [subaudi γέρασι, vel βραβείοις, vel ἐπάθλοισι] 1408, pen. ramum supplicem in ara deponere. οὐχ ἰκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος οὐδεις [scil. ἐπὶ τῶ βωμῶ] 262, 16. deponere pecuniam penes aliquem, asservandum, quo alteri, cui debetur, aut consecrata est, reddatur ab eo, penes quem deposita est. *to deposit, to consign, to give to keep in store.* ὅταν τις ἀργύριον τιθεῖς [scil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] ἰδιώτης ἀποδοῦναι τῶ προστάτῃ 1236, pen. deponere in scriptis, literarum monumentis consignare, chartis mandare. τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις [scil. συγγράμμασι] 1401, 22. deponere pignori. φιάλην λαβόντες καὶ θέντες ἐνέχυρα μετὰ χρυσίων 1031, 8. ἴν' ἢ αὐτοῖς γνώριμα τὰ τε ληφθέντα, τὰ τε τεθέντα 1186, 9. θέντα τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου [id est ὑπὲρ, vel ἀντὶ τοῦ ε. ἀ.] cum opposueris, oppigneraris pro summa æris adhuc deficiente 1250, 12. b) luere, dependere æra debita, inferre in ærarium. τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἕκαστον τιθέναι 261, 2. φήσει πᾶσαν ἄδειαν εἶναι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφορὰς 606, 17. ἐπὶ μὲν δὴ τοὺς ἐκόντας τιθέντας 607, 2. τὸν μὴ δυνάμενον τὰ ἑαυτοῦ [id est ἐκ τῶν ἑαυτοῦ τὰ ὀφειλόμενα] θεῖναι, οἴκοθεν εἰς τὸ δεσμοπήριον ἔλκεσθαι. Si quis de bonis suis legitime et duro labore conquisitis, debita persolvere nequeat [nam per rapinas si qui creverint, facile iis factu est, ut de alieno dependant] 610, 15. 752, 22. πέντε ταλάντων ὑμῖν, ὧν οὗτοι τότε εἰσέπραξαν, τεθέντων, ἀφέλησθε 751, 5. μίαν θεῖς ἢ δύο καταβολὰς 791, 21. κάκει μιστοίκιον τέθεικε. tributum [poll-tax] dependit inquilinis pro venia incolendi dependendum 845, 20. τόκον τιθέναι *to pay interest for the pledge, καὶ τὴν τιμὴν ἀποδοῦναι, and redeem the pledge again* 1030, 23. τιθέντος δέ μου τὴν δραχμὴν τοῦ λοιπομαρτυρίου 1190, 5. drachmam cum deponerem eam, quæ ab eo deponenda est, si quis actionem de testimonio deserto in aliquem ordiatur. ἔθηκε τὰς προεισφορὰς πρῶτος 1209, 3. c) instituere, ordinare, gubernare, celebrare, ut ludos, τὰ Πύθια θεῖναι δι' ἑαυτοῦ 62, 24. 119, 11. d) *to place to account.* τὰναλώματα πλείω τιθεῖς in ratione referens, vel scribens, plus etiam, quam fuit, in me impensum fuisse 824, 10. καὶ τούτῳ πλείω εἰμι τεθεικὼς 825, 2. εἴαν τις ἐπὶ δραχμῇ μόνον τιθῆ 839, 24. θέντες οὖν οἱ δικασταὶ τοῖς πᾶσι χρήμασι—τόκον. *after a valuation made of the amount of yearly interest, which must have been derived from my whole capital, had that capital been put out to a safe and secure interest* 862, 18. e) supponere, to suppose, to presuppose, sumere pro certo et rato, tantisper, quod in se dubium et controversum, aut aperte falsum sit, *to take for proved.* ἐγὼ δὲ τίθημι ἅπαντα 607, 2. θήσω δὲ ἀδικοῦντα 645, 22. f) τιθέναι legem dicitur is, qui ejus sciscundæ auctor populo fit, etiamsi haud perferat. ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ

μὴ θεῖναι 716, 6. διὰ τοῦθ' οὕτως *ἔθηκα τὸν νόμον 458, 1. τοῖς ἀδικουῦσι—βοηθοῦντα τέθεικε τὸν νόμον 732, 15. λεγόντων γὰρ τῶν νόμων, οὕς ἔθηκε Σόλων 732, 17. g) imponere poenam crimini, sancire. τούτου χαλεπώτερα θεῖναι 602, 27. h) habere in numero, censu, loco, existimare. τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἂν τις δικαίως τιθείη *postræ supinitati recte quis imputet* 12, 5. εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην 12, 8. οὐδ' ἀδικεῖν *ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ὡς ἔθηκε 188, 19. ἦς ἂν Ἀρκάδας—θειήμεν *annumeremus* 246, 16. μὴ δὴ τοῦθ' ὡς ἀδίκημα ἐμὸν θῆς 292, 20. οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει 668, 25. τί τις ἂν τοῦτον εἰς ἐκείνους τιθείη *cur eum illis accenseas?*— In illo versu p. 322, 12. ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλότητος ob metri necessitatem usurpatum est activum θέντες pro medio θέμενοι *passi sibi jugum imponi*. τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων (citat Schol. Hermog. p. 88.) In medio νόμον τίθεισθαι dicitur *populus sciscens, sanciens legem ab aliquo latam et rogatam*. μὴ θῆσθε νόμον μηδένα 31, 11. ponere aliquo in loco, vel ordine, aliquam in classem referre. εἰς ταύτην τίθεμαι τὴν τάξιν αὐτὸν, [Charidemum] ἐν ᾗ πλείστης ἂν τυγχάνοι τιμῆς 628, 6. b) nuncupare, creare. Ἀἰθην κοινὸν ἔθεντο βράβην *praemiatorem communem sibi dari patiebantur, aut deligebant sibi, amplexantur* 322, 11. c) edere, indicare, statuere diem, qua te aias nescio quid facturum, aut qua quid agendum sit. ἦν δεηθείς μου ἔθετο quam diem ut paterer sibi a semet imponi et praefiniri, me rogaverat, καὶ ἐν ᾗ ὁμολόγησε δάσειν τὴν ἀπόφανσιν 1039, 6. ἑτέραν [scil. ἡμέραν] ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες ἐθέμεθα 1042, pen. d) aestimare, censere, metiri. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται *to measure thereby*, καὶ ταύτη τὴν εἰρήνην ὀρίζονται 91, ult. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεισθαι *ad decorum referre* 664, 23. τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ὄντων ὑμῶν οὐδένα τίθεμαι τοιοῦτον εἶναι. *I presume, I take for granted, that not one of you all is a person of this kind* 783, 17. Φιλοκράτην μόνον τοιοῦτον εἶναι τίθεμαι 783, 22. e) nomen imponere. τί προσῆκεν ὄνομα θέσθαι Κτησιφῶντα τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένοις. *quodnam decebat Ctesiphontem imponere nomen actis meis* 310, 24. f) sibi deligere, adsciscere. οὗτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς θεῖμην ἐμαυτῷ 419, 6. g) ὄπλα τίθεισθαι, arma sibi induere, castra metari, bellum gerere. οἶδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας εἰς δῆριν ἔθεντο ὄπλα 322, 8. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου τὰ ὄπλα θέμενος 561, 23. h) pignus accipere, pro pignore pecuniam credere. *to take a pledge, to get something pledged to one*. καὶ ἂν τις τιθῆται. *and what the pledges may be, on which a person borrows money* 1186, 8. τὰς φιάλας, ὡς ὁ θέμενος ἀπήτει 1203, 12. οὐδένα ἐπὶ οὐδὲ ἀνεισθαι, οὐδὲ τίθεισθαι 1249, 23. i) χάριν τίθεισθαι gratiam inire, veluti deponere penes aliquem tanquam fidecommissum aliquod aliquando repetendum, aut reddendum. *to lay up* 1233, 2. In passivo. ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδ', ἦν προσῆκεν, ὄργην 273, 18.= τίθεισθαι ὄπλα, in armis esse, vel in castris *Æ.* 5, 3. διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ, οὗ ἡ τηλία τίθεται 8, 22.

ικετηρίαν θεῖναι εἰς τὴν βουλὴν 14, 41. ἰκετηρίαν θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκειοὶ 30, 11. σὲ δὲ εἰς τὰ ἐκείνου γόνατα θεῖσα παιδίον ὄντα 32, 2. τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ—59, 37. προσκεφάλαια ἔθηκε 64, 27. Μαργίτην Ἀλεξάνδρῳ ἐπωνυμίαν (Demosthenes) ἐτίθετο 76, 24. τίθεναι, fingere, supponere tantisper et assumere pro certo et vero, quod dubium adhuc est. βούλει σε θῶ καὶ φοβηθῆναι 77, 6.=τιθέναί ὄνομα. imponere I. 41, 14. θέμενοι opprimerata sibi habentes 53, 2. 6.=ἐν ἴσαις ἐλπίσι θῶμεν. fingamus et hoc perinde atque illud, sive sperandum, sive metuendum fuisse A. 118, 25. αὐτὸς ἑαυτῷ νόμον θέμενος 131, 4. παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα. pecuniæ depositæ fuerant 147, 18.=τιθέναί παράστασιν An. 16, 5. θέσθαι καλῶς τὰς γενομένας πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς 18, 21. τὰς βουλάς ἀκύρους ἔθεσθε reddidistis invalidas 23, 14. γνώμην τίθεσθαι περὶ τινος 26, 9.=νόμους θέντες L. 100, 5. 104, 10. 176, 2. νόμον ἔθεσθε 107, 42. τίθεσθαι ὄπλα 137, 25. Vid. Vales. ad Harpocr. in voce, Dukerum Hudsonumque ad Thucydid. VIII. 93. Æsch. V. 3. edit. Steph. Etymol. M. in voce. θέμενος τὰ ὄπλα, Demosth. 727, B. Aristoph. Aves 449. Plutarch. in Pericle et conf. Laert. 1, 65. ΤΑΥΤ. τίθενται ἀγῶνες ἐπ' αὐτοῖς 198, 11. θέσθαι τὰ ὄπλα *to form a parade*. stare in acie armatus, tribuno lustranti copias se dare conspiciendum, et specimen suæ peritiæ armorum tractandorum exhibere 137, 25. οἱ τὸν ἀγῶνα τίθεντες forense puta certamen 144, 25. οὐτ' ἐν Πειραιεῖ, οὐτ' ἐν ἄστει ἔθετο τὰ ὄπλα. in castris agebat, munus castrensibus fungebatur 188, 10. τὸ μὲν ἡμισυ αὐτῷ τίθησι, sumptuum factorum partem dimidiam ipse sibi imputat, in se suscipit 905, pen. θήσω ponam in ratione, *I will clap on, charge so much*, ὅσον οὐδεὶς πάποτε' ἐν τῇ πόλει 910, 1.=τίθεσθαι παρά τινι. pecuniam ab aliquo creditam sumere, opposito pignore Ly. 150, 41. τίθεσθαι χάριν τινὶ gratiam penes aliquem inire 169, 7.=συνθήκην μετὰ τοῦ δήμου ἔθετο D. 101, 12.=τιθέναί ψῆφον De. 178, 31. τίθεναι τὸν πόνον εἰς τὴν τῆς λογογραφίας ἐργασίαν conferre 179, 26.

τίκτειν] μήτε γῆν καρποῦς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἰοικότα, ἀλλὰ τέρατα Æ. 69, 15.=οὐδ' ἐξ ἐνὸς ἄλλου φαίνεται τεκοῦσα constat eam alii nulli rite nupsisse, quia nulli alii legitimus peperit liberos I. 39, 29.=procreare, de patre, et parere, de matre. τοῦδ' ἔκῃτι τέκνα τίκτομεν Ly. 160, 36.

τιμᾶν honorare, in honore habere. εἰ γὰρ ἐκείνον [patrem suum] αὐτὸς [ipse, Conon puta] ἐτίμα καὶ ἐδεδίει 1264, 9. τούτοις ᾠήθησαν δεῖν τιμᾶν αὐτούς 1389, 18. b) aestimare certi pretii, *to estimate, to rate at a certain value*. magni parvive. τὰ νῦν ὀφειλόμενα σκεύη ἐπὶ τὰς τριήρεις τιμήσαντες 183, 19. ὅτι αὐτῆς εἶη ἐν τῇ προικὶ τετιμημένα, sua esse, in tabulis de dote scriptis, sibi pro parata pecunia assignata. *estimated, reckoned instead of ready money* 1256, 15. hinc c) notio dictandi alicui poenam, mulctam irrogandi, litem aestimandi; id quod ipsorum est iudicium. ἡ ἡλιαία τιμάτω παραχρήμα περὶ αὐτοῦ, ὅτου ἀν

δόξη ἀξίος εἶναι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι 529, 21. p. 720, pen. pro ὅτου est ὁ τι. εἰάν δ' ἀργυρίου τιμηθῇ τῆς ὕβρεως. [id est εἰάν δὲ ἡ τῆς ὕβρεως δίκη ὑπὸ τῶν δικαστῶν τιμηθῇ ἀξία εἶναι ζημίας ἐν ἀργυρίῳ si causa contumeliæ a iudicibus reo æstimata sit multa pecunia] 529, 26. καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾶν [subaudi αὐτῷ τὴν δίκην] τῶν ἐσχάτων 547, 13. τίνος τιμήσειν αὐτῷ προσδοκᾶς τὸ δικαστήριον 563, 24. [subaudi τὴν δίκην ἀξίαν] οὐδ' ὑπολαμβάνω τιμήσειν οὐδὲν ἐλάττονος τούτῳ, ἢ—564, 1. Σμίκρῶνι δέκα ταλάντων ἐτιμήσατε, καὶ Σκίρτωνι τοσοῦτων ἐτέρων 573, 17. τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι 676, 12. εἰάν δὲ καὶ καταψηφίσθησθε του, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε 689, 8. εἰάν δ' ἀργυρίου τιμηθῇ, δεδέσθω τέως 721, 1. εἰάν τις ἀλῶ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου [scil. αὐτῷ δίκη] προστιμᾶν αὐτῷ δεσμὸν 732, 19. πέντε ἐτῶν, ὧν [id est δι' ὧν, vel ἐντὸς ὧν] ἐτιμήθη αὐτῷ μὴ λέγειν intra quod quinquennium ut ei cum populo pro concione agere ne liceret, mulctæ loco ipsi fuerat dictatum 783, 3. ὅς αὐτὸς αὐτῷ θανάτου τετίμηκεν [scil. τὴν δίκην] 794, 6. 886, 20. μάλιστα μὲν θανάτου αὐτῷ τιμῆσαι, εἰ δὲ μὴ, τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων, ὅσον οὐ δυνήσεται φέρειν 797, 27. βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ, ἐδεήθη ἐγὼ τῶν δικαστῶν, μηδὲν δι' ἐμὲ τοιοῦτο πράξαι 1252, 16. 1254, 24. τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν 1332, 5. In medio. ἢ ἐγὼ πάσχειν ὅτιοῦν τιμῶμαι. ipse mihi hanc poenam ut merito dictito, irrogari patiar, aut auctor fiam, ut mihi irrogetur, ut nihil non suppliciorum subeam 96, 1. συνεχάρουν [scil. τῷ τιμήματι] ὅσουπερ αὐτοὶ ἐτιμῶντο, ταλάντου. *just so much as they rated themselves at, allowed that they were liable to, so much they should be obliged to pay* 1252, 18. τὰ μὲν καθ' ἕκαστα εἰπεῖν ἀντὶ παντὸς τιμησαίμην ἄν τοῦ βίου. vitæ ipsi æquipare 299, 19. εἰ τοσοῦτου τιμᾶσθε tanti facitis τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς κειμένους νόμους 607, 5. præsertim in sensu forensi, auctor esse iudicibus, aut perficere auctoritate sua, ut poenam dictitent alicui. ὡς οὗτος θανάτου τιμᾶται καὶ δεσμοῦ 792, 13. οἷς οὗτος θανάτου πᾶσιν ἐτιμᾶτο ἐν τουτοισὶ τοῖς δικαστηρίοις 794, ult. 798, 15. τῷ πατρὶ ἐτιμήσατο δέκα ταλάντων. οὐκ ἠθέλησε τιμῆσασθαι τῷ πατρὶ μετρίου τινός. *to get him fined in a moderate sum* 1343, 27. 1344, 1. =τιμᾶται ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον Æ. 3, 5. τιμῶμαι θανάτου, ipse mihi poenam mortis ultro irrogo 29, 1. εὐ γὰρ ᾄοντο ἐν τοῖς γράμμασι τιμᾶσθαι δεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὐ πεπονθότων 79, pen. =to value, to estimate, to reckon the worth of the things in the place of ready money. οὐκ ἔξεστι πράξασθαι ὃ μὴ *προικὶ τιμῆσας ἔδωκε. reposcere haud licet ea, quæ tu viro mulierem dum ducenti ita dederis, ut nil caveris vel stipulatus sis, hoc, quod tu dederis, te velle pro dote, aut pro parte dotis, et loco numeratæ pecuniæ haberi I. 41, 26. =ἐτιμήθη αὐτοῖς lis æstimabatur ipsis tanti, multa dictabatur tanta A. 145, 44. =τιμᾶν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πόνων An. 33, 24. =τὴν οὐσίαν διακοσίαν καὶ πεντήκοντα δραχμῶν τιμᾶσθαι L. 98, 27. δεσμοῦ ἢ ἀργυρίου. 105, 17. πλείονος ἢ ταλάντου τετίμηται 148, 40. θανάτου 178, 22.

τῶν ἐσχάτων 178, 26. TAYL. νόμοι τοὺς ἀγαθοὺς τιμῶντες. leges sancientes, per quas honores viris fortibus et bonis decernuntur—. τιμᾶσθαι δεσμοῦ ipse sibi pœnam carceris ore suo irrogare, eaque se dignum declarare 105, 14. ἀργυρίου pecuniariam mulctam ipse sibi statuere 105, 17. ὁ πάππος αὐτοῦ διακοσίων ταλάντων ἐτιμήσατο censum profitebatur CC talentorum. tantum sibi aiebat in bonis esse, idque apud censores 156, 11. θανάτου τιμήσητε mortis pœnam dictaveritis 178, 22. τῶν ἐσχάτων αὐτῶ τιμήσητε 178, 26. 185, 28. δι' ὅ τι τοὺς ἀγαθοὺς τιμᾶτε, καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε 189, 33. τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἔστι μόνον τιμῆσαι, τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιῶσαι fr. 27.=τιμήσεται pro τιμηθήσεται Ly. 161, 27.=τιμᾶσθαι θανάτου ἑαυτῶ suamet sibi sententia mortis pœnam irrogare D. 90, 2. 108, 37. τιμᾶν ἑκατὸν ταλάντων centum talentis pro mulcta facinus aestimare 92, 2. 109, 8.

Τιμαρχάδης] πόρνοιο μεγάλου Τιμαρχάδης Æ. 22, 28.

τιμὴ] οὗς ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιόσασα ἔθαψεν 297, 16. τιμαὶ pretia rerum venalium. ἡ δὲ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίῳ [scil. οἶον] πρῆσθαι τῆς ἴσης τιμῆς for the same sum, τοῦτον ἠγόρασε 563, 8. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἡ πρότερον, διατιθέμενοι 1048, 25. τιμὴν τῶν πωλουμένων ξύλων λαμβάνειν 1194, 20. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου 1285, 6. πρὸς τὰς καθεστηκυίας τιμὰς τοῦ σίτου γράμματα ἔπεμπον 1285, 11. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον 1285, 22. τίνων αἱ τιμαὶ ἐπετέταντο 1290, 16. ὁ διαλύων τὰς τιμὰς persolvens impensas vecturæ, the expenses, mercedes transportationis, vel bajulationis mercium ad portum, item impositionis in navem, et pervectionis ad locum destinatum 887, 8.=pretium, valor. ὧν τιμὴν εἶχε I. 53, 3. τιμὴν (pecuniam pro ea numeratam) οὐσίας πεπραμένης ἔχειν 60, 30. ἑπτὰ μναῖς καὶ τάλαντον ἀποδοὺς ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου [24, 36. 25, 43.] = τιμὴ ἔσται ὑμετέρα. vos in honore habebimini A. 138, 45.=τιμαὶ ut Lat. honores, h. e. magistratus, imperia. εἰς τὰς τιμὰς καθίστασαν L. 172, 22. pretium 165, 16. 31. Ἴφικράτης τιμῶν ἔτυχεν, ὧν (nam sic leg. est, non ὡς quod est in editis) Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ap. Ulpian. ad *Midianam*. = τιμῶν ἰσοθέων τυγχάνειν Ly. 159, 4. = τῶν ἐν οὐρανῶ τιμῶν ἀμφισβητεῖν D. 102, 13.

τίμημα aestimatio, valor, quanti quid aestimatur. τὸ τίμημα τῆς χώρας ἐστὶ ταλάντων ἑξακισχιλίων 183, 5. τίμημα, πενήκοντα τάλαντα 244, 3. aestimatio litis, pœna a iudicibus reo dictata. τίμημα μηδὲν ἐπὶ κρίσει ὑπάρχειν πλεῖον, ἢ ἐν 504, 18. εἰ δὲ μὴ, τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων 797, 25. ὁ μὲν γὰρ ὑμεῖς ἐπὶ τῇ δίκῃ τίμημα ἀκηκόατε, τριάκοντά εἰσι μναῖ 985, 7. triginta minas petunt. tanti se læsos a nobis ferunt. τίμημα ὀρών ὀκνοῦντας ὑμᾶς ἀφείναι 1477, 5. c) census. πεντεκαίδεκα ταλάντων τίμημα [the tax, impost on 15 talents] τρία τάλαντα sunt 3 talenta. Ergo ut 3. ad 15. erat proportio census ad fortunas ipsas 815, ult. Sed τίμημα sunt quoque facultates ipsæ, de

quibus census ærario præstandus est. οἱ τὰ μέγιστα κεκτημένοι τιμήματα 815, 13. d) idem quod τίμησις, iudicium de modo pœnæ irrogandæ consultatio. εἰς δὲ τὸ τίμημα ἀναβὰς 434, 17. = τίμημα ἐπιγράφεσθαι Æ. 3, 15. τίμημα ἐπέθηκαν (scil. γραφῆ) ἑκατὸν τάλαντα 30, 4. οὐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων 46, 31. = τίμημα μικρόν. census exiguus I. 67, 23. = pœna, satisfactio, quam quis seu statuit alteri, seu arrogat ipse sibi, eique sese ultro dedit, offensionis, injuriæ luendæ, expiandæ ergo. ἐγὼ δὲ τῷ τούτου τιμήματι οὐ συνεχώρουں L. 94, 26. census quem de se quisque ad censores edit. τούτου τίμημα οὐδὲ δυοῖν ταλάντων ἐστὶ. ne duo quidem talenta in fortunis habet 156, 12. ἐν τῷ τιμήματι ἀζημίους ἀφιέναι in æstimatione litis 179, 13. τίμημα καταστήσασθαι (pignus constituisse) fr. 30.

τίμησις æstimatio litis, deliberatio iudicium de pœna reo dictanda. ἐν τῇ τιμήσει βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμήσαι αὐτῷ 1252, 15. = τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς Æ. 82, 16. ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν, devenire ad litis æstimationem 82, 21. = τίμησίν μοι ἐποίησαν litem mihi non capitis, sed pecuniaria quadam mulcta æstimarunt A. 130, 25.

τιμητὸς] τούτων μὲν, ἐὰν καταψηφίσθησθε, [scil. αὐτοῦ] τιμητὸν ἐστὶ. [scil. τὸ καταψήφισμα.] pœna illi irroganda in arbitrio iudicium est, quam illis licebit, prout volent, aut intendere, aut remittere et mollire 834, 26.

τίμιος] ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾦ ὁ σῖτος, cara, magni pretiū, δεῦρο κομίσωσιν, ἐὰν δ' εὐανότερος γένηται 1285, 12. = τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος Æ. 80, 37. = carus, qui magni vœnit, contrarium τῷ ἀξίῳ vili. τίμιος ἦν ὁ σῖτος L. 165, 1. ὀβόλω μόνον πωλεῖν τιμιώτερον ὀβολο σolummodo vendere carius, puta, quam ipsi emisissent 165, 4. κερδαίνουσι πλεῖστα, ὅταν τίμιον τὸν σῖτον πωλῶσι 165, 25. ἀξιώτερον minoris τὸν σῖτον ἀνήσεσθε, εἰ δὲ μὴ, τιμιώτερον pluris 166, 22.

τιμαρεῖν τοῖς θεοῖς. succurrere diis. causam deorum tueri 1388, 16. In medio punire et ulcisci. λόγους ὀρώ περὶ τοῦ τιμαρῆσασθαι Φίλιππον γιγνομένους 28, 4. τὸ γὰρ τιμαρῆσόμενον [schemate Thucydideo] οὐχ ὑπέσται τῆς πολιτείας καταλυθείσης 801, 25. pe-mo erit, qui ruinas reip. vindicet, ea pessumdata. τιμαρῆσασθαι ὑπὲρ ὑμῶν. contemptum vestri ulcisci 1226, 8. = τιμαρεῖν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει Æ. 43, 17. = opem ferre, oppressis succurrere, vindicare præsertim cæsum, rursus occidendo homicida, talionis ergo. τιμαρῆσαι τοῖς νόμοις A. 111, 48. τιμαρῆσω τῷ τε πατρὶ, καὶ τοῖς νόμοις 114, 4. τῷ ἀποθανόντι οὐ τιμαροῦντες 125, 31. νεώτερός εἰμι, ἢ ὥστε δύνασθαι ἐμαυτῷ τιμαρεῖν. *to procure myself justice* 138, 39. ἄλλως τε καὶ ἐὰν μὴ ᾦ ὁ τιμαρῆσαν. præsertim, ubi vindice careas 139, 40. τιμαρεῖν ὑπὲρ ἀπολωλότος. cædem injustam actione forensi persequi, loco et nomine perempti, qui de injuria sibi oblata, ipse queri suamque causam agere nequit 140, 41. b) punire. τῆς ἀμαρτίας τετιμαρῆμένος

ἑαυτὸν 122, 3. c) in medio, ulcisci semet, seu injurias sibi oblatas. τιμωρησαμένον κάλλιον ἔδοξεν αὐτῷ ταῦτα πάσχειν, (scil. ἂ πάσχειν αὐτὸν ἀναγκαῖον ἦν, καὶ ἂ προῆδει ἑαυτὸν πεισόμενον) ἢ ἀνάνδρος, μηδὲν ἀντιδράσαντα 116, 1. = ulcisci, pœnas reproscere. ἐχθροῦς L. 191, 12. τῶν γεγενημένων ἀσεβημάτων 106, 2. ἦσθα ἂν με τιμωρημένος 110, 10. νομίζοντες οὐχ ἰκανῶς με τιμωρῆσθαι 115, 35. ἐχθρῶν οὐδεὶς τιμωρημένος 172, 34. τιμωρεῖν et τιμωρεῖσθαι ὑπὲρ 130, 1. ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν 128, 45. τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγόρατον 133, 28. ὡς φονέα ὄντα 133, 31. 136, 40. 138, 44. ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων τιμωρησάμενοι 145, 12. τιμωρεῖν τοῖς φίλοις 104, 12. 116, 24. supplicias ferre, vindicare. TAYL. Istæc ego in commentarios retuleram. τιμωρεῖν cum casu et sine eo. cum Dativo, vindicare aliquem, præsto ei esse, ut injuria ab eo depellatur, oblatæve pœnæ ab aggressore repetantur 104, 12. cum Accusativo, punire. τιμωρεῖτε τοὺς ἀδικούντας τῷ θεῷ τούτῳ, punite eos, qui duas hasce deas violarunt 103, 27. 137, 2. 4. simpliciter, h. e. sine casu, succurrere, ultionem exsequi. τιμωρεῖν ὑπὲρ ἀνδρῶν 129, 39. ὑπὲρ τοῦ δήμου popularem libertatem vindicare 134, 26. 138, 33. in Medio, punire. τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθροὺς ζῶντας, ἀνδρῶν ἀγαθῶν εἶναι 191, 13. οὐτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμεν, οὐτε φίλον εὐηργέτησα 115, 21. 141, 23. ὥσπερ τούτους ὄρατε προθυμουμένους σώζειν τοὺς φίλους, οὕτω χρὴ καὶ ὑμᾶς τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθροὺς 186, 23. simpliciter, sine casu. εἰ δὲ, πάλαι δέον τιμωρεῖσθαι, ὕστερον ἡμεῖς τιμωρούμεθα, τὸν χρόνον κερδαίνει, ὃν ἔζη, οὐ προσῆκον αὐτῷ 137, 40. μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι 186, 31. = τοῦ δήμου παραδεδακός ὑμῖν οὐκ *ἐτιμωρήσασθε D. 98, 20.

τιμωρίαν ποιεῖσθαι pœnas repetere, ultionem capere 523, 7. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι lege sua privilegium ultionis alicui dare 623, 9. τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτοῦ οὐ δέδωκε legislator non concessit, ut in eo commissa cædes sanguine homicidæ vindicaretur 637, 19. ὁ Σόλων τοῖς μὲν ἰδιώταις βραδείας τὰς τιμωρίας ἐποίησε (vel ut apud Apsinem p. 704, 31. est ἐποίησατο) ταῖς δ' ἀρχαῖς καὶ τοῖς δημογαγοῖς ταχίας. indulisit, ut a privatis pœnæ aliquanto tardius repeterentur, non nimis cito punirentur, sed spatii non nihil ad resipiscendum iis indulgeretur; magistratibus autem et oratoribus statuit citas pœnas, voluit, ut confestim punirentur 801, 20. τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἔδωκεν ὁ νόμος τῷ ἐντυχόντι veniam injurias ulciscendi illis [sacris] oblatas 1374, 8. τιμωρίαι synecdochice pro στήλη, ἐν ἣ ἑγράφη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῶν τιμωριῶν 428, 21. εἰς τὰ σώματα ἐποίησατο τὰς τιμωρίας. facultatem dedit a corporibus ipsis pœnas injuriarum repetendi. *to seize upon their persons, and see justice done themselves thereon* 610, 10. = ἀπιθίξειν (dedocere) τούτους χρὴ ταῖς τιμωρίαις Æ. 5, 27. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας 24, 36. μετελθεῖν τιμωρία 68, 42. ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, pœnam dare 85, 23. περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν 86, 13. = τιμωρίαι ἕσχαται ἔπεισιν I. 42, 33. = τὴν τιμωρίαν

τοῦ τεθνεῶτος ἀφεῖναι. ultionem, inultum relinquere A. 112, 9. ἄμα τῷ σάματι (scil. τῷ ἀπολωλότι) καὶ ἡ τιμωρία (subaudi αὐτοῦ ultio ejus) ἀπόλωλεν 140, 40. τιμωρία satisfactio, luitio, ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ ἀδικηθέντος 142, 2. = τραπόμενοι οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν An. 18, 19. τιμωρίαν ποιῆσθαι τινος οὔτε δημοσίαν, οὔτε ἰδίαν. neque publice, neque privatim plectere 31, 30. = τιμωρία αὕτη περὶ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος ἀποδέδοται poena constituta, sancita est L. 92, 2. τιμωρίαν ποιῆσθαι ultionem sibi parere, h. e. sumendo poenas ab altero, qui te læserit, tuas vindicare injurias 94, 33. τιμωρία τῶν θεῶν ultio ea, qua jura et religiones deorum violatas vindicatum imus 104, 24. ἠγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιότεραν εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας, quam metuenda esset animadversio a diis 129, 14. τοῖς Ἑλλησι οὐδεμία αὐτῶν τιμωρία γεγένηται 917, 2. οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμωρίας fr. 31, 3. * νῦν ὑπὲρ ἀπάντων γ' ὡσον τὴν τιμωρίαν ποιήσασθαι 183, 34. = τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων (scil. τεταγμένῃν ἐκ τῶν νόμων) τιμωρίαν ἐξαιρέτον χάριν λαμβάνειν impetrare per specialem gratiam, ut poena proditoribus debita remittatur Ly. 167, 39. = τιμωρία κατὰ τῶν ἐνόχων, pro simplici τ. τῶν ἐνόχων sine præpositione D. 103, 32.

τιμωρὸς ultor, vindex γενήσεσθαι τῷ τεθνεῶτι A. 111, 40. 112, 4. ἀνοσίαν ἔργων τιμωροὶ 122, 39. τῆς ἀληθείας οὐκ ἦν αὐτῷ τιμωρὸς οὐδεὶς. nemo erat, qui veritatem ab eo dictorum ab oppressione vindicaret, obstaretque, quo minus ab inimicis eam patescere nolentibus obscuraretur, qui potius assereret eam et fraude violentiaque inimicorum potiore redderet, et si quis ob dicta dictorum auctorem lædere conaretur, eum puniret atque reprimeret 133, 40. = θεοὶ σφῶν αὐτῶν προυστήσαντο τιμωρὸν γενέσθαι Κηφίσιον An. 18, 11. = τιμωρὸς τῶν εἰς ἡμᾶς ἡμαρτηκότων L. 150, 16.

τις pro ὅστις, interrogativum, pro relativo. οὐ γὰρ ὄρω καιρὸν, ἐν τίνι [id est ἐν ᾧ, vel ἐν ᾧ τινι] μᾶλλον ἂν τις βοηθήσειεν αὐτῷ 962, 20. ἐκλεγόμενοι, τίνων [id est ὧν] αἱ τιμαὶ ἐπετίταντο 1290, 16. b) pro ὅστισοῦν. πρῶτότερος γενέσθαι τινὸς [id est ὅτουοῦν] πολλiores, quam ullus alius, aut fuit, aut erit 352, 8. c) homo non contemnendus. σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινὰ φαίνεσθαι 150, 19. τὸ δοκεῖν τινὲς εἶναι δι' εὐπορίαν προσειληφότες 582, 27. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. ne si quodcunque tandem eveniat. h. e. nullo prorsus modo fieri posse, ut vos conspiretis 284, 17. = elliptice abest An. 8, 27.

τιθηία opera mercenaria, quam foemina præstat lactando pueros alienos. ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς τιθηίας ἀπᾶσα ἡ περὶ ἡμᾶς γέγονε βλασφημία 1312, 2.

τιθεύειν mammam præbere. πολλαὶ ἀστᾶς εὐρήσετε τιθεύουσαι; alienis pueris mercede mammam præbentes 1309, 19. τιθεύουσαι ἠναγκάσθη τὸν Κλεινίαν 1311, pen. 1312, 24.

τιθή τις ἐμοὶ γογενήμην, quæ nutritrix olim mea fuisset, lacte suo me aluisset 1155, 27. ἡ τιθή ταπεινὸν 1312, pen. Λυσσα-

ρέτης, τῆς ἐμάς *τιτθῆς 1304, 28. = ὑποκόρισμα τίτθης Æ. 17, pen.

τιτθῆς mamma. ἵνα τὸν τιτθὸν αὐτῶ διδῶ L. 92, 32. 38.

τιτρώσκειν ἀνδρὸς σῶμα L. 104, 31.

tmesis. πρὸς ἑτι τούτοις 560, 4.

τοιοῦτος] οὗτ' ἂν ὀλιγωρῆτε, τοιοῦτον, ὅλον ὑμεῖς ἂν βούλησθε 41, 3. ἂν τοιαῦτα πεποιηκῶς φαίνηται 369, 10. quæ cujusmodi sint, e contextu facile patet, sc. ὀργῆς ἀξία. τὰ τοιαῦτα. *et cætera. alia ut omittam hujus generis.* παραπέμπισθαι τὰ πλοῖα, τὰ τοιαῦτα 96, 10. τοὺς νόμους οὐκέτ' εἶναι. τοιαῦτα ἔλεγον 170, 8. ὁ δ' ἐνδὸν ἐτύρυνε; τοιαῦτα 436, 5. καταψευδομαρτυροῦμαι. τὰ τοιαῦτα 559, 15. θεάσονται σε τί ποιήσεις Ἀθηναῖοι, τοιαῦτα λέγοντες 583, 24. εἰσάξουσιν, παραδώσουσιν, τὰ τοιαῦτα δὴ 781, 2. τοιοῦτον insequente, non οἷον, sed δ. οἶμαι γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶναι, ὅτου ἂν ἀπέσχιτο 743, 25. = ὑπολάβητε διανοίᾳ τοιοῦτόν τι Æ. 7, 39. ἀφθονία ἐν τοιαύτῃ ὦν 8, 40. ἀπορεῖν εὐχαίμην τοιοῦτων ἔργων ἐν τῷ λόγῳ 22, 41. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας 24, 36. ἐπιγραφομένων τοιοῦτων ρητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου γνώσεις 26, 38. ἐξαιρεῖτ' οὖν τὰς τοιαύτας φύσεις 27, 12. ἀφεστάναι πολὺ τῶν τοιοῦτων ἔργων 28, 13. συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιοῦτους ἀνδρας—34, 9. προστρόποιον τοιοῦτον 49, 22. τοιοῦτον ἄθος παραδέδουκεν (clam irrepserat) ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν 59, 2. οὐδαίς κάποτε τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο 73, 13. ἀποτροπὴ τῶν τοιοῦτων λόγων 82, 31. ἀκαιρίας ἐπὶ τοιαύτης 84, 11. καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς τοιοῦτους λόγους 85, 23. τίς ἂν τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκούων 88, 19. = ὁ τοιοῦτος estne idem, atque ὁ οὗτος A. 146, 7. = in laudem. ὡς οὐδαίς ποῦ τοιοῦτος γεγένηται An. 32, 18. = τοιαῦτα, ᾧ—L. 129, 44. τοιαύτῃ, ἤν—131, 2. τοιαῦτα, ὅλα—129, 21. 133, 9.

τοιούτως ἔχει. *res ita comparata est* A. 143, 7.

τοῖχος paries ædium. βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθραπακῶς 1122, 12. τῶν τοίχων διορύτταντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας 1268, 12. = paries porticus Pœciles dictæ, in quo leges exaratæ fuerunt. τοὺς νόμους εἰς τὸν τοῖχον ἀναγράφειν An. 11, 34.

τοιχαρὴν flagitiosis, malitiosis strophis rem agere. *to play a sharper's tricks.* ὅλα ἐτοιχαρῶν ἦσαν οὗτοι παρὶ τὸ δάνειον 925, 24.

τοκίξειν fœnerando quæstum facere 1122, 27.

τόκος] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ραδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις 13, 20. ἐγγείων τόκων δανεισάμενος. *who has taken up money at interest, and given land as a security* 914, 10. τόκος elliptice abest. ἐπὶ πολλῶ φανῶμεν ἐρραθυμηκότες 13, 22. ἐπὶ τόκον, ὃς ἔτυχεν ἐν Σηστίῳ ὦν, ἐπύγδον 1212, 1. fœnori nautico, in iter maritimum, donec navis in portum salva redisset, dabantur in millenas drachmas ducentensæ vicensæ quinsæ, hoc est paulo minus, quam quadrans. Sin post Sirii occasum navis Ponto exiret, trecentensæ 926, 4. Solitum fœnus terrestre Athenis erant singulæ drachmæ menstruæ in singulas minas. Constat e p. 967. ubi v. 15. hæc leguntur.

ἑδανείσαμεν πέντε καὶ ἑκατὸν μναῖς. tum versu 25. μισθοῦται δὲ οὐ-
τοσι τοῦ γιγνομένου τόκου τῶ ἀργυρίῳ, πέντε καὶ ἑκατὸν δραχμῶν τοῦ
μηνὸς ἑκάστου. =τόκον, δραχμὴν τοῦ μηνὸς τῆς μναῖς Æ. 68, 26. =τό-
κοι δὲ πολλοῦ χρόνου συνερρηκότες ἦσαν αὐτῶ I. [23, 34.] ἀφ' ὧν
τόκους ἐλάμβανε 72, 45. =τόκον πράττεσθαι L. 117, 40. μὴ περι-
ιδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα fr. 2, 2. οἶσῶ σοι
ἑννέα ὄβολοὺς τῆς μναῖς τόκους fr. 2, 3. οὔτε τοὺς τόκους, οὔτε τὸ ἀρ-
χαῖον ἀπεδίδου ap. Athenæum ad fin. l. 13. =μίαν μναῖν τόκου ἔφερε
τῶ Ἀμύντα Ly. 150, 42.

τοκοφορεῖν ἐπ' ἑννέα ὄβολοῖς 1362, 25. hoc est sesquiplo, quam
solitum alias esset.

τόλμα] ἐπιλείπειν αὐτοὺς ἤδη ἀρχεται ἡ τόλμα Æ. 4, 16. τερατεία
καὶ τόλμα ἀνθρώπου 29, 26. =σκέψασθε τῆς τόλμης τὴν ἀναίδειαν I.
60, 44.

τολμῶν *to master himself, to find it in his heart.* a se im-
petrare, et velut invito sibi extorquere, facinus, nobile illud qui-
dem, at acerbum et durum, ad quod non nisi necessitate coa-
ctus accedas 36, 25. στρατεύεσθαι τολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος. cives
corporibus ipsi suis militare audentes, non per mercenarios.
τολμᾶ ἡσυχίαν ἀγειν 1359, pen. οὐκ ἐτόλμησαν ἀποστῆναι τῆς
ἡμετέρας φιλίας 1377, 12. *they could not find it in their hearts.*
οὐδὲ δίκην ὄφλων, ἀποδοῦναι τετολμηκῶς 854, 24. =a se impetrare
Æ. 8, 31. =I. 87, 40. =A. 121, 13. =An. 22, 8. 33, 41. =posse
a se impetrare L. 107, 29. τοιαῦτα λέγοντες, οὐ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλ-
μων 120, 32. οὐκ εἴ τις τολμᾶ, διὰ τοῦτο μισεῖν si quis ferociam et
confidentiam in sermone, incessu et agendo præ se fert, non
ideo eum odiisse 147, 29. περὶ τούτων οὐδενὶ ἐτόλμα πείθεσθαι a se
non impetravit, ut obsecundaret 893, pen. ἐπιχειρεῖν et τολμῶν
copulantur fr. 3, 2.

τολμηρὸς] πολὺς γὰρ, πολὺς καὶ τολμηρὸς ἐστιν *ἀνθρώπος 1024, 3.
=φορὰ ῥητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν Æ. 87, 16. =ἥκιστα ἐν τῷ
ἔμπροσθεν χρόνῳ ἀναίδης καὶ τολμηρὸς ὢν A. 122, 29. =τολμηροτάτη
γυνὴ An. 16, 37.

τολμηρῶς εἶπε L. 127, 4.

τόμια ex ta, profecta. σταῖς ἐπὶ τομίων κάπρου καὶ κριοῦ καὶ ταύ-
ρου 642, 18. =τέμνειν τὰ τόμια Æ. 39, 36.

τομὸς] ἰταμὸν γὰρ ἢ πονηρία καὶ τομὸν, καὶ πλεονεκτικὸν 777, 3.

τόνος] οὐχ ὁ λόγος τοῦ ῥήτορος τίμιος, οὐδὲ ὁ τόνος τῆς φωνῆς 319,
12. =τόνος φωνῆς Æ. 83, pen. 84, 6.

τοξεύειν] τοξευθέντα ἀποθανεῖν 1237, 11.

τοξότης sagittarius, servus publicus, ære publico emptus, arcu
armatus, qui alitur publice ad tutelam et securitatem urbis. Hi
Athenis erant omnes genere Scythæ, primitus trecenti numero,
postmodum mille et ducenti. τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριά-
μεθα Æ. 51, 19. =An. 24, 8. 22.

τόπος] εἰ τὸν τόπον [situm et habitum] τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολε-
μήσετε, ἐνθυμηθείητε 48, 22. τόπος et χωρίον, ut diversa, copulan-

tur 675, 22. ὡς περ γὰρ Χαλκίδς τῶ τόπων [situ] τῆς Εὐβοίας *πρὸ
τῆς Βοιωτίας κεῖται 681, 18. ὃν ἔχει τόπον *ibid.* 20. τούτῳ δὲ οὐδένα
ὄρῳ τούτων τῶν τόπων βάσιμον ὄντα 793, 5. ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τούτῳ
τῶ τόπῳ νήσοις. tractu 49, 5. ὡς θ' ὄλον τόπον tractum—ὅπως αἰχμᾶ-
λατοι γένωνται Φιλίππῳ συμπαρσκευάσε 413, 2. αἵτιοι τοῦ γενέσθαι
σύμμαχον ὑμῖν τὸν περὶ Θράκης τόπον ἐγένοντο 475, 2.—τόπον δεινῶς
ἐξηγριωμένον Æ. 14, 11. τόπος ὁ ἐπὶ Θράκης, regio circa Thra-
ciam 29, 20. 64, 9. μετενεγκεῖν τὸν τόπον, jubere aliquid fieri,
non suo in loco, ubi per leges necesse erat id fieri, sed in alio
illegitimo 58, 31. ἀπεδέδεικτο τόπος 59, 34. μεταλλάττειν τὸν τό-
πον, οὐ τὸν τρόπον 65, 1. παραβαίνειν τοὺς νόμους,—τὸν καιρὸν, καὶ
τὸν τόπον τ. ἀ. 83, 10. ἵνα μηδεὶς αὐτῶ τόπος ἀσυκοφάντητος παρα-
λείπηται 84, 39.

τόσος] τόσα καὶ τόσα βιοὺς ἔτη φανήσεται 1307, 19.

τοσοῦτος] οὐ μόνον ὑμῖν ἱκανὸν σῆτον ἀπέστειλεν, ἀλλὰ *τοσοῦτον
467, 16.—πολιὰς ἔχω τσαυτασι Æ. 7, 38. τοσοῦτους καὶ τηλικού-
τους ἐκκαλέσσεσθαι παρὰ τῶν δικαστῶν βορύβους 24, 40. χρόνῳ καὶ
βίῳ τοσοῦτῳ, tanto tempore, quantum vivendo peregisset 33,
35. ῥώμην (vim, potentiam in republica) τσαύτην λαβῶν 39, 28.
ἐμπιπτούσης τσαύτης ταραχῆς 65, 14. εὐθελίᾳ εἰς τοσοῦτον προβε-
βηκέναι 90, 12.—οὐ τσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἠττήσεσθε L. 180,
19. 182, 32. Ita ferme, καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ *τοῦτο μέμνη-
μαι 187, 23. modo καθ' ὅσον ἕκαστος οἶός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβο-
ῆθαι τῇ πατρίδι 187, 27. TAYL. εἰς τοσοῦτον ἤκομεν. so far are
matters gone with us 178, 35.

τότε ἦν ὁ θαλλοῦ στέφανος τίμιος Æ. 80, 37. ἕναυλον γὰρ ἦν ἔτι
τότε 81, 18.

τοῦνομα. vid. ὄνομα Æ.

τοῦτο sine necessitate iteratum Æ. 3, 21. v. etiam in οὔτος.

τούψον vide ὄψον Æ.

τραγικὸς Θεοκρίτης 329, 26.—τραγικὸς ποιητῆς Æ. 86, 38.

τραγωδεῖν verbis pomposis et circulatoriis exaggerare 229, 18.
verbis sesquipedalibus ad injiciendum terrorem, odiumque et
invidiam ciendam compositis rem exaggerare. ταῦτα γὰρ τραγω-
δεῖ περιῶν 400, 17.

τραγωδὸς] εἰ γὰρ ἐν Διονύσου τραγωδοῦς ἐθεᾶσθε 58, 24. τραγω-
δοῖς καινοῖς. id est ἐπὶ τρ. κ. εἰσιούσιν εἰς τὴν σκηνὴν 243, 17. dici-
tur quoque τραγωδῶν τῇ καινῇ. scil. εἰσόδῳ, vel ἐπεδείξει 244, 1.
=τραγωδῶν γενομένων Æ. 59, 23. τραγωδῶν μελλόντων γίνεσθαι
75, 26. τραγωδῶν μελλόντων εἰσιέναι 83, 11.—I. 62, 19.

τράπεζα pro convictu. ποῦ τράπεζαι. ubi manent jura mihi ut com-
mensali debita? nonne ea Demosthenes læsit? 400, 16. τὴν τρά-
πεζαν ἀνατρέπει 403, 7. τράπεζα χαλκῇ 531, 20. τῆς τραπέζης ἀνα-
σχευασθείσης mensa numularii eversa. after that the bankruptcy
had taken place, after he had failed 895, 5. οἱ διάκονοι τοῦ Χαβρίου
τράπεζαν παραθέμενοι 1356, 10. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν
τράπεζαν. might get released from my guaranty at the bank 895,

15. διηγησάμην τοῖς ἑγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὴν πράξιν 895, 18. ἀποστερῆσαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρεῖος 900, 14. ἐκέλευον αὐτὸν ἀκαλοσθεύοντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν, κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. *mecum ad cambiatiorem ire, atque mulctam mihi dictam ab eo numeratam auferre* 1154, 27. = τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου ποιεῖσθαι *Æ.* 31, 14. τραπέζης οὐδὲν φροντίζειν, *immemor esse iurium commensalibus, convivis debitorum* 52, 35. ἔφησθα τοὺς τῆς πόλεως ἄλλας περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης 85, ult. = *mensa, taberna numularii.* *a banker's bench or table, his office.* κατασκευαζομένων τὴν τράπεζαν. *as he wished to establish himself* I. 105, 19. = ἐπὶ τὰς τραπέζας ἰόντα *A.* 116, 12. = ἀλιτήριος, ὃς αὐτοῦ τὴν τράπεζαν ἀνατρέκει *An.* 17, 10. *domum et fortunas et prosperitatem gloriamque.* = *taberna numularii* *L.* 114, 37. τὴν ψῆφον ἔδει φανεράν ἐπὶ τὰς τραπέζας τίθεσθαι *in iudicio puta propositas* 133, 11. = μεταξὺ τοῦ ἔδους καὶ τῆς τραπέζης *D.* 108, 37. *designat tabulam, mensamve, coram simulacro Minervæ Poliadis in arce Athen. sitam.*

τραπέζιον *asserculus, taleola, in qua nummi numerantur* *L. fr.* 28.

τραπεζιτεύειν *numularium, cambiatiorem agere* 953, 15. IIII, 10. 27.

τραπεζίτης] ὑπομνήματα γράφεσθαι εἰώθασιν οἱ τραπεζίται. *the bankers cause to be booked, registered by their book-keepers* 1186, 7.

τραῦμα] πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων τραύματα 314, 14. τραύματος [scil. δίκη, vel προφάσι] με εἰς Ἄρσιον πάγον προσκαλέσατο 1018, 9. τραύματος γραφαί εἰσι 1262, 25. = τραύματος γραφῆ εὐδ' ἐπεξιών *Æ.* 40, 27. γράφεσθαι τινα τραύματος γραφὴν 40, 28. τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύματος γραφὴν τῷ Δημοσθένει συμβεβηκότα 60, 42. τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος 84, 21. = πρόνοιαν τραύματος οὐδεμίαν ἠγούμην εἶναι *L.* 100, 2.

τραυματίζειν *pro* κατατραυμ. 279, 6.

τραχίως ὑμῶν ἐπὶ τῷ μηδὲ προσδοκᾶν σχόντων 355, 15.

τραχήλος] ἐν βρόχῳ τὸν τραχήλον ἔχων νομοτεθεῖ 744, 6. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ ἔχειν ἀγχομένη 1157, 5. = μαχαίρα τὸν τραχήλου ἀποκόψειν ἠπειλεῖ *Æ.* 38, 11.

τραχύνειν] μὴ τραχυθεῖς εἰς ὄργην κατασταίην *I.* 73, 11.

τραχύς] τραχέα λειαίνει 423, 1.

τρεις, τρία] πολιτεῖαι τρεῖς εἶναι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογοῦνται *Æ.* 1, 18. προλαμβάνειν παρὰ τινος τρία τάλαντα 50, 24. ὀρεῖ ζεύγη τρία αὐτοῖς ἐμισθώσατο 64, 30. Ἐρμᾶς τρεῖς λιθίνους 80, 4. ἡ ἡμέρα διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, ὅταν εἰσὶν παρανόμων γραφῆ εἰς τὸ δεκαστήριον 82, 12.

τρέμειν] λαγῶ βίον ἕξης, δεδιὰς καὶ τρέμων, καὶ αἰεὶ πληγῆσθαι προσδοκᾶν 314, 24. = τρέμειν (id est δεδιέναι) περὶ τῆς εὐδαιμονίας, μὴ ἀποστρηθῆ (scil. αὐτὴν) *A.* 118, 35. τῆς εὐδαιμονίας, ἧς ἔνκαί με τρέμοντά φασιν—120, 11.

τρέπειν] τὴν ὀργὴν—εἰς τοὺς τὰ βέλτιστα λέγοντας ὑπὲρ ὑμῶν τρέψαι βούλονται 103, 25. τὸν ἄνθρωπον, ὠρμηκότα φίλον εἶναι—εἰς ἀθυμίαν τρέψομεν 685, 12. εὐχομαι τοῖς θεοῖς, εἰς Κόνωνα πάντα τὰ τοιαῦτα τρέπεσθαι. quod sive pro passivo, sive pro medio haberi potest. ut dira istæc omnia in caput ejus detorqueant, aut detorqueantur 1262, 9. τὴν δ' ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσι 1488, pen.=τρέπηται δ' ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον Æ. 7, 21. εἰ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐτράπετο ἀπολογία 12, 27. τροπὰς τραπόμενος πλείους τοῦ Εὐρήπου 66, 27. ἀφήσιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους) τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ 75, 33. τρέπειν, detorquere, conferre in aliquem 86, pen.=ἐπ' ἐκείνον τρέψεται τὸν λόγον. se convertet, receptum habebit I. 50, 23. ὅποι τετραμμένα εἶη τὰ χρήματα. aversa, furtim detorta 60, 25. τὴν αἰτίαν causam, vel crimen cædis εἰς τὴν ἀδελφὴν ἐτρέψε. detorsit 73, 37.=ὅποι γὰρ τραποίμη. quoquo me verterem An. 21, 38. οὐκ ἐπὶ τιμαρίαν, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν τραπόμενοι 18, 19.=τρέπομαι παριῶν ὡς τὸν Λυσίμαχον devortor in transitu ad L. 97, 26. τρέψεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς. convertemini in vosmet ipsos, sævietis in viscera vestra 114, 10. τρέπεσθαι ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον. ad illam excusationem receptum habere 118, 35. 175, 32. τραπέσθαι ἐπὶ τιμαρίαν τῶν παρεληλυθότων 151, 4. 6.=τρέπειν εἰς τὴν χεῖρα γνώμην Ly. 159, 24.=τρέπειν εἰς ἑαυτὸν alterius delictum, culpamve illius delicti, in se derivare, transferre D. 104, 40. εἰς τοὺς ἡγεμόνας τὰς ἀτυχίας 94, 6.

τρέφειν] οὐκ ἦν ὁ θρέψων αὐτὴν 1156, 3. παιδία ἐπισταμένη θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἐμπείρως 1351, 7. τρέφειν ὅλην τὴν οἰκίαν, ὁπότε ἐπιδημήσειε 1367, 23. τὰ ἐπιτήδεια ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέφουσαν τὴν οἰκίαν 1358, 13.=ἐπάναγκες τῷ παιδί ἡβήσαντι μὴ εἶναι τρέφειν τὸν πατέρα Æ. 3, 1. μὴ τρέφων πατέρα, ἢ μητέρα 4, 22. ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμεν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι 21, 12. ἐνδυκίως τρέφειν 21, 18. παιδαγωγούς τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας 26, 32. ἀργίαν εἰρήνη οὐ τρέφει 49, 39. ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους μέχρις ἡβῆς ἐτρέφε 75, 32. Πειθαὶ τρέφειν 90, 13.=I. 69, 25. τοὺς γονέας 72, 22. τοῦτον ἐκ παίδων τρέφων καὶ ἀσκῶν 110, 11.=τρέφειν ἀλιτήριον ἐν τῇ οἰκίᾳ An. 17, 10.

τρίαινα Γοργόνος Ly. 161, 25.

τριάκοντα] ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου Æ. 6, 12. τοῖς τριάκοντα τῆς δημοκρατίας ἀφεμένους 38, 14. εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα ἐνεπέσαμεν 51, 38. ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας 58, 3. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὑβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit 61, 6. κατέπεμψε τριάκοντα τάλαντα τῷ δήμῳ 88, 3.

τριακόντορος triginta remis instructa navis 669, 16. ult.

τριακοντούτις I. 57, 36.

τριακόσιοι collegium CCC virorum Athenis opulentissimorum 26, 25. καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι 172, 4. ἐν τοῖς τριακοσίοις 435, ult. ἡδιστ' ἀν ἑμαυτὸν εἶδον εὐτυχοῦντα, ὥσπερ πρότερον, καὶ μένοντα ἐν τοῖς τριακοσίοις 1039, 17. τῶν πολιτῶν τοὺς

ἔθειλοντας, ὅταν εὐπορῶσι, λειτουργοῦντας, καὶ ἐν τοῖς τρ. ὄντας I 1046, 20.=τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα *Æ.* 51, 19.=I. 62, 21.=τριακόσιοι ἰππεῖς et totidem Scythæ An. 24, 8.=D. 95, 30.

τριακοστὴν πράττεται τοὺς παρ' αὐτοῦ σῖτον ἐξάγοντας 467, 2.

Τριβαλλοὺς ἐπωνυμίαν ἔχειν 1269, 9.

τρίβειν] τριβόντων τούτων. scil. τοὺς χρόνους, id quod e versu superiori tacite est repetendum 678, 10.=τρίβειν τὴν κεφαλὴν, de dicturo *Æ.* 34, 26.

τρίβων lacerna. λακωνίζεῖν φασὶ καὶ τρίβωνας ἔχουσι 1267, 22.

τριβώνιον penula lacera I. 51, 33.=L. 903, 5.

τριγονία *the third generation*. πονηρὸς ἐκ τριγονίας ἐστί. nepos improbitate patremque avumque refert 1327, 3.

τριηραρχεῖν I. 55, 12.=A. 117, 32.=τριηραρχῶν εἰς Κύπρον. lectus, jussus in illa in Cyprum expeditione trierarchi munere fungi L. 154, 12.

τριηράρχημα 1220, 12. nisi potius ibi leg. est πλήρωμα. remis in triremi.

τριηραρχία] τάλαντον εἰσπραττόμενοι τάλαντουμισθοῦσι τὰς τριηραρχίας 564, ult. ἀτελῆ μὴδένα εἶναι τριηραρχίας, πλὴν τῶν ἐντεῖα ἀρχόντων 465, 18. δίδωμι εἴκοσι μναῖς, ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες 540, 19.=τῆς ἑαυτοῦ τριηραρχίας παρὰ τῶν θυγατρῶν τὸ ἥμισυ πράττεται L. 908, 5.

τριηραρχικὸς] ἐφ' οἷς ἐλυμῆνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. pro opera a te navata ad evertendam et eludendam legem, cuius auctor fuerat factus in illis duabus orationibus, altera περὶ τῶν συμμοριῶν, altera περὶ τῆς συντάξεως 329, 18. εἰσήνεγκε νόμον εἰς τὸ τριηραρχικὸν ἀντὶ τοῦ προτέρου 261, 15. subaudi ἀρχεῖον.

τριηραρχος] trierarchos constituebant Strategi 997, 2. τριηράρχους, ὃν ἕκαστος τριάκοντα μναῖς εἰς ἐπίπλουν εἴληψε 1231, 13. τῶν ἔθειλοντῶν τριηράρχων τότε πρῶτον γενομένων τῇ πόλει 259, 12. τοὺς τριηράρχους καλεῖσθαι εἰς τὴν ναῦν συνεκκαίδεκα 261, 23. trierarchi ipsi sibi deligebant suum adiutorem, τὸν πεντηκόνταρχον 1212, 20. trierarchi, qui singuli triremi præessent, annuo munere fungebantur, qui bini, semestri 1219, 5.=λογογράφος ἐκ τριηράρχου ἀνεφάνη *Æ.* 78, 26. ὑφαιρῆσθαι τριηράρχους 85, 30.=I. 50, 40.

τριηραύλης 270, 13.

τριήρης] οἶδε τριακοσίαις τριήρεσιν, ὃν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς, τοὺς προγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς 186, 5. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαρρήδην οὐκ ἐὼντος ἐξεῖναι μὴ ποιησαμένη τῇ βουλῇ τὰς τριήρεις, τὴν εὐρεὰν αἰτεῖν 595, 20. τριήρεις πέντε ἐπιδούς καὶ πληρώσας παρ' ἑαυτοῦ 1127, 14. κατάλυσις τριήρους ὁμολογεῖται εἶναι πρώτη μὲν— 1209, 23. τριήρης ἰερά 50, 1.=πλόϊμος τριήρης καὶ ἐντελής *Æ.* 51, 32. τριήρεις ναυπηγεῖσθαι 58, 10.=I. 89, 10.=νενίκηκα τριήρεϊ ἀμιλλώμενος L. 162, 4.

τριηροποιὸς] ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδράς ᾤχετο 598, 23.

τρίμηνος (ή) scil. προθεσμία Æ. 63, 34.

τριπλάσιος] και τουτον τριπλασίας τιμής, ή πρότερον, διατιθέμενοι
1048, 25.

τρίπους] τής φυλής αφαιρέσεως τον τρίποδα 516, 4. εκατέρου τρί-
πους ανάκειται 1045, 21.=I. 55, 14. 67, 31.=σύν τῆ του τρίποδος
ἀναθέσει L. 161, 38. περί του χρυσου τρίποδος ap. Athen. l. 6.

τρεις ψευδομαρτυριῶν και ψευδοκλητείας ὄφλοντες infamia notaban-
tur Ap. 10, 23.

τρισκαιδεκάτης I. 110, 44.

τρισκαιδεκῆτης L. 116, 28.

τρισεκατάρατος 794, 24.

τρισεχιλίοι] τους τρισεχιλίους στασιάζοντας εκ του ἄστυος L. 138,
42. οὐδὲ τῶν τρισεχιλίον κατελέγην 183, 42.

τριταγωνιστεῖν partes actoris tertii in scena agere 314, 12.
ἑτριταγωνιστεῖς, ἐγὼ δ' ἰθεῶρουν 315, 10. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγα-
πητῶς παρατρεφόμενον 403, 25. ὥστε τελευτῶντα του τριταγωνιστεῖν
ἀποστῆναι 449, 21.

τριταγωνιστῆς ἄκρος 270, 11. 297, 26.

τριτάλαντος οἶκος I. 39, 39. 42, 40.

τρίτον] τρίτον ἐφεξῆς, tertio loco protinus Æ. 2, 1. 7.=τρίτον
φημι A. 126, 13.

τρίτος] οἱ τρίτοι τῶν συμμοριῶν 260, 22. οἷς οὗτος τὰ τρίτα λέγων
διετέλεσε 418, 5. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι του σώματος 1231,
21.=συνεχῶς ἔτος ἦδη τουτὶ τρίτον στρατηγῶν Æ. 48, 6. τὸ τρίτον
ὔδωρ ἐγχεῖται τῇ τμήσει και τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς 82, 16.=I. 36,
44. 83, 7. τὰ τρίτα και τὰ ἑνάτα ἐποίησα [26, 46.]

τριττὸς] προσαπηνέχθη μου τουνομα ἐν τριττοῖς δήμοις. id est τρισε
1208, rep.

τριττὸς 184, 10.=οὗς αἱ φυλαὶ και αἱ τριττῦες και οἱ δήμοι ἐξ ἑαυ-
τῶν αἰροῦνται Æ. 58, 7. ergo τριττὸς est aliquid intermedium
inter φυλὴν et δήμον, minus illa, majus hoc.

τρίχιες] ἔλκειν τῶν τριχῶν Æ. 49, 19. ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν τρι-
χῶν, aliquem e comis trahere obtorto collo 75, 2.

τρόπαιον] πολλὰ και καλὰ ἔστησαν τρόπαια 35, 10.=μὴ τρόπαιον
ἰστάτε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ Διονύσου ὀρχήστρῃ, nolite aliquid in
scena, per Liberalia, agere, quod monumento ad posteros ve-
stræ sit ignaviæ, eosque doceat, vos ab impuro, imbelli homine
victos, eique obnoxios ita fuisse, ut nil ei possetis roganti ne-
gare Æ. 75, 40.=πολλὰ τῶν πολεμίων (id est κατὰ τῶν π.) τρό-
παια *ὑποδεικνύειν Ap. 19, 11.=τρόπαια ἀείμνηστα καθιστάναι L.
192, 24. τρόπαια τῶν βαρβάρων (id est ἀπὸ vel κατὰ τῶν βαρβάρων
ἔστησαν 193, 6. τρόπαιον στήσαντες καλλίστου μὲν αὐτοῖς ἔργου,
αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις 195, 29. 196, 27. 924, 3. τρόπαια
πολλὰ και καλὰ ἔστησε κατὰ τῶν πολεμίων 149, 27.

τροπή] τροπὰς τραπόμενος πλείους του Εὐρίπου Æ. 66, 27.

τρόπος] ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὄντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτὰ
9, 14. ἰδίᾳ φοβεῖσθαι τον τρόπον τον του βασιλέως συμβέβηκε 155,
10. εἰ μὲν οὖν ἦν ἕτερός τις τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾗ τους βαρβάρους

οἷόν τ' ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δὲ τις, ᾧ τοὺς Ἑλληνας 180, 25. τὸν τρόπον τοῦ πρεσβευτοῦ δίκαιον παρέχεσθαι καὶ ἀδαροδόκητον 429, 10. ἅπαντες τοὺς νόμους ὑπειλήφασιν τρόπους τῆς πόλεως εἶναι 765, 10. ἐκ παντὸς τρόπου τὰ μὴ προσήκοντα ἑαυτοῖς ἔχειν 1050, 14. τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι 34, 19. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου προτέρους ἀνελεῖσθαι 180, 22. εἴ γε μηδὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐξίσταται ne tum quidem, ne sub ista quidem conditione 639, 26. = διοικοῦνται αἱ πολιτεῖαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφιστηκότεων *Æ.* 1, 20. τρόποι τῆς πόλεως (nam pro οἱ νόμοι περι legendum est οἱ τρόποι) 2, 10. ἀντεξετάζειν τοὺς τρόπους τινὸς 6, 2. ἀκοσμία τοῦ τρόπου 27, 3. τερατεία τοῦ τρόπου 48, 37. διαμαρτάνειν πλείστον τοῦ τρόπου 49, 5. ἐξετάζω τὸν τρόπον, mores specto 64, 41. μεταλλάττειν τὸν τρόπον, οὐ τὸν τρόπον 65, 1. χρῆσθαι τῷ ἑαυτοῦ τρόπῳ, sequi suam naturam 77, 6. πλοῦτος οὐδεὶς τρόπου πονηροῦ περιεγένετο 78, 30. ἐπανάγειν αὐτὸν κελύστε καὶ τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σάφρονα 89, 18. = πειράται ἐξ ἅπαντος τρόπου *I.* [15, 2.] = παρὰ τὸν ἄλλον τρόπον. contra quam mihi est ingenium, secus atque aliis in rebus factito *A.* 121, 15. = οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις, ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς αὐτοῦ τρόποις ἀκολουθεῖν *Ap.* 31, 34. = ἐδέοντο αὐτῷ παντὶ τρόπῳ ἀπελθεῖν Ἀθήνηθεν *L.* 132, 7. ἐκ παντὸς τρόπου 132, 20. ἀποδείξιν ἐποίησαντο τοῦ αὐτῶν τρόπου 121, 42. τρόποις ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χρῶμενοι 914, rep. ὅσπερ μηδὲν ὁμολογεῖν τῷ *τρόπῳ τῷ ἀλλήλων 159, 4. = τρόπου πείραν διδόναι *D.* 108, 10.

τροφεῖα ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι *L.* 197, 15. ποῖα τροφεῖα ἀνταποδιδούς 107, 32. = τροφεῖα ἀποδιδόναι *Ly.* 154, 34.

τρόφεις] τροφείας παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν *A.* 125, 24.

τροφὴ] τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις. pro ἡ τροφή τῶν ξένων 15, 24. pecuniæ, unde milites mercenarii alantur. πολλοῦ χρόνου τροφὴν ἄφθονον εἰσὶν ἠτοιμασμένοι 690, 7. Therippides tutor Demosthenis ei sororigue annuas in victum dabat septenas minas. ἑπτὰ μνᾶς ἐδίδου καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν εἰς ταῦτα—ὅσπερ ἐβδομήκοντα μνᾶς ἐν τοῖς δέκα ἔτεσι τροφὴν τούτων ἡμῖν ἀνηλωκότων—824, ult. = ἐπικουρεῖν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ *Æ.* 4, 38. = *I.* 110, 10. = πολλὰ διδάσκηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφὴν *L.* 898, 2.

τροχίζειν rotæ imponere torquendum. τροχισθεῖσα *A.* 113, 33.

τρόχος equuleus, vel rota, genus tormenti. ἐπὶ τοῦ τρόχου στραβλοῦσθαι 856, 13. = ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι *A.* 134, 10. 12. = ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὸν τροχὸν *Ap.* 6, 44.

τρογγήτρια 1313, 6.

τρογκᾶν] τῶν ψήφων ἡ τετραπημιένη ὅταν δοκεῖ (πεπορνεῦσθαι Τίμαρχος) ἢ δὲ πλήρης, ὅταν μὴ *Æ.* 11, 34.

τρυπημα] ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἰργασίαν πεποιῆσθαι olim fuisse in Orat. in Neæram testatur Hermog. p. 318. de meretrice stuprum et ore et vulva et podice admittente.

τρυτάνη] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα ὡς εἰς τρυτάνην ἀργύριον προσενέγκης 60, 7. ὅσπερ ἐν τρυτάνη ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα 325, 13.

τρυφαῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ κολακεῦσθαι 98, 12. 111, 15. αἰχμάλασσαν οὔσαι τρυφαῖν delicias facere. to be haughty and

proud even in misfortune, to carry it high, to be squeamish, to be unwilling to accommodate herself to her present mean fortunes 402, pen. = Æ. 56, 35. = τρεῖς τέχνας ἐργάζεται—καὶ πρὸς τούτοις τὸ τετρυφηκέσαι L. fr. 40. nisi ibi potius τετρυπηκέσαι leg. est a τρυπᾶν, et designatur ars margaritas perforandi. = τρυφᾶν ἐν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς D. 95, 40.

τρυφή] τῆσάυτης τρυφῆς μεστός ἐστι 1046, 14.

τρύχειν] τρύχεται ἄστῳ πολυήρατον ἐκ δυσμενέων 422, 18.

τρώγειν καὶ πίνειν ἠσυχῇ 402, 21.

τυγχάνειν] τὰ μὲν εἰκων, ἠνίκα ἂν τύχη cedens interdum, si res ita ferat 10, 4. ὅσπερ καὶ τὸ τυχεῖν τούτων μέγιστόν ἐστιν 227, 10. ἧς [scil. παιδείας] τῶν ἀληθῶς τετυχηκότων 269, ult. οὐδὲ γὰρ ἂν ἔτυχεν ἦν, non erat homo de sterquilinio natus, majoribus editus e trivio, sed illustri et primaria stirpe, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται 270, 20. τοὺς τυχόντας ἀνθρώπους. homines triviales 415, 6. τῶν νόμων [id est τῶν ἐκ τῶν νόμων γιννομένων, vel τῶν νομίμων] τυγχάνειν. adipisci ea, quæ leges cujque de jure tribuunt 1081, 15. 1089, 12. μηδέποτε τυγχάνειν αὐτοὺς συγγνώμης ἀγωνιζομένους παρ' ὑμῖν 1098, 10. = τυγχάνειν τινὸς τῶν δικαίων, partem satisfactionis sibi debitæ nancisci Æ. 9, 22. οἱ τᾶληθῆ λέγοντες οὐ κωλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα 28, 8. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυχόντες ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο 42, pen. σωτηρίας καὶ ψήφου τυχεῖν. rectene habet? 43, 28. = τοιοῦτων ἀντιδίκων τυχεῖν, πρὸς οὓς οὐδὲν ἂν ἐφρόντιζον διαφερόμενος I. 107, 11. τυγχάνειν τῶν δικαίων 107, 17. ἵνα τούτων ἀπάντων τυγχάνῃ [28, 57.] = ἄλλου στοχαζόμενος, ἔτυχε τούτου A. 115, 19. = τυγχάνειν προθύμων καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν. bona quadam sua fortuna judices adipisci benevolos et frugi An. 29, 21. ποίων τινῶν τῶν Λακεδαιμονίων τυγχάνοντας. quomodo animatos ergo nos Lacedæmonios 26, 7. = τυγχάνειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν incurrere in viros fortes, cum iis in acie congredi L. 190, 42. τυγχάνειν τινὸς (scil. προθύμου εἰς βοήθειαν) ab aliquo opem impetrare. ἐμοῦ δεσθεῖς οὐκ ἔτυχεν 112, 26. διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τοιούτων ὑμῶν τύχοιμι. ecqua etiam de causa vos judices sortiar tam acerbos et iniquos? 170, 25. = τυγχάνειν τῶν *νόμων Ly. 159, 28. 30. significat, ubi de criminosis agitur, pœnas meritas dare. alibi usurpat τυγχάνειν τῆς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας 152, 17. οἱ τυχόντες φόβοι discrimina leviora, contemnenda 152, 34. μεταβολῆς τ. ἐπὶ τὸ βέλτιον 155, 30. ἰσοθέων τιμῶν 159, 4. ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου 159, 16. χάριτος 167, 9.

τύμβον κοινὸν ἔλαχον Ly. 161, 11.

τυμπανιστρία 320, 15.

τύμπανον] τὰ τύμπανα γράφοντα 415, 5.

τύπος] περὶ τοῦ τύπου de sigillo L. ap. Suid. in λιθουργικῇ.

τύπτειν] οὐ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις δεινόν, καίπερ ὄν δεινόν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει 537, 24. οὐ τυπτητέοι, οὐδὲ ὕβριστέοι ἐσμὲν 1271, 5. τετυπτηῆσθαι ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης. refert Minucianus p. 150, 5. e Midiana. = τύπτειν τὸν πατέρα, ἢ τὴν μητέρα Æ. 4, 42. δημο-

σία μάστιγι τύπτεσθαι πενήκοντα πληγὰς 19, 30. = τύπτειν τὰς πληγὰς, ἐξ ὧν ἀπέθανε. *ingessisse, inflixisse* A. 127, 13.

τυραννεῖν cum Accusativo. ἄρχουσι καὶ τυραννοῦσι τοὺς τότε σάζοντας αὐτοὺς 127, 1.

τυραννίζειν *studere tyrannis, eos tueri et fovere* 213, 15.

τυραννική οἰκία 22, 8.

τυραννίς] ὅλως ἄπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις τυραννίς 10, 20. τοῖς μὲν ὥσπερ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. *alteri parti vestrum hoc si deputabitis, ut imperent et dominantur, tanquam tyranni e tyrannis nati* 27, 1. τυραννίδα ἐπετείχισεν ὑμῖν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ 133, 22. = τυραννίς, ὀλιγαρχία et δημοκρατία *inter se conferuntur* A. 1, 19. sq. τυραννίδα ἑαυτῷ ἐξαίρετον περιποιούμενος 66, 22. συναγωνιστὴν τυραννίδος λήψεσθαι 66, 23.

τύραννος] ἀπιστία, καὶ ἡ μεθ' ὄπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράνων καὶ τῶν ὀλιγαρχιῶν σώματα καὶ πολιτείαν A. 1, 22. δημοκῆρυκες Φαλαίκου, τοῦ Φωκίων τυράνου 45, 20. τύραννοι in Ponto quinam sunt? 78, 17. = qui An. 14, 22. 23, 3. *appellantur οἱ τύραννοι, hi sunt Pisistratidæ.* παρέχειν τοὺς μὲν λόγους δημαγωγῷ, τὰ δὲ ἔργα τυράνου 32, 37.

τυρεύειν *malas fraudes machinari, summa imis miscere.* ὁ δ' ἐνδον ἐτύρευε 436, 5.

τυρὸς] ἐλθόντα εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν L. 167, 7. 8. *ad forum casei recentis.*

τυτθός, *parvus* A. 21, 13.

τυφοῦν] ἂν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ 116, 6. οὐχ οὕτω τετύφωμαι 229, 1. ἀλλ' ἐγὼ μαίνομαι καὶ τετύφωμαι 409, 11. μέλλετε καὶ ζητεῖτε καὶ τετύφωσθε 552, 18. ἀπιστεῖν καὶ μὴ τετυφῶσθαι 682, 6. τετυφῶσθαι τὸν ταῦτα λέγοντα ἔφη 749, 16. πῶς οὐ τετύφωται 1483, 2.

τύχη] τῆς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρήμα ἐνίοις ἂν ἐπελθεῖν εἰπεῖν 9, 7. μεγάλη ῥοπή, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἡ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα 24, 13. 156, 10. εἴ τις αἰρεσίν μοι δοίη, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ὡς ἐλοίμην 24, 16. τύχη ἀγαθῆ ταῦτα ποιεῖτε. *facite hoc, me lubente et congratulante, volentibus magnis* DIS, ut ait Ennius. *id quod feliciter vobis vertat* 33, 14. εἰ τὰ τῆς τύχης ὑμῖν ὑπάρχη, ἥπερ αἰεὶ βέλτιον, ἢ ἡμεῖς αὐτοὶ ἡμῶν ἐπιμελούμεθα 43, 16. τὸν καιρὸν τῶν πραγμάτων, ὃν ἡ τύχη πολλάκις τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων παρασκευάζει 120, *rep.* ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι 298, 23. οὐ γὰρ τῆς γε ἐκάστου ψυχῆς, οὐδὲ τῆς τύχης τῶν παραταξαμένων κύριος ἦν 308, 21. *disputatio de universa humana fortuna, et de propria Demosthenis* 311, 9. sq. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἠγοῦμαι, τὴν μέντοι τῶν πάντων ἀνθρώπων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311, 22. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον 312, 4. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν τῆς κοινῆς τῆς πόλεως κυριωτέραν εἶναι φησι 312, 8. εἰ δὲ δαίμονός τις ἢ τύχης ἰσχὺς—ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις 326, 27. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα, *most fortunately* 1173, *rep.* παραδόξω καὶ

χαλεπῇ τύχῃ κατασφραγίσσασθαι 1395, 16. νῦν, τεθνεῶτος ἐκείνου, ζητεῖ
 τινὰς ἢ τύχῃ μεθ' ὧν ἔσται 1466, 11. τῆς δ' ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμο-
 νος δὲ τύχης, οὐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα
 1468, 15. ἐπει δὲ καλῶς ποιοῦσα ἢ δικαία τύχῃ τῆς ἀδίκου κρατή-
 σασα 1473, 5. τῶν θεῶν προσεπισφραγιζομένων τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν
 τῇ πόλει εἶναι παρ' ὑμῖν 1487, 4. = περιελὼν αὐτοῦ τὴν τύχην ἐτέρῳ
 περιθεῖν *Æ.* 34, 39. τοῦ μὲν ὑμᾶς μηδὲν ἀδικεῖν κύριος ἦν, τοῦ δὲ μὴ
 ἔχειν αἰτίαν, ἢ τύχῃ 52, 34. ἢ τύχῃ συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκο-
 φάντῃ *ibid.* σκέψασθε τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὡς περιεγένετο τῆς
 τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείας 69, 38. ἀφήσιν (ὁ δῆμος τοὺς νεανίσκους)
 τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἀγαθῇ τύχῃ 75, 33. τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύ-
 χην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι 76, 7. = οὕτως
 ἀκριβῶς τὰ παρὰ τῆς τύχης συμβῆναι *I.* 76, 13. ἡμῶν δὲ τοιαύτη
 τύχῃ χρησαμένων [13, 55.] οὕτως αὐτῷ ἢ τύχῃ συνέβη [18, 13.
 22, 30.] = ἢ τύχῃ τοῦ ἀρξάντος, καὶ οὐ τοῦ ἀμυνομένου. *quicquid
 casuum utramvis in partem ab aliqua rixa, manuumve conflictu
 evenerit, quicquid hujus eventu est, id incipientis sorti, quaecun-
 que ea est, sive secunda, sive adversa, referri debet, non ejus,
 qui vim oblatam repulerit* *A.* 128, 43. ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ἔργων τὴν
 τύχην προσαγόμενος 129, 1. ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται, ἢ τῇ
 προνοίᾳ 130, 4. τύχῃ (id est ἀτυχίᾳ) μᾶλλον ἢ ἀδικίᾳ 141, 20. =
 τύχῃ sic nude, de adversa fortuna. ἢ καὶ τύχῃ χρησαμένη (sub.
 δυσχερεῖ τινί) καμουῖσα ἀπέθανε *An.* 16, 3. ἔχε τύχῃ ἀγαθῇ, *habe
 tibi, quod bene vertat* 16, 6. = ἢ δὲ τύχῃ καὶ ὁ δαίμων περισποίησεν
L. 135, 33. ταῖς τύχαις εἶκειν. *temporibus servire* 149, 33.
 ταῦτα οὐκ ἀπὸ τύχης ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐμῆς παρασκευῆς 162, 23.
 ὑπὸ τῇ δυσχερεστάτῃ γενέσθαι τύχῃ 168, 37. οὔτε τὴν τύχην δέσας,
 οὔτε ὑμᾶς αἰσχυθεῖς 169, 7. κοινὰς εἶναι τὰς τύχας ἅπασιν καὶ τῶν
 ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν *rerum secundarum juxta adversarumque
 sortes* 170, 21. εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα 184, 44. τοῦνομα
 πρέπον ταῖς αὐτῶν τύχαις *fr.* 31, 2. = τῆς ἑαυτοῦ τύχης ἀνέπλησε *D.*
 94, 19. μετοιωνίζεσθαι τὴν τύχην 101, 45.

ὑακινθίδες 1397, 18.

ὑβάδα *L. ap. Harpocr.*

ὑβρίζειν] ὑβριζομένους εἰς παῖδας καὶ γυναῖκας 212, 23. καλὴν γε
 ὕβριν ἡμεῖς ἂν ὑβρισμένοι 660, 20. ὑβρίζουσιν ἐκ τῶν ἡμετέρων. *de
 nostris bonis prodigiosum et flagitiosum in modum luxuriantem*
 1182, pen. εἴ τις ὑβρίσῃ εἰς τινὰ, ἢ παῖδα, ἢ γυναῖκα, ἢ ἄνδρα, τῶν
 ἐλευθέρων, ἢ τῶν δούλων 529, 14. ὧν εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι. *φημὶ*
 522, ult. ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ὑβρισθεὶς προείλετο πράξαι 514,
 4. ὡς δέον, εἴ τις, ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου, ἀξιοὶ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σι-
 ωπᾶ 548, 26. = *opponitur τῷ σωφρονεῖν* *A.* 128, 16. = ὑβρίζω σε et
 ὑβρίζων εἰς σε *quid distent, videas Luciani canonem in Solœcista.
 Refutatur ab oratoribus passim. prius ap. L.* 92, 10. 98, 36.
 142, 12. 23. *posterius* 93, 12. 158, 14. *TAYL.* ὁ ἀνὴρ ὁ ὑβρίζων εἰς
 σε καὶ τὴν σὴν γυναῖκα 93, 12. ὕβριζεν αὐτὸν (*stupravit eum*) ὠραῖον
 ὄντα 142, 12. οὐ τοὺς πενομένους ὑβρίζειν (*contumeliis, injuriis,*

violentis grassari) εἰκός ἐστιν, ἀλλὰ τοὺς πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένους 169, 36. τοὺς ὑβρίζειν δόξαντας ἔστιν ὑμῖν θανάτω ζῆμιον fr. 27.

ὑβρις] τοῦ θανάτου σοβαρώτερας ἠγήσεται τὰς ὑβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ὡς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη 296, 21. μὴ στυγεράν ἀμφὶς ἔχουσιν ὑβριν 322, 13. γυναῖκας ἐλευτέρας τῶν Ὀλυθίων δεῦρ' ἦγαγεν ἐφ' ὑβρι προτιουενδι ergo 440, 7. ὑβρεως δίχην λαχεῖν αὖν εἰς τὸ σώμα ὑβρίσθαι φημι 522, ult. τῆς ὑβρεως τὰς γραφὰς ἔδωκεν ἀπαντι τῷ βουλομένῳ 528, 25. οὐδὲν ὑβρεως ἀφορητότερον 529, 9. ἀνάγνωθί μοι λαβὼν τὸν τῆς ὑβρεως νόμον 529, 11. ὑβρεως causas iudicabant Thesmothetæ 976, 11. 1102, 18. ὑβρεις εἰς αἶ μὴ δεῖ 983, 16. καὶ τῇ τῶν λωποδυτῶν ἀπαγωγῇ, καὶ ταῖς τῆς ὑβρεως γραφαῖς ἐνοχον 1256, 9. = ὑβρεως νόμος Αἴ. 3, 9. γραφὴ ὑβρεως 3, 12. ἐφ' ὑβρι, quo dedecoretur. πιπράσκειν τὸ σώμα ἐφ' ὑβρι 5, 5. ὑπερορᾶν ὑβριν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σώμα 16, 25. ἐπωβελίαν προσόφλειν καὶ ἄλλην ὑβριν 23, 25. ὑβριν τοῦ σώματος πιπρακάς (id est τὸ σώμα πρὸς ὑβριν) qui corpus ipse suum vendidit, quo ei illuderetur 26, 41. περιελεῖν τινὸς τὴν ὑβριν 41, 40. ἀπεδίδοτο τριάκοντα μνῶν τὴν ὑβριν καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, vendidit—h. e. triginta minis placari se passus est, ut toleraret injuriam sibi impositam, neque jure eam prosequeretur, et populi quoque suffragium adversus Midiam latum, passus est in cassum cadere 61, 6. εἰς τοῦτο προήχθη Καλλίας μὲν ὑβρεως καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ δωροδοκίας 67, 8. = γραφὴν ὑβρεως γραφεῖς I. 73, 35. = de adulterio, stupro L. 92, 4. Ita Plutarch. de fortuna Alexandri; Ῥαξάνης ἐραστὴς, οὐχ ὑβρίζειν, ἀλλ' ἔγημε. Diodor. Sic. l. XII. τὴν θυγατέρα ἀπέκτεινεν, ἵνα μὴ τῆς ὑβρεως λάβῃ πείραν. οὐχ ὑβρεως, ἀλλὰ κέρδους ἕνεκεν 109, 25. διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὑβριν. ποτὶ οὐτὸς of wantonness or lawless 169, 12. ΤΑΥΛ.

ὑβριστής] ὀρθῶς καὶ καλῶς ἔχων ὁ νόμος, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖ, ὅπου φαίνονται τινες οὐδὲν ἦττον ὑβρισταί. citat e Dem. Arpines p. 705, 20. = ὅπως δ' ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς ὀτιοῦν ὑβριστὴν οὐκ ἐπιτήδειον ἠγήσατο εἶναι συμπολιτεύεσθαι Αἴ. 3, 24. = ὑβριστής καὶ βίαιος καὶ λίαν ἀσελγῶς διακείμενος L. 169, 32. οἷς τ' ἔγχωρεῖ τῶν ἀνθρώπων ὑβρισταῖς εἶναι καὶ οἷς οὐ προσήκει 169, 34.

ὑβριστικός] ὑβριστικὰ καὶ δεινὰ παθῶν 1101, 2. ὑβριστικώτερον, ἢ τοῖς σαυτοῦ οἰκέταις, κέχρηται 610, 1. ὃ καὶ ὑβριστικώτατον συμβέβηκε 218, 6. τὸ δὲ ὑβριστικώτατον καὶ ὑπεροπτικώτατον τῶν Μακεδόνων 218, 27. = κατέπειψε τῷ δήμῳ ἐπιστολὴν καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον Αἴ. 87, περ.

ὑβριστικῶς] οὕτως ὑβρ. ὑμῖν κέχρηται 87, 17. 704, 24. = ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακείμενος L. fr. 31, 3.

ὑγιαίνειν] ὑμῶν οἴκοι μενόντων, σχολὴν ἀγόντων, ὑγιαίνόντων, εἰ δεῖ τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιῶντας ὑγιαίνειν φῆσαι 98, ult. μήτε εἶναι, μήτ' αὐθις, ὡς ὑγιαίνουντι, προσέχητε 116, 6. σὺ φοβεῖ με Φίλιππος, ἄν τὰ παρ' ὑμῖν ὑγιαίνῃ 434, 8. ὑγιάντας cum rursus convaluissem, καὶ σαθεῖς et salva cum vita discessissem ἀπροσδοκῆτως 1256, 4. ὅπως

οὐδ' ὑγιαίνοντων ἀνθρώπων ἔστι τοιαῦτα γράφειν 659, 17. ἐὰν ὑγιαί-
νωσιν, si prospera cum valetudine adoleverint 1076, 8. = I. [19,
18.]

ὑγιῆς] ἐπὶ μηδενὶ ὑγιεῖ L. 114, 32.

ὑγιῶς] πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἀπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι
325, 17.

ὑγρότης τοῦ ἤθους Ly. 152, 12.

ὑδρῖαν χαλκῆν ἀποφέροντα 1155, 6.

ὔδωρ aqua potabilis. ὡς ἐγὼ μὲν, ὔδωρ πίνων, εικότως, δύσκολος
καὶ δόστροπός εἰμι ἄνθρωπος 73, 3. οὗτος μὲν γὰρ ὔδωρ, ἐγὼ δ' οἶνον
πίνω. b) nimbi, procellæ, torrentes, exundationes. ὔδωρ καὶ
βροντὰς καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι 1213, 27. ὔδωρ γενόμενον τῆς
νυκτὸς πολὺ ἐκάλυπεν αὐτοὺς πάντας εἰσελθεῖν 1379, 1. ὔδατα καὶ
τότε πολλάκις ἐγένετο 1272, pen. c) aqua, quæ acturis causas
in foro ad dicendum infundi solebat in clepsydram. οὐ γὰρ ἐγὼ
κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγγεῖ μετὰ ταῦθ' ὔδωρ οὐδεὶς ἐμοὶ 407, 16. οὐκ
ἐνδέχεται πρὸς τὸ αὐτὸ ὔδωρ εἰπεῖν una actione exsequi omnia 817,
9. τὸ ὔδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον 1052,
19. ἐὰν τὸ ὔδωρ ἐγχωρῇ. si satis otii fuerit, si spatium ad di-
cendum mihi datum suffecerit 1094, 3. ἐὰν μοι περιουσία τοῦ ὔδα-
τος ᾖ 1351, 20. οὐ γὰρ ἰκανόν μοι τὸ ὔδωρ 1116, 11. ἐν τῷ ἐμοῦ
ὔδατι 274, 9. 339, 5. 1206, 20. intra cursum aquæ meæ, h. e.
orationis. ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὔδατος 1318, 6. ἐν μικρῷ μέρει τοῦ παντὸς
ὔδατος 847, 15. ἐπίλαβε τὸ ὔδωρ. inhihe clepsydram 1103, ult.
= ἀποδοθέντος αὐτῷ τοῦ ὔδατος, aqua ad dicendum infusa Æ. 23,
20. ὑδάτων ναματιαίων μὴ εἶργειν 43, 15. γῆν καὶ ὔδωρ τοὺς Ἑλ-
ληνας αἰτῶν 72, 26. ἐγγεῖται τὸ πρῶτον ὔδωρ 82, 13. τὸ δεύτερον 82,
14. τὸ τρίτον 82, 16. = ὔδωρ καὶ γῆν αἰτεῖν Ly. 156, 43 = τὸ ὔδωρ
παραδίδωμι τοῖς ἄλλοις κατηγοροῖς dicendi copiam vel locum D.
104, 46. πᾶν ἀναλίσκειν datum ad dicendum tempus omne di-
cendo corrumpere, consumere 105, 38.

ὑπὸς A. 132, 8.

ὑψῆς ἀττης 313, 26.

ὑθλος pugæ καὶ φλυαρία 931, 11.

υἱὸς] περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνται τινες, [περὶ τούτων] τοὺς υἱεῖς δε-
δέκατε 1477, 25. = υἱὸν ἐποιήσατό σε: mos erat, ut, qui liberos in-
fantēs relinqueret, vita decedens, virum aliquem nobilem, for-
tem, fidum, pro filio adoptaret, qui tutor esset parvulorum; sic
Amyntas Iphicratem, Macedoniae rex, imperatorem Athenien-
sem, adoptavit. (nisi id fuit blandimentum mendax Eurydices)
Æ. 32, 3. = L. 142, 25. 149, 39. 155, 13. 153, 23. υἱέος 141,
8. υἱεῖ 153, 6. 155, 13. 156, 9. υἱεῖς 123, 15. υἱέσι 128, 36.

ΤΑΥΤ.

ὑλαγωγεῖν] ἐξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ (*the whole year through*) ὑλαγω-
γοῦσι 1041, 2. ligna convectant in urbem.

ὑλη] καλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὑλην ἐκ τῆς ἰσχυατιᾶς
1040, pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὑλης μὴ ἀπτεσθαι 1041, 4. τὴν
ὑλην τὴν τετμημένην. *felled timber* 1048, 16.

ὄμεις] ἐν ὑμῖν ἦσαν οἱ λόγοι. hi sermones habebantur in concione vestra, h. e. publico in loco, palam An. 6, 10.

ὀμέναιος] ὁ δὲ ὀμέναιος ἐπιτήδειος L. fr. 49.

ὀμετερόνδε, ad vos, ad aedes vestras: subaudi δῶ, vel δῶμα Æ. 21, 14.

ὀμέτερος] ἐὰν δέ τι ὀμέτερον κατ' ἐκείνων ἦ. si quid e re vestra sit, quod idem illis molestum et noxium 217, 1. = ἐντυγχάνη τοῖς ὀμέτεροις παισὶ Æ. 2, 25. ἀπολύεσθαι ῥαδίως τοὺς τοῦ κατηγοροῦ λόγους ταῖς ὀμέτεραις μαρτυρίαις 17, 15. ὀμέτερος cum ad unum est oratio. ὡς ὁμοῦ ἐγράφεμέν περ ἐν ὀμέτεροισι δόμοισι, in tuis tuorumque parentum aedibus 21, 12. ἀκρόασιν ὀμέτεραν μεταλλάξειν 24, 39. ὀμέτερόν ἐστιν ἔργον πρὸς ταῦτα ἀντιτετάχθαι 25, 8. θεατῆς αὐτίκα ἐγὼ ἔσομαι ὀμέτερος 27, 38. καταλείπεται ἡ πρᾶξις ἐν ταῖς ὀμέτεραις γνώμαις 27, penult. κατόρθωσιν τῶν ὀμέτερων παιδῶν ἀπαγγέλλας 51, 5. ἐν ταῖς ὀμέτεραις διατριβαῖς βεβίωκα 52, 30. συναγωνιστῆς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὀμέτερας ἀδείας 52, 37. ὀφαιρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὀμέτερων προσόδων 56, 25. συστάντες ἐπὶ τὸ δημόσιον τὸ ὀμέτερον 62, 5. δόγμα εἰσέφερον κατὰ τῆς ὀμέτερας πόλεως 70, 2. πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὀμέτερας πόλεως 71, 11. συναποθανεῖται τοῖς τετελευτηκόσι καὶ ἡ ὀμέτερα μνήμη 75, 19. πορίζεται τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὀμέτερων κινδύνων 78, 27.

ὀμνεῖν, multis verbis crepare, jactare, concelebrare Æ. 18, 41. = ὀμνοῦσι τὰς τούτων ἀρετὰς L. 190, 29. ὀμνεῖν ἐν ταῖς ἀδαῖς 190, 31. ὀμνοῦνται ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετὴν 198, 10.

ὀμνος] χοροὺς καὶ ὀμνους τούτους ποιῆσθε 530, 23.

ὀπάγειν in activo, et in medio, sensim et sine sensu, blanditiis, callidis strophis aliquo perducere, sibi devincire, ad partes suas pertrahere. Θηβαίους νῦν ὀπάγεται [veluti vitulum ostensa fronde] τὴν Βοιωτίαν αὐτοῖς παραδοὺς 105, 7. ἐλπίδας καὶ φενακισμοὺς, οἷς ὀπαχθέντες ὀμεις 59, 18. οὕτω τελέως ὀπήχθητε, tam prorsus lenociniis perducti, decepti, et in potestatem Philippi redacti estis 73, 14. * ὀπαχθέντες ὀμεις οὐτε συμφερόντως οὐτ' ἴσως 59, 17. εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὀπάγουσι τὴν πόλιν 127, 27. εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὀπηγμένων ὑπὸ τούτων 291, 11. εἰς τοῦθ' ὀπηγμένα πάντα τὰ πράγματα καὶ προειμένα ὁρῶ. per negligentiam et socordiam eo deducta, ad conditionem tam lamentabilem delapsa 110, 8. εἰς τοιοῦτον ὀπήκται καιρὸν 423, 26. συμβαίνει τοῖς χρόνοις εἰς τοῦθ' ὀπηγμένα τὰ πράγματα ἤδη 678, 9. φιλονεικία ὀπάγεσθαι, ab impetu contentionis, vel æmulationis efferri 535, 25. ὀπαχθέντ' ὑπ' αὐτῶν τὸν δῆμον ἀνάγκη πολλὰ ἐξαμαρτάνειν 603, 6. ὀπάγεσθαι φῆ ὑπὸ τῶν τοῦδε ὀποσχίσεων molliri, placari, decipi 955, 15. ὀπάγεσθαι κατὰ μικρὸν 1262, ult. ὀπάγεσθε ἐκάστοτε πρᾶττειν ἔνια, ἃ οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσατε καλῶς ἔχειν 1433, 26. = ὀπήγεν αὐτὸν ὁ θεὸς illicitum spe fallaci perduxit, pertraxit, ut oviculam fronde ostensa L. 105, 4.

ὀπαγορεύειν dictare ad calamum, præire verba, ut magister puero 219, 27.

ὕπαγωγαῖ illecebræ 444, 23.

ὕπαιθρος] ἅπαντα τὰ δικαστήρια (consecrata puta causis homicidiorum disceptandis) ἐν ὑπαίθρῳ δικάζει τὰς τοῦ φόνου δίκας. et cur? A. 130, 29.

ὕπαινίττεσθαι obscuris significationibus adumbrare 348, 6.

ὕπαίτιος ὑπὲρ ἐκείνων ἐσόμενος σαφῶς ἦδειν. certo noram facinoris ab ipsis commissi, non ipsos, qui reapse patrassent, sed eorum loco me, quamvis insontem, accusatum iri A. 117, 8. τοῦ ὑμετέρου ἀμαρτήματος ὑπαίτιοι γιγνόμεθα 125, 34.

ὕπακούειν] Φίλιππος οὐκέτ' εἶχεν ὑπακούειν *could not satisfy all* τοῖς προδιδούσιν, οὐδ' εἶχεν ὅ τι πρῶτον λάβῃ 426, 15. voci appellantis, vel rogantis, obsequi, accurrere, præsto esse, e. c. ad intercedendum pro eo 581, 2. ἐκέλευσε τὴν ἀνθρωπον τὴν ὑπακούουσαν μετελθεῖν αὐτὸν ἔπου εἶη. ancillam, cujus eæ sunt partes, ut ad herum intronuntiet, si qui sit, qui eum conventum velit. *the servant-maid, who is employed to give attendance, to announce people, to deliver messages* 1149, 27. venire arcessitus. αὐτὸς μὲν οὐχ ὑπακούω 1222, 17.=de teste ab actore vocato, cum sui copiam iudicibus facit, et comparet Æ. 7, 21. 33. ὑπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως, auscultare, interesse iudicio huic, audiendi causa 61, 32.=cum citatus in forum comparet, sui copiam iudicibus facit I. 49, 26.=respondere ad interrogata An. 15, 13. et deinceps sæpius.

ὕπαναγινώσκειν, prælegere Æ. 42, 25.=ὕπαναγινώσκων τὰ ἐν τοῖς νόμοις (scil. γεγραμμένα) particulatim recitans, cum intercapedine vel intervallis quibusdam, aliud membrum ex alio I. 83, 19.

ὕπανοίγειν γράμματα literas alienas furtive aperire 889, pen.

ὕπαρχειν esse, adesse, jam paratus, præsens, præsto, in promptu esse. τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν καρπούμενοι 16, 18. μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς δόξαμεν εἶναι τῶν ὑπαρχόντων. ne videamur tardiores et ignaviores atque pejores, quam ut opportunitatibus jam præsentibus utamur, aut ne indigni bonis præsentibus videamur, quippe quibus sapienter uti nil curemus 18, 12. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει. *the rest is there already* 32, 10. οὐχ ἦττον αὐτὸν ἐμίσει οὓς σώσειε, τῶν ὑπαρχόντων ἐχθρῶν ἐξ ἀρχῆς 145, 4. πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν προέμενοι 172, 10. ὁ νῦν μὲν οὐκ ᾔδν, ὑπάρχων δ' εἰς τότε 184, ult. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε 230, 26. πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρχόντων [decorum et laudum, quas jam tenemus] ἀεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πειραῖσθαι πράττειν 258, 3. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. nisi ejusmodi esset de unoquoque nostrum infixam jam dudum animis vestris opinio 304, 1. ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς pretio quocunque, quicquid id est pretii, *for the price tendered to one* 926, 24. χαλεπὸν ἴσθι τὴν σὴν φύσιν ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων διελθεῖν, pro merito, pro modo laudum, quæ in te sunt 1403, 11. b) exsistere, evenire, et velut efflorescere ex aliqua re. τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην

εἰς τοὺς αἰτίους ἀπάσασθαι 408, 22. c) incipere, ordiri rem, principium, auspiciū facere, princeps et auctor fieri. δίκαιος λογιστὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ὑπηρεγμένων bonorum et beneficiorum in antecessum velut, *par avance*, nobis divinitus tributorum. *of the benefits and advantages which God has given us beforehand*, tanquam manupretium aliquod, aut veluti pecuniam mutuum aliquando reddendam, aut tanquam materiam, in qua elaboranda gnavi simus atque seduli. verbo, opportunitates et præsidia sunt, quibus instructus tu ad rem gerendam accedas 12, 1. ὑμᾶς οὖν ὑπάρξαι δεῖ χρηστὰ βουλευομένους καὶ πάνθ' ἔξει καλῶς. *we must make a beginning, must enter on the matter with taking good advice—that must be the first step—and then all will go well*—διὰ τὰς εὐεργεσίας, ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, quæ primi in vos contulerunt 431, 17. ὥστ' οὐχ ὑπάρχων [scil. τῆς ἔχθρας] non injuriarum faciens initium, non vim inferens, ἀλλὰ τιμωρούμενος, sed quo illatam depellam et ulciscar, ἀγωνιοῦμαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον 1345, 7. ἀνεπίφθονον αὐτῶ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρχοντα. eum, qui prior injurias obtulerit 1350, 4. d) alicui præsto, propitius, amicus, fidus et certus esse, in ejus potestate et clientela. ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε τὸ τὸν Φίλιππον αὐτοῖς ὑπάρχειν [subaudi φίλον] πεισθῆναι 358, 7. δῆλός ἐστιν—καθ' ὑμῶν ὑπάρξων ἐκείνω, *that he will be at his commands in opposition to you—that he will allow himself to be made use of by him against you* 377, 10. ὅλην δὲ τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς ὠμολόγουν αὐτῶ ὑπάρξειν 384, 25. ὑπαρξιάσης τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας etiamsi ab aura vestra sublevatus, etiamsi audientiae vestrae mihi non defuerit aequitas, δηλῶσαι δυνηθῶ τὰ πεπραγμένα 1322, 19. = ἀποτρίβεισθαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶ ἐγκλήματα *Æ.* 25, 29. ὑπάρχειν τινὶ εὐεργεσίας, beneficiis aliquem promereri. εὐεργεσίας, ἃς ὑμεῖς ὑπῆρξατε Ἀμύντα, τῶ Φιλίππου πατρὶ 31, 31. ὑπηρεγμένοι εἰς τινὰ ὑπηρεσίαι, officia dudum ante præstita 42, 23. καταλύειν τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην 61, 21. ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῶ μέρει διαγωνιῆται 74, 34. ἀγωνιστῆς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχη 78, ult. = ὑπάρχειν τὴν ἀκρόασιν τοῖς φεύγουσι. reis præsto esse audientiam, jam paratam et expeditam, vel antequam dicere incipient *A.* 129, 41. οὐδὲν μοι τοιοῦτον ὑπῆρκετο εἰς αὐτόν. nil tale de eo promeritus eram, nil feceram, quod ejusmodi poenam ab eo mihi conscisceret 136, 13. ταῦτ' ὑπῆρχεν αὐτῶ εἰς ἐκείνον, ἅπερ ἐμοί. rationes Lycino cum Herode prorsus eadem erant, atque mihi cum eodem Herode 136, 22. = τίνων ὑπαρχόντων αὐτοῖς quibus et quantis ipsi cum vitiis urgeantur *An.* 12, 27. ἀπέδοτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν 14, 40. οἱ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάση τῇ Ἑλλάδι. auctores et principes libertatis, quibus ea debetur, ut primis impulsoribus atque effectoribus 18, 34. ὑπάρχει αὐτοῖς, *what they get thereby, is*—hoc eos veluti præmium manet, λόγον αἰσχρὸν ἔχειν 22, 13. τί αὐτοῖς *ὑπαρχόντων ἑτέρων κατηγοροῦσι 12, 27. = ἀγαπᾶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς bonis præsensibus acquiescere *L.* 192, 26. ἀνάξια τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπηρεγμένων meritorum de vobis no-

strorum, officiorum et studiorum, quibus gratiam vestram promeriti sumus 164, 7. (v. artic. ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων.)

ὑπαρχή] πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς. denuo, rursus a principio 1013, 9.

ὑπάρχοντα, substantive positum, bona, facultates. καταμισθοφορεῖν τὰ ὑπάρχοντα, facultates exhaurire mercede in milites mercenarios eroganda Æ. 45, 27.

ὑπατος] ὑπάτω Διὶ θύειν 531, 7. ὑπατος Ζεύς. ὑπάτη Ἀθηνᾶ 1072, 18.

ὑπεΐκειν] τῷ δὲ ὡς φοβερῶ πάνθ' ὑπεΐζομεν 197, ult. θορύβοις, οἷς ὁ δῆμος νοουθετεῖ τοὺς ἑαυτὸν ἐνοχλοῦντας, οὐδέποθ' ὑπεΐξε 798, 19.

ὑπεῖναι præsto esse. *to be at hand*. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπέσται τῆς πολιτείας καταλυθείσης 801, 25. πᾶσιν ἀνθρώποις ζῶσιν ὑπεστί τις ἢ πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος manet eos invidia, proposita illis est 330, 4. = ταύτης ὑπόουσης τῆς ἔχθρας I. [10, 41.]

ὑπειπεῖν] ὑπειπὼν οὐδέν. id est προειπὼν, nil præfatus, aut sine ulla exceptione, cautione, et determinatione 637, 13: 639, 10. 692, 15. τὸ ἐχθρὸν ἕκαστος ὑπειπὼν τὸν ἑαυτοῦ. ubi verbum hoc significat verbis ab alio editis addere, subjicere nonnulla de suo 797, 19. = ὑπειρημένον cum esset denunciatum (pro προειρημένον vel ἄστυ εἰρημένον jam superius paulo ante dictum,) ἐν τοῖς ἄνω I. 84, 37.

ὑπεκτιθέσθαι] ὑπεξέθεντο τὰς αὐτοῦ θυγατέρας. clam ablegarunt, alio, tutum in locum, *they sent them away from home, and brought them to a safer place, into good keeping* 401, pen. = ὑπεκτίθεσθαι τέκνα καὶ γυναῖκας tutum in locum seponere L. 194, 1. 10. = ὑπεκτίθεσθαι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα καὶ τὰ χρήματα. in pedes te dare, quo procul absis a periculo Ly. 151, 8. τοὺς υἱεῖς καὶ τὰ τέκνα clam ex urbe subducere, et alio, velut in receptaculum aliquod tutius deportare 154, 32.

ὑπεναντιώσεις] ἡ τύχη τοιαύτας πρὸς ἄλληλα ὑπεναντιώσεις λαβοῦσα, πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμολογούμενα ἀπέδωκε 1405, 18.

ὑπεξαιρεῖσθαι. excipere. τῶν ἰδίων τι κτημάτων ὑπεξαιρούμενοι 365, 27.

ὑπεξέρχεσθαι clam emigrare. ὑπεξῆλθον Ἀθήναζε 1380, 15.

ὑπεξιέναι de loco decedere, *to go out of the way, to make room*. τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ὑπεξιέναι 775, 27.

ὑπὲρ cum Genitivo. pro, ob, de. ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζειν 9, 13. φρόνημα ἔχοντα ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον 449, ult. ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντας 690, 18. ὁ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον, καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. maxime e re hostium est 305, 20. ἡ εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου. de Aristarcho. *touching, belonging, appertaining to* 554, 11. = ὑπὲρ τινος αἰσχύνεσθαι, pro aliquo, ejus causa, pudefierī Æ. 4, 35. μηδὲν ἐκτίνη αὐτός, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ αὐτοῦ 11, 15. ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι, ὧν ἡ δίωξις ἦ, de solis illis judicare, quæ incusata sint 22, 12. κακοήθειαι λεγόμεναι ὑπὲρ τοῦ πράγματος 23, 42. ὁ λαμβάνων παρὰ τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων τοιαύτας τιμωρίας

ὑπὲρ τῆς ἰσηγορίας 24, 36. γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς 26, 37. ἱκετηρίαν θέντες ὑπὲρ τούτων οἱ οἰκεῖοι 30, 11. παραιτεῖσθαι τὰς ζημίας ὑπὲρ τίνος 30, 31. ἀνήκοον μηδενὸς λόγου Ἑλληνικοῦ ᾠμῆν δεῖν τὴν μέλλουσαν πόλιν ὑπὲρ τῶν ὅλων βουλευέσθαι 44, 6. εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους 56, 22. ζηλοτυπία ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας 65, 16. ἀγωνιστῆς ἀμείνων ὑπὲρ τῆς πόλεως ὑπάρχη 78, ult. τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου πεπολίτευσαι 84, 2. = ὑπὲρ ἐκείνων loco ipsorum A. 117, 8. 135, 10. ἀπολύεσθε τῆς ὑπὲρ τούτου μιαρίας. *per vel ob hunc contracto* 119, 12. = ὑπὲρ σωτηρίας κινδυνεύειν L. 197, 6. v. περί. ὑπὲρ καλλίστων καὶ μεγίστων 198, 6. ἐτέρους ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰς κίνδυνον καθίστη 100, 19. *ni leg. sit* περί. ὑπὲρ τῆς τῶν πολεμίων ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν 197, 6. δίκην λαβεῖν ὑπὲρ ᾧν φησὶν ἠδίκησθαι 102, 31. TAYL. ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτριάν ἐμβάλλειν *orum cupiditate* 193, 7. = ὑπὲρ ἀδικημάτων τιμωρία Ly. 148, 41. ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνυπέβλητον εὐνοίαν ἔχειν 161, 37. οὐδὲν πλέον ἰσχύει παρ' ὑμῖν ἔλεος, οὐδὲ δάκρυα τῆς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου σωτηρίας 169, 21. *ubi, aut cum Taylora* ὑπὲρ est delendum, aut pro σωτηρίας *leg. est* τιμωρίας. II. *cum Accusativo. super, plus.* καὶ ὁ δεῖνα εὐδαίμων, εἷς, ἢ δύο, ὑπὲρ τὴν πόλιν 172, 7. *beatiores, quam resp. fert, vel, quam reip. expedit.* οὐ προσῆει τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν *plus quam* 141, 9. *redundare videtur* ὑπὲρ in illis 703, 5. ὑπὲρ δὴ τούτων πάντων λύσιν εὐρίσκομεν ταύτην μόνην οὕσαν. = ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας *Æ.* 58, 3.

ὑπεραβέλτερος] ὑπεραβέλτεροί εἰσιν αἱ προφάσεις *ultra modum stultæ, insipidæ* 1178, pen.

ὑπεραγανακτεῖν] ὑπεραγανακτήσας τῷ πράγματι *Æ.* 9, 13.

ὑπεραγαπᾶν 172, 18. 686, 9.

ὑπεραγωνιᾶν 1410, 4. *ultra modum trepidare.*

ὑπεραίρειν. *præstare, antecellere.* σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρες τοὺς ἄλλους ῥώμη καὶ τόλμη, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτὸς 301, 25. τοσοῦτον ὑπερῆρες πάντας ἀνθρώπους πονηρία 798, 8. ὑπερῆρεν *vicit, superavit,* ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμῶν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας 1395, 23. *de aqua torrente, exundante, e terminis suis in agros assitos excedente. to overflow.* εἰς τὰ χωρία ὑπεραίρειν [*scil. τὸ ὕδωρ*] ἰστὶν ἀναγκαῖον ἤδη 1274, 20.

ὑπεραισχύεσθαι *Æ.* 5, 21. 75, 9.

ὑπεράκρως ζῆν προηρημένον *de Alcibiade in omni re modum excedere affectante* 1415, 1.

ὑπεραναίσχυντος 1071, 27.

ὑπεραπολογεῖσθαι A. 119, 26.

ὑπεράτοπος 213, 25.

ὑπεραυξάνειν] φυλάττεσθαι χρῆ τῶν πολιτῶν τοὺς ὑπεραυξομένους An. 32, 23.

ὑπερβαίνειν] εἰ μὲν, ὅσα ἂν τις ὑπερβῇ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβῆσεται, δεῖ πρὸς ἠδονὴν δημηγορεῖν 51, 7. 1419,

14. ὑπ. τὰς πίστειν violare 153, 4. τέγος ὡς τοὺς γείτονας ὑπερβαίνοι 609, 15. τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες 1380, 8. ὑπερβαίνο caveo, abstineo, omitto, τὸ σαφὲς εἶπειν, φυλάττων τὸ πρέπον τῶδε τῷ καιρῷ 1398, πεπ. ὑπερβαίνων τις τὰς προτέρας πράξεις, τὰς ὑστέρας λέγει 1424, 24. = contemnere, violare. ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας *Æ.* 23, 30. ὑπερβαίνειν τοὺς νόμους 58, 30. b) silentio præterire, dissimulare 61, 8. τὸ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν 63, 29. = ὑπερβᾶσα τὸν τελευταῖον κληρονόμον. quamvis eum, qui postremus bonorum possessor fuit, illa quiete possidere siverit, neque controversiam eorum illi moverit *I.* 38, 7. 43, 34. = ὑπερβαίνειν ὄρους *Ly.* 157, 7.

ὑπερβάλλειν] ἄχρι *του aliquousque χρῆ καὶ φιλεῖν, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντα. æquum et verum modum excedentes 660, ult. ὑπ. συκοφαντία 1043, 4. In Medio: τίνα οὐχ ὑπερβαλεῖσθαι προδότην 451, 2. ὑπερβάλλεσθαι πειρῷ τῇ σαυτοῦ δυνάμει τὴν τῶν ἐννοστάτων ἐπιθυμίαν 1416, ult. = ὑπερβάλλειν ὄρος *Æ.* 66, 6. = ὑπερβάλλον ἀναιδεία *I.* 57, 31. = plus liceri. *to outbid* *An.* 17, 26. τελευταῖον τοῦ βίου ὑπερβάλλουσιν ποιεῖσθαι. invenire vitæ finem mirificum et præne portentosum 32, 22. = ὑπερβάλλειν τιμῇ ἀλλήλους *L.* 165, 1. idem quod πλειστηριάσαι. et illud quoque v. in fragmentis. οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσιν, ἀλλ' ὡς ἂν δύνωνται πλειστηριάσαντες πλείστου ἀπέδοντο. *TAYL.* cum alii alios licendo exsuperare contendunt fr. 4. = ὑπερβάλλεσθαί τινα τῇ τιμωρίᾳ *Ly.* 165, 15.

ὑπερβολὴ excessus ultra modum, vel ultimus gradus. ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερβολὴν λελείφθαι 35, 18. 689, 16. ἐπεὶ τοῦτό γ' ἐστὶν ὑπερβολὴ μανίας 97, 3. ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι, ὥστε—*I will go so far, I will allow so much* 291, 24. ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι plus largiar, (hypothetice,) quam aut serio volo, aut e re mea est 447, 25. τοσαύτη ὑπερβολὴ συκοφαντίας οὗτος κέχρηται 298, 19. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μάλλον δ' εἴ τις ἔστιν ὑπερβολὴ τούτου. aut potius id oportebat appellari, si quid est, quod adhuc sit fœdus et execrabilius, quam *ture* 362, 5. σκοπεῖτε δὲ, πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει 468, 11. τοσαύτας ὑπερβολὰς δωριῶν, αἷς ἀντεσκευοεῖ, παρέσχηται 500, 10. ἐστὶ δὲ ὑπερβολὴ τῶν μετὰ ταῦτα, ἃ μέλλω λέγειν 519, 24. τοὺς δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γε τὸ σῶμα ὑβρισμένω δεδοκέναι 539, 4. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πέρας ἂν φήσεϊ τις εἶναι κακίας, καὶ τίνα ὑπερβολὴν ἀναιδείας καὶ ὠμότητος καὶ ὑβρεως 550, 12. τοῦτο οὐκ ἔστιν ἔχον ὑπερβολὴν ἀκαθαροῦ. tam spurcum, ut supra nil possit cogitari 553, 12. τίς οὖν ὑπερβολὴ [scil. πονηρίας;] τίς ὁμοία τῇ τούτου γέγονεν, ἢ γένοιτ' ἂν πονηρία 554, 24. τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποίησατο ἐκείνων τῆς αὐτοῦ βδελυρίας. id est ἐκείνους ὑπερέβαλε τῇ αὐτοῦ βδελυρίᾳ. illorum fœditatem sua vicit, vel pone se reliquit 609, 8. 751, 18. θεωρεῖτε τὰς ὑπερβολὰς ὧν αὐτὸς περὶ αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἔγραψεν ἐπαίνων 673, 15. τοσαύτην ὑπερβολὴν πεποίηται τῆς αὐτῶν αἰσχροκερδεῖας 687, 21. in

turpitudine cupiditatis ita modum excesserunt. δεινῶν γὰρ ὄντων, οὐ μὲν οὖν ἐχόντων ὑπερβολὴν. quamquam sunt gravia et indigna, tamen intra modum 786, 26. ταῦτ' οὐχ ὑπερβολὴ δεινῆς αἰσχροκερδείας; τί οὖν ποτ' ἐστὶ τὸ δεινὸν, εἰ μὴ ταῦτα δόξει, τηλικαύτας ὑπερβολὰς ἔχοντα; 825, 21. τίνας οὔτοι λελοίπασι ὑπερβολὰς εἰπεῖν 833, pen. εἰς τῆσδε τὴν ὑπερβολὴν τόλμης ἐληλύθασιν 1025, 14. τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὑπερβολὴ 1333, 16. μεγάλην μὲν οὖν ἴσως δόξομεν ὑπερβολὴν λέγειν 1396, 14. μὴ καθ' ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ὑπὲρ σοῦ διαλέγεσθαι δόξω. id est μὴ δόξω περὶ σοῦ λέγειν ὑπερβάλλοντα τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν 1411, 14. τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σπουδῆς καὶ φιλονεικίας ἐν τοῖς πράγμασι πάντ' ἀνδρα παρασχέσθαι δεῖ 1440, 3. Etymol. M. p. 778, 36. ὑπερβολὴν τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. = τίνας οὐκ οἴομεθ' αὐτοὺς ὑπερβολὰς βδελυρίας ποιῆσθαι Æ. 10, 26. δυνατὸς λέγειν εἰς ὑπερβολὴν 25, 34. ὑπερβολὴν τινὰ ἑαυτοῦ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος 33, 34. κολακείας αἰσχροῦς ὑπερβολὴν 43, 1. καθ' ὑπερβολὴν αἰσχύνης (summo cum dedecore) κεκολακευκότα Φίλιππον 62, 19. = ὑπερβολὴ ἀναιδείας I. 60, 41. = ὑπερβολὴν τῆσδε τὴν ἐπιθυμίαν ἔχουσιν, tam ardentē, tam immaniter cupiunt An. 27, 34. ὑπερβολὰς τηλικαύτας ποιῆται τῶν ἀμαρτημάτων 32, 5. = ὑπερβολὴν ποιησάμενος τῆς πρότερον πονηρίας L. 143, 20.

ὑπεργέλοιοι ἦν τὸ πρᾶγμα 406, ult.

ὑπέρδεινος] τὸ πρᾶγμα μοι εἰς ὑπέρδεινον περιέστη 551, 2.

ὑπερδιατείνεσθαι ultra modum contendere 501, 3. 770, 4.

ὑπερεκθεραπεύειν τινὰ Æ. 48, pen.

ὑπερεκπλήττεσθαί τινὰ aliquem ultra modum revereri et magnifacere 19, 16.

ὑπερεκαινεῖν Æ. 67, 25.

ὑπέρευ πεπολίτευμαι 228, 17.

ὑπερευδοκιμεῖν L. 112, 45.

ὑπερέχειν] ἐπειδὴν δὲ ἡ θάλαττα ὑπέροχη maris aestus humanam omnem vim et artem superet, μάταιος ἢ σπουδὴ 128, 25. οὐδεὶς ὑπερέιχε τῶν πολλῶν nemo plebeiis præstabat 689, 10.

ὑπερημερία *the forfeiture or lapse of the day of payment, when it has been allowed to pass without payment, whereby the creditor has a right to seize upon the person or the property of his debtor.* extremus dies spatii debitori a creditore indulti ad nomen diluendum. forte sic appellabatur, quia dies unus indultus, *a day of grace* ad τὴν ἡμέραν *the day of payment* addebatur. μιλλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας 1154, 8. ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβαλέσθαι τὴν ὑπερημερίαν *to extend the day of payment*, ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω 1154, 16. 21. οἰκέτην, ὃν ἔλαβεν κατὰ τὴν ὑπερημερίαν ἐκ τῶν Ἀφόβου. quem servum ex Aphobi substantia mihi sumseram, seu vindicaram, pro pignore, propterea, quod pecunia ex mulcta mihi debita ad diem soluta non esset 871, 11. ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν, εἰληφότες τῇ ὑπερημερίᾳ. [id est εἰληφότες αὐτὴν ἐπὶ τῇ ὑπερημερίᾳ. *seeing that they had become masters*

of the ship, in consequence of the expiration of the day of payment, aut εὐληφότες αὐτὸν ἔνοχον τῇ ὑπερημερίᾳ, quia Apaturiumprehenderant obnoxium pœnæ non soluti debiti die statuta] 894, 8. ὡς δὲ ὁμολόγησέ μοι [scil. ὅτι ἀναβαλεῖται τὴν ὑπερημερίαν] καὶ ἀνεβάλετο τὴν ὑπερημερίαν. quod non solum pollicitus mihi fuerit de die præstandæ solutionis differenda, sed etiam reapseam distulerit 1162, 27.

ὑπερήμερος, qui æs mutuuum, qua die soluere debebat, ea aut non potuit, aut insuper habuit soluere 518, 2. *δίξην ἀφληκῶτων καὶ ὑπερημέρων ὄντων* 927, 1. *ὑπερήμερον δὲ με οὐκ ᾤμην δεῖν εἶναι* 1159, 3. num significat, non existimabam, me ideo plus debere, quia stata die mulctam non dependissem? μήτε λαμβάνειν ἕτερον ἐτέρου, μηδὲ τῶν ὑπερημέρων 518, 2. λαβὼν δὲ ὑπερήμερον, καὶ ἔχων οὐδενός πω ἠψάμην τῶν τούτου 540, 22. quamquam bona ejus adhuc teneo, quæ possessum ivi. vel manucepi ideo, quod stata die mihi non satisfaceret, nihil tamen eorum adhucdum usurpavi. οὐδεὶς δὲ πώποτε οὕτω πικρῶς οὐδὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξεν, ὡς σὺ τοὺς ὀφείλοντας τοὺς τόκους 1123, 4. = ὑπερήμερος ἐγένετο L. 167, 42. = A. 136, 39.

ὑπερηφανία] τὴν ἀσέλγειαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ βίου 559, 17. *τοσαύτης ὑπερηφανίας καὶ ὑπεροψίας πάντων ἀνθρώπων μεστός* 577, 16. = jactantia, immodestia orationis Æ. 31, 7.

ὑπερήφανος] λόγον ὑπερήφανον, ὡς φασὶ, λέγει 42, 27. τὰς ἰδίας οἰκίας κατεσκευάκασιν, οὐ μόνον τῶν πολλῶν ὑπερηφανωτέρας 175, 10. *ὑπερηφάνῳ κέχρηται τῷ λόγῳ* 311, 16. *πραῦνει ἔργα ὑπερήφανα* 423, 4. = ἐπιτάγματα ὑπερήφανα ἐπιτάττειν Æ. 10, 29. 11, 16.

ὑπερθορεῖν saltu superare. ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθορεν 422, 24.

ὑπεριδεῖν τοὺς ὄρκους 153, 4. 289, 4. *ὑπεριδεῖν ἅπαντα τὰ πράγματα τοσοῦτον* 702, 27. adeo nil pensi habuit. = ὑπεριδεῖν τινὸς ὀμιλίαν L.—. *τοσοῦτον ὑπεριδεῖ τὸ δι' ἐμέ. tanta cum indignatione, tantoque cum contemptu aspernatus est hanc clausulam δι' ἐμέ* 113, 31.

ὑπερκαταγέλαστον Æ. 81, 29.

ὑπερκολακεύειν 391, 19.

ὑπερλαμπρον ὀλολύζειν 313, 22.

ὑπερμεγέθης] διὰ τὰς τῶν πρῶτων εὐεργεσίας, οὖσας ὑπερμεγέθεις 330, 12. ὑπερμέγεθες μηδὲν τὴν πόλιν βλάπτειν 684, 4. ὑπερμέγεθες ψεῦδος ἐψεύσατο 1059, 2. = ὑπερμέγεθες Æ. 54, 31.

ὑπερμισεῖν L. 188, 32.

ὑπέρογκος δύναμις 46, 16.

ὑπερόπτεσθαι τὸν ὄρκον Æ. 10, 18.

ὑπεροπτικὸς] ὑπεροπτικώτατος 218, pen.

ὑπεροραῖν ὕβριν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σώμα, contemnere dedecus ad se proficiscens e pollutione sui corporis Æ. 16, 25. = ὑπεροραῖν τῆς ἀπολογίας A. 122, 43. = τοὺς πονηροὺς οὐχ ὑπεροραῖ mors malos, h. e. ignavos haud prætervidet, h. e. non obliviscitur, neque non cernit eos L. 198, 1.

ὑπερορία solum omne peregrinum extra Atticam. ἀποδημίας

τινὸς εἰς τὴν ὑπερορίαν συμβάσης 1086, 11.=I. 46, 26. 48, 32.=
τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἐκ τῆς ὑπερορίας οὐκ ἀπολαμβάνειν An. 28, 10.=
ἐξάρκησεν εἰς τὴν ὑπερορίαν L. 187, 29. οἱ ἐκ τῆς ὑπερορίας 187, 26.

ὑπερορίζειν] ὑπερορίζεσθαι, deportari extra terminos patriæ Æ.
72, 22. ὑπερορίζομεν τὰ ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, εἰς
τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ 88, 36. ὑπερορίζειν 89, 36.

ὑπερόριος ἀρχῆ, foris Æ. 3, 34. penult. λαλιὰν ὑπερόριον ἀγα-
πᾶν, amplecti magno audientiae studio fabellas de rebus extra-
neis 34, 29.

ὑπεροψία πάντων ἀνθρώπων 577, 17.

ὑπερκαίειν pro ὑπερβαίνειν] ἢ σὺ τοσοῦτον ὑπερπέπαικας τοὺς ἄλλους
ἀνθρώπους πλούτῳ 1217, 18.

ὑπερπηδᾶν] ὑπερπεπήδηκε πάντα τὰ νόμιμα 644, 16.=ὑπερτεῖδᾶν τὸν
νόμον Æ. 55, 29. τὴν δικαίαν ἀπολογίαν 82, 29.

ὑπέρπολυς] ἔλαιον ὑπέρπολυ ἐγγίγνεται 1073, pen. ὑπέρπολυ ἀργύ-
ριον ἔλαβον 1073, ult.

ὑπερταίνειν excellere, superare. ἧς [quam formam oris] οὐδὲ αἰ-
τέχνη πεποιήται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς, δύναται ὑπερτεῖ-
ναι 1406, 1. Simile ductum de sagittis ab hoc longius, vel ulte-
rius, vel altius adactis, quam alter adegit.

ὑπερφρονεῖν ἱστορία τὸν δῆμον, literis antecellere plebeculae, con-
temnere plebem Æ. 19, 42.

ὑπερφυῆς] δεινὸν ὡς ἀληθῶς καὶ ὑπερφυῆς 543, 2. ὑπερφυῆς κακὸν
οὐδὲν ἐώρων ὑμᾶς πεισομένους 683, 19.=τὸ δὲ πάντων ὑπερφυῆστατον
L. 178, 40.

ὑπέρχεσθαι ὑμᾶς καὶ θεραπεύειν adulari, blandiri, officiis prome-
teri 623, 22. 1369, 20.=ἐκουσίως ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελ-
θῶν A. 121, 35. ὑπὸ τὴν πληγὴν τοῦ ἀκοντίου 124, 20. 23. 34.=
ὑπέρχεσθαι τινι se alicui submittere, ei adulari An. 31, 43.

ὑπέρχρεως γέγονε nimis oneratus fuit ære alieno, ut reddere
nequiret 821, 14.

ὑπερῶον A. 113, 3.=L. 93, 46.

ὑπεύθυνος] τοσοῦτου δέω λέγειν, ὡς οὐκ εἰμι ὑπεύθυνος,—ὥσθ' ἅπαντα
τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ 263, 24. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμ-
βουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῶ βουλομένῳ 291, 19.
1403, 13. τοῖς δούλοις τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ἀπάντων ἐστὶν ὑπεύ-
θυνον they must pay with their body 610, 5. οὐδ' ἀρχὴν καταστήσει,
ὥστ' ἀρχεῖν ὑπεύθυνον ἀρχῆς ἐτέρας ὄντα 747, 1. ὑπεύθυνον ἐλάμβαν-
ον ea conditione testem hunc admissem, ut, de quibus testa-
retur, ea is periculo suo præstaret 1105, 16. εἰ δὲ μὴ προήδεις,
sin autem haud præsciebas, τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἰ τοῖς ἄλ-
λοις. eadem teneris cum reliquis culpa ignorantiae, de eadem
inscitia postulari potes 293, pen. ὡς προκλήσεώς ἐστὶν ὑπεύθυνος,
οὐχὶ μαρτυρίας 1114, 21.=ὑπεύθυνος τῶ συκοφάντῃ μάρτυς Æ. 51,
3. καθιεροῦν τὴν οὐσίαν οὐκ εἶ' ὁ νόμος τὸν ὑπεύθυνον 56, 38. ἐνεχυ-
ράζει ὁ νομοθέτης τὰς οὐσίας τῶν ὑπευθύνων 56, 41.=A. 146, 22.=
ὑπεύθυνος κινδύνῳ Ly. 166, 17. τῇ παρα τῶν θεῶν τιμωρία 169, 8.

ὑπέχειν præstare. ἐπειδὴ δεῖ λόγον αὐτὸν καὶ δίκην ὑπέχειν τῶν πε-

πραγμένων. rationem reddere et poenas dare 371, 20. λόγων εὐθύνας ὑφέξει 398, 17. πάντες εἰκότως ἂν ὧν λέγουσι δίκην ὑπέχουσιν ibid. 18. πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων [scil. ἀναγκαῖα, vel προσταττόμενα] ὑπέχειν ᾠμην δεῖν 408, 4. σὺ δ' ἐκεῖ προτείνεις [scil. τὴν χειρα] ibi, in legatione, in Macedonia, cum protendisses manus, ad accipiendum munera, καὶ ὑποσχῶν et dantis manui tuam subjecisses, quo munera sua in tuam inderet, καὶ καταισχύνεις τούτους, cujus facti turpitudine tu hos, cives tuos, coinquinasti, infamasti, ἐνθάδε σεμνολογῆ 421, 18. δόντα λόγον καὶ ὑποσχόντα κρίσιν dando rationem, et iudicium de se tolerando 555, 22. οὐ δίκην ὑπέχειν, ἀλλὰ συγγνώμης τυχεῖν δίκαιός εἰμι 637, 22. τὴν δ' ἐπὶ τῶν προτέρων φόνος δίκην ὑπέχει 646, 14. tolerat, luit.=ὑπέχειν τιμωρίαν ἀδικημάτων, poenam dare Æ. 85, 23.=ὑπέχειν αἰτίας. præstare A. 137, 18.=ὑπέχειν εὐθύνας L. 115, 11.=ὑπέχειν τιμωρίαν poenas dare, corpore tolerare Ly. 159, 19. 167, 4. 5.

ὑπηρεσία ministerium, sedulitas alterius studiis inseruendi, eoque illum sibi devinciendi. τοσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι, καὶ ἄλλως ὑπηρεσῖαι τινὲς ἐφ' ὑμᾶς εἰσὶ κατασκευασμένοι 1458, 18. b) ministri navales, diversi et a nautis, vel remigibus, et a militibus classiariis, cujusmodi sunt fabri, coqui etc. ὑπηρεσίαν κρατίστην ἐμισθασάμην. id est ὑπηρετάς κρατίστους 1208, 20. ὑπηρεσία, ἐπιβάται et ναῦται, ut diversi, copulantur 1214, 23. 1216, 13. 1217, 2.=ὑπηργυμένοι εἰς τινὰ ὑπηρεσῖαι Æ. 42, 23.=ὑπηρεσίαν ἀκόλουθον consentaneam copiam ministrorum navalium L. 162, 25.

ὑπηρετεῖν] ὑπηρετήσεν αὐτοῖς τοῦτο operam illis hac in re præstitit, vel potius hoc illis consilium administravit, vel suppeditavit, suggessit 841, 3. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατήρ περιουσίαν χρημάτων μάλλον, ἢ οὐ Τιμοθέω ὑπηρετεῖν 1185, 16. ὅσα τοῖς ἐφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντες ἐποίουν 1473, pen. οὐδὲ ὑπηρετεῖ αὐτῆ, ἀ ἐβούλετο *furnished not all that she required* 1356, 26. ὑπηρετεῖν τοῖς χρωμένοις εἰς ἀπάσας ἡδονὰς 1382, 11.=πάνθ' ὑπηρετεῖ, ὅσα προσταττοῖτε I. 67, 26.=ὑπηρετεῖν ἔργων τούτοις (scil. τοῖς νόμοις) καὶ τῶν λόγων L. 192, 20.

ὑπηρετήμα A. 113, 10. •

ὑπηρετής] ἐν ὑπηρετοῦ καὶ προσθήκης μέρει 37, 4. 175, 17. οἱ καθ' ἡμῶν τῶν Μακεδόνων ὑπηρεταί 216, 17. τότε μὲν ὁ δῆμος δεσπότης ἦν τῶν πολιτευομένων, νῦν δὲ ὑπηρετής ἐστίν 690, 10. εἰς ὑπηρετοῦ σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προελήλυθε 690, 21. ὑπηρετήν παρά τῆς ἀρχῆς λαβῶν 1149, 25. ὑπηρεταί, ἐπιβάται et ναῦται, ut diversi, copulantur 1209, 11. 14. ὑπηρεταί καὶ συνεργοὶ πάντες οὗτοι Κλεομένους 1285, 2.

ὑπηρετικὸς] ἕως τριῶν πλοίων καὶ ὑπηρετικοῦ ἢ λειτουργία ἔστω 262, 6. ubi πλοῖον subauditur. a *boat*. lembus, linter, navicula ad peragenda cita quædam, subitanea, et minuta negotia, vel ministeria, quasi dicas navicula ministerialis. ἀφικνεῖται ἐκ Μεθώνης ὑπηρετικὸν, [scil. πλοῖον] εἰς Θάσον, ἄγον ἄνδρα καὶ ἐπιστολὰς etc. 1220, ult.=ὁ ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, scil. νεῶν Æ. 37, 31.

ὑπιδεῖν] ὑπίδοισθε καὶ φυλάξαισθε 622, 4.

ὑπισχνεῖσθαι sese ferre, jactare, profiteri aliquem, qui minus sit. εἰ τοιοῦτός ἐστιν, ὅλος ὑπισχνεῖται, scil. εἶναι 784, 3. εὐνοϊαν, ἢ πρὸς τὸν δῆμον ἔχειν ὑπισχνεῖται 790, 12. ὑπεσχόμεν ἡχορηγήσειν, μηδενὸς ἄλλου ὑπισχνουμένου. citat Schol. Hermog. p. 384.

ὑπνος] τοσοῦτον ὑπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν 320, 5. = locus ille Homeri, ubi agitur de somno Achillis super tumulo Patrocli Æ. 20, ult.

ὑπὸ] ὅ τι φυλάξομεν, οὐδὲν ἐστὶν ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπόν. per, ob bellum 25, 24. ἂν δ' ὑπὸ πνευμάτων μὴ δυνώμεθα. ob ventos adversos 94, 5. τοὺς ἐχθροὺς, οὓς οὐκ ἐστὶν ὑπὸ τοῖς νόμοις λαβεῖν. *tohlo care little for our laws.* quos capere atque tenere constrictos legum nostrarum vinculis haud licet 97, 4. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐστὶν οὐδεὶς 630, 1. ἀλλ' ὑπὸ τῶν λειτουργιῶν ob munera edenda, καὶ τῶν εισφορῶν, καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, τὰ μὲν ἐνέχυρα κεῖται αὐτῶν [*supellectilis meae domesticæ*] τὰ δὲ πέπραται 1155, 22. = cum genitivo. δουλεύειν ταῖς αἰσχίσταις ἠδοναῖς, ὄψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δεῖπνων, καὶ αὐλητρισί, καὶ ἐταῖραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον Æ. 6, 34. καταμαρτυρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου 13, 3. πολλὰ ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὑπὸ 21, 35. παρεμβολαὶ λόγων πολλὰ εὐρέθησαν ὑπὸ Δημοσθένους 23, 41. ὑπὸ τῶν ἀπατῶν καὶ ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε 25, 23. ἀρχὰς ἀδικημάτων μὴ οἴεσθε ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι 27, 5. ἐάλω ὑπὸ ληστῶν ἐν σπονδαῖς Ὀλυμπικαῖς 29, 35. ἠρημένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς 47, 8. τῶν τειχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπτωκότων 51, 11. πυλαγόρας χειροτονηθεὶς ὑφ' ἡμῶν 69, 31. ἐξεργασμένον τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων 70, 22. ἀπολαύων καὶ ἐμπιπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας 72, 15. ἤμελλεν (Alexander) συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἰππου 77, 10. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης 85, 8. παριστάναί καὶ τὰ μὴ πεπραγμένα ὑφ' αὐτοῦ 86, 25. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν παρόντων αὐτῷ κινδύνων 88, 2. ἐκπλεῖν μότος εἰς Σάμον ἐγχειρήσας αὐθήμερον ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήs, αἰς προδότης τῆς πατρίδος θανάτῳ ἐξημιώθη 89, 34. b) cum Accusativo. σεῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν* 20, 41. τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 33, 31. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἐρεχεται ψῆφον 56, 29. ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον 56, 31. = ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποθνήσκειν *jussu populi, auctoritate reip.* Ly. 159, 29. ὑπὸ τῇ ψῆφῳ ἔχειν 148, 4. = ὑπὸ τοῖς ἐκείνων ἤθεσι τραφέντες D. 99, 44.

ὑποβαίνειν] *ὑποβαινούσας εἰς τὴν Θηβαίαν σωτηρίαν. si bene habet D. 92, 42.

ὑποβάλλειν] ἡ δὲ δοκοῦσα [*putaticia, opinata mater Midiae*] καὶ ὑποβαλομένη τοῦτον, *quæ eum sibi supposuit pro filio, qui alterius esset* 563, 5. τοιαῦθ' ὑποβάλλειν αὐτῷ *ejusmodi voces oportet vos ei opponere, sic occurrere* 580, 6. 1060, 9. 1203, 10. πῶς γὰρ ἂν τις ὑποβάλοι τὴν σὴν ὄψιν. *oculis subjiciat, spectandam proponat* 1405, ult. = pro fundamento supponere Æ. 4, 19. *occurrere alicujus orationi cum refutatione, obloqui* 12, 15. ὑποβαλῶ

(subjiciam, suppeditabo) σοι ἕτερον λόγον 17, 9. ὑποβάλλετε αὐτῷ ἐκεῖνο, occurrite ei sic 57, 6. ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν 60, 24. ὑποβάλλειν ἑαυτὸν τισι 66, 25. ὑποβάλλειν 83, 34 = ὑποβάλλειν ὀνόματα subministrare, subjicere nomina viroꝝ bonoꝝ, insontium, ab indice deferenda, quasi sint mali L. 132, 9.

ὑπογενειάζειν, mentum alicujus subjecta manu mulcere Æ. 9, 20.

ὑπόγραμμα titulus, qui sub statua scribitur, inscriptio Ly. 164, 33.

ὑπογραμματεύειν agere ὑπογραμματεῖα scribam, seu partes ejus A. 147, 12. = L. 186, 8.

ὑπογραμματεὺς A. 145, 26. nomothetarum 147, 12. = ἀντὶ ὑπογραμματεῶς νομοθέτης L. 186, 3. ἀνθρώπους ὑπογραμματεῖας 186, 6.

ὑπογράφειν præscribere, in principio legis scribere 693, 10. ὑπογράψας in scripto suo cum præmisisset hæc 973, 14. ἐπέισθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολὰς 1484, 17.

ὑπόγυος] τὰ δ' ὑπογυότατα. recentissime 161, ult. ὑπογύων τῶν χρόνων ὄντων 841, 6. τῷ ὑπογυότερα εἶναι τοῖς χρόνοις οὕτω μεμυθολόγηται 1391, 21. ὑπογυότεροις ἔχοντας παραδείγμασι χρῆσθαι 1415, 5. οὕτως ὑπογύου καὶ τῆς Λυκούργου πολιτείας καὶ τῆς τελευταίας γεγонуίας 1479, 22.

ὑποδεῆς] μηδὲν ὑποδεέστερα τούτων μελετῶντες. in studio virtutis nihil his concedentes A. 123, 24.

ὑποδεεστέρως A. 128, 34.

*ὑποδεικνύειν τρόπαια πολλὰ τῶν πολεμίων An. 19, 11. οὐ δὴ μάλιστα τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ὑπεδείξατο. —

ὑποδειλιᾶν Æ. 26, 1.

ὑποδεῖν] ἀπλᾶς ὑποδέδονται 1267, 22.

ὑποδέχεσθαι τῶν φευγόντων οὐδένα ἐῶσιν οἱ νόμοι, ἢ ἐν τοῖς αὐτοῖς κελεύουσιν ἐνέχεσθαι τὸν ὑποδεχόμενον τοὺς φεύγοντας 1222, 3. ὑποδ. φρουρὰν 1334, 21. εἰς ἣν [arcem] οἱ περὶ Κριτίαν ἔμελλον τοὺς Λακεδαιμονίους ὑποδέχεσθαι 1343, 9. = epulo hospitali excipere A. 113, 22. = hospitio domi suæ recipere. τὴν ἀδελφὴν παιδία πολλὰ ἔχουσαν καὶ ταῦτα τρέφειν L. 154, 46. pro προσδέχεσθαι vel ἀποδεχ. οὐκ ἄξιον τὰς τούτων (id est τὰς περὶ τούτων) ὑποδέχεσθαι διαβολὰς 172, 11. οὕτως οἰκειῶς αὐτοὺς ὑπεδεξάμην. ap. Dionys. Hal. in Isæo.

ὑπόδημα] εἰς ὑποδήματα καὶ γναφεῖον καὶ κουρεῖον L. 905, 5.

ὑπόδικος ἔστω τῷ παθόντι tenetor coram iudice ei, quem læserit, de injuria satisfacere, rationem ejus reddere 518, 3. ὑπόδ. τῆς ἑγγύης ἦν 902, 2. φόνου καὶ τῶν δεινοτάτων ἦν ἂν ὑπόδικος 1264, 19. μάρτυρας ὑπόδικους παρέσχῆμαι respondere et approbare testimonii sui veritatem obnoxios 1024, 16. ὁ μὲν νόμος ὑπόδικον ποιεῖ. edicit, ei necesse fore, factum suum approbare 976, ult. ψευδομαρτυριῶν ὑπόδικον αὐτὸν ἐποίουν κατ' ἀδελφοῦ 849, 20. = ὑπόδικος τῆς κακώσεως (sub. τῷ νόμῳ) I. 72, 22. 26. ὑπόδικον ἑμαυτὸν καθιστὰς 110, 17. 37. = ὑπόδικός τινος obnoxios pœnæ An. 33, 13. = ὑπόδικον quod nos actionable TAYL. L. 117, 3.

ὑποδοχὴ idem quod ὑπόληψις, opinio, suspicio, ex aliqua re factove collecta, ut inde necessario consequens. εἰς ὑποδοχὴν τοῦ μηδ' ἀμφισβητῆσαι ὑμᾶς ut inde intelligatur, vel colligatur, vos nil queri 80, 1. quasi dicas, *ad subsumptionem*. ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν [id est προσδοκίαν] πραγμάτων, ὧν διαψέσειεν αὐτούς ὁ λογισμὸς 1482, 25. = ἴν' εἰς ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πράττοι Φιλοκράτει, ut, ubi Philocrates dicendi agendive finem faceret, ibi succederet ei Demosthenes, quasi triarius et subsessor, ejusque partes agendique dicendique susciperet atque exsequeretur *Æ.* 62, 32. Sed v. ibi dicta in annotatione. dubia enim est ea lectio, vereorque ne sit ἀποδοχὴν legendum.

ὑποδρομῆ] διὰ τὴν ὑποδρομὴν τοῦ παιδὸς (scil. ὑπὸ τὸ ἀκόντιον) *because the boy, through inconsiderately running on before, had come in the way of the javelin* A. 121, 32.

ὑποδύεσθαι *to creep into a corner, to hide oneself*. ὑποδύοιτο ὑπὸ κλίνην 609, 16. ὑποδ. τὴν διὰ τοῦ ψηφίσματος αἰτίαν. obnoxium sese reddere criminationi 624, 19. πῶς οὖν τοῦθ' ὑπέδου. in hanc latebram sese abdedit, hanc larvam subiit. vel hanc objectionem elusit, devitavit, subterfugit 749, 4. *παρὰ ταῦτα ὑποδύη* his non obstantibus, tamen erepis, clam effugis. *thou creepest, and sneakest, and stealest away* 778, 20.

ὑποδῦναι Ly. 158, 36.

ὑπόθεσις summa rei, meta, id quod in re maxime spectatur, et ad quod præcipue contenditur. *scope, object*. item argumentum, id, de quo agitur. num est e Demosthene, quod Schol. Hermogenis MStus (p. 5. cfin.) citat ad librum *περὶ δεινότητος*. ἔμελλον ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις. τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι 21, 7. ὑπόθεσιν, *περὶ ἧς βουλευέσθε, οὐχὶ τὴν οὖσαν παρίστανται* 28, 9. ἐξέστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς οἱ πρόγονοι ὑμᾶς κατέλιπον. *descivistis, discessistis ab illis [vulgo sic dictis] principiis, regulis et præceptis sentiendi atque agendi, quæ vestri majores vobis reliquerant* 145, 13. præcepta palmaria, quibus, tanquam fundamentis quibusdam, aliæ inde consequentes sententiæ superstruuntur. *τοιαύτας ὑποθέσεις μεμνημένοι* 1082, 20. ὑπόθεσις [institutio, natura et finis] τῆς ὅλης πολιτείας 1397, 14. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, [a causa proposita] ὀχόμην τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος 416, 25. = argumentum, propositum, causa præsens. ἴν' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μένω *Æ.* 64, 31. ἀποπλανᾶν τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 79, 6. ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 81, 11.

ὑποθήκη hypotheca, pignus, res oppignerata. τοῖς δανεισταῖς οὐ παρασχόντα τὰς ὑποθήκας 922, 5. = consilium, auctoritas, suggestio. ταῖς Κλ. ὑποθήκαις A. 113, 19.

ὑποκατακλίνειν] ὑποκατακλινόμενοι vi necessitatis cedentes, inviti et coacti, ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις ἠτταῖσθαι ἐνόμιζον 127, 21.

ὑποκειῖσθαι propositus sive oculis, sive menti esse, in conspectu, in medio esse. τᾶλλα τότε δεύτερα ἦν τῶν ὑποκειμένων προσδοκιῶν καὶ τῶν ἐλπιδῶν 348, 22. ὃς δυοῖν ὑποκειμένοις [id est

προκειμ.] ὀνομάτῳιν 631, 18. καὶ γὰρ ἐνταῦθ' ὑπόκειται—hoc in foro certaturis proposita sunt istaec præstanda 643, 22. παρ' ὑμῖν ὀργὴ μεγάλη καὶ τιμωρία ὑπόκειται τοῖς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦσι. manet eos 913, 6. præsuppositum et infixum menti esse tanquam scitum certum ratumque. τοῦτ' ὑποκείσθαι τῇ γνώμῃ 179, 6. καὶ μὴν ὑποκειμένων τούτων, ὥσπερ προσήκει 1488, 1. b) oppositus, h. e. oppigneratus esse. κλινοποιῶς τετραράκοντα μνῶν ὑποκειμένους 816, 10. εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείασιν 841, 19. ἐὰν δὲ μὴ ἀποδώσιν [debitores] ἐν τῷ συγκειμένῳ χρόνῳ, τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείασιν ἐξίστῃ υποθεῖναι [scil. aliis,] ἢ ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς 926, 22. ὑπέκειτο ἢ ἄλλη οὐσία ἑπτὰ μνῶν 1187, 23. ὑποκειμένων αὐτῷ τῶν ξύλων τοῦ ναύλου. *the timber having been pledged to him as security for the money which he had advanced to pay the freight thereof* 1194, 17. τὴν ναῦν τὴν ὑποκειμένην ἡμῖν 1283, ult.=ὑπόκειται τὸ πεδίου τῷ ἱερῷ Æ. 70, 20.= oppigneratus esse I. 59, 31.=pro προκειῖσθαι. τιμωρία ὑποκειμένη. pœna proposita Ly. 166, 23. κίνδυνος ὑποκείμενος 166, 25.

ὑποκηρύττεσθαι] ὑποκηρυξάμενοί τινες τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους, sub præcone Æ. 59, 25.

ὑποκορίζεσθαι rem turpem molli et honesto vocabulo velut amicare, incrustare, excusare 424, 11.

ὑποκόρισμα τίθησ. Æ. 17, pen.

ὑποκρίνεσθαι histrionem agere, rem minutam vanamve et nihili verbis declamatoriis et circulatoria garrulitate exaggerare 230, 7. ὑποκρίνη μὲν δεδωκέναι simulas quidem, φαίνη δ' οὐ δεδωκώς at constat, te nil dedisse 878, 3. μετὰ παρρησίας διαλεχθῆναι, μηδὲν *ὑποκρινόμενον 415, 2.

ὑποκριτῆς ἄριστος 329, 26. μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς 314, 11.

ὑποκρούειν, cubito aut calce ferire, et sic a statione oratorum, a pægmate, depellere, vel et interloquendo obstrepere, impedire dicentem Æ. 5, 34.

ὑπολαμβάνειν] τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ἐλάττω τῆς ὑπειλημμένης παρὰ τοῖς ἀκούουσι φαίνεσθαι ποιούσιν 178, 8. 1483, 7. opinata. πολὺ τὰνακτία, ἢ προσήκεν, ὑπειλημμένον. de quo multo secius existimatur, atque oportebat 623, 5. b) occurrere, regere, opponere aliquid alterius causationibus, item afferre aliquid pro objectione 594, 21. 596, 14. 600, 20. 23. 638, 17.=ὑπολάβητε διανοίᾳ τοιοῦτόν τι Æ. 7, 39. ὑπολαμβάνειν τι εἰς τινὰ, dictum aliquod de aliquo accipere, interpretari, suspicari in eum conjectum esse 22, 28. ὑπολαμβάνειν ὄραν, fingere sibi animo, quasi coram cernat 25, 2.=pro ὑποβάλλειν. occurrere, respondere argumento alterius, refellere L. 137, 32. 141, 29. 175, 32.

ὑπολείπειν] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις εἶθ' ὑμῖν ὑπολείπεται 10, 27. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ραστώνην, ἅμα δ', εἰ τι γίγνοιτο, ἀναφορὰν. *he left himself an expedient, a subtrefuge, a means of escape.* reservabat sibi perfugium 301, 23.

ὑπελείπετο ταύτην εἰς τὸν ὕστερον λόγον 836, 6. ὑπολειφθεὶς τοῦ στόλου cum postremus veniret, a classe sejunctus, a qua sponte sua retro remanserat 569, 3. = I. 69, 43. = ὑπολείπειν in activo τῆν τῶν ἀλιτηρίων δυσμένειαν A. 125, 28. οὐδὲ σημεῖον οὐδὲν ὑπολιπὼν ἂν ἠμύνατο ne contusionem quidem in ejus carne reliquit, quæ de plagis acceptis testaretur 127, 26. τοῖς ἔγγιστα τιμαρεῖσθαι ὑπολείπετε 129, 14. in passivo. οὐδεὶς ἡμῖν λόγος ὑπελείπετο μὴ φωνίας εἶναι 121, 29. ἡμῖν ἅπαξ ἀποφυγοῦσιν ὁ αὐτὸς κίνδυνος ὑπολείπεται 139, 28. πρόφασις οὐδεμία ὑπελείπετο 144, 24. in medio. ἐνθύμιον ὑπολείψετε 125, 1. ἀμφισβήτησιν καὶ λόγον ὑπελίπου. tibi reliquum fecisti, reservasti 131, 17. = ὑπολείπειν πρόφασιν An. 25, 37. = ὑπολιπὼν πολλῶν πλέον ἢ τὰ δύο μέρη τῷ δημοσίῳ L. 148, 39. ὑπολείπεσθαι τι τῶν ὄντων. facultatum partem ullam domi pone te relinquere, cum proficiscaris 154, 6. οὐκ ἐλάχιστον ἂν αὐτῷ ὑπέλιπεν sibi sit reservaturus 155, 17. ὑπολείψει ὑμᾶς ἡ μισθοφορὰ, (verum ibi rectius legatur ἐπιλείψει 177, 45. ὑπολείπεσθαι deficere, non satisfacere proposito, debito, expectationi 187, 10. ὑπολείπεται αὐτῷ λέγειν. reliquum ei est ut dicat 188, 12. ἐκείνων (puta τῶν ἐπιτηδείων) ὑπολιπόντων (lege ἐπιλιπ.) 897, 8. = ὑπολείπεσθαι τινὰς τῶν ἀδίκων. sibi reservare D. 110, 5.

ὑπόληψις] v. Stobæi locum sub v. διαβολή.

ὑπολογίζεσθαι to take into consideration. οὔτε μνησικακήσετε, οὔτε ὑπολογιεῖσθε 259, 7. οὐδένα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, οὐθ' ὑπολογισάμενος 294, 4. ὑπολογισάμενον μήθ' ἡλικίαν, μήτ' ἄλλο μηδὲν 1322, 6. οὔτε τὴν ἀρρωστίαν ὑπολογισάμενος, οὐθ' ὅτι—380, 5. = Æ. 28, 2. ὑπολογίζεσθαι εὐεργεσίας 82, 4. = I. 75, 13. = ὑπολογίζεσθαι οὐδὲν nil pensi habere An. 33, 27. = ὑπολογίζεσθαι βλασφημίαν D. 90, 34.

ὑπόλογος substantive, ratio, consideratio. *reflexion, consideration.* μηδένα τούτων ποιεῖται ὑπόλογον 790, 9. b) Adjective. μηδὲν ὑπόλογον εἶναι in censum non venire, rationem ejus nullam haberi 959, 7. νῦν δὲ τούτων οὐδεμίαν ὀρῶ τῶν σκήψεων ὑπόλογον οὔσαν 1329, 4. = ὑπόλογον ποιεῖσθαι L. 102, 19. TAYL. οὐκ ἀδίκως φημι τούτοις ἂν ὑπόλογον εἶναι αὐτῶν τὴν φυγὴν. quod exsilium toleravissent, id non immerito ipsis pro benemerito de vobis imputari, ejusque rationem a vobis haberi et gratiam referri 180, 36. οὐδὲν εἰκὸς αὐτῷ τοῦτο ὑπόλογον γενέσθαι 184, 31. οὐχ ὑπόλογον ὄντα. ap. Harpocr. = ὑπόλογόν τι ποιεῖσθαι τινι. meminisse alicujus beneficii, et a quo id acceperis, ei rationem ejus habere, et pro re nata beneficio alio compensare D. 91, 52. 110, 25.

ὑπόλοιπος] ὑπόλοιπον ἀγῶνα τῶν ψευδομαρτυριῶν ταῖς δίκαις ἀποδίδόντες οἱ νόμοι. reliquum faciunt leges victis in judicio certamen de falso dicto testimonio 1139, 2. ἐκ τῶν ὑπολοιπῶν id quod unum adhuc vobis superest faciendum 1168, 1. = ἀκρόασιν τὴν ὑπολοιπὸν ποιήσασθε Æ. 62, 6. = ἃ δ' ἦν αὐτῷ ὑπόλοιπα I. [23, 33.] = ὑπόλοιπος ἐλπίς L. 152, 33. = D. 90, 9.

ὑπομένειν] πρὸς τοὺς θρασέως ὑπομένειν ὀτιοῦν οἰομένους δεῖν 63, 10.

πολλὰς δειήσεις καὶ χάριτας, καὶ νῆ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. cum invictus restitisset, neque cessisset, neque precibus, neque gratiæ officiisque aliorum, quid? quod multorum adeo comminationes aspernatus esset 515, 17. ὑπέμεινεν ἐν τοῖς τείχεσι 671, 15. ὑπέμειναν τοὺς νόμους paruerunt legibus, in earum potestate fuerunt, tolerarunt pœnas a legibus constitutas 742, ult. ὑπομείναντες [in urbe qui rem ausissent] ἐπολιορκοῦντο 1380, 5. II. τὸν προσιώντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐράστας ὑπέμειναν 1397, 8. = φωνὴν τοῦ κινδυνεύοντος μὴ ὑπομένειν, inauditum damnare Æ. 28, 6. κρίσιν οὐχ ὑπομένειν 29, 4. ὑπομένειν Δημοσθένην ἀφόρητον ὄντα 30, ult. ὑπομένειν πολὺν πόνον 80, 2. = manere in urbe, exitum iudicii opperiri, non defugere periculum, sed sustinere An. 16, 10. 30, 11. = remanere, restitare aliquo in loco, altero discedente L. 130, 38. οἱ δὲ οὐχ ὑπέμειναν (non manserunt in patria, accusatores et sortem iudicii exspectantes) καταγρόντες σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν 158, 26. = ὑπομένειν κρίσιν προδοσίας ἐν τῷ δήμῳ Ly. 164, 27.

ὑπομιμνήσκειν] εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων 257, 24. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικροῦ δεῖν ὁμοίον ἐστι τῷ ὀνειδίζειν 316, 10. τοῦ χάριν δὴ ταῦθ' ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς 348, 25. ὑπομιμνήσκω ταῦτα, οὐ νομίζων χάριν ὀφείλειν ὑμῖν 1127, 16. τοὺς καιροὺς, ἐφ' ὧν ἕκαστα ἐξηπάτησθε, ὑπομνήσω 399, ult. ἀνάγκη δὲ πρῶτον τοὺς χρόνους ὑπομνήσαι ὑμᾶς 704, 22. = πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν Æ. 31, 29. ὑπομιμνήσκοντος τοὺς καιροὺς, me ad memoriam vestram revocante 62, 15. ὑπομιμνήσκειν κακῶν, mala in memoriam revocare 75, 42. = I. 67, 44. = A. 146, 42. = An. 10, 3.

ὑπόμνημα] ἀλλ' ἴν' ὑμεῖς ἔχητε ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα 121, 25. τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ὑπομνήμαθ' ὀρῶσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν 247, 22. ὑπομνήματα commentarii, libri memoriales 557, 10. 17. ὑπομνήματα [monumenta] τῶν ἔργων ἦσαν οἱ στέφανοι 616, 21. ὑπομνήματα πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων καταλιπόντες 690, 20. *merchants' memoranda or day-books* 837, 17. ὑπομνήματα γράφεισθαι εἰώθασιν οἱ τραπεζίται *the bankers cause memoranda to be kept by their clerks or assistants*, ὧν τε διδώσιν χρημάτων—1186, 7. ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο *he order'd the book-keeper to enter a note, or memorandum, in the trade-book*, appendicem ad nomen in tabulis scriptum, subnotationem 1193, 2. ὑπομνήματα πολλὰ λαμβάνουσα ἐν οἷς συνήδει τούτοις ἀρίστοις οὔσι 1393, ult. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνασίας ὑπομνήματα ἔχουσι 1412, 8. τοῦτον ὑπόμνημα τῶν ἑαυτοῦ κακῶν ὀφθέντα πᾶσιν εἶναι. monumentum, unde dedecora ipsius omnia spectanti cuique atque occurrenti in mentem veniant 1489, 18. = ὑπόμνημα (scil. τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀγωνισαμένου καὶ τῆς εἰς αὐτὸν φιλοτιμίας τοῦ δήμου) ἐν οἰκίᾳ ἔχοντες, coronam puta Æ. 60, 17. = ὑπόμνημα τῆς ἀσεβείας Ly. 158, 7. ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα ἔχετε 165, 41.

ὑπόμνησθαι idem est atque προόμνησθαι, h. e. ante litis contestationem jurare, *to engage upon oath to stand the risk*. ἠντιδίκει

καὶ ὑπόμνητο, ὡς ἦν Βοιωτὸς 1006, 3. b) per alium, delegatum, ad iudices absentiam sui a foro, propter valetudinis, aut itineris necessitatem, jurato excusare. οὐ παραγραφομένου ἑμοῦ, οὐδ' ὑπομνηομένου 1151, 2. ὑπαμοσάμεθα τούτῳ Ὀλ. ἀπειναὶ δημοσίᾳ στρατευόμενον 1174, 6. ὑπομοθέντος δὲ τούτου. quæ excusatio absentiae actoris cum esset jurejurando confirmata 1174, 8. ἀνθυπομόσαντο οἱ ἀντίδικοι adversarii nostram absentiae excusationem alio jurejurando interposito debilitatum ibant 1174, 8. ὑπαμόσατό τις τὸν Δημοσθένην. juratus absentiam Demosthenis ceu legitimam excusabat, ὡς νοσοῦντα, τὸν περιῖόντα καὶ λοιδορούμενον Αἰσχίνῃ 1336, 10.

ὑπονοεῖν ἐπὶ σμικρὸν A. 143, 31. = ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα An. 2, 23. τὰ τῶν θεῶν suspicari de diis, h. e. de eorum natura, vita, moribus opinari, eosque ex humanis probabili conjectura colligere 18, 15. ὑπονοεῖν εἰώθατε καὶ δυσχεραίνειν περὶ τῶν ἐτοίμων suspicari, ne minus firma, minusve idonea sint 28, 4.

ὑπόνοιαι πλασταὶ καὶ προφάσεις ἀδικοὶ 1178, 2.

ὑποπαρωθεῖν sensim et sine sensu latenter extrudere, loco depellere. imperceptibly to thrust away I. 73, 17.

ὑποπίπτειν] ἴσα βαίων ὑμῖν, ὑποπεπτωκῶς ἐκείνων, ἐβάδιζεν. though with every one of you he keeps an equal pace, yet when in company with Aristolochus, out of reverence he keeps half a pace behind him, though Aristolochus, after all, is nothing but a paltrey broker, or banker's agent 1120, 21. ὑποπίπτει δὲ τοῖς τοιούτοις ἐθειλοντῆς. he cringes, creeps, and abases himself 1121, 9. ὑπέπεσε Καλλιστράτῳ in potestatem et pæne servitutem se dedit Callistrato, famulatus ei est 1359, 18. = ὑποπίπτειν τινί, submittere sese alicui, humiliter eum venerari, velut famulari et ancillari Æ. 70, 1. = ὑποπεπτωκότες τῇ ἀνθρώπῳ. addicti mulierculæ, adulescentes ei famulantesque abjectissimum in modum I. 59, 15.

ὑποποιεῖσθαι aliquem sibi conciliare, adjungere 365, 11.

ὑπόπτεισθαι] ὑπόψεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε 276, 23.

ὑποπτήσσειν ἀξίωμά τινος Æ. 42, 1.

ὑποπτος] τούτων ὑπόπτων ὄντων. oratione mea si effecero, ut hi in suspicionem patrati sceleris veniant A. 116, 45.

ὑπόπτως ἔχειν πρὸς Φίλιππον 381, pen.

ὑπορρεῖν] ἢ δ' ἐφ' ἐκάστου τούτων ἀμαρτία κατὰ μικρὸν ὑπορρέουσα subrepens, ἀθρόως γίνεται τῇ πόλει βλάβη 412, 13. b) transitive. τοὺς ἐν ἀπάσῃ καθεστάναι δοκοῦντας εὐδαιμονία ταῦτ' ἀμελούμενα ὑπέρρει κατὰ μικρὸν. horum neglectus effecit, ut sublaberentur et subsiderent 472, 1.

ὑποσιγαῖν Æ. 50, 2.

ὑποσιωπᾶν Æ. 88, 7.

ὑποσκελίζειν καὶ συκοφαντεῖν 273, 21. ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον 1259, 10.

ὑποσπᾶν στράματα stragulas corporibus ipsis incubantibus subtrahere, vi eripere. to drag from under the body 762, 4.

ὑπόσπονδος] ὑποσπόνδους ἀφίσταν Æ. 66, 15.

ὑποστέλλειν. ὑποστέλλασθαι vela quasi contrahere, vocem submittere, arrogantiam remittere, ad modestiam delabi, præ metu polle libere proloqui, brevibus, dissimulare. οὐ μὴν οἶομαί γε δεῖν, τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦνθ', ὑποστείλασθαι 14, 4. πάνθ' ἀπλῶς, οὐδὲν ὑποστειλάμενος, πεπαρρησίασμαι 54, ult. ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστειλλομένου 390, 10. 450, 2. τῷ μηδὲν ὑποστειλαμένῳ πρὸς ὕβριν 537, 7. qui ad contumeliam alteri adspargendam nihil sibi reliquum fecit. μηδὲν ὑποστειλλόμενον, μηδ' αἰσχυνόμενον 980, 22. = dissimulare, celare Æ. 37, 14. = ὑποστέλλασθαι δύναμιν τινος potentiam alicujus revereri D. 91, 35. ὑπ. πρὸς τινὰ verecunde, reverenter aliquem tractare 109, 40.

ὑποστρέφειν πάλιν retro refugere. εἰς τοῦπίσω A. 119, 39.

ὑποστροφή] νῦν ἐξ ὑποστροφῆς. rursus, e contrario 283, 18.

ὑπόσχεσις] ἢ μὲν οὖν ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη, τὸ δὲ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει 44, 14. = ψεύδεσθαι τὴν ὑπόσχεσιν, fallere promissionem, verbis fidem nullam ipsa re adstruere Æ. 20, 10. = τὰς ὑποσχέσεις μέχρι τούτου μνημονεύοντας, μέχρις ἂν ρηθῶσι D. 101, 39.

ὑποτείνειν] τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνων 171, 24. ὑποτείνειν ἐλπίδας καὶ ὑποσχέσεις. ostendere 625, 6.

ὑποτελεῖν idem quod simplex, præstare, luere, dependere. ἐράνους ἐκόντα ὑποτ. 142, 1.

ὑποτέμνειν] ὑποτέμνεσθαι τοὺς χρόνους, occupare, festinatione præcidere tempora Æ. 63, 17. ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων 77, 26.

ὑποτιθέναι proponere, supponere. ὑποθεῖς τὸν ἴδιον κίνδονον caput ipse suum periculo cum objecisset 420, 25. ὑποθέντες τοῦτο τῇ γνώμῃ ἀκούετε 550, 5. ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638, 24. b) opponere pignori, oppignerare. ὁ ὑποθεῖς τῷ πατρὶ τὰνδράποδα 821, 12. ὑποθεῖς τὴν οἰκίαν καὶ τὰμαυτοῦ πάντα 842, 8. ὑποτιθέασι δὲ ταῦτα, οὐκ ὀφείλοντες ἐπὶ τούτοις ἄλλω οὐδενὶ οὐδὲν ἀργύριον 926, 8. ἐξίστω ὑποθεῖναι καὶ ἀποδόσθαι 926, 23. ὑποτίθησιν αὐτοῖς τὴν οὐσίαν 1188, 2. ὑποθεῖναι αὐτόν φησι τούτου [id est ἀπὸ τούτου] τοῦ ἀργυρίου χαλκὸν 1190, 20. 1199, pen. οὐκ ἔχων ὑποθεῖναι τὰ ἄξια 1202, 23. ὑποθεῖς δὲ τὴν οὐσίαν τὴν ἑμαυτοῦ καὶ δανεισάμενος ἀργύριον 1208, 23. ὑποθεῖς τὸ χωρίον Θρασυλόχῳ 1210, 17. In medio, supponere, veluti fundamentum ædificio. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθεῖσθαι 29, 5. ὑπεθέμην ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου 942, 9. b) æs fœnebre in pignus credere. *to lend money on pledge.* εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν; ἀλλὰ τῶν ὑποθεμένων ἐστὶ 841, 20. ἐκέλευον αὐτόν μοι δανεῖσαι, ὑποθέμενον τὰ σκεύη τῆς νεῶς 1223, 24. = ὑποθέσθαι, sibi proponere, aut præfari, se facturum, dicturum, scripturum esse Æ. 6, 1. ὑποτίθεσθαι, ante commemorare 41, 28. ὑποτιθέναι, præfari, præmittere 49, 15. oppignerare. ὑπέθεσαν αὐτῷ τοῦ ταλάντου (pro talento debito) τὰς δημοσίας προσόδους καὶ τόκον ἤνεγκαν 68, 25. = ὑποτίθεσθαι comminisci, mente sibi confingere, suspicari, meditari, designare, vel etiam auspiciū principiumve facere, exemplum edere, quod alii deinceps imi-

tentur An. 6, 18. ὑπεθέμην (pro προσθέμην) ὑμῖν τῷ λόγῳ verbis, oratione proposui, h. e. ob oculos posui 24, 34.

ὑποτοπεῖσθαι vel ὑποτυπουῖσθαι. suspicari L. 114, 32.

ὑποτρέχειν] ὑποτρέχει καὶ πλησιάζει ἐκείνων, sese ei applicat Æ. 76, 40. = ὑπὸ τὴν τοῦ ἀκοντίου φορὰν ὑποδραμόντος τοῦ παιδὸς A. 121, 30.

ὑπότρομος Æ. 76, 18.

ὑπουργός] ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὑπουργον 327, ult.

ὑπουργεῖν] αἱ χεῖρες, ἃ διανοούμεθα, ἐκάστω ἡμῶν ὑπουργοῦσιν. administrant, famulantur A. 127, 31.

ὑπουργημα, ministerium, servitium, officium An. 21, 41.

ὑποφαίνειν] μικρὰν ὑπεφήνατε ἐλπίδα αὐτοῖς 379, 1. = ὅπως πιστότερα ὑμῖν (τὰ μηνυθέντα) ὑποφαίνοιτο L. 131, 25.

ὑποφέρειν pro simplici. οὐσία οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα δύνασθαι ὑποφέρειν 1359, 7. = ὑπενεγκεῖν γῆρας ἅμα καὶ πενίαν Æ. 12, 37.

ὑποχείριον τὸ ἐκείνου σῶμα τοῖς πολεμίοις οὐκ ἐγένετο L. 118, 25. = ὑποχείριον τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις παραδόντα Ly. 148, 39. 156, 46.

ὑποχος] μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοῦς ποιεῖν. [id est ἐνόχους] 1315, 11.

ὑπόχριστος ἦν ἅπαντα ἡ οὐσία. obætatus, involved in debt 1187, 18. 1225, 10. = I. 81, 19. 25.

ὑποχωρεῖν] ὑποχωρήσαντες φεύγουσι 613, rep. οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα 272, 20. = ὑποχωρῶν ἄχετο clam se subduxit, excessit ex urbe I. 49, 25. ὑπεχώρησεν εἰς Σικυῶνα 58, 19.

ὑποψίαν κατὰ τούτων λαβεῖν 852, 2. ὑμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλέλοιπε τοῖς βουλομένοις αἰτιᾶσθαι 1286, 15. ὑποψίαν εἶχομεν ἂν τινα παρεσκευάσθαι τούτους 1305, rep. 1306, 7. 1403, 2. = ἐν πλείστη ποιεῖσθαι ὑποψίᾳ, adducere aliquam rem in maximam suspicionem, de ea, ut admodum periculosa, dehortari Æ. 2, 19. κρίσεις μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου ποιεῖσθαι 21, 32. παρεμβάλλειν αἰσχροῖς ὑποψίας 24, 6. ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην 28, 12. = ἡ πάσης ὑποψίας φυλακὴν ποιήσονται. omnem suspicionem caverint, h. e. excluserint, arguerint A. 115, 7. ἀπολυόμενος πάσης ὑποψίας 115, 20. τὴν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ οὖσαν (pro ἰοῦσαν vel ἦκουσαν) 116, 36. 39. εἰς ἐκουσίους καὶ προδήλους ὑποψίας ἐμπεσεῖν 116, 37. 118, 37. φανερῶς τὰ ἴχνη τῆς ὑποψίας εἰς ταῦτα φέροντα 119, 7. = ὑποψίαν πρὸς ἀλλήλους πεποιήκασι L. 174, 27. εἰς τοσαύτην ὑποψίαν πάντας ἀνθρώπους εἰς ἀλλήλους καθίστησιν 904, 16. = ἀρχὴν οὕτως ἔοντο δεῖν τοὺς πολίτας ζῆν, ὥστε μὴ εἰς ὑποψίαν μηδένα ἐλθεῖν τοιούτων ἀδικημάτων Ly. 165, 30.

ὑπτιάζειν, superbo gressu incedere, capite resupinato, et vultu contemptum in alios significante Æ. 18, 34.

ὑπαμοσία excusatio valetudinis aliusve cujusdam necessitatis. νόμον καταβαλόντα ἔαν ἐν ὑπαμοσίᾳ 260, 24.

ὑπάπια L. 101, 24.

ὕς] ὕς ἀγρίους κυνηγετῶν Æ. 90, 7.

ὑστάτος] τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὄργῃ ποι-
εῖσθε 14, 2. 1428, 22. τῶν αὐτοῖς πεπονημένων, ὑστατον ἐλθόντα,
τὴν δόξαν ἔχειν 62, 12. = ὑστάτος τραγαδοῖς, qui ultimam palmam
meret I. 54, 31. = ἐκπίνουσιν ὑστάτην πόσιν A. 113, 30.

ὑστεραία] ἐκφέρειν δὲ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραία, [subaudi ταύτης
τῆς ἡμέρας] ἢ ἂν προθῶνται 1071, 3. = τῇ ὑστεραία, ἢ ὁ παῖς ἐθάπτετο
(id est τῇ ὑστεραία ταύτης τῆς ἡμέρας, ἢ ὁ παῖς ἐθάπτετο) proxima
die secundum eam, qua puer elatus fuerat A. 145, 37.

ὑστερεῖν πολλῶν excidere, fraudari, carere, quasi sero venire,
opportunitate rei bene gerendæ jam dilapsa. διὰ τοὺς ἐπὶ χρή-
μασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι 447, 27.

ὑστερίζειν] ὑστεριοῦμεν ἀπάντων 49, 1. τοὺς δ' ἀποστόλους πάντας
ὑμῖν ὑστερίζειν τῶν καιρῶν 50, 11. τῶ ὑστερίζοντι πάντων τούτων.
mihi, cui ista omnia desunt, ab his omnibus deserto 1341, 7.

ὑστερος] ὑπελίπετο ταύτην εἰς τὸν ὑστερον λόγον 836, 6. = σεῦ
ὑστερος εἰμι ὑπὸ γαῖαν Æ. 20, 41. ἔμπροσθεν τῶν νόμων μὴ πολι-
τεύου, ἀλλ' ὑστερος, legibus obssecunda 57, 11. = ἐν τῶ ὑστέρω λόγῳ
A. 143, 7.

ὑφαιμος 1157, 2.

ὑφαιρεῖσθαι suffurari 1119, 6. 13. 22. 24. ὑφαιρούμενος τοῦ *ἀρ-
γυρίου 1171, 17. = ὡς εὖ τὸ πρᾶγμα ὑφείλετο τῶν δικαστῶν, quam
belle causam iudicibus, quasi furtim, eripuisset Æ. 25, 3. ὑφαι-
ρουμένους τὰ πολλὰ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων 56, 25. ὑφαιρεῖσθαι
τοὺς καιροὺς τῆς πόλεως 63, 12. ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος τὸ βουλευ-
τήριον (ordinem senatorium) καὶ τὴν δημοκρατίαν 74, 13. ὑφαιρεῖ-
σθαι τριηράρχους 85, 30. = πλείω ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως
ὑφείλετο L. 143, 17.

ὑφαίρεσις τοῦ γραμματείου furtiva subtractio 1120, 4.

ὑφάπτειν τινὰ ignem accendere in cuniculo suo, cujus fumo
operæ alterius, in proximo meatu metalla fodientes, expellantur
977, 7.

ὑφηγεῖσθαι] ἐκεῖνος μὲν οὖν ταῦθ' ὑφηγήσατο. hæc instituta præ-
cessit, præmonstravit L. 912, 5.

ὑφήγησις, demonstratio, doctrina, præitio exempli, præceptio
277, 19.

ὑφηνιοχεῖσθαι de curru in ordine quodam secundariorum agi-
tato. τῶν μὲν [scil. ζευγῶν] προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιοχουμένων
1409, 24.

ὑφίστασθαι audere, periculo se exponere, subire onus, obire
negotium, sustinere. πολλοὺς πόνους καὶ κινδύνους μεγάλους ὑπο-
στῆναι 158, 1. τὸν ἀξία τῆς πόλεως ὑποστάντα λέγειν καὶ γράφειν
327, 26. τούτους ἑξαπατᾶν ὑπίστησαν 363, 6. ὅτ' ἐγὼ χορηγὸς
ὑπίστην [scil. κληρωθῆναι, vel ταχθῆναι] 536, 20. ult. ὑποστὰς ἂν
πᾶν εἰπεῖν καὶ πράξαι 551, 27. ὑποστῆναι [scil. ἐμὲ σοὶ γενέσθαι]
πρατῆρα ἡξίωσας 983, 8. ὑφίστασθαι καὶν θορυβηθῆναι sustinere ipso
concionis fremitu perturbari, interpellari 1421, 20. = οὐκ ᾤκησε
ταῦτα, ἀλλ' ὑπίστη, non recusavit hæc, non defugit, sed assensus
est et sustinuit Æ. 6, 30. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν

τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐχ ὑπέστησαν 52, 26. = ὑποστάντες τὸν παρ' ὑμῶν κίνδυνον L. 115, 2. ἐβελοντὴν ὑποστῆναι τριῆραρχον (γενέσθαι puta) 182, 9.

ὑφορᾶν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες 240, 13. = τὴν ἡλικίαν ὑφορᾶσθαι τὴν ἑαυτοῦ I. [17, 8.]

ὑψηλός] εἰρήνην, ἢ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἤρεν Æ. 51, 24. = αὕτη ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον ἤρεν ὑψηλόν, ut Latini usurpant, sublimem sustulit, h. e. in sublime An. 24, 17.

φαγέδαινα 798, 23.

φαιδρός] οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρός ἐγὼ καὶ γεγηθώς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέσχομαι 332, 8. τοῖς ἀπλῶς ὡς πεφύκασι βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς 1122, 17.

φαίνειν] τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ πάνθ' οὕτως ἐστὶν ἀληθῆ καὶ φαίνεται 1267, 10. οὕτω καὶ νῦν τοῖς ἐκ τοῦ λόγου φαινομένοις προσθέσθαι 303, 23. οὐδαμοῦ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον. Nequaquam illum solum per se, sine adjectore, tale facinus tam aperte fuisse ausurum 376, 22. b) indicare magistratui aliquem vetita legibus facientem, e. c. vectigalibus ærarium fraudantem, merces clam sine vectigalibus importantem. to inform against a smuggler, who runs prohibited goods, or transports contraband goods to the enemy, or cheats the custom-house. τοῖς προαιρουμένοις γράφεσθαι γραφαίς, ἢ φαίνειν 1323, 15. τὸν νόμον ἀναγνώσεται τὸν περὶ τῶν φαινόντων, καὶ μὴ ἐπεξιόντων, ἀλλὰ διαλυομένων, [scil. πρὸς τούτους, οὓς ἔφαινον] 1323, 9. φαίνειν πλοῖον 1324, 19. 22. ἐξὸν τὰ ἡμίσεα τῶν φανθέντων λαβεῖν 1325, pen. v. art. φανερός. = ἔνιοι, νέοι ὄντες, προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται Æ. 7, 35. κηδεμῶν τῆς πόλεως φαίνεται Δημοσθένης 29, 15. = δύο διαθήκαι ἐφάνησαν I. 52, 8. φανήσονται παῖδες ἄλλῃ τινὶ τρόπῳ. liberi ab eo patre non sati, cujus a nomine appellatur 58, 34. = ἐν ἐμοὶ τὰ δίκημα φανεῖται A. 116, 45. τὸν μιὰρὸν τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι 129, 13. = πάντοθέν μοι κακὸν ἐφαίνετο ἐτοιμαζόμενον An. 21, 37. = * φαίνειν ἵππον denunciare, esse, qui equitem se gerat, cum a rep. equo publico donatus non esset, neque ab ea jussus equo merere L. 144, 35. = φαίνειν σημεία Ly. 159, 32. = φαίνειν σύνθημα. scutum, facemve ardentem tollere ex condicto, prout inter te atque proditorem convenerat D. 109, 31.

φαλάγγιον 798, ult.

φάλαγγξ] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὀπλιτῶν ἄγειν 123, 26.

φαληρόν. phalerum L. ap. Harpocr.

φάναι] πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκούργον ἐκρίνετο. multæ causæ, controversiæ, e solo Lycurgi verbo disceptabantur, ut, quæ ille censeret, affirmaret, inficiaretur, ea rata et vera haberetis, atque secundum eum pronunciareretis 1475, ult. quamvis πάντες γεγράφασι præcessisset, p. 650, 13. tamen insequitur φησίν, (non φασίν) quia subauditur ἕκαστος τῶν γεγραφότων. = οὐδ' ἂν φησιν ἐν βασάνοις ἀνδραπόδων γίνεσθαι Æ. 45, 8. ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθὼν 61, 28. διαλέγεσθαι φησιν ἑαυτῷ νύκτωρ τοὺς θεοὺς, οὓς μεθ' ἡμέραν ἐπιорκεῖ 64, 36. διαδικασίαν ἔφη γράψειν τῷ βήματι

πρὸς τὸ στρατηγεῖον 74, 19. ὡς γὰρ φασιν οἱ παράλιοι 76, 35. ἔφησθα (pro ἔφης) τοὺς τῆς πόλεως ἄλλας περὶ πλείονος ποιῆσθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης 85, ult. οὐ κηλεῖσθαι φησι τοὺς ἀκροσόμενους, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι 86, 18.

φανερὸς] εἰ φανερόν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει 9, 2. τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίαν φανεράν γεγενημένην τῇ πόλει 18, 2. ἦν ἐνθάδε ἐκέκτητο οὐσίαν φανεράν [in fundis et bonis immobilibus] ταύτην ἐξαργυρίσας. argento mutata, *turned into money* 59, 9. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι καταφεύγειν ἐφ' ὑμᾶς. constabat inter omnes, factu fore necessarium, ut Thebani receptum ad vos haberent 231, 16. οὐδ' ἐν τῷ φανερώ βουλευόμενος 306, 2. φαίνεσθ. ἐκείνη μὲν [reip.] τὰ ἐμὰ φανερά ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ 837, 27. φανερά ποιῆσαι ἡμῖν in conspectum nostrum adducere, in medio proponere 937, 13. φανεράν οὐσίαν ἐκέκτητο μικράν τινα 986, 25. φανερά τῇ ψήφῳ ἐψηφίσατο 1078, 19. προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας. οὐδὲ γὰρ ἦν φανερός. [scil. ἐν τῇ ἀγορᾷ] nam in foro non comparebat 1190, 4. οὐ γὰρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε, ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσταμαι 1485, 1. = δέδεικται φανερά ὁδὸς Æ. 13, 5. ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν πόλιν ἀνθρώπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι 71, 20. κονδύλων ἴχνη ἔτι φανερά 84, 22. = φανερά οὐσία. bona immobilia I. 59, 18. οἶκον ἐκ τοῦ φανεροῦ τριηραρχοῦντα 66, 38. = ἔστως φ. ὑμῖν ἐστὶν οὐ βληθεὶς. subaudi ἄν. certi estis, patet vobis, futurum non fuisse, ut puer jaculo feriretur, si in vestigio perstitisset A. 121, 34. οὐ γὰρ ἀφανῆς, ἀλλὰ καὶ λίαν φανερός ἔμοιγε ὁ τούτου θάνατός ἐστι 123, 15. καὶ ὁ μὲν ἐστὶ φανερός ἐκβάς τοῦ πλοίου, καὶ οὐκ εἰσβάς πάλιν. constat inter omnes eum, cum egressus esset e navi, rursus in eam non rediisse. viderunt et norunt hoc omnes 132, 10. = φανερά οὐσία bona immobilia An. 15, 38. οὐδεὶς ἐκ τοῦ φανεροῦ τὸν δῆμον ἔσωσε 27, 38. = φανερός ἐγένετο διηλλαγμένος (id est φανερόν ἐγένετο, ὅτι διηλλάγη) L. 101, 4. τὰ φανερά χρήματα δημεύσαίτε 127, 41. τὴν μὲν ἀφανῆ οὐσίαν ἐνείμαντο, τῆς δὲ φανεράς ἐκοινωνοῦν 894, 11. φανεράν καταστήσαν τὴν οὐσίαν 907, 4. φανερός ἐστὶ ποιησάμενος 100, 45. = φανεράν οὐσίαν κερτῆσθαι. facultates habere in fundis, seu rebus immobilibus, non in ære numerato D. 99, 11. φανερόν κερτῆσθαι μηδὲν, nil in fundis, sed omnia in nummis habere 99, 13.

φανερῶς] ὅσα τὸ φανερῶς [scil. τι ποιεῖν] τοῦ λάθρα κρεῖττον, καὶ τὸ νικῶντας τοῦ παρακρουσαμένου κράττειν ὀτιοῦν ἐντιμότερον 479, 9. = ἐπιδείκνυσθαι φανερῶς τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν Æ. 42, 38.

φάραγξ 793, 6.

φαρμακᾶν insanire, furere a malis potionibus 1133, 26.

φαρμακείας τινὸς οὗτοι ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκοῦσιν 1025, 11.

φαρμακίς] τὴν Λημνίδα, τὴν φαρμακίδα 793, 27.

φάρμακον] ταῦτα λαβὼν τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπωδάς παρὰ τῆς θεραπαίνης αὐτῆς 793, *pen.* μανιῶν, ἢ γήρας, ἢ φαρμάκων ἕνεκεν 1133, 11. = ὑπὸ φαρμάκων διεφθάρθαι I. 78, 37. = θάνατον τῷ πατρὶ μηχανωμένην φαρμάκοις A. 112, 36. ὅπως αὐτοῖς τὸ φάρμακον δοίη 113, 17. τούτου φάρμακόν ἐστὶ τὸ αὐθις κολάσαι. hujus pœnitent-

tisæ remedium, quo prior error corrigatur, in hoc erit, si son-tem, antehac dimissum, postmodum puniatis 140, 33.

φαρμακοπέωλης Æ. 76, 36.

ὁ φαρμακὸς veneficus, *the poisoner* 794, 4 = φαρμακὸν ἀποτίμπιν. hominem piacularem amandare L. 108, 5.

φαρμακοτρίβης. *a grinder of colours* 1170, ult.

Φασηλίτης] οἱ Φασηλιῖται οὐδὲν καινὸν διαπράττονται, ἀλλ' ὅπερ εἰώθασιν 923, 1. τῶν Φασηλιτῶν πλείους εἰσὶν αἱ δίκαι [in foro Attico sæpius de mala fraude postulantur] ἢ τῶν ἄλλων [scil. ξένων ἐμπόρων] ἀπάντων 924, 7. unde probrum erat hoc vocabulum. ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων 931, 22.

φάσις indicatio, delatio nominis alicujus apud magistratum de fraude peculaturæ in vectigalibus et mercium importatione atque exportatione commissa 793, 16. φάσιν [scil. τοῦ ἀργυρίου] καὶ ἀπογραφὴν τοῦ ἀργυρίου εἶναι πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς licere ses sic præter fas creditum, in foro curatorum mercatus Attici φαίνεσθαι, denunciare, et ἀπογράφεσθαι specificare, h. e. nominatim edere, quantum sit, aut quæ sint merces vetitæ (*contraband goods*) 941, 14. τὴν περὶ τὸ πλοῖον φάσιν. delationem navis 1323, 6. = φάσεις οἴκων ὀρφανικῶν quas tutores elocare nil curarunt L. ap. Suid. in φάσις.

φάσκειν] φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων Æ. 72, 14.

φάσκωλον περὰ L. ap. Harpocr.

* φατρία Æ. 47, 39.

φαῦλος] τοῦ τ' ἐκείνον, ὅπερ ἀληθὲς ὑπάρχει, φαῦλον φαίνεσθαι 19, 15. ἐμὲ μὲν φαῦλον ἠγεῖσθε, τοῦτον δ' ἄφετε, citat Hermogenes p. 315, 3. ex Or. de F. L. οὐδὲν γὰρ φαῦλον ἐρῶ σε 488, 8. φαῦλος —τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. ὡς Δημοσθένης, Etymolog. p. 789, 47. ἐκ φαύλων αὐτὰ [scil. τὰ πράγματα] χρηστὰ γενήσεσθαι 25, 21. οὐ γὰρ, εἰ φαῦλοις χρῆσθ' ὑμεῖς εἰς τὰ κοιτὰ πολλάκις ἀνθρώποις, καὶ τὰ πράγματ' ἐστὶ φαῦλα 350, 9. = φαῦλος ἄνθρωπος καὶ μηδενὸς ἄξιος I. [27, 53.]

φauλότης τῶν στρατηγῶν ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις 326, pen.

φαύλος καὶ κακῶς βοηθεῖν. *parce atque segniter, ignave* 194, 2.

φείδεσθαι] γεωργοῦντες καὶ φειδόμενοι *to learn or to see themselves compelled by their husbandry, to live sparingly and pinchingly, to be thrifty* 753, 21. οὐδὲ ψυχῆς ἐφείσαντο 1394, 18. = οὔτε τοῦ σώματος, οὔτε τῶν ὄντων ἐφείσαμην An. 21, 10. = ἰδίᾳ μὲν φείδομαι, δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἠδομαι L. 163, 8. πολλῶν ἀγαθῶν φείδεσθαι. conservare, tueri 923, 10. = ψυχῆαν μηκέτι φειδόμενοι Ly. 162, 44.

φειδωλὸς ἀγαθῇ L. 92, 22.

* φειλιάδα I. 73, 39.

φenaκίζειν] οὐδεὶς ἐστίν, ὄντιν' οὐ πεφενάκιεν 20, 5. αἰσχρὸν ἐστὶ φenaκίζειν ἑαυτοὺς 51, 10. αἰσθόμενος φenaκιζομένην τὴν πόλιν 73, 1. ἐφenaκίσθητε καὶ παρεκρούσθητε 656, 5. τίς ὁ ταῦτα φenaκίτας. id est, ἐπ' ἀπάτη συμπλάσας 362, 10. ἂν [id est τούτων, δ'] πεφenaκίσει τὴν πόλιν 363, pen.

φανακισμὸς] τοιαύτας ἐλπίδας καὶ φανακισμοὺς 59, 18. φανακισμοῦ καὶ παρακρούσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα 760, rep. = D. 102, 2. 104, 23. 105, 27.

φέρειν] ferre, perferre, tolerare. φέρειν ὃ τι ἂν ὁ θεὸς διδώ γενναίως 258, 23. φέρε δὴ μοι τὴν συμμαχίαν τῶν Φωκέων. citat Schol. Hermog. p. 388. circa finem, ex Orat. de F. L. locus est p. 360, 15. τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων, ὅσον οὐ δυνήσεται φέρειν 797, 23. ἵνα μὴ δοκῆτε αὐτοὶ πράως ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις φέρειν 1339, 20. εὐχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς 1486, 2. b) ferre culpam criminis, auferre. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φανακισμοῦ. imputabatur ipsis primum imposturae principium 371, 16. c) afferre, in medio proponere, repræsentare, ut æs, dependere. ἔμφανεις μὲν [τὰς συνθήκας puta] οὐδέπω καὶ τήμερον ἐνήνοχε 898, 5. οἱ γὰρ ἄλλοι στραπεύεται μίσθωσιν οὐ φέροντες 960, 8. εἰ ἢ μὲν ἐμὴ μήτηρ μὴ ἦν ἐγγυητὴ, μηδ' ἠνέγκατο προῖκα. secum attulit, intulit in domum 1016, 16. εἰ ἠνέγκατε τότε μάρτυρα, καὶ ἐπεμαρτύρασθε 1273, 18. πάντα λόγον μᾶλλον ἐρεῖν, καὶ πάσας αἰτίας οἴσειν. [id est προσοίσειν] 1328, 22. ᾗ τίν' ἂν ἀρμόττουσαν εἰκόνα ἐνέγκω, σκοπῶν οὐχ ὄρω 1404, 14. d) perferre, deferre, ut nuncium, vel conditionem ab alio ad alium. to make known. τοὺς ἐνεγκόντας τὰς ὑποσχίσεις. qui a Philippo ad vos pertulerunt, vobis detulerunt 72, 22. e) ferre aliquem magistratum, h. e. nomen alicujus edere, proponere plebi, ut idonei, qui honori præficiatur. item creare, nuncupare. οἴσουσιν ἡμᾶς οἱ φυλέται, [πρὸς τὸ λειτουργεῖν puta,] ἂν χορηγόν, ἢ γυμνασίαν, ἢ ἰστιάτορα φέρωσι 996, 21. f) ducere, ferre aliquo, de via. τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. id est admittentem, intromittentem homines 1155, 13. g) ἀγειν καὶ φέρειν depopulari, deprædari 304, 14. 639, 5. h) φέρεσθαι pro οἴχεσθαι abire, perire, vel simpliciter ire, vadere, procedere. ὀλιγόρας ὑμᾶς ἔχειν καὶ ἔαν ταῦτα φέρεσθαι. sinere vadere, ut vadunt 106, 12. = ἔξ ἀνανδρίας τινὸς καὶ κιναιδείας τοῦ νομα ἐνεγκάμενος Æ. 18, 29. φέρων, cito, expeditè, alacriter, agiler, magna cum contentione 25, 4. βαρεία τὴν αἰτίαν ἤνεγκα 28, 19. εὐημερήσας τὴν ἐκκλησίαν ἀχόμην φέρων 36, 18. στραματοδύσειμα φέροντες 41, 10. φέρειν εἰς ἀπολογίαν, sui purgandi ergo afferre 58, 36. φέρων redundans, cum significatione tamen alicujus contentionis. εἰς τοῦτο φέρων περίεστησε τὰ πράγματα 65, 24. φέρεσθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, ad antiquum relabi, reverti ad ingenium suum 66, 20. φέρων, ultro 66, 26. ὑπέθεσαν αὐτῶ τοῦ ταλάντου τὰς δημοσίας προσόδους, καὶ τόκον ἤνεγκαν 68, 25. μήτε γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τίκτειν γονεῦσιν ἰοικότα, ἀλλὰ τέρατα 69, 15. τὴν ἡγεμονίαν ἀρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις 74, 6. προσέμιξε φέρων τὸν κίνδυνον ἀπαρασκευᾶ τῆ πόλει 74, 24. πολὺν φέρων ἐν ταῖς διαβολαῖς τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀλέξανδρον 85, 33. ψῆφος ἀφανῆς φέρεται 87, 13. ἐπαίνους καθ' ἑαυτῶν ἂν λέγωσιν, αὐ φέρομεν 88, 17. φέρετε τὴν ψῆφον εἰς ἀπολόγιμον, τοῖς παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε 89, 8. ἀνανδρῶς

ἐνεγκεῖν τὸν φόβον 89, 35. = φέρειν μίσθωσιν τοῦ ἐνιαυτοῦ. mercedes annuas referre, to produce in yearly rent I. 54, 27. οὐ γνομένας ἦκει φέρων διαθήκας 77, 4. 17. τὴν ψῆφὸν μοι ἠνεγκαν secundum me litem dederunt 85, 31. = φανερώς τὰ ἵχτη τῆς ὑποψίας εἰς τοῦτον φέροντα A. 119, 7. τὰς οὐ προσηκούσας φέρων ἀμαρτίας. poenas dans alienorum criminum. τὴν ἀπέχθειαν αὐτῶν δίκαιος φέρεσθαι. auferre. to suffer for, to atone for 124, 13. ἰκανὸν αὐτῷ τὴν ἑαυτοῦ ἀμαρτίαν φέρειν. luere 124, 42. 125, 2. = ἀπεκομίσθην οἴκαδε φερόμενος ἐπὶ κλίνης An. 9, 7. τῆς πόλεως εὐπραγίας, καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν ἄμεινον ἂν φέρεσθαι 20, 4. λύπας ἐμοὶ ἔμελλεν οἴσειν 20, 36. ἂ ὑμῖν ἔμελλε ταχίστην οἴσειν τοῦ τότε παρόντος κακοῦ μετάστασιν 20, 37. χάριν, οὐ μῖσος, τῷ δυστυχίματι φέρεσθαι auferre ab infortunio suo 21, 2. χάριν ἑτέρῳ φέροντες deferentes, h. e. in alius gratiam 22, 37. = λῖαν βαρέως φέρειν ἐπὶ ταῖς τῆς φύσεως συμφοραῖς L. 197, 44. ψῆφον 103, 26. 163, 38. ἦρπαζον καὶ ἔφερον 159, 28. φέρε πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων 155, 2. Ταυλ. ἀπὸ τοῦ τείχους ἔφερον καὶ ἦγον ὑμᾶς 160, 30. auferre, rapere lucrum turpe et iniquum. κἂν ἀπὸ τεθνεώσης φέρειν 189, 1. οἴσω σοι ἐννέα ὀβολοὺς τῆς μναῖς τόκους fr. 2, 2. = οὐδ' ἴσον φέρει neque æquivalet Ly. 160, 43. φέρεσθαι ἐπὶ λόγον τινά. ferri, ruere ad excusationem aliquam 155, 22. ψῆφον εὐορκοτάτην φέρειν 149, 24. μίαν μναῖν τόκου (vel τόκον, id est, ἐν τόκου τάξει) ἔφερε τῷ Ἀμύντα, dependebat 150, 42. φέρε γὰρ, ᾧ ἄνδρες, (sing. pro plur.) 156, 17.

φέρηνη ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν Æ. 32, 22.

Φερρεφάττιον fanum Proserpinæ 1259, 5.

φεύγειν fugere, effugere, ut ex acie, e malo. οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις τῶν φευγόντων οὐδεὶς ἑαυτοῦ κατηγορεῖ 33, 7. κηλεύει λέγειν, ἔφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον 313, 19. e patria auffugere, in exsilium ire, vel in exsilio versari. οἱ δ' ὑποχωρήσαντες φεύγουσι 613, pen. ὅτι καὶ τοὺς δεῦρο πεφευγότας, si qui huc ad nos receptum habuerint, ἕτεροι ἀποκτενοῦσι 632, 15. τῷ ἐξεληλυθότων εἰπεῖν, ἀλλὰ μὴ, πεφευγότων 634, 21. κατὰ τὸν κοινὸν ἀπάντων ἀνθρώπων νόμον, ὃς κεῖται, τὸν φεύγοντα δέχεσθαι 648, 23. b) fugere persequentem in foro, h. e. reus agi. τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν, τὸ μὴδὲ μίαν γραφὴν φυγεῖν. nunquam se majestatis, aut perduellionis postulatum fuisse 310, pen. ὁ πολλάκις μὲν φυγῶν, μηδεπώποτε δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν 311, 1. τὸ φεύγον ψήφισμα plebiscitum controversum, de quo nunc certatur, utrum reprobandum, an perfeendum sit 638, 20. φεύγει ὑπ' ἐμοῦ ταύτην τὴν δίκην. hac actione nunc a me reus agitur 1184, pen. c) recusare, devitare, detrectare, defugere. εἰ δὲ τοῦτο φεύξονται, καὶ μὴ ἐθελήσουσι ποιεῖν 498, pen. τοὺς σαφῶς εἰδότας τὰ ἡμέτερα ἔφυγε μὴδὲν διαγινῶναι περὶ αὐτῶν 813, 7. ταῦτα προήρηται ποιεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν. eo quod latitet, functiones munium publicorum defugiat. καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι 1121, 15. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι 1481, 8. = ἀπεχθείας φεύγων Æ. 22, 32. τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγων 23, 34. παραστήσειν τῷ μὲν φεύγοντι θαρρεῖν—ἐκπεκλήχθαι δὲ τῷ κατηγορῶ

24, 39. οἱ τὰληθῆ λέγοντες οὐ καλύουσι λόγου τυχεῖν τὸν φεύγοντα 28, 8. ἀπεχθείας φεύγειν 41, ult. τοὺς δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατ- ἤγαγον 72, 3. πρὸς τὸ τοῦ κατηγοροῦ βῆμα—πρὸς τὸ τοῦ φεύγοντος nam tribunal geminum erat, in altero stabat actor, in altero reus 83, 32. = τοιοῦτον πράγμα ἔφυγον I. 58, 4. ἔφυγε τὴν βάσανον noluit uti sponsione de mancipiis ad quaesitionem dedendis 69, 41. φεύγειν τοὺς ἐλέγχους 72, I. 7. = detrectare, recusare. ἔφυγον τὴν τῶν πραχθέντων σαφήνειαν πυθέσθαι A. 112, 44. φυγὰν in exilium actus, γέρον καὶ ἄπολις ὦν, ἐπὶ ξένης πτωχεύσω 117, 21. φεύγων τὸ πλήθος τὸ ὑμέτερον. exosus democratiam 138, 31. 43. οἱ τὸν ἐλεγχον φεύγοντες 144, 30. * ὄντινα οὐκ ἔφυγε μὴ ἀποθανόντος αὐτοῦ 136, 23. = φεύγει qui reus est, ἀποφεύγει qui absoluitur L. 118, 9. 159, 19. περὶ τῆς αἰτίας, ἧς ἐγὼ φεύγω 101, 7. φεύγω φόνου 118, 42. ΤΑΥΤ. φεύγειν τινὸς τὴν ἀπορίαν devitare pauperis alicujus occursum, vel congressum, quo ei succurrere ne cogaris 197, 33. φεύγειν δίκας accusari, reus esse, καὶ μὴ οὔσας διώκειν et adversus alios actiones forenses suscipere irritas et illegitimas 893, ult. ἐφεύγομεν ἐν Θήβαις exilium Thebis toleravimus fr. 46, 2. = φεύγειν φόνου (scil. δίκην) Ly. 166, 40. κατέρχονται οἱ φεύγοντες exsules 168, 28. τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδύνους φεύγειν 148, 19. = τῶν τις φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου. eorum, quibus sententia senatus Areopagitici exsilii poenam indixit D. 95, 42.

Φηγαιεῦσι L. ap. Haproc.

φήμη δ' οὐ τις πάμπαν ἀπόλλυται 417, 2. = ἀφελίσθαι οὔτε τὴν ἀλήθειαν, οὔτε τὴν ἐν τῇ πόλει φήμην Æ. 7, 30. locus de fide fame publicæ agitatus 17, 36. ἀψευδῆς τις ἀπὸ ταυτομάτου πλανᾶται φήμη κατὰ τὴν πόλιν 18, 7. διαγγέλλει ἡ φήμη τοῖς πολλοῖς τὰς ἰδίας (ἐκάστων) πράξεις 18, 8. μαντεύεται ἡ φήμη πολλὰ περὶ τῶν μελλόντων ἔσσεισθαι *ibid.* Φήμη, dea. Φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμοὺς ἰδρυμένους 18, 10. φήμης et συκοφαντίας differentia 47, 20. φήμη δημοσία θύομεν ὡς θεῶ 47, 25. φήμην προσκοιεῖσθαι, sibi consciscere famam 50, 26. = μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβὼν L. 190, 30.

φημίξειν] ἦντινα λαοὶ πολλοὶ φημίξωσι. homines multi crebris sermonibus inter se jactent 417, 3.

φθάνειν praevenire. οὐδὲν προτερῆσετε you will get the start of me in nothing but this, ἔξω τοῦ ἐφθακίνας ἀδικοῦντες. quam ut in injuriis inferendis me praeveniatis, priores mihi eas inferatis, quas ego postmodum ultiscar 239, 9. ὀργῇ καὶ τρόπου προπετεία φθάσας τὸν λογισμὸν iracundia et solita morum temeritate, cum occupasset, h. e. exclusisset sedatam meditationem rei, quam ageret 626, 17. 627, 16. οὐ γὰρ ἔφθη Θεόπομπος τὴν ἐπιδικασίαν ποιησάμενος—καὶ ἐνεδείξατο, ὅτι—vix perfecerat Theopompus, ut hereditas sibi adjudicaretur, cum statim proderet 1073, 20. οὐ γὰρ ἔφθη μοι συμβᾶσα ἡ ἀτυχία, καὶ εὐθὺς ἐπεχείρησαν διαφορῆσαι τάνδοθεν. vix enim ictus fueram hoc infortunio, quum hi statim conarentur supellectilem domesticam differre 1319, 9. quamquam in hoc postremo pari exemplorum (e. p. 1073. 1319.) φθάνειν accipi quoque potest pro pervenire. Cum

pervenisset Theopompus eo, ut auferret hereditatem iudicum sententia sibi addictam.—cum infortunium eo pervenisset, ut mihi eveniret. Præstat tamen in utroque loco notio præveniendi, scil. studium et contentionem impediendi. b) effugere. οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεύον vix effugiat multitudo plebis, quominus hisce belluis serviat 745, 4. οὐκ ἂν φθάνοι κατακοπτόμενος. non facile effugiat, quominus concidatur. h. e. quo citius concidetur, hoc melius 782, 16.=φθάνουσι καταφεύγοντες *Æ.* 89, 14.=*μὴ φθάνωσι πρὶν ἀποθανεῖν *A.* 114, 28. μὴ ἔφθησαν περιδύσαντες αὐτούς. prius fugabantur ab intervenientibus hominibus, quam jacentem spoliare et cum veste abire potuissent 117, 3.=ἔφθασε καταφυγὸν εἰς τὸ ἱερόν. prius confugisset in templum, quam persequentes eum assequerentur *Ly.* 166, 8.

φθέγγεσθαι μέγιστον ἀπάντων 405, 15. *pen.* φθ. μειζον οὐδενός 405, ult. φαῦλον 408, 19. τηνικαῦτα ὡς καλὸν φθεγγομένω προσέχοιτε 449, 24. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται καὶ βακτηρίαν φορεῖ 981, 25.=τὸ κάλλιστον ἐκ παιδείας ῥήμα φθεγξάμενοι, μὴ μνησικακεῖν *Æ.* 83, 37.=ἄσπε μηδένα τῶν παρόντων δύνασθαι φθέγγεσθαι *præ animi ægritudine L.* 904, 8.

φθείρειν] οὐδὲν δέονται—φθείρεσθαι καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτοῦ 154, 27. contabescere, absumi molestiis. δεῖνοί τινές εἰσι φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους. cum contentione, quasi certatim, concurrere, ruere, ferri ad divites, ad horum divitum fraudem pestemque 560, 10.

φθόη phthisis, tabes. μέχρι φθόης καλῶς ποιῶσαι προπεπόμεσθαι αὐτὸν 1481, 22.

φθονεῖν] δόξαν κατέλιπον κρείττω τῶν φθονούντων 35, 11. πλὴν εἰ μὴ παρὰ τῆς τύχης γεγονυῖα τοῖς ἀπόροις βοήθεια φθονοῦμεν 141, 22. ἐφθόνησε τῆς ἐργασίας 1112, 14. φθονήσῃ *pro φθονηθῆσῃ laborabis, conflagrabis invidia publica, conscisces eam tibi* 1160, *pen.* ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες 1484, 24.=ἐφθόνησέ μου τὰς διαβολαῖς, in ipsis criminibus, quorum me incusat, mihi invidet, et laudes, si quæ his ipsis insunt criminibus, mihi detractum it *Æ.* 29, 24. οὐ φθονεῖς μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων 46, 31.=*I.* 62, 23.=τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν *L.* 197, 2. *pro νεμισῶν irasci, ægre ferre* 150, 37. ὅστις τούτοις φθονεῖ, οὐς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσιν 168, 17.

φθονερούς, ἀχαρίστους, ἀπίστους δοκεῖν εἶναι 460, 6.

φθόνος] οὐδ' αἰσχύνη φθόνου δίκην εἰσάγων 268, 3. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπεστι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος 330, 4. οὐ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς [*vita defunctis*] ἔτι τηνικαῦτα [*post fata extrema*] ἐναντιοῦται 441, ult. ὁ φθόνος σημεῖον φύσεως παντάπασι *πονηρᾶς 499, 21. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον 507, 27. βουλόμενος φθόνον μοί τινα διὰ τούτων τῶν λόγων συνάγειν 524, 1. φθόνον ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ἑξακατᾶς ἔλεος 577, 25. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἠτᾶται τοῦ φθόνου 792, 25. οὐδὲ τὸν ἐντὸς τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους ἀσκοῦντες 799, 12. φθόμος ἀπειλή τοῦ λόγου 1396, 9. τὸν φθόνον δεδιώς, πρὸς ὃν οὐδὲν ἔστι προὔργου τάληθῃ λέγειν 1468, 8. κἄν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ

ταῖς αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῆ 1479, 15. τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας 1481, 11. = ἀνωμαλίαν αὐτοῦ καὶ φθόνον *Æ.* 35, 6. = φθόνον ἑμοί γενήσεσθαι παρ' ὑμῶν περὶ τῶν προσγεγενημένων χρημάτων *I.* 87, 42. = οὐ γὰρ φθόνου μᾶλλον, ἢ οἴκτου ἄξιά μοί ἐστι τὰ γεγενημένα *Ap.* 20, 26. = φθόνος τῶν πεπραγμένων *invidia e rebus gestis collecta L.* 195, 13. *de iracundia* 150, 38.

φθορὰ] ἔνοχος ἔστω τῶν περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων φθορᾶς νόμος *Æ.* 2, 36.

φθόρος ἀνθρώπος οἰκότηςψ. 173, 17.

φιάλη 565, ult. φιαλῶν ποίησις 615, 4. 755, 8. στέφανοι μὲν εἰσιν ἀρετῆς σημεῖον, φιάλαι δὲ πλούτου 616, ult. θέντες τὴν φιάλην ἐνέχυρα 1031, 8. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας δύο ἄργυρᾶς 1191, 1. φιάλας λυκιουργεῖς 1193, 11. = φιάλης χρυσῆς σύμβολον *L.* 154, 13.

φιλαθήναιος. φιλαθηναϊότατος 439, 27.

φιλαίτιος *obnoxius crebris criminationibus et offensionibus.* τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν, καὶ πολλῶν ἀγῶνων μεστὸν 150, 9.

φιλανθρωπέεσθαι 384, 11.

φιλανθρωπία, *comitas, blanda suavitas, hilaris humanitas et familiaritas aperta,* πρὸς φθόνον, καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν—ἀντιτάττεται 507, 26. = φιλανθρωπία τῆς τέχνης, *studium et liberalitas alicujus erga artem aliquam, eique arti deditos* *Æ.* 30, 14. καταστρέφειν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους 33, 18.

φιλόανθρωπον οὔτε μικρὸν, οὔτε μέγα πρὸς τοὺς δικαστὰς ποιήσαντα 538, rep. = πάθος φιλόανθρωπον *Æ.* 19, 17. προκαταλαμβάνειν τὰ κοινὰ καὶ φιλόανθρωπα τῶν ὀνομάτων 89, 13. = *Ly.* 148, 10.

φιλανθρώπως πάντῳ ἐκεχρήμην. *admodum familiariter* 411, 10. = παραδόξως καὶ φιλανθρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγτο *Æ.* 33, 23.

φιλαπεχθημοσύνη *propensio animi ad contentiones, rixas, simultates* 1268, 16.

φιλαπεχθῆμων 701, 24. εἰ μὴ φιλαπέχθημον ἦν, εἶπον ἂν 1445, 25. = *L.* 170, 27.

φιλεῖν] οὐκ ἐφίλουν αὐτοὺς, ὡς περὶ ὑμᾶς οὗτοι. *non aiebant per simulationem, se tanto vestri amore teneri, quantum hi nunc prae se ferunt* 35, 4. ἄχρι *του χρῆ καὶ φιλεῖν καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας 660, ult. οὐ γὰρ τούτους οὕτω μισῶ, ὡς ἑμαυτὸν φιλῶ. *amor meus erga memet excedit odium meum erga istos* 1161, 18. φασὶ μὲν φιλεῖν ὑμᾶς, φιλοῦσι δὲ οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ' αὐτοὺς 1459, 22. = φιλῶν ἀπεβάλετο *I.* [17, 9.]

φιλεργία, *contentio, studium, ardor opus aliquod artemve exercendi, e. c. quæstum e pecuniis fœnori collocandis, cavendique, ne inertes jaceant* 945, 25. ὀρῶντες τὴν ἑμὴν φιλεργίαν. *my delight in the art of mining, that I was a person who interested myself in mine-works, took pleasure in every thing belonging to the working of mines* 1049, 1.

φιλεργὸν εἶναι καὶ χρηστὸν δόξαι, θαυμαστὸν ἠλίκον ἐστίν. *sedulum,*

industriū in arte argentaria, eundemque fidum et probum 957, 28.

φιλεταίρως κλέπτειν καὶ κοινῇ, communi consilio et concordia sodalibus conjunctissimis digna furari Æ. 15, 32.

φιλίαν τινὸς προσάγεσθαι alicujus amicitiam sibi conciliare, adjungere 19, pen. μετρία δίκη παρὰ τῶν φίλων ἐστὶν, ἂν τι δοκῶσι πεποιηκέναι δεινὸν, μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν 553, 1. τοῖς ἄλλην τινὰ φιλίαν κτησαμένοις, si qui amicis, præterquam plebe, quibuscunque aliis utatur 1480, 2. τὴν ἔξωθεν φιλίαν κτήσασθαι. cum Macedonibus aliisque regulis familiaritates contrahere 1480, ult. = ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονούσαν ἡλικίαν Æ. 19, 34. προσκαλεῖσθαι εἰς τὴν φιλίαν 24, 26. περὶ πλείονος τὴν τούτου φιλίαν ποιεῖσθαι τῆς ἐκείνων σωτηρίας 48, 29. = ἐξίσταμαι ὑμῖν ἐκὼν τῆς φιλίας L. 114, 2.

φίλιος. adjectivum. ὅπως παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τοῦ Πειραιῶς κομισθήσεται. quamcunque terram prætervehatur, ut ea sit cum Atheniensibus amica 326, 12. οὐ γὰρ γένος ἐστὶν ἐν φιλίαν καὶ πελεμίων 638, 3. τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι, you pronounced the goods to be contraband and forfeited—you declared the ship a lawful prize. pronuntiastis illas merces recte captas esse, ut ab hostibus 703, 24. = φίλια ναυάγια rudera, tabulæ quassæ disjectarum navium sociarum L. 194, 17.

φιλιππίζειν studere Philippo. μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων 287, 1. οἱ μὲν αὐτῶν ἐφιλιππίζην, οἱ δ' ἠττίκιζον 1334, 10. = φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων Æ. 72, 14.

Φίλιππον ἕτερον ταχέως ὑμῖν ποιήσετε 43, 12.

φιλόδικος] ἐλαττοῦσθαι τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι 1287, 17. = ἀνελεύθερον καὶ λίαν φιλόδικον εἶναι νομίζω κακῆγορίας δικάζεσθαι L. 116, 22.

φιλόδαρος] ποιήσαντα πρᾶγμα φιλόδωρον καὶ φιλόδαρον 264, 4.

φιλοθύτης A. 117, 34.

φιλοκίνδυνος] φιλοκινδυνώτατος εἰ πάντων ἀνθρώπων 501, 16.

φιλολοίδωρος] καίπερ οὐ φιλολοίδωρον ὄντα φύσει 269, 11.

φιλονεικεῖν] ταῖς πρὸς τοὺς οἰκείους διαφοραῖς πολλάκις φιλονεικοῦντες 1099, 9. μηδὲν οὖν φιλονεῖκει, Λεπτίνῃ 501, 5.

φιλονεικία] εἰ τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλονεικίαν πρὸς τοὺς τῆς πόλεως ἐχθροὺς τρέψαντες ἐδημηγόρουν 1440, 22.

φιλονεικὸς βίος L. 192, 8.

φιλόπολις Ly. 148, 11. 153, 21. = D. 94, 17.

φιλοπονία τῶν δρόμων 1408, 21. τὴν φιλοπονίαν εὐθέως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐπιδειξάμενος 1409, 11. διὰ καρτερίαν καὶ φιλοπ. οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον 1412, 23.

φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν 292, 25.

φιλοπραγμοσύνη navitas, assiduitas, efficacia, contentio perpetua in actu rerum versandi, sive suarum, sive alienarum. τὴν φιλοπρ. ἢ πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῆ Φίλιππος 13, 9. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλ. ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ 52, 9. τὴν βίαν καὶ τὴν φιλοπρ. ὀρῶντες τὴν τούτου 559, 21. 994, 1.

φιλοπράγμων I. 49, 31. = Ly. 148, 12.

φίλος] φίλων ἀληθινῶν εἶναι ἐν τοῖς τοιοῦτοις καιροῖς παρῆναι I 13, 27. μέχρι τούτου Λασθένης φίλος ὀνομάζετο Φιλίππου 241, 25. φίλον, εὐεργέτην, σωτήρα ἠγοῦντο 240, 10. *φιλάς ἐποίησεν, ἐχθρῶς ἐχούσας πρότερον 480, 9. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὖνοις, ἐξ ὧν κακείοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη 664, 20. τοῦ μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν, ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας φροντίζω 1483, 13. = ἀπάνευθεν ἑταίρων φίλων Æ. 21, 2. συνήθεια τῶν φίλων, consuetudo cum amicis 48, 27. πατρικὸς φίλος 61, 3. = προνοία τῶν φίλων An. 8, 24. φίλους τοὺς κρείττους ἀφιέντες ἀεὶ τοὺς χεῖρους αἰρούμεθα 27, 7. = φίλος ἀπόβητος L. 113, 44. Λυσίας ἑαυτὸν ἔφη κοινὸν εἶναι τῆς πόλεως φίλον. ap. Aristid. c. Plat. II.

φιλοσοφεῖν] πεφιλοσόφηκεν οὕτως, ὥστε—ita callide commentus, commachinatus est—he managed his business so cunningly I 181, 1. = more academicorum de re quaque utramque in partem disputare L. 113, 18. ζητεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τοῦτο. subtiliter atque solerter excogitare 169, 9.

φιλοσοφίαν μόνην δυναμένην παιδεῦσαι ὀρθῶς καὶ γυμνάσαι ταύτην. [scil. τὴν διάνοιαν] 1412, 17. prædicatio philosophiæ legitur p. 1413, 11. sq. φέρειν τὴν φιλοσ. οὐκ ὄνειδος, ἀλλὰ τιμὴν τοῖς χρωμένοις 1416, 12.

φιλότης] φιλότητα ἐθέλοντες ἀντὶ διαφορᾶς ποιῆσθαι An. 27, 16. ἀφ' ὧν μοι ξενίαι καὶ φιλότητες πρὸς πολλοὺς καὶ βασιλέας καὶ πόλεις 19, 3. = ναυμαχήσαντες ὑπὲρ τῆς φιλότητος pro caris quibusque pignoribus L. 194, 7.

φιλοτησία [scil. κύλιξ.] φιλοτησίας προῦπινε 380, pen.

φιλοτιμεῖσθαι] ἐν μόνον ἂν τις ἔχοι δεῖξαι Φαίλιππον πεφιλοτιμημένον εἰς ὑμᾶς 1046, 7. = I. [27, 51.] = ἐπ' ἐνόοις, ὧν (id est τούτων, ὑπὲρ ὧν) οὗτος φιλοτιμεῖται, τοὺς ἐχθίστους αἰσχύνεσθαι L.—φιλοτιμούμενοι, ὅτι καὶ τοὺς φανερῶς ἠμαρτηκότας σῴζειν δύνανται 141, 28. φιλοτιμεῖται ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς πονηρίᾳ 143, 3. οὕτω διάκεινται, ὡς ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμεῖσθαι 143, 40. = Ly. 160, 8. 167, 39.

φιλοτιμία] ἐκεῖνον μὲν ἔχει φιλοτιμίαν τινὰ illi quidem præbet aliquam causam gloriandi 18, 21. φιλοτιμία magno cum studio, acri contentione, seu studio laudis et gloriæ sibi soli arrogandæ 23, 8. τὴν φιλοτ. τάνδρος ἀνυπέβλητον εἶναι 23, 10. μηδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας 220, 12. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ὑπολείπεσθαι. a nulla abesse largitione, nullam subterfugere erogationem pecuniariam, quæ fit gloriæ causa, in reip. decus atque commodum 312, 26. φιλοτιμίαν οὐ δεῖ ἐκ τούτων κρίνειν, εἴ τις—566, 7. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὄρωντας ποιούμενος. in licentia se jactans 1356, 2. φιλοτ. ἰκανὴν ἠγεῖσθαι τὴν τοῦ δύνασθαι λέγειν δόξαν 1424, ult. ἀπιστέρημαι τῶν ἰδίων φιλοτιμιῶν 410, 24. φιλοτιμίας πολλάς argumenta, documenta gloriæ περιαιρεῖται τῆς πόλεως 729, 15. = φιλοτιμία εἰς τὰ καλὰ Æ. 23, 8. ἀναλίσκειν τὴν πατρίαν οὐσίαν εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν 56, 27. ἀρπάζειν τὴν

φιλοτιμίαν 57, 10. φιλοτιμίαν κτᾶσθαι, *gloriam sibi parere* 60, 4. καταγελά τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας 84, 18. μὴ νέμετε τὰς φιλοτιμίας, ἀλλὰ κρίνετε 90, 2. = φιλοτιμίας μνημεῖον ὁ τρίπους I. 67, 31. = φιλοτιμίαν τινὸς ἀφανίζειν *Ly.* 167, 40. 168, 35. 169, 2. *efficere ut pereant et evanescant alicujus de rep. benemerita, in eamque factæ largitiones in oblivionem abeant.*

φιλότιμος] οὕτω γὰρ αὐτὸν [Philippum] φιλότιμον appetentem, avidum gloriæ εἶναί φασιν οἱ συνδιατρέψαντες 155, 16. = *φιλοτιμον ἔχομεν τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν *Æ.* 27, ult. τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες 52, 1. = φιλότιμος βίος *L.* 192, 7. φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος, *ultra quam par esset, ad orationis jactantiam evehi* 147, 38.

φιλοτίμως παρεσκευασμένης τῆς ψυχῆς 1409, 11. πρὸς χρηματισμὸν καὶ ρώμην καὶ τὰ τοιαῦτα φιλοτίμως ἔχειν 1412, 25. = I. 67, 26.

φιλοχρηματοῖν I. 81, 27.

φιλοχρήματα, *qui sint nempe, non parci, sed prodigi An.* 33, 20.

φιλοψυχεῖν 1397, 27. = φιλοψυχεῖν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς *L.* 193, 5. = *Ly.* 163, 4. 166, 23.

φίλτατος] ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα σώματα μὴ στέργειν *Æ.* 64, 42.

φίλτρον] οὐκ ἐπὶ θανάτῳ φάσκουσταν διδόναι, ἀλλ' ἐπὶ φίλτροις *A.* 112, 26.

φίμος *Æ.* 9, 9.

φλαῦρον μηδέποτε μηδὲν μήτε παθεῖν, μήτε μελλῆσαι 1487, ult. ἵνα μηδὲν εἶπω φλαῦρον 597, 4. μηδεῖς μοι ὀργισθῆ. οὐδὲν γὰρ ἐρῶ φλαῦρον 488, 7. τὰ μὲν ἄλλα ἔγινωκε οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδὲν, οὐδὲ σύνοδα 461, 4. περὶ ἂν οὐδὲν ἂν εἶποιμι φλαῦρον ἐγὼ 581, 19.

φλόξ πολεμία τὴν πόλιν κατέχει *Ly.* 206, 3.

φοβεῖν] φοβεῖ τοὺς μικροπολίτας τὰ τῶν μειζόνων (scil. πόλεων πολιτῶν) ἀπόρρητα *Æ.* 44, 4. φοβηθέντες, μὴ ἀνακηρυχθῆ αὐτῶν ἢ βδελυρία εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν 9, 16. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθεῖς 65, 9. φοβούμενοι τὸν ἔλεγχον 67, 37. βούλει σε θῶ φοβηθῆναι 77, 6. = *A.* 127, 23.

φοβερὸς προσπολεμῆσαι 24, 12. δεινὸν καὶ φοβερὸν 505, 12.

φόβος] *E. p.* 366, 26. *approbare volunt hoc vocabulum cum accusativo personæ, loco genitivi construi. verum ille quidem locus nil probat. nam accusativi apppositi non ad φόβος referendi sunt, sed ad τρίφειν insequens.* φόβω τῷ πρὸς ὑμᾶς metu vestri 798, 3. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναίξιν ἱκανὸν etc. 1374, 12. φόβον καὶ δέος παριστάν 654, 25. *Copulatur item φόβος cum δέος p.* 555, 14. = ἐπαρτῶν φόβους τοῖς ἀκροαμένοις *Æ.* 25, 5. τὸν περιστάντα αὐτοὺς φόβον 73, 16. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καρὸς καὶ φόβος καὶ χρεῖα συμμάχων 88, 4. ἀνάνδρως ἐνεγχεῖν τὸν φόβον 89, 35. = ὁ φόβος τῶν ἐπιφερομένων κακῶν ἐκπλήττων θερμότερον ἐπιχειρεῖν ἐποίησε *A.* 115, 19. = φόβος et φυγὴ copulantur, ut similia et cognata *Ly.* 163, 2.

φοιχίς] φοιχίδας περιπέτασε Æ. 64, 27. = φοιχίδας ἀνασειν L. 107, 40.

φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα. itare, commeare 312, 22. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315, 7. ἐφοῖτα εἰς Ἴπποβοαντίδα φυλὴν, εἰς παῖδας χορεύσαν, frequentabat illius tribus ludum puerilem, quo ab ejus magistro saltare disceret, atque ad choreas publice agendum erudiretur 1001, 19. 1002, 21. = φοιτᾶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Æ. 9, 4. = φοιτᾶν ἐπὶ τὸ ἐνοίκιον identidem statis temporum vicibus venire ad tollendum locar I. 58, 23. τῶν διδασκάλων, ὅσοι ἐφοιτῶμεν. ad quorum ludos itabamus 77, 33. = ἐπὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν φοιτῶν εἰσῆει βία L. 99, 5. de mœcho heram frequentante 93, 9. 29. φοιτᾶν αὐτοῖς σῖτον ἐκ Χερρονήσου καθ' ἕκαστον ἑνιαυτὸν 902, pep.

φονεὺς A. 111, 43. etiam in genere foeminino usurpatur. τὴν τούτων μητέρα φονεῖα γενομένην τοῦ ἡμετέρου πατρὸς 111, 45. τὸν ἑαυτῶν φονεῖα (quæ etiam mulier est) μεταχειριζόμενοι 113, 29. τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας φονεὺς εἰσι (duriter dictum) 126, 35. = An. 8, 35.

φονικὸς] φονικὸν νόμον jus criminale, de pœnis homicidarum 122, 13. 528, 5. 636, 12. = ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίᾳ Æ. 39, 35. = τοὺς τὰς φονικὰς δίκας κρίνοντας A. 125, 20. 141, 28. = φονικὸν ἀδίκημα scelus cæde patrata contractum Ly. 154, 29.

φόνος] πότερ' οὐδένα φόνον ὄσιον εἶναι χρὴ νομίζειν, ἢ τινά γ' εἶσθ' ὄσιον νομιστέον 644, 22. φόνου καὶ τῶν δεινοτάτων ἀνὴρ ἦν ὑπόδικος 1264, 19. τῶν ἐκουσίων φόνων tribunal erat in Areopago 641, 17. τῶν ἀκουσίων, τὸ ἐπὶ Παλλαδίᾳ 643, 20. τῶν ὄσιων, τὸ ἐπὶ Δελφίνῳ δικαστήριον 644, 20. = εἰ γὰρ μηδεὶς ἀνὴρ ἑαυτὸν ἀνακλήσει φόνου δικαίου βούλοιο, ἢ που ἀδίκου γε φυλάξει τ' ἀνὴρ Æ. 39, 41. φόνος committitur trium rerum ablatione, ἢ ψυχῆς, ἢ οὐσίας, ἢ ἐπιτιμίας 39, 42. = ὁ φόνος οὖν ἀνήκει εἰς τοὺς θεωμένους A. 123, 14. δικάζει τὰς τοῦ φόνου δίκας 130, 29. φόνον ἐπεξελεθεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου ἔξεστι τῷ δεσπότη 135, 9. φόνου δίκην παραδοῦναι successori puta 146, 18. = τὸ δέος καὶ ὁ * φόνος τῶν πεπονητότων (scil. τὸν φόνον) ἀπέτρεπε τούτων L. 158, 34. = φόνου (scil. δίκην) φεύγειν Ly. 166, 40. = τὰληθὲς τῶν ἐκ προνομίας φόνων εὐρεῖν D. 90, 39. invenire, num cædis præmeditatæ incusatus revera eam perpetravit, et cur, quando, quomodo.

φορᾶ] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι καὶ τοσαύτην 245, 16. proventus, crop, which the year brings forth. b) impetus. swing, course, precipitation, as of water. τύχην κοινὴν καὶ φορὰν τινα πραγμάτων χαλεπὴν καὶ οἶαν οὐκ εἶδει 316, 26. c) pensio tributorum, vel vectigalium. τούτῳ τὰς αὐτὰς φορὰς παρ' ἑκάστου δίκαιον ὑπάρχειν 547, 17. 574, 20. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι 776, 9. = φορὰ ρητόρων πονηρῶν καὶ τολμηρῶν Æ. 87, 16. = ὑπὸ τὴν τοῦ ἀκοντίου φορὰν ὑποδραμόντος A. 121, 30. 34. = τὰς ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθησι. pensiones restantes, reliqua L. fr. 2, 5.

φοράδην ἤλθον οἶκαδε, ὑγιῆς ἐξελεθῶν 1263, 11.

Φορβάντιον vel Φορβαντεῖον. fanum Phorbantis An. 9, 9.

φορεῖν] τίς οὐ μέλαν ἱμάτιον ἐφόρεισε I. 47, 10. ἐμβάδας καὶ τριβώνια φορεῖ 51, 33.

φορεῖον lectica gestatoria D. 95, 41.

φορμορραφεῖσθαι] φορμορραφούμεθα ἐπὶ τὰ στενά Æ. 77, 27.

φορμὸς] σῖτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι L. 164, 33.

φόρος vectigal. κάκεινοι μὲν [reges Macedoniae] τοῖς Ἀθηναίοις φόρους ἤνεγκαν, ἢ δὲ ἡμετέρα πόλις οὐδενὶ πάποτε τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων 156, 17. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι [id est ὡστε τάξαι αὐτοὺς] Ἀριστείδη 689, ult. = Ἀριστείδης ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἑλλησι Æ. 31, 20. φόρους τάξαντα τοῖς Ἑλλησι 90, 20. = φόρος προσήει κατ' ἐνιαυτὸν An. 24, 29. φόρους τάττειν ταῖς πόλεσι 30, 21. φόρον διπλασιάζειν 30, 27. = εἰς τὴν ἀκρόπολιν τοὺς φόρους ἀνενεγκόντες D. 95, 6.

φορτικὸς καὶ ἐπαχθὴς 57, pen. καὶ γὰρ εἰ φορτικὸς ὁ λόγος εἶναι δοκεῖ, ὅμως ἐρῶ. Hermogenes p. 410, 1. = ταῦτα δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, non quo aut vos, aut illum, de quo loquor, offendam orationis importunitate Æ. 6, 26. τὸ φορτικὸν h. l. est protervia linguæ, oris petulantia, cum tu immeritum, nulla provocatus injuria, lædere et incessere probris gestis.

φορτίον μεῖζον, ἢ κατ' αὐτὸν, ἀράμενος 156, 5. = φορτίου προσγενομένου Ly. 159, 43.

φρατορικὸς] ἐνέγραψαν εἰς τὸ φρατορικὸν γραμματεῖον 1092, ult.

φρατριάζειν] μεθ' ὧν Θεόπομπος, ἕως ἕζη, ἐφρατρίαζε 1054, 3.

φρατρίαρχον εἶλοντό με 1305, 22.

φράτριος] ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέροντες τοῦ Διὸς τοῦ φρατρίου 1054, 10.

φράττων τὰ παρασκήνια 520, 19. φράττοντα τὰ ἑαυτοῦ σωφρονεῖν ἡγοῦμαι 1280, 12.

φράτωρ] εἰσήχθη εἰς τοὺς φράτορας 1313, 19. = εἰσάγει με εἰς τοὺς φράτορας I. [19, 18. 20, 20. 28, 54.] = ὅσα ἔτη γεγονὸς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήχθη L. 183, 10.

φρέαρ] αἰ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα ἐπιλείπειν πέφυκεν 186, 16. ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν 1225, 12.

Φρεαττώ] τὸ ἐν Φρεαττοῖ δικαστήριον 645, 26. 646, 9.

φρην] νοῦ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς 780, 21. = συμφορὰ τῶν φρενῶν. dementia, furor An. 20, 29. = τὰς ἐμφύτους φρένας ὀρθῶς παγείσας, etc. L. ap. Harpocr. in Καρκίνος. εὐθέως παραλλάττει insanit fr. 58.

φρικώδης 644, 18. = An. 5, 5.

φρίττειν] τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικῶς ἀκούω 332, 11. ὃ τίς οὐκ ἂν ἐφριξε τῶν ἄλλων ποιῆσαι; exhorrescat, reformidet 559, 8. οὐχὶ φρίττουσιν ἐν ὑμῖν ὧν προσήκει παθεῖν αὐτοὺς 1230, 24.

φρονεῖν sapere, animatus esse quoquomodo, animos gerere, seu humiles, seu excelsos. τὸ εὐ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. immodeste, superbe, ultra quam verum est, atque decet, de se sentiendi, sese efferendi 16, 1. ὡσπερ οὐδὲ καλὰ καὶ λαμπρὰ πράττοντας μικρὸν καὶ ταπεινὸν φρονεῖν 173, 25. ἢ ἐλαττον φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερά αὐτῶν ἀγαπᾶν

πράττοντας 176, 7. οὐδείς τηλικούτον ἐφ' ἑαυτοῦ φρονήσει, ὅστις— 181, 16. εὐ πράττοντες οὐκ οἶδ' εἴ ποτε εὐ φρονεῖν ἠθέλησαν οἱ Ῥόδιοι 195, 1. ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ 319, 27. τό γ' εὐ φρονεῖν αὐτῶν μίμεισθε 427, 19. οὐδείς οὕτως οὐτ' ἀναιδής, οὐθ' ὑπὲρ ὑμᾶς φρονῶν ἐστὶ 801, 27. τοῦτ' οὖν ἐξελέγξαι πειράσομαι πρώτον, ἐφ' ᾧ μάλιστα φρονεῖ. *superbit, fudit* 836, 10. εἰ πάντων τῶν ἄλλων ὑμῶν ἔλαττον προσήκει μοι φρονεῖν, τούτου γε μεῖζον, οἶμαι, καὶ τούτω γε εἰ μηδενὸς τῶν ἄλλων ἔλαττον, ἐμοῦ γε ἔλαττον 1126, 15. = ἀκμάζειν τῷ εὐ φρονεῖν *Æ.* 4, 16. ἀναβάλλεται τοὺς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν πρεσβυτέραν καὶ φρονοῦσαν ἡλικίαν 19, 34. ἄνθρωπος περὶ τὸ γράφειν μέγα φρονῶν 44, 36. φρονεῖν, *sibi conscius eorum, quæ agat, et quare agat, esse, consulto et deliberato agere.* ὁρῶντων, φρονούντων, βλέπόντων ὑμῶν 67, 10. = *recte sapere, suæ tutelæ esse.* ἐπειδὴ τάχιστα ἤρχετο φρονεῖν, *to come of age, to come to years of understanding* *I.* 76, 37. ὡς εὐ φρονοῦσιν ὑμῖν ἰκανὰ τὰ εἰρημένα νομίζω. *ut viris barbatis et mente sibi constantibus* 85, 37. εἴπερ τι δίκαιον ἐφρονεῖ 108, 3. = *recte sapere* *A.* 115, 4. = εἰς τινὰ μὴ εὐ φρονεῖν *animo erga quem inimico et infesto esse* *An.* 20, 15. = φρονεῖν ἕτερα καὶ δημηγορεῖν *D.* 92, 22. ἕτερα μὲν λέγων, ἕτερα δὲ φρονῶν 96, 15.

φρόνημα] οὐδέποτε οἶμαι δυνατὸν μικρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν 173, 23. ὅποι' ἄττ' ἀν' ἣ τῶν ἀνθρώπων τὰ ἐπιτηδεύματα, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημ' ἔχειν 173, 26. τὸ φρόνημα ἀφείσαν. *spiritus pristinos et cognatos demittentem* 246, 1. τὸ τίνοσ φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἴδει 297, *pen.* φρόνημα ἔχοντα, ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς δ' ὑμᾶς ἴσον 449, *ult.* = ταπεινὰ καὶ τοῦ φρονήματος ἀνάξια πράττειν *D.* 99, 30. *infamis enim erat Thebanorum superbia.*

φροντίζειν] εἰ ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζετε 9, 13. σφόδρα χρὴ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντίσαι 12, 18. ἀπειθῶν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται 431, 10. οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, οὐδὲ τῶν νόμων φροντίσας 526, 25. ὅσον ἀν' χρῆσθε χρόνον, τοσοῦτον ἑκάστου φροντίζειν δοκεῖν 1476, 21. ἐμαυτοῦ σωτηρίας φροντίζω 1483, 12. = τραπέζης οὐδὲν φροντίζειν *Æ.* 52, 35. = *I.* 107, 11. = φροντίζοντας μὲν τοῦ ὀνόματος, τοῦ δὲ πράγματος ἀμελοῦντας *An.* 32, 38.

φροντίς] ὁ παρὰν καιρὸς πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται 29, 7. = *A.* 116, 28.

φροῦδος *A.* 132, 45.

φρουρά] φρουραῖς κατεχόντων τὰ κύκλω τῆς Ἀττικῆς 258, 6. ἡ ἐκείνων ταραχὴ πρὸς ἀλλήλους καὶ ὑποψία φρουρὰ Χερρονήσου μεγίστη ἐστὶν 654, 20. ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγραφείσης. *vi edicti propositi, quo præsidium illuc ire jubebatur* 1257, 5. ἕωσπερ ἡμεν ἐπὶ τῇ φρουρᾷ 1257, 10. ὑποδέχεσθαι φρουρὰν 1334, 21. = ἀπιστία καὶ ἡ μεθ' ὅπλων φρουρὰ σώζει τὰ τῶν τυράννων καὶ τῶν ὀλιγαρχῶν σώματα καὶ πολιτείαν *Æ.* 1, 22. φρουρὰν εἰσάγειν 73, 30. = *præsidatus, commoratio in castello ad custodiam ibi agenda.* τῶν φρουρῶν οὐδεμιᾶς ἀπελαίφθην *L.* 147, 26.

φρούραρχος *D.* 95, 17.

ORATT. ATT.

φρουρεῖν τινὰ custodire aliquem, non ut carcere septum, sed quomodo satelles regem. ἐφρούρει Χαρίδημον ἢ πόλις. *the state stood centry over him* 682, ult. καὶ Χαρίδημον εἰ χρῆ φρουρεῖν βουλευέται; Χαρίδημον; οἴμοι 690, 22.

φρύγανα συλλέγειν Ly. 158, 36.

φρυγανοφόροι sarmentorum bajuli L. ap. Poll. VII. 29.

φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως 1018, 10.

φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγένηται Æ. 65, 4. = φυγὰς καταστήσομαι L. — φυγάδων 160, 29.

φυγῆ] τὴν ἡλικίαν, ἐν ἣ φυγῆς ἐπικινδύνου πειραῖσθαι παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι 1470, 13. γῆρας καὶ φυγῆν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων 1484, 3. = ἐφόδια τῆς φυγῆς Æ. 24, 29. φυγῆ, tota multitudo exsulum, velut corpus aliquod aut collegium exsulum. ἡρημένοι ὑπὸ τῆς φυγῆς, a corpore exsulum delecti, deputati 47, 8. στοχάζεσθαι τῆς φυγῆς καὶ τῆς παρούσης αὐτῶ ἀπορίας ὡς ἄριστα 49, 4. ἐφόδια φυγῆς τινὰ ἀποστερεῖν 50, 25. = φυγῆν τινος καταγινώσκειν An. 14, 25. = φυγῆν ποιεῖσθαι exsili pœnam alicui discernere L. 100, 6. φυγῆ ὑπόλογος, exsilium, quod ei, qui toleravit, pro promerito imputatur 180, 35. φυγῆν αὐτοῦ καταγνοῦς, Θράκης καὶ πάσης πόλεως ἐβούλετο μᾶλλον πολίτης γενέσθαι, ἢ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος εἶναι 143, 19. = φυγῆ et φόβος corporata Ly. 163, 2. φυγῆν αἰδίδιον ἑαυτοῦ καταγινώσκειν 150, 34 168, 29.

φυγοδικεῖν 1013, 7.

φύειν] εἴ τις ἐφύετο κοινὸς πᾶσι κίνδυνος 1394, 7. ἐφύετο κατὰ πάντων crescebat, adolescebat, invalescebat adversus omnes 231, 14. αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φύόμενα 423, 2. Conf. φύναι. = ἔφυσε deus τοὺς πρώτους γενομένους ἡμῶν A. 125, 23.

φυλακῆ] παντοδαπὰ εὐρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν 71, 20. καὶ ὅπως ἐνὶ τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ἀκριβεστάτην γενέσθαι 101, 15. τοὺς ἐπὶ τῇ κοινῇ φυλακῇ [τῶν συνθηκῶν puta] τεταγμένους 215, 21. τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστη φυλακῇ, [scil. ὄντα] παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες 300, 8. μὴ προσγραφάμενοι τὴν αὐτὴν φυλακὴν. cautionem 616, 24. φυλακὴν τοῦ σώματος διδόναι præsidium armatum, satellitium 622, 7. φυλακῆς αὐτοῖ τῆς μεγίστης εἰσὶ δεόμενοι 807, 8. τοῦ μὲν ἐπιβουλεύσαντος, οἷς ἂν τύχη, τοιαύτην φυλακὴν ἐψηφισμένους φαίνεσθαι 666, 3. οὐδὲ τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ φυλακὴν δυνατοὶ ἔστε φυλάττειν 80, 8. κοινωθήσοιτας τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς 80, 17. = A. 115, 8. = qui legibus et magistratibus parere recusat, is μεγίστην φυλακὴν τῆς πόλεως ἀνήρηκε An. 31, 32. = φυλακὴν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῇ θύρᾳ L. 121, 27. = φυλακὴν τῶν τειχῶν ἔρημον καταλείπειν Ly. 150, 4. τάττει στρατήγους εἰς τὰς φυλακὰς 149, 42. τὴν ἑαυτῶν ἀνδρείαν ἀσφαλεστέραν εἶναι νομίζοντες φυλακὴν τῶν λιθίνων περιβόλων 153, 42. = φυλακὴν τὴν τῶν σωμάτων ὃ δῆμος παρακαταθήκην ἔδωκεν Areopagitis hoc dedit populus muneris, velut in fidei commissum, ut pœnis cœdium exsequendis provideant securitati corporum liberorumque et servilium D. 91, 17.

φυλακτήριον] ἐν δέ τι κοινὸν ἢ φύσις τῶν εὐ φρονούντων ἐν ἑαυτῇ κέ-
κμηται φυλακτήριον 71, 24.

φύλαξ] φύλακες φοβεροὶ τῆς οἰκείας ἀκεραίου 17, 13. φύλακας ἀν-
κατέστησαν ὑμᾶς αὐτοῦ διὰ τοῦ προβουλευμάτος 682, 25. δικασταὶ
καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε 771, 22. φύλακας τῆς
νεῆς καταστήσας 895, 17. = ἐφιστάνειν τινὰ φύλακα τῶν νόμων Æ.
2, 3. = φύλακας κατεστήσαμεν τῇ οἰκίᾳ L. 154, 38. = φύλαξ πάντων
τῶν ἐν γράμμασι δικαίων τῇ πόλει D. 101, 13.

φυλαρχεῖν magistri equitum honorem gerere I. 55, 19. 88,
17.

φύλαρχος 47, 10. unde patet, ad τὸν ἵππαρχον, seu magistrum
militiæ equestriſ esse τὸν φύλαρχον, atque in militia pedestri est
ὁ ταξίαρχος ad τὸν στρατηγόν. = φυλάρχους ἐπὶ τὰς φυλάς κατέστησαν
L. 124, 15. 144, 36. τοὺς φυλάρχους ἀπενεργεῖν τοὺς ἰππεύσαντας
146, 10.

φυλάττειν custodire, servare, salva tueri. πολλάκις δοκεῖ τὸ φυ-
λάξαι τάγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον 16, 3. πολὺ ρᾶον ἔχοντας
φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκε 25, 23. ἀλλ' ὡς φυλαξόντων
τοὺς ἄλλους 344, 25. φυλάττειν δ' οὐκ ἐθέλουσι τοῖς αὐτοῖς τούτοις
472, 2. b) reservare in futurum tempus. φ. τινὶ τιμωρίαν poenæ
exsecutionem 527, 8. c) observare, opperiri tempus opportunum,
to wait, to stay. φυλάττων τοὺς ἐτησίας, ἢ τὸν χειμῶνα 48, pen.
φυλάττει ὀπηνίχ' ὑμεῖς ἐστὲ μιστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος 328, 6. ἀρι-
στοκιοιουμένους φυλάξας τοὺς στρατιώτας. *he watched the opportunity
when the soldiers were taking their dinner* 675, 17. d) observare
aliquem, invigilare acribus oculis, *to dog, or observe diligently.*
φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν 317, ult. ἀν οὕτω φυλάττητε αὐτόν.
should you thus keep a strict eye upon him. si exceptiones et
excusationes ejus omnes ita eludatis, perfugia ipsi omnia occlu-
datis 449, 12. simile de iis ductum, qui furacis hominis digi-
tos diligenter observant, ne quid surripiat. ἂ νομίζω μνημονεύον-
τας ἀν ὑμᾶς ἄμεινον φυλάττειν, ἀν παράγειν καὶ φενακίζεῖν οὗτοι ζητῶ-
σιν ὑμᾶς 691, ult. ὡς αὐτὸς φυλάττει τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας
1333, 6. e) φυλάττειν τινὰ pro φρουρεῖν. præsidere, in armis
esse alicujus tuendi ergo, protectorem et satellitem ejus agere.
to stand sentinel before a person's door, to act as his body-guard.
ἀλλ' εἰ καὶ μὴ φυλάξετε ἕκαστον τούτων, ἐκείνων γ' οὐδεμία χάρις 688,
15. In Medio, cavere. φυλαττομένοις ὑμῖν οὐδέν ἐστι φοβερόν 41,
2. φυλαττόμενον καὶ προορώμενον, μὴ καταισχύνη ταύτην 773, 1. In
passivo. οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα. servantur 422,
10. = φυλακτέον Æ. 1, 23. ambigue positum est, ut primo quidem
loco accipi debeat pro *cavendum est*, altero pro *observandum*.
ἀβουλίαν φυλάττεισθαι 38, 5. εἰ γὰρ μηδεὶς ἀν ὑμῶν ἑαυτὸν ἀναπλήσαι
φόνου δικαίου βούλοιτο, ἢ ποῦ ἀδίκου γε φυλάξαι τ' ἀν 39, 41. τὸν δαί-
μονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολουθοῦσαν τῶ ἄνθρωπῳ φυλάξασθαι
76, 7. σπλάγχνα φυλάττειν 76, 27. = φυλάττειν τοὺς οἰκέτας acribus
oculis observare I. 60, 15. = πῶς οὖν ἀν ἐφυλάξατο μηδένα βαλεῖν.
qui cavisset, ut ne quem feriret A. 124, 37. 38. ἂ γάρ τις μὴ προσ-

εδόκησεν, οὐδὲ φυλάξασθαι ἐγχαρεῖ 131, 36. αὐτὴν ταύτην φυλάξαντες τὴν ἡμέραν 145, 38. = *acriter observare, invigilare, ne quis aliena surripiat. to have a strict eye upon one* An. 17, 35. φυλάττεσθαι χρὴ τῶν πολιτῶν ὑπεραυξομένους 32, 22. = φυλάττεσθαι *cavere*. οὕτω σφόδρα ἐφυλαττόμην L. 97, 32. 144, 3. TAYL. ἐφύλαττον τὴν γυναῖκα καὶ προσεῖχον αὐτῇ τὸν νοῦν 92, 19. *acribus oculis opportunitati invigilare, eique velut insidiari, observare* 93, 9. = φυλάττειν τὰς ἀπορρήτους διαθήκας D. 91, 20.

φυλέτης. *tribulis* 521, 2. 689, 6. = φυλέτας καθῆσθαι βοηθοῦντας τοῖς νόμοις *Æ.* 5, 22. = I. 67, 11. = A. 142, 46. = An. 19, 31. = ἡρέθη ὑπὸ τῶν φυλετῶν L. 158, 9. 11.

ἡ φυλὴ, τὸ δέκατον μέρος ὑμῶν 556, 5. ἃ δὲ κατὰ φυλάς παρεκάλεσεν ἐκάστους εὐρώστους εἶναι 1397, 14. κατὰ ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς 999, 12. *ubi φυλὴ in sensu civili accipiendum est, non militari. Nam si militari accipiat, abhorrens erit dici, ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς, cum tribunum militum [qui est pedestris militiæ] agerem in turma equestri. Nam si turma equestris hic designata fuisset, dicendum fuisset φυλαρχῶν τῆς φυλῆς. Verum sententia est, cum taxiarum, seu tribunum pedestrem agerem in militia pedestri tribus meæ. et voc. φυλὴ h. l. designatur una tribus earum decem, in quas plebs universa distributa erat. = ἡ φυλὴ τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως* *Æ.* 54, 17. ἀγορὰν ποιεῖν τῶν φυλῶν, *concionem tribuum* 57, 37. οὓς αἱ φυλαὶ καὶ αἱ τριττύες καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἰρουῦνται 58, 7. *ergo trippus est aliquid intermedium inter φυλὴν et δῆμον, minus illa, majus hoc. ὅταν ἐπιταχθῇ τι ταῖς φυλαῖς, οἷον τάφρους ἐξεργάζεσθαι, ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι* 58, 10. = I. [27, 52.] = *turma equestris, quæ in pedestribus copiis est τάξις, cohors. οὐδεὶς φύλαρχος αὐτὸν φαίνεται εἰς φυλὴν κατατάξας* L. 137, 19.

φύλλον] ἀπορρεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων 615, 10. 755, 15.

φύναι] πολὺ ῥᾶον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πέφυκε πάντα. *ea est rerum omnium natura, ut a jam tenentibus facilius serventur, quam acquirantur* 25, 24. οὐ λέληθα ἑμαυτὸν, οὐδ' ἄγνωσῶ, οὐ τῶν εὐ πεφυκότων κατὰ ταῦτα ὧν ἀνθρώπων 982, 20. τὰλλα δὲ ταῦτα [*incessu, voce, vultu, statura*] ἕκαστος ἡμῶν, ὅπως ἔτυχε, πέφυκε. *nostrum quisque talis est, qualem eum natura fecit* 982, pen. τοῖς ἀπλῶς [*id est ἀπλάστως*] ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι 1122, 17. τὸν δαίμονα, ᾧ φύντας ἀνθρώπους εἰκεῖν ἀνάγκη 1400, 23. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχῶν, οὗτος ἦν τῶν φύντων * κακῶν αἴτιος. *malorum ex illis seminibus enatorum* 280, ult. αὐτὸς ἔφυ χρηστὸς probus et frugi erat natus, seu natura sua, non doctrina, non arte, non coactu 957, ult. = ἐπιδέξιοι φύντες ἐτέρων μάλλον *Æ.* 25, 21. εἰς παραδοξολογίαν τοῖς ἔσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν 72, 24. μέτριον καὶ σῶφρονα πεφυκέναι πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν 78, 4. = οἱ μετ' ἐκείνου φύντες I. 72, 10. = ἱκανῶς πεφυκότες A. 115, 3. = φύντες καλῶς bene nati L. 192, 22. τὰ φύσει πεφυκότα ὑπεριδῶν 193, 21. τὸν φύσαντα pro τὸν φυτεύσαντα vel πατέρα 116, 45. = πέφυκεν ὁ νόμος προλέγειν ἂ μὴ δεῖ πράττειν in eo cernitur vis et natura et intentio

legum, hoc leges volunt, eoque feruntur, ut prædicant ea, quæ nefas sit fieri Ly. 148, 16. σχήματα formæ humanæ, non homines veri, ἄλλως incassum ἐν πόλει πεφυκότα 161, 5.

φυσᾶν vana spe lactare, et superbia, levitate, temeritate impletum, inflatum circummagere. μεταωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη 169, 23. τὰς γνάθους φυσῶν 442, 16. ἐπάρας αὐτὴν τῷ λόγῳ καὶ φυσήσας 1357, 27. ἐφ' οἷς φυσηθεὶς Παισανίας ἐπέγραψεν ἐπὶ τὸν τρίποδα ἐν Δελφοῖς 1378, 1.

φυσιογνωμονεῖν] φυσιογνωμονήσουσι τοὺς ἀποψηφισαμένους oculis scrutabuntur, notabunt, deprehendent eos, si qui sontes absolverint præter fas. *they will detect their knavery in their eyes* 799, 21.

φύσικ] οὐτ' εὐλογον, οὐτ' ἔχον ἐστὶ τοῦτό γε φύσιν. hoc neque cum ratione, neque cum natura rerum convenit. per naturam rerum fieri nequit 25, 22. οὐχ ὅτι τὰς φύσεις ἐστὲ χεῖρους τῶν προγόνων 173, 19. αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ τόπου κακοπαθεῖν 276, 11. ἐκ τούτων γίγνεται τε πάνθ', ἃ φέρουσιν αἱ φύσεις, καὶ γίγνεται καλῶς 796, ult. φύσει μὲν ἔχοντα [id est ταύτη, ἣν τις ἔχει,] μάχεσθαι οὐκ εὐπορον 983, 1. δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν 1351, 6. φύσιν ἀγεννῆ καὶ ταπεινὴν ἔχοντες 1411, ult. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν 1417, 7. ἅπας ὁ ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774, 7. ubi naturæ et juris discrepantiæ demonstrantur. τούτων δ' ἡ μὲν φύσις ἐστὶν ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον καὶ κατ' ἀνδρα ἴδιον τοῦ ἔχοντος 774, 9. = ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ *Æ.* 2, 28. λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν 21, 38. ἐξαιρεῖτ' οὖν (exterminate) τὰς τοιαύτας φύσεις 27, 12. μακαρίζειν φύσιν τινὸς 33, 28. φύσις ποιεῖ κακοὺς, ἢ χρηστοὺς, οὐ Μακεδονία 48, 30. προδότης ἐκ φύσεως 50, 20. οὐδεὶς ὑμῶν οὕτως ἐστὶ δύσκολος τὴν φύσιν 62, 10. φέρεσθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν 66, 20. μηδὲ βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι 69, 15. πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβομένη δημοσίας ἀπεργάζεται συμφορὰς 74, 31. θεωρῶν (judicans, metiens) τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου φύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀνανδρίας 76, 28. ἐπεικειὶς φύσις διαφθερεῖτε 79, 32. ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῆς ἐν τῇ φύσει δαπάνης 85, 8. ἀφομοιοῖ μου τὴν φύσιν ταῖς Σειρήσι 86, 17. φύσις, ingenium, solertia a natura indita 86, 20. 24. = φύσει γεγονότα υἷόν. ex se natum *I.* 65, 4. opponitur adoptato. τοιοῦτοι τὰς φύσεις πρὸς ἀλλήλους εἰσι 66, 40. = κατὰ φύσιν ἦν *A.* 128, 15. = ἡ φύσις νόσων τε ἥττων καὶ γήρως obnoxia est, vel iis succumbit *L.* 198, 5. = κατὰ φύσιν id est εἰκότως prout consentaneum est e rerum natura existimare *Ly.* 151, 8.

φυτεύειν] ἑκατὸν πλέθρα γῆς πεφύτευμένης 491, 27. πεφυτευμένα δένδρα, ἄμπελοι καὶ συκαῖ ab hominibus plantatæ, non sponte natæ 1275, 9. = φυτεύειν χωρίον καὶ γεωργεῖν *I.* 77, 34. = τὸν φυτεύσαντα patrem *L.* 119, 18.

φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοιχῶν 1251, 23.

φυτὸν] φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251, 22.

Futurum tertium κεκινδυνύσεται A. 138, 15.

Φωκαεὺς non de homine, sed de statere. λαβὰν τριακοσίους στατηῆρας Φωκαεῖς IOI9, 15.

Φωκικὸς] Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας Æ. 66, 12.

φωνασκεῖν 328, 11. 421, 21. 449, 14.

φωνασκία] ἐπιδειξίν τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι 319, 9.

φωνή] ὁ παρὼν καιρὸς μόνον οὐχὶ λέγει φωνήν ἀφίεις 9, 11. μηδὲ φωνήν ἀνάσχησθε 228, 16. 755, 1. οὐδὲ φωνήν ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν 240, 12. φωνή κοινή τῆς πατρίδος est p̄æco 285, 10. ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφήκε φωνάς, nihil sibi reliquit indictum 293, 12. οἷας τότε ἤφει φωνάς ὁ Φίλιππος 301, 10. καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἴσως ἀνάγκη λέγειν. καὶ γὰρ μέγα καὶ ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖ 449, 15. τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537, 25. οἷτινες ἂν τὴν τῶν νόμων φωνὴν ὑμετέραν εἶναι νομίζωσι IO43, 21. οὕτω διεθήκε τοὺς δικαστάς, ὥστε μηδὲ φωνὴν ἐθέλειν ἡμῶν ἀκούειν IIO3, 14. τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀπτικιστὶ I424, 1. = φωνάς μηδὲ τοῖς ἀσὶ προσδέχεσθαι Æ. 26, 1. φωνὴν τοῦ κινδυνεύοντος μὴ ὑπομένειν 28, 6. οὐδὲ ὅθεν τὴν φωνὴν προίεται 31, 20. μήθ' ὅθεν φωνὴν ἀφήσι 40, 1. τιμαρεῖν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει 43, 17. φωνὴν ταύτην τὴν δξεΐαν καὶ ἀνόσιον ἐντεινάμενος 49, 15. βοηθεῖν τῷ θεῷ (Apolliñi) καὶ τῇ γῆ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. φωνῇ βοηθεῖν τῷ θεῷ 70, 29. φωνάς μόνον οὐκ ἀνθρώπων προσκτασάμενοι (dii) 72, 9. τόνος φωνῆς 83, penult. 84, 6. = φωνὴ μεγάλη I. 62, 14. οὐδεὶς ὑμῶν τὴν φωνὴν ἀνάσχοιτο ἀκούων IIO, 16. = φωνῇ (id est λαμπρᾷ καὶ τορῶ) εἶπε τὰ ἀπόρρητα L. 107, 38.

φῶρ] εἰς φῶρων λιμένα ὀρμίζονται 932, 13.

φωρᾶν. φωρᾶσθαι pro ἐλέγχεσθαι, coargui improbitatis, fraudis, aut imbecillitatis, deprehendi, agnosci, quale sit, et quam procul a specie externa et ab exspectione jaceat 21, 3. οὐκ ἂν ὁμοίως κλέπτης ἂν ἐφωρῶ 615, 19. 755, 26. φωραθεῖν τὰ ψευδῆ μαρτυρηκότες IIO7, 4. = furtum quaerere I. 60, 26.

φῶς] εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστηκότος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοι 1396, 15. = φῶς ἡλίου ὄραν An. 9, 38.

χαίρειν] μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππὸν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους 154, 24. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν δεῖ ταῦτα λυπεῖσθαι καὶ ταῦτα χαίρειν τοῖς πολλοῖς 323, 4. δεῖν ὅπως ἂν μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροὶ ποιεῖν 437, 7. = χαίρειν δικαίοις λόγοις Æ. 28, 10. χαίρειν κολακευόμενος 87, 18. = χαιρήσειν An. 13, 40. = ὥστε μᾶλλον ἀργίζετο τοῖς εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκόσιν ἢ τοῖς αὐτῶ τῆς καθόλου αἰτίοις γεγενημένοις [ἐχαιρε] L. 150, 10.

χάλαζα] τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ *οἱ τὴν χάλαζαν, ἐμοιγε δοκοῦσι θεωρεῖν, εὐχόμενοι μὲν μὴ καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι γενέσθαι, κωλύειν δὲ οὐδεὶς ἐπιχειρῶν I19, 25.

χαλεπαίνειν] οὐ γὰρ, ἐπειδὴν τι εἶσαητε τῶν ὑμετέρων ἀπολέσθαι, τότε χρὴ χαλεπαίνειν I231, 3.

χαλεπὸς] εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν I27, 26. ὃ χαλεπώτατε Βοιωτὲ est p. 1004, 19. νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν

εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἀ πεισόμεθα, ἀν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποι-
εῖν 146, 10. ὑπὸ τῆς τουτουὶ τοῦ χαλεποῦ importuni βλασφημίας
312, 18. sævus, acerbus in sumendis pœnis 528, 10. χαλεπός
ἐστὶν ὁ νόμος. sævas pœnas minatur 941, 3. παραδόξῃ καὶ χα-
λεπῇ τύχῃ κατωρθωκέναι 1395, 16. = ἐπίταγμα ἐπιτάττοντες οὐ χα-
λεπὸν, ἀλλὰ πάνυ ῥάδιον Æ. 1, 13. οὕτως ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας
χαλεποί, sævi, immites, implacabiles 26, 5. παρακολουθεῖ πολλά
καὶ χαλεπὰ τῷ κρινομένῳ 49, 30. = χαλεποί καὶ γνωσθῆναι καὶ δευχθῆ-
ναι A. 115, 5. = χαλεπώτατος δικαστῆς Ly. 167, 14.

χαλεπῶς ἔχειν pro χαλεπαίνειν. ἐφ' οἷς τοῖς ἄλλοις ὀραταί τις χα-
λεπῶς ἔχων 498, 10. = ægre, scarcely L. 181, 31.

χαλκεῖον tessera ænea, signo et documento serviens, eum, cui
data esset, a rep. honore ornatum, aut in dicasterium aliquod
judicandi ergo missum esse. πλὴν εἰ μὴ σημεῖον, ὡς περ ἄλλῃ τινὶ,
τῷ χαλκεῖῳ προσέεται 997, 18. = officina fabri serarii An. 6, 23.
= ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκα εἰς χαλκεῖον L. fr. 18.

χαλκίοικος Minerva Ly. 166, 8.

χαλκοτύπος 781, 17. = Ly. 155, 19.

χαλκοῦς] περίεστιν ὑμῖν ἐκ τούτων ὁ δεῖνα χαλκοῦς. ænea illius
statua 172, 6. Σόλωνά ψηφίσασθαι χαλκοῦν ἐν ἀγορᾷ στήσαι 807,
18. ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον οὐδένα citat e Midiana
Julius Pollux IX. 92. μὰ Δί' οὐ χαλκοῦς ἴστασαν 172, 18. Φί-
λιππον θαυμάζουσι καὶ χαλκοῦν ἰστᾶσι καὶ στεφανοῦσι 425, 1. παρὰ
τὴν χαλκῆν τὴν μεγάλην Ἀθηναῖν ἔστηκε 428, 15. b) ut substanti-
vum, nummus æneus. δεῖξον χαλκοῦν ἓνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνήλω-
κός. id est ὅτι ἀνήλωκας 1045, 25. ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν
ἐωνημένῳ 1283, 4. Frigidum et prorsus stolidum dicterium De-
mostheni tribuit, indignum oratore, at hoc dignius infantia et
fatuitate seculi, quod Eustathium tulit, verbosus interpres Ho-
meri, ad Iliad. φ'. 1243, 19. quod referam, non quo contume-
lia Demosthenem respergam, a quo ejusmodi scurrilitas pro-
fecto non potuit proficisci, sed quo nil omittam eorum, quæ
ipsi tributa usquam locorum reperero. Verba Eustathii sic ha-
bent. Κλέπτης τις παρ' Ἀττικοῖς [imo vero voluit παρ' Ἀθηναίοις
dicere] Χαλκοῦς ἔκαλεῖτο. εἰς ὃν ἐγκρατῶς τοιχωρυχοῦντα καὶ ἐκ-
πλήττοντα [lege κλέπτοντα] ἴσχωψε Δημοσθένης τό· Μὴ θαυμάζετε,
ὡ Ἀθηναῖοι, χαλκοῦς κλέπτας, εἰ τοὺς παρ' ὑμῖν πλινθίνους οἴκους διο-
ρύττουσι. Non sale modo, sed vel sententia quoque caret. = τεί-
χεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε Æ. 65, 33.
= ὁ στρατηγὸς ὁ χαλκοῦς An. 6, 16.

χαλκοχίτων Æ. 80, 21.

χαλκώματα σύμμικτα οὐ πολλά ἐκέκτητο L. 154, 22. συσκευα-
σάμενος τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα fr. 32.

χαράδρα canalis derivandis aquis factus. the gutter, the con-
duit. ἀποικοδομουμένην τὴν χ. 1273, 6. = χαράδρα Νεμεῖας καλου-
μένη Æ. 50, 36.

χαράκοῦν Æ. 73, 39.

χαρακωμα βουλόμενος πρὸς τῆ πόλει 254, 26. ὄλον χαρακώματα καὶ τεῖχη καὶ τάφροι 71, 20.

χαρακωσις Ly. 153, 27.

χάραξ *the wood of which the trunk or stock of a tree consists.* χάρακας [*timber*] καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα [*boards*] 568, 16.

χαρίσις] χαριέστατον εἶναι, καὶ πλέον τῆ συνέσει, ἢ τῶ κάλλει, προέχειν τῶν ἡλικιωτῶν 1401, 6.

χαρίζεσθαι] λόγον εἰπεῖν κεχαρισμένον 178, 3. χαριεῖται μὲν οὐδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους 202, 17. οὐκ ἔνεστιν εἰπεῖν, ὡς τὰ πράγματα, ἢ πεπεισμένα, ἢ χαριζόμενά ἐστι τοιαῦτα 377, *rep.* φίλων ἀγαθῶν ἐστίν, οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κάκεινοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη 664, 20. τὸ λέγειν ἄ τις οἶεται χαριεῖσθαι, τῶν παρακρούσασθαι τι βουλομένων εἶναι νομίζω 1421, 18. πολλάκις ὀρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνάμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκόν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι 1451, 16. = χάρις πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἀδελός, *gratia*, *beneficium*, *cujus auctor ignoratur* *Æ.* 87, 12. = χαρίζεσθαι τῶ θυμῷ *A.* 127, 22. 133, 15. = πολλῶ δικαιότεροί ἐστε, ὧν πεπειρασθε, τούτοις χαρίζεσθαι, ἢ οἷς οὐκ ἴστε (*id est* ἢ τούτοις, οὐς οὐκ ἴστε) ὅποιοί τινες ἔσονται *L.* 161, 13. μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι. *ap. Philost. in epist. ad Athenaidem.* = χαρίζεσθαι χάριτας εὐγενῶς *Ly.* 160, 23.

χάρις] τὴν μὲν χάριν, ἢ πᾶσαν ἐβλαψε τὴν πόλιν, τοῖς τότε θεῖσιν ὑπάρχειν 32, 1. μεγάλην ἔχει τῆ τύχη χάριν 12, 11. πρὸς χάριν δημηγορεῖν 29, 17. τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε 37, 7. παρὰ τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας μικρὸν ἡμέρας μέρος ἢ χάρις *delectatio* τοῖς θεωμένοις γίγνεται 465, 5. τὸ χάριν ἀποδοῦναι, παρὰ νόμων γράφῃ 267, 6. χάριτος βωμὸν ἰδρύονται 256, 25. τοὺς ὁμολογουμένως ἀξίους χάριτος ἀφαιρῆσθαι τὰ δοθέντα 469, 1. χάριν ἀπαιτεῖν εὐ ποιήσαντα, χαλεπώτερον εἶναι παρ' ὑμῖν δόξει 504, *ult.* πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νῆ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515, 17. ἰστᾶναι αἰραίων Βρομίου χάριν ἀμμίγα πάντα 531, 5. ἂ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεηθεῖς, ταῦτα δι' ἐχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι 1185, 25. χάριν τίθεσθαι τινι *gratiam penes aliquem inire*, *aut eam referre* 1233, 2. χάριν ἐπὶ τῶν λόγων διατελεῖν ἔχοντας 1403, 26. χάρις τῶν λόγων ἀν ἢ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται 51, 9. 1419, 16. εἰς τί γὰρ τῶν ἄλλων χρῆ προσδοκᾶν τῶ τετελευτηκότι τὴν παρ' ὑμῶν ἔσεσθαι χάριν—1476, 23. μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι μνημονεύειν τὰς χάριτας 1478, 13. τὸν φθόνον δοκεῖν μείζον παρ' ὑμῖν ἰσχῦειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας 1481, 11. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία 1491, 1. χάριν ἀνταλλάττεσθαι 1468, 19. = τῶν σεσαφρονημένων ἐν τῶ βίῳ μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω *Æ.* 28, 21. πρώτην χάριν ἀπαιτῶ, *primam hanc deprecor gratiam, qui meritorum meorum nullam ante hoc tempus vos poposcerim* 51, 6. κατατίθεσθαι πολλὴν χάριν 59, 28. χάριτας ὁμοίας ἀποδιδόναι, *param gratiam pari referre* 66, 3. ἀπαιτεῖ τὸν δῆμον τὰς χάριτας 81, 10. χάρις πρὸς ὃν ἐχαρίζετο ἀδελός, *gratia*, *beneficium*, *cujus auctor ignoratur* 87, 12. = χάριν καταθέσθαι τῆ πόλει *A.* 136, 27. = ἀπαι-

τήσιν ὑμᾶς χάριν τούτων τῶν ἔργων *Ap.* 19, 15. ἄπονος χάρις 22, 26. ἑτέρω φέροντες χάριν 22, 37. χάριν, οὐ μῖσος, εἰκός με φέρεσθαι 21, 2. = χάριν σωτηρίας οὐδενὶ ἄλλω εἰδέναι ἢ ἐαυτῶ *L.* 192, 42. χάριν εἶχον αὐτοῖς ταύτης τῆς κατηγορίας 145, 32. σαφρονέστερόν ἐστίν ὑστερον τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι 189, 10. 181, 15. ἀπολαμβάνειν 160, 35. ἴσασθαι 178, 40. ἠγούμενοι τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλει χάριν *fr.* 46, 3. = χάριτας κοινὰς ὑμᾶς ἀπαιτοῦσι *Ly.* 167, 30. v. λαμβάνειν. χάριτος τυγχάνειν 167, 8. v. χαρίζεσθαι. = τὴν πρὸς τούτους χάριν τῶν νόμων καταλλάξασθαι *D.* 111, 7.

τὸ χεῖλος διακόψαι 1259, 13. τὸ χ. ἐγράψαι 1268, 2. 1270, 2. = χεῖλος ὀδοῦσι δακῶν *Ly.* 163, 18.

χειμάδιον] *χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει* [*in usum coriarum* *Λήμνα* 49, 3.

χειμάρρους] ὡσπερ ἂν χειμ. τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεισε 278, 8. *χειμάρρους* τοὺς ἐκ τῶν οἰκιῶν *conduits from the citizens' houses* 1277, 5.

χειμερινὴ μάχη, quæ fuerit, quaeritur 300, 17.

χειμῶν] *σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν αὐτῶ διαφέρει* 124, 3. πόνους καὶ χειμῶνας καὶ τοὺς ἐσχάτους κινδύνους ὑπομένειν 135, 20. εἶτα χειμῶνι χρῆσάμενον καὶ ποιησάντων αὐτῶ τῶν σκευῶν 293, 4. ὁ συμβὰς σκηπτὸς, ἢ χειμῶν, μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων μεῖζον γέγονε 292, ult. = ὑπὸ χειμῶνος ποιεῖν *A.* 116, 25. ἐτύχομεν χειμῶνί τινι χρῆσάμενοι 131, 42. = ἔργον χειμῶνος πλεῖν τὴν θάλασσαν *Ap.* 18, 5.

χεῖν] ἐπὶ τὰ μνήματα ἵεναι χέόμενον. *Dis manibus inferias, libationes funereas illaturum, καὶ ἐναγιοῦντα* *I.* 61, 20. οἱ παῖδες ἐναγίζουσι καὶ χέονται 62, 40.

χειρ] ἐκεῖσέ εἰσιν αἱ χεῖρες 51, 27. ὁρῶ γὰρ ἐνίους οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα, μάλιστα τὴν ὄργην ἀφιέντας 74, 5. ἔτι μεμνημένων ὑμῶν καὶ μόνον οὐκ ἐν ταῖς χερσὶν ἑκάστα ἔχόντων 303, 13. εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνευκα 305, 5. μόνον οὐκ ὀπίσω τὰ χεῖρε δῆσαντες 356, 3. δημηγορεῖν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα 420, 10. 421, 16. χεῖρας ὑπερθεῖν ἔχει 421, 28. οὐκ ἐθέλων ἔχειν παρὰ σαυτῶ τὰ χεῖρε 580, 7. οὐκ ἂν δύναιτό τις ὑμᾶς μιᾷ χειρὶ πάντα προπηλακίζειν 584, 27. ἂν τις τύπῃ τινὰ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων 635, 27. τῆς μητρὸς μὴ ἀποσχέσθαι τὰ χεῖρε 787, 4. = τοὺς ἐν χειρῶν νόμας τὰς πολιτείας καταλύοντας *Λε.* 1, 24. ἔξω τὴν χεῖρα ἔχοντες λέγειν 4, 25. ἐπὶ τὴν χεῖρα ἔχων 4, 29. λαβὼν εἰς τὴν ἐαυτοῦ χεῖρα τὰ ἱερά: *de juraturo* 16, 15. εἰς χεῖράς τινος καταστῆσαι τινά 32, 1. ἀνακροτεῖν τὰς χεῖρας 33, 36. τιμωρεῖν καὶ ποδὶ, καὶ χειρὶ, καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει 43, 17. οὐ καθαρὸς ἂν τὰς χεῖρας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις 48, 3. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν 57, 10. βοηθεῖν τῶ θεῷ (*Apollini*) καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει 69, 9. εἰάν τις αὐτὸν διαχρήσῃται (*peremerit*), τὴν χεῖρα, τὴν τοῦτο πράξασαν, χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν 88, 38. *Buzantion* ἐξελεῖσθαι ἐκ τῶν χειρῶν *Φιλίππου* 90, 10. = ἀρχων χειρῶν ἀδίκων. *qui prior verbera infligit, rixam exorditur. he who strikes*

the first blow A. 126, 5. ταῖς χειρὶ τυπτόμενος ἀντιδρῶν ἄπειρ ἔπασχον 126, 10. ὅσαι αἱ χεῖρες αὐτῶ τοῦ σιδήρου οἰκειότεραι 127, 27. αἱ χεῖρες ὅσα διανοούμεθα ἐκάστῳ ἡμῶν ὑπουργοῦσι 127, 31. τοῖς μὴ καθαροῖς τὰς χεῖρας 130, 31. 139, 6. μήτε χειρὶ ἀράμενον 143, 20. = αἶρειν τὴν χεῖρα An. 28, 38. = χειρῶν ἀδίκων ἦρχε L. 101, 32. ἐκ τῆς τούτου χειρὸς τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους 183, 17. περιάγειν τῶ χεῖρε εἰς τούπισσω 94, 10. = Ly. 163, 11. = ἐπὶ τὰς ὑμετέρας χεῖρας ἦκει. venit ad tribunal vestrum, ubi vos eum comprehendere, atque punire potestis D. 101, 2. ἐν ταῖς χειρὶν ἔχετε τὴν ἀπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν 103, 41.

χεῖριστος] ὃ γὰρ ἐστὶ χεῖριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, τοῦτο πρὸς τὸν μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 40, 13. = χεῖριστοι infimi conditione et ordine in rep. L. 92, 4.

χειροήθης] χειροήθεις αὐτοῖς ποιοῦντες 37, 9.

χειροποίητος] ἅπαντα μὲν ταῦτα [moenia, fossæ, opera] χειροποίητά ἐστι, καὶ πολλῆς δαπάνης δεῖται 71, 22.

χειροτονεῖν] τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. suffragiis suis ratas habebat 309, 27. ἀνελοῦσα γὰρ ἡ βουλή τὸν νόμον, ἐχειροτόνησεν ἑαυτήν. ipse sibi senatus scivit, et testimonium bene gesti magistratus, et coronam in præmium 599, 22. τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων, ταύτην ὑμᾶς χειροτονῆσαι 81, 14. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τοῦ ὀφλήματος, οὓς ἂν ὁ δῆμος χειροτονῆσῃ ratos habuerit, comprobaverit 712, 23. κεχειροτόνηται τὸ πρᾶγμα ὕβρις εἶναι 583, 25. ψηφίσματα πολλάκις ἐξαπατηθέντες κεχειροτονήκατε citat e Leptinea Minucianus p. 158, 14. = gemina via ad honores, λαχῶν ἢ χειροτονηθῆις, et duplex genus honorum, alterum per sortem, alterum per suffragia collatum Æ. 15, 11. ὁμογνωμονῶν ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν 29, ult. χειροτονεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν 57, 19. οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι 57, 25. πυλαγόρας χειροτονηθεὶς ὑφ' ἡμῶν 69, 31. = χειροτονηθέντα στρατηγὸν ἀποδοκιμάζειν L. 130, 33.

χειροτονητὸς] χειροτονητὴ ἀρχὴ Æ. 3, 35. pen. 16, 6. 55, 40. ἀντιγραφεὺς χειροτονητὸς, ὃς καθ' ἐκάστην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ 57, 23.

χειροτονία τοῦ δικαίου electio, prælatio justî D. 104, 45.

χειρουργεῖν, scelus manu sua patrare, copulatur cum βουλεύειν, suadere scelus, et exsequendi modos demonstrare Æ. 43, 30. = manum rei accommodare, manu suamet peragere A. 113, 34.

χείρων] μὴ χεῖρους περὶ ἡμᾶς αὐτοῦς εἶναι δόξωμεν τῶν ὑπαρχόντων. ne videamur tardiores et ignaviores esse, quam ut bonis paratis utamur 18, 12. χείρων δόξεις πολλοῖς εἶναι. multis videberis improbus, sceleratus, impurus. a rogue, a villain 1160, 27. οὕτω μὲν τοι, ὅπως ἂν αὐτὸς μὴ δόξω χείρων εἶναι 1239, 20. 1485, 14. = improbus, nequam, consceleratus. χείρων γένηται τὴν ψυχὴν Æ. 60, 15. = L. 96, 38. 145, 42. 893, 1. 894, 7.

χερνίβιον L. ap. Athen. l. IX. sub finem.

χέρνιβον] χέρνιβα καὶ θυμιατήρια χρυσᾷ τῆς πόλεως A. 33, 3.

χερνίπτεσθαι L. 108, 1.

χέρνιψ. χέρνιβες. χερνίβων εἶργεσθαι 505, 14. 618, 7. = ἐχερνί-
ψαντο ἐκ τῆς ἱερᾶς χέρνιβος L. 108, 1.

χηρεύειν in viduæ conditione ætatem degere 867, 4. 7. μίαν
ἡμέραν οὐκ ἐχέρηυσεν 873, 11. = I. 61, 22.

χθῆς μὲν οὖν καὶ πρῶην 270, 21.

χθῶν patria 419, 5.

χιλῖαι] Ἰν' ἐκεῖ περὶ χιλίων ἐκινδυνεύομεν 599, pen. subaudi δρα-
χμῶν. ἐν χιλίαις δ' ὁ κίνδυνος. periclitaberis autem de mille
drachmis 601, 20. 701, 1.

χιλίοι] τοὺς δὲ νομοθέτας εἶναι ἓνα καὶ χιλίους 708, 27. = ἀκρίτως
ἀπέκτειναν χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν Æ. 38, 15. χίλια
τάλαντα νομίματος ἀνηέγκαμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 51, 25. πλείους,
ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀπέκτειναν. triginta
tyranni puta 87, 20. = χίλιοι καὶ πεντακόσιοι Heliaea maxima D.
103, 40.

χιτῶν] μεταλλαξαμένη χιτῶνα L. ap. Poll. VII. 12.

χιτωνίσκος] περιρρήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης 403, 3. μικροῦ
γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι 583, 21. 949, 3. = χιτωνίσκος μα-
λακὸς Æ. 18, 30. = L. 117, 6.

χλανῖς] χλανίδας καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων 558, 17. χλανίδα
φορεῖς. deliciaris, molliter, laute, sumtuose vestiris 958, 12.

χλανίσκιον] τὰ κομψὰ χλανίσκια Æ. 18, 30.

χλευάζειν] οὐδὲν ἄλλο, ἢ χλευάζει ὑμᾶς 78, 12. 1149, 19. 1257,
21.

χλευασίω 705, 2.

χλευασμὸς, ἢ γέλωας συμβὰς τῇ πόλει 254, 3.

χλῖδος. τυβδισκ. τὸν χλῖδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν 1278, 4. 1279,
12.

χλωρός] εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν L. 167, 7. 8.

χοινικίς lamina aurea, corpus coronæ efficiens, rotunda, caput
ambiens. ὑπὸ ταῖς τῶν στεφάνων χοινικίσι γεγραμμένα κάτωθεν 616,
1. 756, 8.

χοϊνίξ pedica. χοϊνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον 270, 8.

χοῖρος] τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων 1269, 10.

χολή] οὐδεὶς ὑμῶν χολὴν, οὐδ' ὄργην ἔχων φανήσεται 778, 8.

χόλος] παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον 423, 5.

χολουῖσθαι] ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεὶς Æ. 21, 26.

χορεία] τῆς χορείας ἀφεθῆναι 519, 15.

χορεύειν] ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν 315, 8. χορεύοι δὲ, ὅταν
στρατεύεσθαι δεῖσι 999, 7. ἐφοίτα—εἰς παιῖδας χορεύσων 1001, 19.

χορευτῆς 519, 14. = ἐξάγειν τῶν χορευτῶν τὸν ἀγωνιζόμενον ξένον
An. 31, 37.

χορηγεῖν παισὶ Διονύσια 535, 12. ἐγὼ δ' ἐχορήγουν 315, 8. Πανα-
θηναίοις κεχορήγηκα 565, 11. παρελθὼν ὑπεσχόμεν ἐγὼ χορηγήσειν
ἐθελοντῆς 519, 5. = χορηγεῖς ταῖς σαυτοῦ ἡδοναῖς, sumtus erogas tuis
libidinibus Æ. 88, 12. = I. 62, 19. = A. 117, 32. 138, 27. 142,
34. ἀριστα χορηγοῖντο quam optime instruerentur instrumento
scenico 143, 4. = χορηγεῖν ἀνδράσιν ἐς Διονύσια L. 161, 37. κομψο-

δοῖς 162, 2. πυρριχισταῖς 162, 4 = χορηγεῖν λαμπρῶς Ly. 167, 31.

χορηγία] παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας—465, 6. = A. 118, 34. 138, 27.

χορηγιον] ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις. aliis choregos agentibus 403, 22.

χορηγός choregus, qui sumtus facit in ludis in pueros saltaturos publice. χορηγὸν ἐνεγκεῖν edere, nuncupare 496, 19. 21. οὐκ οἶδα εἴ τις ἄλλος πώποτε χορηγὸς ὑβρίσθη 516, 6. b) qui sumtus in rem quamcunque agendam, vel comparandam, præbet. Φιλίππῳ χορηγῶ χρώμενος 408, 16. πολυτελῶς ζῶσα καὶ εἰς ταῦτα χορηγὸν τὸν πατέρα διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἔχουσα 1023, 13. = χορηγὸν τὸν μέλλοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν Æ. 2, 23. χορηγοὶ a populo constituebantur 2, 37. χορηγὸν εἰ λήφεται τῇ ἑαυτοῦ βδελυρία 8, 27. χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιῆσαι 38, 30. = χορηγὸς καταστάθην A. 142, 31. = χορηγὸς τραγωδοῖς καταστάς L. 161, 33. χορηγὸς καταστάς παιδικῶ χορῶ 162, 1.

χορός] χοροὺς καὶ ὕμνους τούτους ποιῆσθε 530, 23. χοροὺς ἰστάνααι 530, 27. 1072, 21. = ἐγκύκλιοι χοροὶ Æ. 2, 23. προῖδον ὡσπερ ἐν τοῖς χοροῖς 50, 4. κύκλιοι χοροὶ 87, 5. = I. 67, 30. = A. 142, 34. = χορὸς ἀνδρικός L. 161, 35. κυκλικὸς 161, 39.

χοῦς. χόες ludi quidam Athenis. χόας ἄγων ἐνταῦθ' ἀπελείφθη 999, 9. b) mensura quedam liquidorum, ut vini, olei, aquæ. χόας τρεῖς ἐγγέαι τῶ ὑστέρῳ λόγῳ 1052, 21. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῖ [sextariolo olei, vini,] καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὡσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσι 1459, ult.

χρᾶν] χρῆσαντος τοῦ θεοῦ cum oraculum respondisset Ly. 160, 14.

χρεία] πολλὰς καὶ μεγάλας χρεῖας παρίσχηται τῶ δήμῳ 253, 15. 255, 25. populus Atheniensis populo Byzantiorum multos magnosque sui usus præbuit. h. e. in multis arduisque difficultatibus atque necessitatibus succurrit, et egregie inserviit. ὢν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, οὔδενοδ ὢν ἐν χρεῖα τυγχάνει 401, 20. χρεῖα πανταχοῦ τοῦ εὐ φρονεῖν 427, 19. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτίον, ἢ μὴ, λογισμοὺς ἀναιροῦσι 668, ult. ἢ τῆς χρεῖας ἀνάγκη φέρει τινὰ συγγνώμην παρὰ τοῖς ἀνθρώπινως λογιζομένοις 1122, 1. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρεῖας εὐτυχήματα ἑαυτῶ νομίζων 1122, rep. περὶ τῶν οὐδὲν εἰς χρεῖαν [concerning things, which are of no importance] ἐπαναγκάζεσθαι ἀκούειν 1462, 16. γεγενῆσθαι δὲ τὴν χρεῖαν πρὸς τὰ συμβάντα ἀπὸ τῶν θεῶν. ea admiacula salutis usurpari, ad usum vocari, quæ convenient fortuitis divinitus immisis 1465, 9. = ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεῖα συμμάχων Æ. 88, 4. = τῇ χρεῖα πάντων ἦν οἰκειότατος I. [13, 56.] = αἱ χρεῖαι βιάζονται τολμᾶν A. 121, 11. τῆς χρεῖας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ. nullos jam fructus a filio præcipere queam 123, 44. τῆς χρεῖας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Λυκίνου familiaritatis meæ cum Lycino. pro φιλίας καὶ χρήσεως 136, 40.

χρέος τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν [scil. ὀφειλόμενον] *a debt belonging to the bank* 900, 14. τὴν οὐσίαν ἅπασαν χρέα κατέλιπον. *facultates ab illis relictæ non nummis præsentibus, neque fundis cernebantur, sed pecuniis fœnori creditis. all their capital consisted in notes of hand* 986, 24. ὅπως μὴ ὕστερον χρέος γεγόμενον ἀναφανήσεται ἐπὶ τῷ χωρίῳ 1040, 19. = χρέα ἐπὶ τόκοις ὀφειλόμενα. *capital put out at interest* I. 88, 23. τά τε οὖν χρέα πάντα *ἀφείλετο αὐτῷ 73, 7. = χρεῶν ἀποκοφαί An. 12, 7. χρέα ἀπολαμβάνειν *nomina debita redigere. to get in debts* 25, 20.

χρη] ἀπεθίζειν τούτους χρη ταῖς τιμαυρίαις *Æ. 5, 27. καθαρὸν οὕτω χρη τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρός εἶναι, ὅστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς* 7, 32. ἀκρατῆς ὧν οὐ χρη (scil. ἐρᾶν vel πράττειν) 20, 3. πρὸς ποῖον παράδειγμα χρη αὐτοὺς τὸν βίον ποιῆσθαι 88, pen.

χρῆμα. χρήματα] δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων 15, 2. τὰ χρήματα εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ *debita redigi deo, Apollini Pythio, pecunias p̄uta, per sacrilegium a Phocensibus e templo Delphico ablatas* 446, 6. κοινῇ διαλύσαι τὰ χρήματα [id est τὸ χρέος, vel τὰ χρέα, *to satisfy these debts*] τὸν δῆμον εἰλέσθαι 460, 19. ἐπὶ χρήμασιν ob æs debitum 752, 19. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ χρήματα τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικούμενοι. *ad dependendam illam æris summam eos condemnasse* 754, 22. οὐ γὰρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκάτε ἔξω τῶν φανερῶν 1485, I. v. Stobæi locum sub v. δίκαιος. = νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον διαφθεῖρειν *Æ. 38, 10. ἄσχημόν τι ἕνεκα χρημάτων πράξας* 48, 30. κλέπται ἐπ' αὐτοφώρῳ τῶν δημοσίων χρημάτων ὄντες 55, 12. ἵνα μὴ προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως ἢ πράξεις δρασμῶ χρησῆ 56, 38. διαχειρίζειν τὰ δημόσια χρήματα 57, 33. ἐξάγιστα καὶ ἐπάρατα χρήματα 69, 34. κατατιθέναι χρήματα ἐν ρητῷ χρόνῳ 72, I. κλέπτων στρατιωτικὰ χρήματα 74, 22. ἀκμάζειν καὶ ναυσί, καὶ χρήμασι, καὶ πεζῇ στρατιᾷ 77, 3. = χρημάτων ἕνεκα. *quo nummis magis emungerer. quo crumena mihi everreretur* A. 138, 36. = ἄτιμοι εἰς τὰ χρήματα *ratione facultatum solummodo, non autem quoad personas* item An. 10, 24. καταβάλλειν τὰ χρήματα (sub. τὰ ὀφειλόμενα) 10, 16. 17, 31. *pensiones debitas pecuniarias dependere. ταμίαι τῶν ἱερῶν χρημάτων* 17, 20. ἐκλέγειν τὰ χρήματα 17, 31. διαχειρίζειν τὰ χρήματα 19, 12. οὐδενὸς δέχεσθαι χρηματος. *pot for the world would I—mereri nolle quovis pretio—vita nolle mereri—* 20, 13. δωρεὰς εἰς χρήματα μεγάλας. *resents in money* 22, 3. Ἑλληνοταμίαι τῶν κοινῶν χρημάτων 28, 16. πράττεσθαι τινα χρήματα 32, 37. κατεργαζόμενος ταῦτα ἀπὸ τῶν ὑμετέρων χρημάτων 33, 22. = οὐτε χρημάτων ἕνεκα ταῦτα ἔπραξα *pecuniæ quærendæ causa* L. 92, 12. περὶ χρημάτων καὶ δώρων πρὸς τινα πράττειν 178, 10. δαπανᾶν *χρήμασι 185, 40. ἐργάζεσθαι χρήματα πολλὰ 894, 12. τίνα χρη σωτηρίας ἐλπίδα ἔχειν, ὅταν ἐν χρήμασιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μὴ 178, 4. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα ὅν ὑμεῖς ἠττήσεσθε 180, 19. πιστεύειν τοῖς χρήμασι μᾶλλον ἢ τὰ ἐαυτῶν δεδιέναι ἀμαρτήματα 182, 29. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἀ ὑμᾶς ἀποτρέψει

τοῦ τιμαρεῖσθαι 182, 31. ναυτικὰ χρήματα κομίζεσθαι 897, 3. pro vase aureo ap. Suid. in χρηματιστῆς.

χρηματίζειν responsum ex deliberatione reddere. πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν 250, 10. πρὶν ἐκείνην χρηματίσαι καὶ προ-βουλεῦσαι 285, 1. χρ. ἰδίᾳ privatim, arbitris remotis, cum aliquo agere 430, 24. 517, 3. 10. 11. περὶ ὧν ἂν ἅπαξ γινῶ τὸ δικαστήριον, πάλιν χρημ. 717, 26. τοὺς δὲ προέδρους, οἳ ἂν τυγχάνωσι προεδρεύοντες ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, χρημ. ἐπάναγκες. ad deliberandum proponere, rogare concionem de aliqua re 706, 21. In medio, rem facere. ἀπὸ τοῦ χρηματίσασθαι καὶ πλείω ἐτέρων κτήσασθαι 953, 27. = κελεύει τοὺς προέδρους χρηματίζειν Æ. 4, 10. = χρηματίζεσθαι rem quaerere, usuris aliisque turpibus modis rem amplificare. πολὺ προυργιαίτερον ἡγεῖται τὸ χρηματίζεσθαι, ἢ τὴν ἐμὴν συγγένειαν. id est, observationem officiorum et jurium, quæ mihi ut cognato debet I. 77, 18. = χρηματίζεσθαι rem facere, pecunias colligere L. 120, 36. χρηματιούμενος, ἀλλ' οὐ πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμησόμενος 182, 34. = consilia de rep. agitare Ly. 152, 31. = cum aliquo agere D. 103, 21. χρηματίζεσθαι ἐκ τῆς πόλεως 92, 8. depeculari ærarium, ex eoque rem suam augere.

χρηματισμὸς quæstus, οὐχὶ λειτουργία, γέγονεν ἡ τριηραρχία 568, 18. πίστις ἀφορμὴ πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν 958, 3.

χρηματιστῆς artifex augendæ rei familiaris 1002, 8. = usurarius L. ap. Suid.

χρῆσθαι] μὴ πανοῦργος ὦν ἄνθρωπος καὶ δεινὸς χρῆσθαι πράγμασι. *who can turn himself to any thing.* res, præsertim arduas, callide tractare, suamque in rem vertere 10, 3. οἳ γὰρ χρῆσάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς 12, 13. ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐμοὶ μὲν χρήσασθε ὃ τι βούλεσθε· ἐπίστευσα, ἐξηπατήθη 374, 17. χρώμενος, ὡς περ ἂν ἄλλος τις αὐτῶ τὰ πρὸ τούτου 552, 23. φιλοπραγμοσύνην, ἢ πρὸς ἅπαντας χρῆται 13, 10. χρῆσθαι τινι, aliquo familiariter uti, in consortio rerum cum eo esse, quocunque modo communionis 20, 6. χρῆσθαι γάμοις μεθημερινοῖς 270, 11. χρ. ἀσελγείᾳ καὶ ὕβρει πρὸς ἅπαντας 514, 1. τούτῳ πάνυ φιλανθρώπως ἐκεχρήμη ἐγὼ 411, 10. οὕτως ἀσελγῶς καὶ βιαίως οὐδενὶ τῶν πολιτῶν ἂν χρέσασθαι 539, 16. οὐδένα, οἴμαι, τρόπον φέρειν hæc bona fortuito ob-lata, οὐδὲ χρῆσθαι τούτοις recte iis uti δύναται 563, 12. φανερὸν ποιῆ τοῖς παροῦσιν αὐτὸν, ὡς περ ἄλλοτρίοις, χρώμενον 563, 15. ἐφ' αὐτῷ ἂν τις καὶ χρέσαιο τῶ τοιοῦτῳ θηρίῳ 779, 18. πολλὰ γρόντες ὀρθῶς, οὐ διὰ τέλους χρέσθε αὐτοῖς 668, 9. οὐ δικάως χρώμενος τῇ ἀποφάνσει in exhibendo inventario non honeste, neque, ut virum decet æqui justique studiosum, se gerens 1047, 9. ἐχρήτο τῇ τραπέζῃ τοῦ πατρὸς *he had much traffic with my father's bank, and let all his money transactions pass through it* 1236, 13. οὗτος δὲ οὕτως ὕβριστικῶς ἐχρήσατο ἡμῖν. *he dealt with us so infamously, carried his insolence so far* 1286, 23. ἐν μὲν τῷ παρόντι οὐκ εἶχον οἱ Λακεδαιμόνιοι ὃ τι χρέσωνται αὐτοῖς *wherewith to commence matters with them, or to get near them* 1378,

17. τῷ δ' ἔργῳ οὐκ εἶχον ὃ τι χρῆσαιντο αὐτῇ 1382, 22. τὸ ὅσον
 ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσοῦτον ἐκάστου φροντίζεις δοκεῖν 1476, 21.
 μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι [id est ἕως πάρεστι, vel ἐγγωρεῖ χρῆσθαι
 ταῖς χάρισι] μνημονεύειν τὰς χάριτας 1478, 13. ἄκριτον παρέδωκε
 τοῖς ἐπαιτιασαμένοις, ὃ τι βούλωνται χρῆσθαι. id est πρὸς τὸ χρῆσθαι
 αὐτῷ εἰς ὃ τι βούλωνται 629, 12. ὠμολόγει μὲν χρῆσθαι τῇ ἀνθρώπῳ
 cum ea consuescere, οὐ μέντοι μοιχὸς γε εἶναι 1367, 20. = χρῆσθαι
 καταγελάστας τῷ σώματι Æ. 5, 13. ἐπιστάται πάντες ἔργων (scil.
 δημοσίων) ἡγεμονία χρωῖνται δικαστηρίου 56, 1. ἵνα μὴ προλαβὼν
 χρήματα τῆς πόλεως ἢ πράξεις δρασμῶν χρῆση 56, 38. ἀπορῶν ὃ τι
 χρῆσαιτο αὐτῷ 66, 28. χρῆσθαι τῷ θεῷ 71, 9. μάλα μετρίως ἐχρή-
 σαντο τοῖς Ἀμφισσεῦσι 71, ult. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι, ἡμᾶς, παῖδας
 ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς
 χρησώμεθα 73, 1. οὔτε πόλις, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ πάποτε καλῶς ἀπήλ-
 λαξε Δημοσθένει συμβούλῳ χρησάμενος 76, 8. χρῆσθαι τῷ ἑαυτοῦ
 τρόπῳ 77, 6. παιδοποιία οὕτω κέχρηται 78, 33. = χρῆσθαί τινι pro
 χρῆσθαι οικειῶς I. 37, 19. 25. præsertim cum meretrice con-
 suescere 39, 5. ἀπορῶν δ' ὃ τι χρῆσαιτο τῷ παρόντι κακῶ. *what he
 must set about in this calamity* 58, 37. λόγοις χρωῖνται τοιοῦτοις.
they help themselves with suchlike speeches or subterfuges 65,
 40. ἡμῖν δὲ πάντων ἐχρήτο οικειότατα [9, 38.] ἡμῶν δὲ τοιαύτη τύχη
 χρησαμένων [13, 55.] = χρῆσθαι χειμῶνι a tempestate jactari A.
 131, 42. οὐ σφόδρα ἐχρώμην Λυκίνῳ φίλῳ 136, 40. (alii postre-
 mum vocabulum omittere solent). χρῆσθαι τῷ νόμῳ καὶ τῇ δίκῃ,
 non posse facere, quominus magistratus in corpore tuo pœna-
 rum id exsequatur, quodcumque sententia judicum e formula
 juris civilis tibi dixerit 139, 37. 40. = χρῆσθαι καὶ συνεῖναί τινι fa-
 miliariter aliquo uti An. 7, 32. 16, 13. τύχη χρησαμένη ἢ παῖς
 καμουσα ἀπέθανεν 16, 3. τοῖς πομπείοις χρῆσθαι 33, 1. πολλῇ τῇ
 νίκῃ χρῆται, sæpe et ad ravim jactat suam victoriam 33, 14. =
 χρῆσθαι τῇ τούτου παρανομίᾳ L. 97, 17. τῷ πράγματι 114, 35. τῇ
 τύχῃ 118, 19. 150, 14. συμφορᾷ 133, 25. 40. ἑαυτοῦ γνώμη 149,
 20. οὔτε φίλῳ, οὔτ' ἐχθρῶ ἐχρησάμενη αὐτῷ 168, 20. οἷς οικειότατ'
 ἀνθρώπων ἐχρήτο 181, 30. TAYL. τοὺς μὲν χρωμένους ὑμῖν ἀεὶ κακῶς
 λέγετε καὶ ποιεῖτε, τῶν δὲ μὴ χρωμένων οὐδένα πάποτε 114, 14. τοὺς
 αὐτῷ κερημένους. quibus aut est aut fuit ullus ejus usus, vel
 consuetudo fr. 2, 4. εἰ μὲν χρωτο (scil. αὐτῇ) καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης
 fr. 3, 2. οικειότατ' ἀνθρώπων Δικαιογένει ἐχρώμεθα ap. Priscian.
 l. 18. = πλείστοις καιροῖς ἐν ταῖς δημηγορίαις χρωμένος D. 94, 17.
 ὅπως χρῆσεθε τῇ τούτου πονηρίᾳ, quibus modis eam accipiatis
 tractetisque, quomodo puniatis et coerceatis 108, 30.

χρήσιμος] καίτοι δύο χρησιμωτέρους τόπους τῆς οἰκουμένης οὐδ' ἂν
 εἰς ἐπιδείξει τῇ πόλει 397, 22. τοὺς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτοὺς
 παρέχειν τῇ πόλει. dedicando tripodas, coronas aureas, aliaque
 talia monumenta gloriæ publicæ 1045, 23. ἐπὶ μὲν χρηστὸν, ἢ
 καλὸν, ἢ τῆς πόλεως ἄξιον πρᾶγμα, οὐδὲν οὗτός ἐστι χρήσιμος 779, 15.
 = satis tolerabili, commoda facie, forma Æ. 9, 20. opponitur
 τῷ ἀργαλέῳ τὴν ὄψιν, foedo, turpi. = χρησίμη διαθήκη. authentica,

vera, legitima I. 59, 18. και πρότερον χρήσιμος ἐγένετο. *homo frugī* 105, 13. *χρησιμώτερον ὑμῖν πολίτην παρεῖχει ἑαυτὸν* 106, 20.

χρησίς] ἐν μὲν προσθήκης μέρει ῥοπὴν τινὰ ἔχει και *χρησιν* 154, 18.

χρησμὸς] *χρησμὸν λαμβάνειν* *Æ.* 69, 2. = *symbolice pro re certa, indubia, fallere nescia. ut nos quoque eodem significato vocabulum gospel-book usurpamus. ὡς περ χρησμοὺς γράφειν τοῖς ἐπιγιγνωμένοις* Ly. 159, 21.

χρησιμοσύνη *indigentia, paupertas* Ly. 162, 38.

*χρησμαρδὸς 185, 8. *ubi φοβοῖεν subauditur.*

χρηστήριον *πυνθάνεσθαι* Ly. 158, 26.

χρήστης *ἀδηλος debitor incertus*, εἴτ' ἀποδώσει *δικαίως*, εἴτε μὴ 867, 13. μᾶλλον αὐτὸν τὸν Π. *χρήστην* ἔχειν, ἢ τοὺς ἄλλους *χρήστας*, οἷς *προϊέμενος* ἦν 946, 8. *χρήστην* *πονηρὸν*, ἄλλο δ' οὐδὲν 885, 20. = I. 36, 26. 53, 36. = οὔτε *χρήσταις ἀποδεδωκῶς* L. 910, ult. = *creditor, qui alicui æs mutuo dedit* Ly. 150, 37.

χρηστὸς] οὐδ' εἰ συνέβη τι παρα τῶν θεῶν *χρηστὸν* 12, 15. μέρος ἐν *χρηστὸν a good portion. portionem haud contemnendam* 183, 22. ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ *χρηστὸν* εἶναι *τήμαρον*, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390, 15. οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ δεῖ *χρηστὸν* εἶναι 430, 8, σὲ γὰρ *ἀν πρότερον* τοῦδε *χρηστὸν* ἐποίησεν, εἴπερ ἦν ἐκ' ἐκείνου 958, 1. τὸ *χρηστὸν* εἶναι *πολλῶν ἐστὶ χρημάτων λυσιτελέστερον* 960, 16. *χρηστοῦ commodo, benigno, indulgente, ὄντος τοῦ Ἀπολλοδώρου περὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν* 1345, 20. ἦν οὗτοι κατὰ τῆς *πατρίδος τηροῦσιν οἱ χρηστοί. ironice. illi egregii. these fine fellows* 255, 13. item 35, ult. φίλεργον δοῦναι και *χρηστὸν* εἶναι τὸν αὐτὸν *θαυμαστὸν ἡλικόν* 957, 28. αὐτὸς ἐφ' *χρηστὸς* 957, ult. = *ἰδίᾳ μὲν* *πονηρὸς*, *δημοσία δὲ* *χρηστὸς* *Æ.* 5, 9. εὐχερῶς γὰρ ἐνίστε *λόγον ἀντὶ βίου* *χρηστοῦ* *προσδέχεσθε* 25, 31. φύσις *ποιεῖ κακοὺς ἢ χρηστοὺς*, οὐ *Μακεδονία* 48, 30. ὁ *ἰδίᾳ* *πονηρὸς* οὐκ ἂν γένοιτο *δημοσία* *χρηστὸς* 64, ult. *σημεῖα τῶν χρηστῶν διαφθείρει* 67, 42. τοὺς *χρηστοὺς* *εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε* 79, 12. = *homo frugī* A. 143, 2. = *ἑτέρους κακῶς* *ποιούντες*, ἀλλ' οὐ *σφὰς* αὐτοὺς *χρηστοὺς* *παρέχοντες* L. 151, 8.

χρηστότης] οὔκου *ἔφη* *δεῖν ἐκείνην τῆς χρηστότητος τῆς ἑαυτῆς* *τούτο ἀπολαῦσαι* L. [17, 8.]

χρονίζειν] *χρονισθέντος τοῦ πολέμου in diuturnum vel longum extracto* An. 27, 1.

χρόνος] *περίεσται τῶ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων diuturnitate et assiduitate obsidionis* 14, 16. ἐκείνων ἔκαινον *μέγιστον* εἶναι τὸν *χρόνον* *ἠγοῦμαι* 178, 9. 1423, 9. *συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων και* *μεγάλων καιρὸν ἐν χρόνῳ* *βραχεῖ* *γίνεσθαι* 343, 2. εἰς *χρόνους* *και* *πόλεμον και* *τριβὴν ἐμπέση* 365, 15. οὐκ *ἀνέμειναν* τὸν *κήρυκα*, οὐδ' ἐποίησαν *χρόνον* οὐδένα 392, 18. *χρόνοι* τοῦ *δίχην ὑποσχεῖν* *τούτοις*— *δίδονται* 551, 12. *σαπρὸς* εἶναι *διὰ τὸν χρόνον*. *subaudi* τὸν *μακρόν*. *ob longinquitatem temporis* 615, 10. μὴ τὸν *χρόνον*, εἰ *πολύς* ἐστ' *ἀπ' ἐκείνου*, *σκοπεῖν*. *non hoc spectare, num temporis*

multum excesserit ab ea inde tempore, quo peccarunt, aut peccare cœperunt 754, 20. οὐχ ἴσ' ἐκπεύοντες χρόνους ἐμποιοῦμεν 944, 9. χρόνῳ ποτί. tandem aliquando, longo tempore post 1089, 16. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἴομενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου 1456, 21. πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὸς χρόνος, ὃς δικαιότερον ἂν ὑφ' ὑμῶν πιστεύοιτο—1471, 10. ἠγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον tempus futurum ὑμῖν ἐπιτηθειτέρους καιροὺς παραδώσειν 1413, 9. ἀεὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίνεσθαι. id est ἐν τῷ καθήκοντι χρόνῳ, vel ἐπὶ τοῦ κ. χ. 50, 6. ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς. id est χρόνος οὐ πολὺς γέγονεν ἐκ τούτου, ἐν ᾧ τοῦτο γέγονεν 40, 21. χρόνους προαναλεῖν τῆς πόλεως 398, ult. χρόνους ὀλιγαρχίας, ἢ τυράννου παρελίσθαι 399, 9. = γεγονότες παλὺν ἀριθμὸν χρόνου, valde provectori annis, admodum senes *Æ.* 7, 36. θεωρεῖτε τὸ πρᾶγμα μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου 13, 19. ἀπόδοτε τὴν ψήφον τῷ πλείονι χρόνῳ, date suffragium vestrum tempori diuturniori, h. e. judicate, verius esse id, quod longissimi temporis fama confirmat, quam id, quod unius diei testimonium assumulat 13, 23. χρόνῳ καὶ βίῳ τοσαύτῳ, tanto tempore, quantum vivendo peregisset 33, 35. παρῖναι τὸν χρόνον 34, 28. προὔφαιρειν τὰν χρόνον, πρὶν—36, 5. ἐκφαρεῖν τοὺς ἀντεροῦντας εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον 52, 36. ὑποτέμνεσθαι τοὺς χρόνους 63, 17. πικρότατος πάντων χρόνος 68, 32. ἐν ῥητῷ χρόνῳ 71, 12. πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου 71, 29. κατατιθέναι χρήματα ἐν ῥητῷ χρόνῳ 72, 1. γίνεσθέ μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν (id est κατὰ τὴν διάνοιαν) μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ 75, 20. διὰ χρόνου λέγειν 85, 20. χρόνων ἐγγεγενημένων 85, 25. = ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου *I.* [24, 40.] προϊόντος τοῦ χρόνου [17, 10.] χρόνου διαγενομένου [18, 11.] τὸν χρόνον εἰάσαμεν (scil. παρελθεῖν) 81, 31. οὐκ εἰ χρόνῳ τι ὕστερον τῶν ἡμετέρων εἰσπραττόμεθα 82, 2. = τὸν μιᾶρὸν τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι *A.* 129, 13. ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους 131, 8. 141, 24. οὕτως ἀγαθόν ἐστὶ μετὰ χρόνου βασανίξειν τὰ πράγματα 137, 38. δότε τι καὶ τῷ χρόνῳ, μεθ' οὗ ὀρθότατα εὐρίσκεισιν οἱ τὴν ἀκρίβειαν ζητοῦντες 139, 31. οὐδὲ χρόνος πολὺς ὁ διαφέρων 140, 35. χρόνον ἀπέδειξεν, ἐντὸς οὗ οὐκ ἐγχαρῆ ἀπογράφασθαι 145, 40. ὁ χρόνος μὴ ἐγχαρῆ 146, 32. = τῷ χρόνῳ πεισθεῖσα tandem aliquando post multas cunctationes atque recusationes victa precibus atque flagitationibus *L.* 93, 33. χρόνους ὕστερον multis annis post 99, 40. χρόνῳ δεδαικότος δίκην. longo tempore post perpetratum scelus 105, 8. τὸν χρόνον κερδαίνει, ὃν ἔζη, οὐ προσῆκον αὐτῷ 137, 40. τῷ χρόνῳ, ὃν ὑμεῖς σαφέστατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε 157, 26. τῷ χρόνῳ dudum post ἐδήλωσε τὸν θάνατον αὐτοῖς 897, 5. = χρόνῳ δρᾶν lente conferre beneficium *Ly.* 160, 25. = ὁ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν *D.* 94, 13.

χρυσίδιον] ἐτι μικρὸν ἔφη περὶ χρυσιδίων ἀντιλέγεσθαι 818, 12. = χρυσίδια *I.* [18, 10.]

χρυσίον. χρυσία vasa aurea 816, 22. χρυσία τῆς μητρός mundus aureus matris 817, 21. χρυσία πολλὰ ἔχουσαν καὶ ἱμάτια καλὰ 1182, 26. = χρυσίον βασιλικὸν, largitiones regis Persarum

Æ. 75, ult. ἐπιφέρεισθαι πολὺ χρυσίον 78, 18. νῦν μέντοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον τὴν δαπάνην αὐτοῦ ἐπικέκλυκεν 78, 29. χρυσίον ὑμῖν οὐ δώσω. μή με αἰτεῖτε. οὐ γὰρ λήψεσθε 88, 1. ὁ κομίζων τὸ χρυσίον ἦν καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεῖα συμμάχων 88, 4. προλαβὰν ἐβδομήκοντα τάλαντα τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου 88, 8.=σὺν ἱματίοις καὶ χρυσοῖς I. 69, 28.=L. 154, 17.

χρυσὶς *an ewer*, *patera aurea*. *cantharus aureus*. χρυσίδες τέτταρες 617, 20.

χρυσόκερως, (*Demosthenes Æschinem sic appellavit.*) de homine in margine exitii constituto, et citæ magnæque et extremæ cladi reservato, jamjam imminenti, ut taurus, cui cornua jam sunt inaurata, proximus est securi sacrificuli Æ. 77, 12.

χρυσόπαστος κόσμος I 217, 20.

χρυσὸς] ὅτι χρυσὸν τὸν Περσῶν εἰς Πελοπόννησον ἦγαγε I 22, 2. 428, 6.=annuli aurei. χρυσὸν ἐκ τῶν δακτύλων ἀναψάμενος. digitos habens annulis aureis obsitos D. 95, 40.

χρυσοῦς] χρυσῶ ἐν ἀμφιφορεῖ, in urna aurea Æ. 21, 11. στέφανον χρυσοῦν, ὃς ἂν ἐν θεάτρῳ ἐν ἄστει ἀναρρηθῆ, ἱερὸν Ἀθηναῖς εἶναι κελεύει ὁ νόμος 60, 9. ἀσπίδας χρυσᾶς ἀνέθεμεν 70, 3. νῦν ὁ χρυσοῦς στέφανος καταπεφρόνηται 80, 33. ἐνεπίπλατο ἡ ὀρχήστρα χρυσῶν στεφάνων 86, 34.

χρυσοφόρος Ly. 163, 32.

χρυσοχοεῖον ἔχω ἐν τῇ ἀγορᾷ 521, 27.

χρυσοχοϊκός] χρυσοχοϊκὴν τέχνην ἐργάζομαι 521, ult.

χρυσοχόος 520, 3. et deinceps sæpius. αὐτὸς ῥήτωρ, χρυσοχόος, ταμίας, ἀντιγραφεὺς γέγονε 615, 17.

χρυσώματα vasa aurea L. fr. 50.

χρῶς] χρῶα γυμνωθέντα Ly. 163, 13.

χῶμα. *a mole, a pier*. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα *adi-gere naves ad sic dictum aggerem*. 1208, 4. 1229, 7.

χαυνύναι] πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχασας λιμένας—πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου 795, 14.=ἔχασαν τοὺς λιμένας, *humo aggesta complanarunt portus* Æ. 69, 7.

χώρα *ager, opponitur τῇ πόλει oppido. the plain, the flat country*. δαίειν τὴν χώραν *agrum oppidis circumjectum ferro ignique depopulari* 255, ult. χώραν ἀτέλεστον ἔχουσι 1461, 15. περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ [scil. τῇ ἡμετέρᾳ] κινδυνεύσομεν. *ipso de solo nostro patrio* 13, 25. καλῶ δὲ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀττικὴν 274, 26. b) locus, sedes conveniens. κατὰ χώραν εἶν μένειν 701, 16.=φέρην ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν Æ. 32, 22. περίπολος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη 50, 32. τείχεσι χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε 65, 33. ἐκπορθεῖν τὴν χώραν 68, penult. ἀναθεῖναι τοῖς θεοῖς χώραν ἐπὶ πάσῃ ἀεργίᾳ 68, ult. καθιεροῦν τὴν χώραν 69, 8. μισθοφορῶν ἐν τῷ ξενικῶ κεναῖς χώραις 74, 21.=ἡ χώρα *ager Atticus* Ly. 147, 42. 169, 18.=ἡ χώρα *simpliciter pro regione Attica* D. 98, 7. 40. 99, 4. 108, 6. 35.

χωρεῖν ἐπὶ τὸ λυσitteλοῦν. vergere, ruere, festinare 26, 15. οὐθ' ἢ Ἑλλὰς, οὐθ' ἢ βάρβαρος χωρεῖ τὴν πλεονεξίαν τὰνθρώπου 118, 8. capit. ἢ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ 579, 3. = τὴν σὴν ἀηδίαν ἢ πόλις οὐκ ἐχώρει, tuam importunitatem civitas non capiebat Æ. 77, 10. = αὐτοῖς τοῦτο οὐκ ἐχώρει (pro προεχώρει vel καλῶς ἐχώρει). *they did not get much by that, this pretext or shift did not succeed with them* A. 133, 2.

χωρίδιον μικρὸν Ῥαμνοῦντι L. 154, 27.

χωρίζειν] εὐρίσκω πολὺ τούτου κεχωρισμένον 461, 5. κεχωρισμένον τοῦ τι τοιοῦτον διαπράξασθαι 623, 27. κεχώριστα πλεῖστον τό τ' εἶναι καὶ τὸ τοῦτον φάσκειν. multum differt 1109, 16. ὀράτε μὴ κεχωρισμένον ἢ λόγον εἰπεῖν εὐ καὶ πράγματα προελέσθαι συμφέροντα 1452, 10. = χωρίζεσθαι de uxore domo manumque mariti emissa, aliique elocata I. 73, 2. = separare. κεχωρισμένος τῶν ἐγκεκλημένων. insons. D. 179, 3.

χωρίον et τόπος ut diversa copulantur 675, 22. b) spatium, quod taberna foeneratoris in foro occupat 1111, 22. = χωρίον—εἰ μή τι ἄλλο, ἐνταφῆναι ἀπολιπεῖν Æ. 14, 13. = prædium I. 82, 17. χωρίον *ἐνδόντα 58, 36. = villa, prædium L. 108, 33. χωρία (oppida, castella) καταλαμβάνειν, καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάνειν 180, 7. εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ δικάζεσθαι fr. 15. = locus rhetoricus Ly. 152, 4.

χωρίς] ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρίς οἰκοῦντας 50, 22. χωρίς οικεῖν est rem familiarem sibi suam seorsim habere, a re fratris patrisve discretam. ὅτι χωρίς οἰκοίη Θεόφημος, αὐτὸς δὲ [Euergus puta] παρὰ τῷ πατρὶ 1149, 23. χωρίς ᾠκει, non nobiscum, sed seorsim. *as for her, she had her own establishment*, καὶ ἄνδρα εἶχε 1161, 15. ὅσα μέντοι λαιδορίας χωρίς ἐστὶ 1476, 11. οὐκ ἔνεστι τούτων οὐδὲ ἐν χωρίς. seorsim sumtum 374, 2. = χωρίς λέγειν, de re quaque seorsim dicere Æ. 5, 32. χωρίς καὶ ἐν μέρει περὶ ἐκάστου γνώμην ἀποφαίνεσθαι, aliud ex alio, et unumquodque seorsim oratione tractare 54, 3. εἴαν τις αὐτὸν διαχρήσῃται, τὴν χειρα, τὴν τοῦτο πράξασαν, χωρίς τοῦ σώματος θάπτομεν 88, 38. = particulariter, seorsim L. 165, 35.

χωρος A. 122, 1. = χωρος ὁ τῶν εὐσεβῶν Ly. 160, 2.

χωροφολεῖν amare commorationem in aliquo loco A. 138, 28.

ψαύειν A. 123, 3.

ψεύδεσθαι] ἤκουσα ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἴου τε ψεύδεσθαι 23, 5. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἑλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιорκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλὸν 189, 4. πλεῖστον δ' ἄρ' ἦν ἐψευσμένος. multum spe falsus 925, 13. οἱ ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευσθέντες in reliquis generibus scriptationis qui errarunt, καθ' ἐνὸς μόνου πράγματος οὐ τὰ κράτιστα ἔγνωσαν. in una quapiam re viam institerunt non optimam 1412, 4. μὴ ψευσθῆναι ποιήσης τῶν ἐλπίδων τοὺς ἐπὶ σοὶ μέγα φρονοῦντας 1416, pen. = ψεύδεσθαι τὴν ὑπόσχεσιν, fallere promissionem, verbis fidem nullam ipsa re adstruere Æ. 20, 10. ἐψεύσθω (imperativ. perf. pass.) fefellerit fidem, fac, eum fefellerisse 23, 18. οὐδεις τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις ὀργίζεται 28, 7. ψεύ-

δυσθαι ἐλπίδας τινὸς 34, 11. ἠγύται ὅταν τι ψεύδηται, ὄρκος κατὰ τῶν ἀναισχύνητων ὀφθαλμῶν 48, 33. οἱ ἄλλοι ἀλάζονες, ὅταν τι ψεύδονται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν 67, 36. ψεύδουμαι μεθ' ὄρκου 67, 38. ἀλαζονευόμενος ἃ παραχρήμα ἐξελέγη ψευδόμενος 85, 10. = ψεύδουμαι κατὰ τετελευτηκότος I. 75, 11. ψεύδουμαι πῶς γὰρ τηλικούτων 86, 16. 89, 4. = εἰ μὴ πολὺ γε ἔψευσαι. in multum me mea fefellit opinio A 121, 14. πιστοὶ γινόμενοι τῷ ψεύδουμαι h. e. ἐπὶ τῷ ψ. quamvis mentiantur, vel διὰ τὸ ψ. ideo quod mentiuntur 129, 35. ἐψεύδοτο ἐπ' ἀφελείᾳ τῆ ἑαυτοῦ 133, 39. ψευσθήτε τὰ ληθοῦς. aberretis a vero, in transversum agamini 134, 40. = ψευσθῆς τῆς ὥρας in temporis mensura aestimanda cum errasset, autumans jam instare diem, tametsi nox adhuc esset concubia An. 6, 12. ἄπερ ἐγὼ αὐτὸν οὐ ψεύσομαι. qua in re eum haud fallam. *I will keep to my word.* 16, 19. ψευσθῆναι τῆς αὐτῶν γνώμης spe sua excidere 22, 19. = ἐψευσμένος τῆς ἐλπίδος L. 193, 13. ψευσθέντες τοῦ πλήθους. decepti in aestimanda multitudo et hostium et sociorum, quorum hi pauciores esse reperti sunt, illi plures 193, 32. ἄσπερ μὴδ' ἂν ψευδόμενον δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγορεῖται 120, 12. πολλῶν ἐψεύσθητε τῆς οὐσίας. in aestimandis multorum bonis vos errasse, a fama deceptos, pluris ea fecisse, quam reapse essent 156, 28. φαινόμεθα τῶν ἀρχαιοκλούτων πολὺ ἐψευσμένοι 156, 16. ψεύδουμαι προχειρότατον τοῖς πολλοῖς ἀμαρτάνουσι ap. Stobæum, Serm. XII. = ψεύδουμαι τινος καταγνώσκων. eum mentiri D. 97, 22.

ψευδῆς] λοιδορίας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορούμενος Æ. 29, 17. ὄνειδος τὸ ψευδὲς οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται 48, 11. συντάττειν κατὰ τινα ψευδεῖς κατηγορίας 52, 36. ἐρανίζων στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ 60, 4. ψευδεῖς κατὰ τῶν λογισμῶν δόξας ἔχοντες 62, 9. = τούτων τὰ ψευδῆ συλλαμβάνει I. 77, 17.

ψευδοκλητεία vel—τία] ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸν κλητῆρα ψευδοκλητείας. ingrediebar adversus subscriptorem actionem falsæ subscriptionis 1251, 20. = ψευδοκλητείας τρεῖς ὄφλιν. ter in judicio damnari falsæ seu ementitæ citationis An. 10, 22.

ψευδολογεῖν, falsos rumores spargere, vel comminisci Æ. 43, 41.

ψευδολογία 933, 20. 1098, 20.

ψευδομαρτυρεῖν 851, 13.

ψευδομαρτυρία] ψευδομαρτυριῶν ἀλάσσεισθαι προσδοκῶν 999, 23. τὴν ψευδομαρτυρίαν κινδυνεύειν 1033, 1. κινδυνεύειν ἐν ψευδομαρτυρίαις 1315, 9. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίζονται 741, 20. οὐδ' ἦστιν τούτων τῶν ψευδομαρτυριῶν ἐπισκῆψατο. adversus nullam harum omnium de falso dicto testimonio actionum usus est exceptione 846, ult. κελεύει ὑποδίκους εἶναι τῶν ψευδομαρτυριῶν καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι μαρτυρεῖ παρὰ τὸν νόμον 1132, 1. = ψευδομαρτυριῶν ἀλάσσεισθαι Æ. 12, 19. = I. 52, 32. 110, 27. = ψευδομαρτυριῶν τρεῖς ὄφλιν. ter condemnari testimonii falsi dicti An. 10, 22. ψευδομαρτυριῶν ἀλάσσεισθαι 2, 4. = ψευδομαρτυριῶν ἀλάσσεισθαι L. 118, 19.

* ψευδομαρτυριῶν I. 52, 14.

*ψευδοποιὸς πονηρία D. 105, 23. improbitas velut officinam quandam habens fraudum et mendaciorum, ubi illa cudit, ut faber cultellarius cultros et sicas cudit.

ψεῦδος ἐπιφέρειν Æ. 59, 21. = ψεῦδος προφασίζεσθαι I. 42, 23. εἴ τι ψεῦδος ἦν ὧν ἐλογιζόμεν 108, 9. = A. 124, 11. = τὸ ψεῦδος ἰσχύσειν τῆς ἀληθείας μᾶλλον D. 97, 1.

ψηφίζεσθαι βοήθειαν 9, 15. τούτοις secundum hos calculum dare 575, 18. ἃ λέγει νῦν οὗτος, ὀρθῶς ἂν ψηφίζοισθε. scil. ταῦτα. secundum ea merito pronuncietis 1006, 19. ἀφελέσθαι τὸν κλῆρον, δὲν ὑμεῖς αὐτῇ ἐψηφίσασθε. *had adjudged* 1052, 4. τότε ἐψηφίσεσθε collatis suffragiis decernebatis atque pronuntiabatis, τὰ ἀριστά με πράττειν 310, 18. πολὺ γε νομιμώτερον καὶ δικαιότερον ἐκεῖνο τὸ ψήφισμα ἦν, οὗ [id est ἢ τοῦτο, δ] σὺ νῦν ἀξιοῖς σοὶ ψηφίσασθαι τουτουσί 804, 10. = κρύβδην *ψηφίζόντων (si bene habet ea lectio) τῶν βουλευτῶν Æ. 5, 40. ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι ὧν ἂν ἢ δίκωξις ἢ 22, 12. εὖδοξα ψηφίζεσθαι 55, 2. = ψηφίζεσθαι δίκην sententia sua, ceu iudex, causam disceptare I. 38, 32. τοῖς νόμοις ὁμολογούμενα ψηφίζεσθαι [12, 49.] = ἃ δὲ βούλεσθε *ψηφισάμενοις A. 140, 11. = ψηφίζεσθαι τινὶ τὸ διαδίκασμα adjudicare alicui causam adversus populum L. 149, 7.

ψήφισμα οὐδενὸς ἀξίον, εἰὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δόξαντα 32, 10. εἴ τις ἀναγνοίῃ τὰ ψηφίσματα ὑμῶν, καὶ τὰς πράξεις διέλθοι, οὐδ' ἂν εἰς πιστεύσειε τῶν αὐτῶν ταῦτ' εἶναι κάκεινα 175, 23. ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων 397, 15. νεώτεροὶ οἱ νόμοι, καθ' οὓς τὰ ψηφίσματα δεῖ γράφεσθαι, τῶν ψηφισμάτων αὐτῶν εἰσὶ 485, 3. ὁ νόμος ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα εἶναι 649, 16. τούτου τοῦ ψηφίσματος [Hyperidis puta de restituendis in pristinam dignitatem capite minutis] γραφὴν παρανόμων ἀπενέγκας ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἠγωνίζετο 804, 3. τὰ μέγιστ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἰρούμενοι, ἐπὶ τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 45, 23. ἐπ' οἰκίας βαδίζων ἀνευ ψηφίσματος 271, 13. = γράφει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ταῖς σεμναῖς θεαῖς Æ. 26, 37. ἐπάγειν ψήφισμα 42, 30. εὐχὰς ἐν τοῖς ψηφίσμασι ποιεῖσθαι 49, 24. ὅσα τις αἰρετὸς πράττει κατὰ ψήφισμα 55, 33. πραγματεία προστεταγμένη κατὰ ψήφισμα 55, 37. νικᾷ ψήφισμα 63, 21. μακρότερον τῆς Ἰλιάδος ψήφισμα 67, pep. προστάγματα τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος διεξιέναι 75, 35. παραναγνώσθαι τῷ ψηφίσματι τοὺς νόμους 82, 35. ἀφελῶν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος 87, 35. = ψήφισμα οὐδὲν μῆτε βουλῆς μῆτε δήμου νόμον κυριώτερον εἶναι An. 11, 46. ἐξαλείφειν 10, 30. ψηφισάμενοι 22, 36. ἀποδιδόναι restituere in integrum, revocare in usum, postquam abrogatum fuisset 22, 34. ἀφαιρῆσθαι tollere, abrogare 22, 37. = Λυσίας ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ψηφίσμασι L. ap. Poll. VII. 2.

ψηφοπαικτεῖν] ψηφοπαικτοῦσι τὸ δίκαιον L. fr. 7. sursum, deorsum, temere, per jocum et ludibrium agitant, versantque jus, quasi tesseris luderent, idem factum in simillimis causis modo damnantes, modo absolventes.

ψῆφος] δεῖ τῇ ψῆφῳ τὴν πολιτείαν ὑμᾶς φυλάττειν. salutem reip.

in libero judicio exercitio conservare 170, pen. ψῆφος οὐδὲ μία ἠνέχθη τῷ μιᾶρῷ τούτῳ 271, ult. καθαραὶ ψῆφοι. a clean reckoning, where the disbursements balance the receipts 303, 22. ψήφους τίθεναι calculos ponere, subducere 304, 4. ἀρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται 304, 19. ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι 362, 1. ψῆφον προτιθέναι 361, pen. τὴν σώζουσαν ψῆφον τότε περὶ ἡμῶν θεμένους 362, 6. τούτοις δοῦναι τὴν ψ. ἀξιοῖ ὑμᾶς vos rogat, ut secundum hos litem detis 575, 14. ὁ μηδεὶς μὲν ἂν αὐτὸς πεποιηκέναι φήσειε, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὐρεθήσεται 771, 24. ψῆφον λαβόντες—φέροντες [scil. αὐτήν] ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ φρατρῖου 1054, 10. τὴν ψῆφον ἐδίδου τοῖς παροῦσι τῶν δημοτῶν 1302, 23. ψῆφον ἠνεγκεν proposuit ad deliberandum 1317, 27. 1093, 11. μὴ μεταλάβη τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων 529, 25. ἐὰν μὴ τῇ ψήφῳ ὑπερεξακισχίλιοι Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται, κρύβδην ψηφίζόμενοι 1375, 16. = τῶν ψήφων ἢ τετραυπημένη ὅτῳ δοκεῖ (πεπορνεῦσθαι Τίμαρχος), ἢ δὲ πλήρης, ὅτῳ μὴ Αἴ. 11, 34. ἀπόδοτε τὴν ψῆφον τῷ πλείονι χρόνῳ 13, 23. ἐν τῇ ψήφῳ, in suffragatione ipsa, cum res devenisset ad suffragationem 15, ult. νικᾶν τῇ ψήφῳ 39, 36. σωτηρίας καὶ ψήφου τυχεῖν. rectene habet? 43, 28. δίδοναι ψῆφον δεῖ τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ, οὐ τῇ τοῦ ῥήτορος ἀναισχυντία 56, 13. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον 56, 29. ἄγειν ὑπὸ τὴν ψῆφον 56, 31. ἐξαιρεῖσθαι τῶν δικαστῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν 57, 10. ψήφῳ πρώτη μὴ λυθῆ τὸ παράνομον 82, 15. αἰτεῖν τὴν ψῆφον, rogare iudices, ut secundum eam partem dent iudicium, cui ipse favet 82, 17. 18. δινεγκεῖν τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τοὺς νόμους 82, 20. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμένη νόμῳ καὶ ψήφῳ βασιλεύει 87, 8. ψῆφος ἀφανὴς φέρεται 87, 13. φέρετε τὴν ψῆφον, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν οὐ παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε 89, 8. ἴσαι ψῆφοι αὐτῶ ἐγένοντο 89, 35. = παρὰ τέτταρας ψήφους μετέσχε τῆς πόλεως I. 41, 36. τὴν ψῆφόν μοι ἠνεγκαν 85, 31. = ψῆφον περὶ αὐτοῦ γενέσθαι iudicium super eo haberi A. 135, 2. 10. τῶν ψήφων ὁ ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γενόμενος, τὸν φεύγοντα μᾶλλον ὠφελει, ἢ τὸν διάκοντα 135, 26. = τοσοῦτων δικαστῶν οὐδὲ διακοσίας ψήφους μετέλαβε An. 3, 29. ψήφῳ καὶ λόγῳ 13, 16. = τὴν ὑμετέραν ψῆφον δεδιέναι. αὕτη γὰρ ἐστὶ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κυριατάτη L. 95, 13. ψῆφον φέρειν χρὴ ἐκ τῶν ἔργων μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν λόγων 123, 8. ψῆφον δίδόντες 144, 26. μηδαμῶς ταύτη θέσθε τὴν ψῆφον 170, 24. τὴν ὑμετέραν ψῆφον καταπειράσοντες εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ δικαστήριον 186, 29. = ὑπὸ τῇ ψήφῳ ἔχειν Ly. 148, 4. de iudicibus, quorum in potestate rei corpus est, coram adstans, ut de eo, quicquid velint, statuere possint. αὐτὸ τὸ σῶμα ὑποχείριον ἔχοντες τῇ ψήφῳ 164, 19. 37. = τὴν *εὐθείαν καὶ εὐορκον ψῆφον προδοῦναι D. 107, 32.

ψιθυριστῆς Ἑρμῆς 1358, 6.

ψιλὴ γῆ non obsita, calva, satis non exculpta 491, 28. ἐν σφενδονήτῳ καὶ ψιλοῦ [scil. στρατιώτῳ militis levis armorum] μέρει 668, 24. ψιλῷ λόγῳ χρησάμενος verbotenus solummodo perhibuit, nullis testibus rem approbans 830, 13. = ψιλὴ γῆ ar-

boribus nuda satisque L. 109, 4. ἐν φιλοῖς ἑστρατεύοντο. inter milites levis armaturæ 141, 1. τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας ap. Suid. in ὑπὸ μάλῃς.

ψιλῶς De. 180, 22.

ψιμμυθιοῦν cerussare. ἔδοξέ μοι τὸ πρόσωπον ἐψιμμυθιῶσθαι L. 93, 4. 20.

φορεῖν] τί αἱ θύραι νύκτωρ φοροῖεν. crepuissent L. 93, 1. 19.

ψυχαγωγεῖν] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι 1099, 9. ψυχαγωγούμενος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῇ θεραπείᾳ 1364, 8. λόγῳ ψυχαγωγηθέντων ἡμῶν οὐκ ὀρθῶς 1441, ult. = ἀντιθέτοις ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι ψυχαγωγεῖσθαι Æ. 28, 18. = ψυχαγωγεῖν τοῖς λόγοις Ly. 152, 12.

ψυχή] εἰ γὰρ τοῦτο μὴ πεισθήσεσθε ταῖς ψυχαῖς. funditus, penitus, medullitus. οὐ γὰρ τῆς γε ἐκάστου ψυχῆς, spiritus, vitæ, οὐδὲ τῆς τύχης sortis τῶν παραταξαμένων κύριος ἦν 308, 21. τῶν ἀγόνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε 314, 15. τὴν ψυχὴν τοῦ Σόλωνος ἰδεῖν 420, 20. τῇ ψυχῇ τοῦτ' οἶδε. certissima scientia hoc tenet 585, 14. ἐπ' οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει 785, ult. τίνα οἴεσθε ψυχὴν αὐτὴν ἔξειν 842, 15. 1225, 18. ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀρετὴ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἦν 1396, 10. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο 1396, 6. γενναίως καὶ ἐτοιμῶς ταῖς ψυχαῖς fidentibus et erectis animis τοῦτο χειροτονεῖτε 1466, 25. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς πάντα μοι πέπρακται 325, 15. = εὐγνώμων ψυχὴ Æ. 19, 18. γένησθε τὰς ψυχὰς (id est κατὰ τὰς ψυχὰς) ἐφ' ἐτέρων, animum aliis rebus attendatis 25, 26. ἕξις τῆς ψυχῆς 27, 2. φόνος committitur trium rerum ablatione, ἡ ψυχῆς, ἡ οὐσίας, ἡ ἐπιτιμίας 39, 42. ἄστοργος τὴν ψυχὴν 47, 29. μετακαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τοὺς τῆς σωτηρίας λόγους 49, 30. τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ψυχὰς ἐρεθίζοντες 52, 1. θόρυβον τῶν συκοφαντῶν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν οὐκ ὑπέστησαν 52, 26. κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆμον γένωνται 60, 13. χείρων γένηται τὴν ψυχὴν 60, 15. = περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύων A. 115, 15. et sine præpositione 119, 40. πνίγων ἕως τῆς ψυχῆς ἀπεστέρησεν αὐτὸν 125, 39. τὴν βουλεύσασαν ψυχὴν ἀνταφελέσθαι αὐτὸν 125, 46. ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἤδη ἀπειρηκὸς συνεξέσωσε 140, 27. = τὰς ψυχὰς διαφθείρειν L. 94, 46. ψυχὰς ὁμοίως τῇ φύσει ἐκτήσαντο animi earum fiebant corporibus similes, h. e. muliebres, seu molles, imbelles. *οὐδὲν ἐνδεεῖς ταῖς ψυχαῖς ἐγένοντο 193, 31. ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς πιστεύσαντες 195, 21. ψυχὰς οὐκ ἔχουσι 118, 34. τὰς ψυχὰς (quoad fortem et virilem animum) οὐκ ἐδόκει πονηρὸς εἶναι 159, 14. ὑμῖν οὐκ ἦν πῶς εἰδέναι οἷος ἦν τὴν ψυχὴν 160, 12. 17. μηδενὸς ἀνθρώπων ἧττονα εἶναι τὴν ψυχὴν 160, 34. τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ 899, 5. τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀνείσθαι παρὰ τῶν ἐχθρῶν 180, 15. = τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀντικαταλλάττειν τῆς κοινῆς σωτηρίας Ly. 159, 2. τὰς τούτων ψυχὰς στέφανον εἶναι τῆς πατρίδος 154, 17. ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, mea sponte 161, 22. συγγενεῖς οὐ μόνον τὰς ψυχὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικούντων

ἐκέκτηντο. cognatos et ingenitos habebant non modo nobiles spiritus, sed etiam puniendi severitatem.

ψυχρός] τοῦτο τὸ ψυχρὸν ὄνομα frigidum, jejunum, inane, re cassum 400, 1. ἕωλα καὶ ψυχρά τὰ τούτων ἀδικήματα εἰς ὑμᾶς ἀφικνεῖται 551, 13.

ψυχρότης] καὶ μου ψυχρότητα μηδεμίαν καταγνῶ μηδεὶς 312, 15.

ᾠδεῖον basilica, vel curia quaedam Athenis. ἐν τῷ ᾠδεῖῳ τὰ ἀλφίτα διμετροῦντο 918, 8. σίτου εἰς ᾠδεῖον εἶναι δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῶ κυρίῳ 1362, 27. = An. 6, 14.

ᾠθεῖν τινα expellere, dejicere loco, opprimere. τὸν δ' Εὐφραῖον ἰώθουν. they gave him a shove, thrust him out 128, 4. εἰς τοὺς ἄσεβεῖς ᾠσθῆναι διὰ τὴν πονηρίαν τοῦ βίου 786, 16. ᾠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας 1252, 8. = ᾠθεῖν ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτὴν Æ. 39, 30. ᾠθεῖν τοὺς ἡβῶντας κατὰ τῶν κρημνῶν 47, 4. = I. 71, 36. = ᾠσαντες τὴν θύραν τοῦ δωματίου incursu concitatore, tignove impacto aut vecte admoto, clausam januam cum perripissent L. 94, 7.

ᾠκύμορος, brevis ævi Æ. 21, 22.

ᾠμός] πῶς ἂν ᾠμότερος συκοφάντης γένοιτο 298, pen. τὸν οὕτως ᾠμὸν, τὸν οὕτως ἀγκώμονα 546, 2. τί ποτ' ἐστίν, ὃ παθὼν Μειδίας οὕτως ᾠμὸν, τηλικαύτην ἐπεβούλευσε λαβεῖν δίκην 542, ult.

ᾠμότης] τῆς ᾠμότητος, ἣν ἔστιν ἰδεῖν, ἑτέροις κειραθῆναι συνέβη 304, 22. Αἰσχίνης τοσοῦτον ὑπερβέβληκεν ἀπαντας ἀνθρώπους ᾠμότητι καὶ συκοφαντίᾳ 317, 25. Θηβαῖοι μεῖζον φρονοῦσιν ἐπ' ᾠμότητι καὶ πονηρίᾳ, ἢ ὑμεῖς ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ 490, 5. = μὴ πρόσηθέ με τῇ ᾠμότητι τῇ τῶν κατηγορῶν De. 179, 4.

ᾠμῶς καὶ ἀναιδῶς, ᾠ Ζεῦ καὶ θεοὶ 321, 1. τοὺς μὲν πολλοὺς ᾠμῶς μεταχειρίζεσθαι 753, 13.

ᾠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι redimere securitatem adversus injurias 96, 7. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ᾠνεῖται. largitionibus corrumpit. cujus scholium est additum ἢ διαφθείρει 122, 21. ᾠστε χρημάτων ᾠνεῖσθαι παρ' οὐδενὸς οὐδὲν 123, 21. εἰ τὴν πρὸς ὑμᾶς εὐνοίαν παρὰ τούτων φαινόμενην ᾠνούμενος 164, 13. ᾠσπερ γὰρ ὁ ᾠνούμενος κενίπηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεῖς κενίπηκε τὸν ᾠνούμενον 309, 15. δύο καὶ τρία ῥήματα, ᾠ καὶ ἐχθὲς ἰσσημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθεῖν 406, 11. ᾠνεῖσθαι τὰ τέλη. το φαίνε 713, 3. οὐ τοῦνομα τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὰ ἐγκλήματα ἰωνοῦντο, non hoc emercabantur, ut in posterum tutores ne appellarentur amplius, sed ut tuti essent a persecutionibus forensibus et a vexationibus litium nomine gestæ tutelæ 987, 6. ᾠνούμενος τὸν κίνδυνον καὶ τὰ φύσει τούτοις ὑπάρχοντα κλεινεκτήματα. dandis largitionibus redimens, h. e. a se avertens periculum et ab ipsius causæ invidia existens, et a præjudicio, quo ipsorum pueritia, orbitas, rerum omnium inscitia, atque ab amicis solitudo judices ipsis propitios reddere posset 990, 17. ᾠνεῖσθαι με πάντα studia hominum omnia atque promptitudines ad testandum, jurandum, patrocinandum, nihil non faciendum, δι'

ἐμπορίαν 1315, 6. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἐσσημένος 1353, 21. = I. 71, 20. 88, 21. ἀπηγόρευε τοῖς ἀνοούμενοις μὴ ἀνεῖσθαι [23, 36.] = liceri, offerre certum æs An. 17, 28. = ἐσσημένος L. 108, 26. ἀνούμην 108, 36. ἀνήσεσθε 166, 21. συνανεῖσθαι 164, 36. ἀνούμενος 165, 2. συνανούμενος 165, 7. συνανοῦντο 165, 13. συνασημένος 165, 16. συνανούμενοι 165, 18. ἐσσημένον passive 906, 2. ΤΑΥΛ. ἀνεῖσθαι τοὺς καρποὺς redimere vectigal publicum sylvarum 108, 26. ἀνούμενοι τὰς αὐτῶν ψυχὰς παρὰ τῶν λογόντων καὶ ἐχθρῶν 180, 15. = ἄν ἔχη τὸν ἀνησόμενον D. 109, 30.

ἀνή emtio. ἀνήν ποιῶμαι τῆς νεῶς 894, 27. = redemptura vectigalis. ἀνήν πρίασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου An. 10, 16. 12, 28. τὰς ἐπικαρπίας ἐκ τῆς ἀνῆς ἐκλέγειν *to exact the duties by virtue of his farming-contract* 12, 29. = pro ἀνησις, coemptio. ἀνή τῶν ὀπλων (mercatus) L. 155, 37.

ἀνησις] εἶναι αὐτῶ καὶ οἰκείαν ὄνησιν L. ap. Poll. VII. 2.

ἀνιος venalis. τῇ μὲν τῶν ἀνίων ἀφθονίᾳ λαμπροὶ 106, 14. τὸ τῶν ἀνίων πλῆθος ὀρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν 144, 12. τιμὴν ὡσπερ ἄλλου τοῦ τῶν ἀνίων λαμβάνοντες 173, 17. ὀρόβους ἴσπε ὄντας ἀνίους. tanta erat rerum omnium caritas, ut vel ciceres, id quod vos ipsos non fugit, magni venirent 598, 4. = αἵματος ἢ ἀρετῆ ἀνία Æ. 76, 27. = I. 58, 22. = ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἀνίοις ἀπασί τοὺς ἀγορανόμους κατεστήσατε L. 165, 34. = ἀνιος εἶναι. de imperatore, aut principe reip. venali D. 92, 37.

ἄρα] μηδένα καιρὸν, μηδὲ ἄραν παραλείπειν 24, 25. οὐδ' ἄραν ἔτους παραλιπῶν 156, 26. ὅτι τὰς ἄρας παρηνέγκατε 531, 16. τῆς ἄρας ἐγίγνωτο ὄψέ. sera jam vespera ingruente 541, pen. τὸν ὄλον κόσμον, καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ἄρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808, 18. ἄρα ἔτους. anno jam inclinato, jam vergente 1213, 17. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ἄραν 1265, 3. δι' ἄραν ἡμέρας ὑμᾶς παρακρούονται. ut cum tempore concionandi pæne præterito, concio festinat discedere, die jam vesperascente, quo causa diutius pensitari, et deliberatio ad maturitatem salubrium consiliorum perducī nequit 1456, 7. = a) hora, tempus. ἦν ἄραν προσήκει εἶναι τὸν παιῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς διδασκαλεῖον Æ. 2, 20. b) pulchritudo, venustas. ἐκπλήττειν τινὰ διονεγκῶν κάλλει καὶ ἄρα, percellere, in admirationem rapere formæ decore 19, 4. καλλίστην ἄραν ὄψεως ἀκλεέστατα διαφθείρας 22, 38. = ἐπειδὴ εἶχεν ἄραν I. [16, 5.] = ψευθεὶς τῆς ἄρας, because *he had misreckoned in point of time* An. 6, 12. * ἄραν (in accusativo absoluto, adverbialiter, pro ἐν ἄρα vel καθ' ἄραν) χειμῶνος πλεῖν τὴν θάλατταν 18, 4.

ἄρα cura, respectus, ratio Ly. 162, 41.

ἄραία] τέτταρας μῆνας, ἢ πέντε, τὴν ἀραίαν αὐτῆν, στρατεύεσθαι 123, 16. ἰστώναι ἀραίων Βρομίῳ χάριν 531, 5. τὴν ἀραίαν περιμένειν. *the favourable time of the year, when the sea is open* 1292, 5. = ὑβρίζειν αὐτὸν ἀραῖον ὄντα L. 142, 12. ἐπεὶ δ' ἀνδρὸς ἀραία ἦν. ut nubilus erat facta fr. 3, 2.

ὡς cum infinitivo, in oratione obliqua rem gestam narrantis.

ὡς δ' ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας ἐν τῷ συμποσίῳ 402, 7. ὡς ἐκ πλεί-
στου, quam diutissime ante 585, 2. pro ad. ὡς ἑαυτὸν λαμβά-
νειν. *to take, to appropriate to himself* 822, 5. 828, 18. 839,
11. *ferme*. ὡς ἐνιαυτὸν annum circiter 1362, 22. ὡς πενήκοντα
ἔτεσιν 1378, 18. *nam*. ὡς ἔστιν ἄτοπον 198, 6. *quasi*. ὡς, εἴ
γε τάληθῆ, προσῆκον. *quasi recte fiat et ordine, si quis alteri
probra vera ingerat* 635, ult. ὡς, εἴ γε ἄκων, οὐ ταῦτὸν, quasi
non idem sit, si quis idem invitus fecerit 636, 1.=οὐδ' ὡς
pro οὐδ' οὕτως. *ne sic quidem* I. 74, 8.=ὡς pro εἰς L. 92, 32.
97, 26. et passim. ἔδωκεν ὡς μυρίας δραχμὰς, id est, fere 155,
26. μάρτυρας ὡς πλείστους 98, 22. ὡς ἐδυνάμην ἄριστα 144, 6.
ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων 146, 26. ὡς ἀσφαλέστατα 95, 34.
ὡς τάχιστα 132, 6. ὡς μάλιστα 134, 29. ὡς ἐν τούτων οὗτός ἐστιν.
id est *enim* 108, 5. ὥστε εὖ εἰδέναι. *for he very well knew* 153,
20. TAYL.=ὡς ὅτι pro simplici ὅτι D. 109, 17.

ὡσαύτως διελύθησαν, in has, prædictas leges discesserunt inter
se reconciliati, lite perempta et sublata Æ. 10, 7. vel eo facto,
hoc modo.

ὥστε adeo ut, cum indicativo. ὥστε βούλεται pro ὥστε βού-
λεσθαι 376, 6. sic certe est in antiquis edd. ego vero correxi.
sed clarius et certius est exemplum p. 377, 11.=καθαρὸν οὕτω
χρῆ τὸν βίον τοῦ σώφρονος ἀνδρός εἶναι, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν
αἰτίας πονηρᾶς Æ. 7, 32. οὕτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάν-
των ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν 12, 16. ὥστ' οὐδ' ἀπαντή-
σεσθαι με ἐπὶ τὸ δικαστήριον 24, pen.=νεώτεροι ἢ ὥστε εἰδέναι L.
197, 22. atque ita cum infinitivo 99, 2. οὕτω σφόδρα ἤπορού-
μην—ὥστε ἴδοξε 97, 17. 98, 28. utriusque modi exempla plu-
rima videas licet apud Lysiam. TAYL. ὥστε omissum. ἀποκρυ-
πτόμεθα μηδένα εἰδέναι, id est ἀποκρ. ὥστε μ. ε. 110, 2. *ὥστε τόν
τε Μενέστρατον ἀπογράφας αἰτίος ἐκεῖνα ἐστὶ τοῦ θανάτου 135, 10.

ὠτακουστῆιν, *to listen, to hearken privately* 434, 13.

ὠφέλεια] αἰ παρὰ τῶν μισθοδοτούντων αὐτοῖς ὠφέλεια 200, 5. εἰς
μέσον τὴν ὠφέλειαν κατατιθέναι 488, 13. v. Stobæi locus sub v.
δίκαιος. ὡς μηδὲ νῦν ὠφελον 539, 25.=οὐδεὶς ἐτοιμὴν καὶ κατειρ-
γασμένην ὠφέλειαν ἀφῆκεν A. 115, 16. ἐν τούτοις γὰρ αὐτοῖς ἐστὶν
ἡ ὠφέλεια 133, 15. ἐψεύδεται ἐπ' ὠφελείᾳ τῆ ἑαυτοῦ 133, 39. τιμὴν
καὶ ὠφέλειαν οἴσειν 142, 15.=σπεύδειν τὰ ἐναντία τῆ ἑαυτοῦ ὠφελείᾳ
An. 20, 4.=τῶν ὠφελειῶν πολλοστὸν μέρος ἄλλω τινὶ μεταδιδόναι L.
155, 9. εἰς τὰς κοινὰς ὠφελείας. *ad sustentandam contributioni-
bus rempubl.* 157, 34. τοὺς μὲν κινδύνους ὑμετέρους εἶναι, τὰς δ'
ὠφελείας τῶν ἑαυτοῦ φίλων 179, 38.

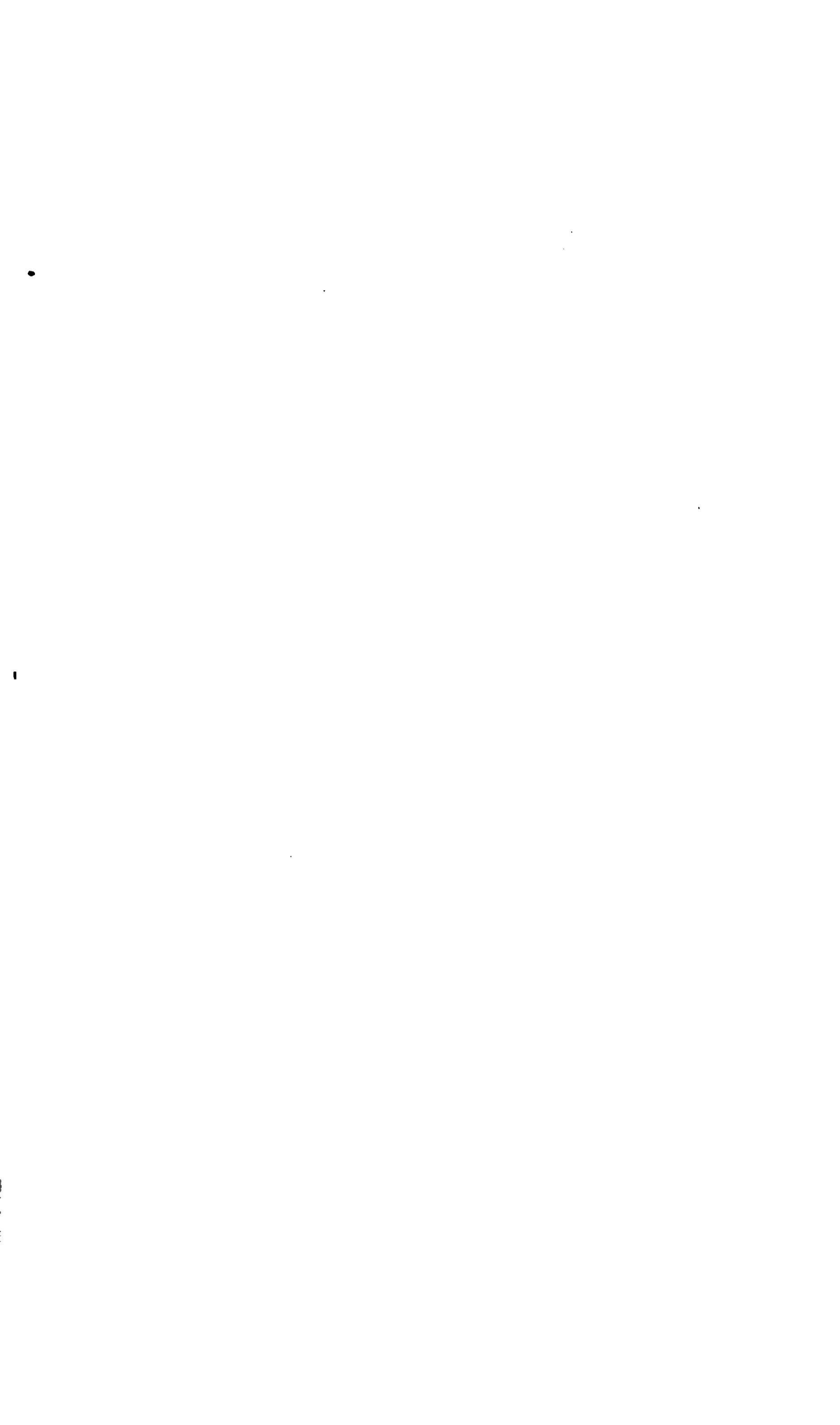
ὠφελεῖν] εἰ, ἐν οἷς οὐδὲν ὠφελουῖμαι ποιῶν, λυπῶ τινὰς, πῶς οὐκ ἀτυχῶ
982, 23. ὠφελουμένους τῶν μαρτύρων ἐνίουσ. *testium meorum non-
nullos a me studii erga me sui emolumenta accepisse* 1315, 2.
=μέλλοντες ὠφεληθῆσθαι μὲν μηδὲν, ζημιωθῆσθαι δὲ μεγάλα I.
81, 22.=ὠφελεῖσθαι παρ' ἐμοῦ ζητοῦντες. *lucellum aliquod mihi
extorquere suis calumniis studentes* A. 117, 37. ἐξ ὧν μάλιστα
τὸ κοινὸν ὠφελεῖται 121, 23. μὴ ὠφελεῖσθαι τῷδε τῷ νόμῳ. id est ἐν

vel ἐπὶ τ. τ. ν. 131, 27. τὸν φεύγοντα μάλλον ὠφελεῖ ἢ τὸν διώκοντα
 135, 26. = πλείω ὠφελήθησθε L. 157, 31. ἡγούμενος εἶναι ἀνδρὸς
 ἀγαθοῦ, ὠφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς μέλλει εἴσεσθαι 157, 20.
 πολλὰς ἀρχὰς ἄρξας ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι 163, 15. τέχνην
 κέκτημαι βραχέα δυναμένην ὠφελεῖν. *ragum quæstuosam* 168,

34.

ὄφελον τοιούτων συμβούλων καὶ ἡγεμόνων τυχεῖν οἱ πολεμήσαντες
 τὴν πόλιν D. 94, 46.

22

This book should be

... this ... should ...